ของเสียม ขุมยาว 1987.

ເອກະສານ

ຂອງ

ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີ IV

ຂອງ

ພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ

1986

ເອກະສານ

ຂອງ

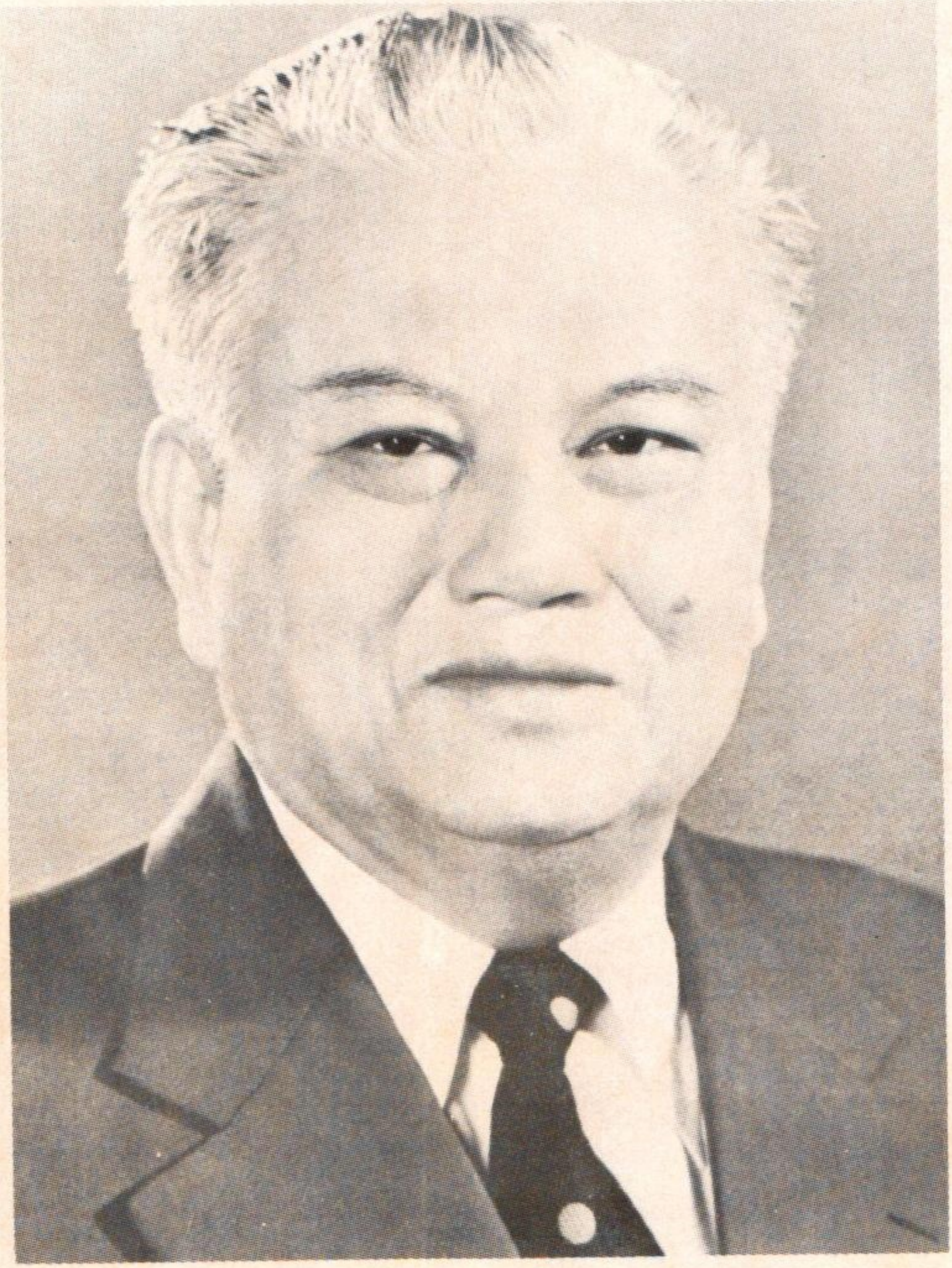
ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີ IV

ຂອງ

ພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ

ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີ່ **IV** ຂອງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ

ໄກສອນ ພົມວິหาน

ສຸນທອນພິດ

ຂອງສະຫາຍ ພຸມີ ວົງວິຈິດ

ກຳມະການກົມການເມືອງຄະນະບໍລິຫານງານສຸນກາງພັກ

ໃນພິທີໄຂກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຄັ້ງທີ XIV ຂອງພັກປະຊາຊົນ

ປະຕິວັດລາວ (ວັນທີ ໑໓ ພະຈິກ ໒໙໗໙)

ข้ามจำหน่าย

- ບັນດາສະຫາຍຜູ້ແທນທີ່ຮັກແພງ !

- ບັນດາແຂກໜ້ານັບຖື !

ມື້ນີ້ ພວກເຮົາດຳເນີນກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຜູ້ແທນທົ່ວປະເທດຄັ້ງທີ III ຂອງພັກ ໃນຈຸດເວລາອັນສຳຄັນຂອງວິວັດທະນາການແຫ່ງປະຫວັດສາດ, ໃນສະພາບແວດລ້ອມສາກົນທີ່ມີການຫັນປ່ຽນອັນຝັດເຝືອນຫລາຍປະການ, ໃນຂະນະທີ່ທົ່ວພັກ, ທົ່ວປວງຊົນເຮົາພວມບາກບັ່ນບຸກບືນແຂ່ງຂັນກັນປະຕິບັດໜ້າທີ່ເຊິ່ງກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຄັ້ງທີ III ຂອງພັກວາງອອກຢ່າງມີໄຊແລະພວມຈາລຶກໜ້າມາສູ່ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຄັ້ງນີ້ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຢ່າງເລິກເຊິ່ງ.

ໃນວາລະອັນຄຶກຂຶ້ມນີ້, ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຂອງພວກເຮົາຄິດຄະນຶງເຖິງສະຫາຍ ໂຫ່ຈິ້ມ ຜູ້ເປັນໃຫຽ່, ຜູ້ສ້າງຕັ້ງ ແລະເຜີກໝິ້ນຫລ້ຽນພັກກອມມຸນິດອິນດູຈີນ ເຊິ່ງເປັນຕົ້ນກຳເນີດຂອງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວເຮົາ. ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຂອງພວກເຮົາ ຄິດຄະນຶງເຖິງທ່ານ ໄຟດາງ ລໍເປຼຽງ, ຮອງປະທານສະພາປະຊາຊົນສູງສຸດ ແລະຮອງປະທານແໝວລາວສ້າງຊາດ; ຄິດຄະນຶງເຖິງສະຫາຍ ສຸກວິງສັກ, ສະຫາຍ ສະໝົ ສຸດທິລັກ, ສະຫາຍ ຄຳສຸກ ໄຊຍະແສງ ເຊິ່ງເປັນກຳມະການສູນກາງພັກ ທີ່ໄດ້ລວງລັບໄປ ໃນໄລຍະ ລະຫວ່າງກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຄັ້ງທີ III ຫາກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຄັ້ງນີ້; ຄິດຄະນຶງເຖິງບັນດາສະຫາຍ ສະມາຊິກພັກ ແລະ ພີ່ນ້ອງຮ່ວມຊາດເຜົ່າຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ເສຽສະຫລະຢ່າງວິລະອາດໃນພາລະກິດປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ ແລະກໍ່ສ້າງສັງຄົມນິຍົມ. ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຂອງພວກເຮົາ

ຂໍຈົດຈຳລຳລຶກເຖິງຄຸນງາມຄວາມດີຂອງບັນດາມັກຣິບສາ ທີ່ໄດ້ ເສຽສະຫລະຊີວິດ ເພື່ອພາລະກິດປະຕິວັດຂອງປະຊາຊົນເຮົາ.

ໃນໄລຍະລະຫວ່າງ ສອງກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຂອງພວກເຮົານີ້, ພັກ ແລະ ປະຊາຊົນເຮົາໄດ້ສູນເສຽເພື່ອນມິດຜູ້ຍິ່ງໃຫຽ່ ສະຫາຍ ເລໂອນິດ ຊົລິດ ບະເລັດສະເໝບ, ສະຫາຍ ຟຼຣີ ອະລາດີເມຽ ໂຣວິດ ວັງໂດປ໋ບ,ສະຫາຍ ກົງສະຕັງຕິນ ວຸສຸະຕິໂນວິດ ເຊກເໝ ໂກ, ເລຂາທິການໃຫຽ່ສູນກາງພັກກຳມຸນິດແຫ່ງສະຫະພາບໂຊວຽດ, ສະຫາຍ ເລຢ໋ອນ ເລຂາທິການໃຫຽ່ສູນກາງພັກກຳມຸນິດ ຫວຽດ ນາມ, ນາງ ອິນທິລາ ຄານທີ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີອິນເດຍ, ທ່ານ ໂຮລິ ປາມເມ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຊຸແອັດ, ສະຫາຍ ຊາໂມຣາ ມາເຊມ ປະທານພັກ ເຟລິໂມ ແລະປະທານປະເທດໂມຊ໋ບິກ.

ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍສະເໜີບັນດາສະຫາຍ ຈົ່ງພ້ອມກັນລຸກຂຶ້ນ ກ່ຽວ ໄວ້ອາໄລເຖິງບັນດາສະຫາຍແລະເພື່ອນມິດຂອງພວກເຮົາ ທີ່ໄດ້ ລ່ວງລັບໄປນັ້ນ ໑ ນາທີ.

ສະຫາຍທັ້ງຫລາຍ,

ໄດ້ປາຍມາແລ້ວ ທີ່ຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງ ແລະ ທົ່ວ ພັກພວກເຮົາກະກຽມໃຫ້ແກ່ການດຳເນີນກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຄັ້ງທີ 7/7 ຂອງພັກດ້ວຍຄວາມເຄົ່ງຮ້ອນ. ໄປພ້ອມກັບການຊຸກຍູ້ຂະບວນການ ແຂ່ງຂັນສ້າງຜົນງານ ຂ້ຳນັບຮັບຕ້ອນກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຢ່າງແຂ່ງແຮງ ນັ້ນ, ສູນກາງພັກພວກເຮົາກໍ່ໄດ້ເປີດກອງດຳເນີນຊີວິດການເມືອງໃນ

ທົ່ວພັກ, ທົ່ວປວງຊົນ ເໝໃສ່ສະໜອງລວມວຽກງານທຸກດ້ານ ນັບ
ຕັ້ງແຕ່ສະຖາປະນາ ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ
ມານຸ້, ຄົ້ນຄ້ວາອະພິປາຍ ແລະ ປະກອບຄວາມຄິດຄວາມເຫັນເຂົ້າ
ໃນຮ່າງລາຍງານການເມືອງ ຂອງຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ.
ກອງປະຊຸມສູນກາງຄັ້ງທີ ๑๑ ແລະ ຄັ້ງທີ ๑๘ ໄດ້ຄົ້ນຄ້ວາຮັບເອົາ
ບັນດາຄວາມຄິດຄວາມເຫັນເພີ່ມເຕີມທີ່ເຫັນວ່າເໝາະສົມ ແລະກອງ
ປະຊຸມດັ່ງກ່າວ ໄດ້ສຸມໃສ່ປັບປຸງບັນດາເອກະສານທີ່ຈະນຳສະເໜີ ຕໍ
ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຄັ້ງນີ້.

ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຄັ້ງທີ IIV ຈະຕີລາຄາການປະຕິບັດໝວ
ທາງຂອງພັກ ໃນໄລຍະທີ່ຜ່ານມາ, ໂດຍສະເພາະໝໄລຍະນັບ
ຕັ້ງແຕ່ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຄັ້ງທີ III ຂອງພັກມານຸ້, ຖອດຖອນບັນດາ
ບົດຮຽນກ່ຽວກັບພຶດຕິກຳ ແລະທິດສະດີສຳລັບສອງເຍ້ຽງໃຫ້ ແກ່ໄລ
ຍະທາງໜ້ານີ້. ກອງປະຊຸມໃຫຽ ຈະຕົກລົງບັນດາໜ້າທີ່ຍຸດທະສາດ
ຂອງການປະຕິວັດໃນຕະຫລອດສະໄໝຂ້າມຜ່ານກ້າວຂຶ້ນສັງຄົມນິຍົມ,
ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຈະຕົກລົງບັນດາທິດທາງ ແລະໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍສຳລັບ ๑๕ ປີ
ຂອງທ້າຍສະຕະວັດນີ້ ແລະສຳລັບແຜນການ ๕ ປີ ຄັ້ງທີ II.

ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຈະພິຈາລະນາ ແລະ ຕົກລົງບັນດາຂໍ້ສະເໜີ
ກ່ຽວກັບການດັດແປງທີ່ດິນລະບຽບຂອງພັກ; ຈະເລືອກຕັ້ງຄະນະບໍລິ
ຫານງານສູນກາງພັກຊຸດໃໝ່ ເຊິ່ງເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງສະຕິປັນຍາ ແລະ
ຄວາມສາມັກຄີເປັນເອກະພາບຂອງພັກ, ຮັບປະກັນໃຫ້ການນຳພາ
ຂອງພັກມີຄວາມໜັກແໜ້ນຢູ່ເລື້ອຍໆ, ສົມກັບຄວາມໄວ້ວາງໃຈຂອງ

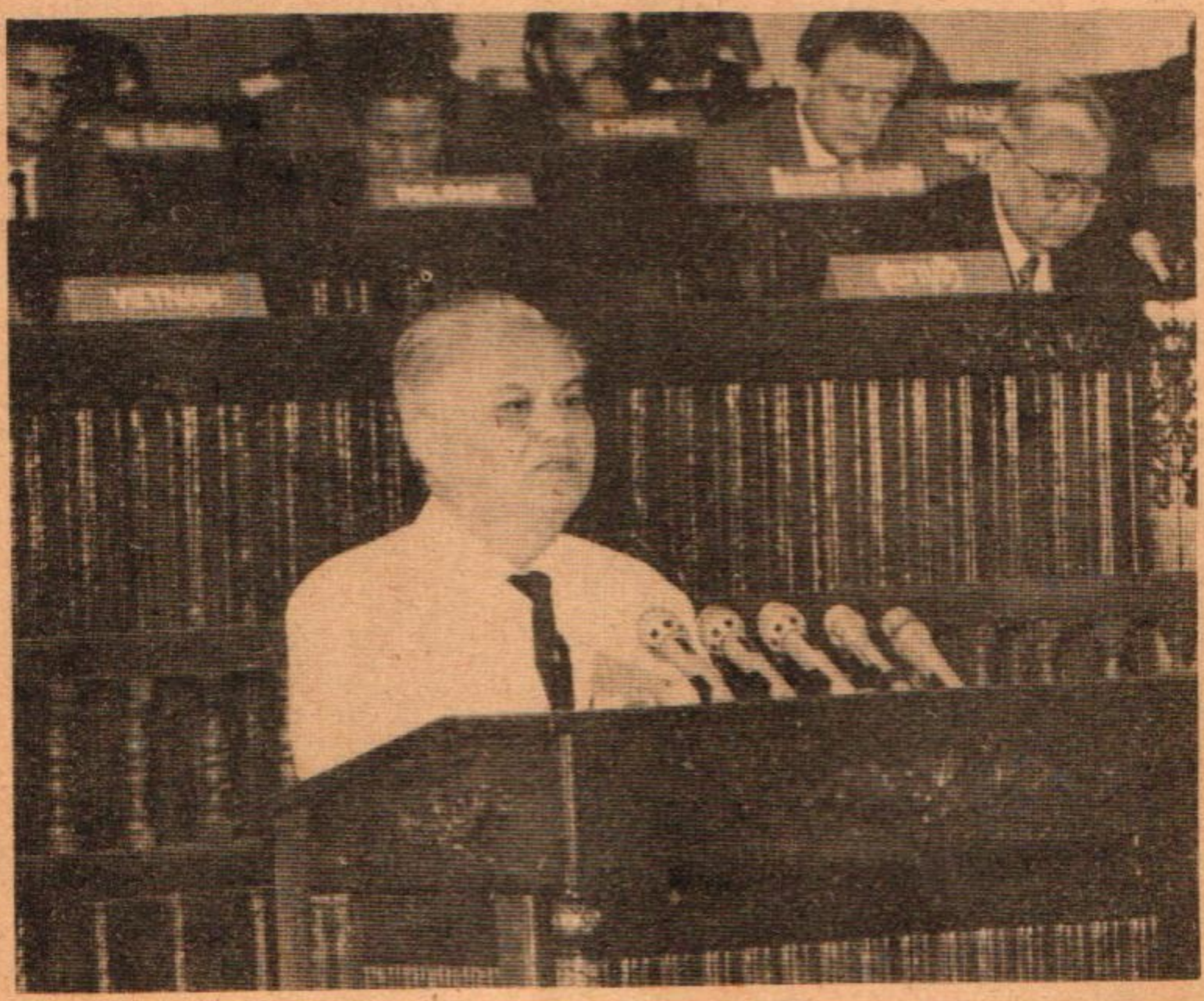
ທົ່ວພັກ ແລະພົ້ນໆຮວມຊາດທັງປວງ.

ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຂອງພວກເຮົາ ເປັນເຫດການໃຫຽ່ອັນໜຶ່ງໃນ ຊີວິດການເມືອງຂອງປະເທດ, ມັນຈະເປັນການໄຂໄລຍະທາງອັນ ສະຫງ່າລາສີໃໝ່ໃນພາລະກິດປະຕິວັດຂອງປະຊາຊົນຢ່າງເໝາະສົມ.

ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຄັ້ງນີ້ ມີຜູ້ແທນສົມບູນ ນ0ນ ສະ ຫາຍ ທີ່ຖືກເລືອກຕັ້ງມາຈາກກອງປະຊຸມໃຫຽ ອົງຄະນະພັກແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ, ອົງຄະນະພັກກອງທັບ ແລະອົງຄະນະພັກຂອງບັນ ດາອົງການອ້ອມຂ້າງສູນກາງ. ຮັບຄຳເຊີນເຂົ້າຮ່ວມໃນກອງປະຊຸມ ໃຫຽ່ຄັ້ງນີ້ ມີຕ່າງແທນວິລະຊົນ, ນັກຮົບແຂ້ງຂັນ, ຜູ້ເຄື່ອນໄຫວທີ່ຮັກ ຊາດ ແລະສະມາຊິກອາວຸໂສຂອງພັກຈຳນວນ ⊂00 ກວ່າຄົນ.

ພວກເຮົາຮູ້ສຶກເປັນກຽດ ແລະປິຕິຍິນດີເປັນຢ່າງຍິ່ງ ທີ່ໄດ້ ຕ້ອນຮັບຄະນະຜູ້ແທນຂອງບັນດາພັກອ້າຍນ້ອງ ແລະຂະບວນການປະ ຕິວັດທີ່ມາຮ່ວມກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຂອງພັກພວກເຮົາ ອັນໄດ້ນຳເອົານ້ຳ ໃຈສາມັກຄີສາກົນອັນຜ່ອງໃສ ແລະອາລົມຈິດປະຕິວັດອັນສຸດຊຶ້ງມາສູ່ ພວກເຮົາ.

ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຕໍ່ຜົນສຳເລັດອັນສະຫງ່າລາສີ ຂອງກອງ ປະຊຸມໃຫຽ່, ຕາງໜ້າຄະນະປະທານ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍປະກາດໄຂກອງ ປະຊຸມໃຫຽ່ຄັ້ງທີ່ ⊂⊂ ຂອງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ ຢ່າງເປັນ ທາງການ.

ລາຍງານກອງເມືອງ

ຂອງຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ

ຕໍ່ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຄັ້ງທີ່ ///// ຂອງພັກ

ສະເໜີໂດຍ: ສະຫາຍ ໄກສອນ ພົມວິຫານ

ເລຂາທິການໃຫຽ່ຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ

ธงม: ขันดาสะหาย ผู้แทน !
แขกที่รักแพง ແລะ ขับ ถ้วง ทลาย !

ກອງ ປะชุม ใหญ่ ครั้ง ที่ ๗ ของ พัก ปะชาชน ปะติวัด ลาว เป็น หลัก หมาย อัน สำคัน ยิ่ง อัน หนึ่ง ใน ภาม เคื่อน ไหว ของ พัก เรา. ກອງ ปะชุม ใหญ่ มี หน้า ที่ ทบทวน คืน ไล ยะ ทาง ใน ๑๐ ปี กลาย มับ แต่ มี สาทาละ นะ ลัด ปะชา ทิ ปะไต ปะชา ชน ลาว ได้ รับ ภาม สำ เลัด ขึ้น มา มี่ เพื่อ สะ หลุบ สัง ลอม ภาม ปะ ติบัด ม ะ ติ ต่าง ๆ ของ พัก, โดย สะ เพาะ เฌม ภาม ปะ ติบัด ม ะ ติ ของ ກອງ ปะชุม ใหญ่ ครั้ง ที่ ๗ ของ พัก, ติ ลา คา ขัน ดา ผม สำ เลัด ແລะ ขะ ขาด ติ ขบ ิก พอง ของ พอก เรา ใหลุ ก ต้อง, ถอด ถอน ขัน ดา ขิด ธง จา ก พุด ติ กำ แหง ภาม ปิก ปัก รัก สา ปะ เทด ชาด ແລะ สำ ลาง ละ บอบ ใหม่.

ขิน พื้น ถาม แหง ภาม ไล แย ก สะ พาอะ เป็น จิง ทาง เสด ถะ กิด-สัง คิม ของ ปะ เทด เรา ใน ปะ จุ บัน, ກອງ ปะชุม ใหญ่ ครั้ง ที่ ๗๗ จะ ได้ อาง ขัน ดา ทิด ทาง ແລะ หน้า ที่ อัน ต้น ต่ ของ ตะ หลอด สะ ไพ ขาม ผาน กา อัน สัง คิม นิ ยม, อาง ทิด ทาง ແລะ หน้า ที่ ขะ หยาย เสด ถะ กิด-สัง คิม สำ ลับ ไล ยะ แต่ ธอด ปี ๘๐๐๐ ແລะ สำ ลับ แผ ภาม ๕ ปี ครั้ง ที่ ๗ (๒๐๒๖-๒๐๓๐), พอม กัน นั้น ก็ จะ เม้น หัก เถิง ขัน ดา ทัด สะ มะ อัน พื้น ถาม กับ ภาม ดัด แปง กิม ไก คุม คอง เสด ถะ กิด. ກອງ ปะชุม ใหญ่ จะ ได้ ขะ พิ ปาย ແລะ ติ ลิง ทิด ทาง ແລะ หน้า ที่ กับ ภาม ป้อง กัน ชาด, ป้อง กัน

ความสะหงบ. ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຂອງພວກເຮົາຄັ້ງນີ້ດຳເນີນໃນຂະ
ນະທີ່ສະພາບການຂອງ ໂລກມີການປຽນແປງອັນໃຫຽ່ຫລວງແລະເລິກ
ເຊິ່ງຫລາຍປະການ, ດັ່ງນັ້ນ ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ ຈຶ່ງມີໜ້າທີ່ໄຈ້ແຍກ,
ຕີລາຄາສະພາບການດັ່ງກ່າວແລະວາງນະໂຍບາຍຕ່າງປະເທດຂອງ
ພັກ ແລະລັດເຮົາ ອອກໃຫ້ແທດເໝາະ.

ບັນຫາຂໍ້ກະແຈເຊິ່ງກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຈະໄດ້ເປີກສາຫາລືເນ້ນ
ບັນຫາສ້າງພັກ. ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຍັງມີໜ້າທີ່ອັນໜັ່ງທີ່ສຳຄັນອີກ ຄື
ເລືອກຕັ້ງຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກຊຸດໃໝ່ ເພື່ອນຳພາທົ່ວພັກ,
ທົ່ວປວ່ງຊົນເຮົາປະຕິບັດບັນດາທິດທາງ ແລະໜ້າທີ່ກອງປະຊຸມໃຫຽ່
ຄັ້ງນີ້ວາງອອກຢ່າງມີໄຊ.

ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຄັ້ງທີ່ III ຂອງພັກນີ້ ມີຄວາມໝາຍອັນ
ໃຫຽ່ຫລວງທີ່ສຸດສຳລັບທົ່ວພັກ ແລະທົ່ວປວ່ງຊົນເຮົາ, ບັນດາພາກ
ສ່ວນໃນວຽກງານຂອງພວກເຮົາໃນຊຸມປີ່ໜ້ານີ້ເນ້ນຂຶ້ນກັບຜົນສຳເລັດ
ຂອງກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຄັ້ງນີ້ຫລາຍທີ່ສຸດ.

ພາກໜຶ່ງ

ສິບປີ ແຫ່ງ ໄຊຊະນະ ອັນສະຫງ່າງາມ

ຂ ອ ງ

ພາລະກິດປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສ້າງລະບອບໃໝ່

I - ບັນດາຜົນສຳເລັດໃນໄລຍະສິບປີ ທີ່ຜ່ານມາ.

๑)- <u>ไຊຊະນະໃນພຸາລະກິດປົກປັກຮັກສາລະບອບໃໝ່</u>.

ໄຊຊະນະອັນຍິ່ງໃຫຽ່ຂອງກະແສສູງແຫ່ງການລຸກຮືຂຶ້ນ ຍາດເອົາອຳນາດການປົກຄອງໃນທົ່ວປະເທດມາມີປະຊາຊົນ ແລະ ການສ້າງຕັ້ງລະບອບສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນໃນປີ ໑໙໔໕ ນັ້ນ ເປັນຂີດໝາຍແຫ່ງບາດລ້ຽວອັນໜຶ່ງ ໃນປະຫວັດສາດຂອງຊາດເຮົາ, ອັນໄດ້ໄຂສັງກາດໃໝ່ໃຫ້ແກ່ການຂະຫຽາຍຕົວຂອງປະເທດເຮົາ.

ພາຍຫລັງທີ່ຄຸກພວກຕ່າງດ້າວມາຄອບຄອງເປັນເວລາເກືອບ ๘๐๐ ປີ ແລະມີບາງເທື່ອກໍ່ມີຣາຊະວົງປົກຄອງໃນແຜ່ນທີ່ໂລກຊ້ຳ, ປະເທດເຮົາໄດ້ກາຍເປັນປະເທດເອກະລາດ, ປະຊາຊົນເຮົາໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງປະເທດຊາດ, ເປັນຜູ້ຕັດສິນຊາຕາກຳ ແລະອະນາຄົດຂອງຕົນດ້ວຍຕົນເອງ.

ໃນເງື່ອນໄຂຂອງໂລກປະຈຸບັນ, ການຂ້າມຜ່ານຂຶ້ນສູ່ສັງຄົມນິຍົມ ເປັນສິ່ງທີ່ຕ້ອງເປັນໄປທາງຸພາວະວິໄສ, ມັນສອດຄ່ອງກັບທາງທົ່ວໄປຂອງຍຸກສະໄໝ ແລະກໍເປັນເສັ້ນທາງດຽວເທົ່ານັ້ນ ທີ່ຈະພາປະຊາຊົນເຮົາໄປສູ່ຄວາມມັ່ງຄັ່ງສະຫລະພາບ ແລະ ຄວາມສົມບູນພູນສຸກຢ່າງແທ້ຈິງ. ຍອມແນວນັ້ນ, ພາຍຫລັງທີ່ປະເທດຊາດໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍຢ່າງສົມບູນແລະສຳເລັດການປະຕິວັດຊາດ-ປະຊາທິປະໄຕແລ້ວ ພັກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຕັດສິນໃຈພາປະເທດຊາດກ້າວຂຶ້ນຕາມເສັ້ນທາງສັງຄົມນິຍົມ.

ສະຫາຍທີ່ຮັກແພງທັງຫລາຍ !

ໄຊຊະນະທີ່ມີຄວາມໝາຍ ໄຂຊ່ອງທາງ ໃຫ້ແກ່ໄຊຊຸມຊົນ ເໝືອນພວກເຮົາ ໄດ້ສ້າງຕັ້ງລະບົບຜະເດັດການກຳມາຊີບ ແຕ່ສູນກາງ ລົງເຖິງຮາກຖານ, ນຳເອົາພະນັກງານ ແລະສະມາຊິກພັກຜູ້ດີເດັ່ນ ເຂົ້າຄຸ້ມຄອງລັດ, ກຳເອົາເຄື່ອງມືແຫ່ງຄວາມຮຸ່ງເຮືອງ, ອຳນວຍ ຄວບຄຸມການເຄື່ອນໄຫວຕ່າງໆ ທາງເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ, ການສຶກສາ, ຖະແຫລງຂ່າວ, ໂຄສະນາ ...

ການຍາດເອົາອຳນາດການປົກຄອງ ເປັນບັນຫາທີ່ຍາກຢູ່ແລ້ວ, ແຕ່ ການປົກປັກຮັກສາ ແລະປັບປຸງອຳນາດການປົກຄອງຍິ່ງ ເປັນບັນ ຫາທີ່ຍາກໄປກວ່ານັ້ນອີກ. ເລີ່ມແຕ່ ສ.ປ.ປ.ລ ໄດ້ຮັບການສະຖາ ປະນາຂຶ້ນມາ, ສັດຕູປະເພດຕ່າງໆ ທັງເກົ່າ ແລະໃໝ່ ໄດ້ຄິບຄິດກັນ ຕ່ອຕີພວກເຮົາຄືນຢ່າງໂຫດຫ້ຽມ ດ້ວຍຄວາມຫວັງກ່ຽວກັບ, ໂຄ່ນລົ້ມລະບອບໃໝ່ຕັ້ງແຕ່ຫົວທີໂລດ.ນັບແຕ່ປີ ໝກໝ ມາເຖິງຮ ນີ້, ພວກເຂົາ ໄດ້ດຳເນີນສົງຄາມທຳລາຍໃນຫລາຍດ້ານ, ທັງຕ້ານ ພວກເຮົາດ້ວຍກຳລັງອາວຸດ, ນາຍຂຸ້ວ ຈະຮຸກຮານເຂົ້າມາ, ທັງ ປິດລ້ອມ, ນ້ຳ ເພທຳລາຍທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ເອົາວັດທະນະ ທຳອັນເສື່ອມຊຸ່ມ ແຊກຊຶມເຂົ້າມາ, ຣ້ຟ້ຮຸ້ດຄອງປະເພນີອັນຫລ້າ ຫລັງ, ກ່ຽວກັບປັ້ນປ່ວນທາງດ້ານແນວຄິດ, ເຜ່ງແຍກເຜົ່າຊົນ, ເຜ່ງ ແຍກສາສນາກັບມະຫາຊົນ, ເຜ່ງແຍກປະເທດເຮົາ ກັບປະເທດອ້າຍ ນ້ອງ ແລະເພື່ອນມິດ. ແຕ່ ອັນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍກວ່າໝູ່ ເໝືອນພວກ

ເຂົ້າ ໄດ້ໃຊ້ ເລ ຫລ ວງ ຕ່າງ ໆ ມາ ໆ ແລະ ກໍ ຫລັ່ ງ ເຂົ້າ ມາ ໃນ ບ ່ ອ ມ ທີ ່ ພ ວ ກ ເຮົ າ ເຜ ີ, ຂ າ ດ ສ ະ ຕ ິ ລ ະ ວ ັ ງ ຕ ົ ວ ເພ ີ ່ ອ ມ ້ າ ງ ເ ຜ ຫ ໍ ລ າ ຍ ພ າ ຍ ໃ ນ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ, ດ ວ ຍ ເ ຈ ດ ຈ ໍ ນ ິ ງ ດ ໍ ເ ນ ີ ນ ກ ານ ຫ ັ ນ ປ ່ ຽ ນ ໂ ດ ຍ ສ ັ ນ ຕ ິ ແ ລ ະ ຢ ຸ ໃ ຫ ້ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຜ ິ ດ ພ ລ າ ດ ຂ ອ ງ ກ ານ ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ, ຕ ິ ດ ເ ຂ ົ ້ າ ໃ ນ ວ ິ ໄ ສ ທ ັ ດ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຂ ົ ້ າ.

ແ ຕ ່ ໃ ນ ๑๐ ປ ີ ກ ວ ່ າ ທ ີ ່ ຜ ່ ານ ມ າ, ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຍ າ ດ ເ ອ ົ າ ໄ ຊ ຊ ະ ນ ะ ອ ັ ນ ໃ ຫ ຍ ່ ຫ ລ ວ ງ ມ າ ໄ ດ ้. ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ສ າ ມ າ ດ ປ ົ ກ ປ ັ ກ ຮ ັ ກ ສ າ ອ ะ ທ ิ ป ะ ไ ต ย ์ ແ ລ ะ ຜ ื ม ແ ຜ ่ ນ ด ิ น อ ั น ค ิ บ ถ ้ อ ม ไ ว ้ ไ ด ้ ย ่ า ง พ ั ้ น ค ง, ร ั ก ษ า ค ว า ม ส ุ ข ท า ง ก า ย ท า ง ใ จ ข อ ง ส ั ง ค ม ภ ู ม ิ ท ้ อ ป ะ เ ท ด ไ ว ้ ไ ด ้, เ ร ั ด ใ ห ้ ก า ร ด ำ ร ง ช ี ว ิ ต ข อ ง ป ะ ช า ช ุ น ม ี ค ว า ม ป อ ด ภ ั ย ด ี. อ ั น ท ี ่ ม ี ค ว า ม ห ม า ย ส ำ ค ั ญ เ ป ็ น พ ิ เ ศ ษ ค ื อ พ ว ก เ ร า ไ ด ้ ม ี ม า ต ะ ก า น อ ั น เ ด ็ ด ด ว อ ແ ລ ะ ค ว ง ค ื อ ใ น ก า ร เ ร ั ด ใ ห ้ ป ะ เ ท ด เ ร า ห ล ุ ด ร อ ด จ า ก ไ ภ อ ั น ต ะ ล า ย แ ห ่ ง ก า ม ม า ง เ ผ ็ ด พ า ย ใ น ๑๑ ก, ท ั ้ ง เ ป ็ น ก า ม ป ะ ก อ บ ส อ ม ก ั บ บ ั น ด า ป ะ เ ท ด อ า ย ม ่ า ง ส ะ ภ ั ด ภ ั ม ี ข อ ง พ ว ก ป ะ ต ิ ก า ม ะ ข ะ ท ว า ย อ า ม า ร ถ ผ ่ า น ม า ด ต ่ า ก ผ ู ้ ม ี. พ ว ก เ ร า ไ ด ้ เ ด ็ ด ด ว อ ต ิ ด ต า ม ก า ม เ ค ื ่ อ ง ไ ห ว ม ้ า ง เ ผ ่ อ ง ต ้ า ง ด ้ า ว ต ่ ำ เ อ ก ะ ล า ด ແ ล ะ อ ะ ท ิ ป ะ ไ ต ย ์ ข อ ง ป ะ เ ท ด เ ร า; ไ ด ้ ร ั บ ม ้ า ง ก า ม ธ ุ ร ะ ห า ม ข อ ง พ ว ก ป ะ ต ิ ก า ม ไ ห ้ เ ข ้ า ม ิ บ ้ า ม ແ ข ว ง ไ ข ย ะ ม ู ล ี ย ่ า ง ม ี ไ ข. ป ะ จ ุ บ ั น, ก ำ ล ั ง ป ้ อ ง ก ั น ช า ด ແ ล ะ ป ้ อ ง ก ั น ค ว า ม ส ะ ห ว ิ บ ป ะ ช า ช ุ น ข อ ง พ ว ก เ ร า ไ ด ้ เ ป ิ ด ใ ห ญ ่ ข ึ ้ น ใ น ห ล า ย ด ้ า น, เ ช ่ ิ ง ป ะ ก อ บ ด ้ ว ย บ ั น ด า เ ห ล ่ า ธ ิ บ ด ี ช ำ ช า ญ พ ิ เ ศ ษ ແ ล ะ ก ำ

ລ້ຽງເຕັກນ້ອຍທີ່ລຳເບັ້ນ. ການຮ່ວມສຳພັນລະຫວ່າງປະເທດເຮົາກັບ ທ່ານໃນການປ້ອງກັນປະເທດຊາດ ກໍ່ມີນັບໄດ້ຮັບການເພີ່ມ ທະວີຂຶ້ນ.

ສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຢັ້ງຢືນວ່າ ການທີ່ພັກເຮົາ ກຳນົດສອງໜ້າທີ່ ຍຸດທະສາດ ເລີ່ມແຕ່ທົ່ວທີ່ ປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ ແລະກໍ່ສ້າງ ສັງຄົມນິຍົມ ໂດຍເອົາໜ້າທີ່ປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ ຂຶ້ນກ່ອນນັ້ນ ເປັນການຖືກຕ້ອງຢ່າງສົມບູນ.

ຄ)- <u>ບັນດາຜົນງານໃນການກໍ່ສ້າງສັງຄົມນິຍົມ</u>.

ສະຫາຍທັງຫລາຍ, ພວກເຮົາກໍໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດຫລາຍປະ ການໃນການກໍ່ສ້າງສັງຄົມນິຍົມ. ແຕ ພວກເຮົາຈະບໍ່ອາດເຫັນໄດ້ ຜິດ ກ່ຽວກັບຄວາມໝາຍຂອງຜົນສຳເລັດດັ່ງກ່າວນັ້ນ ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ ຮັບຮູ້ຢ່າງຈະແຈ້ງ ກ່ຽວກັບສະພາບການທາງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມໃນ ເວລາປະເທດເຮົາຫາກໍ່ກ້າວເຂົ້າສູ່ເສັ້ນທາງສັງຄົມນິຍົມ. ໃນຂະ ນະນັ້ນ, ເສດຖະກິດຂອງປະເທດເຮົາແມ່ນຫລ້າຫລັງທີ່ສຸດ, ລະດັບ ວັດທະນະທຳຂອງປະຊາຊົນກໍ່ຍັງຕ່ຳຫລາຍ, ຣາກຖານວັດຖຸ- ເຕັກ ນິກເກືອບວ່າບໍ່ມີຫຍັງ, ທຶນຮອນຂາດເຂີນ, ຜົນຮ້າຍຕ່າງໆ ຂອງ ສົງຄາມ ແລະລັດທິລ່າເມືອງຂຶ້ນເບບໃໝ່ໜັກໜ່ວງທີ່ສຸດ, ຊົນຊົນ ເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ຄົນແຄ ພະນັກງານ ແລະສະມາຊິກພັກເຖິງແມ່ນວ່າ ໄດ້ຮັບການທົດສອບໃນ ການປະຕິວັດຊາດ-ປະຊາທິປະໄຕມາແລ້ວກໍ່ຕາມ, ແຕ ຈຳນວນບໍ່ ຫລາຍ ແລະບໍ່ທັນມີປະສົບການຄຸ້ມຄອງສັງຄົມ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນບັດ

ຮ່ວມຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ໃນຂະບວນວິວັດແຫ່ງ ການສ້າງສັງຄົມນິຍົມນັ້ນຍ່ຳພັດມີໄພທຳມະຊາດເກີດຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ກັນ, ສັດຕູຢູ່ໃນປະເທດ ແລະນອກປະເທດ ກ່ອກແຮງລົບກວນທຳ ລາຍຢ່າງເປັນປະຈຳ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ພາຍໃຕ້ແສງສະຫວ່າງຂອງບັນດາມະຕິ ຂອງພັກ, ປະຊາຊົນເຮົາ ໄດ້ສາມາດສ້ຳງໜ້າປະຫວັດສາດໃໝ່ຂອງ ຕົນຂຶ້ນ, ທ້ຳວທັນກ່ອກແຮງຟື້ນຟູ ແລະ ກໍ່ສ້ຳງເສດຖະກິດ, ຊຸກຍູ້ ການຜະລິດຢ່າງແຂງແຮງ, ເຮັດໃຫ້ວິດການເປັນຢູ່ມີຄວາມສະຫງົບ ປົກກະຕິເທື່ອລະກ້າວ, ບັນລຸຜົນສຳເລັດໃນການປະຕິບັດບັນດາຕ້ວ ເລກຄາດໝາຍພົ້ນຖານທີ່ກອງປະຊຸມໃຫ່ຍຄັ້ງທີ່ III ຂອງພັກວ່າງ ງ່ວກ.

ດ້ານກະສິກຳ, ພວກເຮົາ ໄດ້ຄ່ອຍໆ ຫັນຈາກການກະສິກຳທີ່ ຖືເອົາການປູກເຂົ້າເປັນໝ້ຕ, ຜະລິດລະດູດຽວ ໄປສູ່ການກະສິກຳ ທີ່ປູກພືດຫລາຍຊະນິດ, ເພີ່ມລະດູປູກ ແລະ ເລີ່ມຮັດກະເສດສຸມ. ໝ່ວງການທີ່ຜ່ານມາ ແມ່ນຍ່ວດປະລິມານການຜະລິດເຂົ້າເປືອກ ໃນປີ ໝ.ສ. ໄດ້ລົ້ນປີ ໝ.ສ. ເຖິງ ๔ ເທົ່າກວ່າ, ເຖິງແມ່ນວ່າ ຈຳ ນວນພົນລະເມືອງ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນໄວ້ກ່ຕາມ, ພວກເຮົາກ່ສາມາດຊຸ່ມຕື່ມ ເອງທາງດ້ານທັນຍາຫານ ແລະ ອາຫານໂດຍພົ້ນຖານ. ຊາວນາຢູ່ ບາງບ່ລິເວນ ຍັງມີທັນຍາຫານແຮ ໄວ້ຕື່ອີກ. ການລ້ຽງສັດ ໄດ້ມີ ບາດກ້າວຂະຫ່ຍາຍຕ້ວຢ່າງແຂງແຮງ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນການລ້ຽງ ສັດຢູ່ໃນຄອບຄົວ. ເວ້ນສະເພາະແຕ່ຈຳນວນງ້ວ ຄວາຍ ແມ່ນ ໄດ້

ເພີ່ມຂຶ້ນ ຜ% ຄາດຫຼຸບໃສ່ເວລາຫາກປິດປ່ອຍໃໝ. ການປູກຕົ້ນໄມ້ ອຸດສາຫະກຳກໍໄດ້ນັບຖືເພີ່ມສຳເລັດ ແລ້ວສົມຄວນ. ປີ ໝ໒໕, ປະລິມານ ການຜະລິດກາເຟ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ๔ ເທົ່າ, ຢາສູບ ເພີ່ມຂຶ້ນ ๓ ເທົ່າ ຫຼຸບໃສ່ປີ ໝ໓ຜ. ຣາກຖານວັດຖຸເຕັກນິກທາງດ້ານກະສິກຳກໍໄດ້ ຮັບການສ້າງຂຶ້ນໃນເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ເລີ່ມມີຄຸນປະໂຫຍດອັນຕ່າງໜ້າ ຕໍ່ ການຜະລິດ.

<u>ດ້ານປ່າໄມ້</u>, ພວກເຮົາໄດ້ດຳເນີນການສຳຫລວດສົບຄົ້ນປ່າ ໄມ້ໃນເຂດລຸ່ມໜ້ອງອັນແມ່ໃສ ຊຸດຄົ້ນທ້າແຮ່ງຂອງປະເທດເຮົາໃນດ້ານ ນີ້. ພວກເຮົາໄດ້ມີໜ່ວຍງານສອນໃດສອນໜ້ຽ ແລະ ໄດ້ມີຄົ້ນຄ້ວນໃນ ເບື້ອງຕົ້ນຈຳນວນໜ້ຽ ກ່ຽວກັບການທຸລະກິດປ່າໄມ້, ການປົກປັກຮັກ ສາແຫລ່ງເຄື່ອງປ່າຂອງດົງອັນມີຄ່າ.

<u>ດ້ານອຸດສາຫະກຳ</u>, ໃນ ๑๐ ປີທີ່ຜ່ານມາ ປະລິມານຜະລິດ ພັນອຸດສາຫະກຳໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ๔,๔ ເທົ່າ, ໄດ້ສ້າງຜະລິດພັນໃໝ ๑๑ ຫລາຍຊະນິດ ແລະ ໜ່ວຍສົມຄ່າຂາ๑๑ ກໍ່ຈຳນວນໜ້ຽ.

<u>ດ້ານຫັດຖະກຳ</u>, ພວກເຮົາໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຟື້ນຟູ ບັນດາວິຊາ ຊ່າງຫັດຖະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳສິລະປະທີ່ເປັນມູນເຊື້ອຂອງປະຊາຊົນ, ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ການຜະລິດ ຂອງຂະເໜງການນີ້ ການຂະຫຍາຍ ຕົວຢ່າງກ້ວາງຂວາງຢູ່ໃນຫລາຍທ້ອງຖິ່ນ, ສ້າງຜະລິດພັນສົມຄ່າໃຊ້ ສ໓ຍຫລາຍຊະນິດຢູ່ໃນປະເທດ ແລະ ເປັນສົມຄ່າຂາ๑๑ກ, ປະກອບ ສ໓ມຢ່າງສຳຄັນເຂົ້າໃນການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ເພີ່ມລາຍ ຮັບໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ.

ໃນ ๑๐ ປີທີ່ຜ່ານມາ, ພວກເຮົາໄດ້ລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານເປັນຈຳນວນຫລາຍພ້ອມຄວນ, ສະເພາະຢ່າງຍິ່ງແມ່ນສຸມໃສ່ດ້ານ<u>ຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ</u> ເຊິ່ງເປັນຂອດທີ່ພວກເຮົາມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກກວ່າໝູ່. ມາເຖິງປະຈຸບັນ, ເສັ້ນທາງລົດໄດ້ໄປຮອດປະມານ ๗๐% ຂອງຈຳນວນເມືອງໃນທົ່ວປະເທດ, ຄວາມສາມາດຂົນສົ່ງຢູ່ພາຍໃນປະເທດແລະຂົນສົ່ງຜ່ານແດນຂອງພວກເຮົາກໍເພີ່ມຂຶ້ນຫລາຍ, ອັນເປັນການປະກອບສ່ວນຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງເຂົ້າໃນການຊຸກຍູ້ການຂະຫຍາຍຕົວ ແລະຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການໃນການໄປມາຂອງປະຊາຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ. <u>ການແລກປ່ຽນລະຫວ່າງ</u> ເປັນຂົງເຂດໜຶ່ງທີ່ພວກເຮົາຖືເປັນສຳຄັນຍິ່ງ. ພວກເຮົາໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ ເປີດກວ້າງຕາມທາງການຄ້າຂອງລັດ, ຂອງລວມໝູ່ ແລະ ປະຕິບັດຮູບການຸ ທຸ້ມສ່ວນລະຫວ່າງລັດ ກັບເອກະຊົນໃນດ້ານການຄ້າຫຼາຍຍ່ານ. ລາຍຮັບຈາກແຫລ່ງຕ່າງໆ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນທຸກປີ, ຫລາຍແຂວງສາມາດດຸ່ນດ່ຽງງົບປະມານເອົາເອງໄດ້ ແລະ ກໍ່ຍັງເຮັດພັນທະບົດປະມານສູນກາງອີກດ້ວຍ.

<u>ກ່ຽວກັບການພົວພັນທາງດ້ານເສດຖະກິດກັບຕ່າງປະເທດ</u>, ພວກເຮົາໄດ້ເປີດກວ້າງການພົວພັນທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກກັບສະຫະພາບໂຊວຽດ, ບັນດາປະເທດສັງຄົມ ນິຍົມອ້າຍນ້ອງ ແລະປະເທດອື່ນໆ. ການຮ່ວມມື ແລະສຳພັນ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ ລະຫວ່າງປະເທດເຮົາກັບ ๘ ປະເທດອ້າຍນ້ອງໃນອົງການ ຄູຈົມ, ໂດຍສະເພາະ ກັບຫວຽດນາມ ໄດ້ມີບາດກ້າວຂະຫຍາຍຕົວ

ໃໝ່ເລີ່ມແຕ່ທ້ອງຖິ່ນ ແລະຮາກຖານຂຶ້ນມາ ດ້ວຍບັນດາເຜບອິ ທີ່ ສ ວ ດ ຄ ວ ງ ແລະ ກ ໄ ດ ຮັ ບ ພ າ ກ ຜ ມ ເ ບ ຶ ອ ງ ຕ ມ ແ ລ ວ . ພ ວ ກ ເ ຮ າ ກ ໍ ໄ ດ ຮ ັ ບ ກ າ ນ ສ ະ ໜ ັ ບ ສ ະ ໜ ຸ ນ , ກ າ ນ ຊ ວ ຍ ເ ຫ ລ ື ອ ແ ລ ະ ກ າ ນ ຮ ວ ມ ມ ື ອ ນ ໍ າ ກ ັ ນ ເ ພ ື ່ ອ ຂ ຍ າ ຍ ບ ັ ນ ດ າ ປ ະ ເ ທ ດ ອ າ ຍ ນ ອ ງ ແ ລ ະ ເ ພ ື ່ ອ ມ ິ ດ ໃ ນ ໂ ລ ກ . ຍ ວ ດ ມ ູ ນ ຄ າ ຂ າ ວ ສ ກ ໃ ນ ປ ີ ໝ ສ ໄ ດ ເ ພ ີ ່ ມ ຂ ຶ ້ ນ ໕ ເ ທ ົ ່ າ ຄ າ ທ ຽ ບ ໃ ສ ປ ີ ໝ ກ ຜ . ສ ່ ງ ດ ັ ່ ງ ກ າ ວ ໄ ດ ປ ະ ກ ອ ບ ສ ວ ນ ຢ ່ າ ງ ສ ໍ າ ຄ ັ ນ ເ ຂ ົ າ ໃ ນ ກ າ ນ ຊ ຸ ກ ຍ ູ ້ ກ າ ນ ຜ ະ ລ ິ ດ , ປ ່ ຽ ນ ແ ປ ງ ວ ິ ທ ີ ກ າ ນ ເ ປ ັ ນ ຢ ູ ່ ຂ ອ ງ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ເ ຮ ົ າ ແ ລ ະ ໃ ນ ກ າ ນ ກ ໍ ສ ້ າ ງ ຮ າ ກ ຖ ານ ວ ັ ດ ຖ ຸ ເ ຕ ັ ກ ໍ ຂ ອ ງ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ໃ ນ ເ ບ ຶ ອ ງ ຕ ົ ນ .

<u>ກ ຽ ວ ກ ັ ບ ກ າ ນ ດ ັ ດ ສ ້ າ ງ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ແ ລ ະ ກ າ ນ ກ ໍ ສ ້ າ ງ ກ າ ນ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ກ າ ນ ຜ ະ ລ ິ ດ ໃ ໝ ່</u> : ຫ ລ ັ ງ ຈ າ ກ ປ ະ ເ ທ ດ ຊ າ ດ ໄ ດ ຮ ັ ບ ກ າ ນ ປ ົ ດ ປ ່ ອ ຍ , ລ ັ ດ ຖ ະ ບ ານ ໄ ດ ທ ໍ າ ການ ເ ອ ົ າ ຊ ະ ເ ໜ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ອ ັ ນ ຕ ົ ກ ຕ ໍ ່ ຫ ລ າ ຍ ຊ ະ ເ ໜ ງ ດ ້ ວ ຍ ກ າ ນ ໂ ອ ນ ມ າ ເ ປ ັ ນ ກ ຳ ມ ະ ສ ິ ດ ຂ ອ ງ ລ ັ ດ ແ ລ ະ ກ ໍ ສ ້ າ ງ ຂ ຶ ້ ນ ໃ ໝ ່ . ເ ມ ື ່ ອ ເ ປ ັ ນ ເ ຊ ັ ່ ນ ນ ັ ້ ນ ຂ ົ ງ ເ ຂ ດ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຂ ອ ງ ລ ັ ດ ໄ ດ ກ ໍ ຕ ັ ້ ວ ຂ ຶ ້ ນ ໃ ນ ຂ ັ ້ ນ ຕ ົ ນ . ຂ ະ ບ ວ ນ ກ າ ນ ທ ັ ນ ເ ປ ັ ນ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ນ ກ ະ ເ ສ ດ ນ ິ ຍ ົ ມ ໄ ດ ກ າ ວ ທ ັ ນ ປ ຽ ນ ດ ີ ພ ສ ົ ມ ຄ ວ ນ , ມ າ ຮ ອ ດ ປ ະ ຈ ຸ ບ ັ ນ ນ ີ ້ ມ ີ ໕ ແ ຂ ວ ງ ໄ ດ ສ ໍ າ ເ ລ ັ ດ ໂ ດ ຍ ພ ື ້ ນ ຖ ານ ກ າ ນ ທ ັ ນ ເ ປ ັ ນ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ນ ຢ ູ ່ ໃ ນ ເ ຂ ດ ເ ຮ ັ ດ ນ າ , ນ ອ ກ ຄ າ ນ ັ ້ ນ ແ ຂ ວ ງ ອ ື ່ ນ ໆ ກ ພ ວ ມ ພ ັ ນ ຂ ະ ຫ ຽ ງ ຂ ວ ງ ກ າ ນ ນ ີ ້ ດ ້ ວ ຍ ລ ะ ດ ັ ບ ແ ຕ ກ ຕ ່ າ ງ ກ ັ ນ ; ສ ะ ຫ ะ ກ ອ ນ ຈ ຳ ນ ວ ນ ໜ ຶ ່ ງ ກ ໍ ຮ ີ ບ ເ ຮ ັ ດ ກ ຳ ເ ນ ີ ນ ກ າ ນ ຜ ະ ລ ິ ດ ທ ຸ ລ ะ ກ ິ ດ ຢ ່ າ ງ ໄ ດ ຮ ັ ບ ຜ ົ ນ ດ ີ . ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຍ ັ ງ ໄ ດ ້ ນ ຳ ບ ັ ນ ດ າ ຮ ູ ບ ກ າ ນ ອ ັ ນ ເ ໝ າ ะ ສ ົ ມ ເ ພ ື ່ ອ ນ ຳ ໃ ຊ ້ ແ ລ ะ ດ ັ ດ ສ ້ າ ງ ບ ັ ນ ດ າ ພ ະ ນ ັ ກ ງ ານ ວ ິ ຊ າ ການ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ທ ີ ່ ເ ປ ັ ນ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ໃ ນ ຂ ົ ງ ເ ຂ ດ ກ ສ ິ ກ ຳ , ຂ ົ ນ ສ ົ ່ ງ , ວ ຸ ດ ສ າ ທ ะ ກ ຳ ແ ລ ะ ທ ັ ດ ຖ ะ ກ ຳ , ດ ັ ່ ງ ນ ັ ້ ນ ຈ ຶ ່ ງ ໄ ດ ຮ ັ ບ ພ າ ກ ຜ ົ ນ ອ ັ ນ ເ ໝ ມ ສ ົ ມ

ໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ.

ໃນວຽກງານຄຸ້ມຄອງ ເສດຖະກິດ, ພວກເຮົາ ໄດ້ພະຍາຍາມ ຄົ້ນຄ້ວາ, ຊອກຫາ ແລະສ້າງກົນໄກຄຸ້ມຄອງ ເສດຖະກິດໃຫ້ຂຶ້ນ ເທື່ອ ລະກ້າວ ເຊື່ອມສອດຄ່ອງກັບ ເງື່ອນໄຂຕົວຈິງຂອງ ປະເທດເຮົາ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບ ທາງຮຽງຂະຫຍາຍຕົວຂອງ ຍຸກສະໄໝ. ວຽກງານ ຫັນເປັນ ແຜນການ ໄດ້ຮັບ ການດັດແປງ ໃຫ້ດີຂຶ້ນ. ການ ເຄື່ອນໄຫວ ຂອງ ຂັ້ນຕ່າ ການຈັດຕັ້ງ ການຜະລິດ ທຸລະກິດ ພວມ ຄ່ອຍໆ ຫັນ ຈາກ ລະບົບ ຄຸ້ມຄອງ ແບບ ລວມສູນ ອາດ ຢ່າ ສິດ ບໍ່ ຄ ານ ເກົ້ອ ກັນ ໄປ ສູ່ ການ ປະ ຕິ ບັ ດ ລະ ບົ ບ ໄລ ລ ຽ ງ ທຸ ລ ະ ກິ ດ ສ ັ ງ ຄົ ມ ນິ ຍົ ມ ແລະ ກ ໄ ດ ເ ລ ີ ່ ມ ມ ີ ແ ບ ບ ຢ ່ າ ງ ຈ ຳ ນ ວ ນ ໜ ຶ ່ ງ ກ ົ ງ ກ ັ ບ ກ ານ ທ ຸ ລ ະ ກ ິ ດ ທ ີ ່ ມ ີ ເ ຈ ົ ້ າ ກ ຳ ໄ ລ . ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ໄ ດ ຖ ຸ ເ ມ ີ ນ ກ ານ ເ ຍ ົ ້ ວ ຢ າ ມ , ເ ບ ິ ່ ງ ຂ ັ ້ ນ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ໃ ຫ ້ ຫ ລ ຽ ງ ຄ ື ນ ແ ລ ະ ຣ າ ກ ຖ ານ ຢ ່ າ ງ ເ ໝ າ ະ ສ ົ ມ , ເ ປ ີ ດ ກ ວ ້ າ ງ ສ ິ ດ ເ ປ ັ ນ ເ ຈ ົ ້ າ ກ ານ ຂ ອ ງ ທ ້ ອ ງ ຖ ິ ่ ນ ແ ລ ະ ຣ າ ກ ຖ ານ ຕ ື ่ ນ ອ ີ ກ ໃ ນ ກ ານ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ແ ຜ ນ ກ ານ ແ ຫ ່ ງ ລ ັ ດ . ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຫ ລ າ ຍ ອ ັ ນ (ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ລ າ ຄ າ , ເ ງ ິ ນ ເ ດ ື ອ ນ , ກ ານ ເ ງ ິ ນ , ສ ິ ນ ເ ຊ ື ່ ອ , ...), ກ ຳ ນ ົ ດ ເ ພ ົ າ ຍ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ - ເ ຕ ັ ກ ນ ິ ກ ຫ ລ າ ຍ ອ ັ ນ ພ ວ ມ ໄ ດ ຮ ັ ບ ກ ານ ດ ັ ດ ແ ປ ງ ແ ລ ະ ສ ້ າ ງ ຂ ຶ ້ ນ ເ ໝ ໃ ສ ເ ສ ີ ມ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ຄ ຸ ມ ປ ະ ໂ ຫ ຍ ດ ທ ີ ່ ເ ປ ັ ນ ໄ ມ ້ ງ ັ ດ ຂ ອ ງ ມ ັ ນ ເ ພ ື ່ ອ ຊ ຸ ກ ຍ ູ ້ ກ ານ ເ ພ ີ ່ ມ ຜ ະ ລ ິ ດ ຕ ະ ພ າ ບ ຂ ອ ງ ງ ານ ແ ລ ະ ປ ະ ສ ິ ດ ທ ິ ຜ ົ ນ ທ າ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ໃ ນ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ທ ຸ ລ ະ ກ ິ ດ . ຜ ົ ນ ໄ ດ ້ ໃ ນ ๑๐ ປ ີ ທ ີ ່ ຜ ່ ານ ມ າ ຄ ື ຍ ອ ດ ຜ ະ ລ ິ ດ ພ ັ ນ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ໄ ດ ້ ເ ພ ີ ່ ມ ຂ ຶ ້ ນ ๘ ເ ທ ົ ່ າ ແ ລ ະ ລ າ ຍ ຮ ັ ບ ແ ຫ ່ ງ ຊ າ ດ ໄ ລ ຍ ະ ເ ລ ຽ ຕ າ ມ ຫ ົ ວ ຄ ົ ນ ໄ ດ ້ ເ ພ ີ ່ ມ ຂ ຶ ້ ນ ๗๐% ທ ັ ງ ໆ ທ ີ ่ ຈ ຳ ນ ວ ນ ພ ົ ນ ລ ะ ເ ມ ື ອ ງ ໄ ດ ້ ເ ພ ີ ่ ມ ຂ ຶ ้ ນ ໄ ວ ກ ວ ່ າ ຕ າ ມ .

ທາງດ້ານວັດທະນະທຳ, ສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ພວກ
ເຮົາ ໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດອັນໃຫຽ່ຫລວງຫລາຍປະການ: ພວກເຮົາ ໄດ
ສຳເລັດການລົບລ້າງຄວາມບ່ຮູ້ໜັງສືໃນໝູ່ປະຊາຊົນ ໂດຍພົ້ນຖານ. ຈຳ
ນວນນັກຮຽນ, ນັກສຶກສາໃນທຸກລະດັບ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນໄວ. ນັກຮຽນທີ່
ພວກເຮົາສົ່ງໄປຮຽນຕ່າງປະເທດກໍ່ນັບມື້ນັບຫລາຍຂຶ້ນ. ປະຈຸບັນນີ້
ພົນລະເມືອງ ๔ ຄົນໃດມີຜູ້ໜຶ່ງ ໄດ້ໄປຮຽນ. ເວົ້າສະເພາະແຕ່ຈຳ
ນວນຜູ້ທີ່ສຳເລັດອາຊີວະສຶກສາຊັ້ນກາງ ແລະ ມະຫາວິທະຍາໄລໃນ
ສົກຮຽນປີ ๒๙๔-๒๙๕ ສົກຮຽນດຽວ ກໍໄດ້ເທົ່າກັບຈຳນວນນັກ
ຮຽນທັງໝົດທີ່ສຳເລັດການສຶກສາຊັ້ນດຽວກັນນີ້ໃນໄລຍະ ๒๐ ປີຂອງ
ລະບອບເກົ່າ. ເຖິງທ້າຍປີ ๒๙๕ ນີ້ພວກເຮົາ ໄດ້ມີຄົນແຕ່ພະນັກ
ງານທີ່ສຳເລັດການສຶກສາຊັ້ນມະຫາວິທະຍາໄລກວ່າ ๗.๐๐๐ ຄົນ,
ວິຊາສະເພາະຊັ້ນກາງ ๘๘.๘๐๐ ກວ່າຄົນ. ບັນຍາກາດທີ່ພວກເຮົາ
ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ນັ້ນ ເກືອບທັງໝົດເປັນລູກຫລານຂອງປະຊາຊົນຜູ້ອອກແຮງ
ງານ, ລູກຫລານຂອງຄອບຄົວປະຕິວັດ. ນັກຮຽນເພດຍິງໃນໂຮງ
ຮຽນແຕ່ລະຂັ້ນກໍ່ມີຈຳນວນຫຼາຍ ທັນກັບນັກຮຽນເພດຊາຍ. ລູກຫລານ
ຂອງບັນດາເຜົ່າສ່ວນໜ້ອຍທີ່ໄດ້ສຳເລັດການຮຽນໃນລະດັບສາມັນສຶກ
ສາ, ອາຊີວະສຶກສາ ແລະມະຫາວິທະຍາໄລກໍ່ເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ພັກ
ແລະລັດເຮົາ ບ່ພຽງແຕ່ເອົາໃຈໃສ່ເຖິງການຍົກລະດັບ ການສຶກສາ
ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ສູງຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ, ຫາກຍັງເອົາໃຈໃສ່ຂະຫຽາຍຕາ
ມ່າງສາທາລະນະສຸກອີກດ້ວຍ ເຊິ່ງສະແດງເຖິງການເອົາໃຈໃສ່ເບິ່ງ
ແຍງຖະແຫລສຸຂະພາບຂອງປະຊາຊົນ. ນອກເໜືອນັ້ນ ໂຮງໝໍ່ຈຶ່ງ ໄດ້

ຮັບການສ້າງຂຶ້ນຢູ່ໃນຫລາຍແຫ່ງ, ການອະນາໄມກັ້ນພະຍາດໄດ້ເປັນ
ຂະບວນການຂອງມະຫາຊົນ, ພະຍຸພະຍາດທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ບາງ
ຊະນິດ ກໍ່ຄ່ອຍໆຖືກຂັບຢ່າງທັນການ. ຂະບວນການກິລາກາຍຍະກຳໄດ
ມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງກວ້າງຂວາງຢູ່ໃນຫລາຍທ້ອງຖິ່ນ.

ໃນເມື່ອກ່ອນ, ປະຊາຊົນເຮົາຖືກຣິດຄອງປະເພນີ ອັນຫລ້າ
ຫລັງກີດໜ່ວງຢ່າງໜັກ. ພາຍຫລັງການປົດປ່ອຍ, ພວກເຮົາ ໄດ້
ຂະຫຍາຍວົງການຄະແໜງຊາວ, ໜ້າສົ່ມແລະວັດທະນະທຳຢ່າງ
ແຂງແຮງ, ບ້ອນເໝ່ອນັ້ນ,ຮ່ວງຮ່ວຍເສດເຫລືອຈາກລະບ່ອບເກົ່າ,
ປະກົດການທຳລາຍຕ່າງໆ ທີ່ແຊກຊຶມຈາກຕ່າງປະເທດເຂ້ົ້ามา ຈຶ່ງຖືກ
ສະກັດກັ້ນ ແລະຕົ້ຽບໄປເປັນກ້າວໆ, ມູນເຊື້ອອັນດີງາມຂອງຊາດ
ເຮົາ ແລະຂອງເຜົ່າຕ່າງໆ ໄດ້ຮັບການເສີມຂະຫຍາຍ, ວັດທະນະ
ທຳໃໝ່ເໝ່ືອໃນສັງຄົມນິຍົມແລະມີຮູບລັກສະນະສີສັນຂອງຊາດໄດ້ເປັນ
ຕົວເປັນຕົນຂຶ້ນ, ຄົນໃໝ່ສັງຄົມນິຍົມກໍ່ພວມເລີ່ມປະກົດຕົວຂຶ້ນ.

ພ້ອມສຳເລັດໃນຂົງເຂດການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ ແລະ
ວັດທະນະທຳດັ່ງກ່ອນນັ້ນ ພວມສ້າງໃໝ່ຊ້ວດທາງດ້ານຈິດໃຈອັນສົດ
ໃສຂຶ້ນຢ່ານຢູ່ໃນທ້ອປະເທດ, ພ້ອມກັນນັ້ນກໍ່ໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂ້ົ້າ
ໃນການຍົກລະດັບຄວາມຕື່ນຕົວ ທາງການເມ້ືອງ, ຄວາມຮູ້ຄວາມ
ສາມາດໃນຫລາຍດ້ານຂອງປະຊາຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ ໃຫ້ສູງຂຶ້ນ, ໃນ
ການຊຸກຍູ້ການຂະຫຍາຍເສດຖະກິດ, ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນ ມີຄວາມ
ເຊ່ືອໝ້ັນຕໍ່ລະບ່ອບສັງຄົມໃໝ່ເຊ່ືອສັກສະນະດີເລີດຂອງມັນ ໄດ້ສະແດງ
ອອກຢ່າງເດ້ັນຊັດ ກ່ອນອື່ນໝົດໃນຄວາມເປັນຫ້ວງເປັນໃຍເຖິງການ

ສ້າງເຂບແຜນດຳລົງຊີວິດໃໝ່ ແລະຄົນໃໝ່ສັງຄົມນິຍົມ.

ນ)- <u>ສ້າງເກດຕິລາຄາລວມ</u>

ສະຫາຍທີ່ຮັກແພງທັງຫລາຍ !

ພາຍການປະຕິບັດ ๔ ໜ້າທີ່ຍຸດທະສາດຄື ປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ ແລະກໍ່ສ້າງສັງຄົມນິຍົມ, ພວກເຮົາອາດມີ ຂໍສະຫລຸບໄດ້ດັ່ງນີ້:

<u>ອັນທີໜຶ່ງ</u>: ໄຊຊະນະທີ່ກ້າວມາເທິງນັ້ນ ເໝີນໃຫຽ່ຫລວງ, ຫລາຍດ້ານ ແລະມີລັກສະນະພັກໜ້ານ, ໄດ້ສ້າງໃຫ້ເຫັນໜ້າໃໝ່ຂອງການປະຕິວັດເຮົາຄື: ໃນປະຫວັດສາດຂອງຊາດເຮົາ, ບັງບໍ່ທັນມີຈັກເທື່ອທີ່ປະເທດເຮົາຈະໜ້ານ້ຳໜ້ານ້ຳໃນຊຸມນ, ທ້ຳ ແລະກຳລັງຂອງພວກເຮົາໃນປະຈຸບັນ ໄດ້ແຕກຕ່າງກັບເວລາທ້ຳມ້ຍາດເອົາອຳນາດການປົກຄອງມາ ໄດ້ໃໝ່ນ້ນຫລາຍທີ່ສຸດ, ໂສມໜ້າຂອງປະເທດຊາດນັບມື້ນັບມີການປຽນແປງ, ກຳລັງຂອງພວກເຮົາ ໄດ້ຂະຫຽາຍຕົວຂຶ້ນຫລາຍເທົ່າ, ພັກເຮົາກໍ່ໄດ້ເຕີບໃຫຽ່ຂຶ້ນໃນທາມກາງການແກ້ໄຂບັນດາໜ້າທີ່ອັນໃຫ່ຽມ ແລະສັບສົນຂອງການປະຕິວັດສັງຄົມນິຍົມ, ອົດທົນຂອງພັກຢູ່ໃນໝູ່ປະຊາຊົນ ນັບມື້ນັບສູງຂຶ້ນ, ລັດຜະເດັດການທ້ຳມ້ຍາດນັບມື້ນັບເຂັ້ມແຂງ,ຣາກຖານການເມືອງ ຢູ່ໃນບໍລິເວນຕ່າງໆໃນທົ່ວປະເທດໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃໝ້ພັກແໜ້ນຂຶ້ນ, ນ້ຳໃຈຮັກຊາດຂອງປະຊາຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ ໄດ້ຮັບການເສີມຂະຫຽາຍຂຶ້ນສູ່ລະດັບໃໝ

ທີ່ຕິດພັນກັບຄວາມຮັ ລະບອບສັງຄົມນິຍົມ, ພັນທະພາບ ກຳມະກອນ-
ຊາວນາ ສືບຕໍ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ບົນພື້ນຖານເສດ ຊະກິດ-ສັງຄົມໃໝ່,
ຮາກຖານວັດຖຸເຕັກນິກ ແລະການພົວພັນການຜະລິດສັງຄົມນິຍົມ ໄດ
ກໍ່ຕັ້ງເທື່ອລະກ້າວ ແລະເສີມຂະຫຍາຍລັກສະນະດີເລີດຂອງມັນໃນ
ຂັ້ນໃໝ່. ການຜະລິດ ແລະ ຊົມໃຊ້ ຂອງປະຊາຊົນ ພວມ
ກ້າວເຂົ້າສູ່ຄວາມສະຫງົບປົກກະຕິ, ມີບາງດ້ານກໍໄດ້ຮັບການປ່ຽນ
ໃຫ້ດີຂຶ້ນຢ່າງຈະແຈ້ງ. ການພົວພັນ ແລະ ຊົມໃຊ້ ທີ່ພົ້ນທາງສາກົນຂອງ
ພັກ ແລະລັດເຮົາ ກໍ່ມີການເປີດກວ້າງ ແລະ ສູງຂຶ້ນ. ເພີ່ນສຳ
ເລັດເຫລົ່ານັ້ນ ມີຄວາມໝາຍອັນສຳຄັນ ໃນການສ້າງປະຊົມປັດໄຈ
ແລະເງື່ອນໄຂອັນສະດວກໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາສືບຕໍ່ກ້າວຂຶ້ນ.

ພ້ອມກັນນັ້ນ ໃຊ້ຈຸດນະຂອງພວກເຮົາ ກໍ່ເປັນການປະກອບສ່ວນ
ເຂົ້າໃນການປັບປຸງ ແລະ ເພີ່ມທະວີກຳລັງແຮງຂອງ ນິ ປະເທດໃນ
ອົນກຼຄຶມ ເຊິ່ງເປັນປັດໄຈພື້ນຖານອັນໜຶ່ງ ຄ້ຳປະກັນສະຖຽນລະພາບ
ໃນພາກພື້ນອາຊີອາຄະເນ. ເພີ່ນສຳເລັດຂອງພວກເຮົາ ຍັງ ເປັນ
ການປະກອບສ່ວນ ເຂົ້າໃນການປັບປຸງ ແລະ ເພີ່ມທະວີຄວາມ ເຂັ
ໃຫ້ ເຂັ້ມແຂງຂອງວົງຄະນາຍາດສັງຄົມນິຍົມແຫ່ງ ໂລກ, ຊຸກໃຈຂັ
ດາ ປະເທດທີ່ດ ຍພັດທະນາໃຫ້ກ້າວຂຶ້ນຕາມ ເສັ້ນທາງສັງຄົມນິຍົມ.

<u>ອັນທີ່ສອງ</u>: ບັນດາ ເພີ່ນສຳເລັດທີ່ພວກເຮົາ ສ້າງຂຶ້ນນັ້ນ ເພີ່ນ
ຍ ນການນຳພາ ອັນສະຫລາດສ ງໃສຂອງພັກເຮົາ, ເຊິ່ງ ກອບ ຶ
ພິດ ເພີ່ນຍ ນມີ ເພື ອທາງ ອັນ ຶກຕ ງ ເລະປະດິດສ້າງ ທີ່ ກ ງ ປະຊຸມ
ໃຫ ຄັ້ງ ທີ່ III ແລະ ບັນດາ ກ ງ ປະຊຸມສູນ ກາງ ຂ ງ ພັກເຮົາ ວ າງ

99ก. ในเฒอทางของติ, พักเธิา ไดกำนิด ๔ ฬ้าที่ ยุด ทะสาดคี ปิกปักธักสาปะเทดชาด เละภสางสังคิมนิยิมแต่ทิอ ที, ทังธู้สิมทิบ ๔ ฬ้าทีมีมยางเพมแฝม, ไดจำเฒภละทอาง มิด กับสัดตูยางจะเจ้ง,ธับธู้สายผิอพันกันกองกับกามต่สู ละ ทอางเธิากับสัดตู กับกามต่สูละทอาง ๔ เส้มทาง, ไดเขิด ฐคันทุง เอกะลาดแหงชาด เละสังคิมนิยิมพวมๆ กัน, ไดถี เอิากามอะทายกามกะสึกำ-ปา ไม เป้นผิมตามใหแก กาม อะทายจุดสาทะกำ เฒใสสาง โคงปะกอบกะสึกำ-ปา ไม - จุดสาทะกำ, ถิเอิากามคิมมาคิมขิมสิ่ง เป้นปายแพลม, กาม คา เป้นตอง โสฒต เพื่ออะทายเสดถะกิดสิมคา เละเธัด ใหเสดถะกิดแหงชาดที่เอกะพาย เป้นติอเป้นติมขึ้นเทิาละ ก้าว, ถิเอิาวรกามสึกสา ไปกอมก้าวหน้า เพื่อสาง ปะฌมปัด ไลใหแกกามอะทายเสดถะกิด-สังคิม... เฒอทางอัม ถิก ตอง เหล่านั้นไดธับกามปะถิบัดโดยผานบันดามะโยบายต่พาย ใม เละตางปะเทดอันเผดเพาะ,บันดาบุดโทบายอันมีมอม คองแคว เละมีไทอพิบ,บันดามาดตะกามอันจุดิมธ้างมีเละปะ กิดสาง. อันนั้น เป้นสายเทดที่สำคันกอาพูของทุกไขอะมะ ในสิบปีที่ผานมา. ไขอะมะเหล่านั้น กเป้นพากผิมแหงความ ตางพา, อะทันก้าวหันของขลายอิงกามจัดตังพัก, ลัด, อิง กามจัดตั้งมะหาอุมและของพะนักงาน,สะมาอิกพักสอมขลอง ขลายนับแต่สูมกางลิงเถิงขั้นท้องถิ่ม เละธากตาม; เป้นพาก

ຜົນແຫ່ງການຕໍ່ສູ້ຢ່າງອົງອາດກ້າຫານ, ພັນພຽນທົນທານແລະຄວາມ
ຕຸ້ມຂະຫຍັນພຽນຂອງບັນດາກຳລັງປະກອບອາວຸດ, ກຳລັງປ້ອງກັນ
ຄວາມສະຫງົບ ແລະປະຊາຊົນເຮົາເຜົ່າຕ່າງໆ ທົ່ວປຸ້ນເຊື້ອຮັກຊາດ
ແລະສາມັກຄີກັນ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ໄຊຊະນະຂອງພວກເຮົາກໍສາມາດ
ຕັດແຍກອອກຈາກການຊ່ວຍເຫລືອອັນໃຫຍ່ຫລວງ, ຫລ້າຍດ້ານ ແລະ
ສຸດອົກສຸດໃຈ ຂອງທ່ານ, ກຳປູເຈ, ສະຫະພາບໂຊວຽດ,
ບັນດາປະເທດສັງຄົມນິຍົມອ້າຍນ້ອງ ແລະການສະໜັບສະໜຸນ, ຊ່ວຍ
ເຫລືອຂອງເພື່ອນມິດໃນໂລກ.

<u>ອັນທີ່ສາມ</u>: ສິບປີເປັນຊ່ວງໄລຍະອັນສັ້ນໆ ຖ້າທຽບກັບປະ
ຫວັດສາດນັບເປັນພັນປີຂອງຊາດເຮົາ. ໃນຊ່ວງໄລຍະຖ້ວງກ່ວ່ານັ້ນ
ພວກເຮົາກ້າວຂຶ້ນເກືອບເວົ້າໄດ້ວ່າ ຈາກສອງມືເປົ່າ, ແຕ່ຫາກສ້າງ
ຜົນງານອັນໃຫຍ່ຫລວງຫລາຍປະການຂຶ້ນໄດ້ໃນເງື່ອນໄຂວັດຖຸອຸໄສ
ແລະພາວະວິໄສທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະສັບສົນທີ່ສຸດ. ມີແຕ່ຮັບຮູ້
ສິ່ງດ້ວ່ກ່ວ່ໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງເທົ່ານັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງຈະເຫັນໄດ້ຄຶກກ່ວ
ກັບຄວາມໝາຍຂອງໄຊຊະນະທີ່ພວກເຮົາຍາດເອົາມາໄດ້, ຈຶ່ງຈະມີ
ຄວາມທະນົງໃຈຢ່າງຊ່ວຍທຳກ່ວກັບຄວາມເດັ່ນໃຫຍ່ຂຶ້ນຢ່າງໄວວາ
ຂອງພັກ ແລະຂອງຊາດເຮົາ. ຜົນສຳເລັດໃນສິບປີທີ່ຜ່ານມາຢັ້ງຢືນ
ວ່າ ປະຊາຊົນເຮົາມີຄວາມສາມາດພຽງພໍ ໃນການປົກປັກຮັກສາປະ
ເທດຊາດ ແລະກ້າວເດີນໄປດ້ວຍບາດກ້າວອັນໜັກແໜ້ນໝັ້ນຄົງ ເສັ້ນທາງ
ຂຶ້ນສູ່ສັງຄົມນິຍົມ.

II - ບັນດາຂໍ້ຂາດຕົກບົກພ່ອງ.

ສະຫາຍທັງຫລາຍ, ໄປພ້ອມກັບການຕີລາຄາ ຜົນສຳເລັດ ຕ່າງໆ ທີ່ຍາດເອົາມາໄດ້ໃນ ๑๐ ປີ ທີ່ຜ່ານມາ ຢ່າງຖືກຕ້ອງນັ້ນພວກ ເຮົາກໍ່ຕ້ອງຊີ້ອອກຢ່າງກົງໄປກົງມາ ກົງກັບຈຸດອ່ອນ ແລະ ຈຸດບົກ ພ່ອງຕ່າງໆ ຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອຕັດສິນໃຈກຳຈັດຄັດແກ້, ປະຕິ ບັດບັນດາໜ້າທີ່ ທີ່ພັກວາງອອກໃນກອງປະຊຸມໃຫ້ຄົງມີໃຫ້ໄດ້ດີກວ່າ ເກົ່າ.

- ໃນເງື່ອນໄຂໃໝ່ແຫ່ງການປະຕິວັດຂອງປະເທດເຮົາ, ພັກ ເຮົາ ໄດ້ເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມຈຳເປັນ ຕ້ອງເຊີດຊູສະຕິລະວັງຕົວປະຕິ ວັດ ແລະຕ້ອງສົມທົບຢ່າງເໝາະແໝ່ມລະຫວ່າງ ๔ ໜ້າທີ່ຍຸດທະສາດ. ແຕ່ ປະກົດການຂາດສະຕິລະວັງຕົວ ກໍ່ຍັງມີຢູ່ໃນບາງບ່ອນ, ວຽກ ງານປ້ອງກັນພາຍໃນກຳລັງປະຕິວັດ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການເອົາໃຈໃສ ເທົ່າທີ່ຄວນ; ພະນັກງານ ສະມາຊິກພັກ ຈຳນວນໜຶ່ງ ແລະ ປະຊາຊົນ ເຮົາສ່ວນໜຶ່ງ ບໍ່ທັນຮັບຮູ້ຢ່າງເລິກເຊິ່ງຕໍ່ກົນອຸບາຍທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ເລ່ຫລ່ຽມອັນເລິກແລບ ໂຫດຫ້ຽມຂອງສັດຕູ, ໂດຍສະເພາະເມື່ອ ບັນດາ ເລ່ຫລ່ຽມສົງຄາມຈິດຕະສາດ, ການຫັນປ່ຽນ ໂດຍສັນຕິ, ບໍ່ ທັນຮັບຮູ້ຢ່າງຈະແຈ້ງ ເຖິງລັກສະນະຖືເດົ່ອກ, ຂ້ຽວຂາດ, ສັບສົນ ຂອງການຕໍ່ສູ້ຊຸ່ມຊ້ອນ ແລະ ການກ້ຽວພັນກັນຢ່າງສະໜິດເໝາະລະຫວ່າງ ການຕໍ່ສູ້ລະຫວ່າງ ເຮົາກັບສັດຕູ ກັບການຕໍ່ສູ້ລະຫວ່າງສອງເສັ້ນທາງ ສັງຄົມນິຍົມ ກັບທຶນນິຍົມ ທີ່ເໝາະສົມແກ່ໄຂບັນຫາ " ໃຜເອົາຊະນະ

ໃຜ ". ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງມີຄວາມລະເຫລີງໃນການປັ້ນປຸງລະບົບ ຜະ
ເດັດການກຳນາຊີບ, ປັ້ນປຸງການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນ ຄວາມສະ
ຫງົບ.

- ໃນການກໍ່ສ້າງເສດຖະກິດ, ພວກເຮົາບໍ່ທັນສຸມກຳລັງເຂົ້າ
ໃສ່ການຂະຫຍາຍການຸກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ຢ່າງແຂງແຮງ ເພື່ອໃຫ້
ມັນເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການຂະຫຍາຍອຸດສາຫະກຳ, ເຮັດໃຫ້ໂຄງ
ປະກອບເສດຖະກິດກະສິກຳ-ປ່າໄມ້-ອຸດສາຫະກຳກໍ່ຕົ້ນເທື່ອ ລະ
ກ້າວ. ຍ້ອນເໝດນັ້ນ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຄວາມອາດສາມາດ ຂົນ
ຂົນສົ່ງຕ່າງໆ ຂອງປະເທດຊາດບໍ່ທັນໄດ້ດີ. ໃນຂົງເຂດຄົມມະຄົມຂົນ
ສົ່ງ, ເຖິງເໝດວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ມີຄວາມກ້າວໜ້າໃນລະດັບອັນເໝ
ໝາະ, ແຕ່ ກໍ່ຍັງມີຂາດຕົກບົກພ່ອງຄື ບໍ່ທັນເດັດດ່ຽວປະຕິບັດທິດ
ນຳທົ່ວ ລັດ ແລະປະຊາຊົນພ້ອມກັນເຮັດ, ສູນກາງ ແລະທ້ອງຖິ
ພ້ອມກັນເຮັດ; ເຄີຍມີເໝດຄິດເອົ້ຍອີງໃສ່ແຕ່ສູນກາງ, ໃສ່ແຕ່ລັດ,
ຄອງຄອຍຫາແຕ່ພາຫະນະຄົມຈັກອັນທັນສະໄໝ, ຫາບ່ຕ້ອງໜ້າ ເປັ້ນ
ເຈົ້າການນຳໃຊ້ ແລະດັດແປງບັນດາພາຫະນະອັນປະຖິປະຖານທີ່
ມີນັ້ນ. ນາຮອດດ່ຽວນີ້ການຄ້າບໍ່ທັນສາມາດດຳລົງບົດບາດເປັ້ນຕ້ອງ
ໂສ້ໝົດ. ບໍ່ລຸມາດສິນຄ້າທີ່ລະຈອນຜ່ານຕາມງ່ວງການຄ້າຂອງລັດ
ແລະຂອງລວມໝູ່ຍັງຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຂອງປະ
ຊາຊົນບໍ່ທັນໄດ້ເທື່ອ, ເປັ້ນໂໝດເໝ ປະຊາຊົນຢູ່ໃນເຂດພູດອຍ ແລະ
ເຂດຫ່າງໄກສອກຫລີກ. ຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງບັ້ນປ່ຽນເສດຖະກິດທຳມະ
ຊາດ, ຸ້ມຕົ້ນເອງພໍເພ່ພໍລາວ ໄປສູ່ການຜະລິດສິນຄ້າບໍ່ທັນໄດ້ພ

ເທົ່າໃດ.

- ໃນການດັດສ້າງສັງຄົມນິຍົມ, ພັກເຮົາ ໄດ້ປ່ອງກັນ ບໍ່ໃຫ້ ເກີດ ຄ ທາງຮຽງຄື ຮຽງຂວາ, ຢຸດໆ ຢ່ອນໆ ຫລື ວ່າ ຮຽງຊ້າຍ, ອັດຕະວິໄສ, ຟ້າວຟັ່ງ. ໃນ ໑໐ ປີກວ່າທີ່ຜ່ານມາ, ຢູ່ໃນຫລາຍ ບ່ອນ ເຖິງເມື່ອວ່າ ເງື່ອນໄຂຢູ່ໃນບ່ອນນັ້ນ ໄດ້ສຸກງອມເຄິ່ອ, ແຕ ຊ້ຳພັດລ້ຽງໆ ເລາ, ບໍ່ເດັດດຽວດຳເນີນການດັດສ້າງສັງຄົມນິຍົມ ເພື່ອຄະສ້າງປະຖົມປັດໄຈທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂຶ້ນເທື່ອລະ ກ້າວ ເໝໃສ່ຂະຫຽາຍກຳລັງການຜະລິດ ແລະປັບປຸງ ໂຄງບົນສັງຄົມ ນິຍົມ. ແຕ່ວ່າ ຂ້ອຂາດຕົກບົກພ່ອງຕ້ຳຕ່ຂອງພວກເຮົາ ເໝນອັດຕະວິ ໄສ, ຟ້າວຟັ່ງ, ບຮຸງສົມທົບລະຫວ່າງການດັດສ້າງກັບການສ້າງ, ຢ່າຄ່ອຍລ້ຽງບັນດາພາກສ່ວນເສດຖະກິດທີ່ ເປັນສັງຄົມນິຍົມ ໂດຍທັນ ທີທັນໃດເຊັ່ນ: ໃນດ້ານອຸດສາຫະກຳ, ໄດ້ຟ້າວຟັ່ງ ໂອນເອົາບັນດາ ໂຮງງານທີ່ບ ຈຳເປັນມາ ເປັນກຳມະສິດຂອງລັດ ໃນຂະນະທີ່ລັດ ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂພຽງພໍໃນດ້ານຄຸ້ມຄອງ ອັນພ່າໃຫ້ການຜະລິດຕົກຕ່ຳລົງ; ໃນດ້ານການຄ້າ, ປະຕິດການເກືອດຫ້າມການຈ່ລະຈອນສິນຄ້າລະ ຫວ່າງທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ດ້ວຍກັນ ໄດ້ແຜ່ຂະຫຽາຍ ສົ່ມຄວນຢູ່ໃນຫລາຍ ທ້ອງຖິ່ນ ອັນໄດ້ສົ່ງເສີມສ້ອນບໍ່ດີເຖິງການຜະລິດ ແລະ ຊຸ້ກ ດ ການ ເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ, ຍົ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ຢູ່ໃນບ່ອງບ ກໍ່ໃຊ້ມາດຕະ ການບໍ່ລິຫານ, ໝງການສ່ັງລ ບ ລ້ຽງການຄ້າ ເອກະຊົນ. ໃນດ້ານກະ ສິກຳ, ຢ່າກັນ ເປັນສ ະ ກ ອນໃຫ້ສ ຳ ເລັດ ໂດຍທັນທີ ທັນໃດ ໂລດ ໂດຍຄິດວ່າ ເຮັດຄືເມ ອ ນ ນ ຈ ະ ພ ່ າ ໃ ໝ ່ ສັ ງ ຄົ ມ ນິ ຍົ ມ ຢ ່ າ ງ ໄ ວ ວ ່ າ, ບ ໍ ່

ໄດ້ເຮັດວຽກງານຂົ່ມຂວາຍປະຊາຊົນດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໜ້ຽວທົນທານ, ພົບຊາວມາໃຫ້ເຂົ້າສະຫະກອນໂດຍບໍ່ໄດ້ຄຳນຶງເຖິງລະດັບຄວາມຕື່ນຕົວຂອງເຂົາເຈົ້າ, ບໍ່ໄດ້ຄົ້ນຄິດເຖິງລະດັບການຄຸ້ມຄອງຂອງພະນັກງານແລະລະດັບຂະຫຍາຍຕົວຂອງກຳລັງການຜະລິດຢູ່ໃນແຕ່ລະບ້ານ, ແຕ່ລະເວລາເປັນເມືອໃດ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ຢູ່ໃນບາງບ້ານ ເມື່ອຈັດຕັ້ງສະຫະກອນຂຶ້ນແລ້ວ ການຜະລິດຈຶ່ງບໍ່ຂະຫຍາຍຕົວ, ຊ້ຳດ້ານເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ບໍ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນແຕ່ຢ່າງໃດ.

- ໃນໄລຍະທີ່ຜ່ານມາ, ພວກເຮົາຍັງມີຄວາມຊັກຊ້າໃນການກຳຈັດແກ້ໄຂຫົ ໄກຄຸ້ມຄອງເຜບລວມສູນອາດຍາສົດ, ບໍ່ທັນເດັ່ດຂາດ, ໃນການຜະລິດທຸລະກິດ ບໍ່ທັນຄົ ໄລ ເຖິງປະສົດທິຜົນ. ໃນການສ້ຳງພື້ນຖານ, ທຶນຂອງພວກເຮົາມີໜ້ອຍຢູ່ແລ້ວ, ແຕ່ຈຳພັດ ລົງທຶນຢ່າງບໍ່ຖືກຫົ ຫລ້ຳລົງທຶນເຜບສະເລ, ບໍ່ສຸມໃສ່ກົດຈະການຈຸດໜັກ ເພື່ອຈະນຳເຂົ້າສູ່ການຜະລິດໄດ້ໄວ. ຍ້ອນເມືອນັ້ນ ປະສົດທິຜົນຂອງທຶນສ້ຳງພື້ນຖານຈຶ່ງຕ່ຳທີ່ສຸດ. ໃນການແຈກຢາຍຜະລິດພັນໃຊ້ສອຍ, ພວກເຮົາບໍ່ທັນປະຕິບັດຫລັກການແຈກຢາຍຕາມແຮງງານຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ, ຍັງໜັກໄປໃນການແຈກຢາຍເຜບສະເລ. ຍ້ອນເມືອນັ້ນ ຈຶ່ງສ້ຳງເສີມຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ເກ່ງ, ມີຜະລິດຕະພາບສູງບໍ່ໄດ້. ຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ສິດ, ພັນທະ ແລະຜົນປະໂຫຍດບັ ບໍ່ທັນຕິດພັນກັນ, ສິດເປັນເຈົ້າຕົນເອງໃນການທຸລະກິດຂອງຣາກຖານ ກໍ່ທັນໄດ້ຮັບການເຄົາລົບເທື່ອ. ບັນດາມະໂຍບາຍໄມ້ງັດເສດຖະກິດ ກໍ່ຄົ ຊຸດ, ດ້ວຍນັ ຈຶ່ງບໍ່ທັນມີຄຸນປະໂຫຍດໃນການຊຸກຍູ້ການ

ຜະລິດທຸລະກິດ. ການກະຕຸກຊຸກຍູ້ດ້ວຍຜົນປະໂຫຍດດ້ານວັດຖຸຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຖືເປັນສຳຄັນເທົ່າທີ່ຄວນ. ແຜນການບໍ່ທັນຕິດພັນກັບຕະຫລາດ, ການຜະລິດບໍ່ທັນຕິດພັນກັບການແລກປ່ຽນຈ່ຳລະຈອມ ແລະການຊົມໃຊ້, ລະບຽບຜູກພັນເສດຖະກິດບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການປະຕິບັດຢ່າງກວ້າງຂວາງ. ການໝຸນວຽນ ແລະສິນຄ້າ ຍັງຊຸ້ມໆ. ຂາອອກກັບຂາເຂົ້າ ກໍທັນຕິດພັນກັນ. ໃນການອຳນວຍຄວບຄຸມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນັ້ນ ພະນັກງານ ແລະສະມາຊິກພັກຈຳນວນໜຶ່ງຍັງບໍ່ທັນຕັດສິນໃຈຜ່ານຜ່າຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຕ່າງໆ ເພື່ອປະຕິບັດເໝືອທາງແຜນນະໂຍບາຍຂອງພັກຢ່າງສຸດກຳລັງສຸດປາຍ, ຍັງມີເໝືອຄິດຄັບແຄບ, ອັດຖະປະໂຫຍດ, ແລນນຳແຕ່ຜົນປະໂຫຍດສະເພາະໜ້າ, ຫາກບໍ່ທັນເຫັນຜົນປະໂຫຍດ ອັນຍາວນານ, ມີແຕ່ເລີ່ມຈາກຜົນປະໂຫຍດສ່ວນບຸກຄົນ, ພາກສ່ວນ, ທ້ອງຖິ່ນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຖືເປົ້າຜົນປະໂຫຍດລວມຂອງຊາດ. ມີແຕ່ຄິດໄລ່ກຳໄລຫລິ້ນລຸບທີ່ດ້ານດຽວອອຍ່ຕາຍ, ຫາກບໍ່ຄິດໄລ່ເຖິງ ສາຍພົວພັນກັນຢ່າງສະໜິດເໜັ້ນ ລະຫວ່າງບັນດາປັດໄຈການເມືອງ, ສັງຄົມ, ວັດທະນະທຳ ແລະຈິດໃຈ.

- ໃນການພົວພັນທາງດ້ານເສດຖະກິດກັບຕ່າງປະເທດ, ພວກເຮົາຍັງບໍ່ທັນເສີມຂະຫຍາຍກຳລັງແຮງແຫ່ງການຮວມມື ແລະ ການສຳພັນທາງດ້ານເສດຖະກິດລະຫວ່າງປະເທດເຮົາກັບບັນດາປະເທດອ້າຍນ້ອງໄດ້ເປັນຢ່າງດີ, ການຮັບເອົາ ແລະການນຳໃຊ້ທຶນກູ້ຢືມ ແລະທຶນຊ່ວຍເຫລືອຈາກບັນດາປະເທດອ້າຍນ້ອງ ແລະປະເທດອື່ນໆ ຍັງບໍ່ທັນເລີ່ມຈາກຄວາມສາມາດຕົວຈິງຂອງພວກເຮົາ, ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງ

ກໍ່ໃຫ້ເກີດປະສິດທິຜົນຕ່ຳ ແລະມີການຟຸ່ມເຟືອຍຫລາຍ.

- ໃນໝວດວັດທະນະທຳ, ເຖິງໝວດວ່າ ພວກເຮົາ ໄດ້ມີ ຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງຫລວງຫລາຍກໍ່ຕາມ, ແຕ່ ກໍ່ຍັງມີຂໍ້ຂາດຕົກ ບົກພ່ອງບໍ່ໜ້ອຍເຊັ່ນ: ຍັງບໍ່ທັນລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ການສ້າງຮາກຖານວັດ ຖານ ເຕັກນິກໃນຂົງເຂດການສຶກສາ, ວັດທະນະທຳຢ່າງໝາະສົມ, ເນື້ອໃນຂອງການສຶກສາ ຍັງບໍ່ທັນເໝາະຕົວຈິງ, ຄຸນນະພາບຂອງ ການສຶກສາຍັງບໍ່ທັນສູງ, ວຽກງານບຳລຸງຄູຍັງບໍ່ທັນດີ. ເນື້ອໃນ ແລະຮູບການເຄື່ອນໄຫວທາງດ້ານວັດທະນະທຳ, ສິລະປະວັນນະຄະ ດີ ຍັງແໜ້ງກະແດ້ງ, ລັກສະນະສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ລັກສະນະຕໍ່ສູ້ ຂອງບັນດາພາຫະນະສື່ມວນຊົນ ຍັງບໍ່ທັນສູງ, ການຕໍ່ສູ້ຕ້ານກັບຮອງ ຮອຍເສດເຫລືອຂອງສັງຄົມເກົ່າ, ຕ້ານກັບຜົນສະທ້ອນທາງດ້ານວັດ ທະນະທຳ-ໝວດຄິດຂອງທຶນນິຍົມ ຍັງຖືເບົາ. ຫລາຍຂະແໜງການ, ຫລາຍຂັ້ນ ຍັງບໍ່ທັນມີສະຕິສ້າງຄົນໃໝ່ສັງຄົມນິຍົມໄປແຕ່ໜ້ອທີ, ບໍ່ທັນ ເທັ່ນໄດ້ຜິດກັບກັບຄວາມໝາຍຂອງການສ້າງຄົນໃໝ່; ຍັງບໍ່ທັນມີເນື້ອ ໃນ, ວິທີການອັນຄັກແໜ່ ແລະຍັງບໍ່ທັນມີການປະສານສົມທົບຢ່າງຄົບ ຊຸດໃນການສຶກສາອົບຮົມ ແລະກໍ່ສ້າງຄົນຮຸ່ນໜຸ່ມ.

- ທີ່ຜ່ານມາ, ພວກເຮົາ ໄດ້ເຮັດວຽກງານບຳລຸງ ແລະສ້າງ ພະນັກງານຫລາຍພໍສົມຄວນ, ແຕ່ ຫາກໍ່ທັນມີແຜນການ ແລະແຜນ ການອັນລະອຽດເທື່ອ; ການສ້າງ ແລະບຳລຸງພະນັກງານຍັງບໍ່ທັນ ສົ່ງເສີມຢ່າງຄົບຄວນ ເຖິງໝວດທາງຂອງພັກ ແລະ ກໍ່ທັນຕິດພັນກັບ ພຶດຕິກຳຂອງປະເທດເຮົາ, ບ້ອນໝວດນັ້ນ ປະສິດທິຜົນຂອງວຽກ

ງານມ້ຳ້ຽງຍັງຕ່ຳ. ໃນປະຈຸບັນ, ເວົ້າທົ່ວໄປແລ້ວ ໂຄງປະກອບພະ
ນັກງານຍັງບໍ່ທັນຄົບຊຸດ, ຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດໃນຫລາຍດ້ານຂອງ
ພະນັກງານ, ສະມາຊິກພັກ ຍັງຈຳກັດຢູ່, ມີຫລາຍຄົນຍັງບໍ່ທັນຕັ້ງ
ໜ້າເຝິກຝົນຫລໍ່ຫລອມຕົນເອງຢ່າງເປັນປະຈຳ, ຍັງບໍ່ທັນເປັນແບບ
ຢ່າງໃນການເຮັດວຽກງານ, ໃນການເຄື່ອນໄຫວຕ່າງໆ ແລະ ໃນ
ການດຳລົງຊີວິດເຊັ່ນ: ບໍ່ເຄົາລົບຫລັກການລວມສູນປະຊາທິປະໄຕ,
ມີແບບແຜນເຈົ້າໂຄດ, ເອກາທິປະໄຕ, ອາດຍາສົດ, ຫ້ວນ ເໜັ
ຈາກມະຫາຊົນ; ຄ້ານອຽມ, ຄ້ານຄົມຄວ້າ, ຄ້ານຄິດທ່ຽ; ຮັກ
ສາເດັ່ນ, ອຶດອາດຊ້ຳໜ້າ, ບໍ່ຍອມຮັບເອົາຄວາມຮູ້ໃໝ, ບໍ່ຍອມປ່ຽນ
ແປງທັດສະນະ ແລະແບບແຜນເຮັດວຽກເກົ່າສ່ວນຄົງ; ອວດອ້ວ
ນົ້ງຕົວ, ລ້ຽງຕົວສູງກວ່າອົງການຈັດຕັ້ງ, ເຫັນໃຈຕໍ່ໝູ່ງານແລະ
ບົດຮຽນທົ່ນຢູ່ແລ້ວ; ດຽນ ຈົ່ງຢ່ຳເທົ້າຫຼຸບອຸ່ມເກົ່າ, ກ້າວຂຶ້ນ ບໍ
ໄດ້. ມີຈຳນວນໜຶ່ງ ກໍເອົາໃຈໃສ່ຄົ້ນຄ້ວາຕຳລາກ ແລະ ຫາເຫດຜົນປະໂຫຍດ
ໃຫ້ສວນຕົວ, ຄອບຄົວ.

ຈຸດອ່ອນ ແລະຂໍ້ຂາດຕົກບົກພ່ອງເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ສົ່ງຜົນສະທ້ອນ
ບໍ່ໜ້ອຍເຖິງການປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະໜ້າທີ່ພັກເຮົາ ໃຫ້ວ່າງ
ງ່ອກ, ເປັນການຈຳກັດໄຊຊະນະຂອງພວກເຮົາໃນ ໑໐ ປີ ທີ່ຜ່ານ
ມາ. ບັນຫາທ້າທ້ວຍສຳລັບພວກເຮົາໃນເວລານີ້ ພວກເຮົາ ບໍ່
ພຽງແຕ່ຈະຮັບຮູ້ຂໍ້ຂາດຕົກບົກພ່ອງຢ່າງກົງໄປກົງມາເທົ່ານັ້ນ, ອັນ
ສຳຄັນໄປກວ່ານັ້ນອີກ ເຮົາຕ້ອງເດັດດ່ຽວແກ້ໄຂ ຄັດແປ້ງຂໍ້ຂາດຕົກ
ບົກພ່ອງຕ່າງໆ ຂອງຕົນທີ່ກ່າວມາເທິງນັ້ນໃຫ້ໄດ.

24/VII
สถาบันวิจัยสังคม จำหน่าย

III - ບາງບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນມາ ໄດ້ຈາກພົດຕິກຳໃນ ๑๐ ປີທີ່ຜ່ານມາ.

ສະໜາຍທັງຫລາຍ, ຈາກພັນດາວຽກງານທີ່ຜ່ານສຳເລັດແລະ ບໍ່ທັນສຳເລັດຂອງເຮົາ, ພວກເຮົາອາດຖອດຖອນເປັນບາງບົດຮຽນ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ບົດຮຽນທີ່ໜຶ່ງ: ເພີ່ມທະວີການນຳພາຮອບດ້ານຂອງພັກ, ວາງແໜວທາງຈົງກ່ຽງທັນການ ແລະບຸລະມະມັນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ທັງ ປົກພັ້ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແໜວທາງນັ້ນໃຫ້ປະກົດເປັນຈິງ.

ພາຍຫລັງປະເທດຊາດໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍຢ່າງສົມບູນ ແລະ ການປະຕິວັດໄດ້ຫັນປ່ຽນໄລຍະນັ້ນ, ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການອັນ ທຳອິດສຳລັບພັກເຮົາ ເຊິ່ງໄດ້ກາຍເປັນພັກກຳອຳນາດ ແມ່ນຕ້ອງ ວາງແໜວທາງຈົງກ່ຽງທັນການ ເພື່ອຊີ້ນຳການເຄື່ອນໄຫວຂອງທົ່ວ ພັກ, ທົ່ວປົ່ວງຊົນ ແລະທົ່ວກອງທັບໃນພາລະກິດສ້າງສັງຄົມນິຍົມທີ່ ເປັນອັນໃໝ່ຮຽນ ແລະສັບສົນທີ່ສຸດ. ແຕ່ ແໜວທາງດັ່ງກ່າວນັ້ນຈະ ກາຍເອົາມາຈາກປື້ມຫົວໃດຫົວໜຶ່ງແມ່ນບໍ່ໄດ້, ຫາກແມ່ນຕ້ອງທຸ້ມເທ ເຫື່ອແຮງສະຕິປັນຍາຄົ້ນຄວ້າ, ຊອກຮູ້, ຄິດຫາ ເຫດ ແລະກຳໝັ້ນສະ ພາບການຕົວຈິງ, ຈຸດພິເສດພົ້ນຖານທາງດ້ານປະຫວັດສາດສັງຄົມ, ທາງດ້ານປະເທດຊາດ, ທາງດ້ານຄົນ ແລະ ອື່ນໆ ຂອງປະເທດ ເຮົາ. ມີແຕ່ເຮັດແໜວນັ້ນ, ພັກເຮົາຈຶ່ງບໍ່ຕົກເຂົ້າໃສ່ລັດທິຄຳພີ, ກົນ ຈັກໃນເມື່ອໝູ່ໃຊ້ນັ້ນດ້ານຫລັກການພົ້ນຖານຂອງລັດທິມາກ - ເລນິນ

ແລະບົດຮຽນຂອງບັນດາປະເທດອ້ອມຂ້ອງ, ຈຶ່ງວາງໝວກທາງອອກ
ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະປະຕິດສ້າງ.

ຢ່າງໃດກໍດີ, ການເພີ່ມທະວີການນຳພາຂອງພັກນັ້ນ ບັນຍັ
ພຽງແຕ່ວາງໝວກທາງອອກຢ່າງທັນການ ແລະ ຖືກຕ້ອງເທົ່ານັ້ນ,
ຫາກໝົນຕ້ອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໝວກທາງດັ່ງກ່າວຢ່າງໜຽວແໜ້ນ ແລະ
ສະເໝີຕົ້ນສະເໝີປາຍອີກດ້ວຍ. ໝາຍຄວາມວ່າ ຕ້ອງຮຸກສ້າງລະບົບ
ການຈັດຕັ້ງອັນໜຶ່ງ ແຕ່ເທິງລົງລຸ່ມ ທີ່ສອດຄ້ອງກັບສະພາບການແລະ
ໜ້າທີ່ໃໝ່, ຮັບປະກັນການນຳພາຮອບດ້ານ, ເດັດຂາດ ແລະ ໂດຍ
ກົງຂອງພັກ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍເສີມຂະຫຍາຍບົດບາດ ແລະພາລະບົດ
ບາດຂອງອຳນາດລັດ ແລະບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ສ້າງ
ເປັນກຳລັງແຮງສັງລວມຂອງບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງ ໃນການປະຕິບັດ
ໝວກທາງຂອງພັກ. ໃນບັນຫານີ້,ບົດຮຽນອັນສຳຄັນສຳລັບພວກເຮົາ
ໝົນຕ້ອງເລືອກເຟັ້ນ, ຈັດວາງພະນັກງານ ໂດຍສະເພາະໝົນພະ
ນັກງານທົ່ວຈັກໃນແຕ່ລະຂັ້ນ, ແຕ່ລະຂະເໜງການ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ,ທັ
ບຳລຸງ ແລະບົ່ມລະດັບຂອງເຂົາໃຫ້ສູງຂຶ້ນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ; ພ້ອມກັ
ນັ້ນ,ແຕ່ລະຂະເໜງການ, ແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງກຳນົດພິເສດ ຂອງ
ຂະເໜງການ, ຂອງທ້ອງຖິ່ນຕົນໃຫ້ເໝາະສົມຄື, ຕ້ອງໄຈແຍກສະ
ພາບແວດລ້ອມປະທັດສາດອັນລະອຽດໃຫ້ຊັດເຈນ, ຕີລາຄາລະດັ
ການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ການເມືອງ, ສັງຄົມ,ວັດ
ທະນະທຳ, ໝວດຄົດ... ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະບົ່ມພົ້ນຄຸນນັ້ ກຸ່ອກ
ຫາບັນດາຮູບການທີ່ອຸດົມຮັ່ງມີ, ບັນດາວິທີການທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະບາດ

ກ້າວເດີນທີ່ເໝາະສົມ. ບັນຫາໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນອີກເລື່ອງ ຕ້ອງຖຸເນີ້ນ ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ, ສຶກສາອົບຮົມແນວທາງຂອງພັກໃຫ້ແຊ່ມຊ້ອນ ມະຫາຊົນຢ່າງເປັນປະຈຳ, ເນື່ອງນິດລະນຸນຕິດ ດ້ວຍຮູບການຕ່າງໆ ທີ່ເໝາະສົມກັບແຕ່ລະເປົ້າໝາຍ, ເຮັດໃຫ້ແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງ ພັກກາຍເປັນແນວຄິດ, ເປັນອາລົມຈິດ, ເປັນຄວາມມຸ່ງມາດປາຖະ ໜາຂອງປະຊາຊົນຢ່າງແທ້ຈິງ, ບົນພື້ນຖານນັ້ນ ໃຫ້ເຂົ້າເຈົ້າຕ້ອງໜ້າ ກ້າວໜ້ານຳເຂົ້າຮ່ວມໃນຂະບວນການກະທຳປະຕິວັດຕ່າງໆ, ເຮັດໃຫ້ ແນວທາງ ນະໂຍບາຍຂອງພັກປະກົດຜົນເປັນຈິງ, ນຳເອົາຜົນປະ ໂຫຍດອັນເໜດຕິດນາສູ່ເຂົ້າເຈົ້າເອງ. ມີແຕ່ເຮັດແນວນັ້ນ, ແນວ ທາງຂອງພັກຈຶ່ງບັນລຸຜົນເປັນຈິງ.

ສັງຄົມມີການພົ້ນວິວັນປ່ຽນແປງຢູ່ເລື້ອຍໆ, ດັ່ງນັ້ນ ແນວທາງ ຂອງພັກແມ່ນວ່າ ວ່າງອອກເທື່ອໜຶ່ງເທື່ອດົງວ່ວ່ວ, ກົງກັນ ຂ້ານ ຈະຕ້ອງໄດ້ເພີ່ມເຕີມ ແລະ ປຸລະນະແນວທາງນັ້ນຂຶ້ນອີກໂດຍ ຜ່ານຈາກການກວດສອບໃນພິດຕິກຳ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ການເພີ່ມທະ ວີການນຳພາຮອບດ້ານຂອງພັກໃນໄລຍະໃໝ່ຈຶ່ງຍັງກວມທັງການເພີ່ມ ທະວີວຽກງານກວດກາການປະຕິບັດແນວທາງ, ການເຮັດໃຫ້ແນວ ທາງກາຍເປັນອັນລະອຽດເຊິ່ງສະແດງອອກເປັນຍຸດທະສາດເສດຖະ ກິດ-ສັງຄົມ, ເປັນແຜນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ທີ່ມີການ ວິພາກທາງວິທະຍາສາດ, ເປັນລະບົບກົດໝາຍ, ນະໂຍບາຍອັນລະ ອຽດ, ຄົບຊຸດອີກດ້ວຍ.

ໃນ ๑๐ ປີທີ່ຜ່ານມາ, ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດຖືກຕ້ອງຄືແນວນັ້ນ,

ດ້ວຍນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງຍັນຈຸຜົນສຳເລັດອັນໃຫຽ່ຫລວງ. ໃນຊຸມປີໜ້າ ນີ້ ພວກເຮົາຈະຕ້ອງສືບຕໍ່ເຮັດຄືແນວນັ້ນແລະເໝນອນວ່າ ຈະໄດ້ຮັບ ໄຊຊະນະອັນໃຫຽ່ຫລວງຍິ່ງໆ ຂຶ້ນ.

<u>ບົດຮຽນທີ່ສອງ</u>: ເພີ່ມທະວີຄວາມສາມັກຄີເປັນເອກະພາບ ໃນທໍ່ພັກ, ທົ່ວປ່ວງຊົນ ເປັນສາຍເຫດອັນສຳຄັນຍິ່ງແໜ່ງ ໄຊຊະນະ ທຸກຢ່າງຂອງການປະຕິວັດປະເທດເຮົາ.

ອັນນີ້, ມັນຫັ້ງເປັນມູນເຊື້ອອັນດີງາມຂອງພັກເຮົາ ແລະຂອງ ຊາດເຮົາ.

ເມື່ອງຈາກຄຸດພິເສດຂອງປະເທດເຮົາ, ພັກເຮົາຈຶ່ງ ໄດ້ເນັ້ນໜັກວ່າ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດຄວາມສາມັກຄີ ມີ ປະການຄື ສາມັກຄີພາຍ ໃນບັນດາກຳລັງປະຕິວັດ, ສາມັກຄີທົ່ວປ່ວງຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ ແລະສາ ມັກຄີສາກົນ, ໃນນັ້ນ ຄວາມສາມັກຄີພາຍໃນບັນດາກຳລັງປະຕິວັດ ກອນອື່ນຫົດເໝນພາຍໃນພັກ ເປັນອັນສຳຄັນກວ່າໝູ ແລະ ມີຄວາມ ໝາຍຕັດສິນ. ພິດຕິກຳອັນມີຊື່ວິດຊື່ວ່າໃນ ໄລຍະທີ່ຜ່ານມາ ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ ພວກເຮົາເຫັນວ່າ ຜູ້ນຳໃດທີ່ເຕົ້າໂຮມຄວາມສາມັກຄີປະຊາຊົນທຸກ ເຜົ່າ, ທຸກຊັ້ນຄົນ ເຂົ້າໃນແນວໂຮມເອກະພາບແໜ່ງຊາດອັນກວ້າງ ຂວາງ ບົນພື້ນຖານພັນທະພາບກຳມະກອນ-ຊາວນາ ພາຍໃຕ້ການ ນຳພາຂອງພັກໄດ້ ຜູ້ນຳນັ້ນ ກໍສາມາດຜ່ານຜ່າຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ການທ້າທາຍນາໆ ປະການ, ສຳເລັດໜ້າທີ່ຂອງການປະຕິວັດເປັນ ຢ່າງດີ; ແຕ່ກົງກັນຂ້ານ, ທ່ານໃດ ຂະແໜງການໃດ ໂດຍສະ ເພາະເໝນຜູ້ນຳພາຍໃນພັກ ຫາກຂາດຄວາມສາມັກຄີ, ບໍ່ຖືເອົາການ

ປົກປັກຮັກສາຄວາມສາມັກຄີ ມີ ປະການຄືດັ່ງ ປົກປັກຮັກສາຊົ່ວດີຫມູ່ ຂອງຕົນແລ້ວ, ຢູ່ທ່ອງຖິ່ນນັ້ນ ຂະເໜງການນັ້ນ ຂະບວນການປະຕິ ວັດກຸ່ດໂຊນລົງໃນທຸກດ້ານ, ສັດຕູສ່ວຍໃຊ້ ເພື່ອແບ່ງແຍກ ແລະ ທຳລາຍ ໂດຍທັນທີ ໂລດ.

ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສາມັກຄີ, ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຮູ້ສຶມທິບ ໝົ ປະໂຫຍດຕ່າງໆ ຂອງສັງຄົມ, ຂອງລວມໝູ່ ແລະຂອງສ່ວນ ບຸກຄົນ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ເພາະວ່າ ຄວາມເປັນເອກະພາບ ທາງດ້ານ ໝົ ປະ ໂຫຍດ ນັ້ນ ຄວາມເປັນເອກະສັນກັນທາງດ້ານຈຸດປະສົງ ມັນ ເປັນພື້ນຖານສຳລັບຮັບປະກັນຄວາມສາມັກຄີປະຊາຊົນ ເຜົ່າຕ່າງ ໆ, ຊົນຄົນຕ່າງໆໃນສັງຄົມ ຢູ່ຮ່ວມຂ່ວງກັກ; ອັນນັ້ນ ກ ເປັນພື້ນຖານ ເພື່ອ ຄ່ອຍໆກ້າວໄປເຖິງຄວາມເປັນເອກະພາບທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ແນວຄິດຂອງທ້ອ ປ່ອງຊົນ ນິ ພື້ນຖານ ແນວຄິດ ມາ ກ ເລນຸ່ມ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈະຕ້ອງ ເອົາໃຈໃສ ເຖິງ ໝົ ປະໂຫຍດ ຂອງ ແຕ່ ລະ ເຜົ່າ, ແຕ ລະ ຊົນ ຄົນ ແລະ ແຕ່ ລະ ບຸກ ຄົນ. ພ້ອມ ກັນ ນັ້ນ ຍາມ ໃດ ກ ຕ້ອງ ສຶກ ສາ ອົບ ຮົມ ນ ຳ ໃຈ ສາ ມັກ ຄີ, ຮັກ ແພງ ກັນ, ຊ່ວຍ ເຫລືອ ກັນ ລະ ຫວ່າງ ເຜົ່າ ຕ່າງ ໆ, ອັນ ພິ ເສດ ໝົ ນ ຕ້ອງ ສຶກ ສາ ອົບ ຮົມ ສະ ຕິ ປະ ເທດ ຊາ ດ ລາ ວ ທີ່ ເອກະ ພາ ບ ອັນ ໜຶ່ງ ອັນ ດຽ ວ, ສົມ ທິ ບ ລັດ ທິ ຮັ ຊາ ດ ກັ ບ ລັດ ທິ ສາ ກົ ນ ສັ ງ ຄົ ມ ນິ ຍົ ມ, ເດັ ດ ດ ຽ ວ ຕ ສູ ຕ ນ ແນ ວ ຄິ ດ ຊ າ ດ ຄັ ບ ແຄ ບ, ແນ ວ ຄິ ດ ຖ ຖ ກ ໜ ົ ມ ປ ໜ າ ດ ລ ະ ຫ ວ າ ງ ເ ຜ ົ ່ າ ຕ ່ າ ງ ໆ ດ ວ ຍ ກ ັ ນ, ຫ ລ ີ ແ ນ ວ ຄ ິ ດ ນ ິ ຍ ົ ມ ຢ ່ າ ກ ຣ ຳ ຣ ວ ມ ແ ລ ະ ບ ່ ຢ ່ າ ກ ຣ ັ ບ ເ ອ ົ ່ າ ກ ່ ຳ ນ ວ ຍ ເ ຫ ລ ື ອ ຂ ອ ງ ເ ຜ ົ ່ ່ ຳ ນ ີ ້ ໜ ົ ລ ະ ດ ັ ບ ຄ ວ າ ມ ກ ້ າ ວ ໜ ້ າ ລ ົ ມ ເ ຜ ົ ່ ່ ຳ ຂ ອ ງ ຕ ົ ນ, ແ ນ ວ ຄ ິ ດ ພ ່ ຳ ກ ສ ວ ນ, ທ ້ ອ ງ ຖ ິ ່ ນ ,

...ເຍກພວກ. ເວົ້າສຳລັບພາຍໃນບັນດາກຳລັງປະຕິ
ວັດ, ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສາມັກຄີນັ້ນ ທຸກຄົນຕ້ອງເຊື່ອມຊຶມເໝ
ທາງຂອງພັກ, ຕ້ອງກຳເໜັ້ນບັນດາຫລັກການຈັດຕັ້ງ ແລະຫລັກການ
ດຳເນີນຊີວິດພາຍໃນ, ຕ້ອງຮຸ້ເຮັດວຽກຕາມທັດສະນະມະຫາຊົນ,
ຕ້ອງມີຫລັກໝັ້ນຊົນຊັ້ນ ແລະຫລັກໝັ້ນຊາດຢ່າງໜັກເໜ້ນ, ຕ້ອງຮຸ້ແກ
ໄຂບັນດາຄວາມບົກຜ່ອງຕ້ອງຄອງກັນຢ່າງມີເຫດມີຜົນ ແລະມີຈິດໃຈຮັກ
ແພງກັນອີກ. ຜູ້ເປັນຫົວໜ້າ, ຄະນະປະຈຳ ແລະ ຄະນະພັກຂັ້ນ
ຕ່າງໆ, ຄະນະຮັບຜິດຊອບວຽກງານຕ່າງໆ ຕ້ອງເປັນເໝບຢ່າງ ,
ເປັນໃຈກາງແຫ່ງຄວາມສາມັກຄີ, ຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງປະຕິບັດຄວາມສາ
ມັກຄີພາຍໃນ, ຄວາມສາມັກຄີທົ່ວປວງຊົນ ແລະ ຄວາມສາມັກຄີສາ
ກົນໄດ້. " ສາມັກຄີ, ສາມັກຄີ,ມະຫາສາມັກຄີ-ສຳເລັດຜົນ, ສຳ
ເລັດຜົນ, ມະຫາສຳເລັດຜົນ ", ອັນນັ້ນ ເປັນຄຳສັ່ງສອນຂອງສະ
ຫາຍ ໂຫ່ຈິ໋ມິນ ແລະກ໋ເປັນບົດຮຽນທີ່ພວກເຮົາຈະຫລົງລືມບ່ ໄດ້.

<u>ບົດຮຽນທີ່ສາມ:</u> ຕ້ອງຕິດເໝ້ນກັບຣາກຖານ,ສຸມໃສ່ສ້າງ
ຣາກຖານໃຫ້ໜັກເໜ້ນ ເຂັ້ມແຂງໃນທຸກດ້ານ ເພື່ອປະຕິບັດສອງໜ້າທີ່
ຍຸດທະສາດເປັນຢ່າງດີ ແລະ ດຳເນີນການປະຕິວັດ ມີ ປະການໄປ
ພ້ອມໆກັນ. ເພາະວ່າ ຣາກຖານເປັນບ່ອນທີ່ມະຫາຊົນດຳລົງຊີວິດ,
ອອກແຮງງານ, ເຮັດການຜະລິດ, ສຶກສາຮ່ຳຮຽນ ແລະ ຕໍ່ສູ້ໂດຍ
ກົງ, ເປັນບ່ອນທີ່ການຕໍ່ສູ້ລະຫວ່າງເຮົາກັບສັດຕູ, ການຕໍ່ສູ້ລະຫວ່າງ
ສອງເສັ້ນທາງ ຜັນແປໄປຢ່າງຖືເດ໋ຖືຂຽວຂາດ ແລະ ສັບສົນທີ່ສຸດ
ໃນແຕ່ລະມື້ແຕ່ລະຊ່ວໂມງ, ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ຣາກຖານປະຕິວັດຂອງ

ພວກເຮົາຢູ່ໃນຫລາຍບ່ອນ ເປັນຕົ້ນ ໃນເຂດສັດຕູຄວບຄຸມໃນເມື່ອ
ກອນນັ້ນ ບ້ານອນຢູ່. ດັ່ງນັ້ນຄຸ ການນຳທ່ານຕິດພັນກັບຣາກຖານ,
ບ່ສຸມໃສ່ການສ້າງຣາກຖານໃຫ້ໜັກແໜ້ນເຂັ້ມແຂງແລ້ວ ກໍ່ຕ້ອງຫລັ່ງ
ຕົ້ນໄມ້ທີ່ເຮົາປູກຂຶ້ນ, ຣາກຂອງມັນກໍ່ຢັ່ງລົງເລິກຕິດແໜ້ນໃນດິນ ,
ເມື່ອມີລົມພັດແຮງ ຕົ້ນໄມ້ນັ້ນກໍ່ອາດຈະລົ້ມລົງ.

ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ການຕິດພັນກັບຣາກຖານ ຈຶ່ງມີຄວາມໝາຍ
ສຳຄັນເປັນພິເສດສຳລັບປະເທດເຮົາ, ມັນເຮັດໃຫ້ໝໍ່ທ່ານນະໂຍ
ບາຍຂອງພັກ ແລະ ລັດຖະບານ, ເຮັດໃຫ້ມະ
ຫາຊົນຢູ່ແຕ່ລະຣາກຖານເຂົ້າໃຈໝໍ່ທ່ານນະໂຍບາຍ, ມີ
ລະດັບວັດທະນະທຳ, ມີລະດັບການສຶກສາ, ຜ່ານັ້ນ ເພື່ອປຸກ
ຂະບວນການປະຕິວັດຂອງມະຫາຊົນ, ເຊີດຊູລະດັບຄວາມຕື່ນຕົວທາງ
ການເມືອງ, ນ້ຳໃຈຮັກຊາດ ແລະຮັກລະບອບໃໝ່ຂອງປະຊາຊົນໃຫ
ສູງຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ, ສ້າງຫລັກແຫລ່ງຢູ່ກັບທີ່, ປັບປຸງລະບົບຜະ
ລິດການກຳນາຊີບ, ເຮັດໃຫ້ແຕ່ລະຣາກຖານກາຍເປັນປ້ອມໜັ້ນສັ
ງຄົມນິຍົມທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ເຮັດໃຫ້ສັງຄົມນິຍົມໄດ້ແຜ່ຂະຫຍາຍໄປກະຈັ່ງເຖິ
ງບ້ານທີ່ຫ່າງໄກສອກຫລີກທີ່ສຸດ ຂອງປະເທດຊາດ. ການຕິດພັນກັບ
ຣາກຖານຢ່າງໜັ້ນແໜ້ນ ຍັງເປັນມາດຕະການອັນສຳຄັນຍິ່ງເພື່ອໃຫ
ການນຳກອດກຳການປະຕິວັດເໝ່ທ່ານນະໂຍບາຍ ແລະ ຖ່ອດຖ່ອນ
ນິດຮ່ວມໄດ້ຢ່າງທັນການ, ເພື່ອໃຫ້ພະນັກງານ ແລະ ສະມາຊິກພັກ
ໄດ້ຮັບການເຝິກອົບຮົມສຶກສາ ແລະ ເຕີບໃຫ່ຂຶ້ນ ໃນຂະບວນການຕໍ່ສູ
ຈິງ, ສົ່ງເສີມສະພາບການໃນທຸກດ້ານຂອງຣາກຖານໃຫ້ໝັ້ນເທິ່ງຢ່າງ

ຖືກຕ້ອງຊັດເຈນ, ພ້ອມກັນນັ້ ! ເພື່ອສະກັດກັ້ນພະຍາດອາດຍາສົດ, ທາງເທິນຈາ ໝະຫາຊົນໃນເງື່ອນໄຂພັກກຳອຳນາດ.

ຢ່າສ້າງຣາກຖານໃຫ້ພັກເພັ ມເຂັ ມແຂງ ຕ້ອງດຳເນີ ນການໄປທັ ງ ๔ ດ້ານພ້ ອມກັ ນຄື: ການເມືອງ, ເສດຖະກິດ, ວັ ດທະ ນະທຳ-ສັ ງຄົ ມ ແລະ ປ້ ອງກັ ນຊາດ-ປ້ ອງກັ ນຄວາມສະຫງົ ບ, ບໍ່ ເໝ ນຈະ ມີ ແຕ ໂຄສະນາ ເຜີ ຍແຜ ເໝ ນ ອທາງ ນະ ໂຍບາຍ ຂ ອງ ພັ ກ ແລະ ລັ ດ ເທົ່ ານັ ນ, ທາ ກ ບໍ່ ຕ ອງ ເໝ ນ ະ ມ ຳ ການ ເຄ ື່ ອ ນ ໄ ຫ ວ ຕິ ວ ຈິ ງ ແ ລ ະ ສ ້ າ ງ ເ ງ ື ່ ອ ນ ໄ ຂ ທ ັ ນ ສ ະ ດ ວ ກ ໃ ນ ດ ້ ານ ຕ ່ າ ງ ໆ ໃ ຫ ້ ແ ກ ່ ການ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ຕ ົ ວ ຂ ອ ງ ຣ າ ກ ຖ ານ ອ ີ ກ ດ ້ ວ ຍ ເ ຊ ັ ່ ນ : ການ ສ ້ າ ງ ແ ໝ ນ ການ ພ ັ ດ ທ ະ ນ າ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ - ສ ັ ງ ຄ ົ ມ, ການ ເ ປ ິ ດ ກ ວ ້ າ ງ ເ ສ ັ ້ ນ ທ າ ງ ຄ ົ ມ ນ າ ຄ ົ ມ, ການ ຊ ວ ຍ ເ ຫ ລ ື ອ ທ າ ງ ດ ້ ານ ທ ຶ ນ ຮ ອ ນ, ການ ສ ້ າ ງ ແ ລ ະ ບ ຳ ລ ຸ ງ ພ ະ ນ ັ ກ ງ ານ, ການ ນ ຳ ເ ອ ົ າ ສ ິ ນ ຄ ້ າ ລ ົ ງ ໄ ປ ສ ູ ຣ າ ກ ຖ ານ ເ ພ ື ່ ອ ແ ລ ກ ປ ່ ຽ ນ, ການ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ວ ັ ດ ທ ະ ນ ະ ທ ຳ, ສ ຶ ກ ສ າ, ສ າ ທ າ ລ ະ ນ ະ ສ ຸ ກ, ການ ເ ອ ົ າ ໃ ຈ ໃ ສ ່ ຈ ິ ດ ຈ ິ ດ ໃ ຈ ເ ຖ ິ ງ ການ ປ ົ ວ ແ ປ ງ ວ ິ ວ ັ ດ ການ ເ ປ ັ ນ ຢ ູ ່ ໃ ຫ ້ ດ ີ ຂ ຶ ້ ນ ... ຈ າ ກ ນ ັ ້ ນ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ແ ຕ ່ ລ ະ ຄ ອ ບ ຄ ົ ວ, ແ ຕ ່ ລ ະ ຄ ົ ນ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ເ ບ ີ ກ ບ ານ ມ ອ ນ ຊ ຶ ່ ນ, ເ ຊ ື ່ ອ ໝ ັ ້ ນ ແ ລ ະ ໄ ປ ນ ຳ ພ ັ ກ, ຕ ັ ້ ງ ໜ ້ າ ເ ຂ ົ ້ າ ຮ ວ ມ ໃ ນ ວ ຽ ກ ງ ານ ປ ້ ອ ງ ກ ັ ນ ຊ າ ດ, ປ ້ ອ ງ ກ ັ ນ ຄ ວ າ ມ ສ ະ ຫ ງ ົ ບ ແ ລ ະ ສ ້ າ ງ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ.

ບ ົ ດ ຮ ຽ ນ ໄ ດ ້ ໃ ຫ ້ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ເ ຫ ັ ນ ແ ຈ ້ ງ ວ ່ າ, ວ ຽ ກ ງ ານ ຈ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ ໃ ດ ແ ລ ະ ພ ະ ນ ັ ກ ງ ານ ຜ ູ ້ ໃ ດ ທ ່ າ ກ ໍ ດ ີ ພ ັ ນ ກ ັ ບ ຣ າ ກ ຖ ານ ຢ ່ າ ງ ໝ ັ ້ ນ ໝ ັ ້ ນ, ຮ ູ ້ ຖ ຶ ເ ອ ົ າ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ເ ປ ັ ນ ທ ິ ກ, ເ ຂ ົ ້ າ ໃ ຈ ຄ ວ າ ມ ນ ຶ ກ ຄ ິ ດ ຈ ິ ດ ໃ ຈ, ຄ ວ າ ມ ມ ຸ ງ ມ າ ດ ປ າ ຖ ະ ໜ າ ແ ລ ະ ວ ິ ວ ັ ດ ການ ເ ປ ັ ນ ຢ ູ ່ ຂ ອ ງ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ, ຍ າ ມ ໃ ດ ກ ໍ ອ ອ ກ

ແຮງງານ ແລະໃຊ້ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງປະຊາຊົນແລ້ວ ຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ເມື່ອໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜຸນຈາກປະຊາຊົນ ແລະ ຣາກຖານ ກໍ່ໜັກ ເໜັ້ນຂຶ້ນເລື້ອຍໆ, ຂະບວນການຂອງມະຫາຊົນນັບມື້ນັບມີຄຸນນະພາບ ສູງ, ກະໂຕພະນັກງານ ກໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຫຽ່ຂຶ້ນທັງທາງດ້ານ ຄຸນສົມບັດ ແລະຄວາມສາມາດ, ແຕ່ ຢູ່ບ່ອນໃດ ພະນັກງານທາກ້ວງຸ່ຽງ ຕ້ານ ລັ່ງຣາກຖານ, ການນຳທາງເໜີຈາກມະຫາຊົນແລ້ວ ຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ກ ຈະຖືກສັດຕູສວຍໃຊ້ບິດເບືອນເໝືອທາງ, ນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ເໜ ແຍກພັກກັບປະຊາຊົນ, ຊັກດຶງເອົາປະຊາຊົນໄປນຳພວກເຂົາ ເພື່ອມາ ຕ້ານປະເທດຊາດ.

ການຕິດພັນກັບຣາກຖານ ຍັງມີຄວາມໝາຍອີກວ່າ ຕ້ອງສ້າງ ບັນດາຈຸດເຜບ ຢ່າງໜ້ອຍໃນແຕ່ລະດ້ານ ແລະຫລາຍດ້ານ ແລະ ຂະ ຫຽາຍເຜບ ຢ່າງເໝາະສົມຈາກຈຸດເຜບ ຢ່າງຫລາຍຂ້າງ. ການສ້າງ ສັງ ຄົມນິຍົມຢູ່ໃນປະເທດທີ່ສະພາບແວດລ້ອມພິເສດຄືດັ່ງປະເທດເຮົາ ນີ້ ພວກເຮົາ ຈະຄ້ຽງຄ້ຽຖ້ໃໝ່ເຜບ ຢ່າງສຳເລັດຮູບ ໂດຍມັນເອງ ເໝາະເຫັ້ນໄປ ໄດ້ດອກ, ຫາກຕ້ອງເປັນເຈ້ົາການ, ຕ້ັງໜ້າຊ່ອງຮູ, ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງເຜບ ຢ່າງຕ່າງໆ ຂຶ້ນເພື່ອທົດລອງ. ໃນການສ້າງ ຈຸດທົດລອງນັ້ນ ຕ້ອງໝັ້ນໃຈ ໃຫ້ໄດ້ຮັບ ການຄ້ົ ສຸມໃສ່ສ້າງຈຸດ ເຜບ ຢ່າງ ດ້ວຍວິທີ ຈຳນວນເງ ໄຂ ສັ້ນ ຖ້ວກໃຫ້ນ ເຫັ້ນພິເສດ ໂດຍເໝໃສ່ຈຸດປະສົງ ໂຄສະນາ ເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ໃນເມ ເວົ້າບ່ອນ ໃ ມາ ທັດສະນະສຶກສາ ເພ ຖ້ວດ ຖ້ວນ ບົດຮຽນ ຈຳ ແລ້ວ ເຂົ້າ ເຈ້ົ ໃ ແຕ ຢ ບ ສັ້ນ ລ ເ ຂ ຖ ຫາ ບ ສ ມ ດ ເ ບົ ຮ ນ ນ ໄ ໃ

ໄດ້. ພຶດຕິກຳຊີ້ໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນວ່າ ພວກເຮົາທັງຕ້ອງຕັ້ງໜ້າ, ເປັນເຈົ້າການ ສ້າງບັນດາຈຸດເຜບຢາງໜ້າໃນແຕ່ລະ ຂະເໜງການ, ແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍ່ຕ້ອງຮຸ້ສະຫລຸບ ສັງລວມ ບົດຮຽນຈາກຈຸດເຜບຢາງດັ່ງກ່າວມັ້ນຢາງທັນການເລ້ວຂະຫຍາຍມັນ ອອກ, ເຮັດໃຫ້ເຜບຢາງນັ້ນ ນັບມື້ນັບແຜ່ຂະຫຍາຍໄປສູ່ທ້ອງຖິ່ນ, ທ້ອງຖິ່ນ ແລະທ້ອງປະເທດ. ອັນນັ້ນ ກໍ່ເປັນບົດຮຽນ ສຳລັບໃຫ້ ພວກເຮົາສ້າງຂະບວນການແຂ້ງຂັນເຊັ່ນດຽວກັນ.

<u>ບົດຮຽນທີ່ສີ່:</u> ໃນທຸກການເຄື່ອນໄຫວດ້ານເສດຖະກິດ ຕ້ອງ ຮຸ້ພຸ້ນໃຈບັນດາກິດເໜພາວະອຳໄສ ແລະຄິດໄລ່ເຖິງປະສິດທິຜົນທາງ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.

ໃນປະຈຸບັນ, ປະເທດເຮົາຍັງຢູ່ໃນຊ່ວງ ໄລຍະທຳອິດຂອງ ສະໄໝຂ້າມຜ່ານ, ດັ່ງນັ້ນ ລະບົບກິດເໜທີ່ພວມເຄື່ອນໄຫວຢູ່ໃນປະ ເທດເຮົາ ຈຶ່ງສັບສົນທີ່ສຸດ, ໃນນັ້ນ ມັນປະກອບດ້ວຍບັນດາກິດເໜ ຈຳເພາະຂອງລັດທີ່ສັງຄົມນິຍົມ ທີ່ຫາກໍ່ເລີ່ມຕົ້ນເສີມຂະຫຍາຍຄຸນປະ ໂຫຍດຂອງມັນ ແລະມີກິດເໜທ້ວໄປຂອງການຜະລິດສິນຄ້າ. ບົດ ຮຽນຊີ້ໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນວ່າ ຄຳນຶເຕ່ເອົາໃຈໃສ່ພຸ້ນໃຈບັນດາກິດເໜ ຈຳເພາະຂອງລັດທີ່ສັງຄົມນິຍົມ, ໂດຍບໍ່ທ້ອຍຸ ຕ່ກິດເໜທ້ວໄປຂອງ ການຜະລິດສິນຄ້າ ທີ່ກົງກັນຂ້າມ, ກ່ອນແຕ່ລະປະສົບກັບ ຄວາມ ຜິດພາດອັນຮ້າຍແຮງໃນການເຄື່ອນໄຫວເສດຖະກິດຢູ່ໃນສະໄໝຂ້າມ ຜ່ານນີ້. ຜ່ານບັນດາຜົນສຳເລັດທີ່ຍາດມາໄດ້ແລ້ວ ຜ່ານບັນດາຂ້ອຂາດ ຕົກບົກພ່ອງທີ່ປະສົບມານັ້ນ ພວກເຮົາຍິ່ງຮັບຮຸ້ຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ ຈະ

ເມ່ນໃນຂົງເຂດວຽກງານໃດກໍ່ຕາມ, ໂດຍສະເພາະເມ່ນໃນຂົງເຂດ
ເສດຖະກິດ ຈຳເປັ້ນຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເປັ້ນພິເສດເຖິງການໝູນໃຊ້ບັນ
ດາກິດເໝພາວະວິໄສ ແລະຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງສຸດຂີດ ປ້ອງກັນບໍ່
ໃຫ້ເກີດມີລັດທິອັດຕະວິໄສ, ເອົາຕາມໃຈມັກ. ກຳລັງແຮງຂອງ
ພັກກຳອຳນາດພັ້ງບ່ເມ່ນຢູ່ໃນຫມວດໃດໜ່ວຍໃດຄຳສັ່ງ ໂດຍບ່ເອົາ
ໜ້ອຸ່ນຳກິດເໝພາວະວິໄສ, ກົງກັນຂ້ານ ກຳລັງແຮງນັ້ນຢູ່ໃນຫມວ
ຮັບຮູ້ກິດເໝເຫລ່ານັ້ນຢ່າງຖືກຕ້ອງແລະໝູນໃຊ້ນັ້ນຢ່າງປະດິດສ້າງ.
ລັກສະນະຖືກຕ້ອງຂອງເໝວທາງ, ລຸ້ກສະນະຊັດເຈນຂອງແຜ່ນການ,
ລັກສະນະມີມວນຂອງນະໂຍບາຍຕ່າງໆ, ຄວາມສາມາດປະດິດສ້າງ
ຂອງບັນດາວິທການຈັດຕັ້ງພັກ ນັ້ນລ້ວນແລ້ວແຕ່ຂຶ້ນກັບການຮັບຮູ້ ແລະການໝູນໃຊ
ບັນດາກິດເໝພາວະວິໄສນັ້ນເປັ້ນສ່ວນໃຫ່ ເພ່ືອຊຸກຍູ້ການຜະລິດ
ແລະການແລກປ່ຽນຈ່ລະຈອນໃຫ້ໄປຕ່ານກິດສັ່ງຄົມນິຍົມ.

ໃນໜ້ານ້ັ້ອັດເໜ ການຮັບຮູ້ກິດເໝພາວະວິໄສຢ່າງຖືກຕ້ອງ
ແລະການໝູນໃຊ້ນັ້ນຢ່າງປະດິດສ້າງນັ້ນເມ່ນປະສົບທິ່ຜົນທາງ ເສດຖະ
ກິດ-ສັ່ງຄົມຂອງການເຄ່ືອນໄຫວທາງ ເສດຖະກິດນັ້ນເອງ. ຖ້ວ່າໃນ
ການເຄ່ືອນໄຫວທາງ ເສດຖະກິດ ຫ່ານ ບ່ຄ່ິດໄລ່ເຖິງປະສົບທິ່ຜົນແລ້ວ
ກ່ ບ່ວ່າດສ້າງສັ່ງຄົມນິຍົມໃຫ້ສ ຳເລັ້ດຜົນໄດ້. ສະນັ້ນ ບ່ິດຮ່ວມ ອັນ
ໜ່ງທ່ິ ພວກເຮົາ ຈະຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ກ່ ຕ້ອງເຊ່ືອມຊຶມທັດສະນະປ
ສົດທ່ິຜົນທາງ ເສດຖະກິດ-ສັ່ງຄົມຢ່າງ ເລ່ິກເຊ່ິງ, ຕ້ອງ ບ່ິກປະສົດທ່ິຜົນ
ທາງ ເສດຖະກິດໃນການຜະລິດທຸລະກິດໃຫ້ສູ່ງຂ້ນຢ່າງ ບ່ຢຸດຢ້ັ ເພ່ືອ
ເພ່ິ່ມແຫລ່ງສະສົມຂ້ນ. ໜ່ າກ ໜ ຂອງທຸກການເຄ່ືອນໄຫວທາງ ເສດ

ຄະກິດ ຕ້ອງສະແດງອອກຕໍ່ວິຖີຊີວິດປະຈຳວັນ: ການພະລິດ
ເພື່ອຂົນຍ່າງເປັນປະຈຳ, ຊົ່ວຄາວເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໄດ້ຮັບການ
ປ່ຽນແປງໃຫ້ດີຂຶ້ນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ລະບຽບສັງຄົມນິຍົມໄດ້ຮັບການ ປັບ
ປຸງ ແລະຂະຫຍາຍຕົວໃນທຸກດ້ານຢູ່ເລື້ອຍໆ.

ບຸດຮຸ່ນທີ່ໜຶ່ງ: ການຮວມມືຮອບດ້ານກັບບັນດາປະເທດ ສັງ
ຄົມນິຍົມອ້າຍນ້ອງ, ກອບອົບພິດ ເໝ່ນກັບສະຫະພາບໂຊວຽດ, ກໍ່ສ້າງ
ກອບກຳລັງຮວມສຳພັນພິເສດລະຫວ່າງປະເທດເຮົາ ກັບຫວຽດນາມ
ແລະກຳປູເຈຍ, ນຳໃຊ້ບັນດາເງື່ອນໄຂອັນສະດວກຂອງຍຸກສະໄໝ
ເປັນປັດໄຈທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້ໃນການກໍ່ສ້າງສັງຄົມນິຍົມຢູ່ປະເທດເຮົາ.

ເລນິນ ເວົ້າວ່າ ບັນດາປະເທດດອຍພັດທະນາ ຄຸ ຢາ ກ ກ ວ
ຂົ້ນສັງຄົມນິຍົມ ໂດຍບໍ່ຜ່ານທຶນນິຍົມນັ້ນ ເໝືອໃດ ກ ຕ ອ ງ ມ ີ ການຊ ວ ຍ
ເຫ ລ ືອ ຂ ອ ງ ບ ັ ນ ດ າ ປ ະ ເ ທ ດ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ອ ້ າ ຍ ນ ້ ອ ງ . ຍ ອ ມ ເ ໝ ືອ ນ ັ ້ ນ ພ ັ ກ
ເຮົາຈຶ່ງມີແຜນນະໂຍບາຍວ່າ ໄປຄຽງຄູ່ກັບການເຊີດຊູຈິດໃຈເພິ່ງຕົນ
ເອງ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ວຍຕົນເອງນັ້ນ ຈະຕ ອ ງ ຮ ຸ ນ ໍ າ ໃ ຊ ້ ເ ງ ື ່ ອ ນ
ໄຂສາກົນອັນອຳນວຍຄວາມສະດວກ ເໝ ໃ ສ ຍ ຸ ກ ປ ັ ຈ ພ າ ລ ະ ກ ິ ດ ກ ໍ ່ ສ ້ າ ງ ສ ັ ງ
ຄົມນິຍົມຢູ່ໃນປະເທດເຮົາດ້ວຍຈັງຫວະອັນໄວ ແລະໜັກແໜ້ນ.

ການຮວມມືຢ່າງເໜ້ນແໜ້ນ, ຮອບດ້ານ ລະຫວ່າງບັນດາປະ
ເທດອ້າຍນ້ອງໃນວົງຄະນາຍາດສັງຄົມນິຍົມໂລກ ໂດຍເໝ ສ ະ ຫ ະ
ພ າ ບ ໂ ຊ ວ ຽ ດ ເ ປ ັ ນ ແ ກ ນ ຫ ລ ັ ກ ນ ັ ້ ນ ໄ ດ ້ ກ າ ຍ ເ ປ ັ ນ ບ ັ ນ ຫ າ ທ ີ ່ ສ ໍ າ ຄ ັ ນ ສ ະ ນ ະ ກ ິ ດ
ເ ໝ ໃ ນ ການຂະຫຍາຍຕົວກ້າວຂຶ້ນຂອງແຕ່ລະປະເທດແລະຂອງພີ ດ
ວົງຄະນາຍາດສັງຄົມນິຍົມ. ໃນຊຸມ ການສຳພັນກັນ, ການຮວມມ ື

ກັນລະຫວ່າງບັນດາປະເທດໃນແຕ່ລະພາກພື້ນ ໄດ້ກາຍເປັນທ່າອ່ຽງ ທົ່ວໄປຂອງຍຸກສະໄໝ. ໃນເມື່ອກອນນີ້, ຄວາມສາມັກຄີຮ່ວມສໍາພັນ ລະຫວ່າງ ມີ ປະເທດອ້ອມໃນເຂດມຶນຖຸລິນ ເປັນມູນເຊື້ອອັນ ປະເສີດ, ເປັນປັດໄຈຕັດສິນອັນໜຶ່ງໃນການຮັບປະກັນໄຊຊະນະ ໃຫ້ ທັງ ມີ ປະເທດໃນການປະຕິວັດຊາດ-ປະຊາທິປະໄຕ. ໃນໄລຍະ ປະຕິວັດສັງຄົມນິຍົມຊຸມນີ້ ຍິ່ງຈະຕ້ອງເປີດກວ້າງ ການຮ່ວມສໍາພັນ ຮອບດ້ານລະຫວ່າງ ມີ ປະເທດຕື່ມອີກ, ໃນນັ້ນ ການສໍາພັນ ແລະ ການຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດຖະກິດ ເປັນອັນສໍາຄັນຍິ່ງ ເພື່ອ ກໍ່ສ້າງ ຮາກຖານວັດຖຸຂອງການຮ່ວມສຸໍາພັນ, ປະສານສົມທົບນໍາກັນໃນການ ເສີມຂະຫຍາຍທ່າແຮງຂອງແຕ່ລະປະເທດ, ທັງເປັນການປະກອບ ສ່ວນເພີ່ມທະວີກໍາລັງແຮງຂອງການຮ່ວມສໍາພັນ, ພ້ອມກັນນັ້ນ, ພວກ ເຮົາກໍ່ຕ້ອງຮູ້ເປີດກວ້າງການພົວພັນຮ່ວມມືກັບບັນດາປະເທດພ້ອມພັດ ທະນາ, ກັບບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະນັບທັງບັນດາປະເທດ ທຶນນິຍົມ ບຸນພົ້ນຄຸນຮັບປະກັນເອກະລາດ, ອະທິປະໄຕຂອງກັນແລະ ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງມີຜົນ.

ເຮັດໄດ້ດີເໝືອນນັ້ນ ເໝືນພວກເຮົາຮູ້ສົມທົບທ່າແຮງ ຂອງປະ ເທດເຮົາກັບກໍາລັງແຮງຂອງຍຸກສະໄໝ ເພື່ອນໍາໃຊ້ບັນດາຜົນສໍາເລັດ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກ, ນໍາໃຊ້ບັນດາຂໍ້ສະ ດວກ ອັນເໝາະສົມຄົ້ນ ແລະຂະຫຍາຍທ່າດີຂອງປະເທດເຮົາ.

ບົດຮຽນໄດ້ຊີ້ໃຫ້ພວກເຮົາ ເຫັນວ່າ ເພື່ອຢາກຮັບປະກັນຄວາມ ເປັນເອກະລາດ, ເປັນເຈົ້າຕົນເອງຂອງຕົນຢ່າງແທ້ຈິງ ໃນການພົວ

ຜົນກັບສາມັນ ແລະກໍ່ສ້າງການພົວພັນທີ່ສະໜິທສະໜົມ, ຕິດໜ້ານຳກັນ ຢ່າງຍາວນານກັບບັນດາປະເທດອ້ອມຮອບ, ເພື່ອນມິດສາມັນນັ້ນພວກ ເຮົາຈະເອົາໃຈໃສ່ແຕ່ພາຍນອກເໜືອບ ໄດ, ຫາກເໜືອຕ້ອງເຄົາ ລົບຫລັກການທົ່ວ ໆ ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງມີຄົມ. ພວກເຮົາຕ້ອງຍຸກຍືນກ້າວ ຂຶ້ນເປັນເຈົ້າຕົນເອງ ແລະຕ້ອງເຮັດລວມພັນທະຂອງຕົນຕ່ສຳພັນທະ ພາບ, ຕ່ວ່ງຄະນາຍາດສັງຄົມນິຍົມ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ຕ້ອງເດັດດ່ຽວ ຕ້ານບັນດາທັດສະນະເໜັແກ່ແຕ່ຊາດຕົນ, ອັດຄະປະໂຫຍດ, ເອົາ ອົງ, ເໜັແຕ່ດ້ານເສດຖະກິດ ແຕ່ເໜັດ້ານການເມືອງ, ໝວ ຄິດ, ເໜັແຕ່ຜົນປະໂຫຍດສະເພາະໜ້າ, ບ່ເໜັຜົນປະໂຫຍດ ອັນ ສົມຄວນ ແລະຍາວນານ.

ລວມຄວາມວ່າ ພວກເຮົາຍົກໃຫ້ເໜັຜົນສຳເລັດ່ເໝ່ເພື່ອ ໃຫ້ອວ້ອງເພິ່ງພໃຈຕ່ຜົນງານຂອງຕົນ, ພວກເຮົາຊ່ຍອກເຖິງຈຸດ ອ່ນ ແລະຂ່ຂາດຕົກບົກພ່ອງຢ່າງກ້ງໄປກ້ງມາ ບ່ເໝ່ເພື່ອຕ່ິຕ່ວຕຳ ແລະເໜັແຕ່ໃນແງ່ຮ້າຍ, ພວກເຮົາຍົກຍ້ວຈຳນວນໜ່ງ ຂຶ້ນມາ ບ່ເໝ່ເພື່ອມ່ຄວາມທະນົງໃຈຕ່ອະດ່ຕ, ຫັນ ຕ່ເໝ່ເພື່ອສ ອົງ ເຍ ອງໃຫ້ແກ່ທ່ດທາງ ແລະໜ້າທ່ຂອງຊຸມປ່ໜ້ານ້.

ພາກທີ່ສອງ

ທິດທາງ ແລະໜ້າທີ່ໝ້ຕ່ໜ້າທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງສະໄໝຂ້າມຜ່ານ ແລະຂອງຊຸມປີສະເພາະໜ້າ

I- ສະພາວະເປັນຈິງ ທາງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງ ປະເທດເຮົາໃນປະຈຸບັນ

ສະຫາຍທີ່ຮັກແພງທັງຫລາຍ !

ຢ່ ກ່ວາງທິດທາງ ແລະໜ້າທີ່ໝ້ຕ່ໜ້າທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງສະໄໝຂ້າມຜ່ານຂຶ້ນສູ່ສັງຄົມນິຍົມ ແລະຂອງຊຸມປີສະເພາະໜ້າ ນີ້, ພວກເຮົາຈະຕ້ອງ ໄຈແຍກສະພາວະເປັນຈິງທາງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງ ປະເທດເຮົາໃນປະຈຸບັນ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ.

ກ່ອນ ກັບສະພາວະເປັນຈິງທາງ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.

ຈຸດພິເສດກ່ອນ ກັບຈຸດເລີ່ມຂອງ ປະເທດເຮົາ ໃນເວລາກ້າວເຂົ້າສູ່ສະໄໝຂ້າມຜ່ານ ເນນຈາກສັງຄົມເມືອງຂຶ້ນ, ສັກດິນາ, ໃນນັ້ນ ໂດຍພື້ນຖານແລ້ວ ເສດຖະກິດເນນ ການຜະລິດນ້ອຍທີ່ເຕັ ໄປດ້ວຍ ລັກສະນະທຳມະຊາດ, ງ່ ເຕັ ເອງພໍເພ ພໍລາວ, ແລ້ວກ້າວຂຶ້ນສັງຄົມນິຍົມ ໂດຍກົງ ໂດຍບ ຜ່ານທຶນນິຍົມ. ຈຸດພິເສດອັນນັ້ນ ໄດ້ສ້າງ, ພວມສ້າງ ແລະຈະສ້າງ ເພີ ສະທ້ອນ ຢ່າງ ໃຫ ຫລວງ ຕ ຂະບວນ ວິວັດ ທັງ ພົ ດ ແໜ ການ ສ້າງ ສັງຄົມນິຍົມ ໃນ ທຸ ກ ດ ຂົງ ເຂດ ຂອງ ປະ ເທດ ເຮົາ. ຖ້າ

ທາ ກ ວ ່ າ ບ ່ ຮ ັ ບ ຮ ູ ້ ຈ ຸ ດ ພ ິ ເ ສ ດ ຂ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ຊ າ ດ ດ ັ ່ ງ ກ ່ າ ວ ມ ັ ນ ຢ ່ າ ງ ເ ຕ ັ ມ ສ ່ ວ ນ ແ ລ ້ ວ ກ ໍ ຈ ະ ບ ່ ເ ຫ ັ ນ ແ ຈ ້ ງ ລ ັ ກ ສ ະ ນ ະ ທ າ ງ ວ ຸ ຍ າ ກ , ສ ັ ບ ສ ົ ນ ແ ລ ະ ຍ າ ວ ນ ານ ຂ ອ ງ ການ ຂ ້ າ ມ ຜ ່ ານ ຂ ັ ້ ນ ສ ູ ່ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ຢ ູ ່ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ າ .

ໃ ນ ສ ິ ບ ປ ີ ກ ່ າ ທ ີ ່ ຜ ່ ານ ມ າ , ດ ້ ວ ຍ ຄ ວ າ ມ ບ ຸ ກ ບ ັ ນ ດ ານ ໃ ຈ ແ ລ ະ ຄ ວ າ ມ ພ ະ ຍ າ ຍ າ ມ ຂ ອ ງ ຕ ົ ນ ເ ອ ງ ແ ລ ະ ການ ຊ ່ ວ ຍ ເ ຫ ລ ື ອ ຂ ອ ງ ບ ັ ນ ດ າ ປ ະ ເ ທ ດ ອ າ ຍ ົ ນ ຕ ່ າ ງ ໆ ແ ລ ະ ເ ພ ື ່ ອ ມ ິ ດ , ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ໄ ດ ້ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ໂ ສ ມ ໜ ້ າ ສ ວ ນ ໜ ຶ ່ ງ ຂ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ຊ າ ດ ມ ີ ການ ປ ່ ຽ ນ ແ ປ ງ ໃ ນ ຂ ັ ້ ນ ຕ ົ ້ ນ ; ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ຂ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ າ ກ ໍ ຄ ື ກ ັ ນ ກ ັ ບ ໃ ນ ຈ ຸ ດ ເ ລ ີ ່ ມ ກ ້ າ ວ ເ ຂ ົ ້ າ ສ ູ ່ ເ ສ ັ ້ ນ ທ າ ງ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ນ ັ ້ ນ ອ ີ ກ ແ ລ ້ ວ . ຄ ຳ ທ ່ າ ກ ໍ ວ ່ າ ວ ່ າ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ າ ຍ ັ ງ ມ ີ ອ ັ ນ ໃ ດ ຈ ັ ກ ຢ ່ າ ງ ທ ີ ່ ເ ປ ັ ນ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ເ ລ ີ ຍ , ແ ຕ ່ ຄ ຳ ທ ່ າ ກ ໍ ຄ ິ ດ ວ ່ າ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ເ ຮ ົ າ ໄ ດ ້ ເ ປ ັ ນ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ຢ ່ າ ງ ສ ົ ມ ບ ູ ນ ແ ລ ້ ວ ກ ໍ ເ ປ ັ ນ ອ ັ ນ ຜ ິ ດ ພ າ ດ ເ ຊ ັ ່ ນ ດ ຽ ວ ກ ັ ນ . ໃ ນ ນ ີ ້ ຈ ະ ຕ ້ ອ ງ ມ ີ ທ ັ ດ ສ ະ ນ ະ ທ ີ ່ ຖ ືກ ຕ ້ ອ ງ ໆ ຢ ່ າ ງ ໜ ້ ອ ຍ ໜ ຶ ່ ງ ຢ ່ ່ ານ ຄ ື : ທ ັ ດ ສ ະ ນ ະ ທ ີ ໜ ຶ ່ ງ ເ ຫ ັ ນ ແ ຕ ່ ດ ານ ດ ີ , ດ ານ ສ ະ ດ ວ ກ , ເ ຫ ັ ນ ແ ຕ ່ ເ ງ ົ ່ າ ດ ີ ເ ກ ີ ນ ໄ ປ ຕ ່ ສ ະ ພ າ ວ ະ ເ ປ ັ ນ ຈ ິ ງ ທ າ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ - ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ໃ ນ ປ ະ ຈ ຸ ບ ັ ນ ; ທ ັ ດ ສ ະ ນ ະ ອ ີ ກ ໜ ຶ ່ ງ ເ ຫ ັ ນ ແ ຕ ່ ດ ານ ຈ ຳ ກ ັ ດ , ຄ ວ າ ມ ທ ຸ ກ ຍ າ ກ , ຄ ວ າ ມ ອ ຶ ດ ຫ ິ ວ , ອ ັ ນ ຕ ່ ໍ າ ໄ ປ ສ ູ ່ ຄ ວ າ ມ ເ ຫ ັ ນ ແ ຕ ່ ເ ງ ຸ ຣ າ ຍ , ເ ກ ີ ດ ຄ ວ າ ມ ພ າ ຍ ແ ພ ້ . ດ ັ ່ ງ ນ ັ ້ ນ , ການ ຕ ີ ລ າ ຄ າ ລ ะ ດ ับ ແ ຫ ່ ງ ການ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ຕ ົ ວ ຂ ອ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຢ ່ າ ງ ພ າ ວ ະ ວ ິ ໄ ສ , ຊ ັ ດ ເ ຈ ນ , ການ ເ ຂ ົ ້ າ ໃ ຈ ພ າ ວ ະ ທ ີ ່ ແ ທ ້ ຈ ິ ງ ຂ ອ ງ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ເ ຮ ົ າ ໃ ນ ໄ ລ ຍ ะ ປ ะ ຈ ຸ ບ ັ ນ ແ ລ ະ ອ າ ດ ພ າ ບ ໂ ດ ຍ ສ ັ ງ ເ ຂ ບ ກ ັ ນ ກ ັ ບ ບ ັ ນ ດ າ ຈ ຸ ດ ພ ົ ້ ມ ຖ ານ ກ ອ ມ ລ ອ ມ ທ ົ ່ ວ ປ ะ ເ ທ ດ ນ ັ ້ ນ ເ ປ ັ ນ ບ ັ ນ ທ ັ ດ ທ ີ ່ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ພ າ ຍ ສ ຳ ຄ ັ ນ ໃ ນ ການ ວ າ ງ ນ ะ ໂ ຍ ບ າ ຍ ເ ສ ດ ຖ ะ ກ ิ ด - ส ั ง ค ม . ป ิ ด ธ ง ไ ก ้ ช ี ้ ใ ห ้ เ ห ็ น ว ่ า ถ ้ า ท ำ ก า ร ต ี ร า ค ่ า ส ะ พ า ว ะ เ ป ็ น จ ิ ง ท า ง เ ส ด

ຄະກິດ-ສັງຄົມບໍ່ຄືກັນເລີຍ ກໍພາໃຫ້ຍຸດທະສາດ, ມາດຕະການ ແລະບາດກ້າວເດີນທີ່ວ່າງ ຈຶ່ງໝົດບໍ່ຄືກັນເຊັ່ນດຽວກັນ.

ສັງຄົມມີການຂະຫຍາຍຕົວຢູ່ເລື້ອຍໆ ແລະ ມີການປ່ຽນແປງຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ສະເພາະຢ່າງຍິ່ງໃນສະໄໝຂ້າມຜ່ານຂຶ້ນສູ່ ສັງຄົມນິຍົມ ເຊິ່ງເປັນສະໄໝແຫ່ງການຜັນປ່ຽນປະຕິວັດ, ເຮັດໃຫ້ສັງຄົມເກົ່າກາຍໄປເປັນສັງຄົມໃໝ່ ປະກົດການທຸກຢ່າງທາງສັງຄົມຍິ່ງມີການປ່ຽນແປງຢ່າງແຂງແຮງໄປກວ່ານັ້ນອີກ. ເພາະສະນັ້ນ ການຕີລາຄາສະພາວະເປັນຈິງທາງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງປະເທດເຮົາຈຶ່ງໃໝ່ກວ່າ ເຮັດເທື່ອໜ້າເທື່ອດຽວກໍ່ເລີ, ຫລືວ່າ ຕີລາຄາ ແຕ່ດ້ານໃດດ້ານໜຶ່ງກໍເປັນອັນພໍ, ແຕ່ ຕ້ອງມີທັດສະນະ ສັດຈະວິພາກ, ທັດສະນະຮອບດ້ານ, ເປັນຕົ້ນເມື່ອຕ້ອງໄຈແຍກສະພາບການລະອຽດໃໝ່ຢ່າງລະອຽດ ດັ່ງທີ່ເລີ່ມເຄີຽຮຽນມາ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາຈະຕ້ອງມີຄວາມສອດສ່ອງຢ່ຽສະໝີເພື່ອພິຈາລະນາເບິ່ງວ່າປະເທດເຮົາພວມຢູ່ໃນຍາມໃດນັ້ນ ເສັ້ນທາງອັນຍາວຍືດແຫ່ງການກ້າວຂຶ້ນສັງຄົມນິຍົມ, ແລະ ໃນເວລາວາງແຜນການເສດຖະກິດ-ສັງຄົມອອກແຕ່ລະຄັ້ງ ຈະຕ້ອງໄຈແຍກ, ຕີລາຄາດ້ານຕ່າງໆ ໃຫ້ເໝາະເຊັ່ນ ເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ, ການເມືອງ, ວັດທະນະທຳ, ແນວຄິດ.

ປະຈຸບັນ, ປະເທດເຮົາຍັງນອນຢູ່ໃນຈຳນວນ ๘๐ ປະເທດທີ່ທຸກຍາກ ແລະດ້ອຍພັດທະນາທີ່ສຸດໃນໂລກ. ຈຶ່ງຢ້ານວ່າປະເທດເຮົາມີຂັບພະຍາກອນທຳມະຊາດຫລາຍຢ່າງ. ແນ່ນອນດຽວນີ້ ພວກເຮົາຍັງຮູ້ຂັບພະຍາກອນເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ທັນລະອຽດ ແລະ ກ້ວນ ຊຸດຄົ້ນ

ມັນໄດ້ພໍເທົ່າໃດ.

ພົນລະເມືອງຂອງປະເທດເຮົາບໍ່ຫລາຍ ແລະ ຍັງຢາກັນຢູ່ ຢ່າງບໍ່ສະໝໍ່ສະເໝີ; ມີປະມານ ໑/ມ ຂອງພົນລະເມືອງຍັງດຳລົງ ຊີວິດດ້ວຍການຕາງປ່າເຮັດໄຮ່ຢູ່ໃນທຸກບໍລິເວນຂອງປະເທດ, ເປັນຕົ້ນຢູ່ບັນດາແຂວງພາກເໜືອ ແລະພາກຕາເວັນອອກ, ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ມີຄວາມສະຫງົບປົກກະຕິ.

ລະດັບແຫ່ງການຂະຫຍາຍຕົວຂອງກຳລັງການຜະລິດຢູ່ໃນປະເທດເຮົາຍັງຕ່ຳ, ການແບ່ງງານສັງຄົມ ຍັງບໍ່ທັນຂະຫຍາຍຕົວ, ເຄື່ອງມືອອກແຮງງານຍັງປະຖົມປະຖານທີ່ສຸດ, ລະດັບວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ ແລະວິຊາສະເພາະຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ ເວົ້າຫໍ່ໄປເຖິງ ຕ່ຳ, ຖ້າແຕ່ພະນັກງານວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ ແລະກຳມະກອນທີ່ຊຳນານງານ ມີໜ້ອຍເກີນໄປ. ຍ້ອນເໝດນັ້ນ, ຜະລິດຕະພາບຂອງງານສັງຄົມຈຶ່ງຍັງຕ່ຳຫລາຍ. ຈຳນວນໂຮງງານອຸດສາຫະກຳຍັງມີໜ້ອຍ, ຂະໜາດນ້ອຍ, ເຕັກນິກຫລ້າຫລັງ, ສ່ວນຫລາຍການຜະລິດບໍ່ສົມສ່ວນ, ເຄື່ອງຈັກເຄື່ອງລານຸ່ງເປ່ເພຫລາຍແລ້ວ, ວັດຖຸດິບ, ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ ແລະເຄື່ອງອາໄຫລ່ປ່ຽນຖ່າຍ ສ່ວນໃຫຍ່ເຖິງເໝດຂັ້ນຕ້ອງປະເທດ; ສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳສຳລັບການໃຊ້ສອຍ ກໍ່ຫ່ຽງໃສ່ການຂາເຂົ້າເກືອບທັງໝົດ.

ການຄົມມາຄົມຂົນສົ່ງຍັງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ສຸດ: ພວກເຮົາບໍ່ທັນມີລະບົບເສັ້ນທາງລົດທີ່ດີທະລຸລ່ວງແຕ່ເໜືອເຖິງໃຕ ແລະຕິດຕໍ່ຫວ່າງແຂວງຕໍ່ແຂວງ. ການຄົມມາຄົມພາຍໃນແຂວງ ກໍ່ຍັງບໍ່ທັນຮັບ

ປະກັນໃຫ້ລົດເລັ່ນແຕ່ເທສະບານແຂວງໄປສູ່ທຸກ ເມືອງ ໄດ້ເທື່ອ. ການຄົມມາຄົມ ລະຫວ່າງເມືອງຕໍ່ເມືອງ ແລະຕາເສງຕໍ່ຕາເສງຍິ່ງ ຫຼຸ້ງຍາກໄປກວ່ານັ້ນອີກ, ຫລາຍຫ້ອງຖິ່ນໃນຊົນນະບົດ ມີແຕ່ທາງ ຍ່າງລັດປ່າລັດດົງ ໄປເທົ່ານັ້ນ. ລະບົບໄປສະນີ ກໍ່ບໍ່ທັນຮັບປະ ກັນການຕິດຕໍ່ສື່ສານຢ່າງທະລຸລ່ຽ ແລະໄວວາໄດ້. ຢູ່ຫລາຍບ່ອນ ການຂົນສົ່ງໜ້ອຍ, ວາລະສານ, ປຶ້ມ... ແຕ່ແຂວງລ່ຽ ໄປຮອດ ບ້ານ ຕ້ອງໃຊ້ເວລາເປັນສິບມື້. ການຄົມມາຄົມ ແລະໄປສະນີ ຍັງ ຫລ້າຫລັງທີ່ສຸດ, ມັນພວມເປັນອຸປະສັກອັນໃຫຽ່ຫລວງໃຫ້ແກ ການ ເຄື່ອນໄຫວທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ, ປ້ອງກັນຊາດ.

ໃນສິບປີກວ່າທີ່ຜ່ານມາ, ພວກເຮົາ ໄດ້ດຳເນີນການດັດສ້າງ ສັງຄົມນິຍົມ ແລະກໍ່ສ້າງການພົວພັນການຜະລິດໃໝ່ຂຶ້ນໃນຂັ້ນຕົ້ນ, ແຕ່ ເສດຖະກິດຂອງປະເທດເຮົາໃນປະຈຸບັນນີ້ ຍັງລວມມີ ๕ ພາກສ່ວນ ຢູ່ຄື: <u>ພາກສ່ວນເສດຖະກິດສັງຄົມນິຍົມ</u>ເຊິ່ງຄົງຕົວຢູ່ພາຍໃຕ້ ๘ ຮູບ ການ ລັດ ແລະລວມໝູ. ເບິ່ງທົ່ວໄປແລ້ວຂົງເຂດເສດຖະກິດ ຂອງ ລັດ ຍັງອ່ອນນ້ອຍ ແລະບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການປັບປຸງຢ່າງຮອບດ້ານ. ລະ ບົບກຳມະສິດລວມໝູ ໄດ້ເປັນຕົວເປັນຕົນຂຶ້ນໃນຂັ້ນຕົ້ນ ເຊິ່ງສ່ວນ ຫລາຍເໝາະໃນດ້ານກະສິກຳ, ແຕ ສະຫະກອນເຫລົ່ານັ້ນ ຍັງເປັນຮູບ ການຂັ້ນຕ່ຳແລະຊາວນາຫາກໍ່ເດີນເຂົ້າສູ່ເສັ້ນທາງທຳນາຫາກິນແບບ ລວມໝູ່ເທົ່ານັ້ນ, ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ກໍ່ຍັງເປັນເສດຖະກິດທຳມະຊາດ ຢູ່. <u>ພາກສ່ວນເສດຖະກິດທຶນນິຍົມແຫ່ງລັດ</u> ເຊິ່ງຕົ້ນຕໍເໝ ສະແດງ ອອກພາຍໃຕ້ຮູບການຫຸ້ນສ່ວນລະຫວ່າງລັດກັບເອກະຊົນ ໃນຂົງເຂດ

ອຸດສາຫະກຳ, ການຄ້າ ແລະ ການຂົນສົ່ງ. ພາກສ່ວນເສດຖະກິດນີ້ ເຖິງເຖິງວ່າຫາກໍ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ ແລະເປັນຮູບການຂ້ານຜ່ານຂອງການດັດສ້າງພາກສ່ວນເສດຖະກິດນາຍທຶນເອກະຊົນ, ແຕ່ ມັນກໍ່ເປັນຮູບການທີ່ເໝາະສົມກັບສະພາບແວດລ້ອມຂອງປະເທດເຮົາ. <u>ພາກສ່ວນເສດຖະກິດນາຍທຶນເອກະຊົນ</u> ຢູ່ປະເທດເຮົາ ເຖິງຈະມີຈຳນວຍທີ່ສຸດ, ມັນປະກົດຕົວຂຶ້ນໃນຂົງເຂດປຸງແຕ່ງຜະລິດພັນທະສິ່ງ-ປ່າ ໄມ້, ບໍ່ລິການ... ເຊິ່ງໜ້ຕ່ເຖິງນາຍໃຕ້ຮູບການເຈົ້າຂັບນ້ອຍ. ພາກສ່ວນດັ່ງກ່າວ ພວມໄດ້ຮັບການດັດສ້າງ ແລະນຳໃຊ້ ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍຄຸນປະໂຫຍດໃນລະດັບອັນເໝາະສົມຂອງມັນ ຕໍ່ເສດຖະກິດ ແຫ່ງຊາດໃນສະໄໝຂ້ານຜ່ານ. <u>ພາກສ່ວນເສດຖະກິດຜະລິດສິນຄ້ານ້ອຍ</u>ລວມມີ ຊ່າງຫັດຖະກຳ ແລະ ຊາວນາເອກະເທດທີ່ບັນເຂົ້າສະຫະກອນເທື່ອ, ພາກສ່ວນດັ່ງກ່າວ ໜ້ຕ່ເໝາະສົມໃນບາງບໍລິເວນອອມແອ້ມຕົວເມືອງ, ລຸ່ມຕາມລຳເໝນ້ຳໃຫຍ່ ແລະບ່ອນເສັ້ນທາງຄົມນາຄົມສະດວກ. ສ່ວນພາກສ່ວນໃຫຍ່ຂອງເສດຖະກິດປະເທດເຮົາ ກ່ຍັງເໝນ<u>ພາກສ່ວນເສດຖະກິດທຳມະຊາດ, ລຸ້ນຕົ້ນເອງ</u>ທີ່ໜ້ຜ່ລາວ. ເປັນອັນວ່າ ຢູ່ປະເທດເຮົາປະຈຸບັນ ເກືອບວ່າຍັງມີທຸກຮູບແບບການຜະລິດ ນັບແຕ່ຮູບແບບການຜະລິດສະຫະຊີບປະຖົມບູຮານຈົນເຖິງຮູບແບບການຜະລິດທຸກປະຈຸບັນ ທີ່ມວນມະນຸດໄດ້ຜ່ານມາແລ້ວນັ້ນຄ້ງຕົວຢູ່ໃນລະດັບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ບັນດາພາກສ່ວນເສດຖະກິດດັ່ງກ່າວສ່ງ ເໝສະທ້ອນຕ່ກັນ, ກະທົບເຊິ່ງກັນ ແລະກັນ, ທ້ງອີງໃສ່ກັນ, ເປັນເອກະພາບກັນໃນເສດຖະກິດຂອງສະໄໝຂ້ານຜ່ານຂຶ້ນສູ່ສ້ງຄົມນິຍົມ,

ທັງຂັດແຍ້ງກັນ, ຕໍ່ສູ້ກັນໃນເງື່ອນໄຂແຫ່ງການຕໍ່ສູ້ທາງຊົນຊັ້ນ ແລະ ການຕໍ່ສູ້ລະຫວ່າງສອງເສັ້ນທາງ ທີ່ພວມຜັນແປໄປຢ່າງດຸເດືອດຂຽວ ຂາດ ແລະສັບສົນ.

ລະບົບຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດຂອງພວກເຮົາຍັງມີລັກສະນະລວມສູນອາດຍາສິດ, ບໍລິຫານເກືອກຸ້ນຢ່າງໜັກໜ່ວງ, ບໍ່ຄິດໄລ່ເຖິງປະສິດທິຜົນທາງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຢ່າງເໝັ້ນສອນ, ບໍ່ມີໄຫວພິບ ແລະ ບໍ່ມີຜົນສັກສິດສູງ. ພວກເຮົາຫາກໍ່ສ້າງກົນໄກຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດໃໝ່ຂຶ້ນ, ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນຄົບຖ້ວນບໍລິບູນ.

ການພົວພັນສິນຄ້າ-ເງິນຕາ ຍັງບໍ່ທັນຂະຫຍາຍຕົວ, ການເລກປ່ຽນວັດຖຸພັນດ້ວຍວັດຖຸພັນ ຍັງເປັນອັນແຜ່ຫລາຍທົ່ວໄປ ຢູ່ໃນຫລາຍບໍລິເວນຂອງປະເທດ, ລະບົບການຄ້າຂອງລັດ ແລະ ລວມໝູ່ຍັງອ່ອນ, ຕະຫລາດແຫ່ງຊາດທີ່ເອກະພາບ ຍັງບໍ່ທັນເປັນຕົວ ເປັນຕົນຂຶ້ນເທື່ອ. ການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຍັງບໍ່ທັນສະໜໍ່າສະເໝີກັນລະຫວ່າງເຂດພູດອຍກັບເຂດທົ່ງພຽງ, ລະຫວ່າງເຂດທີ່ໄດ້ມີເສດຖະກິດສິນຄ້າ ກັບເຂດເສດຖະກິດທຳມະຊາດ. ການສະສົມຈາກພາຍໃນເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ ຍັງບໍ່ທັນມີ. ປະຈຸບັນ ເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດຍັງຂາດຄວາມດຸນດຽງຢ່າງຮ້າຍແຮງຄື: ການຜະລິດ ບໍ່ສະໜອງກັບຄວາມຕ້ອງການ, ລາຍຮັບບໍ່ຄຸ້ມລາຍຈ່າຍ, ຂາດແຄນໜ້ອຍໜ້ອຍເຂົ້າ.

ພາຍໃຕ້ລະບອບໃໝ່, ໂຄງປະກອບທາງສັງຄົມ ແລະ ການຈັດຈຳກຳລັງທາງຊົນຊັ້ນ ໄດ້ມີ ແລະພວມມີການປ່ຽນແປງ: ຊົນຊັ້ນ

ສັກດິນາ ແລະຊັ້ນຄົນນາຍທົນຈ ຳໜ່າຍ, ອາດຍາສິດຊຸນເສິກ ໄດ້ຖືກ ໂຄ່ນລົ້ມລົງແລ້ວ; ຊົນຊັ້ນນາຍທົ່ນພ່ອມຖືກດັດສ້າງ ແລະນ ຳໃຊ້;ຊົນ ຊັ້ນກ ຳມະກອນພ່ອມເພື່ນທະວີຂຶ້ນທາງດ້ານປະລິມານ ແລະເຕີບໃຫ ຍ ຂຶ້ນທາງດ້ານຄຸນນະພາບ, ແຕ ຈ ຳນວນຍັງມີໜ້ອຍເກີນໄປ, ລະດັບ ວິຊາຊ່າງກໍຍັງຕ ຳ; ຊົນຊັ້ນຊາວນາລວມໝູ ພ່ວມເປັນຕົວ ເປັນຕົ ນ ຂຶ້ນ. ບັນດາປັນຍາຊົນເກົ່າ ແລະຜູ້ທີ່ລະດັບເຕັກນິກ ເວ ້າທົ່ວໄປ ເໝ ນປະຕິບັດຕາມແໝ ມະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະລັດ, ເຂົ ້າເຈ ້າໄດ້ ເຫັນແຈ ້ງກຸງດສັກສິຂອງຕົນທີ່ໄດ ້ຮັບໃຊ ້ລະບ ອບໃໝ . ພະສົງສາມະ ເນນເປັນຈ ຳນວນຫລາຍ ໄດ ້ເສ ນະຫງາຍອິດທິພົນຂອງຕົນເຂ ້າໃນ ການເຮ ັດວຽກງານຂົນຂວາຍປະຊາຊົນປະຕິບັດເໝ ວທາງ, ມະໂຍ ບາຍຕ່າງໆ ຂອງພັກ ແລະລັດເປັນຢ່າງດີ. ຜູ ້ຊ ຽວຊານດ ້ານຕ່າງ ກໍເຈ ້າເຫລ ົ່ານ ສ ວນຫລາຍໄດ ້ເດ ນຕາມການປະຕ ິ ັດດ ວຍຄວາມຈ ິ ງ ໃຈ, ເຂົ ້າເຈ ້ ໄດ ້ຕາມທັນກັບການຊັກຊ ິ ງ, ເໜ ງແຍກຂອງສັດຕູ. ຊັ້ນຄົນປັນຍາຊົນໃໝ່ສ ງຄົມນ ິ ມ ພ ວມເປັນຕົວເປັນຕົ ນ ຂຶ້ນ, ແຕ ຈ ຳ ນ ວນແລະຄຸນນ ະພ າບຂ ອງ ຕົ ນ ແ ຕ ວ ນ ີ ້ ຍ ັ ງ ຕ ອ ບ ສ ະ ໜ ອ ງ ຄ ວ າ ມ ຮ ຽ ກ ຮ ້ ອ ງ ຕ ອ ງ ການອັນໃຫ ຍ ຫລວ ງ ຂ ອ ງ ການ ສ ້ າ ງ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ຍ ັ ້ ນ ໄ ດ ້ ເ ທ ົ ່ ອ . ປະເທດເຮ ົ າປະກອບດ ວຍຫລາຍເຜ ົ ່ າ, ເ ຊ ິ ງ ມ ີ ມ ູ ນ ເ ຊ ື ້ ອ ຮ ັ ກ ຊ າ ດ , ສ າ ມ ັ ກ ຄ ີ ຕ ໍ ່ ສ ູ ້ ຕ ານ ການ ຮ ຸ ກ ຮ ານ ຈ າ ກ ພ າ ຍ ນ ອ ກ ແ ລ ະ ຊ ຸ ມ ຊ ຸ ມ ຊ ວ ຍ ເ ຫ ລ ື ອ ກ ັ ນ , ໄ ດ ພ ອ ມ ກ ັ ນ ເ ດ ນ ໄ ປ ຕ ານ ພ ັ ກ ຕ ະ ຫ ລ ອ ດ ໃ ນ ຂ ະ ບ ວ ນ ອ ົ ວ ັ ດ ແ ຫ ງ ການ ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ ໃ ນ ເ ມ ື ອ ກ ອ ນ ແ ລ ະ ໃ ນ ປ ະ ຈ ຸ ບ ັ ນ , ແ ຕ ລ ະ ດ ັ ບ ການ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ຕ ົ ວ ໃ ນ ຫ ລ າ ຍ ດ ານ ລ ະ ຫ ວ າ ງ ເ ຜ ົ ່ າ ຕ ່ າ ງ ໆ ຍ ັ ງ ຜ ິ ດ ໂ ນ ກ ັ ນ ຢ ູ . ການ ປ ຽ ນ

ແປງຂອງ ໂຄງປະກອບທາງສັງຄົມ ແລະການຂັ້ນຊາ ກຳລັງ ທາງຊົນ
ຊັ້ນດັ່ງກ່າວນັ້ນ ພວມຜັນແປໄປຢ່າງ ເປັນຜົນດີໃຫ້ແກ່ການປະຕິວັດ.

ໂຄງປົນສັງຄົມນິຍົມ ໄດ້ເປັນຕົວ ເປັນຕົນຂຶ້ນໃນຂັ້ນຕົ້ນແລ້ວ,
ແຕ່ ຍັງ ເສີມຂະຫຍາຍຄຸ້ມປ້ອງ ໂຫຍດ ຕໍ່ການຂະຫຍາຍ ເສດຖະກິດ ແລະ
ການສ້າງຄົນໃໝ່ ບໍ່ທັນ ໄດ້ຢ່າງ ແຂງແຮງ ເທື່ອ. ລະບົບ ຜະ ເດັດການ
ກຳມາທິບ ໄດ້ຮັບ ການ ສ້າງ ຕັ້ງ ຂຶ້ນ ແຕ່ ຂັ້ນ ສູນ ກາງ ລົງ ເຖິງ ຂັ້ນ ທ້ອງ ຖິ່ນ
ແລະ ຮາກ ຖານ ແລ້ວ, ແຕ ຫລາຍ ຂອດ ຍັງ ອ່ອນ ຢູ່ ເປັນ ຕົ້ນ ເມືອ ຢູ່ ຮາກ
ຖານ ແລະ ຂັ້ນ ເມືອ ງ. ຮາກ ຖານ ຫລາຍ ບ່ອນ ບໍ່ ທັນ ມີ ພໍ ອ ພັກ. ການ
ເຄື່ອນ ໄຫວ ຂອງ ຂັ້ນ ຄາ ອິ ການ ຈັດ ຕັ້ງ ມະ ຫາ ຊົນ ຢູ່ ທ້ອງ ຖິ່ນ ແລະ ຮາກ
ຖານ ຍັງ ອ່ອນ ຢູ່. ຄົ້ນ ແຄ ພະ ນັ ກ ງານ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ຍັງ ຂາດ ເຂີນ ທີ່
ສຸດ ແລະ ຍັງ ອ່ອນ ໃນ ຫລາຍ ດ້ານ ເປັນ ຕົ້ນ ເມືອ ລະ ດັບ ການ ຄຸ້ມ ຄອງ
ແລະ ວິ ຊາ ສະ ເພາະ, ວິ ຊາ ການ. ຄວາມ ສະ ຫງົບ ຍັງ ບໍ່ ທັນ ມີ ການ
ຮັບ ປະ ກັນ ຢ່າງ ແທ້ ຈິງ ສະ ເພາະ ຢ່າງ ຍິ່ງ ເມືອ ງ ຢູ່ ບາງ ເຂດ ຊາຍ ແດນ
ແລະ ໃນ ບາງ ເຂດ ເຜົ່າ ຊົນ. ຄວາມ ເປັນ ລະ ບຽບ ຮຽບ ຮ້ອຍ ຂອງ ສັງ
ຄົມ ກໍ ຍັງ ມີ ບັນ ຫາ ຫລາຍ ອັນ ຕ້ອງ ຂຶ້ນ ເຊິ ງ ເລັ ງ ຫວັ ງ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ຕ້ອງ
ແກ້ ໄຂ ຢ່າງ ເໝາະ ສົມ. ລະ ບົບ ກົດ ໝາຍ ສັງ ຄົມ ນິ ຍົມ ຍັງ ບໍ່ ທັນ ໄດ້ ຮັບ
ການ ສ້າງ ຂຶ້ນ ຢ່າງ ຄົບ ຖ້ວນ ແລະ ກໍ ບໍ່ ທັນ ເສີມ ຂະ ຫຍາຍ ຄຸ້ມ ປ້ອງ ໂຫຍດ
ຂອງ ມັນ ໃນ ການ ຄຸ້ມ ຄອງ ສັງ ຄົມ ໄດ້ ເທື່ອ.

ລະ ດັ ບ ວັ ດ ທະ ນະ ທຳ ຂອງ ປະ ຊາ ຊົນ ຍັງ ຕ່ຳ. ເຖິ ງ ເມ ່ ນ ວ ່ າ
ພວກ ເຮົ ່ າ ໄດ ້ ສ ຳ ເລ ັ ດ ການ ລົ ບ ລ ້ າ ງ ຄວາມ ບ ຽ ດ ພ ັ ງ ສ ີ ເ ລ ວ ່ ກ ໍ ຕ າ ມ , ແ ຕ ່
ມ າ ດ ຽ ວ ນ ີ ້ ຢ ູ ່ ໃ ນ ບ າ ງ ບ ່ ອ ນ ຊ ຳ ພ ັ ດ ມ ີ ປ ະ ກ ິ ດ ການ ກ ັ ບ ຄ ືນ ສ ູ ່ ຄ ວ າ ມ ບ ຽ ດ ພ ັ ງ

ສຶກ. ຢູ່ໃນຫລາຍໆ ບ່ອນ ຍັງຂາດເຊີ່ນ ໜ້ງສືພິມ, ປຶ້ມອ່ານຕ່າງໆ ຢ່າງຮ້າຍແຮງ. ຮອງຮອຍ ເສດເຫລືອຕ່າງໆ ຂອງສັງຄົມສັກດິນາ ແລະ ລັດທິລ້າ ເມືອງຂຶ້ນ ເຜບໃໝ ຍັງ ໜ້ ໜ ວ ງ ຢູ. ເຜ ສ ະ ທ ອ ນ ທາງ ດ້ານ ແນ ວ ຄິ ດ ແລ ະ ວັ ດ ທ ະ ນ ະ ທ ໍ ທ ຶ ນ ນ ິ ຍ ົ ມ, ປ ະ ຕ ິ ກ ານ ພ ອ ມ ເ ຊ ຫ ຼ ົ ມ ຈ າ ກ ພ າ ຍ ນ ອ ກ ເ ຂ ົ ້ າ ມ າ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ າ ດ ວ ຍ ຫ ລ າ ຍ ວ ິ ທ ີ ທ າ ງ. ປ ະ ກ ິ ດ ກ ານ ຫ ຼ ້ ວ ທ ່ ຕ ່ າ ງ ໆ ເ ຊ ່ ນ: ກ ານ ຍ ັ ກ ຍ ອ ກ, ກ ານ ກ ິ ນ ສ ິ ນ ບ ິ ນ, ກ ານ ລ ັ ກ ໂ ລ ບ ໂ ລ ພ າ, ກ ານ ຜ ຸ ມ ເ ຜ ິ ຍ, ກ ານ ພ ະ ນ ັ ນ, ຄ ວ າ ມ ຂ ີ ້ ຄ ົ ານ ມ ັ ກ ງ າ ຍ, ຄ ວ າ ມ ເ ຊ ື ່ ອ ຖ ື ມ ງ ວ າ ຍ... ກ ໍ ຍ ັ ງ ມ ີ ຢ ູ ່ ໃ ນ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ຂ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ າ ໃ ນ ລ ະ ດ ັ ບ ຕ ່ າ ງ ກ ັ ນ.

ລ ະ ດ ັ ບ ກ ານ ຮ ັ ບ ໃ ຊ ້ ດ ້ ານ ສ າ ທ າ ລ ະ ນ ະ ສ ຸ ກ ຍ ັ ງ ຕ ໍ ່ ຫ ລ າ ຍ, ເ ປ ັ ນ ຕ ົ ້ ນ ຢ ູ ່ ໃ ນ ເ ຂ ດ ຊ ົ ນ ນ ະ ບ ົ ດ ແ ລ ະ ເ ຂ ດ ຫ ່ າ ງ ໄ ກ ສ ອ ກ ຫ ລ ີ ກ. ອ ັ ດ ຕ າ ສ ອ ນ ກ ານ ຕ າ ຍ ຂ ອ ງ ເ ດ ັ ກ ເ ກ ີ ດ ໃ ໝ ຍ ັ ງ ສ ູ ງ ຢ ູ ່, ພ ະ ຍ າ ດ ທ ີ ່ ເ ປ ັ ນ ອ ັ ນ ຕ ະ ລ າ ຍ ຈ ໍ ານ ວ ນ ໜ ຶ ່ ງ ເ ປ ັ ນ ຕ ົ ້ ນ ເ ຜ ິ ນ ພ ະ ຍ າ ດ ໄ ຂ ປ ່ າ ຍ ັ ງ ບ ໍ ່ ທ ັ ນ ໄ ດ ້ ຮ ັ ບ ກ ານ ກ ໍ ຈ ັ ດ ປ ັ ດ ເ ປ ່ ົ າ ຢ ່ າ ງ ເ ຖ ິ ງ ກ ິ ກ ເ ຖ ິ ງ ຣ າ ກ ເ ທ ື ່ ອ.

ລ ວ ມ ຄ ວ າ ມ ວ ່ າ ສ ະ ພ າ ວ ะ ເ ປ ັ ນ ຈ ິ ງ ທ າ ງ ເ ສ ດ ຖ ะ ກ ິ ດ - ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ດ ັ ງ ກ າ ວ ນ ັ ້ ນ ຊ ຸ ບ ອ ກ ເ ຖ ິ ງ ຄ ວ າ ມ ທ ຸ ກ ຍ າ ກ ພ າ ວ ะ ອ ິ ໄ ສ ແ ລ ะ ລ ັ ກ ສ ะ ນ ะ ສ ับ ສ ົ ນ, ຍ າ ວ ນ ານ ຂ ອ ງ ສ ะ ໄ ໝ ຂ ້ າ ມ ຜ ່ ານ ກ າ ວ ຂ ຶ ້ ນ ສ ู ່ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ຂ ອ ງ ປ ะ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ າ. ເ ພ ື ່ ອ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ສ ะ ພ າ ວ ะ ເ ປ ັ ນ ຈ ິ ງ ດ ັ ງ ກ າ ວ ມ ີ ກ ານ ປ ່ ຽ ນ ແ ປ ງ, ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ຄ ວ າ ມ ທ ຸ ກ ຍ າ ກ, ຫ ລ ້ າ ຫ ລ ັ ງ ຂ ອ ງ ປ ะ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ າ ພ ົ ດ ໄ ປ ເ ທ ື ່ ອ ລ ะ ກ າ ວ ນ ັ ້ ນ ມ ັ ນ ຮ ຽ ກ ຮ ້ ອ ງ ໃ ຫ ້ ພ ັ ກ ເ ຮ ົ າ ຕ ້ ອ ງ ວ າ ງ ຍ ຸ ດ ທ ะ ສ າ ณ ເ ໜ ື ອ ກ ານ ພ ັ ດ ທ ะ ນ າ ປ ะ ເ ທ ດ ຊ າ ດ ອ ັ ນ ຖ ື ກ ຕ ້ ອ ງ ແ ລ ะ ປ ะ ດ ິ ດ ສ ້ າ ງ ຈ ຈ ກ, ກ ໍ າ

ນິຖຸບການ, ນາດຕະການ ແລະຫາດກ້ວເດີ່ນອັນແໜ້ດໜ້ະ ກັບ
ແຕ່ລະໄລຍະຂອງການປະຕິວັດ. ພວກເຮົາເຊື່ອໝ້ວ ດ້ວຍກຳ
ລັງແຮງຂຸງຕົນເອງ ແລະບົດຮຽນຕົວຈິງໃນ ১০ ປີກ່ວາທີ່ຜ່ານມາ
ບວກກັບກຳລັງແຮງຂອງຍຸກສະໄໝ, ປະຊາຊົນເຮົາພາຍໃຕ້ການນຳ
ພາຂອງພັກ ຈະສາມາດນຳເອົາປະເທດຊາດຂອງຕົນກ້ວຂ້ຶ້ນສັງຄົມ
ນິຍົມເທື່ອລະກ້ວຢ່າງໝັ້ນໄດ້.

II- ທິດທາງ ແລະໜ້າທີ່ໜ້ວໜ້ານ ດ້ານເສດຖະກິດ - ສັງ
ຄົມຂອງສະໄໝຂ້ານຜ່ານຂ້ຶ້ນສູ່ສັງຄົມນິຍົມ.

ສະຫາຍທີ່ຮັກແພງທັ່ງຫລາຍ !

ໃນສະໄໝຂ້ານຜ່ານນີ້,ໜ້າທີ່ຂອງພວກເຮົາເນ ຕ້ອງກ້ສ້າງ
ບັນດາຮາກຖານຂອງສັງຄົມນິຍົມໃນທຸກ ດ້ານເຊັ່ນ: ເສດຖະກິດ,
ສັງຄົມ, ການເມືອງ, ວັດທະນະທຳ, ແນວຄິດ ອັນໃໝ່ໄສ້ດັດແປງ
ສັງຄົມເກ່ົ້າທີ່ຫລ້າຫລັງ ໃຫ້ກາຍເປັນສັງຄົມໃໝ, ສັງຄົມ ສັງຄົມນິ
ຍົມ. ເພື່ອປະຕິບັດໜ້າທີ່ດັ່ງກ່ວານັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງພຸ້ມໃຊ້ນັ້ນດາ
ກິດເໜ້ມ່ລັກສະນະແຜ່ຫລາຍທ່ົ່ວໄປ ຂອງການກ້ສ້າງສັງຄົມນິຍົມ
ເຂ້ົ້າໃນສະພາບເວ່ລ້ອມຕົວຈິງຂອງປະເທດເຮົາຢ່າງປະດິດສ້າງ.

ແນວທາງລວມກ້ວມັບສະໄໝຂ້ານຜ່ານທ່ົ່ກອງປະຊຸມໃຫ້ງ
ທ່ົ່ III ຂອງພັກເຮົາ ໄດ້ວາງອອກນັ້ນ ແມ່ນການພຸ້ມໃຊ້ກິດເໜ້ມ ດ້ານ

ກ່ວຢ່າງປະຕິດສ້າງນັ້ນເອງ. ໂດຍອີງໃສ່ຜົດຕິກຳໃນ ๑๐ ປີກ່ວາທີ່ຜ່ານມາ, ກອງປະຊຸມໃຫ່ຍຄັ້ງທີ່ III ຈະເຮັດໃຫ້ເໝ່ວທາງດ້ວກ່ວນັ້ນເປັນອັນຄົບຖ້ວນ ແລະລະອຽດຂຶ້ນອີກ, ຈະໄດ້ວາງ ນັ້ນດາທິດທາງ ແລະໜ້າທີ່ໃໝ່ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ອັນທີໜຶ່ງ: ຕ້ອງເພີ່ມການຫັນເປັນ ອຸດສາຫະກຳສັງຄົມນິຍົມ ເທ່ວລະກ່ວ ເພ່ວສ້າງຮາກຖານວັດຖຸ-ເຕັກນິກຂອງສັງຄົມນິຍົມ ໃຫ້ສຳເລັດຜົນ.

ໜຶ່ງໃນນັ້ນດາໜ້າທີ່ສຳຄັນກ່ວໝູ່ຂອງສະໜ່ວນຜ່ານເໝ່ວ ກ ສ້າງຮາກຖານວັດຖຸ-ເຕັກນິກຂອງສັງຄົມນິຍົມ, ໝ່ວຍຄ່ວາມ່ວາ ສ້າງ ອຸດສາຫະກຳໃຫ່ຍ ນິຍົມ ມີຄ່ວາມສ່ວາມ່ວດປະກ່ວຍ ເຄ່ວງຈັກ ນັ້ນ ສະໜ່ວໃຫ້ແກ່ນັ້ນດາຂະເໜ່ວງ ເສດຖະກິດ ແຫ່ວຊ່ວາດ, ນັ້ນ ເສດຖະກິດ ທີ່ ອີງໃສ່ ການ ຈ ກ ແຮງ ງ ານ ເ ບ ບ ທັ ດ ຖ ະ ກ ຳ ໃ ຫ້ ກ າ ຍ ເ ປ ັ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ທີ່ ຕ ັ ້ ງ ຢ ູ ່ ບ ົ ນ ພ ື ້ ນ ຖ ານ ຂ ອ ງ ກ ານ ຈ ອ ກ ແ ຮ ງ ງ ານ ເ ບ ບ ນ ິ ຍ ົ ມ ແ ລ ະ ອ ັ ດ ຕ ະ ໂ ນ ມ ັ ດ ສ ອ ນ ໜ ຶ ່ ງ , ອ ັ ນ ນ ັ ້ ນ ເ ປ ັ ນ ໜ ້ າ ທ ີ ່ ທ ີ ່ ຫ ຍ ຸ ງ ຍ າ ກ ແ ລ ະ ສ ັ ບ ສ ົ ນ ທ ີ ່ ສ ຸ ດ ສ ຳ ລ ັ ບ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ າ . ຢ ່ າ ກ ໃ ຫ ້ ມ ີ ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ ໃ ຫ ຽ ່ ນ ິ ຍ ົ ມ ເ ໝ ່ ວ ນ ຍ ົ ມ ທ ີ ່ ກ ານ ໃ ດ ອ ື ່ ນ ນ ອ ກ ຈ າ ກ ຕ ່ ວ ງ ດ ຳ ເ ນ ີ ນ ກ ານ ຫ ັ ນ ເ ປ ັ ນ ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ .

ແຕ່ ການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳໃນເງ່ວ່ນໄຂປະຈຸບັນນ້ ນັ້ນ ຮຽກຮ່ວງຕ່ວງມ່ວີທີ່ນຮ່ວມຫລາຍ ແລະມ່ວີພະນັກງານ, ກຳມະກອນ ທີ່ ມ່ວີລະດັບເຕັກນິກສູງ. ທັງສ່ວງປັດໄຈດັ່ງກ່ວາວນັ້ນ ພ່ວກເຮົາຂ່ວຳພັດ ຂາດ. ຢ່ວ່ງໄປກ່ວານັ້ນ ພ່ວກເຮົາດຳເນ່ວນການຫັນເປັນອຸດສາຫະ ກຳ ໃນຂະນະທີ່ໜ້າທີ່ປ່ວແປງຊ່ວ່ວດການເປັນຢູ່ຂ່ວງປະຊາຊົນແລະໜ້າ

ທີ່ຮັບປະກັນຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຂອງການປ້ອງກັນຊາດໄດ້ຕັ້ງ ຂຶ້ນຢ່າງຮີບດ່ວນທີ່ສຸດ. ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ເຮັດແນວໃດພວກເຮົາ ຈຶ່ງຈະສ້າງຮາກຖານວັດຖຸ-ເຕັກນິກຂອງສັງຄົມນິຍົມຂຶ້ນໄດ້ ? ບັນ ຫານີ້ ອາດຈະແກ້ໄຂຕາມທິດທາງດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ໃນເງື່ອນໄຂຈຳເພາະຂອງປະເທດເຮົານີ້, ຢ່າກຄຳເນີນ ການທັນເປັນອຸດສາຫະກຳສັງຄົມນິຍົມ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ສ້າງ ໂຄງ ປະກອບເສດຖະກິດອັນສົມເຫດສົມຜົນຂຶ້ນຕັ້ງແຕ່ຫົວທີໂລດ, ໃນນັ້ນ ໃຫ້ຖືເອົາການຂະຫຍາຍການກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ເປັນພື້ນຖານເພື່ອ ຂະຫຍາຍອຸດສາຫະກຳ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຂະຫຍາຍອຸດສາຫະກຳໄປ ເທື່ອລະກ້າວ ເພື່ອເໝາະສົມຮັບໃຊ້ການຜະລິດກະສິກຳ-ປ່າໄມ້, ຄົ້ນ ຫາຄົ້ນຄິດສ້າງ, ການຂາຍອອກ ແລະຊື້ວັດການເປັນຢູ່ຢ່າງແທດຕ້ອງ. ຖ້າຫາກບໍ່ມີການຂະຫຍາຍຕົວຂອງກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ແລ້ວ ກໍຈະບໍ່ມີພື້ນ ຖານ ເພື່ອຂະຫຍາຍອຸດສາຫະກຳໄດ້, ກົງກັນຂ້າມ ຖ້າຫາກບໍ່ມີການ ກະທືບຢ່າງແຂງແຮງຂອງອຸດສາຫະກຳແລ້ວ ກະໂຕຂະເໜງການກະ ສິກຳ-ປ່າໄມ້ ກໍຈະຂະຫຍາຍຕົວໂດຍມັນເອງໄດ້.

ບົດຮຽນໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ໃນຂະບວນວິວັດແຜ່ງການທັນ ເປັນ ອຸດສາຫະກຳນັ້ນ ຕ້ອງກຳນົດບາດກ້າວເດີນ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບ ແຕ່ລະ ໄລຍະອັນລະອຽດໃຫ້ໄດ້, ຫລີກເວັ້ນແນວຄິດວັດຕະວິໄສ, ຝ່າຝືງ ທີ່ສຸມໃສ່ແຕ່ການຕັ້ງໂຮງງານອຸດສາຫະກຳເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຫາກບໍ່ເອົາ ໃຈໃສ່ປະຕິບັດບັນດາໜ້າທີ່ອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ຂະຫຍາຍກະສິກຳ-ປ່າໄມ້, ຂະຫຍາຍວັດທະນະທຳ, ສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ປົວແປງຊີວິດ

ການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ...

- ການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳສັງຄົມນິຍົມ ຢູ່ໃນປະເທດເຮົາ ຕ້ອງສົມທົບຢ່າງເໝາະແໝ່ມ ກັບການເຂົ້າງານ ແລະ ຮວມມືສາກົນ. ດ້ວຍການຊ່ວຍເຫລືອຂອງສະຫະພາບໂຊວຽດ ແລະ ຂອງບັນດາປະເທດສັງຄົມນິຍົມອື່ນໆ, ພວກເຮົາຈະສ້າງຂະໜານອຸດສາຫະກຳໜັກຈຳນວນໜຶ່ງ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມສາມາດ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງປະເທດຊາດ, ໂດຍມີການສຳພັນ ແລະຮວມມືຢ່າງເໝາະແໝ່ມກັບທົ່ວໂລກ ນາມ ແລະກຳປູເຈ ເພື່ອຊ່ວຍຊຸ ເຊິ່ງກັນແລະກັນແລະສ້າງເປັນລະບົບອຸດສາຫະກຳໜັກ ທີ່ລຸ້ນພົ້ນຄວນຂອງສາມປະເທດອ້າຍນ້ອງ.

- ທຸກ ຂະໜານການ, ທຸກ ຂັ້ນ ຕ້ອງຕັ້ງໜ້າ, ເປັນເຈົ້າການສ້າງຮາກຖານວັດຖຸ-ເຕັກນິກ ໃຫ້ຂະໜານການຂອງຕົນ, ໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນເທື່ອລະກ້າວ ໂດຍອີງຕາມຄວາມສາມາດແລະເງື່ອນໄຂຂອງຕົນ, ແຕ່ ຫາກບໍ່ເໝາະສົມຄ່ອງຄ່ອຍຖ້າຮອດເວລາໃດທີ່ປະເທດຊາດມີອຸດສາຫະກຳໃຫຍ່ກົນຈັກແລ້ວ ຈຶ່ງຄ່ອຍສ້າງຮາກຖານວັດຖຸ-ເຕັກນິກໃຫ້ແກ່ຕົນ. ໃນຂົງເຂດການສ້າງຮາກຖານວັດຖຸ-ເຕັກນິກນີ້ ພວກເຮົາຍັ່ງຈະຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ພູມໃຈບັນດາທົ່ນຳດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຄື: ສູນກາງ ແລະທ້ອງຖິ່ນພ້ອມກັນເຮັດ; ສ້າງບັນດາກິດຈະການຂະໜາດນ້ອຍ ແລະຂະໜາດກາງເປັນອັນດັບຕົ້ນ; ສົມທົບການຂະຫຍາຍຕົວໄປຕາມລຳດັບ ກັບການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງກະໂດດຂັ້ນ, ພາຍຄວາມວ່າ ທັ້ງຕ້ອງເລີ່ມຈາກຫັດຖະກຳ, ເຄື່ອງກົນຈັກ, ໄປສູ່ການຫັນເປັນກົນຈັກ ແລ້ວກ້າວຂຶ້ນສູ່ ການຫັນເປັນອັດຕະໂນມັດສ່ວນ

ໜ້ ,ພ້ອມກັນນັ້ ກ່ ້ ້ ຕ້ ຮ ຮັ ເ ຂ ັ ໃ ທ ງ ້ ນ ໂ ໜ ໃ ໜ ທ ງ ດ ນ ວ ທ ະ ຍ ສ ດ ຕ ໂ ກ ເ

ປະເທດ ມີຈຸດພິເສດສະເພາະຂອງໃຜລາວ, ເລ້ວແຕ່ສະພາບແວດ
ລ້ອມທາງປະຫວັດສາດຕ້ອງໄປປ່ຽນໝົ.

ຄ້າທ່ານສ້າງການພົວພັນການຜະລິດສັງຄົມນິຍົມຂຶ້ນບ່ ໄດ້ ກ
ບ່ອາດມີລະບອບສັງຄົມນິຍົມ. ແຕ່ຕ້ອງໃສ່ໃຈວ່າ ການພົວພັນການ
ຜະລິດ ເປັນການພົວພັນທີ່ເປັນຕົວ ເປັນຕົ້ນຂຶ້ນຢ່າງພາວະວິໄສ, ໂດຍ
ສອດຄ້ອງກັບບັນດາກົດເກນແຫ່ງການຂະຫຍາຍຕົວຂອງສັງຄົມ, ແຕ
ທ່ານບ່ເຂ້ນຜະລິດພັນຂອງຄວາມມັກອັດຕະວິໄສ ຢ່ຽຍ.ທຸກຄວາມ
ມຸ່ງມາດປາຖະໜາທາງອັດຕະວິໄສ ເຖິງຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມປາມໃດກ່ຕາມ,
ຄ້າທ່ານຂັດກັບກົດເກນພາວະວິໄສແລ້ວ ກ່ບ່ອາດຈະນ ຳໄປສູ່ຜົນສ ຳ
ເລັດອັນໃດໄດ້. ເພາະສະນັ້ນ ພວກເຮົາຕ້ອງ ຍ້ຶດໃສ່ລະດັບຂະ
ໜາຍຕົວຂອງກ ຳລັງການຜະລິດ, ຍ້ຶດໃສ່ລະດັບການຄຸ້ມຄອງ ຂອງ
ພະນັກງານ ແລະລະດັບການຕື່ນຕົວຂອງປະຊາຊົນເຮົາ ເພ່ືອຊອກຫາ
ບັນດາຮູບການດັດສ້າງອັນເໝາະສົມ ແລະສ້ ້າງການພົວພັນການຜະ
ລິດທ່ີເໝາະສົມຂຶ້ນເທ່ືອລະກ້າວ.

ໃນເມ່ືອເວ້ົາເຖິງການດັດສ້ ້າງສັງຄົມນິຍົມ, ເລນິນ ໄດ້ເວ້ົາ
ເຖິງຄວາມຈ ຳເປັນຕ້ອງນ ຳໃຊ້ບັນດາຮູບການຂ້ານຜ່ານ. ຢ່ໃນປະ
ເທດເຮົາ ເມ່ືອງຈາກຄຸດພິເສດທາງປະຫວັດສາດ-ຊາດ, ພວກເຮົາ
ຍ່ິງຈະຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ຊອກຄ້ົນ, ພ້ົນໃຊ້ບັນດາຮູບການຂ້ານຜ່ານດ້ັງ
ກາວມັ້ນໃຫ້ສອດຄ້ອງ. ຕົວຢ່າງ: ຮູບການທຸ້ນສ້ອນ ລະຫວ່າງລັດ
ກັບເອກະຊົນ ເປັນຮູບການຂ້ານຜ່ານອັນໜ່ຶ ເພ່ືອດັດສ້ ້າງພ້ ້ານສ້ອນ
ເສດຖະກິດນາຍທ້ຶນເອກະຊົນ. ສ້ອນສະທ້ອນປະເພດຕ່ ້າງໆ ທ່ີ

ມີລະດັບແຕກຕ່າງກັນ ກໍເປັນບັນດາຮູບການຂ້ອນຜ່ານການສ້າງຄົນ ນິຍົມເຊັ່ນດຽວກັນ. ສະຫະກອນກະເສດ, ສະຫະກອນຫັດຖະກຳ, ສະ ຫະກອນຊື້ຂາຍ ແລະສະຫະກອນປະເພດອື່ນໆ ມີໜ້າທີ່ ເຕົ້າໂຮມບັນ ດາຜູ້ອອກແຮງງານເອກະເທດເລະເຈົ້າຂັ້ນນ້ອຍເຂົ້າໃນສະຫະກອນ ທີ່ສົມຄູ່ກັບຂະເໜງອຸຊາອຸບໍຂອງເຂົາເຈົ້າ ເລະເໝະນຳໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ ທຳມາຫາກິນເປັນລວມໝູ່.

ສະໄໝຂ້ອນຜ່ານເປັນສະໄໝທີ່ເສດຖະກິດຍັງມີຫລາຍພາກສ່ວນ ຄົງຕົວຢູ່ ພາກສ່ວນສັງຄົມນິຍົມ ແລະພາກສ່ວນທຶບເປັນສັງຄົມນິຍົມ. ພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ ທັງເອກະພາບກັນ, ກຽວພັນກັນ, ທັງຕໍ່ສູ້ກັນ. ສິລະປະຂອງການນຳພາ ເໝັນຕ້ອງຮັບຮູ້ຂໍ້ຂັດແຍ້ງເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ລະ ເລິ້ງ ເພື່ອມີນະໂຍບາຍດັດສ້າງ ເລະ ນຳໃຊ້ບັນດາພາກສ່ວນເສດ ຖະກິດຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ເປັນຕົ້ນເໝັນຈົນວ່າ, ໃນເມື່ອເງື່ອນໄຂພາວະ ວຸ້ໄສ ເລະອັດຕະວຸ້ໄສ ໄດ້ສຸກງອມເລ້ວ, ໂດຍສະເພາະເໝັນໃນເມື່ອ ກຳລັງການຜະລິດຢູ່ພາຍໃນປະເທດເຮົາ ໄດ້ກ້າວໄປເຖິງລະດັບຂະ ຫຽາຍຕົວໃໝ່ທີ່ເໝັນຈົນເລ້ວ ບັນດາພາກສ່ວນເສດຖະກິດທຶບເປັນ ສັງຄົມນິຍົມຈະຫັນປ່ຽນເປັນພາກສ່ວນເສດຖະກິດສັງຄົມນິຍົມ. ການ ດັດສ້າງສັງຄົມນິຍົມນັ້ນເອງ ເປັນຂະບວນວິວັດແຫ່ງການເຮັດໃຫ້ເສດ ຖະກິດຫລາຍພາກສ່ວນ ກາຍເປັນເສດຖະກິດສັງຄົມນິຍົມທີ່ຍັງເຫລືອ ແຕ່ພາກສ່ວນເສດຖະກິດອັນດຽວຄົງຕົວຢູ່ພາຍໃຕ້ສອງຮູບການ: ລັດ ແລະລວມໝູ່. ແຕ່ຕ້ອງຈື່ໄວ້ວ່າ ການດັດສ້າງສັງຄົມນິຍົມ ບໍ່ອາດຈະ ສຳເລັດຢູ່ໃນໄລຍະທຳອິດຂອງສະໄໝຂ້ອນຜ່ານໄດ້, ຫາກຕ້ອງໄດ້

ດຳເນີນໄປຕະຫລອດສະໄໝຂ້ານຜ່ານ, ບໍ່ງ ໄປກ່ວານັ້ນ ກ່ອາດດຳ
ເນີນໄປຮອດໄລຍະໃດໜຶ່ງ ພາຍຫລັງສະໄໝຂ້ານຜ່ານສິ້ນສຸດແລ້ວອີກ
ດ້ວຍ. ການຄົງຕົວຢ່າງພາວະວິໄສຂອງ ເສດຖະກິດທີ່ຫລາຍພາກ
ສ່ວນນັ້ນ ຄືກຳນົດໂດຍລະດັບຂະຫຍາຍຕົວທີ່ບັ້ງຕ່ຳຂອງ ກຳລັງການ
ຜະລິດ. ເພາະສະນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງບ່ອາດຟ້າວຟັ່ງໃຊ້ຄຳສັ່ງບໍລິ
ຫານ ເພື່ອລົບລ້າງຂັ້ນຕອນ ການສ່ວນ ເສດຖະກິດທີ່ ເປັນສັ່ງຄົມນິຍົມ.
ສຳລັບຂັ້ນຕອນ ການສ່ວນ ເສດຖະກິດ ເຫລົ່ານີ້ ພວກເຮົາ ທັ້ງ ຕ້ອງ ດັດສ້າງ,
ທັ້ງ ຕ້ອງ ນຳໃຊ້, ໃນຂະບວນ ວິວັດ ແຫ່ງ ການ ນຳໃຊ້ ກົນ ທັ້ງ ການ ດັດ
ສ້າງ ແລະ ໃນ ການ ດັດສ້າງ ກ ເໝາະ ເພື່ອ ນຳໃຊ້ ໃຫ້ ໄດ ດີ ກ ວ່າ ເກົ່າ.
ຕ້ອງ ຮັບ ຮູ້ ໃຫ ລະ ເລິງ ກ ງ ວ ກັບ ດ້ານ ຕ ງ ໜ້າ ແລະ ດ້ານ ຫ ລັ ງ ຂ ງ ຂັ ນ
ດ ານ ສ ວ ນ ເສ ດ ຖ ະ ກ ດ ທ ເປ ນ ສ ງ ຄ ມ ນ ຍ ມ, ທ ງ ມ ກ ເພ ອ ຄ ຳ ກ ດ
ແລະ ປ ດ ເປ ດ ດ ານ ຫ ລ ງ, ສ ງ ເສ ມ ແລ ະ ນ ຳ ໃ ຊ ດ ານ ຕ ງ ໜ າ. ຖ າ ຂ ນ
ດ ານ ສ ວ ນ ເສ ດ ຖ ະ ກ ດ ດ ງ ກ າ ວ ມ ນ ກ ມ ບ ດ ານ ປ ະ ກ ອ ບ ສ ວ ນ ເ ຮ ດ
ໃ ຫ ກ ານ ຜ ະ ລ ດ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ຕ ວ, ປ ບ ແ ປ ງ ຊ ວ ດ ກ ານ ເ ປ ນ ຢ ່ ງ ປ ະ ຊ າ
ຊ ມ ໄ ດ ແ ລ ະ ເ ຮ ດ ໃ ຫ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ດ ສ ງ ຄ ມ ນ ຍ ມ ມ ກ ານ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ຕ ວ
ເ ລ ວ ລ ດ ຕ ອ ງ ສ ງ ເ ສ ມ ແ ລ ະ ຂ ວ ຍ ເ ຫ ລ ອ ນ ນ.

ສ ວ ນ ພ າ ກ ສ ວ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ດ ສ ງ ຄ ມ ນ ຍ ມ ມ ພ າ ຫ ນ ທ ສ ດ ໃ ຫ ເ ຫ ນ
ຄ ວ າ ມ ດ ເ ລ ດ ຂ ອ ງ ຕ ນ ດ ວ ຍ ວ ທ ລ ດ ວ ສ າ ຫ ະ ກ ດ ເ ຮ ດ ດ ກ ວ ່ າ ລ ວ ມ ໝ ,ລ ວ ມ
ໝ ເ ຮ ດ ດ ກ ວ ່ າ ເ ອ ກ ະ ເ ທ ດ. ຈ ະ ເ ໝ ນ ໃ ນ ຂ ງ ເ ຂ ດ ໃ ດ ກ ຕ ມ, ຖ ຫ າ ກ
ວ ່ າ ລ ດ ຖ ນ ມ ຄ ວ າ ມ ສ ມ າ ດ ພ ຽ ງ ພ ເ ພ ອ ຄ ມ ຄ ອ ງ ແ ລ ະ ເ ຫ ນ ວ ່ າ ປ ະ
ໃ ຫ ລ ວ ມ ໝ ເ ຮ ດ ຈ ະ ດ ກ ວ ່ າ ນ ນ ກ ຕ ອ ງ ປ ະ ໃ ຫ ລ ວ ມ ໝ ເ ຮ ດ, ຖ ເ ຫ ນ ວ ່ າ

ປະໃຫ້ເອກະຊົນເຮັດຈະດີກວ່ານັ້ນ ກໍປະໃຫ້ເອກະຊົນເຮັດ. ແຕ່ຫ້າມ ຜິດເຫລົ່ານັ້ນ ລ້ວນແຕ່ຕ້ອງດຳເນີນໄປຕາມການນຳພາທີ່ເປັນເອກະ ພາບຂອງພັກ.

ຈຸດປະສົງຂອງການດັດສ້າງສັງຄົມນິຍົມ ເມ່ນຂະຫຍາຍການ ຜະລິດ, ເພີ່ມຜະລິດຕະພາບຂອງງານ, ຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ສູງຂຶ້ນ, ເຮັດໃຫ້ພາກສ່ວນເສດຖະກິດສັງຄົມນິຍົມ ນັບມື້ນັບ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະຂະຫຍາຍຕົວ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ໜ້າ ການຂັ້ນຳຕະຫລອດສະໄໝຂ້າມຜ່ານ ເມ່ນການດັດສ້າງສັງຄົມນິຍົມ ຕ້ອງຕິດພັນກັບການສ້າງເສດຖະກິດ, ຂະຫຍາຍການຜະລິດ ແລະ ຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ສູງຂຶ້ນ. ຖ້າພວກເຮົາ ຫາກເຫີນຫ່າງຈາກໜ້າທີ່ການນີ້ແລ້ວ ກໍຈະຕົກເຂົ້າສູ່ລັດທິຮູບການ.

ພວກເຮົາດຳເນີນການດັດສ້າງບັນດາພາກສ່ວນເສດຖະກິດທີ່ ບໍ່ເປັນສັງຄົມນິຍົມນັ້ນ ມັນບໍ່ເມ່ນລົບລ້າງເສດຖະກິດຄອບຄົວ, ກົງ ກັນຂ້າມພວກເຮົາມີແຜນນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມເສດຖະກິດຄອບຄົວຂອງ ລັດຖະກອນ ແລະສະມາຊິກສະຫະກອນ, ໂດຍຖືວ່ານັ້ນ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງພາກສ່ວນເສດຖະກິດສັງຄົມນິຍົມ.

ເວົ້າເຖິງການພົວພັນການຜະລິດໃໝ່ສັງຄົມນິຍົມນັ້ນ ກ່ອນອື່ນ ໝົດ ພວກເຮົາຕ້ອງດຳເນີນການດັດສ້າງສັງຄົມນິຍົມ ເພື່ອລົບລ້າງ ລະບອບກຳມະສິດເອກະຊົນ ກ່ຽວກັບພາທະນະການຜະລິດແລະສ້າງ ຕັ້ງລະບອບກຳມະສິດສັງຄົມນິຍົມຂຶ້ນ ໂດຍພາຍໃຕ້ສອງຮູບການເຊັ່ນ: ກິ່ວປ່ອງຊົນ ແລະລວມໝູ່. ແຕ່ການປ່ຽນແປງລະບອບກຳມະສິດນັ້ນ

ບໍ່ເໝາະວ່າ ເປັນເລື່ອງໃນຂັ້ນໜຶ່ງຂັ້ນດຽວ ເທົ່ານັ້ນຂອງ ການປະຕິວັດທາງ ດ້ານການພົວພັນການຜະລິດ; ໄປພ້ອມໆ ກັບການປ່ຽນແປງດັ່ງກ່າວ ນັ້ນ ພວກເຮົາຍັງຕ້ອງປ່ຽນແປງລະບຽບຄຸ້ມຄອງການຜະລິດ ແລະ ລະບຽບເຄຫາຍຜະລິດພັນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຊາວຜູ້ອອກແຮງງານເປັນ ເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງທັງໃນດ້ານການຄຸ້ມຄອງ ທັງໃນດ້ານການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການເຄຫາຍອີກດ້ວຍ. ໃນຂະບວນວິວັດແຫ່ງການຜະລິດ, ຖ້າວ່າ ຊາວຜູ້ອອກແຮງງານຫາກບໍ່ທັນເພີ່ມການປ່ຽນແປງກ່ຽວກັບຄຸນຄ່າ ຂອງ, ເຊິ່ງເຂົາຫາກໍ່ເທັນພຽງແຕ່ວ່າ ເຂົາເປັນເຈົ້າພາບຂອງການ ຄຸ້ມຄອງ, ຍັງບໍ່ທັນເປັນອັດຕະພາບຂອງການຄຸ້ມຄອງເທື່ອ, ແລະ ໃນຂະບວນວິວັດແຫ່ງການເຄຫາຍຜະລິດພັນ, ຖ້າເຂົາ ເຫັນວ່າ ການເຄຫາຍບໍ່ມີຄວາມຍຸດຕິທຳ, ຫລັກການເຄຫາຍຕາມແຮງງານ ຄືກ່ອນເມົ່າ, ຜົນປະໂຫຍດຂອງເຂົາບໍ່ມີການຮັບປະກັນເລີ້ວ ການ ປ່ຽນແປງກ່ຽວກັບລະບຽບກຳມະສິດນັ້ນ ກໍເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ ຄວາມໝາຍ ອັນໃດຕໍ່ເຂົາເລີຍ. ເພາະສະນັ້ນໃນຂະບວນວິວັດແຫ່ງການດຳເນີນ ການປະຕິວັດທາງດ້ານການພົວພັນການຜະລິດ, ພວກເຮົາຈຶ່ງບໍ່ຄວນ ຕັດແຍກປັດໄຈກຳມະສິດກັບປັດໄຈອື່ນໆ ຂອງການພົວພັນການຜະລິດ ອອກຈາກກັນ, ແລະ ບໍ່ຄວນຕັດແຍກການປ່ຽນແປງກ່ຽວກັບ ການພົວ ພັນການຜະລິດກັບ ການຂະຫຍາຍກຳລັງການຜະລິດອອກຈາກກັນ.

ອັນທີ່ສາມ: <u>ຂະຫຍາຍຈຳນວນ ແລະ ຍົກລະດັບຄຸນນະພາບ ຂອງຊົນຊັ້ນກຳມະກອນ, ເຮັດໃຫ້ຊົນຊັ້ນຊາວນາລວມໝູ່ ແລະ ຊັ້ນຄົນ ປັນຍາຊົນສັງຄົມນິຍົມ ເປັນຕົວເປັນຕົນຂຶ້ນ</u>.

ເນື່ອງຈາກປະເທດເຮົາຍັງບໍ່ທັນຜ່ານລະບອບທຶນນິຍົມເທື່ອ, ດັ່ງນັ້ນ ຈຳນວນກຳມະກອນຈຶ່ງຍັງໜ້ອຍ, ພາກສ່ວນສັງຄົມຂອງສະມາຊິກພັກເຮົາຈຶ່ງມາຈາກຊາວນາເລະນາຍທຶນນ້ອຍເປັນສ່ວນໃຫຽ. ໃນເມື່ອກ່ອເຂົ້າສູ່ສະໄໝຂ້າມຜ່ານ, ພວກເຮົາບໍ່ພຽງແຕ່ຂາດຣາກຖານວັດຖຸ-ເຕັກນິກເທົ່ານັ້ນ, ຫາກຍັງຂາດຄົນແຕ່ຊຸມຊັ້ນກຳມະກອນທີ່ມີຄວາມສາມາດ ຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການໃນດ້ານຕ່າງໆ ຂອງການຂະຫຍາຍຕົວທາງສັງຄົມອີກດ້ວຍ. ເພາະສະນັ້ນ, ໜ້າໃນບັນດາໜ້າທີ່ອັນສຳຄັນຂອງພວກເຮົາໃນສະໄໝຂ້າມຜ່ານ ເມນຕ້ອງຕັ້ງໜ້າ, ເປັນເຈົ້າການສ້າງ ເລະຂະຫຍາຍຊຸມຊັ້ນກຳມະກອນທັງທາງດ້ານຈຳນວນ ເລະ ຄຸນນະພາບ ເພື່ອສ້າງຣາກຖານສັງຄົມໃຫ້ແກ່ການຂະຫຍາຍເສດຖະກິດ, ການເມືອງ, ວັດທະນະທຳ ເລະ ແນວຄິດ. ເພື່ອແກ້ໄຂໜ້າທີ່ດັ່ງກ່າວນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງດຳເນີນຕາມທິດທາງດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ຕັ້ງໜ້າສ້າງ ເລະບຳລຸງຊຸມແຕ່ວກຳມະກອນໝຸ່ມ ດ້ວຍບັນດາຮູບການ ເລະມາດຕະການອັນເໝາະສົມ, ຜ່ານລະບົບ ໂຮງຮຽນ ວິຊາຊີບ, ທັງສ້າງຢູ່ພາຍໃນປະເທດ, ທັງສ້າງຢູ່ຕ່າງປະເທດເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການອັນນັບມື້ນັບເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການຜະລິດ.

- ຈັດວາງການຜະລິດຄົນໃໝ່, ສັບຊ້ອນກຳລັງແຮງງານຄົນໃໝ່, ທັນການຜະລິດໃຫ້ສົມເຫດສົມຜົນ, ເພີ່ມຜະລິດຕະພາບ ຂອງງານ ເປັນຕົ້ນຜະລິດຕະພາບຂອງງານໃນດ້ານກະສິກຳ, ເພື່ອຈາກ

ນັ້ນ ຈະມີກຳລັງແຮງງານເຫລືອສຳລັບເປັນແຮງເພີ່ມເຕີມ ໃຫ້ຊົນ
ຊັ້ນກຳມະກອນ.

- ສ້າງ, ເຝິກຝົນຫລໍ່ຫລອມ ແລະ ເພີ່ມທະວີຊົນຊັ້ນກຳມະ
ກອນ ໃນຂະບວນວິວັດແຫ່ງການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳສັງຄົມນິຍົມ,
ເພາະວ່າ ການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳນັ້ນ ມັນບໍ່ສະເພາະແຕ່ສ້າງ
ຮາກຖານວັດຖຸ- ເຕັກນິກຂອງສັງຄົມນິຍົມຂັ້ນເທົ່ານັ້ນ, ຫາກຍັງມີ
ຄວາມໝາຍອັນໃຫຍ່ຫລວງໃນການເຮັດໃຫ້ ຊົນຊັ້ນກຳມະກອນ ເປັນ
ຕົວເປັນຕົນຂຶ້ນ ແລະຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານຈຳນວນແລະຄຸນນະພາບ
ອີກດ້ວຍ.

- ຊົນຊັ້ນກຳມະກອນ ຕ້ອງເຝິກຝົນຫລໍ່ຫລອມຕົນເອງໃນທຸກ
ດ້ານໃນພາກປະຕິບັດແຫ່ງການດັດສ້າງ ແລະ ກໍ່ສ້າງສັງຄົມນິຍົມນັ້ນ
ເອງ ເຊັ່ນ: ຫລັກໝັ້ນ, ທັດສະນະ, ລະດັບວັດທະນະທຳ, ວິຊາ
ສະເພາະ, ລະບຽບວິໄນແຮງງານ... ທັງນີ້ ກໍເພື່ອໃຫ້ສົມເປັນ
ຊົນຊັ້ນປະຕິວັດກ້າວໜ້າ, ກ້າວໜ້າກ້າວໜ້ານ, ເປັນກຳລັງຫລັກແຫລ່ງທີ່
ດຳລົງບົດບາດນຳພາສັງຄົມ.

- ບັນດາການຈັດຕັ້ງພັກ, ບັນດາອົງການຂອງລັດ, ບັນດາ
ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ເປັນຕົ້ນເນື້ອນອົງການກຳມະບານຕ້ອງເປັນ
ໜ່ວຍເປັນໃຍເຖິງເອື້ອໄຍວິວັດແຮງງານ ແລະ ເອື້ອໄຍດຳລົງຊີ
ວິດຂອງກຳມະກອນຢ່າງແທ້ຈິງ, ບໍ່ລົດລະໃນການປ່ອນແປງຊີວິດການ
ເປັນຢູ່ທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

ໄປພ້ອມກັບການປ່ຽນແປງການພົວພັນການຜະລິດ ໂດຍຜ່ານ

ການດຳເນີນ ການພັດເປັນສະຫະກອນກະເສດນັ້ນ ຢູ່ໃນຂົນນະບົດ ຂອງປະເທດເຮົາ ພວມມີຂົນຂັ້ນໃຫຍ່ຂົນຂັ້ນໜ້ອຍ ເປັນຕົວເປັນຕົນຂຶ້ນ, ມັນຄືບັ້ນຂັ້ນຊາວນາລວມໝູ. ຕະຫລອດໃນສະໄໝຂ້ານຜ່ານ, ພວກເຮົາຕ້ອງມຳເອົາຊາວນາ ເຂົ້າສູ່ເສັ້ນທາງທຳນາຫາກິນແບບລວມໝູ່ ເທື່ອລະກ້າວ, ຄ່ອຍໆ ດັດສ້າງ ແລະແກ້ໄຂລັກສະນະກຳມະສິດເອກະຊົນຂອງເຂົາ, ເສີມຂະຫຍາຍລັກສະນະຕັ້ງໜ້າ ຈອກແຮງງານຂອງເຂົາຢ່າງແຂງແຮງ. ຄວບຄ້ຽງລະນາ ເຖິງການສ້າງຕັ້ງສະມາຄົມຊາວນາລວມໝູ່ຂຶ້ນ ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍບົດບາດຂອງມັນໃນການສຶກສາ ອົບຮົມການເມືອງ ແລະແນວຄິດຊາວນາ, ໃນການຈັດການງານຂອງຄະນະຈຳນວຍການສະຫະກອນ.

ໃນຂະບວນວັດແຫ່ງການຂະຫຍາຍຂົນຂັ້ນກຳມະກອນ ແລະ ສ້າງຂົນຂັ້ນຊາວນາລວມໝູ່ໃຫ້ເປັນຕົວເປັນຕົນຂຶ້ນນັ້ນເອງ, ພວກເຮົາຕ້ອງປັບປຸງກອນກຳລັງພັນທະພາບກຳມະກອນ-ຊາວນາຢ່າງເປັນປະຈຳ, ຮັບປະກັນໃຫ້ກອນກຳລັງພັນທະພາບດ້ານການເມືອງ ແລະ ໜ້າທີ່ພົນລະເມືອງ ເຂັ້ມດ້ານເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ, ດ້ານການເມືອງ ແລະແນວຄິດ.

ດ້ວຍຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງການປະຕິວັດສັງຄົມນິຍົມ, ພວກເຮົາຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເຖິງການສ້າງຄັນແຄວປັນຍາຊົນໃໝ່ສັງຄົມນິຍົມ, ທີ່ຮັກຊາດ, ທີ່ຈົງຮັກພັກດີ່ປະຊາຊົນ, ຕ່ພາລະກິດສ້າງສັງຄົມນິຍົມ. ພັກເຮົາມີແຜນນະໂຍບາຍວ່າ ທັງຕ້ອງພາບຳລຸງ ແລະ ສ້າງປັນຍາຊົນຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ແລະຢູ່ຕ່າງປະເທດ, ທັງພະຍາ

ຍາມສ້າງເງື່ອນໄຂອັນສະດວກໃຫ້ເຂົາ ໄດ້ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດຂອງຕົນ, ເຈົ້າທິດສະດີຕິດພັນກັບພຶດຕິກຳ, ເຈົ້າ ຄວາມຮູ້ໄປຮັບໃຊ້ປະຊາຊົນຜູ້ອອກແຮງງານ ແລະເຈົ້າຕ້ອງເກືອກ ເຈື່ອຈານເຂົ້າໃນຂະບວນການຂອງມະຫາຊົນເພື່ອເຝິກຝົນຫລໍ່ຫລອມ ຕົນເອງ. ຄວນເຈົ້າໃຈໃສ່ເປັນພິເສດເຖິງການສ້າງປັນຍາຊົນທີ່ ຕ້ອງກຳເນີດມາຈາກກຳມະກອນ, ຊາວນາ ແລະ ບັນດາເຜົ່າສອນ ໜ້ອຍ.

ຂະບວນອໍ້ວັດແຫ່ງການຂະຫຍາຍຊົນຊັ້ນກຳມະກອນ, ການ ສ້າງຊົນຊັ້ນຊາວນາລວມໝູ່ ແລະຊັ້ນຄົນປັນຍາຊົນສັງຄົມນິຍົມຢູ່ໃນປະ ເທດເຮົານັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນໄປພ້ອມໆ ກັນກັບຂະບວນອໍ້ວັດແຫ່ງ ການລົບລ້າງຄວາມອະຄະຕິອັນເກົ່າລະຫວ່າງເຜົ່າຕ່າງໆ ດ້ວຍກັນ, ປັບປຸງຄວາມສາມັກຄີຄານອາຍມ່ວງຮ່ວມອຸທອນດ່ວຍກັນລະຫວ່າງບັນ ດາເຜົ່າ, ສ້າງ ແລະປັບປຸງສະຖານທີ່ເອກະພາບ ຂອງລັດສັງຄົມ ນິຍົມ, ປະຕິບັດຄວາມສະເໝີພາບແຫ່ງຊາດ.

ອັນທີ່ສີ່: <u>ປັບປຸງລະບົບຜະລິດການກຳມາຊີບໃຫ້ກ້າວໜ້າ, ເປີດກ້ວາງປະຊາທິປະໄຕສັງຄົມນິຍົມ, ເພີ່ມທະວີຄວາມເປັນເອກະ ພາບທາງດ້ານການເມືອງ ແລະແນວຄິດຂອງສັງຄົມ</u>.

ໃນປະຈຸບັນ, ລະບົບຜະລິດການກຳມາຊີບ ໄດ້ຮັບການກ້າວ ຂຶ້ນຢູ່ໃນທົ່ວປະເທດແຕ່ສູນກາງລົງເຖິງທ້ອງຖິ່ນແລະຮາກຖານແລ້ວ. ໜ້າທີ່ອັນສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງພວກເຮົາ ຕະຫລອດໃນຂະບວນອໍ້ວັດ ແຫ່ງ ການສ້າງສັງຄົມນິຍົມເໝນ ຕ້ອງປັບປຸງລະບົບຜະລິດການກຳມາຊີບ

ໃຫ້ໜັກແໜ້ນຢູ່ເລື້ອຍໆ, ເຮັດໃຫ້ມີນສົມເປັນເຄື່ອງມືອັນສຳຄັນ ກ່ວາໜຸ
ສຳລັບການສ້າງລະບອບສັງຄົມໃໝ່, ເສດຖະກິດໃໝ່, ວັດທະນະທຳໃໝ
ແລະຄົນໃໝ່ສັງຄົມນິຍົມ.

ເວົ້າເຖິງການປັບປຸງລະບົບພະຣັດການກຳມາຊີບໃຫ້ໜັກແໜ້ນ
ນັ້ນ ກ່ອນອື່ນພວກເຮົາຈະຕ້ອງສ້າງພັກໃຫ້ໜັກແໜ້ນເຂັ້ມແຂງຮອບ
ດ້ານ, ໃຫ້ເປັນແກນສານຂອງລະບົບພະເດັດການກຳມາຊີບຢ່າງແທ
ຈິງ, ເສີມຂະຫຍາຍບົດບາດນຳພາຂອງພັກກຳອຳນາດໜ້ວຍສັງຄົມ.
ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຕ້ອງປັບປຸງລັດສັງຄົມນິຍົມຢ່າງເປັນປະຈຳ, ເພີ່ມທະ
ວີຄວາມສັກສິດໃນການຄຸ້ມຄອງຂອງລັດ, ເຮັດໃຫ້ລັດເຮົາເປັນເຄື່ອງ
ການແທ້ງອຳນາດການເມືອງຂອງຊົນຊັ້ນກຳມະກອນ ແລະ ຂອງປະ
ຊາຊົນຜູ້ອອກແຮງງານຢ່າງແທ້ຈິງ, ເປັນຜູ້ປະຕິບັດຢ່າງຖືກຕ້ອງກັບ
ເຈດຈຳນົງ ແລະຄວາມມຸ່ງມາດປາຖະໜາຂອງປະຊາຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ,
ເປັນລັດຂອງປະຊາຊົນ, ມາຈາກປະຊາຊົນແລະເພື່ອປະຊາຊົນຢ່າງ
ແທ້ຈິງ. ຄຽງຄູ່ກັບການສ້າງພັກໃຫ້ໜັກແໜ້ນເຂັ້ມແຂງ ແລະເພີ່ມທະ
ວີຄວາມສັກສິດໃນການຄຸ້ມຄອງຂອງລັດນັ້ນພວກເຮົາກໍຍັງຕ້ອງຕັ້ງໜ້າ
ປັບປຸງແລະເສີມຂະຫຍາຍບົດບາດ ຂອງບັນດາອົງການລັດຕັ້ງມະຫາ
ຊົນເຊັ່ນ: ສະຫະພັນກຳມະບານ,ຄະນະຊາວໜຸ່ມ,ສະຫະພັນແມ່ຍິງ,
ແມ່ລາວສ້າງຊາດ... ໃນຖານະທີ່ນັ້ນເປັນພາກສ່ວນປະກອບຂອງ
ລະບົບພະເດັດການກຳມາຊີບ, ເຮັດໃຫ້ ອົງການລັດຕັ້ງເຫລົ່ານັ້ນ
ເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ມະຫາຊົນຢ່າງແທ້ຈິງ; ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຈຸ້ລັດຕັ້ງ,
ສຶກສາອົບຮົມ, ຊົມຊວຍມະຫາຊົນເພື່ອປະຕິບັດແນວທາງ, ນະໂຍ

ບາຍຂອງພັກ ແລະລັດ. ສັ່ງສິ່ເສດເຜີ່ນພວກເຮົາຕ້ອງ ເອົາໃຈໃສ່ ປັບປຸງເນື້ອໂຮມເອກະພາບແຫ່ງຊາດ ບົນພື້ນຖານພັນທະພາບກຳມະກອນ-ຊາວນາ, ເສີມຂະຫຍາຍບົດບາດຂອງເນື້ອລາວສ້າງຊາດຂຶ້ນ ຕື່ມອີກ ໃນການເຕົ້າໂຮມສາມັກຄີ ແລະ ຂົນຂວາຍປະຊາຊົນເຜົ່າ ຕ່າງໆ, ບັນດາຊົນຄົນໃນສັ່ງຄົມ, ສາສະໜາ ເພື່ອພ້ອມກັນຕ້ານຢັ້ນ ກົ້ນຊຸບາຍແບ່ງແຍກ, ນ້ຳງ ເພທຳລາຍຂອງສັດຕູ, ປະຕິບັດສອງໜ້າ ທີ່ຍຸດທະສາດທີ່ພັກເຮົາວາງອອກນັ້ນໃຫ້ໄດ້ດີ.

ໄປຄຽງຄູ່ກັບການປັບປຸງລະບົບພະເດັດການກຳນາຊົບໃຫ້ໜັກ ແໜ້ນນັ້ນ ພວກເຮົາຕ້ອງ ເປີດກວ້າງປະຊາທິປະໄຕສັ່ງຄົມນິຍົມ ເພື່ອ ປະຕິບັດສິດເປັນເຈົ້າຂອງປະຊາຊົນຜູ້ອອກແຮງງານ ໃຫ້ນັບມື້ນັບຄົບ ຖ້ວນ. ໃນຫລາຍສະຕະວັດໜ້ານີ້ ພາຍໃຕ້ລະບອບສັກດິນາ, ລະ ບອບລາເມືອງຂຶ້ນເກົ່າ ແລະໃໝ່, ປະຊາຊົນຜູ້ອອກແຮງງານໃນປະ ເທດເຮົາ ບັ້ງບໍ່ທັນໄດ້ມີໃຊ້ສິດເສລີພາບ, ປະຊາທິປະໄຕຂັ້ນຕ່ຳ ສຸດເທື່ອ. ມາໃນຊຸມນີ້, ພາຍໃຕ້ລະບອບໃໝ່, ການເປີດກວ້າງ ປະ ຊາທິປະໄຕສັ່ງຄົມນິຍົມ, ການປະຕິບັດບັນດາຫລັກການປະຊາທິປະ ໄຕ ແລະບັນດາສິດເສລີພາບຂອງພົນລະເມືອງ ໃຫ້ນັບມື້ນັບຄົບ ຖ້ວນ ນັ້ນ ມັນກ້ວ ເປັນຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການທີ່ຕ້ອງ ເປັນໄປທາງພາວະ ວິໄສ, ກ້ວ ເປັນເງື່ອນໄຂ ເພື່ອສ້າງສັ່ງຄົມນິຍົມໃຫ້ສຳເລັດຜົນ, ເພາະວ່າ ກຳລັ່ງໝໍ່ ສຳລັບສ້າງລະບອບໃໝ່ ເໝາະສົມ ປະກົດ ສ້າງ ນັ້ນ ມີ ຊ ວ ດ ຊ ວ ງ ຂອງປະຊາຊົນຜູ້ອອກແຮງງານ. ໃນສະໄໝຂ້ານ ໜ້ານີ້, ໜ້າທີ່ອັນສຳຄັນຂອງພວກເຮົາ ເໝ ສ້າງ ເງື່ອນໄຂຕ່າງໆ

ເພື່ອຮັບປະກັນການເປີດກວ້າງປະຊາທິປະໄຕ ດ້ວຍວິທີ: ຍົກລະ
ໃນການປັບປຸງລະບົບຜະເດັດການກຳມາຊີບ, ຕ້ານພະຍາດອາດຍາ
ສິດ, ໃຊ້ອຳນາດຢ່າງໃຫຽ, ຕ້ານການລວງລະເມີດສິດເປັນເຈົ້າ
ຂອງປະຊາຊົນ ແລະສິດທິຂອງພົນລະເມືອງ; ກໍ່ສ້າງລະບົບກົດໝາຍ
ສັງຄົມນິຍົມ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາສິດເສລີພາບ, ປະຊາທິປະໄຕ; ພ້ອມ
ກັນນັ້ນ ກໍ່ຕ້ອງຕັ້ງໜ້າບຳລຸງສະຕິ ແລະຄວາມສາມາດເປັນເຈົ້າຂອງ
ປະຊາຊົນ, ສຶກສາອົບຮົມສະຕິກຽ່ວກັບພັນທະຂອງພົນລະເມືອງ.

ບັນດາຜົນສຳເລັດທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ, ການ
ເມືອງ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ແນວຄິດນັ້ນເອງ ເປັນພື້ນຖານສຳລັບ
ເຮັດໃຫ້ຄວາມເປັນເອກະສັນກັນ ທົ່ວປົ່ນ ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ ທາງດ້ານ
ການເມືອງ ແລະຈິດໃຈຂອງສັງຄົມເປັນຕົວເປັນຕົນຂຶ້ນ ບົ່ມພື້ນຖານ
ແໜ່ງຄວາມເປັນເອກະພາບທາງດ້ານຜົນປະໂຫຽດພື້ນຖານ. ອັນນັ້ນ
ກໍເປັນກຳລັງດົນໃຈແຮງອັນໜຶ່ງ ໃນການຊຸກຍູ້ການຂະຫຽາຍຕົວ
ຂອງສັງຄົມ.

<u>ອັນທີ່ຫ້າ: ດຳເນີນການປະຕິວັດທາງດ້ານແນວຄິດ ແລະວັດ
ທະນະທຳ ແນໃສ່ສ້າງວັດທະນະທຳໃໝ ແລະຄົນໃໝ່ສັງຄົມນິຍົມຂຶ້ນ
ເທື່ອລະກ້າວ</u>.

ການປະຕິວັດສັງຄົມນິຍົມເປັນການປະຕິວັດທີ່ຮອບດ້ານ, ເລິກ
ເຊິ່ງ ແລະເຖິງຖ່ອງ, ມັນດຳເນີນໄປບໍ່ສະເພາະແຕ່ໃນຂົງເຂດການ
ເມືອງ ແລະເສດຖະກິດເທົ່ານັ້ນ, ຫາກຍັງດຳເນີນໄປ ໃນຂົງເຂດ
ແນວຄິດ ແລະວັດທະນະທຳອີກດ້ວຍ ແນໃສ່ຫັນປ່ຽນຊົນຊັ້ນການເປັນຢູ

ທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ທາງດ້ານຈິດໃຈຂອງສັງຄົມ. ການດຳເນີນການປະຕິວັດທາງດ້ານແນວຄິດ ແລະ ວັດທະນະທຳ ເປັນໜ້າທີ່ອັນຈຳເປັນສຳລັບທຸກໆ ປະເທດທີ່ກ້າວຂຶ້ນສູ່ເສັ້ນທາງສັງຄົມນິຍົມ. ແຕ່, ໃນເມື່ອດຳເນີນການປະຕິວັດດັ່ງກ່າວນັ້ນ ແຕ່ລະປະເທດຈຳພັດມີບັນດາຮູບການ, ບາດກ້າວເດີນ ແລະ ມາດຕະການສະເພາະຂອງໃຜມັນ.

ໃນສະໄໝຂ້ານຜ່ານມານີ້, ພວກເຮົາດຳເນີນການປະຕິວັດທາງດ້ານແນວຄິດ ແລະ ວັດທະນະທຳຕາມບັນດາທິດທາງຕົ້ນຕໍດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ສຳເລັດການລົບລ້າງຄວາມບຽບໜ້າສ່ຽງສົມບູນ ກ້າວຂຶ້ນຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ ແລະ ລະດັບວັດທະນະທຳຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ສູງຂຶ້ນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການອັນນັບມື້ນັບສູງຂອງການກໍ່ສ້າງສັງຄົມນິຍົມ.

- ສົມທົບການສຶກສາອົບຮົມນ້ຳໃຈຮັກຊາດກັບການສຶກສາອົບຮົມນ້ຳໃຈຮັກຊາດສັງຄົມນິຍົມ, ສົມທົບການສຶກສາອົບຮົມ ສະຕິຮັກຊາດຂອງລັດທິເອກະພາບ ກັບການສຶກສາອົບຮົມລັດທິສາກົນສັງຄົມນິຍົມ.

- ສົມທົບການສຶກສາອົບຮົມລັດທິມາກ-ເລນິນ ກັບການເຜີຍແຜ່ແນວທາງ, ນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ແລະສົມທົບການສຶກສາອົບຮົມທິດສະດີກັບການເຄື່ອນໄຫວພົດຕິກຳ.

- ສົມທົບການສຶກສາອົບຮົມສະຕິການເມືອງ ແລະ ສະຕິກົດໝາຍກັບສະຕິສົມທຳສັງຄົມນິຍົມ.

- ສຶບທອດ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍມໍລະດົກທາງດ້ານວັດທະນະ

ທຳລາຍລ້າຄ່າຂອງຊາດ, ຂອງເຜົ່າຕ່າງໆ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຕ້ອງລົບ
ລ້າງຮູບຄອງປະເພນີອັນຫລ້າຫລັງ, ສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ ເນື່ອຕ້ອງ
ເດັດດຽວລົບລ້າງບັນດາຮອງຮອຍເສດເຫລືອທາງດ້ານແນວຄິດແລະ
ວັດທະນະທຳຂອງຊົນຊັ້ນສັກດິນາ ແລະ ຂອງລັດທິລ່າເມືອງຂັ້ນເກົ່າ
ແລະໃໝ.

- ຮັບເອົາບັນດາພາກຜົນທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ຂອງ ໂລກ
ຢ່າງມີການເລືອກເຟັ້ນ, ສົມທົບບັນດາສິ່ງຍອດຍິ່ງຂອງບູຮສະໄໝກັບ
ມູນເຊື້ອອັນຈົບງາມຂອງຊາດ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍເດັດດຽວຕ້ານຢັ້ນການ
ບຸກໂຈມຕີຂອງສັດຕູໃນແນວຣົບແນວຄິດ ແລະວັດທະນະທຳ, ສະກັດ
ກັ້ນຜົນສະທ້ອນອັນບໍ່ດີຕ່າງໆ ທີ່ມາຈາກພາຍນອກ.

ພວກເຮົາປະຕິບັດທິດທາງເຫລ່ານັ້ນ ເນື່ອເພື່ອໃຫ້ສຸດປະ
ສົງ ທັງກໍ່ສ້າງວັດທະນະທຳໃໝ່ທີ່ມີເນື້ອໃນສັງຄົມນິຍົມ, ທີ່ສະແດງ
ອອກເຖິງລັກສະນະຊາດ, ລັກສະນະປະຊາຊົນ, ທັງສ້າງຄົນໃໝ່ສັງ
ຄົມນິຍົມ, ກອບອົບພິດເນື່ອສ້າງຄົນທີ່ມີຈຳໃຈຮັກຊາດ, ຮັກສ້າງຄົມນິ
ຍົມ, ມີຈຳໃຈສາກົນສັງຄົມນິຍົມ, ອອກແຮງງານຢ່າງມີລະບຽບວິ
ໄນ, ມີຜະລິດຕະພາບ,ດຳລົງຊີວິດ ແລະ ເຮັດວຽກຕາມຫລັກການ
ທີ່ວ່າ " ແຕ່ລະຄົນ ເພື່ອທຸກຄົນ, ທຸກຄົນ ເພື່ອແຕ່ລະຄົນ ".

<u>ອັນທີ່ຫົກ: ປ່ຽນແປງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງ ປະຊາຊົນຜູ້ອອກແຮງ
ງານເຜົ່າຕ່າງໆ ໃຫ້ດີຂຶ້ນຢ່າງເດັ່ນຊັດ ແລະ ແກ້ໄຂບັນດາ ບັນຫາ
ສັງຄົມຢ່າງ ເໝາະສົມ.</u>

ປະເທດເຮົາ ເປັນປະເທດກະສິກຳຫລ້າຫລັງ, ຊຳພັດໄດ້ຖືກ

ສົງຄາມເປັນເວລາຫລາຍສິບປີຕິດໆ ກັນ, ດັ່ງນັ້ນ ຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງປະຊາຊົນເຮົາ ຈຶ່ງມີຄວາມທຸກຍາກລຳບາກເຂັນຫລາຍປະການ, ມີບັນຫາສັງຄົມຫລາຍບັນຫາ ໄດ້ຕັ້ງຂຶ້ນ ເຊັ່ງເລັ່ງຫວ່ງໃຫ້ພວກເຮົາ ຕ້ອງແກ້ໄຂ. ໂດຍເປັນພັກກຳອຳນາດ, ພັກເຮົາ ມີຄວາມຮັບຜິດ ຊອບໃນການເບິ່ງແຍງດູແລຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ, ແກ້ໄຂ ບັນດາບັນຫາສັງຄົມໄປພ້ອມໆ ກັບການແກ້ໄຂບັນດາບັນຫາ ເສດຖະ ກິດ.

ພວກເຮົາຄວນຮັບຮູ້ຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ ພາຍໃຕ້ລະບອບສັງຄົມ ນິຍົມ, ການຂະຫຍາຍເສດຖະກິດເນັ້ນໜັກໃສ່ຈຸດປະສົງຮັບໃຊ້ຜົນປະ ໂຫຍດຂອງປະຊາຊົນ ແລະບົນພື້ນຖານນັ້ນຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ ໃຫ້ສູງຂຶ້ນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ. ເນື່ອງມາ ຖ້າຢາກແກ້ໄຂບັນດາບັນຫາ ສັງຄົມ ກໍຕ້ອງໄດ້ວາງນັ້ນພື້ນຖານແຫ່ງການແກ້ໄຂບັນດາບັນຫາ ເສດຖະກິດເປັນຢ່າງດີ. ແຕ ໃນດ້ານອື່ນ, ໃນເມື່ອພວກເຮົາຫາກ ແກ້ໄຂບັນຫາສັງຄົມໄດ້ດີ ມັນກໍເປັນມາດຕະການອັນສຳຄັນປະກອບ ສ່ວນເຂົ້າ ໃນການຊຸກຍູ້ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດເຊັ່ນດຽວ ກັນ. ເປັນອັນຈະແຈ້ງວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຕັດແຍກບັນຫາ ເສດຖະ ກິດກັບບັນຫາສັງຄົມອອກຈາກກັນ, ຫາກເຮົາຕ້ອງຮັບຮູ້ສາຍພົວພັນ ອັນສະໜິດເໜັ້ນ ແລະການກະທົບເຊັ່ງກັນ ແລະກັນລະຫວ່າງສອງບັນ ຫາດັ່ງກ່າວນັ້ນອີກດ້ວຍ.

ເພື່ອແກ້ໄຂບັນດາບັນຫາສັງຄົມ, ກ່ອນອື່ນໝົດ ພວກເຮົາຕ້ອງ ສ້າງລະບົບນະໂຍບາຍສັງຄົມເຊັ່ນ ນະໂຍບາຍເຜົ່າຊົນ, ນະໂຍບາຍ

ສາສະໜາ, ນະໂຍບາຍເງິນເດືອນ ແລະ ບຳເໜັດ, ນະໂຍບາຍຕໍ່ເມຍ ຳ, ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ອອກກຳລັງເບ ຸ ບຳນານ, ນະໂຍບາຍຕໍ່ທະຫານເສ ຸ ອາຄະ, ນະໂຍບາຍຕໍ່ຄ ຸ ຍ ຄື ຜູ້ເສ ຸ ສະຫລະຊີວິດເພື ຸ ອການປະຕິວັດ ແລະນະໂຍບາຍອື ຸ ນໆ ອີກ. ແຕ ຸ ວ່າ, ເຖິງຈະສ ຸ າງລະບຽບນະໂຍບາຍສັງຄົມນິຍົມຄົບຖ ຸ ວນປານໃດກ ຸ ຕາມ ມັນກ ຸ ບໍ ຸ ທັນພໍເທ ຸ ອ, ສ ຸ ິ ງສຳຄັນໄປກ ວ ຸ ານັ ຸ ນ ຄ ຸ ວນຕ ຸ ອງປະຕິບັດລະບຽບການ, ນະໂຍບາຍຕ ຸ າງໆ ທີ ຸ ໄດ ຸ ປະກາດໃຊ ຸ ເລ ວ ນັ ຸ ນ ຄ ຸ ວນໃຫ ຸ ເໝາະເໝັດເໝາະສົມ, ທ ຸ ານ ຸ ໍ ກເພ ຸ ອຮັບປະກັນຜົນປະໂຫ ຸ ດຂ ຸ ອງປະຊາຊົນ.

ໃນສະໄໝຂ ຸ າມຜ ຸ ານ, ພວກເຮົາຈະ ຸ ຕ ຸ ອງພະຍາຍາມສຸມໃສ ຸ ແກ ຸ ໄຂຄວາມ ຸ ຕ ຸ ອງການອັ ຸ ນ ຮີ ຸ ບດ ຸ ວນຈຳເປັນຂ ຸ ອງປະຊາຊົນຜູ ຸ ອອກແຮງງານໃຫ ຸ ໄດ ຸ ເທ ຸ ົ ຸ ລະກ ຸ ວ ເຊ ຸ ັ ນ ດ ຸ ານການກິນ ຢ ຸ , ການນຸ ຸ ງຫ ຸ ົ ຸ ມ, ການຮ ຸ ຽນ, ການປິ ຸ ນປົ ຸ ວພະຍາດ, ການພັກຜ ຸ ອນ, ການບັນເທີງ ເພ ຸ ື ອປ ຸ ຽນແປງຊ ຸ ີ ວິດການເປັ ຸ ນ ຢ ຸ ູ ທາງດ ຸ ານວັດຖ ຸ ແລະຈິດໃຈຂ ຸ ອງປະຊາຊົນຜູ ຸ ອອກແຮງງານໃຫ ຸ ດ ຸ ີ ຂຶ ຸ ນ ຢ ຸ າງເດັ ຸ ນຊັດ, ບ ຸ ໍ ໃຫ ຸ ເຂົ ຸ າມີຄວາມຂາດເຂີ ຸ ນເກີ ຸ ນໄປກ ວ ຸ ຽວກັບຄວາມ ຸ ຕ ຸ ອງການອັນຈຳເປັ ຸ ນ, ທ ຸ ານ ຸ ໍ ກເພ ຸ ື ອໃຫ ຸ ເຂົ ຸ າມີຄວາມອຸ ຸ ນອ ຸ ຽນໃຈໃນການ ຸ ອອກແຮງງານດ ຸ ວຍຄວາມປະດິດສ ຸ າງ, ນຳເ ຸ ົ ອາຄວາມຮູ ຸ ຄວາມສາມາດຂ ຸ ອງຕົນ ອຸ ທິດໃຫ ຸ ແກ ຸ ວ ຸ ງການລວມ. ການແກ ຸ ໄຂບັນຫາເຫ ຸ ົ ານັ ຸ ນ ໄດ ຸ ດ ຸ ີ ມັນເປັ ຸ ນການສະແດງ ຸ ອອກເຖິ ຸ ງການພົ ຸ ນໃ ຸ ກ ຸ ດເໝ ຸ ື ອເສດຖະກິ ຸ ດ ຸ ານ ຂ ຸ ອງສັງຄົມນິຍົມ ເ ຸ ົ ຸ າໃນສະພາບແວດລ ຸ ອມ ຕ ຸ ົ ວ ຈ ຸ ິ ງ ຂ ຸ ອງປະເທດເຮົາ ໃນສະໄໝຂ ຸ າມຜ ຸ ານ ຢ ຸ າງປະດິດສ ຸ າງນັ ຸ ນ ເ ຸ ອ ຸ ງ.

ບົດທີ່ເຈັດ: ການສ້າງລະບົບຄຸ້ມຄອງໃໝ່ຕຸກຂົງເຂດເຄື່ອນໄຫວ ຂອງສັງຄົມ.

ພາຍຫລັງຍາດເອົາອຳນາດການປົກຄອງໃນທົ່ວປະເທດມາໄດ້ ແລ້ວ ພວກເຮົາຕ້ອງຮຸ້ຄຸ້ມຄອງສັງຄົມທັງໝົດ ໂດຍບໍ່ຍົກເວັ້ນຂົງເຂດ ໃດຂົງເຂດໜຶ່ງ. ຄຳຫາກວ່າ ບໍ່ຮຸ້ຄຸ້ມຄອງສັງຄົມແລ້ວພວກເຮົາກໍ່ຈະ ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂບັນດາໜ້າທີ່ອັນໃຫຽ່ຫລວງໄດ້ເຊັ່ນ: ການສ້າງຣາກ ຖານວັດຖຸ-ເຕັກນິກຂອງສັງຄົມນິຍົມ, ການດັດສ້າງສັງຄົມນິຍົມ, ການ ປ່ຽນແປງຊົນຊົ້ນກາມເປັນຝູ້ຂອງປະຊາຊົນ...

ພວກເຮົາສ້າງສັງຄົມນິຍົມ ດ້ວຍຄົນທີ່ປະຫວັດສາດປະໄວ້. ຄົນທີ່ປະຫວັດສາດປະໄວ້ໃຫ້ພວກເຮົານັ້ນ ເໝີນຄົນທີ່ມີນ້ຳໃຈຮັກຊາດ ອັນຖ້ວນ,ມີຄວາມຈົງຮັກພັກດີຕໍ່ພັກ, ມີຄວາມສາມັກຄີຮັກແພງກັນ, ຄົນທີ່ອອກແຮງງານດ້ວຍຄວາມຂະຫຍັນພາກພຽນ; ແຕ ພ້ອມກັນນັ້ນ ຜູ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ຊ້ຳພັດມີອັນຈຳກັດຢູ່ເຊັ່ນ ລະດັບຄຸ້ມຄອງສັງຄົມ,ລະ ດັບວັດທະນະທຳ, ວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ ເວົ້າທົ່ວໄປຍັງຕ່ຳ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ເມື່ອເວົ້າເຖິງການສ້າງລະບົບຄຸ້ມຄອງໃໝ່ຕຸກຂົງ ເຂດເຄື່ອນໄຫວຂອງສັງຄົມ ໜ້າທີ່ອັນຄັບໜ້ຶ່ງຂອງພວກເຮົາເໝີນການ ສ້າງຄົນແຄວພະນັກງານທີ່ຮຸ້ຄຸ້ມຄອງສັງຄົມ.

ການຄຸ້ມຄອງສັງຄົມ ເປັນການຄຸ້ມຄອງຣາງກາຍທົ່ມຊ່ວຍ,ທ່ຽ ເຄື່ອນໜຸ້ມ ແລະຂະຫຍາຍຕົວຕາມກົດເໝີນພາວະວິໄສ.ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງຈ່ຳເປ່ນຄຸ້ມຄອງສັງຄົມຕາມໃຈມັກ ອັດຕະວິໄສຂອງພວກ ເຮົາ, ຫາກເໝີນຕ້ອງຮຸ້ຈັກກະທົບເຂົ້າໃສ່ບັນດາລະບົບຂອງສັງຄົມ

ຢ່າງມີສະຕິ, ມີຈຸດປະສົງ ແລະ ມີແຜນການ ບົນພື້ນຖານແຫ່ງການຮັບຮູ້ ແລະພຸ້ນໃຈບັນດາກິດເໜດພາວະວິໄສຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ກິດເໜດສັງຄົມ ເປັນກິດເໜດແຫ່ງການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄົນ, ຂອງກຸ່ມຄົນ, ຂອງມວນມະຫາຊົນນັ້ນເອງ. ການເຄື່ອນໄຫວເຫລົ່ານັ້ນຍາມໃດກໍແໝໃສ ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານວັດຖຸແລະຈິດໃຈອັນແໝນອນ. ຄຸ້ຍ ຢ່າງຄຸ້ມຄອງ ແລະຊຸກຍູ້ການເຄື່ອນໄຫວທຸກຢ່າງຂອງຄົນ, ພວກເຮົາຕ້ອງ ເອົາໃຈໃສ ເຖິງບັນຫາຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ, ຕ້ອງຮູ້ສົມທົບຢ່າງເໝາະແໝ ລະຫວ່າງການສົ່ງເສີມດ້ວຍຜົນປະໂຫຍດດ້ານວັດຖຸ ກັບການສຶກສາອົບຮົມແນວຄິດ. ການຄຸ້ມຄອງສັງຄົມ ເລັ່ງໜ້າໃຫ້ພວກເຮົາຕ້ອງຮູ້ສົມທົບ ຜົນປະໂຫຍດຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ຜົນປະໂຫຍດຂອງສັງຄົມ, ຜົນປະໂຫຍດຂອງລວມໝູ່ ແລະຜົນປະໂຫຍດຂອງສ່ວນບຸກຄົນ, ເຮັດໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດເຫລົ່ານັ້ນ ລວມແຕກາຍເປັນກຳລັງດົນຊຸກຍູ້ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄົນ.

ຢ່າງຄຸ້ມຄອງສັງຄົມໄດ ເໝນບໍ່ມີວິທີທາງໃດອື່ນນອກເໜືອໄປ ຈາກການສ້າງ ແລະ ບຸລະນະລະບົບນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບດ້ານຕ່າງໆ ຂອງຊີວິດສັງຄົມ. ລະບົບນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວນັ້ນ ຕ້ອງສອດແສງໃຫ້ເຫັນຢ່າງຖືກຕ້ອງ ກ່ຽວກັບບັນດາກິດເໜດພາວະວິໄສ ເໜ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງສັງຄົມທີ່ພວມກະທົບຢູ່ໃນປະເທດເຮົາ ໃນສະໄໝຂ້າມຜ່ານ ແລະສອດແສງໃຫ້ເຫັນກ່ຽວກັບຜົນປະໂຫຍດຂອງມວນມະຫາຊົນ.

ຄຽງຄູ່ກັບການສ້າງ ແລະບຸລະນະລະບົບນະໂຍບາຍ, ພວກເຮົາຈະຕ້ອງ ເຮັດໃຫ້ນະໂຍບາຍເຫລົ່ານັ້ນ ເປັນລະບົບກົດໝາຍ, ເປັນ

ກິດບັນຍັດລະອຽດ, ເພາະວ່າ ຖ້າຫາກບໍ່ມີກົດໝາຍ, ບໍ່ມີກົດຂໍ້ບັງຄັບໃນສັງຄົມແລ້ວ ກໍລະຄຸ້ມຄອງສັງຄົມບໍ່ໄດ້.

ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງສັງຄົມເຮົາ ພວມເລັ່ງທວງໃຫ້ພວກເຮົາຕ້ອງສ້າງ ແລະບຸລະນະກົງຈັກຄຸ້ມຄອງຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມສາມາດພຽງພໍ ໃນການສ້າງລະບົບນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ, ໃນການສ້າງແຜນການຂະຫຍາຍເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ສ້າງ ແລະຈັດວາງພະນັກງານ,ຄຸ້ມຄອງ ແລະອຳນວຍຄວບຄຸມການເຄື່ອນໄຫວທຸກຢ່າງໃນສັງຄົມຕາມແນວທາງຂອງພັກ.

ສະຫາຍທີ່ຮັກແພງທັງຫລາຍ !

ບັນດາກິດທາງ ແລະໜ້າທີ່ເຫລົ່ານັ້ນ ມີການກ່ຽວພັນກັນຢ່າງສະໜິດເໜັ້ນທີ່ສຸດ. ເພາະສະນັ້ນ ເມື່ອພວກເຮົາປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃໝ່ໜ້ານຶ່ງໄດ້ດີ ມັນຈະມີຄວາມໝາຍກະທົບຢ່າງແຂງແຮງ ເຖິງໜ້າທີ່ອື່ນໆ, ກົງກັນຂ້າມ ຖ້າພວກເຮົາຫາກຖືເບົາ ຫລືແກ້ໄຂບັນຫາໃໝ່ນຶ່ງບໍ່ດີນັ້ນ ຈະສົ່ງຜົນສະທ້ອນບໍ່ດີ ເຖິງບັນຫາອື່ນຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງເຊັ່ນດຽວກັນ. ສະນັ້ນ,ພວກເຮົາຕ້ອງປະຕິບັດທຸກ ໜ້າທີ່ເຫລົ່ານັ້ນໄປພ້ອມໆ ກັນ, ບໍ່ຄວນຖືເບົາໜ້າທີ່ໃໝ່ໜ້ານຶ່ງ.

ການປະຕິບັດບັນດາກິດທາງ ແລະໜ້າທີ່ເຫລົ່ານັ້ນ ມີຄວາມໝາຍວ່າ ພວກເຮົາປະຕິບັດສອງໜ້າທີ່ຍຸດທະສາດໄປພ້ອມໆ ກັນຄືປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ ແລະສ້າງສັງຄົມນິຍົມ, ແລະດຳເນີນການ

ປະຕິວັດ ມີ ປະການໄປພ້ອມໆ ກັນຄື ການປະຕິວັດທາງດ້ານກຳລັງ ການຜະລິດ, ການປະຕິວັດທາງດ້ານການພົວພັນການຜະລິດ, ການປະຕິວັດທາງດ້ານເມືອຄິດ ແລະວັດທະນະທຳ, ໃນນັ້ນ ພວກເຮົາ ຖືເອົາການປະຕິວັດທາງດ້ານກຳລັງ ການຜະລິດເປັນອັນທີ່ມີຄວາມໝາຍ ຕັດສິນ, ແລະໃນການປະຕິວັດທາງດ້ານເມືອຄິດ ແລະວັດທະນະທຳ ພວກເຮົາຖືເອົາການສຶກສາເປັນໃຈການ ແລະຕ່ອງໄປກ່ອນກ່ອໜ່ຶ.

ເມື່ອໃດ ກ ໜ້າທີ່ດ່ງກ່ວນັ້ນຫາກສຳເລັດ ຫລືສຳເລັດໂດຍ ພື້ນຖານແລ້ວ ພວກເຮົາຈຶ່ງຈະບັນລຸຈຸດໝາຍຕົ້ນຕໍ ຂອງສະໄໝຂ້ານ ຜ່ານ. ເວົ້າອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ສະໄໝຂ້ານຜ່ານຜູ້ໃນປະເທດເຮົາຈະສິ້ນ ສຸດລົງ ກໍຕ່ເມື່ອພວກເຮົາບັນລຸບ່ສະເພາະແຕ່ລາດຖານໃໝ່ງ ເທົ່ານັ້ນ, ຫາກແມ່ນບັນລຸມາດຖານສັງລວມຂອງທຸກ ດ້ານ: ເສດຖະ ກິດ, ສັງຄົມ, ການເມືອງ, ວັດທະນະທຳ, ເມືອຄິດ, ແລະຮາກ ຖານຂອງມາດຖານສັງລວມນັ້ນແມ່ນເພບ່ວ່ທີ່ການຜະລິດສັງຄົມນິຍົມ. ໃນເມື່ອສຳເລັດບັນດາໜ້າທີ່ເຫລ່ານັ້ນແລ້ວ ກ່ມີຄວາມໝາຍວ່າ ພວກ ເຮົາໄດ້ແກ້ໄຂບັນຫາ " ໃຜເວົ້າຊະນະໃຜ " ສຳເລັດ, ສັງຄົມນິ ຍົມໄດ້ມີໄຊ, ບັນດາຮາກຖານຂອງສັງຄົມນິຍົມໄດ້ຮັບການສ້າງຂຶ້ນ ແລະສັງຄົມ ສັງຄົມນິຍົມ ເລ່ມ້ນຂະຫຍາຍຕົວຢ່ນ້ພື້ນຖານສະເພາະ ຂອງມັນເອງ.

ແຕ, ຈຳເປັນຕ້ອງເນັ້ນໜັກເປັນພິເສດວ່າ ເມື່ອງຈາກ ລະ ດັບຂະຫຍາຍຕົວໃນດ້ານຕ່ງໆ ຂອງປະເທດເຮົາຍ້ງຕ່ຳ, ດ່ງນັ້ນ ຂະບວນວ້ດແໜ່ງການປະຕິວັດໜ້າທີ່ເຫລ່ານັ້ນ ຈຶ່ງເປັນຂະບວນວ້ດ

ທີ່ສັບສົນ, ທຸ້ງຍາກ ແລະຍາວນານທີ່ສຸດ. ພວກເຮົາອາດຈະເຫັນ
ລວງໜ້າໄດ້ວ່າ ສະໄໝຂ້ານຜ່ານຢູ່ໃນປະເທດເຮົາ ເໝນອນຈະຍາວ
ນານກວ່າ, ທຸ້ງຍາກສັບສົນກວ່າ ຖ້າທຽບໃສ່ບັນດາປະເທດສັງຄົມ
ນິຍົມອ້າຍນ້ອງ. ເລນິນ ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ: " ປະເທດໃດຍິ່ງຫລ້າຫລັງ
ເຊິ່ງຈຳຕ້ອງ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເຮັດການປະຕິວັດສັງຄົມນິຍົມ ນັ້ນເມື່ອງມາ
ຈາກຄວາມລະອຽດລະອໍ່ຂອງປະຫວັດສາດ- ແລ້ວປະເທດນັ້ນໆ ຍິ່ງ
ພົບຄວາມທຸ້ງຍາກໃນການຫັນຈາກບັນດາການພົວພັນເກົ່າ ໄປສູ່ບັນ
ດາການພົວພັນສັງຄົມນິຍົມ ".(1)

ລັກສະນະທຸ້ງຍາກ, ສັບສົນ ແລະ ຍາວນານຂອງສະໄໝ
ຂ້ານຜ່ານຢູ່ໃນປະເທດເຮົານັ້ນເອງ ເລີ່ງທ້ວງໃຫ້ພັກເຮົາຕ້ອງເໜ
ສະໄໝຂ້ານຜ່ານອອກເປັນຫລາຍໄລຍະ, ແລະ ຕ້ອງວາງທິດທາງ,
ໜ້າທີ່ສຳລັບແຕ່ລະໄລຍະລະອຽດໂດຍສອດຄ້ອງກັບຈຸດພິເສດຂອງ ໄລ
ຍະໜຶ່ງໆ. ເລນິນ ໄດ້ເວົ້າວ່າ: "ຕະຫລອດສະໄໝຂ້ານຜ່ານ, ໃນ
ນະໂຍບາຍຂອງພວກເຮົາຊ້ຳພັດເໜ ເປັນຫລາຍບາດກ້າວຂ້ານຜ່ານ
ນ້ອຍໆ ເນື່ອກເລ ະຄວາມທຸ້ງຍາກທ້ວງພິດຂອງໜ້າທີ່ທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງ
ເຮັດ, ຄວາມທຸ້ງຍາກທ້ວງພິດຂອງນະໂຍບາຍ ແລະ ຄວາມຄ້ອງ
ເຄືອທ້ວງພິດຂອງນະໂຍບາຍ ເໝນຢ່ນອວ່າ ຮູ້ຄິດໄລ ເຖິງບັນດາໜ້າ

---

(1) ວ.ອິ.ເລນິນ ຄົບຊຸດ, ເຫລັ້ມທີ ນ໙, ສຳນັກພິມຈຳໜ່າຍ
" ປະໂລກະແລັດ ຝ, ນິດສະກຸ, ປີ ຈ໙ກ໓, ພາສາຫວຽດນາມ,
ໜ້າ ຝ.

ທີ່ລໍາເພາະຂອງແຕ່ລະບາດກ້າວຂ້າມຜ່ານດ້ານກ້າວນັ້ນ". (1) ອັນຫນ້ຽວ
ຍາກ ແລະ ຄວາມຄ້ຽງເຄ້ຽວຂ້ຽງພວກເຮົາບ່ສະເພາະແຕ່ຢູ່ໃນຂອບ
ວ້ຽງທິດທ້ຽງ ແລະ ໜ້າທ່ີ່ສໍາລັບຕະຫລ້ອດສະໄໝຂ້າມຜ່ານເທ່ົ່ານັ້ນ,
ຫ້ຽກ ຍ້ັງຕ້ອງຮູ້ເຮ້ັກໃຫ້ທິດທ້ຽງ ແລະ ໜ້າທ່ີ່ນ້ັ ເປ້ັນອ້ັນລະອ້ຽດສໍາລັບ
ໄລຍະແຕ່ໄປເຖ້ິງ ປ ໘ooo ແລະ ສໍາລັບແຜ່ນ ໕ ປ ຄ້ັ້ງທ່ີ
ສອ້ຽ.

III - ທິດທ້ຽງ ແລະ ໜ້າທ່ີ່ຕ້ານ ດ້ານ ເສດຖະກ ິ ດ-ສ ້ ງ ຄົມ ແຕ່ໄປເຖ ິ ງ ປ ໘ooo ແລະ ໃນ ແຜ ່ ນ ໕ ປ ຄ ້ ັ ້ ງ ທ ່ ີ ສ ອ ້ ຽ (ປ ໑໙໙- ໒ooo).

ສະ ຫ າ ຍ ທ ່ ີ ຮ ັ ກ ແ ພ ງ ທ ້ ງ ຫ ລ ່ າ ຍ !

ໃ ນ ກ ານ ກ ໍ ານ ິ ດ ທ ິ ດ ທ ້ ຽ ງ ແ ລ ະ ໜ ້ າ ທ ່ ີ ່ ໃ ຫ ້ ແ ຈ ້ ງ ນ ັ ້ ນ ດ ້ າ ນ ບ າ ດ ກ ້ າ ວ ເ ດ ິ ນ ຂ ອ ້ ຽ ງ ສ ະ ໄ ໝ ຂ ້ າ ມ ຜ ່ ານ ນ ັ ້ ນ ອ ັ ນ ຫ ນ ້ ຽ ວ ຍ າ ກ ກ ວ ່ າ ໝ ູ ່ ສ ໍ າ ລ ັ ບ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ່ ່ ່

ບົນພື້ນຖານຕົວຈິງຂອງປະເທດເຮົາໃນປະຈຸບັນຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ອີງໃສ່ແນວທາງທີ່ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີ III ຂອງພັກໄດ້ວາງອອກ ແລະອີງໃສ່ບັນດາທິດທາງ, ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍຂອງສະໄໝຂ້າມຜ່ານທີ່ໜ້າສະເໜີມາເທິງນີ້, ພວກເຮົາວາງທິດທາງ ແລະໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍແຫ່ງການຂະຫຍາຍເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ສຳລັບໄລຍະແຕ່ນີ້ໄປເຖິງປີ ຄ.ສ ๒๐๐๐ ແລະສຳລັບແຜນການ ๕ ປີຄັ້ງທີ່ສອງ (๑๙๘๑-๑๙๘๕) ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

๑)- <u>ແກ້ໄຂບັນຫາທັນຍາຫານ ແລະອາຫານໃຫ້ໄດ້ຢ່າງໜັກໜ້ວງ ບົນພື້ນຖານແຫ່ງການຂະຫຍາຍການກະສິກຳຢ່າງຮອບດ້ານ.</u>

ທັນຍາຫານ ແລະອາຫານ ເປັນຜະລິດຜົນທີ່ສຳຄັນກວ່າໝູ່ສຳລັບຮັບປະກັນການຄົງຕົວ ແລະການຂະຫຍາຍຕົວຂອງມະນຸດ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ການແກ້ໄຂບັນຫາທັນຍາຫານ ແລະອາຫານ ຈຶ່ງເປັນໜ້າທີ່ທີ່ສຳຄັນອັນດັບໜຶ່ງຂອງທຸກໆ ປະຊາຊາດໃນທຸກສະໄໝ. ອັນນັ້ນເປັນຖານທຳອິດບົນເສັ້ນທາງ ແຫ່ງການທີ່ເປັນອຸດສາຫະກຳສັງຄົມນິຍົມ ເຊິ່ງພວກເຮົາຈະຕ້ອງຜ່ານພົ້ນໄປໃຫ້ໄດ້, ເພາະວ່າ ໃນເມື່ອ ຜະລິດຕະພາບຂອງງານຢູ່ໃນຂະໜາງການປູກຝັງຫາກສູງຂຶ້ນແລ້ວນັ້ນຈະຊ່ວຍອຳນວຍໃຫ້ພວກເຮົາດຳເນີນການແບ່ງງານຄືນໃໝ່ໄດ້ໂດຍຖ່ວງເວົ້າກຳລັງແຮງງານຈາກການກະສິກຳໄປຂະຫຍາຍຂະໜາງການຫັດຖະກຳ, ອຸດສາຫະກຳນ້ອຍ ແລະອຸດສາຫະກຳໜັກ, ເຮັດໃຫ້ການປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳ.ແລະການລ້ຽງສັດກາຍເປັນຂະໜາງການຜະລິດຍຸດທະສາດ.

ໜ້າທີ່ໃຈກາງຂອງພວກເຮົາໃນໄລຍະນີ້ ເນ່ນສຸມກຳລັງເຂົ້າ
ໃສ່ການແກ້ໄຂບັນຫາທັນຍາຫານ ແລະອາຫານໃຫ້ໄດ້ຢ່າງໜັກແໜ້ນ,
ສຸ້ຊຸມຜະລິດທັນຍາຫານ ໄລສະເລ່ຍຕາມຫົວຄົນໃຫ້ໄດ້ແຕ ๔๕๐-๕๐๐
ກິໂລຕໍ່ປີ, ທັ້ງໃໝ່ຜະລິດພັນກະສິກຳທີ່ເປັ້ນສິນຄ້າຫລາຍໜ່ສົມຄວນ
ເພ່ື່ອເປັ້ນສິນຄ້າຂາ๑๑ກ ແລະເປັ້ນວັດຖຸດິບ ປ້ອນອຸດສາຫະກຳເບົາ
ແລະອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງພາຍໃນປະເທດ.

ໃນແຜນການ ๕ ປ່ີ ຄັ້ງທ່ີ ๒ ນ້ີ, ຕ້ອງສຸມກຳລັງ ເຂ້ົາໃສ່ການ
ແກ້ໄຂບັນຫາທັນຍາຫານ ແລະອາຫານໃຫ້ໄດ້ໂດຍພ້ືນຖານ. ທຸກ
ບ່ລ່ເວນ, ທຸກ ທ້ອງຖ່ິ ຕ້ອງສຸ້ຊຸມຍົກປະລ່ມານຜ່ິ ຜະລ່ດທັນຍາ
ຫານຂ້ຶ້ນ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ບັນດາວ່ິທີການເຕັກນ່ິກຂອງການກະເສດ
ສຸມ, ໂດຍສອດຄ້ອງກັບຄວາມສາມາດ ແລະ ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງ
ການຕົວຈ່ງຂອງຕົນ. ເຖ່ງປ ๒๐๐๐, ບ່ລ່ເວນທ່ີ່ພ້ຽງທາງທ່ິດຕາ
ເວ້ັນຕົກໜ້ອຍກໍ່ສາມາດແກ້ໄຂຄວາມຕ້ອງການທັນຍາຫານ ຢ່ໃນທ້ອງຖ່ິ
ຂອງຕົນຢ່າງໜ້ກແໜ້ນແລ້ວ, ຍ້ັງຕ້ອງໃໝ່ສ່ອມຊ້ອມໜ້ນບ່ລ່ເວນອ່ືນໆ
ແລະເພ່ິ່ມສ່ອມສະສົມໃຫ້ລ້ດຫລາຍຂ້ຶ້ນອ່ີກ. ສ່ອມເຂດພ້ດອຍທ່ີ່ໆ
ທ່ິດຕາເວ້ັນ๑๑ກ ແລະພ້ກເພ່ີ ເນ່ນຕ້ອງພະຍາຍາມສຸ້ຊຸມ ໃຫ້ມ
ຕົນເອງທ່ີ່ດ້ານທັນຍາຫານ ແລະມ່ສ່ອມແຮ ໄວ.

ຮອດປ ๒๐๐๐ ທ້ົວປະເທດ ຕ້ອງສຸ້ຊຸມໃໝ່ຜ່ິ ຜະລ່ດດ້ານທັນ
ຍາຫານ ປະມານ ๘ ລ້ານໂຕນເຖ່ງ ๘,๘ ລ້ານໂຕນ.

ດ້ວຍທ້ັດສະນະຂະຫ້ຍາຍການກະສ່ກຳຢ່າງຮອບດ້ານ, ພວກ
ເຮົາຕ້ອງຕ້ັ້ງໜ້າຂະຫ້ຍາຍການປ້ກຜ່ັ ໃນອຸດສາຫະກຳໄລຍະສ້ັ້ນ, ໄລ

ยะยาว, ต้ນໄม້ກົ້ນພາກ, ຕ້ນໄມ້ໃຫ້ນ້ຳມັນ, ຕ້ນໄມ້ໃຫ້ໃຍ, ຕ້ນໄມ້ທີ່ເປັນຢາ..., ເອົາໃຈໃສ່ສ້າງເຂດຜະລິດຈຸດໜັກ ເປັນແຕ່ລະຈຸ ນິດໃຫ້ເປັນຕົວ ເປັນຕົ້ນຂຶ້ນ ເພື່ອສ້າງແຫລ່ງສະໜອງວັດຖຸດິບປ້ອນອຸດສາຫະກຳຢ່າງພຽງພໍ ແລະ ເປັນສິນຄ້າຂາອອກ.

ຂະຫຍາຍການລ້ຽງສັດປະເພດຕ່າງໆ ຢ່າງແຂງແຮງ ເຊັ່ນ ງົວ, ຄວາຍ, ໝູ, ສັດປີກ, ປາ, ເຜິ້ງ, ໂດຍຖືເອົາການລ້ຽງສັດຢູ່ໃນແຕ່ລະຄອບຄົວ ເປັນສຳຄັນ. ເອົາໃຈໃສ ເປັນພິເສດ ເຖິງ ການເປີດກ້ວ້າງຕາມ ຕ່າງສັດຕະ ອະແພດ, ການກັນ ແລະ ຕ້ານ ພະຍາດ, ພະຍຸສັດ, ໂດຍສະເພາະ ເຂດ ສັດໃຫ່ຍ.

ຄ)- <u>ຈຳກັດ ແລະ ໄປເຖິງ ຍົກເລີກ ການ ຕັດ ປ່າ ເຮັດ ໄຮ່ ໂດຍ ເດັດຂາດ</u>. ໃນ ປະຈຸບັນ ນີ້, ໄພ ອັນ ຕະລາຍ ທີ່ ເປັນ ຕ້ານ ຢ່າງ ໃຫ່ ສຳ ລັບ ປະ ເທດ ເຮົາ ເຊັ່ນ ການ ລຸກ ປ່າ ຢ່າງ ຮຸນ ແຮງ, ແລະ ການ ຕັດ ປ່າ ເຮັດ ໄຮ່ ທີ່ ລັກ ສະ ນະ ແຜ ຫລາຍ ທົ່ວ ໄປ. ໃນ ແຕ່ ລະ ປີ, ປ່າ ໄມ້ ປະ ມານ ຫ ໐໐.໐໐໐ ເຮັກ ຕ້ ຖືກ ທຳ ລາຍ ຍ້ອນ ການ ເຮັດ ໄຮ່, ໃນ ນັ້ນ ຍ້ ນັບ ການ ລຸກ ປ່າ ຮຸ ຮ ຍ. ໝາຍ ຄວາມ ວ່າ ໃນ ແຕ່ ລະ ປີ ປະ ຊາ ຊົນ ເຮົາ ໄດ້ ລຸກ ໄມ້ ຖ ຫລາຍ ລ້ານ ເຫ ກ ກ ອນ ເພື່ອ ເລ ກ ເອົາ ເຂົ້າ ປະ ມານ ๔๐๐.๐๐๐ ໂຕນ. ອັນ ນີ້ ນັ ມັນ ໄດ້ ກໍ ເຮ ຮ ຍ ຢ່າງ ໜັກ ໜ ວ ງ ແກ່ ສິ ວ ແວ ດ ລ ມ ທຳ ມ ຮ ຊ ດ, ແກ ຮ ວ ດ ການ ເປັ ຢ ຮ ວ ງ ຄົ ເຮົ. ແຕ ການ ຕ ງ ປ່ າ ເຮ ັ ໄຮ ນ ີ້ ພ ດ ເປ ັ ນ ກ ດ ເ ນ ພ ວ ະ ວ ິ ໄ ສ ຂ ວ ງ ການ ດ ຳ ລ ງ ຊ ວ ິ ດ, ເພ ະ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ຢ ູ ເ ຂ ດ ນ ີ້ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ຕ ອ ງ ການ ເ ຂ ົ ້ າ ກ ິ ນ, ຕ ອ ງ ການ ຟ ືນ ເ ພ ື ່ ອ ຕ ົ ້ ງ ເ ພ ື ່ ອ ຜ ິ ງ, ຕ ອ ງ ການ ໄ ມ ້ ເ ພ ື ່ ອ ເ ຮ ັ ດ ເ ຮ ື ອ ນ, ເ ພ ື ່ ອ ເ ຮ ັ ດ

ເຄື່ອງມືຜະລິດ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ສອຍໃນຄອບຄົວ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ຈະ
ໃຊ້ແຕ່ຄຳສັ່ງບໍ່ລິຫານ ເພື່ອຫ້ານປະຊາຊົນຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ນັ້ນ ເນ
ເປັນໄປບໍ່ໄດ້. ເປັນຫ້ານະດາຢູ່ວ່າ ການ99ກ່ຕ ຄຳສັ່ງຫ້ານຈຸດປ່າ
ຢ່າງຊະຊາຍແລະການຈຳກັດການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ນັ້ນ ເນມີຄວາມ
ຈຳເປັນແທ້, ແຕ ໄປພ້ອມກັບ99ກ່ຕ ຄຳສັ່ງນັ້ນ ອຳນາດການປົກຄອງ
ແຕ່ລະຂັ້ນຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງມີແຜນການ, ມາດຕະການລະອຽດ ເພື່ອ
ສ້າງເງື່ອນໄຂ, ເນ່ະນຳ ແລະ ຊ່ວຍເຫລືອປະຊາຊົນເຜົ່າຕ່າງ ໆ
ໃນທຸກດ້ານ ເນ່ໃສ່ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າທຳມາຫາກິນເປັນປົກຄົງທີ່ ແລະມີ
ຊີວິດການເປັນຢູ່ສະຫງົບປົກກະຕິ. ອັນນັ້ນ ເປັນວຽກງານອັນໜັ່ງທີ່
ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະສັບສົນທີ່ສຸດ, ແຕ່ຫາກມີຄວາມໝາຍອັນໃຫຍ່ຫລວງທີ່
ສຸດສຳລັບການຄົງຕົວ ແລະການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຊາດເຮົາ. ສະ
ນັ້ນ ຂະແໜງການກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ຕ້ອງເປັນເຈົ້າພາບສົມທົບກັບຂະ
ແໜງການຕ່າງ ໆ ທີ່ສ້ວນກ່ຽວຂ້ອງ ແລະທ້ອງຖິ່ນຕ່າງ ໆ ສ້າງໂຄ
ງການທົດຍາທາມ ແລະ ຈາທາມ, ຄົ້ນຄ້ວາແຜນການແກ້ໄຂທົດຍາທາມ
ແລະ ຈາທາມສຳລັບແຕ່ລະບໍ່ລິເວນ, ແຕ່ລະແຂວງ, ແຕ່ລະເມືອງ,
ສ້າງໂຄງການຈຳກັດ ແລະ ກ້າວໄປເຖິງຢຸດຕິການຖາງປ່າເຮັດໄຮ
ໂດຍມີບັນດາມາດຕະການອັນລະອຽດ,ຄົບຊຸດ, ບ່ ກ່ຕ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ
ໃຫ້ແກ້ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ, ທັງເຮັດໃຫ້ການຜະລິດຂະ
ຫຍາຍຕົວ, ທັງປ່ຽນແປງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ດີຂຶ້ນເທື່ອ
ລະກ້າວ.ພວກເຮົາຕ້ອງປຸກລະດົມຂະບວນການມະຫາຊົນຢ່າງກ້ວາງ
ຂວາງ ໂດຍມີການຊຸ້ນຳຢ່າງເໜັ້ນໜ້າຂອງຄະນະພັກ ແລະ ອຳນາດ

ການປົກຄອງແຕ່ລະຂັ້ນ ເພື່ອປະຕິບັດໂຄງການດັ່ງກ່າວໃຫ້ລົ້ນໄດ້.

ນອກຈາກຢຸດຕິການລຸດປ່າຊະຊາຍ ແລະ ຈຳກັດການຖາງປ່າ ເຮັດໄຮ່ແລ້ວ ພວກເຮົາຍັງຕ້ອງມີແຜນການຂຸດຄົ້ນປ່າໄມ້ຢ່າງຮອບດ້ານ. ເພາະວ່າ ນອກຈາກໄມ້ແລ້ວ ປ່າຍັງສະໜອງເຄື່ອງປ່າຂອງດົງທີ່ມີຄ່າສູງໃຫ້ພວກເຮົາອີກດ້ວຍເຊັ່ນ: ໜາກເໜງ, ຍານ, ຄັ່ງ, ບັນດາຕົ້ນໄມ້ທີ່ໃຫ້ໄຍ, ໃຫ້ນ້ຳມັນ, ຕົ້ນໄມ້ທີ່ເປັນຢາ ແລະ ອື່ນໆ... ໃນປ່າຍັງມີສັດທີ່ມີຄ່າແຜ່ງຫລາຍຊະນິດ. ປ່າໄມ້ຍັງມີຄຸນປະໂຫຍດໃນການຮັກສາແຫລ່ງນ້ຳໃຫ້ແກ່ການກະສິກຳ ແລະ ໄຟຟ້ານ້ຳຕົກອີກດ້ວຍ.

ພວກເຮົາ ຕ້ອງວາງທິດທາງ ຂຸດຄົ້ນປ່າໄມ້ຢ່າງຮອບດ້ານ ແລະ ລະອຽດໃຫ້ແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ນັບແຕ່ຂອດປູກ, ບຳລຸງຮັກສາ, ຂຸດຄົ້ນ, ປຸງແຕ່ງ ຕະຫລອດຮອດຂົນຖ່ຽນ. ຮີບຮ້ອນປະກົດໃຊ້ກຳນົດກົງກັບການປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້, ປົກປັກຮັກສາແຫລ່ງເຄື່ອງປ່າຂອງດົງທີ່ມີຄ່າ. ທຸກໆ ແຜນການຂຸດຄົ້ນ ທຸລະກິດປ່າໄມ້ ຕ້ອງໄປຕາມເຜບຸອີ່ວ່ຽປົດ, ຮັບປະກັນໃຫ້ປ່າໄມ້ເກີດຂຶ້ນໄດ້ອີກເລື້ອຍ ຕ້ອງປູກໄມ້ຄືນໃໝ່. ຖ້າບ່ອນໃດບໍ່ມີແຜນການປູກຕົ້ນໄມ້ຄືນໃໝ່ ກໍ່ໃຫ້ຕັດໄມ້ເປັນອັນຂາດ. ໃນເມື່ອພວກເຮົາຫາກຂຸດຄົ້ນປ່າໄມ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງແລ້ວ ປ່າໄມ້ໃນເນື້ອທີ່ເຮັກຕ້າໜຶ່ງ ສາມາດນຳເອົາຜົນລາຍໄດ້ມາໃຫ້ພວກເຮົາທີ່ ມ-ຄ ເທົ່າເປັນຢ່າງໜ້ອຍ ທຽບໃສ່ລາຍໄດ້ຈາກໄຮ່ເຂົ້າໃນເຮັກຕ້າໜຶ່ງ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ພວກເຮົາຍັງປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ປົກປັກຮັກສາທົ່ວທັດທຳມະຊາດອັນສວຍງາມ

ຫຼາຍຮູບຫຼາຍສີຂອງປະເທດເຮົາໄດ້ອີກດ້ວຍ. ເປັນອັນຈະແຈ້ງ ວ່າປ່າໄມ້ມີຄວາມຈຳເປັນສາມາດບົ່ມຊ້ອນທາງດ້ານເສດຖະກິດອັນໃຫຍ່ ຫລວງທີ່ສຸດ, ຖ້າພວກເຮົາຫາກຮູ້ແຜ່ຄຸ້ມຄອງມັນ, ຮູ້ຮຸດຄົ້ນມັນຢ່າງ ຖືກຕ້ອງເລວ ປ່າໄມ້ຈະເປັນແຫລ່ງກຳເນີດວັດຖຸດິບສົ່ງອອກເຫ່ງ ເປັນລັກເທື່ອ.

ໃນແຜນການ ๕ ປີ ຄັ້ງທີ່ສອງນີ້, ພວກເຮົາຕ້ອງວາງແຜນ ການ ຂະຫຍາຍການປ່າໄມ້ຢ່າງຮອບດ້ານ, ສະກັດກັ້ນການລຸດປ່າ ແລະການຖາງປ່າເຮັດໄຮ ກອນອັນຜິດ ເຊິ່ນນັ້ນດ້ວຍ ປ່າຢູ່ ຍອດດ້ວຍ. ຈັດຕັ້ງຊ່ວຍເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຢູ່ເຂດພູດອຍຄົ້ນໃໝ, ທັ້ງ ຂະຫຍາຍການຜະລິດກະສິກຳ, ທັ້ງຈັດຕັ້ງການຮຸດຄົ້ນຜະລິດພັນປ່າ ໄມ້ຊະນິດຕ່າງໆ, ເຮັດໃຫ້ການຮຸດຄົ້ນຕິດພັນກັບການຂົນສົ່ງ ແລະ ການປຸງແຕ່ງ ເພື່ອຍົກຄຸນຄ່າຂອງຜະລິດພັນໃຫ້ສູງຂຶ້ນ. ປະຕິບັດ ແຜນການຮຸດຄົ້ນໄມ້ຢ່າງມີຈຸດສຸມ ຍົກພື້ນຖານການສຳຫລວດຂຶ້ນແຜ່ ຢ່າງລະອຽດ, ປະຕິບັດຢ່າງເຄັ່ງຄັດຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບການຮຸດຄົ້ນປ່າ ໄມ້ ແລະເຮັດໃຫ້ປ່າໄມ້ເກີດຄືນໃໝ. ພວກເຮົາຕ້ອງສູ້ຊົນຮຸດຄົ້ນໄມ້ ໃຫ້ໄດ້ປະມານ ๕๐๐.๐๐๐ ແມັດກ້ອນໃນປີ ๒๐๐๐.

ໃນຂະບວນວັດແຜງການຂະຫຍາຍການກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ນັ້ນ ຕ້ອງສົມທົບຢ່າງເໝາະແໜ້ນກັບການສ້າງແມ່ນ້ຳຫລ້ຽຍຫ້ວຍໜອງ. ໃນ ແຜນການ ๕ ປີ ຄັ້ງນີ້ ຈະຕ້ອງລົງທຶນໃຫ້ແກ່ການສຳຫລວດ, ຂຶ້ນ ແຜນກຳນົດເຂດກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ໃນທົ່ວປະເທດ, ໂດຍເລັ່ງລັດ ການຂຶ້ນແຜນກຳນົດນ້ຳເຂດຈຸດສຸມ ແລະຈັດຕັ້ງການເຮັດທົດລອງ

ກ່ຽວກັບການທຸລະກິດ, ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງຄຸ້ມຄອງ, ກ່ຽວກັບເຕັກ
ນິກການຜະລິດ, ການສ້າງພະນັກງານຢູ່ກັບທີ່... ເພື່ອຖ່ວງດຸ່ງມ
ບິດຮ່ວມ.

ມ)- <u>ສ້າງ ໂຄງປະກອບກະສິກຳ-ປ່າ ໄມ້-ອຸດສາຫະກຳ ທີ່
ສົມເຫດສົມຜົນໃຫ້ເປັນຕົວເປັນຕຶນຂຶ້ນໃນຂັ້ນຕົ້ນ</u>.

ກະສິກຳ-ປ່າ ໄມ້ ເປັນທ່າແຮງທຳມະຊາດຂອງປະເທດເຮົາ, ແຕ່ ກະສິກຳ-ປ່າ ໄມ້ ບ່ສາມາດຂະຫຍາຍຕົວ ເປັນການຜະລິດໃຫ ສັງຄົມນິຍົມ ໄດ້ ຖ້າປ່າສະຈາກການກະທົບກ່ຽວແຮງຈາກອຸດສາ ຫະກຳ, ເປັນຕົ້ນເຊັ່ນອຸດສາຫະກຳໜັກ. ແຕ່ວ່າ, ພວກເຮົາຂຸ່ຳພັດ ບ່ມີຄວາມສາມາດລົງມືເຂົ້າໃສ່ການສ້າງອຸດສາຫະກຳໜັກຂຶ້ນແຕ່ທ່ວທີ ໄດ້ໂລດ. ດັ່ງນັ້ນ, ດ້ານໜຶ່ງ ພວກເຮົາຕ້ອງເຄົາລົບກົດເໝ ກ່ຽວ ກັບການຂະຫຍາຍຕົວຕາມລຳດັບຂອງບັນດາຂະເໜງການຜະລິດວັດຖຸ ແລະ ຂອງເຕັກນິກ, ພາຍຄວາມວ່າ ຕ້ອງຂະຫຍາຍເປັນລຳດັບ ໄປ ຈາກກະສິກຳ-ປ່າ ໄມ້, ຫັດຖະກຳ, ອຸດສາຫະກຳນ້ອຍ, ບົນພື້ນຖານ ນັ້ນ ຈຶ່ງຂະຫຍາຍອຸດສາຫະກຳໜັກຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ; ໃນດ້ານ ເຕັກນິກ ກໍ່ຕ້ອງ ໄປຕາມລຳດັບເຊັ່ນດຽວກັນ ຈາກຫັດຖະກຳ, ເຄື່ອງ ກົນຈັກ, ແລ້ວຈຶ່ງກ້າວ ໄປສູ່ການຫັນເປັນກົນຈັກ ແລະ ສ່ວນໜຶ່ງຫັນເປັນ ອັດຕະໂນມັດ. ດ້ານໜຶ່ງອີກ, ໃນເງື່ອນ ໄຂທີ່ມີການປະຕິວັດທາງ ດ້ານວິທະຍາສາດ- ເຕັກນິກ ຄ ໃນປະຈຸບັນນີ້, ດ້ວຍການຊ່ວຍເຫລືອ ອັນໃຫຽ່ ຫລວງຂອງບັນດາ ປະເທດສັງຄົມນິຍົມ ອ້າຍນ້ອງ, ດ້ວຍການ ນຳ ໃຊ້ ຜົນ ສຳ ເລັດ ໃໝ ທາງ ດ້ານ ວິ ທະ ຍາ ສາ ດ - ເຕັ ນິ ກ ຂ ອ ງ ໂ ລ ກ,

ພວກເຮົາສາມາດກ້າວຈາກລະດັບການອອກແຮງງານເພື່ອທັດຖະກຳທີ່ຫລ້າຫລັງ ຂຶ້ນສູ່ລະດັບການອອກແຮງງານເພື່ອທັນເປັນກົນຈັກແລະທັນເປັນອັດຕະໂນມັດທັນສະໄໝ ໂລດ.

ເປັນອັນຈະແຈ້ງວ່າ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ກະສິກຳປ່າໄມ້ເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການຂະຫຍາຍອຸດສາຫະກຳປ່າງແທ້ຈິງ ພວກເຮົາຈະຕ້ອງສ້າງ ໂຄງປະກອບກະສິກຳ-ປ່າໄມ້-ອຸດສາຫະກຳ ທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ໃຫ້ເປັນຕົວເປັນຕົນຂຶ້ນແຕ່ຫົວທີ ໂລດ, ເຮັດໃຫ້ກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ກັບ ອຸດສາຫະກຳຕິດພັນກັນຢູ່ໃນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນແລະສຳພັນກັນ ລະຫວ່າງທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ດ້ວຍກັນ. ໃນໄລຍະທຳອິດນີ້ ຈະຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ຂະຫຍາຍບັນດາຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳດັ່ງນີ້: ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງຜະລິດພັນກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ທີ່ແຜດເໝາະກັບແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ, ອຸດສາຫະກຳເບົາ ທີ່ຜະລິດສົນຄ້າໃຊ້ສອຍອັນຈຳເປັນ, ອຸດສາຫະກຳກົນຈັກສ້ອມແປງ, ກົນຈັກຜະລິດເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ດ້ວຍມື, ເຄື່ອງຈັກໄຟຟ້າປຸງນຄາຍ ແລະ ເຄື່ອງຈັກຂະໜາດນ້ອຍຈຳນວນໜຶ່ງ, ທັງນຳໃຊ້ໄດ້ງ່າຍ, ອຸດສາຫະກຳຊຸດຄົນບ່ແຮຈຳນວນໜຶ່ງ ທີ່ບຮຽຈຸງການລ້ຽງທຶນໜ້ອຍ, ໄຟຟ້ານ້ຳຕົກ ເປັນຕົ້ນເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຕົກຂະໜາດນ້ອຍ. ໃນໄລຍະທຳອິດນີ້, ໃນເວລາຈະຕົກລ້ຽງສ້າງວິສາຫະກິດອຸດສາຫະກຳຂຶ້ນໃໝ່ນັ້ນ ຈະຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ສ້າງວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍແລະຂະໜາດກາງ, ຫຼຸທຶນຄືນໄດ້ໄວ ແລະມີປະສິດທິຜົນທາງດ້ານເສດຖະກິດຢ່າງແທດຕົວຈິງ.

ໃນແຜນການ ໕ ປີ ຄັ້ງທີ ສອງນີ້ ບັນດາຂະແໜງການອຸດສາ

ທະກຳຕ້ອງສຸມໃສ່ຮັບໃຊ້ການຜະລິດທາງດ້ານກະສິກຳ-ປ່າໄມ້, ຄົ້ນ
ມາຄົ້ນຄິ້ນສ້າງ, ການຂຸາ ຽກ ເລ ະຂ ວ ດການເປ ັ ນ ຢ ູ . ລ ັ ກ ະ ຕ ້ ອ ງ ສ ້ ງ
ເສ ີ ມ ແ ລ ະ ໃ ຫ ້ ກ ານ ຂ ວ ຍ ເ ຫ ລ ື ອ ຢ ່ າ ງ ມ ີ ຜ ົ ນ ຕ ິ ວ ຈ ິ ງ ແ ກ ່ ກ ານ ຟ ື ້ ນ ຟ ູ ບ ັ ນ ດ າ ວ ິ
ຊ າ ຊ ີ ບ ຫ ັ ດ ຖ ະ ກ ຳ ທ ີ ່ ເ ປ ັ ນ ມ ູ ນ ເ ຊ ື ້ ອ ຂ ອ ງ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ເ ຮ ົ າ , ແ ລ ະ ຂ ວ ຍ ສ ້ າ ງ
ບ ັ ນ ດ າ ຂ ະ ແ ໜ ງ ກ ານ ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ ນ ້ ອ ຍ , ຫ ັ ດ ຖ ະ ກ ຳ ໃ ໝ ່ ຂ ຶ ້ ນ ພ າ ຍ ໃ ຕ
ຮ ູ ບ ການ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ນ ແ ລ ະ ເ ອ ກ ະ ເ ທ ດ ເ ພ ື ່ ອ ປ ຸ ງ ແ ຕ ່ ງ ຜ ະ ລ ິ ດ ພ ັ ນ ກ ະ ສ ິ
ກ ຳ - ປ ່ າ ໄ ມ ້ ແ ລ ະ ຜ ະ ລ ິ ດ ສ ິ ນ ຄ ້ າ ໃ ຊ ້ ສ ອ ຍ ທ ຳ ມ ະ ດ າ ສ ໍ ລ ັ ບ ຕ ອ ບ ສ ະ ໜ ອ ງ
ຄ ວ າ ມ ຕ ້ ອ ງ ການ ຂ ອ ງ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ , ໂ ດ ຍ ສ ະ ເ ພ າ ະ ແ ໝ ມ ເ ພ ື ່ ອ ຜ ະ ລ ິ ດ ສ ິ ນ
ຄ ້ າ ຂ ຸ ຽ ກ . ພ ້ ອ ມ ກ ັ ນ ນ ີ ້ ລ ັ ດ ຕ ້ ອ ງ ມ ີ ແ ຜ ນ ການ ລ ະ ອ ຽ ດ ແ ລ ະ ເ ຂ ັ ້ ນ
ຂ ຜ ູ ກ ພ ັ ນ ກ ັ ບ ຊ າ ວ ຊ າ ງ ຫ ັ ດ ຖ ະ ກ ຳ ແ ລ ະ ສ ະ ຫ ະ ກ ອ ນ ຫ ັ ດ ຖ ະ ກ ຳ ກ ຽ ວ ກ ັ ບ
ການ ສ ະ ໜ ອ ງ ວ ັ ດ ຖ ຸ ດ ິ ບ ແ ລ ະ ເ ກ ັ ບ ຮ ັ ກ ສ ະ ລ ິ ດ ພ ັ ນ .

ສ ັ ບ ຊ ຸ ມ ໂ ຄ ງ ປ ະ ກ ອ ບ ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ ໃ ໝ ່ ຢ ູ ່ ໃ ນ ປ ະ ຈ ຸ ບ ັ ນ ມ ີ ຄ ົ ນ ໃ ໝ ່ .
ຄ ວ ນ ສ ້ າ ງ ຫ ຸ ້ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ເ ຕ ັ ກ ນ ້ ອ ຍ ຂ ຶ ້ ນ ຢ ູ ່ ໃ ນ ບ າ ງ ເ ມ ື ອ ງ ທ ີ ່ ເ ປ ັ ນ ຕ ິ ວ
ແ ທ ນ ໃ ຫ ້ ແ ຂ ວ ງ ບ ັ ນ ດ າ ເ ຂ ດ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ທ ີ ່ ຕ ່ າ ງ ກ ັ ນ ເ ພ ື ່ ອ ເ ປ ັ ນ ການ ທ ົ ດ ລ ອ ງ
ແ ລ ະ ຖ ອ ດ ຖ ອ ນ ບ ົ ດ ຮ ຽ ນ ເ ໝ ໃ ສ ່ ສ ້ າ ງ ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ ທ ົ ່ ວ ຖ ຸ ່ ມ , ເ ຮ ັ ດ
ໃ ຫ ້ ໂ ຄ ງ ປ ະ ກ ອ ບ ກ ະ ສ ິ ກ ຳ - ປ ່ າ ໄ ມ ້ - ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ ຢ ູ ່ ແ ຕ ່ ລ ະ ທ ົ ່ ວ ຖ ຸ ່ ມ
ເ ປ ັ ນ ຕ ິ ວ ເ ປ ັ ນ ຕ ຸ ້ ນ ຂ ຶ ້ ນ . ຫ ຸ ້ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ເ ຕ ັ ກ ນ ້ ອ ຍ ປ ະ ກ ອ ບ ດ ວ ຍ ຂ ະ ແ ໜ ງ
ໄ ຟ ຟ ້ າ , ກ ົ ນ ຈ ັ ກ ສ ອ ມ ແ ປ ງ , ກ ົ ນ ຈ ັ ກ ນ ້ ອ ຍ , ຣ າ ກ ຖ ານ ປ ຸ ງ ແ ຕ ່ ງ ຜ ະ ລ ິ ດ
ພ ັ ນ ກ ະ ສ ິ ກ ຳ - ປ ່ າ ໄ ມ ້ .

ເ ຖ ິ ງ ປ ີ ໝ ດ ○ , ຕ ້ ອ ງ ພ ະ ຍ າ ຍ າ ມ ສ ູ ້ ຊ ຸ ມ ໃ ຫ ້ ບ ັ ນ ລ ຸ ຕ ິ ວ ເ ລ ກ ຄ າ ດ
ພ າ ຍ ດ ັ ງ ນ ີ ້ : ຜ ະ ລ ິ ດ ກ ະ ເ ສ ໄ ຟ ຟ ້ າ ໃ ຫ ້ ໄ ດ ້ ๑ ຕ ັ ນ ໂ ລ ວ ັ ດ ໂ ມ ງ , ກ ໍ ່

๑.๕๐๐ ໂຕ, ຫົ່ນກາວ ๗๐.๐๐๐ ໂຕ, ຊີມັງ ๑๐.๐๐๐ ໂຕ, ເຄື່ອງມືກະສິກຳທີ່ໃຊ້ດ້ວຍມືເພບດັດແປງ ๘๐๐.๐๐๐ ອັນ, ປາສຸບ ๘๕ ລ້ານຊອງ.

๔)- ດຳເນີນການເບ່ງເຂດເສດຖະກິດ, ວາງແຜນກຳນົດກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງຊຸມຊົນ ແລະຕົວເມືອງ.

ຄ່ຽງຄູ່ກັບການເຮັດໃຫ້ໂຄງປະກອບກະສິກຳ- ປ່າໄມ້- ອຸດສາຫະກຳເປັນຕົວເປັນຕົ້ນຂຶ້ນນັ້ນ ພວກເຮົາຕ້ອງລົງມືຄົ້ນຄວ້າ ແລະສ້າງແຜນການກ່ຽວກັບການເບ່ງເຂດເສດຖະກິດ, ແຜນກຳນົດກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງຊຸມຊົນ ແລະຕົວເມືອງ ເລີ່ມແຕ່ຫົວທີໂລດ.

ເງື່ອນໄຂທາງດ້ານດິນຟ້າອາກາດຂອງປະເທດເຮົາມີຫລາຍຮູບຫລາຍແບບທີ່ສຸດ, ມີເຂດທົ່ງພຽງ, ພູພຽງ ແລະພູດອຍ, ມີເຂດອາກາດຮ້ອນ ແລະອາກາດໜາວສົມຄວນ. ສ່ຽງຕໍ່ກາວນັ້ນ ບວກເຂົ້າກັບລັກສະນະຫລາຍເຜົ່າຂອງປະເທດເຮົາ ໄດ້ເລັ່ງທ່ວງໃຫ້ພວກເຮົາ ຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າ ກ່ຽວກັບການເບ່ງເຂດເສດຖະກິດ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການສ້າງແຜນການພັດທະນາໄລຍະຍາວສຳລັບແຕ່ລະເຂດແມ່ໃສ ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມອາດສາມາດບົ່ມຊ້ອນທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງແຕ່ລະເຂດຢ່າງສຸດຂີດ.

ພ້ອມກັນກັບການເບ່ງເຂດເສດຖະກິດນັ້ນ ພວກເຮົາຕ້ອງດຳເນີນການວາງແຜນກຳນົດກ່ຽວກັບການສ້າງຊຸມຊົນແລະຕົວເມືອງ ເລີ່ມແຕ່ດຽວນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ. ແຜນກຳນົດດັ່ງກ່າວຈະຕ້ອງມີການຄຳນວນຢ່າງຄົບຖ້ວນເຖິງເງື່ອນໄຂທາງດ້ານທຳມະຊາດ, ສັງຄົມຂອງ

ແຕ່ລະເຂດ, ເຖິງຈຸດພິເສດ ແລະ ມູນເຊື້ອວັນດີງາມຂອງແຕ່ລະ ເຜົ່າ. ແຕ່ລະບ້ານ ແລະຕົວເມືອງໃໝ່ ຕ່າງກໍຕ່າງສ້າງໃຫ້ເດັ່ນ ເຖິງຈຸດພິເສດ ເລະສົ່ງຍອດຍິ່ງທາງດ້ານສະຖາປັດຕະຍະກຳ ແລະ ວັດທະນະທຳທີ່ເປັນເອກະລັກຂອງບັນດາເຜົ່າ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍສົມທົບກັບລັກສະນະທັນສະໄໝຂອງຜົນສຳເລັດໃໝ່ທາງດ້ານສະຖາປັດຕະ ຍະກຳ ແລະການກໍ່ສ້າງ.

ປະຈຸບັນ, ຢູ່ໃນເຂດທ່ຽງໄກສອກຫລີກຫລາຍແຫ່ງ, ເສັ້ນ ທາງຄົມມາຄົມບໍ່ທັນຂະຫຍາຍໄປຮອດເທື່ອ, ການຕິດຕໍ່ສື່ສານກໍ່ຍັງ ຫລາຍ, ຊົນລະການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ ຍັງພົບຄວາມ ຫຍຸ້ງຍາກຢູ່ຫລາຍປະການ. ເພື່ອລົບລ້າງສະພາວະເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ໄດ້ ພວກເຮົາຈະຕ້ອງເປີດຂະບວນການກໍ່ສ້າງຊົນນະບົດໃໝ່, ເຮັດໃຫ້ ບ້ານມີຄວາມສະອາດງາມຕາ ແລະຖືກຫລັກອະນາໄມ. ເອົາໃຈໃສ່ ສ້າງບັນດາໃຈກາງເສດຖະກິດ-ວັດທະນະທຳໃໝ່ຂຶ້ນ ເທື່ອລະກ້າວຢູ່ ໃນແຕ່ລະຕາແສງ, ໃນໃຈກາງດັ່ງກ່າວນັ້ນ ໃຫ້ມີຈຳນວນພົນລະ ເມືອງພໍດ້ານພໍດີ, ມີໂຮງງານຜະລິດ ແລະ ສ້ອມແປງເຄື່ອງມືກະສິ ກຳ, ມີຕະຫລາດຊົນນະບົດ ແລະມີຮ້ານຄ້າຂອງສະຫະກອນ,ມີຮ້ານ ຄ້ານການຜະລິດຫັດຖະກຳ,ອຸດສາຫະກຳນ້ອຍ, ມີໂຮງຮຽນ, ຮ້ານ ຂາຍປຶ້ມ ແລະ ໜັງສືພິມ, ມີຫ້ອງໄປສະນີ, ຫ້ອງຖ່າຍແຫລງຂ່າວ, ໂຮງໜັງ... ໃນບ່ອນໃດທີ່ເງື່ອນໄຂ ກໍຄວນສ້າງໄຟຟ້ານ້ຳຕົກຂະ ໜາດນ້ອຍຂຶ້ນ. ໃຈກາງດັ່ງກ່າວນັ້ນ ກໍ່ເປັນບ່ອນເຜີຍແຜ່ແນວທາງ ນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ຄວາມຮູ້ທາງດ້ານວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກ,ວັດ

ເຄື່ອງມືຜະລິດ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ສອຍໃນຄອບຄົວ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ຈະ
ໃຊ້ແຕ່ຄຳສັ່ງບໍລິຫານ ເພື່ອຫ້ານປະຊາຊົນຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ນັ້ນ ເນ່ນ
ເປັນໄປບໍ່ໄດ້. ເປັນຫ່ນະດາຢູ່ວ່າ ການປະຕິຄຳສັ່ງຫ້ານຈຸດປ່າ
ຢ່າງຊະຊາຍແລະການຈຳກັດການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ນັ້ນ ເນ່ນມີຄວາມ
ຈຳເປັນແທ້, ແຕ ໄປພ້ອມກັບປະຕິຄຳສັ່ງນັ້ນ ຈຳນາດການປົກຄອງ
ແຕ່ລະຂັ້ນຢູ່ທ່ວງຖິ່ນ ຕ້ອງມີແຜນການ, ມາດຕະການລະອຽດ ເພື່ອ
ສ້າງເງື່ອນໄຂ, ເນ່ະນຳ ແລະ ຊ່ວຍເຫລືອປະຊາຊົນເຜົ່າຕ່າງ ໆ
ໃນທຸກດ້ານ ເນ່ໃສ່ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈ້ົາທຳນາຫາກິນເຜ່ບຄົງທີ່ ແລະມີ
ຊີວິດການເປັນຢູ່ສະຫງ່ບປົກກະຕິ. ວັນນັ້ນ ເປັນວຽກງານອັນໜຶ່ງທີ່
ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະສັບສົນທີ່ສຸດ, ແຕ່ກ່ມີຄວາມໝາຍອັນໃຫຍ່ຫລວງທີ່
ສຸດສຳລັບການຄົງຕົວ ແລະການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຊາດເຮົາ. ສ
ນັ້ນ ຂະແໜງການກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ຕ້ອງເປັນເຈ້ົາພາບສົມທົບກັບຂ
ແໜງການຕ່າງ ໆ ທ່ນສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ແລະທ້ອງຖິ່ນຕ່າງ ໆ ສ້າງ ໂຄ
ງການທັນຍາຫານ ແລະ ອາຫານ, ຄິດໄລ່ແຜນການແກ້ໄຂທັນຍາຫານ
ແລະອາຫານສຳລັບແຕ່ລະບໍລິເວນ, ແຕ່ລະແຂວງ, ແຕ່ລະເມ່ືອງ,
ສ້າງ ໂຄງ ການຈຳກັດ ແລະ ກ້າວໄປເຖິງຢຸດຕິການ ຖາງປ່າເຮັດໄຮ
ໂດຍມີບັນດາມາດຕະການອັນລະອຽດ,ຄົບຊຸດ, ບ່ໍ່ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ
ໃຫ້ແກ່ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ, ທັງເຮັດໃຫ້ການຜະລິດຂະ
ຫຍາຍຕົວ, ທັງປ່ຽນແປງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ດ່ີຂ້ນເທ່ື
ລະກ້າວ.ພວກເຮົາຕ້ອງປຸກລະດົມຂະບວນການມະຫາຊົນຢ່າງກ້ວາ
ຂວາງ ໂດຍມີການຊ້ີນຳຢ່າງເໝ້ນແໜ້ນຂອງຄະນະພັກ ແລະ ຈຳນາດ

ການປົກຄອງແຕ່ລະຂັ້ນ ເພື່ອປະຕິບັດໂຄງການດັ່ງກ່າວໃຫ້ລຸລ່ວງໄດ້.

ນອກຈາກຢຸດຕິການລຸດຜ່ອນຂະຫຍາຍ ແລະຈຳກັດການນຳໃຊ້ປ່າ ເຮັດໄຮ່ແລ້ວ ພວກເຮົາຍັງຕ້ອງມີແຜນການຊຸດຄົ້ນປ່າໄມ້ຢ່າງຮອບດ້ານ. ເພາະວ່າ ນອກຈາກໄມ້ແລ້ວ ປ່າຍັງສະໜອງເຄື່ອງປ່າຂອງດົງທີ່ມີຄ່າສູງໃຫ້ພວກເຮົາອີກດ້ວຍເຊັ່ນ: ໜາກເໜງ, ຍານ, ຄັ່ງ, ບັນດາຕົ້ນໄມ້ທີ່ໃຫ້ໄຍ, ໃຫ້ນ້ຳມັນ, ຕົ້ນໄມ້ທີ່ເປັນຢາ ແລະອື່ນໆ... ໃນປ່າຍັງມີສັດທີ່ມີຄ່າແຜ່ພັນຫລາຍຊະນິດ. ປ່າໄມ້ຍັງມີຄຸນປະໂຫຍດໃນການຮັກສາແຫລ່ງນ້ຳໃຫ້ແກ່ການກະສິກຳ ແລະ ໄຟຟ້ານ້ຳຕົກອີກດ້ວຍ.

ພວກເຮົາ ຕ້ອງວາງທິດທາງ ຊຸດຄົ້ນປ່າໄມ້ຢ່າງຮອບດ້ານ ແລະ ລະອຽດໃຫ້ແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ນັບແຕ່ຂອດປູກ, ບຳລຸງຮັກສາ, ຊຸດຄົ້ນ, ປຸງແຕ່ງ ຕະຫລອດຮອດຂົນຖ່ຽນ. ຮັບຮອງປະກອບໃຊ້ຂະໜາດກົງກັບການປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້, ປົກປັກຮັກສາແຫລ່ງເຄື່ອງປ່າຂອງດົງທີ່ມີຄ່າ. ທຸກໆ ແຜນການຊຸດຄົ້ນ ທຸລະກິດປ່າໄມ້ ຕ້ອງໄປຕາມເຜບຸອີ່ວິງປິດ, ຮັບປະກັນໃຫ້ປ່າໄມ້ເກີດຂຶ້ນໄດ້ອີກເລື້ອຍ ຕ້ອງປູກໄມ້ຄືນໃໝ່. ຖ້າບ່ອນໃດມີແຜນການປູກຕົ້ນໄມ້ຄືນໃໝ່ ກໍ່ໃຫ້ຕັດໄມ້ເປັນອັນຂາດ. ໃນເມື່ອພວກເຮົາຫາກຊຸດຄົ້ນປ່າໄມ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງແລ້ວ ປ່າໄມ້ໃນເນື້ອທີ່ເຮັກຕ້າໜຶ່ງ ສາມາດນຳເອົາຜົນລາຍໄດ້ມາໃຫ້ພວກເຮົາທີ່ ມ-ຄ ເທົ່າເປັນຢ່າງໜ້ອຍ ທຽບໃສ່ລາຍໄດ້ຈາກໄຮ່ເຂົ້າໃນເຮັກຕ້າໜຶ່ງ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ພວກເຮົາຍັງປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ປົກປັກຮັກສາທົ່ວທັດທຳມະຊາດອັນສວຍງາມ

ຫຼາຍຮູບຫຼາຍສີຂອງປະເທດເຮົາໄດ້ອີກດ້ວຍ. ເປັນອັນຈະແຈ້ງ ວ່າປ່າໄມ້ມີຄວາມຈຳເປັນສຳຄັນທາງດ້ານເສດຖະກິດອັນໃຫຍ່ ຫລວງທີ່ສຸດ, ຖ້າພວກເຮົາຫາກຮູ້ແພ່ຮູ້ຄ່ຳໝວນມັນ, ຮູ້ຮຸດຄ້ນມັນຢ່າງ ຖືກຕ້ອງເລ້ວ ປ່າໄມ້ຈະເປັນແຫລ່ງກຳເນີດວັດຖຸດັບສົມບູຮ໌ບໍ່ກ່ແໜ້ງ ເປັນລ້ກເທ່ື.

ໃນແຜນການ ๕ ປ໌ຄັ້ງທ່ີສອງນ້ ພວກເຮົາຕ້ອງວາງແຜນ ການ ຂະຫຍາຍການປ່າໄມ້ຢ່າງຮອບດ້ານ, ສະກັດກັ້ນການລຸກປ່າ ແລະການຕ່ງປ່າເຮ້ດໄຮ ກອນອ່ືໝ ເນ້ນດ້ານຄ້ລ້ເວນປ່າຢູ່ ຂອດທ້ວຍ. ຈ້ດຕ້ັ ວ້ດເສດຖະກິດ-ສ້ງຄົມຢູ່ເຂດພູດອຍຄົນໃໝ, ທ້ງ ຂະຫຍາຍການຜະລ້ດກະສ້ກ, ທ້ງຈ້ດຕ້ັ ການຮຸດຄ້ນຜະລ້ດພ້ນປ່າ ໄມ້ຊະນ້ດຕ່ງໆ, ເຮ້ດໃຫ້ການຮຸດຄ້ນຕ້ດພ້ນກ້ບ ການຂ້ນສ່ ງ ແລະ ການປຸງແຕ ເພ່ືອຍ້ກຄຸນຄ່າຂອງຜະລ້ດພ້ນໃຫ້ສູງຂ້ນ. ປະຕ້ິດ ແຜນການຮຸດຄ້ນໄມ້ຢ່າງມ້ຈຸດສຸມ ຍ້ນຍ້ນຕ່ນການສ ຳຫລວດຂ້ນແຜ ຢ່າງລະອຽດ, ປະຕ້ິດຢ່າງເຄ່ັງຄ້ດຂ ກ ຳນ້ດກ ງ ອ ກ ບ ການຮຸດຄ້ນປ່າ ໄມ້ ແລະເຮ້ດໃຫ້ປ່າໄມ້ເກ ດຄ ນໃໝ. ພວກເຮົາຕ້ອງສ ຸ້ນຮຸດຄ້ນໄມ້ ໃຫ້ໄດ້ປະມານ ๕๐๐.๐๐๐ ເມ ດກ ນໃນ ປ ໝ ๐.

ໃນຂະບວນວ ້ດແຫ ງ ການຂະຫ ງ ຍ ການກ ະສ ກ ຳ-ປ ໄມ ມ ້ ຕ ອ ງ ສ ນ ທ ບ ຢ ງ ເ ໝ ນ ແ ໜ ນ ກ ບ ການ ສ ງ ງ ແ ໝ ອ ຫ ລ ງ ຍ ດ ທ ະ ສ າ ດ . ໃ ນ ແ ຜ ນ ກ ານ ๕ ປ ຄ ງ ນ ້ ຈ ະ ຕ ອ ງ ລ ງ ທ ນ ໃ ຫ ແ ກ ຍ ງ ກ ານ ສ ຳ ຫ ລ ວ ດ , ຂ ນ ແ ຜ ນ ກ ຳ ນ ດ ເ ຂ ຕ ກ ະ ສ ກ ຳ-ປ ໄ ມ ໃ ນ ທ ວ ປ ະ ເ ທ ດ , ໂ ດ ຍ ເ ລ ງ ລ ດ ກ ານ ຂ ນ ແ ຜ ນ ກ ຳ ນ ດ ພ ນ ດ ານ ເ ຂ ດ ຈ ດ ສ ມ ແ ລ ະ ຈ ດ ຕ ງ ກ ານ ເ ຮ ດ ທ ດ ລ ອ ງ

ກ່ຽວກັບການທຸລະກິດ, ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງຄຸ້ມຄອງ, ກ່ຽວກັບເຕັກ
ນິກການຜະລິດ, ການສ້າງພະນັກງານຢູ່ກັບທີ່... ເພື່ອຖ່ວງດຶງມ
ວິດຮ່ວມ.

ນ)- <u>ສ້າງ ໂຄງປະກອບ ກະສິກຳ-ປ່າ ໄມ້-ອຸດສາຫະກຳ ທີ່ ສົມເຫດສົມຜົນໃຫ້ເປັນຕົວ ເປັນຕົ້ນຂຶ້ນໃນຂັ້ນຕົ້ນ</u>.

ກະສິກຳ-ປ່າ ໄມ້ ເປັນທ່າແຮງທຳມະຊາດຂອງປະເທດເຮົາ, ແຕ່ ກະສິກຳ-ປ່າ ໄມ້ ບໍ່ສາມາດຂະຫຍາຍຕົວ ເປັນການຜະລິດໃຫ້ ສັງຄົມນິຍົມ ໄດ້ ຖ້າປ່າສະຈາກການກະທົບກະເທືອນແຮງຈາກອຸດສາ ຫະກຳ, ເປັນຕົ້ນເມື່ອອຸດສາຫະກຳໜັກ. ແຕ່ວ່າ, ພວກເຮົາຊຸ້ຳພັດ ບໍ່ມີຄວາມສາມາດລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ການສ້າງອຸດສາຫະກຳໜັກຂຶ້ນແຕ່ຫົວທີ ໄດ້ໂລດ. ດັ່ງນັ້ນ, ດ້ານໜຶ່ງ ພວກເຮົາຕ້ອງເຄົາລົບກົດເໝ ກ່ຽວ ກັບການຂະຫຍາຍຕົວຕາມລຳດັບຂອງບັນດາຂະເໜງການຜະລິດວັດຖຸ ແລະ ຂອງເຕັກນິກ, ໝາຍຄວາມວ່າ ຕ້ອງຂະຫຍາຍເປັນລຳດັບ ໄປ ຈາກກະສິກຳ-ປ່າ ໄມ້, ຫັດຖະກຳ, ອຸດສາຫະກຳນ້ອຍ, ບົນພື້ນຖານ ນັ້ນ ຈຶ່ງຂະຫຍາຍອຸດສາຫະກຳໜັກຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ; ໃນດ້ານ ເຕັກນິກ ກໍ່ຕ້ອງ ໄປຕາມລຳດັບເຊັ່ນດຽວກັນ ຄື ຈາກຫັດຖະກຳ, ເຄື່ອງ ກົນຈັກ, ແລ້ວຈຶ່ງກ້າວ ໄປສູ່ການຫັນເປັນກົນຈັກ ແລະ ສ່ວນໜຶ່ງຫັນເປັນ ອັດຕະໂນມັດ. ດ້ານໜຶ່ງອີກ, ໃນເງື່ອນ ໄຂທີ່ມີການປະຕິວັດທາງ ດ້ານວິທະຍາສາດ- ເຕັກນິກ ຄື ໃນປະຈຸບັນນີ້, ດ້ວຍການຊ່ວຍເຫລືອ ອັນໃຫຍ່ ຫລວງຂອງບັນດາ ປະເທດສັງຄົມນິຍົມ ອ້າຍນ້ອງ, ດ້ວຍການ ນຳ ໃຊ້ ຜົນ ສຳ ເລັດ ໃໝ່ ທາງ ດ້ານ ວິ ທະ ຍາ ສາ ດ - ເຕັກ ນິ ກ ຂອງ ໂລ ກ,

ພວກເຮົາສາມາດກ້າວຈາກລະດັບການປະກອບອາຊີບຫັດຖະກຳ ທີ່ຫລ້າຫລັງ ຂຶ້ນສູ່ລະດັບການປະກອບອາຊີບທັນເປັນກົນຈັກແລະ ທັນເປັນອັດຕະໂນມັດທັນສະໄໝ ໂລດ.

ເປັນອັນຈະເວົ້າວ່າ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ກະສິກຳປ່າໄມ້ເປັນພື້ນ ຖານໃຫ້ແກ່ການຂະຫຍາຍອຸດສາຫະກຳຢ່າງແທ້ຈິງ ພວກເຮົາຈະຕ້ອງ ສ້າງ ໂຄງປະກອບກະສິກຳ-ປ່າໄມ້-ອຸດສາຫະກຳ ທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ໃຫ້ເປັນຕົວເປັນຕົນຂຶ້ນແຕ່ຫົວທີ່ໂລດ, ເຮັດໃຫ້ກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ກັບ ອຸດສາຫະກຳຕິດພັນກັນຢູ່ໃນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນແລະສຳພັນກັນ ລະຫວ່າງ ທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ດ້ວຍກັນ. ໃນໄລຍະທຳອິດນີ້ ຈະຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ຂະ ຫຍາຍບັນດາຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳດັ່ງນີ້: ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ຜະລິດພັນກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ທີ່ແຜດເໝາະກັບແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ, ອຸດສາ ຫະກຳເບົາ ທີ່ຜະລິດສົນຄ້າໃຊ້ສອຍອັນຈຳເປັນ, ອຸດສາຫະກຳກົນ ຈັກສ້ອມແປງ, ກົນຈັກຜະລິດເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ດ້ວຍມື, ເຄື່ອງຈັກໄຟຟ້າ ປຸງມຖາຍ ແລະ ເຄື່ອງຈັກຂະໜາດນ້ອຍຈຳນວນໜຶ່ງ, ທັງນຳໃຊ້ໄດ້ ງ່າຍ, ອຸດສາຫະກຳຊຸດຄົນຍ້ແຮຈຳນວນໜຶ່ງ ທີ່ບຮຸງຮຸງການລ້ຽ ທົ່ນທລາຍ, ໄຟຟ້ານ້ຳຕົກ ເປັນຕົ້ນເຊັ່ນ ໄຟຟ້ານ້ຳຕົກຂະໜາດນ້ອຍ. ໃນໄລຍະທຳອິດນີ້, ໃນເວລາຈະຕັ້ງສ້າງວິສາຫະກິດອຸດສາຫະ ກຳຂຶ້ນໃໝ່ນັ້ນ ຈະຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ສ້າງອັນຂະໜາດນ້ອຍແລະຂະໜາດ ກາງ, ລົງທຶນຄົ້ນຄ້ວາໄວ ແລະມີປະສິດທິຜົນທາງດ້ານເສດຖະກິດຢ່າງ ແທດຕ້ອງ.

ໃນແຜນການ ໕ ປີ ຄັ້ງທີ່ສອງນີ້ ບັນດາຂະແໜງການອຸດສາ

ທະກຳຕ້ອງສຸມໃສ່ຮັບໃຊ້ການຜະລິດທາງດ້ານກະສິກຳ-ປ່າໄມ້, ຄົ້ນ
ມາຄົ້ນຄິ້ນສ້າງ, ການຊ່ວຍເຫລືອ ແລະຊ່ວຍການເປັນຢູ່. ລັດຈະຕ້ອງສ້າ
ເສີມ ແລະໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອຢ່າງມີຜົນຕົວຈິງແກ່ການຟື້ນຟູບັນດາອົ
ຊາຊີບຫັດຖະກຳທີ່ເປັນມູນເຊື້ອຂອງປະຊາຊົນເຮົາ, ແລະຊ່ວຍສ່ວ
ບັນດາຂະເໜງການອຸດສາຫະກຳນ້ອຍ, ຫັດຖະກຳໃໝ່ ພາຍໃຕ
ຮູບການສະຫະກອນ ແລະເອກະເທດ ເພື່ອປຸງແຕ່ງຜະລິດພັນ ກະສິ
ກຳ-ປ່າໄມ້ ແລະຜະລິດສິນຄ້າໃຊ້ສອຍທຳມະດາສ່ຳລັບຕອບສະໜອ
ຄວາມຕ້ອງການຂອງປະຊາຊົນ, ໂດຍສະເພາະເນັ້ນເພື່ອຜະລິດສິນ
ຄ້າຂາອອກ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ລັດກໍຕ້ອງມີແຜນການລະອຽດ ແລະເຊື່ອ
ຊຸກຍູ້ພັນທະບັດຊາວຊ່າງຫັດຖະກຳ ແລະ ສະຫະກອນຫັດຖະກຳກ່ຽວກັບ
ການສະໜອງວັດຖຸດິບ ແລະເກັບຊື້ຜະລິດພັນ.

ສ່ວນຊຸມໂຄ້ງປະກອບອຸດສາຫະກຳໜັກຢູ່ໃນປະຈຸບັນນີ້ຄົ້ນໃໝ່.
ຄວນສ້າງຖານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກຂຶ້ນ ຢູ່ໃນບາງເມືອງທີ່ເປັນຕົວ
ແທນໃຫ້ແກ່ບັນດາເຂດເສດຖະກິດທີ່ຕ່າງກັນ ເພື່ອເປັນການທົດລອງ
ແລະ ຖອດຖອນບົດຮຽນ ເພື່ອສ້າງອຸດສາຫະກຳທ່ວງຖົ່ນ, ເຮັດ
ໃຫ້ ໂຄ້ງປະກອບກະສິກຳ-ປ່າໄມ້-ອຸດສາຫະກຳ ຢູ່ແຕ່ລະທ່ວງຖົ່ນ
ເປັນຕົວເປັນຕົນຂຶ້ນ. ຖານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກປະກອບດ້ວຍຂະເໜງ
ໄຟຟ້າ, ກົນຈັກສ້ອມແປງ, ກົນຈັກນ້ອຍ, ຮາກຖານປຸງແຕ່ງຜະລິດ
ພັນກະສິກຳ-ປ່າໄມ້.

ເຖິງປີ ໝທ ๐, ຕ້ອງພະຍາຍາມສ້ຳຊຸມໃຫ້ບັນລຸຕົວເລກຄາດ
ໝາຍດັ່ງນີ້: ຜະລິດກະແສໄຟຟ້າໃຫ້ໄດ ๑ ຕັກໂລວັດໂມ່ງ, ກ໋ວ

๑.๕๐๐ ໂຕ, ຫີນກາວ ๒๐.๐๐๐ ໂຕ, ຊີມັ້ງ ๑๐.๐๐๐ ໂຕ, ເຄື່ອງມືກະສິກຳທີ່ໃຊ້ຖ້ວຍນີເພບດັດແປງ ๘๐๐.๐๐๐ ອັນ, ຢາສູບ ๘๕ ລ້ານຊອງ.

๔)- <u>ດຳເນີນການເບ່ງເຂດເສດຖະກິດ, ວາງແຜນກຳນົດ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງຊຸມຊົນ ແລະຕົວເມືອງ</u>.

ຄ່ຽງຄູ່ກັບການເຮັດໃຫ້ໂຄງປະກອບກະສິກຳ- ປ່າ ໄມ້- ອຸດສາຫະກຳເປັນຕົວເປັນໂຕຂຶ້ນມັ້ນ ພວກເຮົາຕ້ອງລົງມືຄົ້ນຄວ້າ ແລະສ້າງແຜນການກ່ຽວກັບການເບ່ງເຂດເສດຖະກິດ, ແຜນກຳນົດກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງຊຸມຊົນ ແລະຕົວເມືອງ ເລີ່ມແຕ່ຫົວທີໂລດ.

ເງື່ອນໄຂທາງດ້ານດິນຟ້າອາກາດຂອງປະເທດເຮົາມີຫລາຍຮູບຫລາຍແບບທີ່ສຸດ, ມີເຂດທົ່ງພຽງ, ພູພຽງ ແລະພູດອຍ, ມີເຂດອາກາດຮ້ອນ ແລະອາກາດໜາວສົມຄວນ. ສ່ຽງດັ່ງກ່າວນັ້ນ ບວກເຂົ້າກັບລັກສະນະຫລາຍເຜົ່າຂອງປະເທດເຮົາ ໄດ້ເລັ່ງຫວ່ງໃຫ້ພວກເຮົາ ຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າ ກ່ຽວກັບການເບ່ງເຂດເສດຖະກິດ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການສ້າງແຜນການພັດທະນາໄລຍະຍາວສຳລັບແຕ່ລະເຂດແນໃສ່ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມອາດສາມາດບົ່ມຊ້ອນທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງແຕ່ລະເຂດຢ່າງສຸດຂີດ.

ພ້ອມກັນກັບການເບ່ງເຂດເສດຖະກິດນັ້ນ ພວກເຮົາຕ້ອງດຳເນີນການວາງແຜນກຳນົດກ່ຽວກັບການສ້າງຊຸມຊົນແລະຕົວເມືອງ ເລີ່ມແຕ່ດຽວນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ. ແຜນກຳນົດດັ່ງກ່າວຈະຕ້ອງມີການຄຳນວນຢ່າງຄົບຖ້ວນເຖິງເງື່ອນໄຂທາງດ້ານທຳມະຊາດ, ສັງຄົມຂອງ

ແຕ່ລະເຂດ, ເຖິງຈຸດພິເສດ ແລະ ມຸມເຊື່ອງອັນດີງາມຂອງແຕ່ລະ ເຜົ່າ. ແຕ່ລະບ້ານ ແລະຕົວເມືອງໃໝ່ ຕ່າງກໍ່ຕ່າງສ້າງແສງໃຫ້ເຫັນ ເຖິງຈຸດພິເສດ ເລະສິ່ງຍວດຍິ່ງທາງດ້ານສະຖາປັດຕະຍະກຳ ແລະ ວັດທະນະທຳທີ່ເປັນເອກະລັກຂອງບັນດາເຜົ່າ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍ່ສົມ ທົບກັບລັກສະນະທັນສະໄໝຂອງຜົນສຳເລັດໃໝ່ທາງດ້ານສະຖາປັດຕະ ຍະກຳ ແລະການກໍ່ສ້າງ.

ປະຈຸບັນ, ຢູ່ໃນເຂດຫ່າງໄກສອກຫລີກຫລາຍແຫ່ງ, ເສັ້ນ ທາງຄົມມາຄົມບໍ່ທັນຂະຫຍາຍໄປຮອດເທື່ອ, ການຕິດຕໍ່ສື່ສານກໍ່ຍັງ ຫລາຍ, ຊົນລະການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ ຍັງພົບຄວາມ ຫຍຸ້ງຍາກຢູ່ຫລາຍປະການ. ເພື່ອລົບລ້າງສະພາວະເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ໄດ ພວກເຮົາຈະຕ້ອງເປີດຂະບວນການກໍ່ສ້າງຊົນນະບົດໃໝ, ເຮັດໃຫ້ ບ້ານມີຄວາມສະອາດງາມຕາ ແລະຖືກຫລັກອະນາໄມ. ເອົາໃຈໃສ່ ສ້າງບັນດາໃຈກາງເສດຖະກິດ-ວັດທະນະທຳໃໝ່ຂຶ້ນ ເທື່ອລະກ້າວຢູ່ ໃນແຕ່ລະຕາແສງ, ໃນໃຈກາງດັ່ງກ່າວນັ້ນ ໃຫ້ມີຈຳນວນພົນລະ ເມືອງພໍ້ຕາມພໍ້ດີ, ມີໂຮງງານຜະລິດ ແລະ ສ້ວມແປງເຄື່ອງມືກະສິ ກຳ, ມີຕະຫລາດຊົນນະບົດ ແລະມີຮ້ານຄ້າຂອງສະຫະກອນ,ມີຮ້ານ ຊ່ວນການຜະລິດຫັດຖະກຳ,ອຸດສາຫະກຳນ້ອຍ, ມີໂຮງຮຽນ, ຮ້ານ ຂາຍຢ້ຳ ແລະ ໜ້ວຸສົ້ມ, ມີທ່ຽງໄປສະນີ, ທ່ຽງຖະແຫລງຂ່າວ, ໂຮງໝໍ... ໃນບ່ອນໃດທີ່ເງື່ອນໄຂ ກ່ຄວນສ້າງໄຟຟ້ານ້ຳຕົກຂະ ໜາດນ້ອຍຂຶ້ນ. ໃຈກາງດັ່ງກ່າວນັ້ນ ກັ່ງເປັນບ່ອນເຜີຍແຜ່ແນວທາງ ນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ຄວາມຮູ້ທາງດ້ານວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກ,ວັດ

ທະນະທຳສັງຄົມນິຍົມ, ເຂົ້າແຜນດຳລົງຊີວິດທີ່ສົມໄຊອີກດ້ວຍ. ໄປ
ພ້ອມໆ ກັບການສ້າງບັນດາໃຈກາງດ້ານການນັ້ນ ພວກເຮົາຕ້ອງເອົາ
ໃຈໃສ່ເຖິງການສ້າງບັນດາເຫສະບານເມືອງ, ເຫສະບານແຂວງ,
ແຕ່ລະບ່ອນດ້ານການ ໃຫ້ມີຈຳນວນພົນລະເມືອງທີ່ເໝາະສົມ, ເຮັດ
ໃຫ້ມັນເປັນໃຈກາງການເມືອງ, ເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ, ສັງ
ຄົມ ຂອງແຕ່ລະເມືອງ, ແຕ່ລະແຂວງ ຫລືແຕ່ລະເຂດ. ເພື່ອປະຕິ
ບັດວຽກງານອັນໃຫຽ່ຫລວງດ້ານການນັ້ນໃຫ້ໄດ້ ພວກເຮົາຕ້ອງປຸກລະ
ບ່ອນການມະຫາຊົນ, ເສີມຂະຫຽາຍລັກສະນະປະດິດສ້າງຂອງຫ້ອງ
ຖົ່ມ ແລະຮາກຖານ, ປະຕິບັດທິດນຳທີ່ວ່າ: ລັດ ແລະປະຊາຊົນພ້ອມ
ກັນເຮັດ, ສູນການ ແລະຫ້ອງຖົ່ມພ້ອມກັນເຮັດ.

ພວກເຮົາ ພວມສ້າງເຂດເສດຖະກິດປ່ຽນລ່ວນຕ່ແດນກັນລະ
ຫວ່າງແຂວງຄ່ຳນວນກັບແຂວງບ່ລິຄຳໄຊ. ອັນນັ້ນ ເປັນຕ້ວເໜ
ອັນໜຶ່ງກ່ຽວກັບການສ້າງ ເຂດເສດຖະກິດໃໝ່ສົມທົບກັບການວາງແຜ
ການຕົ້ນສ້າງຊົນນະບົດ ແລະຕ້ວເມືອງ ເລີ່ມແຕ່ຫ້ວທີໂລດ. ໃນແຜ
ການ ๕ ປີ ຄັ້ງທີ່ສອງນີ້ ພວກເຮົາຕ້ອງສືບຕ່ໍ້ຂະຫຽາຍແຜນການ
ດ້ານການ, ດຳເນີນການຄອດຄວນບົດຮ່ງນເທື່ອລະກ້າວ ເພື່ອຈະ
ນຳໃຊ້ເຂ້ົາໃສ່ບ່ອນອື່ນໆ ອີກ.

ເພື່ອເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການວາງແຜນການ ກ່ຽວກັບການ
ສ້າງຊົນນະບົດ ແລະຕ້ວເມືອງໃນຂອບເຂດທ້ວປະເທດ, ໃນແຜ
ການ ๕ ປີ ຄັ້ງນີ້ພວກເຮົາຕ້ອງດຳເນີນການເຜ່ຍແຜ່ເຂດເສດຖະກິດໃນ
ທ້ວປະເທດ ແລະ ຂຶ້ນແຜນສ້ັງລວມກ່ຽວກັບການຈັດເຜ່ຍແຜ່ ກຳລັງການ

ຜະລິດ ໃຫ້ສຳເລັດໂດຍພົ້ນຖານ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຄວນຄຳເນີນການ ສ້າງໃຈການເສດຖະກິດ-ວັດທະນະທຳໃຫ້ມີຈຳນວນໜຶ່ງ ຢູ່ໃນແຕ່ ລະແຂວງ ເພື່ອເປັນການທົດລອງ ແລະ ຖອດຖອນບົດຮຽນ ແນໃສ ກະກຽມເງື່ອນໄຂຫຼາຍຢ່າງທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອຂະຫຍາຍວຽກງານນີ້ ໃນແຜນການ ໕ ປີຕໍ່ໆ ໄປ. ດ້ານໜຶ່ງອີກ ກໍຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ບຸ ລະນະສ້າງສາເທສະບານເມືອງ ແລະເທສະບານແຂວງຈຳນວນໜຶ່ງ ຕາມທິດທາງດັ່ງກ່າວມາເທິງນັ້ນ.

๕)- ຂະຫຍາຍການຄົ້ນຄວ້າ ແລະການຕິດຕໍ່ສຸ່ມ.

ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະການຕິດຕໍ່ສ່ານ ເປັນພາລະອົນ ທີ່ສຳຄັນ ໃນອົງປະກອບໂຄງລ່າງແຫ່ງການຜະລິດ ຂອງເສດຖະກິດ ແຫ່ງຊາດ. ສຳລັບປະເທດເຮົາແລ້ວ ການຂະຫຍາຍການຄົ້ນຄວ້າ ຂົ້ນສ່ານ ແລະ ການຕິດຕໍ່ສ່ານນັ້ນ ມັນບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນບັນຫາເສດຖະ ກິດເທົ່ານັ້ນ, ຫາກຍັງມີຄວາມໝາຍທາງດ້ານການເມືອງ, ການທະ ຫານ ແລະວັດທະນະທຳ, ສັງຄົມອີກດ້ວຍ. ຍ້ອນເໝດນັ້ນ ພວກ ເຮົາຈະຕ້ອງສືບຕໍ່ປະຕິບັດເໝດທາງຂອງພັກວ່າ ຄືເອົາການຄົ້ນຄວ້າ ຄົ້ນຂົ້ນສ່ານ ເປັນປາຍແຫລມຂອງ ເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ. ມີແຕ່ປະຕິບັດ ເໝດທາງດັ່ງກ່າວໃຫ້ສຳເລັດເທົ່ານັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງຈະຊຸດຄົ້ນຄວ້າ ສາມາດຄົ້ນຊອກທາງດ້ານເສດຖະກິດອັນອຸດົມຮັ່ງມີຢູ່ໃນບໍລິເວນ ຕ່າງໆ ຂອງປະເທດເຮົາໄດ້, ຈຶ່ງຈະມ້າງເສດຖະກິດທຸ້ມຊາດ ໄດ້, ອັນນັ້ນ ມັນກໍເປັນເງື່ອນໄຂອັນສຳຄັນສຳລັບລົບລ້າງຮ່ອງຮອຍ ກຽວກັບການເບ່ງຄຸ້ມທີ່ຕົກຄ້າງມາຈາກລະບອບສັກດິນາ, ເພື່ອປັ

ປຸ ແລະເພີ່ມທະວີສະຕິປະເທດຊາດທີ່ເອກະພາບ.

ໃນໄລຍະທຳອິດນີ້ພວກເຮົາຄືເອົາການຂະຫຍາຍການຄົມມະນາຄົມທາງບົກເປັນອັນສຳຄັນກວ່າໝູ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຕ້ອງນຳໃຊ້ທຸກຄວາມສາມາດຂອງການຄົມມະນາຄົມທາງນ້ຳໃນທົ່ວປະເທດ. ນຳໃຊ້ການຄົມມະນາຄົມທາງອາກາດຢ່າງເໝາະສົມ.

ໃນແຜນການ ๕ ປີ ຄັ້ງທີ່ສອງນີ້ ຈະຕ້ອງສຳເລັດການບົກລະດັບບັນດາເສັ້ນທາງ ๑๑ ສູ່ທະເລຕາວັນ ๑๑ ກ ແລະປັບປຸງບັນດາເສັ້ນທາງຫລວງແຫ່ງຊາດທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນນີ້, ຂະຫຍາຍແລະປັບປຸງເສັ້ນທາງລົດລະຫວ່າງແຂວງ ຕ ແຂວງ, ເມືອງ ຕ ເມືອງ, ຕາແສງ ຕ ຕາແສງ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ພວກເຮົາກໍຈະຮ່ວມມືກັບຫວຽດນາມ ແລະກຳປູເຈ ເພື່ອນຳໃຊ້ທາງກຳປັ່ນ ສູ່ທະເລຕາວັນ ๑๑ ກ ແລະການຄົມມະນາຄົມຕາມລຳເໝ ນ້ຳຂອງ.

ຈັດຕັ້ງການຂົນສົ່ງດ້ວຍພາຫະນະປະເພນ ແລະພາຫະນະດັດແປງ ເພື່ອແກ້ໄຂການລຳລຽງຂົນສົ່ງສິນຄ້າຢູ່ໃນບ່ອນທີ່ບໍ່ມີເສັ້ນທາງລົດໄປຮອດ. ເພີ່ມພາຫະນະຂົນສົ່ງທາງນ້ຳ ເພື່ອ ລຳລຽງຂົນສົ່ງສິນຄ້າໃຫ້ໄດ້ຫລາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ.

ດັດແປງວຽກງານຕິດຕໍ່ສື່ສານໃຫ້ດີຂຶ້ນຢ່າງຈະແຈ້ງ. ໃນແຜນການ ๕ ປີ ຄັ້ງນີ້ ຕ້ອງໃຫ້ທຸກເມືອງມີທ້ອງໄປສະນີ. ຮັບປະກັນການສື່ສານລະຫວ່າງສູນກາງກັບແຂວງ ແລະເມືອງຢ່າງທັນການ, ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານໄປສະນີຂອງປະຊາຊົນ.

ຝ)- <u>ນຳໃຊ້ຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກ, ຈັດຕັ້ງວຽກງານສຳຫຼວດພົ້ນຄົ້ນຄວ້າ</u>.

ຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກ ເປັນກຳລັງດົນໃຈແຂງແຮງ ສຳລັບຂະບວນການຜະລິດໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວດ້ວຍຜະລິດຕະພາບສູງ. ປະເທດເຮົາເປັນປະເທດທີ່ດ້ອຍພັດທະນາ, ແຕ່ຍ້ຳພັດຢູ່ໃນຂົງເຂດໃໝ່ແຫ່ງການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງໄວວາຂອງວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາຈະຕ້ອງ ວາງແຜນນະໂຍບາຍ ກຽວກັບການນຳໃຊ້ຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກ ໂດຍເໝາະສົມກັບເງື່ອນໄຂ ແລະຄວາມສາມາດຂອງຕົນເພື່ອສົມທົບກັນ ເຊິ່ງປະສິດທິຜົນ ທາງດ້ານເສດຖະກິດຢ່າງແທ້ຈິງ. ໃນແຜນການ ໕ ປີ ຄັ້ງທີສອງນີ້ ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຕິດຕາມຢ່າງໃກ້ຊິດສວ່າເກົ່າ ກຽວກັບຜົນສຳເລັດໃນຂົງເຂດວິທະຍາສາດນຳໃຊ້, ເປັນຕົ້ນໃນບັນດາຂະແໜງການຊີວະສາດ, ຈຸນລະຊີວະສາດ, ເຄມີສາດ... ແລະຄົ້ນຄວ້າ ກຽວກັບການພົ້ນໃຊ້ບັນດາຜົນສຳເລັດເຫລົ່ານັ້ນ ເຂົ້າໃນຂະແໜງການກະສິກຳ, ປ່າໄມ້, ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງຜະລິດພັນກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ແລະຂະແໜງການຜະລິດອື່ນໆ ໂດຍໃຫ້ເໝາະສົມກັບລະດັບ ແລະຄວາມສາມາດຂອງພວກເຮົາ.

ຄຽງຄູ່ກັບການນຳໃຊ້ຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກນັ້ນຈະຕ້ອງບຸລະມະອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ເຮັດວຽກງານສຳຫລວດພົ້ນຄົ້ນຄວ້າ. ໃນການສຳຫລວດພົ້ນຄົ້ນຄວ້ານຳກັບຊັບພະຍາກອນ ແລະເງື່ອນໄຂທຳມະຊາດຂອງປະເທດເຮົານັ້ນ ຈະຕ້ອງມີແຜນການຮອບ

ດ້ານ ແລະ ດຳເນີນຢ່າງມີຈຸດສຸມ ເພື່ອກະກຽມໃຫ້ແກ່ການຜັນຂະ ຫຍາຍການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳສັງຄົມນິຍົມ ດ້ວຍຂະໜາດອັນກວ້າງ ໃຫຍ່ໃນໄລຍະຕໍ່ໄປ. ໃນແຜນການ ๕ ປີ ຄັ້ງທີ່ສອງນີ້ ຈະຕ້ອງ ຜັນ ຂະຫຍາຍການສຳຫລວດຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ການຢັ່ງຮອງ ແຮ່ໃຫ້ຂົ້ນກວ່າເກົ່າ.

ก)- <u>ປັບປຸງ ແລະ ເພີ່ມທະວີບົດບາດເປັນເຈົ້າພາບ ຂອງ ຂົງເຂດເສດຖະກິດຂອງລັດ, ຂະຫຍາຍຂົງເຂດເສດຖະກິດສະຫະ ກອນ</u>.

ປະຈຸບັນ, ຂົງເຂດເສດຖະກິດຂອງລັດ ລວມມີທຸກ ຂະແໜງ ການ ຂອງ ເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ. ແຕ ລະດັບ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ຄຸ ມ ຄອງ ຂອງ ບັນດາ ລັດ ວິ ສາ ຫະ ກິດ ຍັງ ຕ່ຳ ຫລາຍ. ຄຸ ນ ຫາ ກວ່າ ມີ ການ ໄລ ລ ງ ເສດ ຖະ ກິດ ຢ່າ ງ ຄຶ ກ ຕ ອ ງ ແລ ວ ເກ ີ ຍ ວ ເ ວ ້ າ ໄ ດ ວ ່ າ ທຸ ກ ກ ລ ັ ດ ວ ິ ສ ຸ ກ ະ ຫ ິ ດ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ້ ا ເ ປ ັ ນ ຕ ົ ້ ນ ໃ ນ ບ ັ ນ ດ ا ຂ ະ ໜ ອ ງ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ເ ນ ມ ທ ລ ຸ ບ ທ ຶ ນ ທ ັ ້ ງ ນ ັ ້ ນ . ດ ວ ຍ ເ ຫ ດ ນ ັ ້ ນ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ا ຈ ະ ຕ ອ ງ ປ ັ ບ ປ ຸ ງ ບ ັ ນ ດ ا ລ ັ ດ ວ ິ ສ ا ຫ ะ ກ ິ ດ ຢ ا ງ ຮ ອ ບ ດ ا ນ ທ ັ ້ ງ ທ ا ງ ດ ا ນ ກ ا ນ ຈ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ ກ ا ນ ຜ ะ ລ ิ ด , ก า ม ค ุ ม ค อ ง เ ส ด ถ ะ ก ิ ด แ ล ะ ก า ม แ ล ก ป า ย ผ ะ ล ิ ด พ ั น เ ม ใ ส เ พ ิ ่ ม ท ะ ว ี บ ิ ด บ า ด ุ เ ป ั น เ จ ้ า พ า ท า ง ข อ ง ข ิ ง เ ข ด เ ส ด ถ ะ ก ิ ด ข อ ง ล ั ด ต ่ เ ส ด ถ ะ ก ิ ด แ ห ง ช า ด ท ั ้ ง ห ม ด . ผ ว ก เ ร ิ า ต อ ง เ ด ั ด ด ุ อ ต ่ ส ู ต า ม ก ั บ เ ม อ ค ิ ณ ั ภ ส ะ แ ด ง , เ ว ิ า แ ต ฐ ุ บ ท ี ค ิ ด ว า ท ะ เ ม ุ ม แ ต เ ป ั น ล ั ด ว ิ ส า ห ะ ก ิ ด แ ล ว เ ม ุ ม ด ล ิ ่ ม อ ส า ห ะ ก ิ ด ข อ ง เ อ ก ะ ช ุ น ย า ง ข า ด ข ั ้ น โ ล ด , ห า ก เ ม ุ ม ต อ ง เ บ ิ ่ ง จ ุ ด พ า ย ข อ ง ก า ม ผ ะ ล ิ ด ค ิ ผ ะ ล ิ ด ต ะ พ า บ ข อ ง

ງານ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງຜະລິດພັນເປັນແນວໃດ. ຖ້າເຫັນວ່າ ຂອດໃດທີ່ພວກເຮົາຍັງຈຳເປັນ ກໍຕ້ອງຈັດແຈງຮ່ຳຮຽນຊ້ອງກັນ ດ້ວຍ ຄວາມຖະໜອມຖ່ອມຕົວ ເພື່ອຊຸກຍູ້ນຳກັນ. ຄວາມຈິງແລ້ວ ຜູ້ຈຳ ນວຍການລັດວິສາຫະກິດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມໂນ້ມນຳ ແລະມີນ້ຳໃຈຮັບຜິດຊອບ ຢ່າງແທ້ຈິງນັ້ນ ຕ້ອງເປັນຜູ້ທີ່ຮູ້ຄົນຄິດຫລາຍ ໃນເມື່ອເຫັນວິສາຫະ ກິດຂອງຕົນເຄື່ອນໄຫວຊ້ຳຍ້ອນວິສາຫະກິດຂອງເອກະຊົນ, ພ້ອມ ນັ້ນນັ້ນ ກໍຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເປີດສາທາລະນັບການຄ້ຳຊູກັນ, ເສີມຂະ ຫຍາຍນ້ຳໃຈປະດິດສ້າງຂອງລວມໝູ່ ເພື່ອຊອກຫາດຕະການອັນຈຳ ເປັນ ເໝາະສົມຈັດແກ້ໄຂສະພາບອັນນັ້ນໃຫ້ໄດ້ໂດຍໄວ. ຍົກຕົວ ຢ່າງອັນໜຶ່ງ: ລັດວິສາຫະກິດສ້ອມແປງລົດໂອໂຕຂອງພວກເຮົາ ມີຢູ່ ຫລາຍບ່ອນ, ຂະໜາດຂອງມັນນ້ອຍປານໃດ, ແຕ່ຫາກເຄື່ອນໄຫວ ຊ້ຳຍ້ອນວິສາຫະກິດສ້ອມແປງລົດໂອໂຕຂອງພວກເຮົາ ມີຢູ່ ຫລາຍບ່ອນ ຂະໜາດຂອງມັນນ້ອຍປານໃດ ແຕ່ຫາກເຄື່ອນໄຫວ ຊ້ຳຍ້ອນວິສາຫະກິດຂະໜາດດຽວກັນນີ້ ຂອງເອກະຊົນໃນຫລາຍ ດ້ານ. ພວກເຮົາຕ້ອງບຸກບືນຂົ້ນກວ່າເກົ່າ ເພື່ອໃຫ້ລັດວິສາຫະກິດດີ ລົ້ນວິສາຫະກິດຂອງເອກະຊົນໃນທຸກດ້ານ ລວມທັງດ້ານຄຸນຄ່ອງ ເສດ ຖະກິດ ແລະເຕັກນິກ.

ຄຽງຄູ່ກັບບັນດາວິສາຫະກິດຂອງລັດ, ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຈັດ ແຈງປັບປຸງ ແລະຂະຫຍາຍລະບົບສະຫະກອນຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ບໍ່ ເນັ້ນແຕ່ໃນດ້ານກະສິກຳເທົ່ານັ້ນ, ຫາກຕ້ອງລວມເອົາທັງຂະແໜງ ການເສດຖະກິດອື່ນໆ ອີກເຊັ່ນ ການຄ້າ, ສິນເຊື່ອ, ອຸດສາຫະກຳ ນ້ອຍ, ຫັດຖະກຳ, ກໍ່ສ້າງ, ຂົນສົ່ງ...

ການກໍ່ສ້າງລະບົບສະຫະກອນ ພາຍໃຕ້ຫລາຍຮູບການ ໃນ

ທຸກໆ ຂະແໜງການເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດສໍາລັບໄລຍະທໍາອິດຂອງສະ
ໄໝຂ້າມຜ່ານ ເປັນໜ້າທີ່ຍຸດທະສາດທີ່ສໍາຄັນຍິ່ງ ເພື່ອຄ່ອຍໆ ກ້າວ
ການພະລິດໃຫ້ສັງຄົມນິຍົມຂຶ້ນ. ພວກເຮົາຕ້ອງພະຍາຍາມສຸ້ມໍ
ເອົາຊາວໜຸ່ມໃນທົ່ວປະເທດເຂົ້າໃນບັນດາຮູບການຫໍ່ມາຫາກິນແບບ
ລວມໝູ່ເຕ໋ຕໍາຫາສູ່ໃຫ້ສໍາເລັດໂດຍພື້ນຖານໃນທ້າຍສະຕະວັດນີ້.

ໃນແຜນການ ๕ ປີ ຄັ້ງທີ່ສອງ, ພວກເຮົາຕ້ອງສືບຕໍ່ຂົນຂວາຍ
ຈັດຕັ້ງຊາວນາ ເຂົ້າໃນບັນດາຮູບການຫໍ່ມາຫາກິນແບບລວມໝູ່ ນັບ
ແໜ່ວຍສາມັກຄີເພີ່ມພູນ,ໜ່ວຍແລກປ່ຽນແຮງງານ ເຖົ້າສະຫະກອນ
ປະເພດຕ່າງໆ. ສໍາລັບຍ່ອມໃດ ທີ່ໄດ້ສ້າງສະຫະກອນກະເສດຂຶ້ນ
ແລ້ວນັ້ນ ຈະຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ປັບປຸງດ້ານຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ດ້ານການຈັດ
ຕັ້ງ, ດ້ານການບໍລິຫານ ແລະ ສ້າງພະນັກງານຄຸ້ມຄອງ,ພະນັກງານ
ເຕັກນິກ, ດ້ານການແຮງງານ, ດ້ານການຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ,
ດ້ານການແລກປ່ຽນ; ປະຕິບັດການແລກປ່ຽນຕາມແຮງງານ ສົມທົບ
ກັບການແກ້ໄຂບັນຫາສັງຄົມຢຸ່ນມະນິດ ຢ່າງເໝາະສົມ, ຂະຫຍາຍ
ຫລາຍຂະແໜງອາຊີບ ເໝໃສ່ຈຸດປະສົງຍົກປະສິດທິຜົນທາງເສດຖະ
ກິດ ແລະ ຍົກວັດທະນາສ່ອມຜະລິດພັນສົມຄ່າຂອງສະຫະກອນໃຫ້ສູງຂຶ້ນ
ເລ້ືອກ, ປ່ຽນແປງຮ່ວດການເປັນຢູ່ຂອງສະມາຊິກສະຫະກອນໃຫ້ດີຂຶ້ນ
ເລ້ືອຍໆ ແລະ ເລ່ີມການຫໍ່ມາຫາກິນແບບເອກະເທດຢ່າງຂາດຂັ້ນ.
ເພາະຢ່າງນ້ັນ ຢູ່ໃນຫລາຍທ້ອງຖ່ິນຈ່ຶງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນວ່າ ໃນບ່ອນ
ໃດ ໜ່ຶ ສະຫະກອນຫລາຍປະເພດຢູ່ນໍາກັນ ເຊັ່ນ ສະຫະກອນຊ່ືຂາຍ,
ສະຫະກອນສົ່ນເຊ່ືອ,ສະຫະກອນກະເສດ,ສະຫະກອນທັດຖະກໍາ...

ແລະ ດຳເນີນການທຸລະກິດຫລາຍຂະເໜງອາຊີບນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າ ໄດ້ ຈັດຕັ້ງເຂົ້າຢູ່ໃນລະບົບດຽວ ພາຍໃຕ້ການນຳພາຂອງຄະນະອຳນວຍ ການອັນດຽວ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວຕາມແຜນການລວມອັນດຽວ, ເຮັດ ໝວນັ້ນໝັ້ນໄດ້ຮັບຜົນດີທີ່ສຸດ, ມັນສອດຄອງກັບລະດັບຂະຫຍາຍຕົວ ຕຳຂອງກຳລັງການຜະລິດ, ທັງສອດຄອງກັບເງື່ອນໄຂຕົວຈິງ ທາງ ດ້ານພະນັກງານ ແລະ ຄວາມຮັບຮູ້ຂອງຊາວຜູ້ອອກແຮງງານ ຂອງ ພວກເຮົາໃນປະຈຸບັນ. ໃນບ່ອນໃດທີ່ບໍ່ທັນຈັດຕັ້ງສະຫະກອນກະເສດ ຂັ້ນເທື່ອນັ້ນ, ໃຫ້ເງົາຕາມເງື່ອນໄຂຕົວຈິງຂອງແຕ່ລະບ່ອນ, ອາດຈະ ຈັດຕັ້ງສະຫະກອນຊື້ຂາຍຂັ້ນກອນກໍ່ໄດ້ ແລ້ວຈຶ່ງຂົນຂວາຍຊາວນາໃຫ້ ເຕີ່ມເຂົ້າສູ່ການທຳນາຫາກິນເຍບລວມພຸ້ຕາມບັນດາຮູບການ ແຕ່ຕ່ຳ ຫາສູງ.

ຂ)- <u>ປັບປຸງລະບົບການຄ້າສ້າງຄົມນິຍົມຢ່າງຮອບດ້ານ ແລະ ຂະຫຍາຍມັນຢ່າງແຂງແຮງ</u>.

ປະຈຸບັນນີ້, ການຜະລິດຂອງພວກເຮົາຍັງອອມແອຢູ່, ແຕ ການຈ່ລະຈອມເຮງອອມແອໄປກວ່ານັ້ນອີກຫລ້ຳ. ດັ່ງນັ້ນ ມັນຈຶ່ງກົດ ໜ່ວງຈັ່ງຫວ່ະແໜງການຂະຫຍາຍຕົວຂອງ ການຜະລິດ ແລະສົ່ງຜົນສະ ທ້ອນອັນບໍ່ດີເຖິງວິວັດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ. ຕົວຢ່າງ: ຢູ່ເຂດ ທົ່ງພຽງທາງພາກກາງ ແລະພາກໃຕ້, ປະຊາຊົນມີເຂົ້າເຫລືອກິນ, ແຕ່ການເກັບຊື້ ແລະການຈ່ລະຈອມບໍ່ທັນດີ ຈຶ່ງພາໃຫ້ມະຄອນຫລວງ ວຽງຈັນ ແລະບາງບ່ອນໃນເຂດພູດອຍ ປະສົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຕ່ານ ເຂົ້າກິນເປັນຄັ້ງເປັນຄາວ. ກຽວກັບສິນຄ້າໃຊ້ສອຍກໍ່ເຊັ່ນດຽວກັນ,

ບາງເທື່ອພັດຄ້າງຢັ້ງຢູ່ໃນສາງລອມ ຫລືຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນໃໝ່ໆ, ໃນເວ
ລາດຽວກັນນັ້ນ ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນອື່ນພັດຂາດເຄນສິນຄ້າອຸປະໂພກນັ້ນ. ຢູ່ພາກ
ໃຕ້, ບາງຄັ້ງຄາວມີຜ້າໝົ້ງນຶ່ງສັດ, ແພໜ່ງແພໜ່ງໃຍ, ແຕ່ຢູ່ພາກ
ເໜືອຊໍ້າພັດຂາດເຂີນສິນຄ້າອຸປະໂພກດັ່ງກ່າວ. ເພາະສະນັ້ນ; ການຫຼຸ
ລະມຸລະບິບຈໍລະຈອນຈຶ່ງເປັນຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການອັນຈຳເປັນ
ຣີບດ່ວນທີ່ສຸດໃນປະຈຸບັນ ເພື່ອຂະຫຍາຍການຜະລິດ ແລະປ່ຽນແປງຊີ
ວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

ໃນໄລຍະທຳອິດຂອງສະໄໝຂ້າມຜ່ານນີ້, ການຄ້າເປັນຕ້ອງ
ໂສ້ມຕໍ່ໝົດຄວາມສຳຄັນທີ່ສຸດເຊິ່ງພວກເຮົາຈະຕ້ອງກຳໃຫ້ເໝາະເພື່ອ
ດັດສ້າງພາກສ່ວນເສດຖະກິດເອກະຊົນເທື່ອລະກ້າວ, ສົມທົບ ກະສິ
ກຳກັບອຸດສາຫະກຳ, ເຮັດໃຫ້ຊົນນະບົດກັບຕົວເມືອງເຊື່ອມຕໍ່ກັນ,
ປະຕິບັດພັນທະພາບກຳນະກອນ-ຊາວນາທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ທັງ
ນີ້ ກໍເພື່ອເຂົ້າໃສ່ຊຸກຍູ້ເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວ. ກອນ
ອື່ນໝົດ, ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຂະຫຍາຍລະບົບການຄ້າສັງຄົມນິຍົມ99ກ
ໃຫ້ກວ້າງຂວາງ, ທົ່ວເຖິງ ແຊ່ນການລົງເຖິງທ້ອງຖິ່ນ ແລະຮາກ
ຖານ. ເອົາການຄ້າຂອງລັດກັບສະຫະກອນຊື້ຂາຍສົມທົບກັນໃຫ້ເປັນ
ລະບົບທີ່ກ້ວາງໃໝ່ ແລະເຄື່ອນໄຫວຢ່າງມີຜົນສັກສິດ ເພື່ອນຳເອົາສິນ
ຄ້າອຸດສາຫະກຳໄປເຖິງມືຜູ້ຊົມໃຊ້ ແລະ ເກັບຊື້ເຄື່ອງປ່າຂອງນາ
ແລະຜະລິດພັນອື່ນໆ ທີ່ເປັນສິນຄ້າຢູ່ໃນພູປະຊາຊົນໃຫ້ໝົດ. ມີນະໂຍ
ບາຍນຳໃຊ້ ແລະຄ່ອຍໆ ດັດສ້າງການຄ້າເອກະຊົນໃນຂະບວນວິວັດ
ແຫ່ງການຂະຫຍາຍການຄ້າສັງຄົມນິຍົມ.

ໃນແຜນການ ๕ ປີຄັ້ງທີ່ສອງນີ້, ພວກເຮົາຕ້ອງມີແຜນການ
ລະອຽດ ເພື່ອປັບປຸງລະບົບການຄ້າຂອງລັດຢ່າງຮອບດ້ານ ລວມທັງ
ດ້ານການຈັດຕັ້ງ ແລະເຮັດວິທີທຸລະກິດ, ປະຕິບັດການໄລ່ລ່ຽງເສດ
ຖະກິດຝຸ່ໃນບັນດາລັດວິສາຫະກິດການຄ້າໃຫ້ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ, ຍົກສູງ
ສະຕິຮັບຜິດຊອບຂອງພະນັກງານ ແລະພາລະກອນການຄ້າຂອງລັດ,
ປະຕິບັດລະບອບນຽບ ເໝົາສຳລັບຮ້ານຄ້າຕ່າງໆ,ໝາຍຄວາມວ່າຕ້ອງ
ເອົາຄ້ຳເງິນເດືອນ ແລະເງິນຄ່າບຳເໜັດຂອງຮ້ານຄ້າ ຕິດເໜັ້ນກັບ
ຍອດມາດສົມຄ່າທີ່ຈ່າຍໄດ້. ແຕ ສຳລັບເຂດທີ່ຫ່າງໄກສອກຫລີກ,
ພວກເຮົາບໍ່ອາດຈະໄລ່ລ່ຽງແຕ່ເສດຖະກິດອອຍຕ່ອຍ, ຫາກເໝາະຕ້ອງ
ສົມທົບກັບການແກ້ໄຂບັນຫາການເມືອງ ແລະສັງຄົມໃຫ້ໄດ້ດີກ່ວ.
ຍົກຕົວຢ່າງ: ພວກເຮົາ ບໍ່ອາດຈະປະປ່ອຍໃຫ້ພົ້ນອ່ຽນຮ່ວມຊາດ ຢູ່
ເຂດຫ່າງໄກສອກຫລີກຂາດເຂີນເກີນໄປ, ເຄື່ອງມືກະສິກຳ, ຢາກຢ່າ
ປົ້ນປົວພະຍາດ, ປັ໊ມສົ່ງນ້ຳ ການຮຽນ.

ການຄ້າຂອງລັດຕ້ອງກຳເພລງສົມຄ່າໃຫ້ໄດ້. ຢ່າກໃຫ້ໄດ້
ເໝືອນັ້ນ ການຄ້າຂອງລັດ ລວມທັງການຄ້າພາຍໃນ ແລະ ການຄ້າ
ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງພະຍາຍາມປະຕິບັດໃຫ້ໄດ້ຕາມແບບວິທີວ່າ: ຊື້
ເຖິງກິກ, ຂາຍເຖິງປາຍ, ສົມທົບການຂາຍອກກັບຂາເຂົ້າ, ກຳເໜັ
ຂອງຊົ່ວກາຍຍົກ ແລະຄວບຄຸມຂອດຂາຍຍ່ອຍເປັ້ນສ່ວນໃຫ່ຽ, ເຮັດ
ໃຫ້ສົມຄ່າພຸ້ນອ່ຽນໄວ; ຕ້ອງເຊັ້ນຊຸ ຜູ້ກພັນໂດຍກົງ ກັບຮ່າກຖານ
ການຜະລິດຂອງລັດ, ຂອງລວມໝູ ແລະກັບຜູ້ຜະລິດຕາມນະໂຍບາຍ
ລາຄາທີ່ລັດໄດ້ກຳນົດ ແລະລາຄາທີ່ສອງຝ່າຍເຫັ້ນພ້ອມກຳ ນ. ພ້ອມ

ນັ້ນ, ພວກເຮົາກໍ່ຕ້ອງຄຸ້ມຄອງຕະຫລາດໃຫ້ດີ ໂດຍໃຊ້ມາດຕະ
ການເສດຖະກິດ ແລະການຈັດຕັ້ງ, ຫາກບໍ່ເຂັ້ມ ໃຊ້ມາດຕະການບໍ
ລິຫານດ້ານດຽວ. ທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ຕ້ອງສ້າງເງື່ອນໄຂອຳນວຍຄວາມ
ສະດວກໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າຈາກທ້ອງຖິ່ນໜຶ່ງ ໄປຫາອີກທ້ອງ
ຖິ່ນໜຶ່ງໃນທົ່ວປະເທດ, ບໍ່ເຂັ້ມຈະຈຳກັດຮັດແຄບຢູ່ແຕ່ໃນເຂດແດນ
ຂອງໃຜລາວ. ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງຕ້ອງຢຸດເຊົາຢ່າງສິ້ນເຊີງກ່ຽວກັບການ
ເກັ່ງດ້ານການຈໍລະຈອນສິນຄ້າ ບໍ່ວ່າຈະເປັນຮູບການໃດກໍ່ຕາມ.

ຄຽງຄູ່ກັບການປັບປຸງການຄ້າຂອງລັດ, ໃນແຜນການ ๕ ປີ
ຄັ້ງນີ້ ພວກເຮົາຕ້ອງເປີດກວ້າງຕາມາດສະຫະກອນຊື້ຂາຍ, ສົ່ງເສີ
ມໃຫ້ບ້ານມີສະຫະກອນຊື້ຂາຍເປັນສ່ວນຫລາຍ. ມີແຕ່ສະຫະກອນ
ຊື້ຂາຍຢູ່ກັບແຕ່ລະບ້ານເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງຈະເຂົ້າໃຈຄວາມຕ້ອງການສິ່ນ
ຄ້າອຸປະໂພກຕ່າງໆ ຂອງປະຊາຊົນຢູ່ໃນບ້ານຂອງຕົນໄດ້ດີ, ພ້ອມກັ
ນັ້ນ ສະຫະກອນຊື້ຂາຍກໍ່ໜ້າທີ່ເກັບຊື້ເຄື່ອງປ່າຂອງມາ ແລະຜະລິດ
ພັນອື່ນໆ ທີ່ປະຊາຊົນຕ້ອງການຂາຍ. ຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງສົ່ງເສີມເຂົ້າ
ເຈົ້າໃຫ້ຂະຫຍາຍການຜະລິດໄດ້. ເຮັດໄດ້ດີແນວນັ້ນ ສະຫະກອນຊື
ຂາຍຈຶ່ງຈະກາຍເປັນຂົວຕໍ່ລະຫວ່າງຊົນນະບົດ ກັບຕົວເມືອງ, ລະ
ຫວ່າງບ້ານຕ່າງໆ ກັບເມືອງ, ກັບແຂວງ ແລະສູນກາງຢ່າງແທ້ຈິງ,
ທັງເປັນການປະກອບສ່ວນຢ່າງສຳຄັນເຂົ້າໃນການເພີ່ມທະວີ ພັນທະ
ພາບລະຫວ່າງຊົນຊັ້ນກຳມະກອນ ກັບຊົນຊັ້ນຊາວນາ ທາງດ້ານເສດ
ຖະກິດ.

ສືບຕໍ່ເປີດກວ້າງຮູບການຫຸ້ນສ່ວນລະຫວ່າງລັດ ກັບເອກະຊົນ

ທາງດ້ານການຄ້າ ລວມທັງການຄ້າພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ ເພ ໃສມຳໃຊ້ດ້ານຕ່າງໆຂອງພົ້ນເຮົ້ານ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການຜຸກຍູ ການ ຜະລິດ, ການຈຳລະຈວນສິນຄ້າ ແລະຕອບສະໜອງ ຄວາມຮຽກຮ້ອງ ຕ້ອງການອັນຫລາຍຮູບຫລາຍສີຂອງປະຊາຊົນ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຕ້ອງ ວາງມາດຕະການຄຸ້ມຄອງຕະຫລາດຈຶ່ງກໍໃຫ້ເໝາະສົມ, ຕ້ານການ ສວຍໂອກາດກັກຕຸນສິນຄ້າ, ການແຊກຄຸ ແລະປັ່ນປ່ວນ ຕະຫລາດ ຂອງພົ້ນເຮົ້ານ.

ຈ)- <u>ຈຶ່ງກໍແຮງປັ້ນປຸງການເງິນ ແລະ ເງິນຕາໃຫ້ສະຫງົບ ປົກກະຕິ</u>.

ການເງິນ ແລະເງິນຕາມີບົດບາດສຳຄັນທີ່ສຸດຕໍ່ການປະຕິວັດ ເໝືອທາງຂອງພັກ ແລະ ແໜ່ນການພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມແຫ່ງ ຊາດ. ເລນິນໄດ້ເນັ້ນໜັກວ່າ: "... ຖ້ານະໂຍບາຍການເງິນ ຂອງພວກເຮົ້ານ ຫາກບໍ່ໄດ້ຮັບ ໄຊຊະນະແລ້ວ ທຸກການປະຕິຮູບອັນເຖິ ຖ່ຽງຂອງພວກເຮົ້ານ ກໍຈະຖືກປະລາໄຊ ".(1)

ວຽກງານການເງິນ ແລະ ທະນາຄານ ບໍ່ເໝືນມີແຕ່ປະຕິບັດ ລາຍຮັບ ລາຍຈ່າຍ, ສະໜອງສິນເຊື່ອ ຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງ ການຂອງຂະເໜງການຕ່າງໆ ເທົ່ານັ້ນ. ນັ້ນຖ້າການຈັດຕັ້ງການ ເງິນ, ທະນາຄານເປັນເຄື່ອງມືອັນສຳຄັນ ເພື່ອກໍ່ສ້າງປະເທດຊາດ.

---

(1) ວ.ອິ ເລນິນ, ນິພົນຄົບຊຸດ, ພາສາລັດເຊຍ, ເຫລັ້ມ ນີ, ໜ້າ ນີ໔໑.

ພາລະບົດບາດອັນຕໍ່ຂອງບັນດາການຈັດຕັ້ງເຫລົ່ານັ້ນ ເໝາະສົມ ກັບ
ເຄື່ອງມືທາງການເງິນ, ເງິນຕາ ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ບັນດາຂະ
ແໜງການ, ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຣາກຖານຕ່າງໆ ເຄື່ອນໄຫວຕາມແຜນ
ການຂະຫຍາຍເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງລັດ ດ້ວຍຮູບການສົ່ງເສີມຫລື
ດ້ວຍບັງຄັບ. ເພາະສະນັ້ນ ບັນດາແຜນການງົບປະມານ ແລະ ແຜນ
ການສິນເຊື່ອ, ນະໂຍບາຍນ້ຳໜັກຕ່າງໆ ຈຶ່ງມີຄວາມໝາຍສຳຄັນ
ທີ່ສຸດ, ພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສ້າງມັນຂຶ້ນຢ່າງຮອບຄອບ.
ແຜນການ ແລະ ນະໂຍບາຍເຫລົ່ານັ້ນ, ກອງທຶນ ຕ່າງໆ ໃນໄສ ຂະ
ຫຍາຍການຜະລິດ, ເຮັດໃຫ້ໂຄງປະກອບເສດຖະກິດໃໝ່ ເປັນຕົວ
ເປັນຕົ້ນເທື່ອລະກ້າວ, ເພີ່ມ ຜົນຜະລິດພັນສັງຄົມ ແລະ ລາຍຮັບ
ແຫ່ງຊາດຂຶ້ນໃຫ້ໄວ. ອັນນີ້ ເປັນເງື່ອນໄຂພື້ນຖານ ເພື່ອປັບປຸງການ
ເງິນ, ເງິນຕາ, ເພື່ອເໝາະ ສົມ ຄວາມຈຳເປັນ ຂອງ ການ ຂະ ຫຍາຍ ການ ຜະ ລິດ
ກ້າວໜ້າ ການສ້າງປະເທດຊາດ ແລະ ການຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນ
ຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ສູງຂຶ້ນ. ໃນບັນຫານີ້, ບັນດາແຜນການ ແລະ
ນະໂຍບາຍການເງິນ, ເງິນຕາ ຕ້ອງສອງແສງ ແນວທາງຂອງພັກ
ກ່ຽວກັບການຂະຫຍາຍ ແລະ ຂະ ໜາ ຍ ເສດ ຖະ ກິດ ແລະ ແລະ ເຂດ
ເສດຖະກິດ.

ການຂະຫຍາຍເສດຖະກິດຕ້ອງສົມທົບ ຢ່າງ ໝັ້ນ ກ່ຽວ ກັບ ການ
ຂະຫຍາຍຖືຂອງສັງຄົມ, ດັ່ງນັ້ນ ບັນດາແຜນການ ການ ເງິນ ຈຶ່ງ ຕ້ອງ
ເອົາ ໃຈ ໃສ ຢ່າງ ເໝາະ ສົມ ເຖິງ ການ ຂະ ຫຍາຍ ບັນ ດາ ຂະ ໜາ ຍ ການ ສຶກ
ສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ສັງຄົມ; ບັນດາ ຄວາມ

ຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງການປະຕິບັດໜ້າທີ່ປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ ກໍຕ້ອງ ໄດ້ສະແດງອອກໃນແຜນການການເງິນເຊັ່ນດຽວກັນ.

ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຂອງລາຍຈ່າຍ, ຕ້ອງນຳໃຊ້ທຸກແຫລ່ງລາຍຮັບ, ໃນນັ້ນ ແຫລ່ງລາຍຮັບທີ່ສຳຄັນກວ່າໝູ່ ເໝ ຮັບມາຈາກການຜະລິດ, ແລະ ຕ້ອງເກັບລາຍຮັບນັ້ນໃຫ້ຖືກ ຕ້ອງ ແລະຄົບຖ້ວນ. ໃນດ້ານໜຶ່ງອີກ, ບໍ່ເໝ ຈະອີງໃສ່ແຕ່ແຫລ່ງ ລາຍຮັບຂອງລັດເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຕ້ອງຮູ້ລະດົມກຳລັງ ຂອງປະຊາຊົນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຄວາມສາມາດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຖືດຖ ແລະ ນຳ ໃຊ້ພາສອນເສດຖະກິດຕ່າງໆ ເຂົ້າໃນການຜະລິດ ແລະການຈໍລະ ຈອນ ແລະຍາດແຍ່ງແຫລ່ງທຶນຮອນມາຈາກພາຍນອກດ້ວຍຫລາຍຮູບ ການອີກດ້ວຍ.

ການໃຊ້ຈ່າຍຕ້ອງຄິດໄລ່ໃຫ້ຖືກຕ້ອນ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີປະ ສິດທິຜົນ, ບໍ່ເໝ ອາມີຄວາມຕ້ອງການແນວໃດກໍ່ຈ່າຍໃຫ້ໝົດ. ແຜນ ການລາຍຈ່າຍ ທັ້ງຕ້ອງຮັບປະກັນການແກ້ໄຂຄວາມຮຽກຮ້ອງ ຕ້ອງ ການ, ທັ້ງຮັບປະກັນໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ, ສິ່ງໃດ່ມີປະສິດທິຜົນ ເໝ ບໍ່ໃຫ້ຈ່າຍເປັນອັນຂາດ. ແຕ່ຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າ ປະສິດທິຜົນທີ່ພວກ ເຮົາຕ້ອງການນັ້ນ ບໍ່ເໝ ແຕ່ປະສິດທິຜົນທາງດ້ານເສດຖະກິດອ ຍ ຕ ຍ, ຍັງນັບທັ້ງປະສິດທິຜົນທາງດ້ານສັງຄົມອີກດ້ວຍ. ດັ່ງນັ້ນ ການ ຈະຕົກລົງວ່າ ຈະໃຊ້ຈ່າຍຄ້ເໝ ອໃດນັ້ນ ຕ້ອງສົມທົບປະສິດທິຜົນທາງ ດ້ານເສດຖະກິດ ກັບປະສິດທິຜົນທາງສັງຄົມໃຫ້ດີ. ສຳລັບການໃຊ້ ຈ່າຍບໍລິຫານ ຕ້ອງໃຫ້ຈ່າຍຢູ່ໃນລະດັບອັນຈຳເປັນຕ່ຳສຸດສຳລັບການ

ເຄື່ອນໄຫວຂອງກົງຈັກລັດ. ຕ້ອງປະຕິບັດການປະຢັດ ຢູ່ໃນທຸກຂົງເຂດ ນັບທັງຂົງເຂດການຜະລິດ ແລະຂົງເຂດການເປັນຢູ່. ການປະຢັດມີຄວາມໝາຍຄືກັບການເປີດກວ້າງການຜະລິດ. ຕ້ອງຖືການປະຢັດເປັນນະໂຍບາຍເສດຖະກິດອັນສຳຄັນທີ່ສຸດອັນໜຶ່ງຂອງພັກແລະລັດເຮົາ.

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການເງິນ, ເງິນຕາ ມີຄວາມສະຫງົບປົກກະຕິມັ້ນ ຕ້ອງສຸ້ມເຮັດໃຫ້ລາຍຈ່າຍລຸ້ມດຸ່ງກັບລາຍຮັບ, ເຮັດໃຫ້ການພົວພັນລະຫວ່າງເງິນກັບສິນຄ້າລຸ້ມດຸ່ງກັນ, ເຮັດໃຫ້ການສະສົມກັບການຊົມໃຊ້ ມີອັດຕາສ່ວນອັນສົມເຫດສົມຜົນ ແລະຕ້ອງມີມາດຕະການເພີ່ມຄວາມໄວຂອງການໝຸນເງິນ, ເຮັດໃຫ້ຄຸນຄ່າຂອງເງິນດີ ແລະລາຄາພັ້ນທ່ຽງເທື່ອລະກ້າວ.

ເພື່ອນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືການເງິນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການ ແລະເສີມຂະຫຍາຍປະສິດທິຜົນຂອງການຜະລິດ, ທຸລະກິດນັ້ນ ໜຶ່ງ ໃນບັນດາມາດຕະການອັນສຳຄັນເມ ຕ້ອງຈຳເໝ ພາລະບົດບາດຂອງງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະສິດເປັນເຈົ້າຕົນເອງ ທາງການເງິນຂອງບັນດາຫົວໜ່ວຍເສດຖະກິດໃຫ້ລະເລິ, ດຳເນີນການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງການເງິນ ບົນພື້ນຖານຮັບປະກັນການຊີ້ນຳຂອງສູນກາງ.

ໃນແຜນການ ๕ ປີ້ ນີ້,ບັນດາແຜນການການເງິນ- ເງິນຕຸ ຕ້ອງຮັບໃຊ້ການປະຕິບັດແຜນການຂະຫຍາຍເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຢ່າງໄດ້ການໄດ້ງານ, ຕ້ອງຂຸດຄົ້ນທຸກຄວາມສາມາດ ຂອງການຜະລິດທີ່ຢູ່ໃນປະຈຸບັນນີ້ໃຫ້ດີ,ສຸ້ມດຸ່ງງົບປະມານຂອງຂັ້ນຕ່າງໆ;

ຊຸກຍູ້ການຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງບັນດາມະໂຍບາຍໃນ້ງັດ,ບັນດາກົນໄກພາຍ
ກ ງ ອ ກັ ບ ກ ານ ໃ ຊ້ ຈ າ ຍ , ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ວ ຽ ກ ງ ານ ກ ານ ເ ງ ິ ນ , ທ ະ ນ າ ຄ ານ
ເ ຂ ົ ້ າ ສ ູ ່ ລ ະ ບ ຽ ບ ແ ບ ບ ແ ຜ ນ .

๑๐)- ຂະຫຽາຍການພົວພັນທາງດ້ານເສດຖະກິດກັບຕ່າງປະເທດ.

ການຊ ວ ຍ ເ ຫ ລ ື ອ ແ ລ ະ ການ ຮ ວ ມ ມ ື ອ ກ ັ ນ ກ ັ ບ ບ ັ ນ ດ າ ປ ະ ເ ທ ດ
ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ອ າ ຍ ນ ອ ງ ເ ປ ັ ນ ເ ງ ື ່ ອ ນ ໄ ຂ ທ ີ ່ ຂ າ ດ ບ ່ ໄ ດ ້ ສ ໍ ລ ັ ບ ໃ ຫ ້ ປ ະ ເ ທ ດ
ດ ວ ຍ ພ ັ ດ ທ ະ ນ າ ເ ພ ື ່ ອ ນ ດ ັ ່ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ າ ສ າ ມ າ ດ ກ າ ວ ຂ ້ ມ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ
ໂ ດ ຍ ກ ົ ງ ໂ ດ ຍ ບ ່ ຜ ່ ານ ທ ຶ ນ ນ ິ ຍ ົ ມ . ຍ ອ ມ ແ ມ ວ ນ ັ ້ ນ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຈ ຶ ່ ງ ໄ ດ ້ ຢ ັ ້ ມ
ຢ ັ ້ ນ ວ ່ າ ຈ ຶ ່ ງ ໃ ສ ່ ລ ະ ບ ົ ບ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ຢ ່ າ ງ ຂ າ ດ ຂ ັ ້ ນ , ກ ອ ນ ຈ ຶ ່ ງ ພ ັ ດ ເ ຂ ົ ້ າ ສ ະ
ທ ະ ພ າ ບ ໂ ຊ ວ ຽ ດ ທ ີ ່ ຍ ິ ່ ງ ໃ ຫ ຽ , ສ ້ າ ງ ການ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ແ ບ ບ ພ ິ ເ ສ ດ ແ ລ ະ ການ
ຮ ວ ມ ມ ື ອ ກ ັ ນ ກ ັ ບ ຫ ວ ຽ ດ ນ າ ມ ເ ລ ະ ກ ໍ ປ ູ ເ ຈ ຽ ອ າ ຍ ນ ອ ງ .

ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ າ ມ ີ ຊ ັ ບ ພ ະ ຍ າ ກ ອ ນ ທ ໍ າ ມ ະ ຊ າ ດ ຫ ລ າ ຍ ຊ ະ ນ ິ ດ ເ ຊ ິ ່ ງ
ບ ໍ ່ ທ ັ ນ ໄ ດ ້ ຂ ຸ ດ ຄ ົ ້ ນ ພ ໍ ເ ທ ົ ່ າ ໃ ດ ເ ທ ື ່ ອ . ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຕ ້ ອ ງ ວ າ ງ ແ ຜ ນ ການ ຂ ຸ ດ ຄ ົ ້ ນ
ຊ ັ ບ ພ ະ ຍ າ ກ ອ ນ ເ ຫ ລ ົ ່ າ ນ ັ ້ ນ ຢ ່ າ ງ ໄ ວ ເ ພ ື ່ ອ ຊ ຸ ກ ຍ ູ ້ ຈ ັ ງ ຫ ວ ະ ແ ຫ ່ ງ ການ ຂ ະ
ຫ ຽ າ ຍ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ໃ ຫ ້ ໄ ວ ຂ ້ ມ ຂ ຶ ້ ນ . ຢ າ ກ ໃ ຫ ໄ ດ ເ ຊ ອ ນ ນ ັ ້ ນ ຈ ະ ຕ ້ ອ ງ ມ ີ ທ ຶ ນ
ຮ ອ ນ ແ ລ ະ ກ ໍ ລ ັ ງ ແ ຮ ງ ງ ານ ເ ປ ັ ນ ຈ ໍ ານ ວ ນ ຫ ລ າ ຍ ທ ີ ່ ສ ຸ ດ . ດ ັ ່ ງ ນ ັ ້ ນ ພ ວ ກ
ເ ຮ ົ າ ຈ ຶ ່ ງ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ມ ຸ ງ ຫ ວ ັ ງ ໃ ນ ການ ເ ປ ີ ດ ກ ວ ້ າ ງ ການ ຮ ວ ມ ມ ື ທ າ ງ ດ ້ ານ
ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ກ ັ ບ ທ ຸ ກ ຊ າ ປ ະ ເ ທ ດ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ອ າ ຍ ນ ອ ງ ພ າ ຍ ໃ ຕ ້ ຫ ລ າ ຍ ຮ ູ ບ
ການ ຮ ວ ມ ທ ຸ ລ ະ ກ ິ ດ : ສ ອ ງ ຝ ່ າ ຍ ຫ ລ ື ຫ ລ າ ຍ ຝ ່ າ ຍ .

ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຖ ື ວ ່ າ ສ ິ ่ ງ ສ ໍ ค ัญ ກ ວ ່ າ ຫ ມ ູ ່ ໃ ນ ການ ຮ ວ ມ ມ ື ທ າ ງ ດ ້ ານ ເ ສ ດ

ຄະກິດກັບຕ່າງປະເທດນັ້ນ ເຂົ້ມຕ້ອງຄິດໄລ່ປະສິດທິພົາບ ເສດຖະ
ກິດໃຫ້ຄົບຖ້ວນ. ອັນນັ້ນ ເປັນພື້ນຖານທາງວິທະຍາສາດ ແລະພາ
ວະວິໄສຳລັບການຂະຫຍາຍການພົວພັນຮ່ວມມືຢ່າງຍາວນານ, ຮອບ
ດ້ານ ດ້ວຍຂະໜາດອັນໃຫຍ່ຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ເປັນທຳມະດາຢູ່ວ່າ ການ
ຄິດໄລ່ປະສິດທິພົາບທາງເສດຖະກິດນັ້ນ ບໍ່ເຂົ້ມຈະຄິດໄລ່ແຕ ເສດຖະ
ກິດດ້ານດຽວ, ຫາກເຂົ້ມຕ້ອງບົ່ມພື້ນຖານຄິດໄລ່ຮອບດ້ານ ລວມທັງ
ປັດໄຈທາງການເມືອງ, ສັງຄົມ, ການປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນ
ຄວາມສະຫງົບນຳດ້ວຍ.

ໃນແຜນການ ๕ ປີ້ຄັ້ງທີ່ສອງນີ້ ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຍົກປະສິດ
ທິພົາບທາງການນຳໃຊ້ການຊ່ວຍເຫລືອ ແລະ ການຮ່ວມມືທາງດ້ານ
ເສດຖະກິດກັບຕ່າງປະເທດໃຫ້ສູງຂຶ້ນຢ່າງເດັ່ນຊັດ. ຢ່າກໃຫ້ໄດ
ເໝືອນັ້ນ, ຕ້ອງຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ທາງດ້ານວິທະຍາສາດ - ເຕັກ
ນິກ ແລະ ດ້ານການຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດຂອງພວກເຮົາໃຫ້ສູງຂຶ້ນ,
ເຊີດຊຸມຳ້ໃຈຮັບຜິດຊອບໃນການປະຕິບັດຂໍ້ຜູກພັນສັນຍາ ທາງດ້ານ
ເສດຖະກິດທີ່ໄດ້ຮ່ວມລົງນາມ ກັບບັນດາປະເທດສັງຄົມນິຍົມອ້າຍນ້ອງ
ແລ້ວນັ້ນ, ໂດຍຖືວ່ານີ້ ເປັນມະໂນທຳ, ເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບແລະ
ກຽດສັກສີຂອງພະນັກງານ, ສະມາຊິກພັກຂອງພວກເຮົາ. ຄວນ
ຊອກຄົ້ນຫາຮູບການຮ່ວມມືກັບບັນດາປະເທດອ້າຍນ້ອງ ທີ່ ສອດຄ່ອງ
ກັບເງື່ອນໄຂ ແລະລະດັບຂອງພວກເຮົາ.

ພວກເຮົາຕ້ອງສືບຕໍ່ເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດຖະກິດ
ກັບທ່ວງໜ້ານ ແລະ ກຳປູ່ເຈ້ງ, ເພາະນັ້ນຈະຊ່ວຍໃຫ້ແຕ່ລະປະ

ເຫດພວກເຮົາເສີມຂະຫຍາຍເຫ້ົາພະລັງທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງ
ໃຜລາວໄດ້ດີ້ຂຶ້ນຕື່ມ. ການຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດຖະກິດ ກັບຫວຽດ
ນາມ ແລະກຳປູເຈຽນັ້ນ ຈະເຮັດໃຫ້ປະເທດເຮົາມີເງື່ອນໄຂອັນສຸ
ທະເລຕາວັນອອກ ແລະ ລົງສູ່ອາວໄຫ ເພື່ອເປີດກ້ວາງການພົວພັນ
ແລກປ່ຽນ ແລະການຮ່ວມມືກັບສາກົນ. ຈາກນັ້ນ ມັນອາດຈະເຮັດ
ໃຫ້ນັ້ນດາເຂດເສດຖະກິດທີ່ມີຊັບພະຍາກອນຫລາຍຊະນິດອັນອຸດົມຮ່ັ
ມີຂອງປະເທດເຮົາ ເຊ່ືອມຈົມຢູ່ໃນສ່ິງແວດລ້ອມຂອງ ເສດຖະກິດ
ທ້ອນຊາດ, ຸ້ນຕື່ນເອງ ພ້ໃຜ ລາວເປັນພັນໆ ປີ ແລ້ວນັ້ນ ຈຸກຕ່ື
ຟ້ືນຕ້ືນຂ້ຶນ.

ການຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດຖະກິດຢ່າງຮອບດ້ານ ແລະ ເໜ້ັ
ແໜ້ນກັບນັ້ນດາປະເທດສັງຄົມນິຍົມອຸ້່ຍນ້ອງ ເປັນສ້ິ ຄ່ານ ເພ່ືອໃຫ
ພວກເຮົາ ເປີດກ້ວາງການພົວພັນຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດຖະກິດກັບນັ
ດາປະເທດເພ່ືອນມິດໃນໂລກ ແລະກັບນັ້ນດາອົງການຈັດຕ້ັງສາກົນທ
ມີເຈຕະນາດ່ີຕ່ປະເທດເຮົາ. ພວກເຮົາກຽມພ້ອມເປ ດ ກ້ວາງ ການ
ຮ່ວມມືທາງ ດ້ານເສດຖະກິດອັນເປັນປົກກະຕິກັບປະເທດຕ່າງໆ, ກອ
ອ່ືນ ເ ເ ເ

๑๑)- ການສ້າງລະບົບກົດໝາຍສັງຄົມນິຍົມໃຫ້ເປັນຕົວເປັນຕົນ ຂຶ້ນ.

ກົດໝາຍເປັນເຄື່ອງມືສຳລັບໃຫ້ລັດຄຸ້ມຄອງສັງຄົມ, ເປັນເງື່ອນໄຂອັນຈຳເປັນ ເພື່ອຮັດໃຫ້ປະຊາທິປະໄຕສັງຄົມນິຍົມປະກົດເປັນຈິງ. ປະເທດເຮົາ ເປັນປະເທດທີ່ບັນໄດຜ່ານລະບອບສັກດິນາລອມສູນ, ທັງບໍ່ໄດ້ຜ່ານລະບອບທຶນນິຍົມ ເລີ້ມກ້າວຂຶ້ນສັງຄົມນິຍົມໂດຍກົງ, ພວກເຮົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ສືບທອດລະບົບກົດໝາຍຂອງລັດເອກະພາບທຶນນິເສດຄະກົດຂະໜາດຕົວ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ປະຊາຊົນເຮົາເຫົ້າຕ່າງໆ ຈຶ່ງບໍ່ທັນມີສະຕິຢ່າງເຕັມສ່ວນກ່ຽວກັບກົດໝາຍ; ບັນດາສາຍພົວພັນທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນບົນພື້ນຖານຮີດຄອງປະເພນີ ໂດຍທີ່ບໍ່ທັນມີກົດໝາຍ ທີ່ເປັນລາຍລັກອັກສອນເທື່ອ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ຮີດຄອງປະເພນີຢູ່ໃນແຕ່ລະເຜົ່າ ແລະ ແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ຊໍ້າພັດແຕກຕ່າງກັນຫລາຍທີ່ສຸດ. ອັນນັ້ນ ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຫຍຸ້ງຍາກບໍ່ໜ້ອຍແກ່ການສ້າງສັງຄົມນິຍົມ. ໃນຊຸມນີ້, ການສ້າງລະບົບກົດໝາຍສັງຄົມນິຍົມ ໄດ້ກາຍເປັນຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການອັນຮີບດ່ວນອັນໜຶ່ງຂອງການຄຸ້ມຄອງປະເທດຊາດ.

ໃນແຜນການ ๕ ປີຄັ້ງທີ່ສອງນີ້, ພວກເຮົາຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ຊຸກຍູ້ວຽກງານສ້າງລະບົບກົດໝາຍຂອງລັດ ໃຫ້ແຂງແຮງຂຶ້ນກ່ວາເກົ່າ, ກອບອັນໜຶ່ງ ຈະຕ້ອງປະກາດໃຊ້ລັດຖະທຳມະນູນ ເຊິ່ງເປັນກົດໝາຍພື້ນຖານຂອງລັດ; ຖັດຈາກນັ້ນ ຈະຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ປະກາດໃຊ້ຂໍ້ກຳນົດ, ກົດບັນຍັດຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນ ໂດຍສະເພາະເຊັ່ນ

ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງລັດ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ. ຕ້ອງສຶບຕໍ່ກໍ
ສ້າງ ແລະປຸລະນະບັນດາອົງການກົດໝາຍຂອງລັດ ການອື່ນໜຶ່ດເນ
ລະບົບສານ ແລະຄະນະກຳມະການກວດກາປະຊາຊົນ ນັບແຕ່ຂັ້ນສູນ
ກາງລົງຮອດຂັ້ນເມືອງ. ຄົ້ນຄ້ວາກ່ຽວກັບການສ້າງໂຮງຮຽນກົດ
ໝາຍຊັ້ນສູງ ແນໃສ່ສ້າງພະນັກງານ ໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການກົດໝາຍ.
ຄຽງຄູ່ກັບການສ້າງລະບົບກົດໝາຍຂອງລັດ ຕ້ອງເພີ່ມທະວີການໂຄ
ສະນາ ແລະສຶກສາອົບຮົມກ່ຽວກັບສະຕິລະບຽບກົດໝາຍ, ເຮັດໃຫ້
ປະຊາຊົນ ແລະລັດຖະກອນມີສະຕິລະບຽບກົດໝາຍສັງຄົມນິຍົມເທື່ອ
ລະກ້າວ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈຊື່ດ ແລະເຮັດວຽກຕາມກົດໝາຍຂອງ
ລັດຖ້ວນຄວາມຕື່ເຕັ.

247/VII

ຫ) - <u>ຂະຫຽາຍການສຶກສາ, ວັດທະນະທຳ, ສາທາລະ
ນະສຸກ.</u>

ຄຽງຄູ່ກັບການຂະຫຽາຍເສດຖະກິດ ແລະປ່ຽນແປງຊື່ດການ
ເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ດີຂຶ້ນນັ້ນ ພວກເຮົາ ຕ້ອງຕັ້ງໜ້າຂະຫຽາຍ
ການສຶກສາ, ວັດທະນະທຳ ແລະສາທາລະນະສຸກ. ອັນນັ້ນ ເປັນ
ບັນຫາທີ່ສຳຄັນໃນນະໂຍບາຍສັງຄົມຂອງພັກ,ມັນທັງມີຄວາມໝາຍກະ
ທົບ ໂດຍກົງ ເຂົ້າໃສ່ການສ້າງວັດທະນະທຳໃໝ ແລະ ຄົນໃໝ່ສັງຄົມນິ
ຍົມ, ທັງມີຄຸນປະໂຫຍດຊຸກຍູ້ການຂະຫຽາຍຕົວທາງເສດຖະກິດອີກ
ດ້ວຍ.

ໃນສິບປີກ່ວາທີ່ຜ່ານມາ, ພວກເຮົາ ໄດ້ບັນລຸຜົນສຳເລັດອັນ
ໃຫຽ່ຫລວງຫລາຍປະການ ໃນຂົງເຂດການສຶກສາ, ແຕ ວຽກງານ

ສຶກສາ ເວົ້າທົ່ວໄປແລ້ວ ຍັງຕ້ອງສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ອັນນັບມື້ນັບສູງຂຶ້ນຂອງການຂະຫຍາຍເສດຖະກິດ- ສັງຄົມ ບໍ່ທັນໄດ້ ເທົ່າ. ຂະເໜງການຕ່າງໆ ແລະ ຂັ້ນຕ່າງໆຍັງບໍ່ທັນຮັບຮູ້ຢ່າງເລິກ ເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບຄວາມໝາຍສຳຄັນ ເປັນພິເສດ ຂອງການສຶກສາຕໍ່ການ ສ້າງສາປະເທດຊາດ ແລະການສ້າງຄົນໃໝ່ສັງຄົມນິຍົມ. ດ້ວຍເຫດ ນັ້ນ, ໃນຊຸມປີໜ້ານີ້ ພວກເຮົາຍັງຄົງສືບຕໍ່ຖືເອົາວຽກງານສຶກສາ ເປັນໜ້າທີ່ໃຈກາງໃນການປະຕິວັດທາງດ້ານແນວຄິດ ແລະວັດທະນະ ທຳ, ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເຖິງພາລະກິດການສຶກສາໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນກວ່າ ເກົ່າອີກ ແລະຕ້ອງລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ວຽກງານນີ້ຢ່າງເໝາະສົມ.

ແຕ່ນີ້ໄປເຖິງປີ ຄ000, ພວກເຮົາຕ້ອງພະຍາຍາມສູ້ຊົນປະ ຕິບັດໜ້າທີ່ຕ່າງໆ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ດຳເນີນການປະຕິຮູບລະບົບສາມັນສຶກສາ ແລະ ອາຊີວະ ສຶກສາ ແນໃສ່ຍົກລະດັບຄຸນນະພາບຂອງການສຶກສາ, ຍົກລັກສະນະ ປະສົມທີ່ຜິດຂອງຂະເໜງສຶກສາໃຫ້ສູງຂຶ້ນ, ເຮັດໃຫ້ວຽກງານສຶກສາ ຕິດພັນກັບສອງໜ້າທີ່ຍຸດທະສາດ, ກັບຍຸດທະສາດ ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນທາງເສດຖະກິດ -ສັງຄົມຂອງທົ່ວປະເທດ ແລະຂອງແຕ່ລະຂະເໜງການ,ແຕ່ລະທ້ອງ ຖິ່ນ, ສົມທົບການຮ່ຳຮຽນ ກັບການຜະລິດ.

- ໂດຍອີງໃສ່ຫລັກການ ຮັບປະກັນລັກສະນະເປັນພື້ນຖານ, ກະທັດລັດເບົາບາງ ແຕ່ມີຄຸນນະພາບສູງ ແລະມີຜົນຕົວຈິງ, ພວກ ເຮົາຄວນພິຈາລະນາ ແລະ ຈັດວາງໂຄງການ, ເນື້ອໃນຂອງການ ສຶກສາຄົນໃໝ່ ເຊິ່ງໃຫ້ມີສະແດງອອກ ເຖິງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງ

ການຂອງການສຶກສາຮອບດ້ານ, ທັງໃນດ້ານຄວາມຕື່ນຕົວທາງການເມືອງ ແລະ ການເຝິກຝົນຫລໍ່ຫລອມຄຸນສົມບັດສິນທຳ, ທັງໃນດ້ານຄວາມຮູ້ທາງວັດທະນະທຳ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດໃນການງານແຮງງານ, ທັງໃນດ້ານວິຊາສະເພາະ, ວິຊາຊີບ ແລະຄວາມອາດສາມາດສູ້ຮົບປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຕ່ລະຂະເໜງວິຊາຮຽນ ແລະຂັ້ນການສຶກສາ.

- ເພີ່ມທະວີຄັ້ນແຕ່ວຄູ ດ້ວຍວິທີສ້າງຢູ່ພາຍໃນປະເທດແລະຕ່າງປະເທດ. ເພື່ອຮັບປະກັນຄຸນນະພາບຂອງການສຶກສາ, ຄູທຸກຄົນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການບຳລຸງໃນທຸກດ້ານຢ່າງເປັນປະຈຳ ເພື່ອຍົກລະດັບຂອງເຂົາໃຫ້ສູງຂຶ້ນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ພັກ ແລະລັດ ຈະຕ້ອງເພີ່ມເຕີມບັນດາລະບຽບການ,ນະໂຍບາຍອັນລະອຽດ ແລະ ເໝາະສົມຕໍ່ຄູ; ຂະເໜງການຕ່າງໆ ແລະ ຂັ້ນຕ່າງໆ ຕ້ອງປະຕິບັດບັນດາລະບຽບການ, ນະໂຍບາຍຢ່າງສຸດຂັ້ນສຸດຂີດ ເພື່ອຮັບປະກັນຊີວິດການເປັນຢູ່ທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະຈິດໃຈຂອງຄູ ເປັນຕົ້ນເໝ ຄູທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ສິດສອນຢູ່ເຂດເຜົ່າຊົນ, ເຂດຫາງໄກສອກຫລີກ.

- ເພີ່ມທະວີຣາກຖານວັດຖຸ-ເຕັກນິກໃຫ້ຂະເໜງການສຶກສາດ້ວຍວິທີ ນຳໃຊ້ກຳລັງຂອງລັດ ແລະຂອງປະຊາຊົນ,ຂອງສູນກາງ, ຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຣາກຖານຢ່າງສຸດຂີດ ລວມທັງການຊ່ວຍເຫລືອຂອງຕ່າງປະເທດອີກດ້ວຍ,ທັງນີ້ ເໝໃສ່ຂະຫຍາຍຕາມທາງໂຮງຮຽນ ຫ້ອງວ່າງຂວາງຖິ່ນ, ປະກອບພາຫະນະທີ່ຈຳເປັນສຳລັບຮັບໃຊ້ການສິດສອນ, ການຮຳຮຽນ, ການນອນຊົ່ນ ແລະການບັນເທີງ.

- ເພື່ອດຶງດູດເອົາຜູ້ຄົນໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ຫລາຍຂຶ້ນຕື່ມນັ້ນພວກເຮົາຕ້ອງນຳໃຊ້ຮູບການສ້າງຫລາຍຢ່າງ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບແຕ່ລະໄວອາຍຸ ແລະສະພາບເວດລ້ອມຂອງແຕ່ລະຄົນ, ເຊັ່ນ ຮູບການປະຖົມສຶກສາ, ບຳລຸງສຶກສາ ແລະສາມັນສຶກສາ, ຮູບການສ້າງເປັນລະບົບແບບແຜນ ແລະບໍ່ເປັນລະບົບແບບແຜນ,ຮູບການສ້າງແບບເຕົ້າໂຮມ ແລ່ະແບບທົ່ວຮ່ວມທົ່ວເຮັດໜ້າທີ່ໄປພ້ອມ,...

- ໂດຍອີງໃສ່ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງການຂະຫຍາຍເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງລັດ, ພວກເຮົາຈະສ້າງໂຮງຮ່ຽນສາມັນສຶກສາ, ອາຊີວະສຶກສາຂັ້ນກາງ ແລະມະຫາວິທະຍາໄລຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ, ເຮັດໃຫ້ລະບົບສຶກສາມັນມີນັບ ຄົບຖ້ວນ.

- ເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດ ເຖິງການຂະຫຍາຍການສຶກສາຢູ່ໃນເຂດເຜົ່າຊົນ ແມ່ໃສ່ຍົກລະດັບວັດທະນະທຳຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ສູງຂຶ້ນຕື່ມກ້າວໜຶ່ງ, ສ້າງ ແລະ ບຳລຸງຄັນແຄວພະນັກງານ, ຄູ ແລະ ກຳມະກອນທີ່ເປັນຄົນເຜົ່າຕ່າງໆ ໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ, ເຮັດໃຫ້ລະດັບຂະຫຍາຍຕົວຂອງເຜົ່າຕ່າງໆ ໃນທ້ອງປະເທດນັບມື້ນັບສະໝ່ຳສະເໝີກັນ.

- ດຳເນີນການສ້າງແຜນກຳນົດ ແລະແຜນການໄລຍະຍາວ ກ່ຽວກັບການສ້າງບຳລຸງພະນັກງານ, ກ່ຽວກັບການສ້າງຄົນໃໝ່ສ້ຽງຄົນນິຍົມໃຫ້ເປັນຕົວເປັນຕົນຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ.

ທຸກໆ ໜ້າທີ່ທີ່ກ່າວມາເທິງນັ້ນ ລ້ວນແຕ່ຕ້ອງ ໄດ້ດຳເນີນໄປ

ໃນແຜນການ ๕ ປີຄັ້ງທີ່ສອງ (ພ.ສ.๒๕๒๑-๒๕๓๐) ນີ້ໂລດ ແລະເຖິງ ຕອນທ້າຍຂອງແຜນການຄັ້ງນີ້ ຕ້ອງເຮັດໃຫ້ໜ້າທີ່ເຫລົ່ານັ້ນສຳເລັດ ບາດກ້າວໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນ, ສະເພາະຢ່າງຍິ່ງແມ່ນຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ບາງ ຈຸດໝາຍດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ລົບລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສື ໃນບ່ອນທີ່ມີປະກົດການກັບຄືນສູ່ ຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສືອີກນັ້ນໃຫ້ສຳເລັດຢ່າງສົມເຫດ, ສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງການບຳ ລຸງວັດທະນະທຳໃຫ້ລັດຖະກອນ ແລະປະຊາຊົນ, ເຮັດໃຫ້ເຂົ້າມີລະ ດັບຊັ້ນ ป. ๑ ແລະ ป.๔. ເອົາໃຈໃສ່ດັດແປງເນື້ອໃນຂອງການ ບຳລຸງວັດທະນະທຳໃຫ້ແທດເໝາະກັບແຕ່ລະເປົ້າໝາຍຜູ້ຮຽນ, ເຮັດ ໃຫ້ເຂົາສາມາດນຳເອົາຄວາມຮູ້ທີ່ຮຽນມານັ້ນ ເຂົ້າຮັບໃຊ້ການຜະ ລິດ ແລະວຽກງານໄດ້ໂລດ.

- ๑๑ກໍ່ແຮງຂະຫຍາຍໂຮງຝຶກເດັກ, ໂຮງລ້ຽງເດັກ, ໂຮງ ຮຽນອານຸບານ ດ້ວຍຮູບການທີ່ວ່າ ລັດລົງທຶນສ້າງຂຶ້ນຫລ້ວນໜຸ່ແລະ ປະຊາຊົນລົງທຶນສ້າງຂຶ້ນ ເພໃສ່ຮັບປະກັນໃຫ້ພໍເໝາະຂອງເດັກມີຄວາມ ອຸ່ນອ່ຽນໃຈໃນການເຮັດວຽກງານ ແລະໃນການຜະລິດ.

- ຮັບປະກັນໃຫ້ທຸກໆ ໂຮງຮຽນ ກອນອີ່ນພິດເໝມໂຮງຮຽນ ຊັ້ນປະຖົມ ມິຄຸ, ທ້ອງຮຽນ, ໂຕະຕັ່ງ, ປຶ້ມສ໋ ແລະພາຫະນະທີ່ຈຳ ເປັ້ນອື່ນໆ ສຳລັບການສິດສອນ ແລະຮ່ຳຮຽນ. ພະຍາຍາມສູ້ຊົນໃຫ້ ສອນໃຫ້ຂອງຕາແສງມີໂຮງຮຽນຊັ້ນມັດທະຍົມ ແລະ ໃຫ້ສອນໃຫ້ ຂອງເມືອງມີໂຮງຮຽນຊັ້ນອຸດົມ.

- ພາຍຫລັງສຳເລັດແຜນການ ๕ ປີຄັ້ງທີ່ສອງນີ້ແລ້ວ ຕ້ອງ

ໃຫ້ເດັກໃນເຫມອາຍຸຮຽນທີ່ຢູ່ໃນຕົວເມືອງໃຫ່, ເທສະບານແຂວງ, ເທສະບານເມືອງ ແລະຊຸມຊົນຕ່ເຂດທົ່ງພຽງ ສຳເລັດການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມເປັນສ່ວນຫລາຍ, ສ່ວນຢູ່ເຂດພູດອຍ ເມ່ນຕ້ອງລະດົມພວກເດັກໃນເຫມອາຍຸຮຽນໃຫ້ໄປເຂ້າ ໂຮງຮຽນຊັ້ນປະຖົມນັບມື້ນັບຫລາຍຂ້ຶ້ນ.

ພັກເຮົາ ບ່ໍພຽງແຕ່ເອົາໃຈໃສ່ເຖິງການຂະຫຍາຍວຽກງານສຶກສາ, ຫາກຍັງຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດເຖິງການສ້າງ<u>ວັດທະນະທຳໃຫ່ສັງຄົມນິຍົມ</u>ອີກດ້ວຍ ເມ່ໃສ່ຮັບໃຊ້ການສ້າງຄົນໃຫ່ສັງຄົມນິຍົມ. ການເປັນຫ້ວງເປັນໃຍເຖິງການຂະຫຍາຍວັດທະນະທຳ, ສິລະປະວັນນະຄະດີນັ້ນ ພາຍເຖິງການເອົາໃຈໃສ່ຈັດຕ່ເຖິງຊີວິດການເປັນຢູ່ທາງດ້ານຈິດໃຈຂອງສັງຄົມ, ເຮັດໃຫ້ມັນດາຄຸນຄ່າທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ເປັນອຸປະສົມບັດຂອງປະຊາຊົນຢ່າງແທ້ຈິງນັ້ນເອງ.

ໃນສິບປີກ່ວາທ່ີ່ຜ່ານມາ, ພວກເຮົາໄດ້ມີຜົນງານຫລາຍປະການໃນວຽກງານວັດທະນະທຳ,ສິລະປະວັນນະຄະດີ. ແຕ ຖ້າເບ່ິງໃຫ້ເລິກເຊ່ິງແລ້ວ ຄວາມຂາດຕົກບົກພ່ອງຂອງພວກເຮົາໃນຂົງເຂດດ້ງກ່າວ ກ່ໍ່ຍັງໜ້ອຍ. ຈະຕ້ອງດັດແປງແກ້ໄຂຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບການຖ່ືເບົ່າວຽກງານວັດທະນະທຳ,ສິລະປະວັນນະຄະດ ທ່ີ່ຄິດວ່າ ມ່ີແຕ່ສຸມໃສ່ຂະຫຍາຍເສດຖະກິດເທ່ົ່ານັ້ນ ກ່ໍຈະສ່າມາດແກ້ໄຂທຸກ ບັນຫາ ໄດ, ຫາກ ບ່ໍ ເຫັນທ່ີ່ຕ້ັ ແລະບົດບາດອັນໃຫ່ຍຫລວງຂອງວຽກງານວັດທະນະທຳ,ສິລະປະວັນນະຄະດ ເຊ່ິງເປັນພາກສ່ວນທ່ີ່ສຳຄັນຂອງການປະຕິວັດທາງດ້ານແນວຄ່ິດ ແລະວັດທະນະທຳ.

ພວກເຮົາພວມດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຍຸກສະໄໝ ເຊິ່ງການຕໍ່ສູ້ໃນ
ຂົງເຂດແນວຄິດແລະວັດທະນະທຳພວມຜັນແປໄປຢ່າງຖີ່ເດັດ ແລະ
ສັບສົນ. ເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງຕ້ອງຖືວັດທະນະທຳ ເປັນແນວຣົບອັນໜຶ່ງ,
ເປັນອາວຸດທາງແນວຄິດ, ເປັນພາທະນະຕໍ່ສູ້ທາງຊົນຊັ້ນອັນແທລມ
ຄົມຂອງພັກ. ນັກສິລະປິນ, ພະນັກງານວັດທະນະທຳ ເປັນນັກຣົບ
ໃນແນວຣົບດັ່ງກ່າວນັ້ນ. ວຽກງານວັດທະນະທຳ, ສິລະປະວັນນະ
ຄະດີ ຕ້ອງຮັບໃຊ້ແນວທາງການເມືອງ ແລະ ໜ້າທີ່ເສດຖະກິດ-ສັງ
ຄົມທີ່ພັກເຮົາໄດ້ວາງອອກ,ຕ້ອງຕິດພັນຢ່າງໃກ້ແໜ້ນກັບປະຊາຊົນ,
ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນການດຳລົງຊີວິດຢ່າງບໍລິສຸດສັດຊື່, ສ້າງເສີມອັນໃໝ,
ອັນກ້າວໜ້າ, ຕຳນິວິຈານ ອັນຮ້າສາເດີ, ອັນຫລ້າຫລັງ.

ໃນວຽກງານວັດທະນະທຳ, ສິລະປະວັນນະຄະດີ ມີບາງ
ວຽກຮ້ອງໃຫ້ເວລາຍາວ ແລະ ມີຄວາມໝາຍເໜັ້ນ, ແຕ່ ມີ
ບາງວຽກ ພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ຣີບຮ້ອນແກ້ໄຂໃນແຜນການ ໕ ປີ ຄັ້ງທີ
ສອງນີ້ໂລດ ເພື່ອຮຸກຢູ້ວຽກງານວັດທະນະທຳ, ສິລະປະວັນນະຄະ
ດີຂຶ້ນໃໝ່ກ້າວໜຶ່ງ. ກອນອື່ນໝົດ ຈະຕ້ອງປະກາດໃຊ້ນັ້ນດາລະບຽບ,
ນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບວັດທະນະທຳ, ສິລະປະກຳ, ເອົາໃຈໃສ່ກໍ່ສ້າງ
ຄົນແຄວຜູ້ປະຕິບັດງານທາງດ້ານວັດທະນະທຳ,ສິລະປະວັນນະຄະດີ,
ລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ການສ້າງຣາກຖານວັດຖຸ-ເຕັກນິກຂອງຂະແໜງວັດທະ
ນະທຳໃຫ້ເໝາະສົມ. ສະເພາະຢ່າງບໍ່ແມນຕ້ອງປັບປຸງ ແລະ ກໍ
ສ້າງວຽກງານຮູບເງົາ; ຂະຫຍາຍວຽກງານພິມຈຳໜ່າຍ, ການພິມ
ແລະຈຳໜ່າຍປຶ້ມ, ປັບປຸງ ແລະສ້າງຫໍພິພິດທະພັນ, ຫ້ອງມຸມເຊີ່ງ;

ຄົ້ນຄວ້າຫາ ແລະຮັກສາໂບຮານວັດຖຸ, ນໍລະດົກທາງວັດທະນະທຳທີ່ມີຄຸນຄ່າຂອງຊາດ; ຈັດຕັ້ງແລະຂະຫຍາຍວຽກງານທອງທ່ຽວ. ສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍຂະບວນການວັດທະນະທຳ, ສິລະປະອັນມະຄະຄົນະຫາຊົນຟຸຣາກຖາມໃຫ້ກວ້າງຂວາງທົ່ວເຖິງ ແລະເປັນປະຈຳ,ສ້າງແບບແຜນດຳລົງຊີວິດແບບງ່າຍດາຍ, ສີວິໄລ, ສົດໃສ, ມີຄວາມສາມັກຄີຮັກແພງກັນ ແລະເຄົາລົບເຊື່ອກັນ ແລະກັນ.

ໃນການສ້າງຄົນໃໝ່ສັງຄົມນິຍົມນັ້ນ ພັກເຮົາບໍ່ພຽງແຕ່ເອົາໃຈໃສ່ເຖິງການສ້າງສະຕິຂອງຄົນເທົ່ານັ້ນ,ຫາກຍັງເອົາໃຈໃສ່ເຖິງການສ້າງຮ່າງກາຍ,ພະລະກຳລັງ ແລະສຸຂະພາບຂອງຄົນອີກດ້ວຍ. ໃນນີ້ <u>ວຽກງານສາທາລະນະສຸກ, ກິລາກາຍຍະກຳ</u> ມີບົດບາດອັນສຳຄັນທີ່ສຸດໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ເພີ່ມທະວີສຸຂະພາບ ຂອງປະຊາຊົນ ເຮັດໃຫ້ພະລະກຳລັງຂອງເຂົາ ມີຄວາມສົມບູນແຂງແຮງ.

ບັນດາຜົນສຳເລັດຂອງຂະເໜງການສາທາລະນະສຸກ ແລະກິລາກາຍຍະກຳ ໃນສິບປີກ່ວາທີ່ຜ່ານມາ ໄດ້ປະກອບສ່ວນຢ່າງຕັ້ງໜ້າເຂົ້າໃນການຂະຫຍາຍຈຳນວນພົນລະເມືອງ, ໃນການຮັກສາສຸຂະພາບຂອງປະຊາຊົນແລະໃນການສ້າງຣາກຖານໃຫ້ແກ່ການຂະຫຍາຍວຽກງານຂອງຂະເໜງການຂອງຕົນ. ຢ່າງໃດກໍດີ, ໃນຂົງເຂດດັ່ງກ່າວ ພວກເຮົາພວມປະສົບກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໜ້ອຍທີ່ສຸດ. ພັກ ແລະ ລັດຕ້ອງມີແຜນການແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ຕົກໄປເທື່ອລະກ້າວ,ວາງຈຸດໝາຍອັນລະອຽດ ແລະລະດັບສູ້ຊົນອັນລະອຽດ ໃນໄສຳລັບ ๕ ປີ ແລະ ๑๕ ປີໜ້າ. ແຕ່ໄປເຖິງປີ ๘๐๐๐ ,

ພວກເຮົາຕ້ອງສະກັດກັ້ນ ແລະກ້າວໄປເຖິງບ່ອນແກ້ໄຂໂດຍພົ້ນຖານ ພະຍາດທີ່ແຜ່ຫລາຍທົ່ວໄປບາງອັນເຊັ່ນ ພະຍາດໄຂ້ປ່າ, ພະຍາດລຳໄສ້, ພະຍາດປອດ, ພະຍາດຜິວໜັງ; ສູ້ຊົນເຮັດໃຫ້ສຸຂະພາບຂອງປະຊາຊົນເຮົາບັນລຸເຖິງລະດັບປານກາງໃນບັນດາຕົວເລກຄາດໝາຍກວມລວມ ແລະພົ້ນຖານ. ເພື່ອບັນລຸຈຸດໝາຍດັ່ງກ່າວນັ້ນພວກເຮົາຈະຕ້ອງຊຸກຍູ້ວຽກງານຕ່າງໆ ຕໍ່ໄປນີ້: ປູກຂະບວນການອະນາໄມ ກັນພະຍາດ ແລະປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ເຮັດໃຫ້ມັນກາຍເປັນຂະບວນການອັນເປັນປະຈຳຂອງມະຫາຊົນ; ບັບປຸງ ແລະຂະຫຍາຍຕາມບາງສາທາລະນະສຸກ ໃຫ້ກວ້າງຂວາງທົ່ວເຖິງ ແຕ່ສູນກາງລົງເຖິງຮາກຖານ; ຍົກລຸມພະຍາບ ແລະປະສົບທີ່ຜົນຂອງວຽກງານສາທາລະນະສຸກໃຫ້ສູງຂຶ້ນ; ສົມທົບຢ່າງເໝາະແຟ້ມລະຫວ່າງການແພດທັນສະໄໝກັບການແພດພື້ນເມືອງ, ມີແຜນການຊຸດຄົ້ນ ແລະ ນຳໃຊ້ຫວ່ານຢ່າທຳມະຊາດອັນອຸດົມຮັ່ງມີຂອງປະເທດເຮົາ, ລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ຂະເໜງສາທາລະນະສຸກຫລາຍຂຶ້ນ ເພື່ອສ້າງ ແລະບຳລຸງແພດໝໍ, ສ້າງຮາກຖານວັດຖຸ-ເຕັກນິກ ແລະ ຜະລິດຢາ ແໜໃສ່ຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງການກັນ ແລະປິ່ວພະຍາດ;ຂະຫຍາຍຂະບວນການກິລາ ກາຍຍະກຳຂອງມະຫາຊົນ ໃຫ້ກວ້າງຂວາງກວ່າເກົ່າ.

ຄຽງຄູ່ກັບບັນດາທິດທາງຂະຫຍາຍການສຶກສາ,ວັດທະນະທຳ ແລະ ສາທາລະນະສຸກດັ່ງກ່າວນັ້ນ ພວກເຮົາຍັງຕ້ອງວາງທິດທາງ ແລະ ນະໂຍບາຍສັງຄົມໃນຂົງເຂດອື່ນໆ ອີກ, ສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ

ເມ່ນຕ້ອງຄ້ຳຄ້ວາເພີ່ມເຕີ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເປັນຢ່າງດີ ກົງ ກັບນະໂຍບາຍຕ່ພະນັກງານທີ່ຮ່ວມເບ່ງບຳມານ, ຕ່ທະຫານທີ່ເສ ຽ ສ ະ ຫ ລ ະ ຊີ ວິ ດ, ຕ່ ນັ ກ ຮົ ບ ເກົ່ າ, ຕ ່ ຜູ້ເປັນເມ່ ແລະເດັກ, ... ຄວນຄ້ຳຄ້ວາລະບ່ຽບພັກການປະຈຳປີ ຂ ອ ງ ລັ ດ ຖ ະ ກ ອ ມ ແ ລ ະ ຮ ່ ວ ມ ປ ະ ກ ອ ດ ໃ ຫ ຼ ລ ະ ບ ຽ ບ ດ ັ ່ ງ ກ ່ າ ວ ໂ ດ ຍ ໄ ວ .

ສ ະ ຫ ລ ຸ ບ ທ ັ ້ ງ ຫ ລ າ ຍ , ໜ ້ າ ທ ີ ່ ເ ຫ ລ ່ ານ ັ ້ ນ ເ ປ ັ ນ ໜ ້ າ ທ ີ ່ ໃ ໝ ່ ຕ ະ ອ ງ ໄ ລ ຍ ะ ທ ຳ ອ ິ ດ ແ ຫ ່ ງ ສ ะ ໄ ໝ ຂ ້ າ ມ ຜ ່ ານ . ບ ໍ ່ ລ ົ ມ ຄ ວ ນ ກ ົ ງ ກ ່ ານ ດ ັ ່ ງ ກ ່ າ ວ ນ ັ ້ ນ ໃ ຫ ຼ ທ ລ ວ ງ ແ ລ ະ ສ ັ ບ ສ ົ ນ ທ ີ ່ ສ ຸ ດ . ພ ັ ກ ເ ຮ ົ ່ ານ ີ ້ ມ ີ ໜ ້ າ ທ ີ ່ ນ ຳ ພ ່ ານ ະ ຊ ່ ານ ຸ ມ ນ ັ ນ ດ ່ ານ ເ ຜ ົ ່ ່ ານ ີ ້ ໜ ້

ເຮັດໄຮ, ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມ)- ໂຄງການຜະລິດສິນຄ້າໃຊ້ສອຍ ແລະສິນຄ້າຂາ99ກ.

ຄ)- ໂຄງການຄົມນາຄົມຂົນສົ່ງ ແລະຕິດຕໍ່ສື່ສານ.

ຣ)- ໂຄງການປະຕິຮູບການສຶກສາ, ການສ້າງ ແລະບຳ ລຸງພະນັກງານ, ການສ້າງຄົນໃໝ່ສັ່ງຄົມນິຍົມ.

ບັນດາ ໂຄງການຄົບຊຸດທີ່ມີລຸ ໝາຍເຫລົ່ານັ້ນ ລ້ວນແຕ່ເປັນ ໂຄງການທີ່ມີຂະໜາດອັນໃຫຽ, ກຽວພັນກັນຢ່າງສະໜິດເໜັ້ນ ແລະ ເພິ່ມເຕີມໃຫ້ແກ່ກັນ. ຈະຕ້ອງສຸມຄວາມສາມາດ ຂອງທຸກຂະເໜ ງ ການ, ທຸກຂັ້ນ ເພື່ອປະຕິບັດ ໂຄງການເຫລົ່ານັ້ນ ໃຫ້ປະກົດເປັນຈິງ ພາຍໃນແຜນການ ຣ ປີ ຄ-ມ ຄັ້ງ, ແລະ ຕ້ອງລົງມືເຮັດເລີ່ມແຕ່ ແຜນການ ຣ ປີ ທ ຂອງທີ ສ ຕ້ອງມີເປັນຕົ້ນໄປ.

ZZ - ດັດແປງ ກົນໄກຄຸ້ມຄອງ ເສດຖະກິດ.

ສະຫາຍທີ່ຮັກແພງທັ ງ ຫລາຍ !

ເພື່ອຮັບປະກັນ ການປະຕິບັດບັນດາ ທິດທາ ງ ແລະ ໜ້າ ທີ່ ໝ ຕ ທາ ງ ດ້ານ ເສດຖະກິດ-ສັ ງ ຄົມ ທີ່ ກ ອ ງ ປະຊຸມ ໃຫ ງ ຄັ ງ ນີ ອາ ງ ຍ ກ, ໃນ ເ ງື ອ ງ ໄຂ ຈຸດ ພິ ເສດ ທາ ງ ດ້ານ ເສດ ຖະ ກິ ດ-ສັ ງ ຄົ ມ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຮົ າ ແ ລ ະ ດ ວ ຍ ກ ານ ຮັ ບ ຮູ ້ ໃ ໝ ່ ທ ີ ່ ຄ ົ ບ ຖ ວ ນ ແ ລ ະ ວ ິ ທ ະ ຍ າ ສ າ ດ ກ ວ ້ າ ງ ຂ ວ ້ າ ງ ກ ຽ ວ ພ ັ ນ ກ ັ ບ ບ ັ ນ ຫ າ ຄ ຸ ້ ມ ຄ ອ ງ, ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຕ ້ ອ ງ ດ ຳ ເ ນ ີ ນ ກ ານ ດ ັ ດ ແ ປ ງ ກ ົ ນ ໄ ກ ຄ ຸ ້ ມ ຄ ອ ງ ເ ສ ດ

ຄະກິດ ແລະ ລະບົບຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ ໃນປະຈຸບັນນີ້ຢ່າງເປັນຂັ້ນ
ຕາມ, ເລິກເຊິ່ງ ແລະຮອບດ້ານ, ຮັບປະກັນເຮັດໃຫ້ກົນໄກຄຸ້ມຄອງ
ເສດຖະກິດອັນໃໝ່ມີປະສິດທິຜົນກວ່າ, ມີພົບໄຫວ ແລະ ຄົບຊຸດກວ່າ
ແລະຮັບປະກັນການລະດົມ ທຸກຄວາມສາມາດບົ່ມຊ້ອນ ຂອງປະ
ເທດຊາດ ແລະຂອງຍຸກສະໄໝປະຈຸບັນໃຫ້ໄດ້ຫລາຍເທົ່າທີ່ຈະຫລາຍ
ໄດ້ເຂົ້າໃນການປະຕິບັດຫົດທາງ, ໜ້າທີ່ດັ່ງກ່າວນັ້ນໄດ້ຢ່າງມີຜົນ.

*(1) ๑)- ກອງປຶ້ມພົດພວກເຮົາຕ້ອງ ກຳເໜັ້ນບັນດາທັດສະນະຂັ້ນ
ຕາມ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ເສດຖະກິດ ຢູ່ໃນປະເທດເຮົາດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ກ)- ນຳໃຊ້ ການພົວພັນສິນຄ້າ-ເງິນຕາ ເຂົ້າໃນການພັ
ເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ ເປັນແຜນການ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ແລະ ຖືກຕ້ອງ.
ພວກເຮົາຕ້ອງຮັບຮູ້ວ່າ ເສດຖະກິດການຜະລິດສິນຄ້າ, ນັບທັງການ
ຜະລິດສິນຄ້າງ່າຍດາຍ ຍາມໃດ ກໍ່ກ່ວາເສດຖະກິດທຳມະ
ຊາດຂຸມຄົນເອງພໍເພໍລາວ. ເພາະສະນັ້ນ ລັດຂອງພວກເຮົາຕ້ອງ
ສົ່ງເສີມຂະຫຍາຍການພົວພັນສິນຄ້າ-ເງິນຕາ, ຕ້ອງສ້າງທຸກເງື່ອນ
ໄຂ ເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນທຳການຜະລິດສິນຄ້າ ຍິ່ງໃຫ້ສັ່ງຄົມນັບມື້ນັບ
ຫລາຍ ແລະ ດຳເນີນການແລກປ່ຽນສິນຄ້າໄດ້ຢ່າງສະດວກ ແມ່ໃສ
ທັນປ່ຽນເສດຖະກິດທຳມະຊາດ ໄປສູ່ການຜະລິດສິນຄ້າ ຕາມທິດສັ່ງ
ຄົມນິຍົມ, ປ່ຽນແປງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ ໃຫ້ດີ
ຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ເພື່ອນດັ່ງໂຄງການສະບັບຮ່ວບຮ່ວງໃໝ່ຂອງພັກກຳມຸ
ນິດແຫ່ງສະຫະພາບໂຊວຽດ ບົ່ງແຈ້ງວ່າ " ເພື່ອຍົກສູງປະສິດທິຜົນ
ຂອງການຜະລິດ, ບຸລະນະການແລກປ່ຽນ, ການແລກປ່ຽນແລະ

ການຊົມໃຊ້ນັ້ນ ສິ່ງສຳຄັນເມື່ອນຳໃຊ້ການພົວພັນສິນຄ້າ-ເງິນຕາໃຫ້ຄົບຖ້ວນກວ່າເກົ່າ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບເນື້ອໃນໃໝ່ທີ່ປ່ຽນແປງຂອງການພົວພັນດັ່ງກ່າວນັ້ນ ພາຍໃຕ້ລະບອບສັງຄົມນິຍົມ". (1) ເພາະສະນັ້ນ ເລີ່ມແຕ່ຮອບນີ້ໄປໂລດ ພວກເຮົາຕ້ອງສົ່ງເສີມຂະຫຍາຍການຜະລິດສິນຄ້າ, ສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ການພົວພັນສິນຄ້າ-ເງິນຕາໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ໂດຍຜ່ານການເຊັ່ນຊຸກຍູ້ເສດຖະກິດ ເພື່ອດຳເນີນການຫັນເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດເປັນແຜນການ.

ຂ)- <u>ນຳໃຊ້ທຸກຄວາມສາດສາມາດຢ່າງເຕັມທີ່ຂອງບັນດາພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ເພື່ອຂະຫຍາຍການຜະລິດ</u>.

ໃນເງື່ອນໄຂປະຈຸບັນ, ໃນເມື່ອພວກເຮົາມີລະບົບຜະເດັດການກຳມາທິປະໄຕຄວາມເຂັ້ມແຂງພຽງພໍ ແລະ ກຳສາມາດເລືອກເສດຖະກິດອັນຕົ້ນຕໍຂອງຊາດໄດ້ແລ້ວນີ້ ພວກເຮົາມີຄວາມສາມາດຢ່າງເຕັມສ່ວນໃນການນຳໃຊ້ບັນດາພາກສ່ວນເສດຖະກິດທີ່ເປັນສັງຄົມນິຍົມ ແລະດັດສ້າງເຂົ້າເທົ່າລະກ້າວໃຫ້ໄປຕາມເສັ້ນທາງສັງຄົມນິຍົມ ອັນແມ່ໃສ່ຊຸກຍູ້ຂະບວນວັດແຫ່ງການຂະຫຍາຍເສດຖະກິດຂອງຊາດໃຫ້ໄວຂຶ້ນ. ຕ້ອງຕາມ 4 ທາງນັ້ນທີ່ຖືກຕ້ອງຄື: ຮ່ວມຮຶມໃຊ້ຄຳສັ່ງ ແລະ ມາດຕະການບໍລິຫານ ເພື່ອລົບລ້າງບັນດາພາກສ່ວນເສດ

---

(1) ເອກະສານຂອງກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີ XX(///) ຂອງພັກກອມມູນິດແຫ່ງສະຫະພາບໂຊວຽດ, ພາສາລັດເຊຍ, ສຳນັກພິມຈຳໜ່າຍວັນນະກຳການເມືອງ, ມົດສະກູ, ປີ 1956 ໜ້າ 14ກ.

ຄະກິດທີ່ເປັນສັງຄົມນິຍົມ; ທ່ານຈົ່ງຢຸດ ຢ່ານ, ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ສອນເສດຄະກິດທີ່ເປັນສັງຄົມນິຍົມ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນພາກສອນເສດຄະກິດນາຍທຶນເອກະຊົນ.

ຄ)- <u>ສ້າງເສດຄະກິດສຸນກາງ ໄປພ້ອມກັບອອກແຮງຂະຫຍາຍເສດຄະກິດທ້ອງຖິ່ນ</u>, ທັງນີ້ ແມ່ໃສນຳໃຊ້ທຸກຄວາມອາດສາມາດບົ່ມຊ້ອນຂອງທ້ອງຖິ່ນຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ທັງໃຫ້ສຸນກາງມີເງື່ອນໄຂສຸມໃສ່ແກ້ໄຂບັນຫາໃຫຍ່ ທີ່ມີຄວາມໝາຍຍຸດທະສາດສຳລັບເສດຄະກິດແຫ່ງຊາດທັງໝົດ. ເຮັດໄດ້ແນວນັ້ນ ກໍເປັນການປະຕິບັດຫລັກການລວມສູນປະຊາທິປະໄຕຂອງເລນິນເຂົ້າໃນການຄຸ້ມຄອງເສດຄະກິດຢູ່ໃນເງື່ອນໄຂຕົວຈິງຂອງປະເທດເຮົານັ້ນເອງ.

ງ)- <u>ນຳໃຊ້ການຮອບນິທາງດ້ານເສດຄະກິດກັບຕ່າງປະເທດຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ</u>. ອັນນີ້ເປັນປັດໄຈອັນສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງຍຸກສະໄໝປະຈຸບັນ ເຊິ່ງພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງ ໄດ້ນຳໃຊ້ນັ້ນເພື່ອແກ້ໄຂສະພາວະຫລ້າຫລັງຂອງປະເທດເຮົາ ທີ່ຫ່າງໄກເປັນຫລາຍສະຕະວັດ ຖ້າທຽບໃສ່ບັນດາປະເທດທີ່ຂະຫຍາຍຕົວແລ້ວ. ແຕ ຖ້າພວກເຮົາຫາກນຳໃຊ້ປັດໄຈພາວະວິໄສນັ້ນບ ໄດ້ດີແລ້ວ ບ ພຽງແຕ່ຈະແກ້ໄຂສະພາວະຫລ້າຫລັງທີ່ມີມາແຕ່ເທິງນານນັ້ນບ ໄດ້ເທົ່ານັ້ນ, ນັ້ນຍັງຈະເຮັດໃຫ້ໄລຍະຫ່າງລະຫວ່າງປະເທດເຮົາ ກັບບັນດາປະເທດທີ່ຂະຫຍາຍຕົວແລ້ວ ນັບມື້ນັບໄກອອກ, ໜ້ອຍທີ່ພວກເຮົາຈະຕ້ອງ ໄດ້ເຜຍຫາບ ກ່ຽງຈະເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງມະຫາສານ. ບັນຫາທີ່ຕົ້ນຂົ້ວນັ້ນແມ່ນ<u>ພວກເຮົາຕ້ອງຮູ້ຄິດໄລ່ຢ່າງມີພົ້ນຖານວິທະຍາສາດໄປແຕ່ຫົວທີ ໂລດ ເພື່ອ</u>

ນຳໃຊ້ການຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດຖະກິດກັບຕ່າງປະເທດໃໝ່ປະສິດທິ ຜົນ.

ຈ)- ເອົາໃຈໃສ່ເຖິງຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ອອກແຮງງານຢ່າງ ເພາະສົມ.

ເວົ້າເຖິງທີ່ສຸດແລ້ວ, ການຜະລິດທາງສັງຄົມຈະຂະຫຍາຍຕົວ ໄດ້ຫລັ່ ນັ້ນຂຶ້ນກັບຄວາມຫນັ້ນ ອອກແຮງງານຂອງສະມາຊິກແຕ ລະຄົນໃນສັງຄົມ. ຜູ້ອອກແຮງງານຈະອອກແຮງຢ່າງສຸດຄວາມສາ ມາດຂອງຕົນ ກໍຕໍ່ເມື່ອຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະຈິດໃຈຂອງ ເຂົາ ໄດ້ຮັບການສະໜອງຕອບຢ່າງ ເພາະສົມເທົ່ານັ້ນ. ສະນັ້ນພວກ ເຮົາ ຈະຕ້ອງລົບລ້າງຂໍ້ຄິດຕາຍຕົວ ຕໍ່ການເອົາໃຈໃສ່ເຖິງຜົນປະ ໂຫຍດສ່ວນບຸກຄົນ. ເປັນຫຳນະດາຢ່ວ່າ ຜົນປະໂຫຍດຂອງສ່ວນບຸກ ຄົນ ຕ້ອງ ໄດ້ສົມທົບກັບຜົນປະໂຫຍດຂອງລວມໝູ ແລະ ຂອງທ້ອສັງ ຄົມຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ໃນການສົມທົບລະຫວ່າງ ນີ ຜົນປະໂຫຍດນັ້ນ ຄວນເອົາໃຈໃສ່ກ່ອນໝູ ເຖິງຜົນປະໂຫຍດຂອງທ້ອສັງຄົມ, ແຕ ຕ້ອງ ຖືຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ອອກແຮງງານເປັນຈຸດເລີ່ມ ແລະເປັນພື້ນຖານ ໃຫ້ແກ່ການວາງກຳນົດໝາຍແຮງງານແລະນະໂຍບາຍແຈກຢາຍຕາມ ແຮງງານ.

ສ)- ກຳເໜັ້ນ ທັດສະນະສັດຈະວິພາກວັດຖຸນິຍົມໃນການຄຸ້ມ ຄອງເສດຖະກິດ.

ບັນດາຂະບວນວິວັດ ແລະ ປະກົດການທາງດ້ານເສດຖະກິດ ມີການພົວພັນສະໜິດເໜັ້ນນຳກັນທີ່ສຸດ. ເພາະສະນັ້ນ ຕ້ອງນຳໃຊ້ນັ້ນ

ດາມາດຕະການເສດຖະກິດຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະຄົບຊຸດ. ການຄຸ້ມ
ຄອງເສດຖະກິດ ເປັນພຽງແຕ່ພາກສ່ວນໜຶ່ງ ຢູ່ໃນລະບົບໃຫຍ່ຂອງ
ການຄຸ້ມຄອງສັງຄົມ, ຄຸ້ມຄອງປະເທດຊາດ. ຍ້ອນເໝດນັ້ນ, ໃນເມື່ອ
ແກ້ໄຂບັນຫາຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ ຈຶ່ງຕ້ອງເອົາມັນເຂົ້າ ຢູ່ໃນສາຍ
ພົວພັນເຊບກາຍອິນຊີ ກັບບັນດາບັນຫາການເມືອງ, ສັງຄົມ, ການ
ຕ່າງປະເທດ, ການປ້ອງກັນຊາດ ... ການສ້າງລະບົບຄຸ້ມຄອງ
ເສດຖະກິດສັງຄົມນິຍົມ ເປັນຂະບວນວິວັດອັນໜຶ່ງທີ່ຕ້ອງ ເຮັດຢ່າງ ເປັນ
ປະຈຳ ແລະຕໍ່ເນື່ອງ, ບໍ່ເໝດຈະສ້າງຂຶ້ນ ເທື່ອໜຶ່ງ ເທື່ອດຽວແລ້ວກໍ
ເຊົາ, ເພາະວ່າ ກຳລັງການຜະລິດຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ດັ່ງ
ນັ້ນ ການປູ ແລະປັບປຸງຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດຢູ່ເລື້ອຍໆຈຶ່ງ ເປັນຄວາມ
ຈຳເປັນພາວະວິໄສອັນໜຶ່ງ.

ຄ)- <u>ລົບລ້າງ ກົນໄກຄຸ້ມຄອງ ແບບລວມສູນ ອາດຍາສົດ, ບໍ່ລິ
ຫານ ເກື່ອງໝຸນ ຢ່າງຂາດຕົວ ແລະ ເດັດດຽວ, ປະຕິບັດ ກົນໄກ ໃໝ່ ລ
ທຸລະກິດສັງຄົມນິຍົມ.</u>

ບົນພື້ນຖານແຫ່ງ ການຢືນຢັນບັນດາ ທັດສະນະ ພື້ນຖານ ກ່ຽວ ກັບ
ການຄຸ້ມຄອງ ເສດຖະກິດ ດັ່ງ ກ່າວ ມານັ້ນ ພວກເຮົາ ຕ້ອງ ກ່ສ້າງ ກົນໄກ
ຄຸ້ມຄອງ ເສດຖະກິດ ໃໝ່ ທີ່ ສອດຄ່ອງ ຂຶ້ນ.

ໃນປະຈຸບັນ, ກົນໄກຄຸ້ມຄອງ ເສດຖະກິດ ຂອງ ພວກເຮົາ ເປັນ
ກົນໄກ ລວມສູນ ອາດຍາສົດ, ບໍ່ລິ ຫານ ເກື່ອງໝຸນ. ເນື້ອແທ້ ຂອງ ກົນໄກ
ດັ່ງ ກ່າວ ເໝດ ເປັນ ຜູ້ ສະໜອງ ທຶນ ຮອນ, ເຄື່ອງ ປະກອບ, ວັດຖຸ ປະ
ກອນ ທັງ ພິດ ໃຫ້ ວິສາຫະກິດ, ສ່ວນ ວິສາຫະກິດ ເປັນ ຜູ້ ມອບ ຜະລິດ ພັນ

ໃຫ້ແກ່ລັດ, ການໄລ່ງ ເສດຖະກິດຂອງວິສາຫະກິດເປັນພຽງແຕ່ຮູບການ, ການກຳນົດກຳໄລຂອງວິສາຫະກິດກໍ່ຊັດເຈນ. ໃນຕົວຈິງແລ້ວ ວິສາຫະກິດມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຢ່າງເຕັ້ມສ່ວນ ຕໍ່ການເຄື່ອນໄຫວຜະລິດຂອງຕົນເອງ. ຖ້າຫາກຄິດໄລ່ຢ່າງຊັດເຈນແລ້ວ ລັດວິສາຫະກິດສ່ວນໃຫຍ່ເມນລ້ວນແຕ່ຫລຸບທຶນ. ພວກເຮົາບ່ອາດກ່ສ້າງສັງຄົມນິຍົມຂຶ້ນໄດ້ ຖ້າຫາກວ່າລັດວິສາຫະກິດໃດໆ ກ່ແຕ່ຫລຸບທຶນ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ພັກເຮົາຈຶ່ງມີແຜນນະໂຍບາຍວ່າ ຕ້ອງລິບລ້າງກົນໄກຄຸ້ມຄອງເຜບລວມສູນອາດຍາສິດ,ບໍ່ລິຫານເກ້ອກຸ້ມຢ່າງໄວວາ, ຫັນໄປສູ່ກົນໄກໄລ່ງຫຸລະກິດສັງຄົມນິຍົມ.

ການລິບລ້າງກົນໄກຄຸ້ມຄອງເຜບລວມສູນອາດຍາສິດ, ບໍ່ລິຫານເກ້ອກຸ້ມນັ້ນ ພາຍຄວາມວ່າ ຕ້ອງຢຸດເຊົ່າການອຳນວຍຄວບຄຸມເສດຖະກິດແບບອີງໃສ່ຄວາມນຶກຄິດອັດຕະວິໄສ ແລະຄຳສັ່ງບໍ່ລິຫານແຕ່ເທິງລົງໄປ ເປັນຕົ້ນຕໍ, ສະກັດກັ້ນ ທຸກປະກິດການທ້ອງຖິ່ນເມີດສິດເປັນເຈົ້າຕົນເອງ ແລະລັກສະນະເປັນເຈົ້າການປະດິດສ້າງຂອງຂັ້ນຕ່າງໆ,ຂະເໜງການຕ່າງໆ ໂດຍສະເພາະເມນຂອງຣາກຖານແລະທ້ອງຖິ່ນ.

ການຫັນໄປສູ່ກົນໄກໄລ່ງຫຸລະກິດສັງຄົມນິຍົມ ເມ່ນພາຍເຖິງການເພ່ີ່ມທະວີການນຳໃຊ້ບັນດາວິທີເສດຖະກິດໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳພາເສດຖະກິດ ໂດຍອີງໃສ່ການພ້ມໃຊ້ບັນດາກົດເກ່ນເສດຖະກິດພາວະວິໄສຢ່າງຖ້ກຕ້ອງ, ສົມທົບກັບບັນດາມາດຕະການບໍ່ລິຫານ ແລະສຶກສາອົບຮົມ; ປະຕິບັດສິດເປັນເຈົ້າຕົນເອງ ໃນການທຸ

ລະກິດ ຂອງບັນດາທິວໜ່ວຍເສດຖະກິດຣາກຖານ ຕາມລະບອບໄລ
ລຽງເສດຖະກິດ ແລະ<u>ເປັນເຈົ້າຕົນເອງທາງດ້ານການເງິນຄື:</u> ທິດ
ແທນທຶນເອົາເອງ, ລົງທຶນດ້ວຍທຶນຂອງຕົນເອງ ແລະ ມີກຳໄລ,
ເຮັດໃຫ້ລາຍຮັບຂອງວິສາຫະກິດ ຕິດເໜັ້ນໂດຍກົງ ກັບປະສິດທິຜົນ
ຂອງການຜະລິດ-ທຸລະກິດຂອງມັນ. ການໄລລຽງທຸລະກິດສັງຄົມນິ
ຍົມຮຽກຮ້ອງໃຫ້ບັນດາວິສາຫະກິດ ແລະ ບັນດາອົງການເສດຖະກິດ
ຕ້ອງຄິດໄລ່ຢ່າງຖີ່ຖ້ວນ ແລະ ຖືກຕ້ອງກົງກັບບັນດາລາຍຈ່າຍການ
ຜະລິດຂອງຕົນ ແລະ ໃຫ້ມີກຳໄລ ເພື່ອການຜະລິດສຳເປີດກວ້າງ.
ແຕ ກຳໄລທີ່ໄດ້ມານັ້ນ ຕ້ອງເໝາະສົມກັບການທຸລຸດຜ່ອນ ການ
ສິ້ນເປືອງວັດຖຸປະກອນ, ການຈັດຕັ້ງງານຜະລິດໄດ້ດີ ເພື່ອເພີ່ມຜະ
ລິດຕະພາບຂອງງານ,ລົດຜ່ອນລາຄາສຳເລັດຮູບຂອງຜະລິດພັນລ້ຽ,
ແຕ ຫ້າມບໍ່ເໝາະສົມກັບລາຄາຂັ້ນຕ່ຳລຳພັງໃຈ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ກຳໄລ.

ການທຸລະກິດເປັນພາລະບົດບາດຂອງບັນດາທິວໜ່ວຍເສດຖະ
ກິດ. ເພາະສະນັ້ນ ຢ່າກັນໄປສູ່ກົນໄກໄລລຽງທຸລະກິດສັງຄົມນິຍົມ
ກ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະຕ້ອງ<u>ເປີດກວ້າງລັກສະນະເອກະລາດ ແລະ
ຮັບປະກັນສິດເປັນເຈົ້າຕົນເອງ ໃນການທຸລະກິດຂອງບັນດາທິວໜ່ວຍ
ເສດຖະກິດ</u>. ບົນພື້ນຖານທິດທາງ ແລະ ໜ້າທີ່ລວມໜ່ວຍໜ້ອຍໃຫ້ມັນ
ບັນດາທິວໜ່ວຍເສດຖະກິດຈະຕ້ອງມີສິດອັນຈຳເປັນຢ່າງພຽງພໍ ເພື່ອ
ປະຕິບັດການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດຕ່າງໆ ອັນແໝໃສດຳເນີນຂະບວນວິ
ວັດແຫ່ງການຜະລິດທັງໝົດ ນັບແຕຂອດຊື້ວັດຖຸດິບ ຈົນເຖິງຂອດຈຳ
ໜ່າຍຜະລິດພັນ. ເງື່ອນໄຂສຳຄັນອັນດັບໜຶ່ງ ເພື່ອໃຫ້ບັນດາທິວໜ່ວຍ

ເສດຖະກິດປະຕິບັດສິດເປັນເຈົ້າຕົນເອງໃນການທຸລະກິດໄດ້ນັ້ນເຂົາ
ຕ້ອງມີສິດເປັນເຈົ້າຕົນເອງ ທາງດ້ານການເງິນ. ທັດສະນະອັນນີ້
ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງ ໂດຍພື້ນຖານ ໃນການພົວພັນລະຫວ່າງ
ບັນດາຫົວໜ່ວຍເສດຖະກິດຣາກຖານ ກັບອົງການການເງິນ ແລະທະ
ນາຄານ.

ສິດເປັນເຈົ້າຕົນເອງໃນການທຸລະກິດຂອງບັນດາຫົວໜ່ວຍເສດ
ຖະກິດ ບ້ຽນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີສິດເປັນເຈົ້າຕົນເອງ ທາງດ້ານແຜນການ
ອີກດ້ວຍ, ເພາະວ່າ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ຈັກໄດ້ຄົບຖ້ວນກັບຄວາມຈຳ ສາ
ມາດບົ່ມຊ້ອນຂອງບັນດາຫົວໜ່ວຍຣາກຖານເທົ່າກັນກັບເຂົາເອງ. ດັ່ງ
ນັ້ນ, ບັນດາຫົວໜ່ວຍຣາກຖານ ຕ້ອງເສີມຂະຫຍາຍຄວາມຈຳສາ
ມາດບົ່ມຊ້ອນທຸກໆດ້ານຂອງຕົນ ເພື່ອສ້າງແຜນການຜະລິດໃນລະດັບ
ສູງສຸດຂຶ້ນ.

ທິດນຳໃນການດັດແປງກົນໄກຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດຄື: ຕ້ອງ
ດຳເນີນໄປຢ່າງເດັດດ່ຽວ, ເຮັດເທື່ອລະກ້າວຢ່າງໜັກແໜ້ນ, ເຮັ
ຢ່າງຂາດຕົວ, ແໜ່ແກ່ຍາວ, ເຮັດຢ່າງເປັນລະບົບ,ຄົບຊຸດ,ເພີ່ມ
ເຕີມ ແລະດັດແປງໃຫ້ດີຂຶ້ນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ຕາມແນວຄິດຮັກສາເດີມ
ແລະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ໄດ້ຄົບ ຄົບຊຸດຢ່ຽມຍາດດ່ຽວໂລດ.

ເພື່ອຮັບປະກັນການພັ ໄປສູ່ ກົນໄກໄລລ່ຽງທຸລະກິດສັງຄົມນິ
ຍົມຢ່າງຂາດຕົວ, ພວກເຮົາຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ປະຕິບັດ ບາງທິດທາງ
ໃຫ່ຕ່ງໆ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ກ)- <u>ຕ້ອງແກ້ໄຂສາຍພົວພັນລະຫວ່າງສິດເປັນເຈົ້າຕົນເອງ ໃນການທຸລະກິດ ຂອງບັນດາຫົວໜ່ວຍເສດຖະກິດຣາກຖານ ກັບການນຳພາລວມສູນເປັນເອກະພາບຂອງກົງຈັກປົກຄອງລັດ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ.</u>

ການເຄື່ອນໄຫວເສດຖະກິດຢ່າງພາວະວິໄສຂອງປະເທດເຮົາ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີສອງລະບົບການຈັດຕັ້ງຄຸ້ມຄອງ: ລະບົບ ການຈັດຕັ້ງຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ-ເສດຖະກິດ ແລະລະບົບ ການຈັດຕັ້ງຄຸ້ມຄອງການຜະລິດ-ທຸລະກິດ. ແຕ່ລະລະບົບດັ່ງກ່າວນັ້ນ ມີທິດ, ພາລະບົດບາດ ແລະໜ້າທີ່ຕ່າງກັນຢ່າງຈະແຈ້ງ, ຈະປົນເປກັນເດັດຂາດ, ແຕ່ຈຳຜັດ ມີການພົວພັນຢ່າງສະໜິດເໜັ້ນນຳກັນ.

ພວກເຮົາຕ້ອງໃຊ້ທຸກວິທີທາງສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ຄວາມ ຈຳເປັນ ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍສິດເປັນເຈົ້າຕົນເອງໃນການທຸລະ ກິດຂອງ<u>ບັນດາຫົວໜ່ວຍເສດຖະກິດຣາກຖານ</u>, ເຊິ່ງຊຸບົດບາດເປັນ ເຈົ້າຂອງບັນດາການຈັດຕັ້ງລວມໝູ່ຜູ້ອອກແຮງງານໃນການນຳໃຊ້ກຳ ມະສິດສັງຄົມ, ໃນການຈັດຕັ້ງການຜະລິດ-ທຸລະກິດ, ໃນການແຈກ ຢາຍ ແລະນຳໃຊ້ພາກສ່ວນຂອງການອອກແຮງງານ. ໜ້າທີ່ຂອງບັນ ດາຫົວໜ່ວຍເສດຖະກິດຣາກຖານ ແມ່ນຕ້ອງຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກ ຮ້ອງຕ້ອງການຕົວຈິງຂອງສັງຄົມ ທາງດ້ານຈຳນວນ, ຄຸນນະພາບ ແລະປະເພດສິນຄ້າ, ການບໍລິການ ຢ່າງມີໄຫວພິບ ແລະຄົບຖ້ວນ, ທັນເວລາ, ໄວ ແລະດ້ວຍເສັ້ນທາງສັ້ນທີ່ສຸດ. ຢ່າກເຮັດໄດ້ຄືແນວ ນັ້ນ ບັນດາຫົວໜ່ວຍເສດຖະກິດຣາກຖານ ຕ້ອງເປັນເຈົ້າຕົນເອງໃນ ການນຳໃຊ້ຊັບສິນບັດ,ທຶນຮອນທັງໝົດທີ່ລັດໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ຄຸ້ມຄອງ,

ເປັນເຈົ້າການໃນການວາງແຜນການ, ເຊັ່ນຂົນສົ່ງ ພະລັງງານ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການເຄື່ອນໄຫວ ຜະລິດ-ທຸລະກິດ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ເຊັ່ນ ການຮວມທຸລະກິດ, ການສຳພັນເສດຖະກິດ, ການຊື້ການຂາຍ, ການຂາ99ກ-ຂາເຂົ້າຕາມທິດທາງ, ແຜນການ ແລະ ນັນ ດາມະໂຍບາຍຂອງລັດ, ເຮັດໃຫ້ການຜະລິດ, ການຈ່ລະຈອນ, ການແຈກຢາຍ ແລະການຊົມໃຊ້ ຕິດພັນກັນ, ຮັບປະກັນໃຫ້ທົດແທນ ທຶນຄືນ ແລະມີຜົນກຳໄລ ເພື່ອການສະສົມໃຫ້ລັດ, ເພື່ອການຜະລິດ ສຳເປີດກວ້າງ ແລະຍົກສູງປະສິດທິຜົນ, ຜະລິດຕະພາບ, ຄຸນນະ ພາບ ແລະຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກຂອງການ ຜະລິດ-ທຸລະກິດ ແລະປ່ຽນແປງຊົນຊົນກຸ່ມເປັນຢູ່ຂອງຜູ99ກແຮງງານ ໃຫ້ດີຂຶ້ນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ຮັບປະກັນການຮັບຜິດຊອບຄົບຖ້ວນເອງທັງ ໝົດ ກ່ຽວກັບຜົນໄດ້ຮັບຂອງການຜະລິດ-ທຸລະກິດຂອງຕົນ, ເຮັດໃຫ້ຜົນ ປະໂຫຍດຂອງລວມໝູ່ຜູ99ກແຮງງານ ຕິດພັນໂດຍກົງ ກັບຜົນປະ ໂຫຍດຂອງລັດ ແລະຂອງຜູ99ກແຮງງານແຕ່ລະຄົນ.

ໃນຖານະເປັນຂົນນຳພາຄຸມຄອງທົ່ວສັງຄົມ ແລະ ກໍເປັນຂົນ ເທິງຂອງວິສາຫະກິດ,<u>ບັນດາ ການຈັດຕັ້ງບໍລິຫານ-ເສດຖະກິດ</u> ຕ້ອງ ຮັບປະກັນເງື່ອນໄຂອັນຈຳເປັນຕ່າງໆ ເພື່ອໃຫ້ເສດຖະກິດທັງໝົດ, ໃຫ້ບັນດາພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ແລະໃຫ້ແຕ່ລະວິສາຫະກິດຂະຫຍາຍ ຕົວຢ່າງສະດວກສະບາຍ, ຕ້ອງປົກປັກຮັກສາ ແລະຂະຫຍາຍກຳມະ ສິດທິ່ວປວງຊົນ, ກຳມະສິດລວມໝູ່ ແລະ ກຳມະສິດອັນຊອບທຳຂອງ ບັນດາພາກສ່ວນເສດຖະກິດອື່ນໆ, ພ້ອມນັ້ນ ກໍ່ພ້ອມທີ່ ຈະປົກປ້ອງ

ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ວາງບັນດາຍຸດທະສາດເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກ, ວາງແຜນກຳນົດສັງລວມຂອງເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ, ສ້າງແຜນກຳນົດຂອງຂະເໜງການ ແລະເຂດຜະລິດ, ສ້າງແລະດຸນດ່ຽງແຜນການເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ ແລະ ສ້າງບັນດາໂຄງການພັດທະນາຢ່າງມີຈຸດໝັກຂອງລັດ.

- ກຳນົດຍຸດທະສາດຄຸ້ມຄອງ, ປະກາດໃຊ້ນະໂຍບາຍແລະເຄື່ອງມືເສດຖະກິດຢ່າງເປັນລະບົບຄົບຊຸດເຊັ່ນ: ລາຄາ, ເງິນເດືອນ, ການເງິນ, ສິນເຊື່ອ, ການພົວພັນທາງດ້ານເສດຖະກິດກັບຕ່າງປະເທດ, ຂຜູກພັນເສດຖະກິດ... ເພື່ອຈຳນວຍຄວບຄຸມເສດຖະກິດໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວຕາມຈຸດໝາຍຂອງແຜນການແຫ່ງລັດ.

- ເພີ່ມທະວີການກວດກາການປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະກົດໝາຍ.

ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ການດັດແປງກົນໄກຄຸ້ມຄອງເທົ່ານີ້ ຕ້ອງເພີ່ມໃສ່ເສີມຂະຫຍາຍສິດເປັນເຈົ້າຕົນເອງ ໃນການທຸລະກິດສັງຄົມນິຍົມຂອງບັນດາໜ່ວຍເສດຖະກິດ ແລະການຍົກສູງປະສິດທິຜົນແຫ່ງການນຳພາຄຸ້ມຄອງຂອງບັນດາອົງການບໍລິຫານ-ເສດຖະກິດ, ແກ້ໄຂພາວະລວມສູນອາດຍາສິດ ບໍລິຫານເກີນຕົ້ນ ແລະການແຊກແຊງຢ່າງບັງອາດຂອງບັນດາ ອົງການບໍລິຫານ-ເສດຖະກິດເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວການຜະລິດ-ທຸລະກິດປະຈຳວັນ ຂອງບັນດາໜ່ວຍເສດຖະກິດ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍລົບລ້າງສະພາວະເອື່ອຍອີງ,ຂາດຄວາມຮັບ

ຜິດຊອບ, ເຄື່ອນໄຫວບໍ່ມີປະສິດທິຜົນຂອງບັນດາທິໜ່ວຍການຜະລິດ-ທຸລະກິດ.

ຂ)- <u>ດັດແປງການຫັນເປັນແຜນການ</u>.

ການຂະຫຍາຍເສດຖະກິດຢ່າງມີແຜນການເປັນຈຸດພິເສດພື້ນຖານຂອງເສດຖະກິດສັງຄົມນິຍົມ. ແຜນການຕ້ອງເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງທຸກການເຄື່ອນໄຫວເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ. ໝາຍຄວາມວ່າ ທຸກການເຄື່ອນໄຫວເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຢູ່ໃນປະເທດເຮົາ ຕ້ອງດຳເນີນໄປຕາມທິດທາງ ແລະໜ້າທີ່ຂອງແຜນການຂະຫຍາຍເສດຖະກິດ-ສັງຄົມໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ຕ້ອງເລີ່ມຈາກການດຸນດ່ຽງ<u>ອັນຕ່ຳໜ້າລະຫວ່າງ</u>
<u>ບັນດາຈຸດໝາຍ, ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການອັນລະອຽດ ແລະ ຄວາມ</u>
<u>ສາມາດປະຕິບັດໃນຕົວຈິງ</u>, ກອບອີ່ໝິດ ເໝນຄວາມສາມາດທາງດ້ານຊັບພະຍາກອນ, ແຮງງານ ແລະການເງິນ. ມີແຕ່ສ້າງແຜນການຕາມຫລັກການດັ່ງກ່າວນັ້ນຈຶ່ງຈະຮັບປະກັນໃຫ້ແຜນການມີລັກສະນະດຸນດ່ຽງ ແລະແທດຕົວຈິງໄດ້.

ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍສິດເປັນເຈົ້າຕົນເອງ ໃນການທຸລະກິດ, ລັກສະນະເປັນເຈົ້າການແລະປະດິດສ້າງໃນການວາງແຜນການແລະຮັບປະກັນການດຸນດ່ຽງອັນແທດຕົວຈິງຈາກຮາກຖານຂັ້ນມານັ້ນ, ລັດມີແໝວຍ ๔ ຕົວເລກຄາດໝາຍກິດຄຳສັ່ງເທົ່ານັ້ນໃຫ້ວິສາຫະກິດຄື: ຕົວເລກຄາດໝາຍກ່ຽວກັບຜະລິດພັນຕ່ໍ່ໂດຍມີຈຳນວນ ແລະຄຸນນະພາບທີ່ຮັບປະກັນມາດຕາມເຕັກນິກ ຫລືຄຸນຄ່າຂອງຜົນຜະລິດສົມຄ່າທີ່ປະຕິບັດ ແລະຕົວເລກຄາດໝາຍກ່ຽວກັບບັນດາຮ່ວມໜ ເຂົ້າງົບປະ

ມານ. ເພື່ອທະວີຄວາມຂອງບັນດາກຳນົດໝາຍເສດຖະກິດ-ເຕັກ
ນິກ ແລະບັນດາຕົວເລກຄາດໝາຍແນະນຳ. ຕ້ອງຖືການວາງແຜ
ການໄລຍະຍາວເປັນອັນສຳຄັນ, ຕ່ຳສຸດກໍ່ແມ່ນແຜນການ ๕ ປີ.
ຕ້ອງວາງແຜນການກ່ຽວກັບພື້ນຖານ ແລະ ແຜນການພົວພັນທາງດ້ານ
ເສດຖະກິດກັບຕ່າງປະເທດໃຫ້ດີ, ເພາະວ່າ ແຜນການສອງຢ່າງນີ້
ມີການພົວພັນຫລາຍທີ່ສຸດ ກັບການສ້າງໂຄງປະກອບເສດຖະກິດທີ່ສົມ
ເຫດສົມຜົນ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍ່ຕ້ອງມີການຈັດວາງແຜນການແຕ່ລະປີ
ໃຫ້ດີ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນແຜນການຜະລິດ ແລະ ເກັບຊ້ຽວຜະລິດພັນ
ທະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ແລະແຜນການຂາອອກ.

ໃນເງື່ອນໄຂທີ່ປະເທດເຮົາມີຫລາຍພາກສ່ວນເສດຖະກິດນັ້ນ
ບັນຫາສຳຄັນແມ່ນຕ້ອງຮູ້ສົມທົບລະຫວ່າງແຜນການແຫ່ງລັດກັບບັນດາ
ນະໂຍບາຍໃນການເສດຖະກິດຢ່າງກົມກຽວ ແລະ ເປັນເອກະພາບກັນ
ບົນພື້ນຖານການສົມທົບບັນດາຜົນປະໂຫຍດທາງເສດຖະກິດ ຢ່າງຖືກ
ຕ້ອງ ອັນເໝາະສົມພາບັນດາພາກສ່ວນເສດຖະກິດເຂົ້າສູ່ວົງໂຄຈອນຂອງ
ແຜນການແຫ່ງລັດ.

ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແຜນການຜະລິດ, ຈໍລະຈອນ, ແຈກຢາຍ...
ມີລັກສະນະດຸນດ່ຽງ ແລະ ແທດຕົວຈິງນັ້ນ ຕ້ອງເອົາຄວາມສາມາດ
ໃນການຜະລິດ ຕິດພັນກັບຄວາມຕ້ອງການໃນການໃຊ້ສອຍ, ເອົາ
ການໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນການຜະລິດ-ທຸລະກິດ ຕິດພັນກັບການຕີລາຄາ
ຂອງຕະຫລາດ, ພາຍຄວາມວ່າ ຕ້ອງເອົາແຜນການຕິດພັນກັບຕະ
ຫລາດ, ຕ້ອງຮູ້ນຳໃຊ້ກົດເກນຄຸນຄ່າ, ການພົວພັນລະຫວ່າງການ

ສະໜອງກັບຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ການພົວພັນສົ່ງຄ້າ-ເງິນຕາເຂົ້າ ໃນການຫັນເປັນແຜນການຢ່າງມີໄຫວພິບ. ຍອມເນື່ອນັ້ນແຜນການ ຈຶ່ງຕ້ອງໄດ້ສ້າງແຕ່ຮາກຖານຂຶ້ນມາ, ຈາກການເຊັ້ນຊູກັນເສດ ຖະກິດ, ໂດຍອີງໃສ່ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຕົວຈິງທາງດ້ານ ຈຳ ນວນ, ຄຸນນະພາບ ແລະປະເພດຜະລິດພັນ, ກິດການບໍລິການ.

ເວົ້າເຖິງແຜນການ ແມ່ນເວົ້າເຖິງບັນຫາ ໂຄງປະກອບ, ອັດ ຕາສ່ວນ, ຈັງຫວະ ແລະການສົມສ່ວນ. ຍອມເນື່ອນັ້ນ ຕ້ອງຄຶຫລັກ ການຫັນເປັນແຜນການຕາມຂະເໜງການ, ຕາມເຂດແຄ້ວນ ແລະ ການສົມສ່ວນລະຫວ່າງຂະເໜງການ ເປັນອັນສຳຄັນ. ຢູ່ປະເທດ ເຮົາປະຈຸບັນນີ້ ໂຄງປະກອບຂະເໜງການຍັງຂາດຄວາມສົມສ່ວນຢູ່. ບັນດາທ້ອງຖິ່ນ, ບັນດາບໍລິເວນ ກໍເງື່ອນໄຂທຳມະຊາດ, ເສດ ຖະກິດ, ສັງຄົມແຕກຕ່າງກັນ. ຍອມເນື່ອນັ້ນ ການສ້າງແຜນການ ຕ້ອງສຸມໃສ່ເຮັດໃຫ້ໂຄງປະກອບຂະເໜງການມີຄວາມສົມສ່ວນ ເປັນ ໜ້ວຍແມ່ນຕ້ອງສ້າງ ໂຄງປະກອບກະສິກຳ-ປ່າໄມ້-ອຸດສາຫະກຳຂຶ້ນໃຫ້ ໄດ້ ແລະຄຸນຄ່ຽງລະຫວ່າງເງື່ອນໄຂ, ຄວາມສາມາດ ກັບຄວາມ ຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຕົວຈິງຂອງແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ, ຂອງແຕ່ລະບໍລິເວນ. ຍອມເນື່ອນັ້ນ ຢູ່ປະເທດເຮົາປະຈຸບັນນີ້ ແຂວງຈຶ່ງຕ້ອງເປັນຫົວໜ່ວຍ ຍຸດທະສາດ, ເປັນຫົວໜ່ວຍແຜນການຮອບດ້ານ ແລະຕ້ອງສູ້ຊົນເປີດ ກວ້າງວຽກງານແຜນການຢູ່ຂັ້ນເມືອງ.

(ຄ)- <u>ນຳໃຊ້ລະບົບນະໂຍບາຍແລະໄມ້ງັດເສດຖະກິດຢ່າງ ມີໄຫວພິບ ແລະຖືກຕ້ອງ</u>.

- <u>ການກັບການເງິນ-ສິນເຊື່ອ</u>.

ສົ່ງເສີມຄວາ ແລະປະກາດໃຊ້ນະໂຍບາຍໄນ້ງັດທາງ ດ້ານການເງິນ, ທະນາຄານ ແນໃສ່ຊຸກຍູ້ການຜະລິດທຸລະກິດ ແລະ ປະຕິບັດລະບຽບ ໄລລ່ງທຸລະກິດສັ່ງຄົມນິຍົມ, ລະອຽດຄືດ່ງນີ້:

+ <u>ການກັບທຶນ:</u> ແນນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທິດທາງຫລຸດຜ່ອນທຶນ ຈາກການລ້ຽທຶນ ໂດຍກົງຂອງງົບປະມານ, ເພີ່ມການລ້ຽທຶນດ້ວຍການ ສິນເຊື່ອ ແລະທຶນທີ່ມີເອງ. ສະເພາະທຶນສ້າງພື້ນຖານລັດຈະລ້ຽ ທຶນເຂົ້າໃສ່ກິດຈະການໃຫຽ່ທາງດ້ານການຜະລິດ ແລະ ອີງປະກຽບ ໂຄງລ່າງ, ແລະບັນດາກິດຈະການທີ່ຍົດຳເນີນການຜະລິດ. ສ່ວນ ກິດຈະການອື່ນນອກຈາກນີ້ ຄ້ວ່ອົງສາທະກິດໃດຕ່ອງການທຶນສ້າງພື້ນ ຖານ ແນນໃຫ້ກູ້ຢືມທຶນຈາກທະນາຄານ ແລະນຳໃຊ້ຄ້ຽງຂອງວ່ອົງສາທະ ກິດເອງ.

<u>ການກັບທຶນໝຸນວຽນ:</u> ລັດຈະເປີ່ດ່ກ້ວ່າງໃຫ້ແຕ່ເທື່ອດຽວໃນ ເບື້ອງຕົ້ນສ່ຳລັບວ່ອົງສາທະກິດທີ່ຫາກເລີ່ມເຂົ້າສູ່ການຜະລິດໃໝ, ຄ້ວ່າ ວ່ອົງສາທະກິດນັ້ນຫາກຕ່ອງການທຶນຕື່ນອີກແນນໃຫ້ກູ້ຢືມທຶນຈາກທະ ນາຄານ.

<u>ການກັບທຶນຫລຸ້ຽນ້ຽນພື້ນຖານ:</u> ສ່ຳລັບບັນດາວ່ອົງສາທະກິດທີ່ ລັດເປັນຜູ້ລ້ຽທຶນ ໂດຍກົງໃຫ້ນັ້ນລັດຈະຈ້ຽທຶນຫລຸ້ຽນ້ຽນພື້ນຖານ ໄວ້ໃຫ້ ວ່ອົງສາທະກິດສ່ວນໜ້ຽ ໂດຍອີງຕາມຄວາມຮ້ຽກ້ຽ ຕ່ອງການແຫ່ງການ ຂະຫຽາຍການຜະລິດຕາມລວ່ງເລິກຂ່ອງແຕ່ລະວ່ອົງສາທະກິດ.

+ <u>ດ້ານແຈກຢາຍຜົນກຳໄລ:</u>

ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມຫັ້ນຄົງລະຫວ່າງ ນິ ຄົມປະໂຫຍດ, ເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງເໝາະສົມຕໍ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ ທີ່ຜະລິດໂດຍກົງ. ການເກັບພາສີອາກອນທຸລະກິດນັ້ນລັດຈະປະຕິບັດຕາມກົມໄກນອນ ເໝົາປົກກະຕິໃນໄລຍະແຕ ນິ ຫາ ๕ ປີ. ສ່ຳລັບບັນດາຄ້ຳຂອງວິສາຫະກິດ, ຄະນະອຳນວຍການ ແລະ ລວມໝູ່ຜູ້ອອກແຮງງານມີສິດນຳໃຊ້ຢ່າງມີໄຫວພິບ ເພື່ອຮັບປະກັນຂະຫຍາຍການຜະລິດ, ປ່ຽນແປງຊີວິດການເປັນຢູ່ທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະຈິດໃຈຂອງພະນັກງານ ແລະກຳມະກອນໃນວິສາຫະກິດ.

+ ປະຕິບັດການແບ່ງຂັ້ນງົບປະມານໃຫ້ແກ່ຂັ້ນຕ່າງໆ, ຂະເໜງການຕ່າງໆ ຕາມກົມໄກນອນ ເໝົາ ແນໃສ່ເສີມຂະຫຍາຍຈິດໃຈເປັນເຈົ້າປະດິດສ້າງຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະຂະເໜງການ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ງົບປະມານຂອງສູນກາງ ສາມາດສຸມໃສ່ບັນດາຂອດຸນແຈ ແລະ ເຂດຈຸດໜັກ.

+ <u>ກ່ຽວກັບພາສີອາກອນສ ຳລັບລວມໝູ່ ແລະ ເອກະຊົນ</u>, ຈະປະຕິບັດການເກັບເທື່ອດຽວ, ໃນຂອດດຽວ, ຕົ້ນຕໍແມ່ນເກັບຕາມວັດຕາສ່ວນກຳໄລຂອງລວມໝູ່ທຸລະກິດທີ່ທຳການຜະລິດ, ທຸລະກິດ; ມີນະໂຍບາຍອັນເໝາະສົມ ຕໍ່ພາກສ່ວນເສດຖະກິດສັງຄົມນິຍົມ ແລະ ບັນດາຂະເໜງການທີ່ທຳການຜະລິດຕາມທິດທາງແຜນການຂອງລັດ.

+ ເປີດກ້ວາງການເຄື່ອນໄຫວເງິນຕາ, ສິນເຊື່ອ ແລະຈຸ ລະສະສາງໃນເສດຖະກິດ, ຫັນເອົາລະບົບທະນາຄານທັ້ງໝົດໄປສູ່ລະບອບເປັນເຈົ້າຕົນເອງໃນການທຸລະກິດ, ເຮັດໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງ

ເງິນຕາ, ສິນເຊື່ອ, ແລະ ການຊຳລະສະສາງຕິດພັນກັບຂະບວນວິ
ວັດແຫ່ງການຜະລິດ ແລະຈຳລະຈອນ. ປຽນແປງໂຄງປະກອບຂອງ
ທຶນໃຫ້ກ້ວ້ມ, ເປີດກວ້າງການໃກ້ຖ້ມແກ່ນດາຂະເໜງກະສິກຳ-
ປາໄມ້, ເປັ້ນຕົ້ນເຂນຂະເໜງທີ່ຜະລິດສິນຄ້າຂາອອກ, ຂະເໜງອຸດ
ສາຫະກຳປຸງແຕ່ງຜະລິດພັນກະສິກຳ ແລະຂະເໜງທັດຖະກຳ, ຈັດ
ຕັ້ງການຈຳລະຈອນເງິນຕາຢູ່ໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະເຂດພູດອຍໃຫ້ດີ
ຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ເພື່ອກະຕຸກຸ້ນຫຸ້ນການຜະລິດສິນຄ້າ. ໄປພ້ອມກັບການ
ຄຸ້ມຄອງຂາອອກ-ຂາເຂົ້າ, ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດວຽກຄຸ້ມຄອງເງິນ
ຕາຕ່າງປະເທດໃຫ້ດີຂຶ້ນເຊື່ອກ, ມີນະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕະການ
ອັນຕ້ອງໜ້າ ເພື່ອເກັບເອົາເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າໃນມືຂອງລັດ.
ເປີດກວ້າງການຊຳລະດ້ວຍເງິນ ໂອນຜ່ານທະນາຄານດ້ວຍຫລາຍຮູບ
ການທີ່ເໝາະສົມ, ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຄວາມສະດວກ, ວ່ອງໄວ ແລະ
ທັນການ.

ການພົວພັນທັ້ງພື້ນຖານລະຫວ່າງທະນາຄານ ກັບຮາກຖານການ
ຜະລິດທຸລະກິດ ລ້ວນແຕ່ຕ້ອງຜ່ານການເຊັ້ນຂໍ້ຜູກພັນ.

+ ດັດແປງບັນດາລະບຽບການອັດຕາດອກເບ້ຍກ້ຽມ ແລະ
ເງິນຝາກທະນາຄານ, ອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແລະ
ດັດແປງລະບຽບທຳນຽມຕ່າງໆ ຂອງການເງິນ ແລະທະນາຄານອັນ
ເໝາະສົມຮັບປະກັນໃຫ້ມີລັກສະນະນິ້ມນວນ, ໄຫວພິບ, ມີປະສິດທິຜົນ
ແລະສອດຄ່ອງກັບແຕ່ລະຂົງເຂດ, ແຕ່ລະພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ໃນ
ແຕ່ລະໄລຍະ.

ຄ້ າ ທ າ ກ ປ ະ ຕິ ບ ັ ດ ນ ັ ນ ດ າ ວ ຽ ກ ງ ານ ດ ັ ່ ງ ກ ່ າ ວ ເ ທ ິ ງ ນ ີ ້ ໄ ດ ້ ຕ ິ ດ ຈ ະ ເ ປ ັ ນ ການ ສ ້ າ ງ ເ ງ ື ່ ອ ນ ໄ ຂ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ກ ານ ເ ຄ ື ່ ອ ນ ໄ ຫ ວ ຕ ່ າ ງ ໆ ຂ ອ ງ ກ ານ ເ ງ ິ ນ ແ ລ ະ ທ ະ ນ າ ຄ ານ ຕ ິ ດ ພ ັ ນ ກ ັ ບ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ທ ຸ ລ ະ ກ ິ ດ ຢ ູ ່ ພ າ ຍ ໃ ນ ປ ະ ເ ທ ດ ແ ລ ະ ກ ານ ຂ າ ອ ອ ກ - ຂ າ ເ ຂ ົ ້ າ , ເ ງ ິ ນ ຕ ິ ດ ພ ັ ນ ກ ັ ບ ສ ິ ນ ຄ ້ າ , ລ າ ຍ ຮ ັ ບ ຕ ິ ດ ພ ັ ນ ກ ັ ບ ລ າ ຍ ຈ ່ າ ຍ , ກ ້ າ ວ ໄ ປ ເ ຖ ິ ງ ດ ຸ ນ ດ ຽ ງ ງ ົ ບ ປ ະ ມ ານ , ດ ຸ ນ ດ ຽ ງ ເ ງ ິ ນ ສ ົ ດ , ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ຕ ະ ຫ ລ າ ດ ເ ລ ະ ລ າ ຄ າ ເ ປ ັ ນ ປ ົ ກ ກ ະ ຕ ິ , ຮ ັ ກ ສ າ ຄ ວ າ ມ ສ າ ມ າ ດ ຊ ຸ ້ ຂ ອ ງ ເ ງ ິ ນ ແ ລ ະ ເ ພ ີ ່ ມ ຮ ອ ບ ໝ ຸ ນ ຂ ອ ງ ເ ງ ິ ນ ໃ ຫ ້ ໄ ວ ຂ ຶ ້ ນ , ປ ັ ບ ປ ຸ ງ ກ ານ ເ ງ ິ ນ ຕ ຣ າ ຕ ່ າ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ໃ ຫ ້ ມ ັ ນ ມ ີ ນ ັ ບ ສ ະ ໜ ອ ງ ປ ົ ກ ກ ະ ຕ ິ , ສ ້ າ ງ ປ ະ ຖ ິ ມ ປ ັ ດ ໄ ຈ ໃ ຫ ້ ແ ກ ່ ກ ານ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ແ ລ ະ ປ ັ ບ ປ ຸ ງ ຊ ີ ວ ິ ດ ກ ານ ເ ປ ັ ນ ຢ ູ ່ ຂ ອ ງ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ທ ຸ ກ ໜ ່ ວ ຍ ທ ຸ ກ ເ ຫ ລ ່ າ .

- <u>ກ ານ ຮ ອ ບ ຮ ັ ບ ລ າ ຄ າ</u> : ໃ ນ ເ ງ ື ່ ອ ນ ໄ ຂ ແ ລ ະ ສ ະ ພ າ ບ ກ ານ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຂ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ າ ໃ ນ ປ ະ ຈ ຸ ບ ັ ນ ນ ີ ້ , ກ ານ ໄ ຫ ວ ຕ ິ ດ ຕ ໍ ່ ທ າ ງ ດ ້ ານ ລ າ ຄ າ ເ ປ ັ ນ ປ ະ ກ ົ ດ ກ ານ ພ າ ວ ະ ວ ິ ໄ ສ ອ ັ ນ ໜ ຶ ່ ງ .

ລ າ ຄ າ ຕ ້ ອ ງ ກ ໍ ນ ົ ດ ຂ ຶ ້ ນ ບ ົ ນ ພ ື ້ ນ ຖ ານ ຄ ຸ ນ ຄ ່ າ , ມ ີ ກ ານ ຄ ິ ດ ໄ ລ ່ ເ ຖ ົ ່ ຽ ກ ານ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ກ ານ ສ ະ ໜ ອ ງ ກ ັ ບ ຄ ວ າ ມ ຕ ້ ອ ງ ກ ານ ແ ລ ະ ຄ ວ າ ມ ສ າ ມ າ ດ ຊ ຸ ້ ຂ ອ ງ ເ ງ ິ ນ . ເ ພ ື ່ ອ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ລ າ ຄ າ ກ າ ຍ ເ ປ ັ ນ ເ ຄ ື ່ ອ ງ ມ ື ອ ັ ນ ແ ຫ ລ ມ ຄ ົ ມ ຢ ່ າ ງ ແ ທ ້ ຈ ິ ງ ຂ ອ ງ ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ - ສ ັ ງ ຄ ົ ມ , ກ ະ ຕ ຸ ກ ຊ ຸ ກ ຍ ູ ້ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ , ຊ ຸ ກ ຍ ູ ້ ກ ານ ຈ ໍ ລ ະ ຈ ອ ມ , ດ ັ ດ ສ ົ ມ ກ ານ ສ ະ ໜ ອ ງ ແ ລ ະ ຄ ວ າ ມ ຕ ້ ອ ງ ກ ານ ຢ ່ າ ງ ສ ົ ມ ເ ຫ ດ ສ ົ ມ ຜ ົ ນ ນ ັ ້ ນ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຕ ້ ອ ງ ເ ຝ ົ ້ າ ຄ ວ ບ ຄ ຸ ມ ຄ ວ ງ ລ າ ຄ າ ໃ ຫ ້ ເ ໝ າ ະ ສ ົ ມ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ສ ູ ນ ກ າ ງ , ຈ ໍ ນ າ ດ ກ ານ ປ ົ ກ ຄ ອ ງ ທ ້ ອ ງ ຖ ິ ່ ນ ກ ັ ບ ນ ັ ນ ດ າ ທ ິ ວ ໝ ວ ຍ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຣ າ ກ ຖ ານ . ລ າ ຄ າ ວ ັ ດ ຖ ຸ ປ ະ ກ ອ ນ ແ ລ ະ

ສິນຄ້າອຸດສະຫະກຳ ຕ້ອງເໝາະສົມກັບເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຢ່າງເປັນເອກະພາບໃນທົ່ວປະເທດ. ລາຄາສິນຄ້າບາງຊະນິດທີ່ອຸດສາຫະກຳຜະລິດອອກ ເຊິ່ງຈຳໜ່າຍຢູ່ໃນຂອບເຂດທ້ອງຖິ່ນນັ້ນອາດຈະມອບໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນຄຸ້ມຄອງ. ລາຄາສິນຄ້າບາງຊະນິດທີ່ສຳຄັນ ແລະຜະລິດອອກໜ່ວຍໃຫຍ່ນັ້ນອາດກຳນົດຕາມການຕົກລົງລະຫວ່າງວິສາຫະກິດການຜະລິດ ກັບອົງການຈຳໜ່າຍ ໂດຍອົງໃສ່ຂອບເຂດລາຄາຂອງສູນກາງ ຫລື ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນກຳນົດອອກ. ໃນເງື່ອນໄຂປະຈຸບັນ ເຊິ່ງເສດຖະກິດຍັງມີການໄຫວຕົວຫລາຍຢູ່ນັ້ນມະໂຍບາຍລາຄາ ຕ້ອງມີໄຫວພິບ, ບໍ່ຕາຍຕົວຢ່າງເຂງກະດ້າງ. ນັ້ນຄືອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາຕ້ອງຕິດຕາມລາຄາຕະຫລາດພາຍໃນເລະຕະຫລາດສາກົນຢ່າງເປັນປະຈຳ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລະນຳສະເໜີການດັດແປງລາຄາໄດ້ຢ່າງທັນການ ແລະສອດຄ່ອງກັບສະພາບການໃໝ່. ມະໂຍບາຍລາຄາທີ່ຖືກຕ້ອງ ເໝາະຕ້ອງສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ການຊື້ຂາຍດຳເນີນໄປໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ, ຊຸກຍູ້ການຈະລະຈອນສິນຄ້າ ໄດ້ຢ່າງໄວວາ ແລະການຜະລິດກໍຂະຫຍາຍຕົວ. ສະພາລັດຖະມົນຕີຕ້ອງຮີບຮ້ອນປະກາດໃຊ້ກົດລະບຽບວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ເພື່ອໃຫ້ນັ້ນດ້ານຂະເໜງການພົ້ນໃຊ້ຫລັກການ, ມະໂຍບາຍລາຄາປະເພດຕ່າງໆ ໃຫ້ເປັນເອກະພາບ.

ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດເຖິງອັດຕາລາຄາ ລະຫວ່າງສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳ ກັບສິນຄ້າກະສິກຳປ່າໄມ້. ອັນນັ້ນ ເປັນບັນຫາພົ້ນຖານຂອງມະໂຍບາຍລາຄາ, ມັນມີຄວາມໝາຍອັນສຳຄັນທາງເສດ

ຖະກິດ, ການເມືອງ ແລະສັງຄົມ. ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າແລະ ກຳນົດນັ້ນດາປະເພດອັດຕາລາຄາດັ່ງກ່າວໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະສົມເຫດ ສົມຜົນ ອັນແນໃສ່ຂະຫຍາຍການຜະລິດຢ່າງຮອບດ້ານ, ບ່ອະນຸຍາດ ໃຫ້ປ່ຽນແປງອັດຕາລາຄາຕາມລຳພັງໃຈ.

- <u>ກ່ຽວກັບເງິນເດືອນ:</u> ອັນນີ້ ເປັນນະໂຍບາຍໃຫຍ່ຂອງ ພັກເຮົາທີ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນເປັນອັນລະອຽດທີ່ສຸດໃນມະຕິຂອງກອງການເມືອງ ເລກທີ ०५ ອັນແນໃສ່ຂະຫຍາຍກຳລັງແຮງຂອງການຜະລິດ ຢູ່ພາຍ ໃນປະເທດຢ່າງແຂງແຮງ ແລະປ່ຽນແປງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາ ຊົນໃຫ້ດີຂຶ້ນຢ່າງບ່ຢຸດຢັ້ງ.

ເງິນເດືອນຕ້ອງຈິງ ຕ້ອງຮັບປະກັນການຜະລິດສຳກຳລັງແຮງ ງານຂອງຜູ້ອອກແຮງງານແລະຄອບຄົວຂອງເຂົາ. ນະໂຍບາຍເງິນ ເດືອນຕ້ອງຮັບປະກັນລະດັບເງິນເດືອນຕ້ອຈິງ, ແຕ່ຫາກບ່ແມ່ນເພີ່ມ ແຕ່ເງິນເດືອນໃນນາມຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ ແລະ ຕ້ອງກາຍເປັນໄມ້ວັດເສດ ຖະກິດອັນແຂງແຮງຢ່າງແທ້ຈິງ, ທັງຮັບປະກັນລະດັບເງິນເດືອນຕ້ອ ຈິງໃນຂັ້ນຕ່ຳສຸດ ແລະເປັນປົກກະຕິ, ທັງຕ້ອງກະຕຸກຊຸກຍູ້ການເພີ່ມ ປະສິດທິຜົນແຫ່ງການຜະລິດ ແລະວຽກງານຂອງຜູ້ອອກແຮງງານບົນ ພື້ນຖານປະຕິບັດຫລັກການແຈກຢາຍຕາມແຮງງານ ແລະລະບຽບໄລ ລຽງທຸລະກິດສັງຄົມນິຍົມຢ່າງແທ້ຈິງ, ເອົາເງິນເດືອນຕິດພັນ ກັບ ພາກຜົນຂອງການອອກແຮງງານ. ພາຍຄວາມວ່າ ຕ້ອງເອົາເງິນ ເດືອນຕິດພັນກັບຜະລິດຕະພາບ, ຄຸນນະພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ເງື່ອນ ໄຂອອກແຮງງານ ແລະຕິດພັນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ອອກແຮງ

ງານ, ແລະດ້ວຍວິທີດັ່ງກ່າວນັ້ນ ເຮັດໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງຜູ້ອອກ
ແຮງງານຕິດພັນກັບຜົນປະໂຫຍດຂອງຊຸລວນໜ້ອຍ ແລະຂອງລັດ ອັນເຮັ
ໃສ່ເສີມຂະຫຍາຍສິດເປັນເຈົ້າລວນໜ້ອຍ, ເປັນເຈົ້າສັງຄົມ ແລະລັກສະ
ນະເປັນເຈົ້າການປະດິດສ້າງຂອງຜູ້ອອກແຮງງານຢ່າງແຂງແຮງ.

ພາກຕົວຈິງຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ກົນໄກເງິນເດືອນທີ່ກົນກ່ານເມືອງ
ໄດ້ວາງອອກເລ່ານັ້ນ ເໝາະສົມຄອງກັບເງື່ອນໄຂຂອງປະເທດເຮົາ
ໃນປະຈຸບັນນີ້, ມັນບໍ່ພຽງແຕ່ບໍ່ມີຄຸນປະໂຫຍດອັນຕ້ານໜ້າເທົ່າ
ນັ້ນ, ຫາກຍັງຈອຍຮຸ້ຫຼຸ້ມຢ່າງແຂງແຮງ ແລະຕິດພັນກັບບັນດາມະ
ໂຍບາຍໄມ້ງັດເສດຖະກິດອື່ນໆ ຢ່າງເປັນເອກະພາບອີກດ້ວຍ. ທຸກ
ຂະເໜງການ, ທຸກຂັ້ນ ຕ້ອງສຶບຕ່ເຊ່ືອມຊຶມບັນດາເໜືອຄິດຊຶ່ນຳກັນ
ກັບນະໂຍບາຍເງິນເດືອນຂອງພັກ ແລະ ຕ້ອງສຶບຕ່ດັດແປງແກ້ໄຂ
ຄວາມຜິດພາດຕ່າງໆ ແລະເພີ່ມເຕີມນະໂຍບາຍເງິນເດືອນ ເພື່ອ
ເຮັດໃຫ້ກົນໄກເງິນເດືອນໃໝ່ນັ້ນສັ້ນຄົບຖ້ວນ ແລະມີປະສິດທິຜົນ.

- <u>ກ່ຽວກັບການຈ່ລະຈອນສິນຄ້າ:</u> ການຈ່ລະຈອນສິນຄ້າເປັນ
ຂອດເຊ່ືອມຕ່ລະຫວ່າງການຜະລິດສິນຄ້າກັບການຊົມໃຊ້ ໃນຂະບວນ
ວິວັດແຫ່ງການຜະລິດສ້ຳເປີດກ້ວ້າງ. ບ້ອນແນວນັ້ນສ້ຳລັບປະເທດ
ເຮົາແລ້ວ ມັນມີຄວາມສ້ຳຄັນເປັນພິເສດ.

ທິດທ່ງດັດແປງກົນໄກຄຸ້ມຄອງການຈ່ລະຈອນສິນຄ້ານັ້ນເໝາະ
ຕ້ອງ ເຮັດແນວໃດລົບລ້ງລັກສະນະລວນສູນອ່ານຍາສິດ, ເກ່ືອກຸ້ນ
ແລະຫັນໄປສູ່ລະບອບ ໄລລ່ງທຸລະກິດສັງຄົມນິຍົມ, ຮັບປະກັນເຮັດ
ໃຫ້ການຜະລິດຕິດພັນກັບການໃຊ້ສອຍ ດ້ວຍສາຍພົວພັນຊື້ຂ່າຍໂດຍ

ກ້ວ, ຍາວນານ, ພົ້ນທ່ຽວ, ນຳເອົາສິນຄ້າໄປເຖິງມືຜູ້ໃຊ້ສອຍ ດ້ວຍເສັ້ນທາງທີ່ສັ້ນທີ່ສຸດ, ທັນເວລາ, ມີໄຫວພິບ ແລະ ລາຄາຖືກ ເພື່ອພຸ້ນທຶນໄດ້ໄວຂຶ້ນ, ເພື່ອນໃຫ້ສິນຄ້າ, ເງິນຖືກຄ່າງຈ້ຳ ແລະ ເສຽຫາຍ ແມ່ໃສສ່າງເງື່ອນໄຂກະຕຸກຊຸກຍູ້ການຍົກສູງປະສິດທິຜົນ ທາງເສດຖະກິດຂອງການຜະລິດສັງຄົມ.

ຢ່າກໃຫ້ໄດ້ຄືແນວນັ້ນ ຕ້ອງເດັດດຽວພົ້ນເອົາບັນດາອຸສາຫະ ກິດການຄ້າ, ອຸສາຫະກິດສະໜອງວັດຖຸເຕັກນິກ, ອຸສາຫະກິດຄົມນາ ຄົມຂົນສົ່ງ, ໄປສະນີ ແລະ ບໍລິການ ໄປສູ່ລະບອບໄລລ່ຽງທຸລະກິດ ສັງຄົມນິຍົມ; ລົບລ້າງສະພາບທີ່ມີຫລາຍຂັ້ນ, ຫລາຍຂອດລະຫວ່າງ ການໃນຂະເໜງການຄ້າ, ການເພີ່ມຂອດຂາຍຍົກ, ຂອດຂາຍຍ ຂ້ອຍ ແລະ ຄວບຄຸມຂອດຂາຍຍ ສ່ຽງເສີມຮູບການທຸລະກິດ ແບບວິງປິດ; ຕ້ອງເດັດດຽວລົບລ້າງສະພາບອັດຕັນເສັ້ນທາງ,ເກືອດ ຫ້າມການຈໍລະຈອນສິນຄ້າ, ດຳເນີນການທຸລະກິດຢູ່ແຕ່ໃນເຂດແດນ ບໍລິຫານຂອງໃຜລາວ, ສະພາບສອບໃຊ້ບັນດາມາດຕະການກວດກາ ດ້ານບໍລິຫານ ເພື່ອສ້າງສິ່ງກີດຂວາງແລະອຸປະສັກແກ່ການຈໍລະຈອນ ສິນຄ້ານັ້ນ ໃຫ້ໝົດໄປ. ຕ້ອງເພີ່ມທະວີການສຳພັນເສດຖະກິດ, ການ ຮ່ວມທຸລະກິດລະຫວ່າງບັນດາທ້ອງຖິ່ນ ບັນດາທ້ອງຖິ່ນ, ຂະເໜງການ, ລະຫວ່າງຕະຫລາດພາຍໃນປະເທດ ກັບຕະຫລາດ ສາກົນ ບົນພື້ນຖານເຊື່ອຂຜູກພັນຊື່ຂາຍນຳກັນ ແລະຕ່າງຝ່າຍຕ່າງມີ ຜົນ. ໃນການດັດສ້າງສັງຄົມນິຍົມໃນເມື່ອຮົບດ່ວງກ່ວມກັນ ກ່ວມ ກັນ, ພວກເຮົາຕ້ອງເພີ່ມທະວີການນຳໃຊ້ບັນດາມາດຕະການເສດ

ຄະກິດເຊັ່ນ ຜ່ານບັນດາຮູບການຮ່ວມທຸລະກິດ, ຫຸ້ນສ່ວນລະຫວ່າງ ລັດ ກັບ ເອກະຊົນ, ຮູບການຕົວແທນການຄ້າ, ເຊັ່ນຂະຫຍາຍພັນຊົ້ວຂ້າວ ແສ່ນ, ຮູບການເປີດຕະຫລາດນັດ... ການຄ້າຂອງລັດ ຕອງ ເອົາການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດຂອງຕົນຕິດພັນກັບການເຄື່ອນໄຫວທຸລະ ກິດຂອງສະຫະກອນ ກ່ຽວຕິດພັນກັບພາກສ່ວນເສດຖະກິດອື່ນໆ ເໝໃສ ເຮັດໃຫ້ບັນດາພາກສ່ວນເສດຖະກິດດັ່ງກ່າວນັ້ນ ພຸ້ນຕາມວົງ ໂຄຈອນ ຂອງລັດ, ເສີມຂະຫຍາຍບົດບາດເປັນເຈົ້າພາບ ຂອງການຄ້າ ຂອງລັດ. ຜ່ານຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງເຜີຍແຜ່ວຽກງານດັດສ້າງສັງຄົມນິຍົມ ແລະການຄຸ້ມຄອງຕະຫລາດໃໝ່ປະສົບຜົນສໍາເລັ.

- <u>ກ່ຽວກັບຂ້າວສານ-ຂ່າວເຂົ້າ:</u>

ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການອັນຮີບດ່ວນໃນປະຈຸບັນນີ້ຂອງພວກ ເຮົາໃນການດັດແປງກົນໄກຄຸ້ມຄອງວຽກງານຂ່າວສານ-ຂ່າວເຂົ້າ ແມ່ນ ຕ້ອງກະຕຸ້ນຢ່າງແຂງແຮງຕໍ່ການຂຸດຄົ້ນ, ການລະດົມທຸກຄວາມ ສາມາດ ແລະ ທ່າແຮງດ້ານຂ່າວສານ, ຮັບປະກັນໃຫ້ການຂະຫຍາຍ ການຜະລິດສິນຄ້າຂ່າວສານປະສົບຜົນທີ່ສຸດ, ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ບັນ ດາວິສາຫະກິດໄດ້ຕິດແທດກັບຕະຫລາດໂລກ ແລະ ເປີດກ້ວ້າງສິດ ທຸ ລະກິດໂດຍກົງຫລືສໍາພັນ, ຮ່ວມທຸລະກິດຂອງບັນດາທ້ວຍເສດຖະ ກິດ ແລະ ບັນດາທ້ອງຖິ່ນໃນວຽກງານຂ່າວສານ-ຂ່າວເຂົ້າ; ພ້ອມກັນ ນັ້ນ ລັດຕ້ອງມີມາດຕະການ ແລະ ນະໂຍບາຍອັນສອດຄ່ອງ, ໂດຍ ສະເພາະເໝມນະໂຍບາຍເກັບຊື້, ລາຄາ, ພາສີອາກອນ, ສິນເຊື່ອ ອັນເໝໃສ ເຕົ້າໂຮມສິນຄ້າຂ່າວສານ-ຂ່າວເຂົ້າ ເຂົ້າໃນມືຂອງຕົນ, ບໍ່

ປະໃຫ້ເອກະຊົນ ແລະ ບັນດາບໍລິສັດຕ່າງປະເທດສວຍໃຊ້ ເພື່ອຍຶກ ລາຄາສິນຄ້າຂາເຂົ້າ, ກົດລາຄາສິນຄ້າຂາອອກຂອງພວກເຮົາລົງ. ພວກເຮົາຕ້ອງເອົາຂາອອກກັບຂາເຂົ້າຕິດພັນກັນ, ແນະນຳວຽກງານ ຂາອອກ-ຂາເຂົ້າຕາມທິດທາງໜ້າທີ່ຂອງແຜນການແຫ່ງລັດ, ປົກປ້ອງ ແລະກະຕຸກຊຸກຍູ້ການຜະລິດພາຍໃນປະເທດ, ປະຕິບັດການແຈກ ຢາຍສິນຄ້າຂາເຂົ້າຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ ແລະມີຈຸດສຸມ.

'ງ)- <u>ເປັ້ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ, ສົມທົບການຄຸ້ມຄອງຕາມຂະເໜງ ການ ກັບການຄຸ້ມຄອງຕາມເຂດແຄວ້ນ</u>.

ເນື້ອໃນຂອງການດັດແປງກົນໄກຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດຢັ້ງກວ້ອມ ເອົາທັ້ງບັນຫາໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດນັ້ນຄືຕ້ອງແກ້ໄຂສາຍພົວພັນລະຫວ່າງ ສູນກາງກັບທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມທິດ <u>ການເປັ້ງຂັ້ນໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນ ຕ່າງໆ ບົນພື້ນຖານຫລັກການລວມສູນປະຊາທິປະໄຕ</u>, ເພີ່ມທະວີ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ເປີດກວ້າງສິດໃຫ້ແກ່ທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ໃນການຄຸ້ມ ຄອງເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ.

ຕ້ອງມອບຄວາມຮັບຜິດຊອບໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ກ່ອນອື່ນໝົດ ເນັ້ນບັນດາແຂວງ ແລະກຳແພງນະຄອນ ໃຫ້ລະແລ້ວ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາ ເຈົ້າຮັບຜິດຊອບຕໍ່ປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະຕໍ່ສູນກາງ, ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ ການຜະລິດ ແລະຊ໊ວດການເປັ້ນຢູ່ຂອງທ້ອງຖິ່ນຢ່າງຮອບດ້ານ, ຊອກ ຫຸກວິທີທາງ ເພື່ອເສີມຂະຫຽາຍທຸກຄວາມສາມາດບົ່ມຊ້ອນທາງ ດ້ານວັດພະຍາກອນ ແລະແຮງງານຂອງຕົນ ເພື່ອຂະຫຽາຍການຜະ ລິດ, ເພື່ອຍົກລະດັບຊ໊ວດການເປັ້ນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງ

ຕົ້ນໃຫ້ສູງຂຶ້ນ ແລະປະກອບສ່ວນນັບມື້ນັບຫລາຍ ເຂົ້າໃນການຸ່ງສ້າງ
ສັງຄົມນິຍົມຢູ່ໃນທົ່ວປະເທດຢ່າງສົມກຽດ. ການພົວພັນລະຫວ່າງສູນ
ກາງ ກັບທ້ອງຖິ່ນ ເປັນການພົວພັນແຫ່ງພັນທະສອງສ່ວນ, ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງ
ຕ້ອງກຳນົດພັນທະຂອງແຕ່ລະຝ່າຍໃຫ້ລະອຽດ ຕາມແຜນການຄື ສູນ
ກາງ ຕ້ອງຕອບສະໜອງສິ່ງໃດແດ່ໃຫ້ແກ່ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຊຸກຍູ້ເສດຖະ
ກິດທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວ, ແລະບັນດາທ້ອງຖິ່ນຕ້ອງສະໜອງສິ່ງໃດ
ແດ່ໃຫ້ແກ່ສູນກາງ ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຂະຫຍາຍເສດຖະ
ກິດຂອງທົ່ວປະເທດ ແລະເພື່ອປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ.

ນຶ່ງໃນການພົວພັນລະຫວ່າງສູນກາງກັບທ້ອງຖິ່ນ ເປັນນຶ່ງໃນ
ນະໂຍບາຍ ດ້ວຍແຜນການທີ່ເປັນປົກກະຕິ, ບົນພື້ນຖານເຮັດລວມພັນ
ທະຕໍ່ສູນກາງແລ້ວ ທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ມີສິດນຳໃຊ້ຄຸນຄ່າ ແລະ ຜະລິດ
ພັນທົ່ລົ້ນແຜນການນັ້ນທັງໝົດ ເພື່ອຂະຫຍາຍການຜະລິດ, ປ່ຽນແປງ
ວິຖີການເປັນຢູ່ທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະຈິດໃຈຂອງປະຊາຊົນ ຢູ່ໃນທ້ອງ
ຖິ່ນຂອງຕົນໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ
ເຮັດລວມພັນທະຕໍ່ສູນກາງນັ້ນ ທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ມີສິດສ້າງ, ຕິດຕາມ
ແຜນການຂະຫຍາຍເສດຖະກິດຂອງທ້ອງຖິ່ນ ຕາມທິດທາງຂະຫຍາຍ
ເສດຖະກິດທົ່ວສູນກາງ ໄດ້ວາງ 99ກ້ວນແມ່ໃສ ເສີມຂະຫຍາຍທຸກຄວາມ
ສາມາດຂົມຂຸ່ມຂອງທ້ອງຖິ່ນຕົນ. ບັນດາທ້ອງຖິ່ນ ມີສິດເປີດ
ກ້ວາງການຊື້ຂາຍ, ການຮ່ວມທຸລະກິດ, ການສຳພັນເສດຖະກິດ ກັບ
ບັນດາວິສາຫະກິດ ແລະອົງການເສດຖະກິດຂອງສູນກາງ ແລະຂອງ

ທ້ອງຖິ່ນອື່ນໆ, ມີສິດດຳເນີນການຂາຍຮ-ຂາເຂົ້າຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງ
ສູນກາງ, ທັງນີ້ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ສູນກາງກຳສິດຜູກຂາດດ້ານການ
ຄ້າຕ່າງປະເທດຢ່າງເດັ່ນສ້ວນ. ບົນພື້ນຖານນັ້ນດ້ານນະໂຍບາຍເສດ
ຖະກິດລວມຂອງສູນກາງນັ້ນ ທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ມີສິດເຮັດໃຫ້ນະໂຍ
ບາຍດັ່ງກ່າວເປັນຈັນລະຮູບ ໂດຍໃຫ້ແທດເໝາະກັບເງື່ອນໄຂຂອງ
ທ້ອງຖິ່ນຕົນ, ແຕ ກອນຈະປະກາດໃຊ ຕ້ອງໄດ້ສະເໜີຜ່ານສູນກາງ
ເສຍກ່ອນ.

ຈ)- <u>ບັນຫາຮີບດ່ວນອັນໜຶ່ງ ໃນການດັດແປງກົນໄກຄຸ້ມຄອງ
ເສດຖະກິດ ເໝນດັດແປງການຈັດຕັ້ງກົງຈັກຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດໃຫ້ດີ
ກວ່າເກົ່າ</u>. ພວກເຮົາຕ້ອງສຸມໃສ່ແກ້ໄຂບັນດາບັນຫາຕ່ໍ ໄປນີ້:

ບົນພື້ນຖານແຍກສ່ວນຮັບຜິດຊອບ ຂອງການຄຸ້ມຄອງເສດ
ຖະກິດ, ປະຕິບັດການແບ່ງງານ, ແບ່ງຂັ້ນ, ແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບ
ຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ສົມເຫດສົມຜົນ ຕາມຫລັກການລວມສູນປະຊາທິ
ປະໄຕ, ລະບອບຫົວໜ້າ ແລະລະບອບຜູ້ດຽວຮັບຜິດຊອບຫລາຍໜ້າທີ່
ນັ້ນພວກເຮົາຕ້ອງຕັ້ງໜ້າລິດຜອນຈຳນວນພົນສ້ງກັດໃນກົງຈັກຄຸ້ມຄອງ
ຢູ່ໃນທຸກຂັ້ນໃຫ້ເບົາບາງລົງ, ລົບລ້າງບັນດາຂອດລະຫວ່າງກ່ຽງແລະ
ບັນດາຂໍ້ຕ່ໍຂອງການຄຸ້ມຄອງອັນບ່ຈຳເປັນນັ້ນອອກ, ຫລຸດຜອນແຮງ
ງານທ່ຽງອ້ອມ, ເຮັດໃຫ້ກົງຈັກຄຸ້ມຄອງກະທັດລັດເບົາບາງ, ເຄື່ອນ
ໄຫວຢ່າງເຂົ້າແກ້ເຂົ້າເກ່ງກັນ, ລວມສູນ, ມີໄຫວພິບ, ມີປະສິດ
ທິຜົນສູງ ແລະວ່ຽກງານມີຄຸນນະພາບດີ. ໃນເງື່ອນໄຂທີ່ພັກກຳອຳ
ນາດນີ້ ປະລິມານວ່ຽກງານເໝນຫລວງຫລາຍ, ພວກເຮົາຊ້ຳພັດຂາດ

ພະນັກງານ, ໂດຍສະເພາະເມ່ນພະນັກງານທົ່ວ ລະດັບຄຸ້ມຄອງ, ດັ່ງນັ້ນ ບັນຫາເຮັດໃຫ້ກົງຈັກຄຸ້ມຄອງກະທັດລັດລົງນັ້ນ ຍິ່ງກາຍເປັນບັນຫາອັນຮີບດ່ວນ.

ຢ່າງໃດກໍ່ເມື່ອ ກຸ່ມດັດແປງກົນໄກຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດຢ່າງມີໄຊນັ້ນ ບັນຫາຕັດສິນໃຈຕ້ອງແກ້ໄຂບັນຫາພະນັກງານ. ຕ້ອງຮັບປະກັນການສ້າງ, ບຳລຸງ, ຈັດວາງ, ສັບຊ້ອນພະນັກງານຄຸ້ມຄອງຕາມແຜນການທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ. ບັນຫາສຳຄັນໃນຕ້ອງຮັບປະກັນຄຸນນະພາບຂອງພະນັກງານຄຸ້ມຄອງ, ກ່ອນອື່ນໝົດ ພະນັກງານຄຸ້ມຄອງຕ້ອງມີຈິນຕະນາການໃໝ່, ມີຄວາມຮັບຮູ້ໃໝ່, ມີເບບແຜນວິທີເຮັດວຽກອັນໃໝ່ທີ່ສອດຄ່ອງກັບສະພາບການໃໝ່, ມີລະດັບ, ມີຄວາມສາມາດໃນວຽກງານ, ມີຄຸນສົມບັດ, ຈົ່ງຮັກພັກດີຕໍ່ພັກຢ່າງເດັດຂາດ, ຮັບໃຊ້ປະຊາຊົນຢ່າງສຸດວິໃສຸດໃຈ, ໃກ້ຊິດຕິດແທດກັບມະຫາຊົນ...

ມ)- <u>ບັນດາບັນຫາພື້ນຖານທີ່ຈະຕ້ອງເອົາໃຈໃສ ໃນເວລາປະຕິບັດແນວທາງ ເສດຖະກິດຂອງພັກ.</u>

ໜ້າທີ່ຂອງພະນັກງານ, ສະມາຊິກພັກເຮົາແຕ່ລະຄົນ ເມ່ນຕ້ອງເຊື່ອມຊຶມແນວທາງຂອງພັກຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ປະຕິບັດແນວທາງນັ້ນຢ່າງປະດິດສ້າງໃນໜ້າທີ່ວຽກງານຂອງຕົນ. ໃນຂະບວນວ່ວັດແທ່ງການປະຕິບັດແນວທາງ ເສດຖະກິດຂອງພັກ, ຄະນະພັກຂັ້ນຕ່າງໆ ນັບແຕ່ສູນກາງລົງເຖິງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຮາກຖານ, ພະນັກງານ ແລະ ສະມາຊິກພັກແຕ່ລະຄົນ ຈະຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດເຖິງບັນດາບັນຫາພື້ນຖານດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ຕິດເພັ້ນກັບຣາກຖານ, ກໍ່ສ້າງຣາກຖານໃຫ້ກ້ວເພັ້ນເຂັ້ນແຂງຢ່າງຮອບດ້ານ, ເຮັດໃຫ້ແຕ່ລະຣາກຖານກາຍເປັ້ນປ່ອມພັ້ນສ້າງຄົນນິຍົມຢ່າງແທ້ຈິງ. ນີ້ແຕ່ເຮັດໄດ້ຄືເມ່ອນັ້ນ ທຸກເມ່ອທາງ,ນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະລັດ ຈຶ່ງຈະບັ້ນລຸຜົນເປັ້ນຈິງ.

- ໃນທຸກວົງການ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດຫົ້ວໜ້ຳທ່ີ່ວ່າ "ລັດແລະປະຊາຊົນພ້ອມກັນເຮັດ", "ສຸມກຳ ແລະທ້ອງຖ່ິນພ້ອມກັນເຮັດ". ອັນນັ້ນ ເປັ້ນມາດຕະການທ່ີ່ດີກ່ວາໜຸ້ສ ຳລັບລະດົມຄວາມຮາດສາມາດ ແລະ ເສ່ີມຂະຫຍາຍຫ້ວຄິດປະດິດສ້າງຂອງພົດທຸກຄົນ, ຂອງທຸກ ພາກສ່ວນ ເສດຖະກິດ ແລະຂອງທຸກ ທ້ອງຖ່ິນໃນທ້ົ່ວປະເທດ ເພ່ື່ອ ກໍ່ສ້າງສັງຄົມນິຍົມ. ອັນນັ້ນ ເປັ້ນມາດຕະການອັນລະອຽດ ເພ່ື່ອໃຫ້ ຜູ້່ອອກແຮງງານແຕ່ລະຄົນ ແລະໃຫ້ແຕ່ລະທ້ອງຖ່ິນ ເສ່ີມຂະຫຍາຍສິດ ເປັ້ນເຈ້ົ້າຂອງຕົນ ໃນການຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ, ຄຸ້ມຄອງປະເທດ ຊາດ.

- ຕ້ອງຖ່ືເອົາການກໍ່ສ້າງກົ່ດລະການຸອັນຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງເປັ້ນຕົ້ນຕ, ເຮັດໃຫ້ສ ຳເລັດຢ່າງຊາດຕ ໃນໄລຍະ ເວລາອັນສ້ັ້ນ ແລະມີປະສິດທ່ີ່ຜົ່ນ. ນາດຖານ ເພ່ື່ອຕ້ົ່ລາຄາປະສິດທ່ີ ຜົ່ນໃນການຜະລິດ ທຸລະກິດແມ່ນການຜະລິດຂະຫຍາຍຕ ວຢ່າງ ບ ່ຢຸດ ຢ້ັ້ງ, ຊ ວ ິດການເປັ້ນຢ ຂອງຊາວຜ ້ ອອກແຮງງານ ໄດ ້ ຮັບການປ ບ ປ ຸ ງ ໃຫ ້ ດ ີ ຂ ຶ ້ ນ ເ ລ ື ອ ຍ ໆ, ຜົ ້ ນ ແ ຕ ກ ພ ະ ນ ັ ກ ງ ານ ກ ໍ ເ ຕ ີ ບ ໃ ຫ ຍ ່ ຂ ຶ ້ ນ , ລ ະ ບ ິ ບ ຜ ະ ເ ດ ັ ດ ການ ກ ຳ ມ າ ຊ ິ ບ ນ ັ ບ ມ ຸ ນ ັ ບ ໜ ັ ກ ເ ພ ັ ້ ນ ເ ຂ ັ ້ ນ ແ ຂ ງ .

- ສົມທົບລະຫ ວ າ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ກ ັ ບ ການ ປ ້ ອ ງ ກ ັ ນ ຊ າ ດ ແ ລ ະ

ການປ້ອງກັນຊາດ ກັບ ເສດຖະກິດ.

- ເສີມຂະຫຍາຍຈິດໃຈຮັກຊາດ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ດ້ວຍຕົນເອງ, ສົມທົບກັບການຮ່ວມມືກັບສາກົນຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ສະຫາຍທັງຫລາຍ, ການຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ ເປັນຂົງເຂດໜຶ່ງທີ່ກວ້ງຍາກ ແລະສັບສົນເທົ່າ. ສະພາບການຕົວຈິງມີການປ່ຽນແປງຢ່າງເປັນປະຈຳ, ກຳລັງການຜະລິດກໍຂະຫຍາຍຕົວເລື້ອຍໆ. ດັ່ງນັ້ນ ລະບົບຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ ໃນຖານະທີ່ເປັນສ່ວນປະກອບອັນໜຶ່ງຂອງການພົວພັນການຜະລິດຈຶ່ງຕ້ອງ ໄດ້ມີການປັບປຸງລະນະນັ້ນເລື້ອຍໆ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລັກສະນະ ແລະ ລະດັບແຫ່ງການຂະຫຍາຍຕົວ ຂອງກຳລັງການຜະລິດ. ຍ້ອນແນວນັ້ນແຫລະ, ການກໍ່ສ້າງລະບົບ ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ ຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນຈະເຮັດແຕ່ເທື່ອໜຶ່ງ ເທື່ອດຽວແລ້ວກໍເຊົາ, ຫາກແມ່ນຕ້ອງມີການດັດແປງ, ປັບປຸງລະນະຢ່າງເປັນປະຈຳ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບການໃໝ ໃນແຕ່ລະໄລຍະປະຫວັດສາດ ອັນແນ່ນອນ. ບົນພື້ນຖານທິດສະດີຂອງລັດທິມາກ-ເລນິນ, ພວກເຮົາຕ້ອງກຳໝັ້ນບັນດາບັນຫາທີ່ເປັນຈຸດໝາຍ, ຫລັກການຂອງລະບົບຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດສັງຄົມນິຍົມ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຕ້ອງມີໄຫວພິບ ແລະມີຄວາມສະດຸ້ງໄວທີ່ສຸດໃນບັນດາບັນຫາກ່ຽວກັບຮູບການ ແລະວິທີປະຕິບັດ. ພວກເຮົາຕ້ອງເຜີຍຜົນຫລ່ຫລອມຈິນຕະນາການເສດຖະກິດອັນໃໝ, ເດັດດ່ຽວປະລະຄວາມອຸ່ນເຄີ່ງ ແລະວິທີ ທຳນາຫາກິນອັນເກົ່າ ເຊິ່ງພົ້ນສະໄໝສູດແລ້ວວ່າ ມັນບໍ່ສອດຄ່ອງອີກແລ້ວນັ້ນ, ແລະການກ້າໃຊ້ບັນດາແນວຄິດໃໝ. ມີແຕ່ເຮັດຄືແນວນັ້ນ ພວກເຮົາ

ຈຶ່ງຈະສ້າງລະບົບຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ ທີ່ສອດຄ່ອງ ກັບເງື່ອນໄຂຕົວ
ຈິງຂອງປະເທດເຮົາຂຶ້ນໄດ້.

ข้ามจำหน่าย

ພາກທີ່ສາມ

ທິດທາງ ໜ້າທີ່ຂອງວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ

ສະຫາຍ ທີ່ຮັກແພງທັງຫລາຍ,

ໃນປະຈຸບັນ, ສະພາບການໃນທຸກດ້ານຂອງປະເທດເຮົາມັ ມີນັບເດີ້ນເຂົ້າສູ່ຫາສະຫງົບປົກກະຕິ. ອັນນັ້ນ ເປັ້ນເງື່ອນໄຂທີ່ອຳ ນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂະຫງາຍ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ດັ່ງທີ່ກ່າວມາເທິງນັ້ນ. ເຖິງຢ່າງນັ້ນກ່ຕາມ, ສະພາບການຂອງ ໂລກ ຍັງຄົງຜັນແປໄປຢ່າງສັບສົນ. ຢູ່ໃນພາກ ພື້ນອາຊີອາຄະເນ, ຈັກກະພັດນິຍົມ ແລະ ບັນດາອົດທິກຳລັງປະຕິ ກິລິຍ ຍັງສືບຕໍ່ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດກັນ ນ້ຳງ ເພທຳລາຍ ການປະຕິວັດ ຂອງປະເທດເຮົາ ແລະ ສຸ ງປະເທດອ ຍ ຫວຽດນາມ, ກຳປູ ເຈຽ. ສະພາບການດັ່ງກ່າວ ມັນຮຽກຮ ງໃຫ້ພວກເຮົາຕ ງເຊີດຊູ ສະຕິລະວັງຕົວຢູ່ສະເໝີ ໃນທຸກຂົງເຂດ: ການເມືອງ, ການທະ ຫານ, ເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ການຕ ງປະ ເທດ, ຕ ງມີຄວາມສ ດສ ງຕາມບັນດາເລຂາລຸ ມຂອງສັດຕູ ໃນ ການແບ ງແຍກ, ຊ້ ຳ ງ ຈ ຍ ຍ, ດຳເນີນສົງຄາມຈິດຕະສາດ.

ດັ່ງນັ້ນ, ການປ ງກັນຊາດ, ປ ງກັນຄວາມສະຫງົບຈຶ່ ງຍັ ງ

ເປັນໜ້າທີ່ ທີ່ມີຄວາມສຳຄັນອັນດັບໜຶ່ງ. ພວກເຮົາຕ້ອງລະດົມກຳລັງ ແຮງສັງລວມຂອງທົ່ວປະເທດ, ຈອກແຮງປັ້ນປຸງການປ້ອງກັນຄວາມ ສະຫງົບຢ່າງຮອບດ້ານຢ່າງຖາວອນ,ຈັດຕັ້ງທ່າສະໜາມປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບຢູ່ທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ໜັກແໜ້ນ, ຕັ້ງໜ້າປັ້ນປຸງ ແລະ ບົ່ມຄຸນນະພາບ ຂອງບັນດາກຳລັງປະກອບອາວຸດ, ກຳລັງປ້ອງກັນ ຄວາມສະຫງົບໃຫ້ສູງຂຶ້ນ, ສົມທົບຢ່າງເໝາະແໝ່ງລະຫວ່າງ ເສດຖະ ກິດກັບການປ້ອງກັນຊາດ, ສ້າງເຫງົ່າພະລັງໃນທຸກດ້ານຂອງປະເທດ ເຮົາ, ເດັດດ່ຽວທັບມ້າງທຸກການເຄື່ອນໄຫວມ້າງເພທຳລາຍຂອງ ສັດຕູ, ປົກປັກຮັກສາພາລະກິດຈອກແຮງງານ ສ້າງສາໃນສັນຕິພາບ ຂອງປະຊາຊົນເຮົາ, ປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດໄວ້ໃຫ້ໝັ້ນຄົງ, ພ້ອມ ກັບກອງທັບ ແລະປະຊາຊົນທ່ວງດນາມ, ກຳປູເຈຽ ລ້າຍນ້ອງ ປົກ ປັກຮັກສາພາກໝົດຂອງການປະຕິວັດ, ປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ອາຊີ ອາ ຄະເນ ກາຍເປັນພາກພົ້ນແຫ່ງສັນຕິພາບ, ສະຖຽນລະພາບ,ມິດຕະ ພາບ ແລະການຮ່ວມມື.

ເພື່ອປະຕິບັດໜ້າທີ່ດັ່ງກ່າວນັ້ນ ຢ່າງມີໄຊ, ພວກເຮົາຕ້ອງ ເພີ່ມທະວີການສຶກສາອົບຮົມ, ເຮັດໃຫ້ທົ່ວພັກ, ທົ່ວປ່ວງຊົນ, ບັນ ດາກຳລັງປະກອບອາວຸດແລະກຳລັງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບຮັບຮູ້ແຈ້ງ ວ່າ ການປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດໃນຍຸກໃໝ່ເປັນໜ້າທີ່ອັນສັກສິດ ນັ້ນເປັນປົກປັກຮັກສາເອກະລາດ, ອະທິປະໄຕ, ຜືນແຜ່ນດິນອັນຄົບ ຖ້ວນ, ປົກປັກຮັກສາແນວທາງ, ແຜນນະໂຍບາຍ,ນະໂຍບາຍຂອງ ພັກ ແລະລັດ, ປົກປັກຮັກສາກຳລັງປະຕິວັດ,ປົກປັກຮັກສາການຈອກ

ແຮງງານສ້າງສາໃນສັນຕິພາບຂອງປະຊາຊົນເຮົາ:

ຄວາມຮັບຜິດຊອບລວມຂອງທຸກຂັ້ນ, ທຸກຂະແໜງການແມ່ນ ຕ້ອງ ເດັດດ່ຽວປະຕິບັດມາດຕະການຢຸດທະສາດຕິດເໜັ້ນກັບຮາກຖານ, ສົມທົບທັດນຳ ๔ ດ້ານຢ່າງເໜັ້ນແໜ້ນຄື: ດ້ານການເມືອງ, ດ້ານ ເສດຖະກິດ-ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ແລະ ດ້ານ ປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ເໝໃສ່ເຊີດຊູນ້ຳໃຈຮັກຊາດ, ເດັດດ່ຽວປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ, ປົກປັກຮັກສາລະບອບໃໝ, ປົວ ແປງວິວັດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າໃຫ້ດີຂຶ້ນ, ເພີ່ມທະ ວີກຳລັງປະຕິວັດໃນທຸກດ້ານ ກວມອີ່ນພິດ ເໝນຄົນແຄວ ພະນັກງານ ທະຫານຫລັກແຫລ່ງຢູ່ກັບທີ່.

ກຳລັງປະກອບອາວຸດ ແລະ ກຳລັງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ເປັນຫລັກແຫລ່ງໃນການປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດແລະຮັກສາຄວາມ ສະຫງົບຂອງສັງຄົມ. ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຈະຕ້ອງສ້າງກຳລັງດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ໜັກເໜັ້ນເຂັ້ມແຂງໃນທຸກດ້ານ, ສອດຄ່ອງກັບສະພາບການຂອງ ປະເທດຊາດ ແລະພາລະບົດບາດ, ໜ້າທີ່ຂອງກອງທັບ ແລະກຳລັງ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບໃນໄລຍະໃໝ ຂອງການປະຕິວັດ. ໃນການ ສ້າງກຳລັງປະກອບອາວຸດ ແລະ ກຳລັງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບນັ້ນ ຕ້ອງກຳເໜັ້ນທັດນຳທີ່ວ່າ ຖືເອົາຄຸນນະພາບເປັນຕົ້ນຕໍ, ຮັບປະກັນ ໃຫ້ບັນດາກຳລັງປະກອບອາວຸດ-ກຳລັງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຍາມ ໃດກໍມີຄວາມຈົງຮັກພັກດີຕໍ່ພັກ ແລະ ຕໍ່ປະເທດຊາດສັງຄົມນິຍົມຢ່າງ ເດັດຂາດ. ກອງທັບ ແລະກຳລັງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບເປັນເຄື່ອງ

ມີຫັ້ນແໜລມຄົມຂອງລັດຜະເດັດການທຳມາຊີບ, ສະນັ້ນ ຕ້ອງຮ່ວມ
ແຮງເສີມຂະຫຍາຍມູນເຊື້ອປະຕິວັດຂອງຕົນ, ສາມັກຄີຕິດພັນກັບປະ
ຊາຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ, ຕ້ອງຖືເອົາການປົກປັກຮັກສາຊີວິດ, ຊັບສົມບັດ
ແລະວຽກເຮັດງານທຳທີ່ຊອບກົດໝາຍຂອງປະຊາຊົນ ເປັນຄວາມຮັບ
ຜິດຊອບອັນສູງສົ່ງຂອງຕົນ. ພະນັກງານ ແລະ ນັກຮົບ ຕ້ອງຮ່ວມ
ແຮງຮ່ວມໃຈ ແລະກຳໝັ້ນຫມັ້ນດານະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະກົດໝາຍ
ຂອງລັດ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ໃນການພົວພັນກັບປະຊາຊົນໃຫ້
ຖືກຕ້ອງ, ຕາມທາງທີ່ໃຊ້ອຳນາດບາດໃຫຍ່, ຊຸມເສີກ, ລະເມີດສິດ
ທິຂອງພົນລະເມືອງ. ໃນເວລາປະຕິບັດງານຢູ່ເຂດເຜົ່າຊົນນ້ອຍຕ້ອງ
ປະຕິບັດນະໂຍບາຍເຜົ່າຊົນຂອງພັກຢ່າງເຂັ້ມງວດ, ຄຸ້ນຫາກວ່າ ມີ
ຂໍ້ຂາດຕົກບົກພ່ອງໃໝ່ເກີດຂຶ້ນ ຕ້ອງເດັດດ່ຽວແກ້ໄຂຢ່າງທັນການ.
ໃນການພົວພັນພາຍໃນນັ້ນ ພະນັກງານ ຕ້ອງເປັນແບບຢ່າງ, ຕ້ອງ
ໃກ້ຊິດຕິດແທດ, ຮັກແພງເບິ່ງແຍງຊົນລຸ່ມ ແລະ ນັກຮົບ, ມີແບບ
ແຜນນຳພາ, ບັນຊາທີ່ຖືກຕ້ອງ, ມີຄຸນສົມບັດປະຕິວັດອັນຜ່ອງໃສ,
ເສີມຂະຫຍາຍການດຳເນີນຊີວິດ ຢ່າງມີປະຊາທິປະໄຕເປັນປະຈຳ,
ຕ້ານແບບແຜນອາດຍາສິດ, ເຈົ້າໂຄດ, ເອກາທິປະໄຕ. ຕ້ອງ
ສ້າງ ແລະປັບປຸງຄວາມຮັກແພງ, ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ, ຄວາມສະໜິດ
ສະໜົມກົມກຽວກັນ ລະຫວ່າງຊົນເທົ່າ ກັບຊົນລຸ່ມ, ລະຫວ່າງພະນັກ
ງານ ກັບນັກຮົບ ເພື່ອພ້ອມກັນເຮັດສຳເລັດໜ້າທີ່.

ຄຽງຄູ່ກັບການເພີ່ມທະວີທາດແທ້ປະຕິວັດນັ້ນ <u>ຕ້ອງເອົາໃຈ</u>
<u>ໃສ່ຢ່າງຈິດຈໍເຖິງການປັບປຸງ ແລະ ກໍ່ສ້າງບັນດາກຳລັງປະກອບອາ</u>

ຈຸດທາງດ້ານການຈັດຕັ້ງ. ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ທະຫານທລວງ ແລະ ທະຫານທ້ອງຖິ່ນ ມີຈຳນວນພົນພຽງພໍຕາມການຈັດຕັ້ງ, ມີການປະກອບເຕັກນິກຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ໄດ້ຮັບການເສີກແອບເປັນຢ່າງດີ, ຮັບປະກັນການກຽມພ້ອມສູ້ຮົບ ແລະສູ້ຮົບຢ່າງມີໄຊໃນທຸກໍລະນີຂອງສະພາບການ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ຕ້ອງຖືເປັນສຳຄັນເຖິງການປັບປຸງ, ກໍ່ສ້າງກອງທລວມ, ກຳລັງປ້ອງກັນຕົນເອງໃຫ້ຮັບປະກັນຄຸນນະພາບທາງການເມືອງ ແລະມີຄວາມສາມາດໃນການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ສູ້ຮົບທີ່ນັບມື້ນັບສູງຂຶ້ນ, ເປັນຫລັກແຫລ່ງ ໃຫ້ແກ່ຂະບວນການປົກປັກຮັກສາຄວາມສະຫງົບທົ່ວປ່ວງຊົນຊູຣາກຖານ.

ໃນເງື່ອນໄຂປະຈຸບັນນີ້, ພວກເຮົາຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ປັບປຸງ, ບົ່ກຸນນະພາບຂອງກຳລັງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບປະຊາຊົນໃຫ້ສູງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ, ຮັບປະກັນໃຫ້ກຳລັງດັ່ງກ່າວມີຄວາມໜັກແໜ້ນໃນທຸກໍລະນີຂອງສະພາບການແຫ່ງການຕໍ່ສູ້ອັນສັບສົນ, ກຳແໜ້ນແນວທາງມະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະກົດໝາຍຂອງລັດ, ມີຄວາມຊຳນິຊຳນານທາງດ້ານວິຊາສະເພາະ, ວິຊາການ, ຕ້ານບັນດາເລ່ຫລ່ຽມສົງຄາມຈິດຕະສາດ,ສົງຄາມນັກສືບສອດແນມຂອງສັດຕູຢ່າງໄດ້ຮັບໜ່ວຍ ຮັບຜິດ, ຮັກສາຄວາມສະຫງົບທາງການເມືອງ,ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ແລະຄວາມປອດໄພຂອງສັງຄົມຢູ່ທຸກ ບໍລິເວນ ຂອງປະເທດຊາດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ຢູ່ບັນດາບໍລິເວນຈຸດໜັກ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ການເມືອງ.

ປະຈຸບັນ, ກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບຍັງ

ຕ້ອງສຶບຕໍ່ເຜີຍແຜ່ຫນ້າທີ່ອັນໜັກໜ່ວງ, ເຄື່ອນໄຫວໃນສະພາບແວດ
ລ້ອມທີ່ສັບສົນ,ລໍ້ບາກທຸລະກັນດານ, ຊຶ່ງການເປັນຢູ່ຍັງມີຄວາມ
ຫຍຸ້ງຍາກຫລາຍປະການ. ທຸກຂັ້ນ, ທຸກຂະແໜງການ ແລະ ປະຊາ
ຊົນເຮົາຕ້ອງເຊີດຊູຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ, ເອົາໃຈໃສ່ປຸກລະ
ດົມ ແລະ ເບິ່ງແຍງຖຸແລຊຶ່ງກັນແລະກັນເປັນຢ່າງດີທາງດ້ານຈິດໃຈ ແລະວັດຖຸ
ຂອງນັກຮົບ ແລະພະນັກງານ, ຮັບປະກັນສະໜອງທັນຍາຫານ, ອາ
ຫານ, ວັດຖຸປະກອນອັນຈຳເປັນໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະການກໍ
ສ້າງຂອງກອງທັບ. ແລະກຳລັງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ປະຕິບັດນະ
ໂຍບາຍເໝືອຫລັງຂັ້ນດາກຳລັງເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ເຕັມເມັດເຕັມໜ່ວຍ.

ການປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບອັນສູງ
ສົ່ງ ແລະ ເປັນພັນທະອັນສັກສິດຂອງພົນລະເມືອງເຮົາທຸກຄົນ.
ຊາວໜຸ່ມເຜົ່າຕ່າງໆ ຈົ່ງເຫີດຫູນມູນເຊີ່ອຮັກຊາດ, ຫ້າວຫັນປະຕິບັດ
ພັນທະປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດຕາມກົດໝາຍທີ່ລັດຈະປະກາດໃຊ້ໃນ
ໄໝ້ນີ້.

ກຳລັງແຮງສ້າງລວມທາງການເມືອງ, ເສດຖະກິດຂອງລະ
ບອບໃໝ່ ເປັນຮາກຖານຂອງການປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະ
ຫງົບ. ພວກເຮົາຕ້ອງສົມທົບເສດຖະກິດກັບການປ້ອງກັນຊາດຢູ່ໃນ
ຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ, ຢູ່ໃນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຮາກຖານຢ່າງ
ໜັ້ນແໜ້ນຢູ່ສະເໝີ. ບັນດາຂະແໜງການຢູ່ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ
ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັນໃຫ້ດີໃນການວາງແຜນກຳນົດກຽມກັບການຈັດ
ວາງເສດຖະກິດ, ທີ່ຕັ້ງພົນລະເມືອງ ແລະ ການ

ປ້ອງກັນຊາດ ສຳລັບທົ່ວປະເທດ ແລະສຳລັບແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ, ສ້າງ ຣາກຖານວັດຖຸ-ເຕັກນິກໃຫ້ສາມາດຮັບໃຊ້ການຜະລິດ, ຊີວິດການ ເປັນຢູ່ ແລະການປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ໃນຍາມ ສັນຕິພາບໃນຍາມເກີດເຫດຮ້າຍ.

ພວກເຮົາຕ້ອງປະຕິບັດແນວທາງ ປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນ ຄວາມສະຫງົບທົ່ວປ່ວງຊົນ, ຮອບດ້ານ ແລະຮວມສຳພັນຂອງພັກ, ບໍ່ລິລະໃນການປັບປຸງ ແລະ ເພີ່ມທະວີການຮວມສຳພັນເພບພິເສດ ກັບທ່ວງໝ່ານ ແລະກຳປູເຈ, ສາມັກຄີແໜ້ນແຟ້ນກັບສະຫະພາບ ໂຊວຽດ ແລະບັນດາປະເທດສັງຄົມນິຍົມອ້າຍນ້ອງ, ເອົາການສຳ ພັນທາງເສດຖະກິດ ຕິດພັນກັບການຮວມສຳພັນ ດ້ານປ້ອງກັນຊາດ, ຮັບປະກັນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ການເມືອງ ໃນຊ່ວງໄລຍະສະເພາະໜ້າ ຂອງການປະຕິວັດຢ່າງມີໄຊ.

ປັດໄຈຕັດສິນກ່ອນ ສຳລັບການປັບປຸງ ການປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບຂອງປະເທດເຮົາ ແມ່ນການນຳພາຂອງພັກ. ຄະນະພັກທຸກຂັ້ນ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ຈິດຈໍ່ ເຖິງການສ້າງກຳລັງປະ ກອບອາວຸດ ແລະກຳລັງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບປະຊາຊົນ, ເຮັດໃຫ້ ທັງສອງກຳລັງນີ້ພັກແໜ້ນເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໃນທຸກດ້ານ. ບັນດາອົງການ ຈັດຕັ້ງພັກຢູ່ໃນກຳລັງປະກອບອາວຸດ ແລະ ກຳລັງປ້ອງກັນຄວາມສະ ຫງົບ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະບຸລະນະຕື່ມອີກ, ຕ້ອງເພີ່ມທະວີ ວຽກງານສຶກສາອົບຮົມ, ວຽກງານຄຸມຄອງ ແລະການລົງຖຸບັນດາ ກຳລັງປະກອບອາວຸດ ແລະ ກຳລັງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ເພື່ອໃຫ້

ເຂົ້າເຈົ້າເຮັດລ້ວນທຸກໜ້າທີ່ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ. ພວກເຮົາຕ້ອງສືບຕໍ່ ບຸລະນະກົນໄກນຳພາຂອງພັກຕໍ່ກອງທັບ, ເພີ່ມທະວີການນຳພາ ໂດຍ ກົງ, ລວມສູນ, ເປັນເອກະພາບ ແລະ ຮອບດ້ານຂອງພັກ, ປັບປຸງ ລະບອບຜູ້ບັນຊາຜູ້ດຽວ, ເຊີດຊູບົດບາດ ຂອງບັນດາອົງການການ ເມືອງ ແລະການຈັດຕັ້ງຣາກຖານຂອງພັກຢູ່ໃນກອງທັບ.

ກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ ແລະກຳລັງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຈົ່ງ ບຸກຂຶ້ນອີ້ນ ເຮັດສຳເລັດໜ້າທີ່ອັນສູງສົ່ງຂອງຕົນ ຢູ່ໃນໄລຍະໃໝ່ຂອງ ການປະຕິວັດ, ສົມກັບຄວາມໄວ້ວາງໃຈຂອງພັກ ແລະ ຂອງປະຊາ ຊົນເຮົາ.

ພາກທີ ສີ່

ສະພາບການຂອງ ໂລກ

ແ ລ ະ

ນະໂຍບາຍຕ່າງ ປະເທດຂອງ ພັກ ແລະ ລັດ

---

๑)- ສະພາບການຂອງ ໂລກ

ສະໜາມ ທີ່ ຮັກແພງ ທັ່ງ ໜ້າ !

ນັບ ແຕ່ ພາຍ ຫລັງ ກອງ ປະຊຸມ ໃຫ ຽ ຄັ້ງ ທີ່ III ຂອງ ພັກ ເຮົາ ມາ ນີ້, ສະພາບ ການ ຂອງ ໂລກ ໄດ ພັ ວ ແປ ໄປ ຢ່າງ ສັບ ສົນ ແລະ ມີ ການ ປ ຽ ນ ແປ ງ ຢ່າງ ໃຫ ຽ ຫລວງ ຫລາຍ ປະການ. ພວກ ເຮົາ ຕ ອງ ຕີ ລາ ຄາ ສະ ພາບ ການ ດັ ງ ກ ່ າ ວ ນັ ້ ນ ໃ ຫ ້ ຖ ືກ ຕ ອງ, ເ ຫ ັ ນ ແ ຈ ້ ງ ບ ັ ນ ດ າ ຄ ວ າ ມ ຫ ຽ ງ ຍ ຸ ງ ກ ແ ລ ະ ຄ ວ າ ມ ສ ະ ດ ວ ກ, ບ ົ ນ ພ ື ້ ນ ຖ ານ ອ ັ ນ ນ ັ ້ ນ ແ ລ ະ ວ າ ງ ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ຕ ່ າ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ຂ ອ ງ ພ ັ ກ ແ ລ ະ ລ ັ ດ ເ ຮ ົ າ ๑๑ ກ.

ປ ະ ຈ ຸ ບ ັ ນ ນ ີ ້, ລ ะ ບ ົ ບ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ໂ ລ ກ ອ ັ ນ ມ ີ ສ ะ ຫ ะ ພ າ ບ ໂ ຊ ວ ຽ ດ ເ ປ ັ ນ ເ ສ ົ າ ຄ ໍ ້ ພ ວ ມ ຂ ะ ຫ ຽ າ ຍ ຕ ິ ວ ຢ ່ າ ງ ຮ ອ ບ ດ ້ ານ, ເ ຕ ີ ບ ໃ ຫ ຽ ເ ຂ ັ ້ ມ ແ ຂ ວ ງ ຂ ຶ ້ ນ ຢ ່ າ ງ ບ ໍ ່ ຢ ຸ ດ ຢ ັ ້ ງ ຢ ຸ ້ ແ ລ ະ ນ ັ ບ ມ ື ້ ນ ັ ບ ເ ສ ີ ມ ຂ ะ ຫ ຽ າ ຍ ບ ົ ດ ບ າ ດ ທ ີ ່ ເ ປ ັ ນ ກ ໍ າ ແ ພ ງ ເ ພ ັ ດ ອ ັ ນ ເ ໜ ັ ມ ແ ໜ ັ ນ ຂ ອ ງ ການ ປ ะ ຕ ິ ວ ັ ດ ແ ລ ะ ສ ັ ນ ຕ ິ ພ າ ບ ຂ ອ ງ ໂ ລ ກ, ເ ປ ັ ນ ບ ອ ນ ອ ິ ງ ອ ັ ນ ໄ ວ ້ ໃ ຈ ໄ ດ ້ ຂ ອ ງ ບ ັ ນ ດ າ ປ ะ ຊ າ ຊ າ ດ ທ ີ ່ ພ ວ ມ ຕ ໍ ່ ສ ູ ້ ເ ພ ື ່ ອ ເ ອ ກ ะ ລ າ ດ, ອ ິ ດ ສ ะ ຫ ล ะ ພ າ ບ ແ ລ ะ ຄ ວ າ ມ ກ າ ວ ໜ ้ า ທ าง ส ั ง ค ิ ม.

ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີ່ ຜ ຂອງພັກກອມມູນິດແຫ່ງສະຫະພາບ ໂຊວຽດ ເປັນຂີດໝາຍແຫ່ງ ໄລຍະຂະຫຍາຍຕົວໃໝ່ຢ່ງໃຫຍ່ ຂອງ ເລນິນ ຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່. ນັ້ນຄື ໄລຍະແຫ່ງການເສີມຂະຫຍາຍລັກສະນະ ຕ້ງໜ້າປະດິດສ້າງຂອງມະຫາຊົນຢ່າງແຂງແຮງ ເໝໃສ່ເພີ່ມທະວີຈັງ ຫວະຂອງການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ຂະຫຍາຍ ການຜະລິດໄປຕາມລວງເລິກໃນທຸກດ້ານບົນພື້ນຖານແຫ່ງຄວາມກ້າວ ໜ້າທາງດ້ານວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກ ແລະການດັດແປງ ໂຄງປະກອບ ຂອງ ການຜະລິດສັງຄົມ ແລະດັດແປງ ກົນໄກຄຸ້ມຄອງ ເສດຖະກິດແຫ່ງ ຊາດ, ໄຂ ຈະນາຄົດທີ່ ເຕັ ໄປດ້ວຍຄວາມຫວັງອັນໃຫຍ່ຫລວງທີ່ສຸດ.

ເກືອບທຸກປະເທດສັງຄົມນິຍົມໃນ ເອີໂລຍ ຕາ ວັນ ອອກ ໄດ້ສົ່ມ ສຸດສະໄໝຂ້ ຜ ມ ຜ ແລະ ສິ ເສີ ຸ ມ ບູ ລະ ນະ ສັ ງ ຄົ ມ ສັ ງ ຄົ ມ ນິ ຍົ ມ ໃ ນ ທຸ ກ ດ ຂ ງ ເ ຂ ດ.

ໃນ ຊຸ ມ ປີ ໆ ມ າ ນ ີ້ , ກ ານ ພ ິ ວ ພ ັ ນ ຮ ວ ມ ມ ື ຮ ອ ບ ດ ້ ານ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ບ ັ ນ ດ າ ປ ະ ເ ທ ດ ໃ ນ ວ ງ ຄ ະ ມ າ ຍ າ ດ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ໄ ດ ້ ຮ ັ ບ ກ ານ ປ ັ ບ ປ ຸ ງ ແ ລ ະ ເ ພ ີ ່ ມ ທ ະ ວ ີ ຂ ຶ ້ ນ ບ ົ ນ ພ ື ້ ນ ຖ ານ ລ ັ ດ ທ ິ ມ າ ກ - ເ ລ ນ ິ ນ ແ ລ ະ ລ ັ ດ ທ ິ ສ າ ກ ົ ນ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ . ບ ັ ນ ດ າ ກ ົ ນ ໄ ກ ແ ລ ະ ຮ ູ ບ ກ ານ ຮ ວ ມ ມ ື , ສ ຳ ພ ັ ນ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ກ ັ ບ ສ ັ ບ ມ ີ ກ ານ ປ ຽ ນ ແ ປ ງ ໃ ໝ ່ ແ ລ ະ ມ ີ ປ ະ ສ ິ ດ ທ ິ ຜ ົ ນ ກ ວ ່ າ . ກ ານ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ປ ະ ຈ ຳ ເ ປ ັ ນ ປ ົ ກ ກ ະ ຕ ິ ແ ລ ະ ກ ານ ເ ປ ີ ດ ກ ວ ້ າ ງ ທ າ ງ ເ ລ ື ອ ກ ປ ຽ ນ ຄ ວ າ ມ ເ ຫ ັ ນ ຢ ່ າ ງ ລ ະ ອ ຽ ດ ຖ ີ ่ ถ ้ ว ນ ເ ຊ ິ ່ ง ກ ັ ນ ແ ລ ະ ກ ັ ນ ລ ะ ห ว า ง ผ ู ้ น ำ ข อ ง บ ั ้ น ด า ป ะ เ ท ด ส ั ง ค ิ ม น ิ ย ิ ม , ก า ม ไ ป ม า ห า ส ู ่ ก ั น ร ะ ห ว ่ า ง ข อ ง ล ะ ห ว า ง พ ร ร ค ป ะ ช ี ว ั ด ง า น ต ่ า ง ๆ ແ ລ ะ ລ ะ ห ว า ง ร ั ฐ ก า ม จ ั ด ต ั ้ ง ส ั ง ค ิ ม ข อ ง บ ั ้ น ด า ป ะ เ ท ด

ເຫລົ່ານັ້ນ, ການຮັບຮອງເອົາ ໂຄງການສ້ອມກ່ອກັບຄວາມກ້າວ
ໜ້າທາງດ້ານວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກຂອງບັນດາປະເທດສະມາຊິກສະ
ພາຊວຍເຫລືອເຊິ່ງກັນ ແລະກັນທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ການຕ່ອາຍຸ
ສົນທິສັນຍາວ່າກໂຊວີ, ບັນດາການເຄື່ອນໄຫວຮ່ວມກັນໃນເວທີສາ
ກົນ, ເປັນຕົ້ນ ແມນ ການຊວຍເຫລືອຢ່າງທັນການຂອງສະຫະພາບ
ໂຊວຽດ ແລະບັນດາປະເທດສັງຄົມນິຍົມອື່ນໃຫ້ແກ່ໂປໂລງ ອັນເຮັດ
ໃຫ້ປະເທດນີ້ຜ່ານພ້ອມກົດການການເມືອງອັນຮ້າຍແຮງ ແລະ ພ້ອມ
ປົກປັກຮັກສາໝາກຜົນຂອງການປະຕິວັດໄວ້ໄດ້ຢ່າງໜັກແໜ້ນ... ສິ່ງ
ເຫລົ່ານັ້ນເປັນການສະແດງອອກຢ່າງມີຊີວິດຊີວາເຖິງຄວາມສາມັກຄີ,
ຄວາມເປັນເປົ້າແຜ່ນໜ້າຂອງວົງຄະນາຍາດສັງຄົມນິຍົມໂລກ.

ຄວາມຍາກລໍ້ນພະຍາຍາມອັນໃຫຽ່ຫລວງໃນຂົງເຂດການຕ່າງ
ປະເທດ ແລະບັນດາຂໍ້ເລີ່ມສັນຕິພາບອັນສຳຄັນຍິ່ງຂອງສະຫະພາບ
ໂຊວຽດ ແລະ ບັນດາປະເທດສັງຄົມນິຍົມອ້າຍນ້ອງອື່ນໆ ພ້ອມເປັນ
ສິ່ງໃຫ້ກຳລັງໃຈ ແລະປຸກລະດົມຢ່າງແຂງແຮງແກ່ມະນຸດນັບເປັນພັນ
ລ້ານຄົນຢູ່ໃນໜ່ວຍພິພິບມໍ້ຫ້ວງໃຫ້ລຸກຂຶ້ນຕ້ານກຳລັງອາວຸດ, ຕ້ານສົງ
ຄາມນິວເຄຼຍ, ຕໍ່ສູ້ເພື່ອສັນຕິພາບ ແລະຄວາມປອດໄພ ຂອງປະ
ຊາຊາດທັງຫລາຍ.

ຂະບວນການປົດປ່ອຍຊາດໄດ້ເຮັດໃຫ້ລັດທິລ່າເມືອງຂຶ້ນເຜບ
ເກົ່າພັງທະລາຍລົງ. ແຕ ດວຍເລ ຫລ ມຕ່າງ ໆ ມ ໆ, ຈັກກະພັດ
ນິຍົມໄດ້ສ້າງຕັ້ງແລະປັບປຸງລະບົບການຊຸດຮີດເຜບລ່າເມືອງຂຶ້ນເຜບ
ໃໝ່ອັນເລິກເລບທີ່ສຸດ, ຜູ້ນຳປະເທດທີ່ຫາກ໋ປົດປ່ອຍໃໝ່ຫລາຍປະ

ເທດໃຫ້ຂຶ້ນກັບພວກເຂົາ. ຄວາມຂັດແຍ້ງລະຫວ່າງບັນດາປະເທດ
ຈັກກະພັດ ກັບບັນດາປະເທດທີ່ຫາກໍປົດປ່ອຍໃໝ່ ນັບມື້ນັບຮຸນແຮງ.
ນະໂຍບາຍຊຸດຣຶດອັນຊົ່ວຮ້າຍ ແລະເລ່ຫ່ເລຍຂອງລັດທິລາ ເມືອງຂຶ້ນ
ແບບໃໝ່, ພວມທ້າທ້ອນອັນມະຫຶມາ ເປັນຈຳນວນຫລາ ໑.ooo ຕື້ໂດ
ລາ ທີ່ບັນດາປະເທດພວມພັດທະນາຈຳຕ້ອງໃຊ້ ເໜືອນນັ້ນ ຍັງເຮັດໃຫ້
ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງບັນດາປະເທດທີ່ພວມພັດທະນາ ຕົກເຂົ້າໃນ
ສະພາວະທຸລຸຍາກຢ່າງມາກມາຍກາຍກວ່າ. ໃນສະພາບການ ດັ່ງ
ກ່າວນັ້ນ ບັນດາປະເທດທີ່ພວມພັດທະນາ ບໍ່ມີທີ່ທາງໃດອື່ນ ນອກ
ຈາກການເພີ່ມທະວີຄວາມສາມັກຄີກັນຕໍ່ສູ້ຢ່າງເດັດດຽວຕ້ານລັດທິລາ
ເມືອງຂຶ້ນແບບໃໝ່ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາຄວາມເປັນເອກະລາດທາງ
ການເມືອງ, ຍາດເອົາເອກະລາດທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະທ່ວງ
ໃຫ້ສ້າງຕັ້ງລະບຽບເສດຖະກິດສາກົນໃໝ່. ມີຫລາຍປະເທດໄດ້ຍຶດ
ແຮງຍາດແຍ່ງເອົາການຊ່ວຍເຫລືອຂອງບັນດາປະເທດສັງຄົມນິຍົມ,
ສຸ້ມພາປະເທດຊາດໄປຕາມເສັ້ນທາງຂະຫຍາຍຕົວທີ່ເປັນທຶນນິຍົມ,
ຍ່ຽງ ໄປຫາສັງຄົມນິຍົມ.

ຢູ່ໃນບັນດາປະເທດທຶນນິຍົມຂະຫຍາຍຕົວ, ວິກິດການຮອບ
ດ້ານນັບມື້ນັບເລິກເຊິ່ງ, ເຮັດໃຫ້ບັນດາຂັດແຍ້ງທີ່ມີຢູ່ໃນກະໂຕລະ
ບອບທຶນນິຍົມນັ້ນເອງ ຍິ່ງຮຸນແຮງຂຶ້ນເລື້ອຍໆ: ຄວາມຂັດແຍ້ງ
ລະຫວ່າງຊາວກັບທຶນ, ລະຫວ່າງບັນດາຊົນຊັ້ນປະຊາຊົນສ່ວນກ້ວາງ
ຂວາງ ກັບພວກນາຍທຶນຜູກຂາດລັດ ແລະ ອື່ນໆ, ສ່ວນພິເສດ ໝົມ
ຄວາມຂັດແຍ້ງທີ່ປະຈັກແຈ້ງ ແລະເຊື່ອງຊ້ອນລະຫວ່າງ ນິ ໃຈກາງ

ຕົ້ນຕໍຂອງຈັກກະພັດນິຍົມແຫ່ງຍຸກປະຈຸບັນຄື: ອາເມລິກາ, ເອີໂລບ ຕາເວັນຕົກ ແລະ ຍີ່ປຸ່ນ. ຄວາມຂັດແຍ້ງດັ່ງກ່າວນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຈັກກະພັດນິຍົມຊຸດໂຊມລົງ, ແຕ່ ພວກເຂົາຍັງມີກຳລັງວັດຖຸອັນມະຫາສານ, ທາດແທ້ກະທາຍສົງຄາມ ແລະ ປະຕິກິລິຍາຂອງພວກເຂົາບໍ່ມີທ່າວ່າຈະປ່ຽນແປງ.

ໜ້າທີ່ເຕີບໃຫຍ່ເຂັ້ມແຂງຂອງບັນດາກຳລັງປະຕິວັດ ແລະ ສັນຕິພາບ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ການເຕີບໃຫຍ່ເຂັ້ມແຂງຮອບດ້ານຂອງລະບົບສັງຄົມນິຍົມໂລກນັ້ນ ຈັກກະພັດນິຍົມ ເປັນຕົ້ນແມ່ນຈັກກະພັດອາເມລິກາ ພວມໃຊ້ກຳລັງຕ່າງໆ ປະຕິວັດ ແລະ ສັນຕິພາບ ໂລກຢ່າງປ່ຽງບ້າ. ດ້ວຍຄວາມຫວັງເປັນເຈົ້າຂອງໂລກ, ຈັກກະພັດອາເມລິກາ ໄດ້ໃຊ້ກຳລັງເພີ່ມທະວີກຳລັງຕົວຈິງໃນທຸກດ້ານ, ຄ່ອຍໆ ຈຳພັນທະມິດ, ປູກຂະບວນການທີ່ເອີ້ນວ່າ " ສົງຄາມໄມ້ກາງເຂນຕ້ານກຊມມູນິດ", ຕ່າງຕີຂະບວນການປົດປ່ອຍຊາດ ແລະ ບັນດາປະເທດທີ່ຍາດເອົາເອກະລາດມາໄດ້ແລ້ວນັ້ນ ຢ່າງຮ້າຍແຮງ, ກໍ່ການຮ້າຍຂຶ້ນຢູ່ໃນຫລາຍບໍລິເວນຂອງໂລກ, ພ້ອມນັ້ນກໍ່ຮຸ້ນຮ້ອງຂ່ອງເສັ້ງປະກອບອາວຸດນິວເຄຼຍ ນັບທັງການປະກອບອາວຸດນິວເຄຼຍຢູ່ເທິງອາວະກາດນຳດ້ວຍ.

ບໍ່ມີຍາມໃດທີ່ມວນມະນຸດເຮົາຖືກຂົ່ມຂູ່ຢ່າງຮ້າຍແຮງຈາກໄພອັນຕະລາຍແຫ່ງສົງຄາມນິວເຄຼຍລ້າງຜານຄືໃນປະຈຸບັນນີ້. ແຕ່ກໍ່ບໍ່ມີຍາມໃດທີ່ຄວາມສາມາດປົກປັກຮັກສາສັນຕິພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງບັນດາປະຊາຊາດ ໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ເຂັ້ມແຂງຄືໃນຊຸ

ສັ້ນ. ການຕໍ່ສູ້ຂອງປະຊາຊົນປະເທດຕ່າງໆ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາສັນຕິພາບ ແລະປະຕິບັດຫລັກການຢູ່ຮ່ວມກັນໂດຍສັນຕິ ລະຫວ່າງບັນດາປະເທດທີ່ມີລະບອບການເມືອງ-ສັງຄົມແຕກຕ່າງກັນນັ້ນມີຄວາມໝາຍສຳຄັນເປັນພິເສດ. ໃນປະຈຸບັນ, ຂະບວນການສັນຕິພາບທີ່ເປັນປາຍທອງກັ້ນໜຶ່ງບຸກເຂົ້າໃສ່ພວກຄັກກະພັດກະຫາຍສົງຄາມນັ້ນ ພວມຂະຫຍາຍຕົວເຖິງລະດັບທີ່ບໍ່ເຄີຍມີຈັກເທື່ອ.

ສະຫະພາບໂຊວຽດ ແລະ ບັນດາປະເທດສັງຄົມນິຍົມ, ຂະບວນການກອມມູນິດ ແລະກຳມະກອນສາກົນ, ບັນດາປະເທດເອກະລາດແຫ່ງຊາດຕ່າງ ການຕໍ່ສູ້ເພື່ອສະກັດກັ້ນໄພພິບັດນິວເຄຼຍ, ປົກປັກຮັກສາສັນຕິພາບ ແລະຄວາມປອດໄພຂອງປະຊາຊາດທັງຫລາຍ, ເພື່ອການປົວແປງ, ເປີດກວ້າງການພົວພັນ ແລະການຮ່ວມມືເສດຖະກິດສາກົນອັນໃໝ່ທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຍຸດຕິທຳນັ້ນ ເປັນໜ້າທີ່ອັນຈຳເປັນລຳດັບໜຶ່ງໃນໄລຍະປະຈຸບັນ.

ຢູ່ໃນບັນດາປະເທດທຶນນິຍົມຂະຫຍາຍຕົວ, ຊາວກອມມູນິດ ແລະຊົນຊັ້ນກຳມະກອນພວມເຕົ້າໂຮມກຳລັງປະຊາຊົນຈາກຫລາຍຊັ້ນຄົນໄດ້ນັບມື້ນັບຫລາຍ ເຂົ້າໃນແນວໂຮມອັນກວ້າງຂວາງຕ້ານພວກນາຍທຶນຜູກຂາດລັດ ແລະບຸ່ງຕ້ານລັດຂ້ານຊາດ, ເຮັດໃຫ້ຂະບວນການຕໍ່ສູ້ເພື່ອຊົ່ວດການເປັນຢູ່, ປະຊາທິປະໄຕ ຕິດພັນກັບການຕໍ່ສູ້ຕ້ານການຂວາງເສັງປະກອບອາວຸດ, ຕ້ານສົງຄາມນິວເຄຼຍ, ປົກປັກຮັກສາສັນຕິພາບຂອງໂລກ.

ເນື່ອງຈາກການຂັ້ນຊາກຳລັງຢູ່ໃນໂລກປະຈຸບັນໄດ້ມີການປ່ຽນ

ແປງ ໂດຍພື້ນຖານແລ້ວ ຈຳໃຫ້ລັກສະພັດນິຍົມ ຕ້ອງຍອມຮັບ ເອົາຮູບ ການຢູ່ຮ່ວມກັນ ໂດຍສັນຕິໃນພາກຕົວຈິງ.

ໃນເງື່ອນໄຂແຫ່ງ ການປະຕິວັດທາງດ້ານວິທະຍາສາດ-ເຕັກ ນິກໃນຍຸກປະຈຸບັນ, ການແຂ່ງຂັນທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ວິທະ ຍາສາດ-ເຕັກນິກ ໄດ້ມີລັກສະນະກ້ວມໂລກ, ມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ກຳລັງ ການຜະລິດຂອງ ໂລກຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງແຂງແຮງ ທີ່ບໍ່ເຄີຍເຫັນມາ ກ່ອນ. ຢູ່ໃນລະບອບສັງຄົມທີ່ຕ່າງກັນ, ການປະຕິວັດທາງດ້ານວິທະ ຍາສາດ-ເຕັກນິກມີເງື່ອນໄຂແລະພາກຜົນຕ່າງກັນ: ຢູ່ບັນດາປະເທດ ສັງຄົມນິຍົມ, ຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານວິທະຍາສາດ- ເຕັກນິກ ໄດ້ ກາຍເປັນກຳລັງ ການຜະລິດໂດຍກົງ ແລະຈຸດໝາຍຂອງ ການແຂ່ງຂັນ ທາງດ້ານ ເສດຖະກິດ ແມ່ນແມ່ໃສ ຜະລິດວັດຖຸສິ່ງຂອງ ເພື່ອຮັບໃຊ້ມະ ນຸດ; ສ່ວນຢູ່ໃນບັນດາປະເທດ ຈັກກະພັດ, ການປະຕິວັດທາງດ້ານວິ ທະຍາສາດ-ເຕັກນິກໃນປະຈຸບັນ ດ້ານໜຶ່ງ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ກຳລັງ ການຜະ ລິດເພີ່ມຂຶ້ນ ຢ່າງແຂງແຮງ, ແຕ່ດ້ານໜຶ່ງ ກໍນັບມື້ ເຮັດໃຫ້ ການ ຮຸບດ້ານຂອງທຶນນິຍົມ ຍິ່ງຮ້າຍແຮງຂຶ້ນ ຊັກໄຊ, ການ ປະທະກັນ ລະ ຫວ່າງ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງ ກຳລັງ ການຜະລິດ ກັບ ລັກສະນະ ກຳມະ ສິດເອກະຊົນ ຂອງ ການ ພົວພັນ ການຜະລິດ ກໍນັບມື້ ນັບ ຮຸນແຮງ ຂຶ້ນ, ໄພ ວ່າງງານ ເພີ່ມຂຶ້ນ, ຊັບສິ່ງ ຂອງ ເລ ສິ ດ ອຳ ນາດ ນັບມື້ ນັບ ລວມ ສູນ ເຂົ້າ ໃນ ມື ຂອງ ຄົນ ຈຳ ນວນ ໜ້ອຍ ໜຶ່ງ, ລັດ ທຶ ນ ເສີກ ພວມ ຢ ກ ແຮງ ຫັ ນ ເອົ າ ຜົ ນ ສຳ ເລັ ດ ທາງ ດ້ ານ ວິ ທ ະ ຍາ ສາ ດ- ເຕັ ກ ນິ ກ ມ ັ ນ ທັ ນ ສ ະ ໃ ຫ ມ ່ ກ ວ ່ າ ຫ ຼ ຸ ດ ໃ ຫ ້ ກ າ ຍ ເ ປ ັ ນ ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ ຂ ະ ໜ າ ດ ນ ້ ອ ຍ ຈ ຳ ນ ວ ນ ຫ ລ າ ຍ ໃ ນ ພ າ ຍ ດ ຽ ວ . ແ ຕ ່ ຍ ອ ມ

ການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງແຂງແຮງຂອງກຳລັງການຜະລິດຂອງ ໂລກນັ້ນ ເອງ ໄດ້ພາໄປສູ່ການເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດຂອງ ໂລກມີລັກສະນະສາ ກົນ ນັບມື້ນັບກວ້າງເລິກ, ນາງລະບຽບ ເສດຖະກິດສາກົນທີ່ຈັກກະ ພັດນິຍົມ ເປັນຜູ້ບັງການນັ້ນໃຫ້ແຕກພັງໄປ, ນຳໄປເຖິງການຸກຳເນີດ ຕະຫລາດຂອງສອງລະບົບ ເສດຖະກິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ແຕ່ຊຸກຊຸ້ມ ເຂົ້າກັນ ແລະຂຶ້ນຕໍ່ກັນ, ອັນເຮັດໃຫ້ການພົວພັນ ແລະ ການຮ່ວມມື ທາງດ້ານ ເສດຖະກິດລະຫວ່າງຊາດ ກາຍ ເປັນຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງ ການພາວະວິໄສ ແຫ່ງ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງທຸກ ປະເທດໃນ ໂລກ.

ໃນດ້ານໜຶ່ງອີກ, ກົນໄກ ຂັ້ນຫາ ອັນຮີບດ່ວນ ແລະ ມີລັກສະນະ ທ່ວມ ໂລກ ທີ່ຕ້ອງຂຶ້ນສຳລັບ ບັນດາ ທົດສະວັດ ຂອງ ທ້າຍ ສະຕະວັດ ທີ 20 ນີ້ ຄື: ບັນຫາ ເສື່ອມ ໂທມ ສິ່ງ ແວດ ລ້ອມ, ບັນຫາ ການ ຂຸດ ຄົ້ນ ພະຍາ ກອນ ທຳ ມະ ຊາດ, ໂດຍ ສະ ເພາະ ແມ່ນ ບັນຫາ ການ ຄົ້ນ ຫາ ພະລັງ ງານ ໃໝ່ ແລະ ການ ປ່ຽນ ແປງ ຄວາມ ສົມ ດຸນ ລະ ຫວ່າງ ພະ ລັງ ງານ ແລະ ວັດ ຖຸ ດິບ ໃນ ໂລກ ໃນ ອະ ນາ ຄົດ ອັນ ໃກ້ ນີ້ ເປັນ ຕົ້ນ ແລະ ບັນ ຫາ ການ ຂະ ຫຍາຍ ຕົວ ຢ່າງ ແຂງ ແຮງ ຂອງ ກຳ ລັງ ການ ຜະ ລິດ ຂອງ ໂລກ ນັ້ນ ເອງ ໄດ້ ພາ ໄປ ສູ່ ການ ເຮັດ ໃຫ້ ເສດ ຖະ ກິດ ຂອງ ໂລກ ມີ ລັກ ສະ ນະ ສາ ກົນ ນັບ ມື້ ນັບ ກວ້າງ ເລິກ, ນາງ ລະ ບຽບ ເສດ ຖະ ກິດ ສາ ກົນ ທີ່ ຈັກ ກະ ພັດ ນິ ຍົມ ເປັນ ຜູ້ ບັ ງ ການ ນັ້ນ ໃຫ້ ແຕກ ພັງ ໄປ, ນຳ ໄປ ເຖິງ ການ ຸ ກຳ ເນີ ດ ຕະ ຫລາດ ຂອງ ສອງ ລະ ບົບ ເສດ ຖະ ກິດ ທີ່ ແຕກ ຕ່າງ ກັນ, ແຕ່ ຊຸ ກ ຊຸ ້ ມ ເຂົ້າ ກັນ ແລະ ຂຶ້ ນ ຕໍ່ ກັນ, ອັນ ເຮັດ ໃຫ້ ການ ພົວ ພັນ ແລະ ການ ຮ່ວມ ມື ທາງ ດ້ານ ເສດ ຖະ ກິດ ລະ ຫວ່າງ ຊາດ ກາຍ ເປັນ ຄວາມ ຮຽກ ຮ້ອງ ຕ້ອງ ການ ພາ ວະ ວິ ໄສ ແຫ່ງ ການ ຂະ ຫຍາຍ ຕົວ ຂອງ ທຸກ ປະ ເທດ ໃນ ໂລກ.

ໃນ ດ້ານ ໜຶ່ງ ອີກ, ກົນ ໄກ ຂັ້ນ ຫາ ອັນ ຮີບ ດ່ວນ ແລະ ມີ ລັກ ສະ ນະ ທ່ວມ ໂລກ ທີ່ ຕ້ອງ ຂຶ້ ນ ສຳ ລັບ ບັນ ດາ ທົດ ສະ ວັດ ຂອງ ທ້າຍ ສະ ຕະ ວັດ ທີ 20 ນີ້ ຄື: ບັນ ຫາ ເສື່ ອມ ໂທມ ສິ່ ງ ແວ ດ ລ້ ອມ, ບັນ ຫາ ການ ຂຸ ດ ຄົ້ ນ ພະ ຍາ ກອນ ທຳ ມະ ຊາ ດ, ໂດ ຍ ສະ ເພາ ະ ແມ ່ ນ ບັ ນ ຫ າ ການ ຄົ ້ ນ ຫ າ ພ ະ ລ ັ ງ ງ ານ ໃ ໝ ່ ແ ລ ະ ການ ປ ່ ຽ ນ ແ ປ ງ ຄ ວ າ ມ ສ ົ ມ ດ ຸ ນ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ພ ະ ລ ັ ງ ງ ານ ແ ລ ະ ວ ັ ດ ຖ ຸ ດ ິ ບ ໃ ນ ໂ ລ ກ ໃ ນ ອ ະ ນ າ ຄ ົ ດ ອ ັ ນ ໃ ກ ້ ນ ີ ້ ເ ປ ັ ນ ຕ ົ ້ ນ ແ ລ ະ ບ ັ ນ ຫ າ ກ ານ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ຕ ົ ວ ຢ ່ າ ງ ແ ຂ ງ ແ ຮ ງ ຂ ອ ງ ກ ຳ ລ ັ ງ ກ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ ຂ ອ ງ ໂ ລ ກ ນ ັ ້ ນ ເ ອ ງ ໄ ດ ້ ພ າ ໄ ປ ສ ູ ່ ກ ານ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ຂ ອ ງ ໂ ລ ກ ມ ີ ລ ັ ກ ສ ະ ນ ະ ສ າ ກ ົ ນ ນ ັ ບ ມ ື ້ ນ ັ ບ ກ ວ ້ າ ງ ເ ລ ິ ກ, ນ າ ງ ລ ະ ບ ຽ ບ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ສ າ ກ ົ ນ ທ ີ ່ ຈ ັ ກ ກ ະ ພ ັ ດ ນ ິ ຍ ົ ມ ເ ປ ັ ນ ຜ ູ ້ ບ ັ ງ ກ ານ ນ ັ ້ ນ ໃ ຫ ້ ແ ຕ ກ ພ ັ ງ ໄ ປ, ນ ຳ ໄ ປ ເ ຖ ິ ງ ກ ານ ຸ ກ ຳ ເ ນ ີ ດ ຕ ະ ຫ ລ າ ດ ຂ ອ ງ ສ ອ ງ ລ ະ ບ ົ ບ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ທ ີ ່ ແ ຕ ກ ຕ ່ າ ງ ກ ັ ນ, ແ ຕ ່ ຊ ຸ ກ ຊ ຸ ້ ມ ເ ຂ ົ ້ າ ກ ັ ນ ແ ລ ະ ຂ ຶ ້ ນ ຕ ໍ ່ ກ ັ ນ, ອ ັ ນ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ກ ານ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ແ ລ ະ ກ ານ ຮ ່ ວ ມ ມ ື ທ າ ງ ດ ້ ານ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ຊ າ ດ ກ າ ຍ ເ ປ ັ ນ ຄ ວ າ ມ ຮ ຽ ກ ຮ ້ ອ ງ ຕ ້ ອ ງ ກ ານ ພ າ ວ ະ ວ ິ ໄ ສ ແ ຫ ່ ງ ກ ານ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ຕ ົ ວ ຂ ອ ງ ທ ຸ ກ ປ ະ ເ ທ ດ ໃ ນ ໂ ລ ກ.

ໃນ ສະ ພາ ວະ ການ ດ ັ ງ ກ າ ວ ນ ັ ້ ນ ທ າ ງ ຣ ັ ງ ໝ ັ ດ ຂ ອ ງ ສ ະ ພ າ ບ ກ ານ ໂ ລ ກ ຍ ັ ງ ຈ ະ ແ ມ ່ ນ ກ ານ ຕ ສ ູ ຊ ຸ ມ ຊ ຸ ມ ອ ັ ນ ຂ ຣ ຸ ວ ຂ າ ດ ໃ ນ ທ າ ມ ກ າ ງ ກ ານ ຢ ູ ່ ຮ ວ ມ ກ ັ ນ ໂ ດ ຍ ສ ັ ນ ຕ ິ, ໃ ນ ນ ັ ້ ນ ກ ານ ຕ ສ ູ ທ າ ງ ດ ້ ານ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ມ ີ ຄ ວ າ ມ

ພາຍສຳຄັນທີ່ສຸດ. ໂດຍເສີມຂະຫຍາຍລັກສະນະດີເລີດ ຂອງລະ
ບອບສັງຄົມນິຍົມ, ລະບົບສັງຄົມນິຍົມໂລກຈະຍາດເອົາໄຊຊະນະອັນ
ໃຫຽ່ຫລວງມາໄດ້ຢ່າງເໝາະສົມໃນການແຂ່ງຂັນທາງດ້ານເສດຖະກິດ
ແລະວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກຂອງຍຸກສະໄໝພວກເຮົາ.

ຢູ່ໃນພາກພື້ນອາຊີ-ປາຊີຟິກ, ໃນໄລຍະ ๔๐ ກວ່າປີມານີ້, ໄດ້ມີສົງຄາມທີ່ຍືດຍາວແລະດຸເດືອດທີ່ສຸດເກີດຂຶ້ນ, ການຕໍ່ສູ້ລະຫວ່າງ ການປະຕິວັດ ກັບຝ່າຍປະຕິວັດ ກໍໄດ້ພັນແປໄປຢ່າງຂຽວຂາດ ອັນໄດ້ ນຳໄປເຖິງການປຽນແປງຢ່າງໃຫຽ່ຫລວງ ແລະເລິກເຊິ່ງ. ບັນດາ ກຳລັງປະຕິວັດ ແລະ ສັນຕິພາບ ໄດ້ເຕີບໃຫຽ່ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນຢ່າງບໍ່ຢຸດ ຢັ້ງ. ຄວາມພະຍາຍາມອັນສູງສຸດໃນການດຳເນີນສົງຄາມຂອງພວກ ຈັກກະພັດ ແລະພວກປະຕິການສາກົນ ໄດ້ປະລາໄຊລົງ. ຢ່າງໃດ ກໍຕາມ, ພວກເຂົາກໍ່ຍັງມີເຫງົ້າພະລັງທາງດ້ານການທະຫານ ແລະ ເສດຖະກິດອັນໃຫຽ່ຫລວງຢູ່, ແຕ ຄວາມອາດສາມາດ ຂອງພວກ ເຂົາໃນການສົງຄາມຂະໜາດໃຫຽ່ນັ້ນ ໄດ້ຖືກຈຳກັດ. ອາຊີ-ປາຊີ ຟິກ ຍັງຈະສືບຕໍ່ເປັນໃຈກາງອັນໜຶ່ງ ແຫ່ງການຕໍ່ສູ້ອັນຂຽວຂາດທີ່ສຸດ ລະຫວ່າງກຳລັງປະຕິວັດກັບກຳລັງຝ່າຍປະຕິວັດ, ພອມກັນນັ້ນ ການ ພົວພັນລະຫວ່າງບັນດາປະເທດທີ່ມີລະບອບສັງຄົມແຕກຕ່າງກັນກໍຢູ່ໃນ ທ່າອຽງລວມຄື ຕໍ່ສູ້ກັນໃນທາມກາງການຢູ່ຮ່ວມກັນໂດຍສັນຕິ. ສະ ຫະພາບໂຊວຽດ ແລະ ບັນດາປະເທດສັງຄົມນິຍົມ ໄດ້ວາງບັນດາຂໍ ສະເໜີສັນຕິພາບ ๑๑ ຂໍ, ອັນພິເສດ ເໝາະສະເໜີສັນຕິພາບ ๗ ຂໍ ດ້ານຂອງສະຫະພາບໂຊວຽດເຊິ່ງສະຫາຍ ເລຂາທິການໃຫຽ່ ມີຄາ

ອິນ ເຊກເກເອວິດ ກອກນາຊິບ ຄະແໜລງ ຈອກເມື່ອວັນທີ ๔๒ ເດືອນ ກໍລະກົດ ໝຸ່ງຝ ທົ່ວລາດິວິດສະຕິກນັ້ນ ພວມຊຸກຍູ້ຢ່າງແຂງແຮງ ຕໍ່ ຂະບວນວິວັດແຫງ ການຕໍ່ສູ້ ເພື່ອຮັດໃຫ້ອາຊີ-ປາຊີຟິກ ກາຍເປັນ ພາກພື້ນແຫງ ສັນຕິພາບ, ມິດຕະພາບ ແລະ ການຮວມມື. ຕໍ່ໜ້າ ການ ປ່ຽນແປງ ທີ່ມີ ຄວາມໝາຍ ທາງ ຍຸດທະສາດ ດັ່ງ ກ່າວ, ຈັກກະພັດ ອາ ເມ ລິກາ ໄດ້ ເລັ່ງ ລັດ ການ ຜັນ ຂະ ຫຍາຍ ທິດ ສະ ດີ ກຽວ ກັບ ອາ ຊີ-ປາ ຊີ ຟິກ, ຈອກ ແຮງ ຍັບ ຍຸ ງ ການ ຮວມ ສໍາ ພັນ ທາງ ການ ທະ ຫານ ລະ ຫວາງ ອາ ເມ ລິ ກາ-ຍີ ປຸ່ນ-ເກົາ ຫລີ ໃຕ້, ເພີ່ມ ທະ ວີ ການ ພົວ ພັນ ກັບ ໄທ ແລະ ບັນ ດາ ປະ ເທດ ອາ ຊຽນ, ທັງ ຍາດ ແຍງ ທັງ ກີດ ໜວງ ຈີນ. ທັງ ພິ ດ ເຫລົ່ານັ້ນ ເໝນ ຫວັງ ຮັກ ສາ ແລະ ປົກ ປ້ອງ "ຜົນ ປະ ໂຫຍ ດ" ຂອງ ເຂົາ, ຕາມ ບັນ ດາ ປະ ເທດ ສັງ ຄົມ ນິ ຍົມ ແລະ ຂະ ບວນ ການ ປະ ຕິ ວັດ. ຕໍ່ ສາມ ປະ ເທດ ໃນ ອິນ ດູ ຈີນ, ບັນ ດາ ອິດ ທິ ກໍ ລັງ ຈັກ ກະ ພັດ ແລະ ແຜ ອໍ ານາດ ຍັງ ບໍ່ ທັນ ປະ ລະ ນະ ໂຍ ບາຍ ອັນ ເປັນ ປ ລະ ປັກ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ເທື່ ອ; ພວກ ເຂົາ ຍັງ ສືບ ຕໍ ດ ໍ ເນີ ນ ຍຸ ດ ທະ ສາ ດ ສົງ ຄາມ ທ ໍ ລາ ຍ ໃນ ຫ ລາ ຍ ດ ານ, ສົມ ທົບ ການ ໃຊ້ ການ ຸ ກ ຄ ນ ຫ ລ ບ ທ ງ ທ ະ ຫ ານ ຈ ກ ພ ຍ ນ ອ ກ ເ ຂ ້ ມ ກ ັ ບ ການ ເ ຄ ື ່ ອ ນ ໄ ຫ ວ ທ ັ ນ ປ ຽ ນ ໂ ດ ຍ ສ ັ ນ ຕ ິ ຫ ວ ັ ງ ກ ານ ກ ະ ບ ດ ແ ລ ະ ໂ ຄ ມ ລ ົ ມ ຢ ຸ ພ ຍ ໃ ນ, ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ສ າ ມ ປ ະ ເ ທ ດ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຈ ອ ມ ເ ພ ງ ລ ິ ງ ແ ລ ້ ວ ໄ ປ ເ ຖ ິ ງ ຈ ອ ມ ຍ ອ ມ ພ ວ ກ ເ ຂ ົ າ.

ແຕ ໃນ ສະ ພາ ບ ການ ປະ ຈຸ ບັ ນ ນ ີ ້, ທຸ ກ ກ ິ ມ ຈ ຸ ບ າ ຍ ເ ລ ຂ ຫ ລ ຽ ມ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຂ ົ າ ດ ັ ່ ງ ກ ່ າ ວ ນ ັ ້ ນ ຍ ອ ມ ຈ ະ ປ ະ ລ າ ໄ ຊ ຢ ່ າ ງ ແ ໝ ນ ອ ມ. ບ ໍ ່ ມ ີ ຍ າ ມ ໃ ດ ທ ີ ່ ມ ີ ຊ າ ດ ລ າ ວ, ຫ ວ ຽ ດ ນ າ ມ ແ ລ ະ ກ ໍ ປ ູ ເ ຈ ຽ ຍ ອ ່ ຽ ນ ສ າ ມ ັ ກ ຄ ີ

ສະໜິດຕິດພັນຢ່າງເໜັ້ນແໜ້ນນຳກັນ ແລະຮ່ວມມືກັນຢ່າງຮອບດ້ານ ຄື ໃນຊຸມມ. ກອນກຳລັງສາມັກຄີສູ້ຮົບລະຫວ່າງ ນ ປະເທດໃນອິນດູ ຈີນກັບສະຫະພາບໂຊວຽດ, ກັບບັນດາປະເທດສັງຄົມນິຍົມອ້ອມໆ ແລະເພື່ອນມິດຢູ່ໃນໂລກ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ເພີ່ມທະວີຢ່າງບໍ່ ຢຸດຢັ້ງ.

ໃນ ๑๕ ປີແຫ່ງທ້າຍສະຕະວັດນີ້, ການຕໍ່ສູ້ຊິ່ງຊັ້ນໃນຂອບ ເຂດທົ່ວໂລກຍັງຈະສືບຕໍ່ພັດແປໄປຢ່າງຊຸເດືອດ, ຂຽວຂາດ ແລະ ສັບສົນ, ແຕ ເປັນອັນເໝນອນວ່າ ມັນຈະນຳໄປເຖິງການປ່ຽນແປງ ອັນເລິກເຊິ່ງທີ່ເປັນຜົນດີໃຫ້ແກ່ການປະຕິວັດ ແລະສັນຕິພາບ. ເຖິງ ເໝນວ່າ ພວກຈັກກະພັດ ແລະກຳລັງປະຕິການຈະຕິດຂວາງກີດກັ້ນປະ ຫວັດສາດໄວ້ປານໃດກໍຕາມ, ແຕ່ວັດທະນາການຂອງປະຫວັດສາດ ເໝືອນດັ່ງຈະສືບຕໍ່ກ້າວໄປໜ້າຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງເຊັ່ນ ຕາມທາງຮ່ອງຮອຍຂອງຍຸກ ສະໄໝ ເຊິ່ງເປັນຍຸກສະໄໝແຫ່ງການຂ້າມຜ່ານຈາກທຶນນິຍົມໄປສູ່ສັງ ຄົມນິຍົມໃນຂອບເຂດທົ່ວໂລກ.

๔)- <u>ນະໂຍບາຍຕ່າງປະເທດຂອງພັກ ແລະລັດເຮົາ</u>.

ສະຫາຍ ທີ່ຮັກແພງທັ້ງຫລາຍ !

ໃນຊຸມປີທີ່ຜ່ານມາ, ໂດຍປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕ່າງປະເທດ ອັນຖືກຕ້ອງຂອງພັກ, ພວກເຮົາໄດ້ເຊີດຊູຄັນທຸງເອກະລາດ, ເປັນ ເຈົ້າຕົນເອງ ແລະສັນຕິພາບຢ່າງໜັ; ສົມທົບກຳລັງແຮງຂອງຕົນ

ເອງກັບກຳລັງແຮງຂອງປຸກສະໄໝ, ສົມທົບລັດທິຮັກຊາດອັນແທ້ຈິງ ກັບລັດທິສາກົນ ສ້າງຄົນນິຍົມອັນຜອງໃສ, ປົກໜັ້ນໃນຫລັກໜັ້ນທີ່ເປັນ ຫລັກການ, ຈຳແນກມິດ ແລະສັດຕູຢ່າງຈະແຈ້ງ,ບຳບຳເປ ລະທ່ວງ ຍຸດທະສາດກັບຍຸດໂທບາຍ, ຮຸ້ໜູນໃຊ້ຍຸດໂທບາຍ ຢ່າງຄອງແຄ່ວນ້ ນວນ. ຍ້ອນແນວນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງສາມາດຍາດແຍ່ງຄວາມເປັນໃຈ, ການສະໜັບສະໜຸນ ແລະການຊ່ວຍເຫລືອຂອງບັນດາປະເທດສ້ງຄົມນິ ຍົມອ້າຍນ້ອງ ແລະເພື່ອນມິດໃນໂລກໄດ້, ທັ້ນ້າງກົ່ນຊຸບາຍ ແລະ ການບຸກໂຈມຕີ ງ ດປິດ, ການລວງລະເມີດອະທິປະໄຕ ແລະ ຜົ ແຜ່ນິນອັນຄົບຖ້ວນຂອງປະເທດເຮົາ, ການເຄື່ອນໄຫວນ້າງ ເພທຳ ລາຍໃນຫລາຍດ້ານ ແລະເລຫລ ມເຫ ງແຫ ກຂອງສັດຕູ, ປົກປັກຮັກ ສາສັນຕິພາບຂອງປະເທດຊາດໄວ້ໄດ້, ສ້າງເງື່ອນໄຂອັນສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ ແລະ ສ້າງສ້ງຄົມນິຍົມ ຂອງ ປະຊາຊົນເຮົາ, ເປີດກ ວ້າງການພົວພັນ ແລະການຮ ວມມືກັບຫລາຍ ປະເທດໃນໂລກ. ຄຸນະບິດຊາດຂອງປະເທດເຮົາໃນເວທີສາກົນ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ, ອິດທິພົນຂອງພັກເຮົາ ກ ໄດ້ເພ ີ່ມ ້ນ, ພວກ ເຮົາ ກ ໄດ້ປະກອບສ ວນນັບມ ນັບຫລາຍ ເຂ ້າໃນການ ຕ ສູ ຮ ວມກັນຂອງ ປະຊາຊົນໃນໂລກ ເພ ື່ອສັນຕິພາບ ແລະຄວາມກ າວໜ ້າທາງສ ງຄົມ.

ທິດທາງ ແລະໜ ້າທ ີ່ຂະຫ ຍາຍເສດຖະກິດ-ສ ງຄົມ ໃນຊຸມປ ໍ ໜ ້າມ ້ເ ອງ ເປັນສ ່ງ ກ ຳນົດນະໂຍບາຍຕ າງປະເທດຂອງພັກເຮົາ ເ ົ ່ງ ຈຸດໝາຍຂອງມັນແມ ນສ ້າງບັນດາ ເ ື ່ອນໄຂສາກົນອັນສະດວກ ເພ ື ່ອໃຫ ພວກເຮົາ ປະຕິບັດສ ງໜ ້າທ ີ ່ຍຸດທະສາດໃຫ ້ໄ ດ ້ເ ປັ ນ ຢ ່ າ ງ ດ ີ , ພ ອ ມ ກ ັ ນ

ນັ້ນ ກໍເຮັດລ້ອມພັນທະສາກົນອັນສູງສົ່ງຂອງຕົນ.

ພວກເຮົາຢືນຢັ້ນວ່າການເພີ່ມທະວີ ແລະປັບປຸງຄວາມສາມັກຄີເພບສູ້ຮົບຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ການເປີດກວ້າງການຮ່ວມມືຮອບດ້ານກັບ ຫວຽດນາມ, ກຳປູເຈຽ, ກັບສະຫະພາບໂຊວຽດ ແລະ ບັນດາປະ ເທດສັງຄົມນິຍົມອ້າຍນ້ອງອື່ນໆ ເປັນແນວທາງຕາງປະເທດອັນສະ ເພີ່ນສະເພີປາຍຂອງພັກ ແລະລັດເຮົາ, ເປັນປັດໄຈຕັດສິນອັນໜຶ່ງ ສຳລັບໄຊຊະນະຂອງປະຊາຊົນເຮົາ ໃນໄລຍະປະຕິວັດສະເພາະໜ້າ ແລະຍາວນານ.

ບົດຮຽນທາງປະຫວັດສາດແຫ່ງການຕໍ່ສູ້ຂອງປະຊາຊົນເຮົາ, ປະຊາຊົນຫວຽດນາມ ແລະປະຊາຊົນກຳປູເຈຽໃນຫລາຍສິບປີທີ່ຜ່ານ ມາ ກໍໃນພິດຕິກຳແຫ່ງການປະຕິວັດຂອງ ມີ ປະເທດໃນ ຊ ປີ ມ ລ້ວນແຕ່ພິສູດໃຫ້ເຫັນວ່າ ຄວາມສາມັກຄີສູ້ຮົບ, ສາຍພົວພັນເພບ ພິເສດ ແລະການຮ່ວມມືຮອບດ້ານລະຫວ່າງປະເທດທັງສາມ ເປັນບັນ ຫາທີ່ມີຄວາມໝາຍເປັນຕາຍຕໍ່ຊະຕາກຳຂອງແຕ່ລະປະເທດ, ເປັນ ກົດເໝ ແຫ່ງການຂະຫຍາຍຕົວຂອງການປະຕິວັດ ຂອງທັງສາມປະ ເທດ ແລະກໍເປັນເງື່ອນໄຂຈຳເປັນ ເພື່ອພ້ອມກັນເຮັດລ້ອມພັນທະ ປະຫວັດສາດປົກປັກຮັກສາປ້ອມດ່ານໜ້າຂອງສັງຄົມນິຍົມຟ້າຊີ ອ້ານ ເມ ໄວ້ໃຫ້ໝັ້ນຄົງ. ພາຍໃຕ້ແສງສະຫວ່າງ ຂອງກອງປະຊຸມຂັ້ນສູດ ຍອດຂອງ ມ ປະເທດລາວ-ຫວຽດນາມ-ກຳປູເຈຽ ທີ່ດຳເນີນຢູ່ ນະ ຄອນຫລວງວຽງຈັນ ເມື່ອເດືອນ ກຸມພາ ໝຽມ, ການເປີດກວ້າງ ການຮ່ວມມືຮອບດ້ານ ລະຫວ່າງ ມ ປະເທດ, ລະຫວ່າງຂະໜ

ການຕ່າງໆ ແລະທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ດ້ວຍກັນ ໃນຂົງເຂດເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ,ວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກ, ການປະສານສົມທົບກັນ ຢ່າງ ເໝາະແໝ່ໃນການເຄື່ອນໄຫວຕ່າງປະເທດ ແລະອື່ນໆ ນັ້ນ ເປັນບັນ ດາຮູບການທີ່ເຮັດໃຫ້ການພົວພັນແບບພິເສດລະຫວ່າງ ນ ປະເທດ ພວກເຮົາຈຸດົ່ນຮ່ວມຂຶ້ນໃໝ່ ແລະ ເປັນການເພີ່ມທະວີຄວາມເຂົ້າອົກ ເຂົ້າໃຈກັນ, ຄວາມໄວ້ເນື້ອເຊື່ອຖືກັນ,ຊ່ວຍເຫລືອກັນ ແລະ ເພີ່ມ ເຕີມໃຫ້ກັນໃນພາລະກິດປະຕິວັດຂອງແຕ່ລະປະເທດ,ເປັນການເພີ່ມ ທະວີຄວາມເປັນເອກະພາບກັນສູງທາງດ້ານການເມືອງລະຫວ່າງພັກ ທັງສາມ ແລະປະເທດທັງສາມ. ໃນຊຸມປີໜ້ານີ້, ໜ້າທີ່ຂອງພວກ ເຮົາເນັ້ນເພີ່ມທະວີຄວາມສາມັກຄີສູ້ຮົບ,ເປີດກວ້າງການຮ່ວມມືຮອບ ດ້ານກັບທ່ານ ແລະກຳປູເຈ ເພີ່ມອີກ, ເຮັດໃຫ້ການຮ່ວມມືດ້ານ ການຄ້າ ນັບມື້ນັບເພີ່ມເຂົ້າສູ່ລວງເລິກ,ເຮັດໃຫ້ມັນທັງມີຄຸນນະພາບ ແລະທັງມີປະສິດທິຜົນຍິ່ງໆ ຂຶ້ນ,ສ້າງ ເປັນກຳລັງແຮງສັງລວມ ເພື່ອ ຍາດເອົາໄຊຊະນະມາໃຫ້ພາລະກິດປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ ແລະ ກໍ່ສ້າງສັງຄົມນິຍົມໃນແຕ່ລະປະເທດ, ເຮັດໃຫ້ ນ ປະເທດໃນອິນດູ ຈີນ ເສີມຂະຫຍາຍບົດຍາດອັນຕ້ານໜ້າຂອງຕົນຕໍ່ສັນຕິພາບ,ສະຖຽນລະ ພາບຢູ່ໃນອາຊີອາຄະເນ, ກໍ່ຕໍ່ສັນຕິພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພໃນ ໂລກ.

ຈາກເວທີອັນຄຶກຄຶນນີ້, ພວກເຮົາຂໍສະແດງຄວາມຊົມເຊີຍ ຢ່າງສຸດອົກສຸດໃຈ ຕໍ່ຜົນງານອັນໃຫຽ່ຫລວງຂອງຊົນຊັ້ນກຳມະກອນ, ແລະປະຊາຊົນທ່ານອ້າຍນ້ອງໃນການສ້າງສາສັງຄົມນິຍົມແລະ

ປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ ອັນເສນຮັກຂອງຕົນ. ພວກເຮົາຂໍຈອຍ
ພອນໃຫ້ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຄັ້ງທີ ⅄⅄ ທີ່ຈະມາເຖິງນີ້ ຂອງພັກກອມ
ມຸນິດຫວຽດນາມທີ່ມີກຽດສະຫງ່າ ຈົ່ງໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດຢ່າງງົດງາມ.
ພວກເຮົາ ຂໍຊົມເຊີຍຢ່າງສຸດອົກສຸດໃຈ ຕໍ່ຜົນສຳເລັດອັນໃຫຽ່ຫລວງ
ຂອງຊົນຊັ້ນກຳມະກອນ ແລະ ປະຊາຊົນກຳປູເຈຽ ອ້າຍນ້ອງໃນການ
ສ້າງສາປະເທດຊາດຄືນໃໝ່, ໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ເສີມຂະ
ຫຽາຍໝາກຜົນຂອງການປະຕິວັດທີ່ຍາດມາໄດ້, ຈອຍພອນໃຫ້ບັນດາ
ສະຫາຍກຳປູເຈຽຈົ່ງໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດອັນໃຫຽ່ຫລວງກວ້າງເກົ່ງ ໃນ
ການປະຕິບັດບັນດາໜ້າທີ່ທີ່ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຄັ້ງທີ ⅄⅄ ຂອງພັກປະຊາ
ຊົນປະຕິວັດກຳປູເຈຽວ່າງ ໆ ອກ.

ພວກເຮົາຮັບຮູ້ຢ່າງເລິກເຊິ່ງສະເໝີວ່າ ສະຫະພາບ ໂຊວຽດ
ເປັນສຳພັນທະມິດຍຸດທະສາດ, ເປັນບວນອີງທີ່ໄວ້ໃຈໄດ້ຂອງພວກ
ເຮົາ. ການຜູກພັນຢ່າງໝັ້ນໝຽວກັບສະຫະພາບ ໂຊວຽດ ເປັນຫລັກ
ການຍຸດທະສາດການຕ່າງປະເທດຂອງພັກ ແລະ ລັດເຮົາຕະຫລອດ
ມາ. ຕັ້ງແຕ່ໂດ ມາ, ສະເພາະຢ່າງຍິ່ງເໝນໃນ ໑໐ ປີກ່ອນ
ນີ້, ໄຊຊະນະທຸກປະການຂອງການປະຕິວັດປະເທດເຮົາເໝນຍຸ້ສາ
ມາດຕັດແຍກອອກຈາກການເປັນໃຈ, ການສະໜັບສະໜຸນ, ການຊ່ວຍ
ເຫລືອອັນປະເສີດ ແລະບົນຈິດໃຈຖານສະຫາຍດ້ວຍກັນຂອງພັກກອມ
ມຸນິດແຫ່ງສະຫະພາບ ໂຊວຽດ,ຂອງລັດ ແລະປະຊາຊົນ ໂຊວຽດອ້າຍ
ນອງ. ການໄປຢ້ຽມຢາມກັນ ແລະການແລກປ່ຽນຄວາມຄິດຄວາມ
ເຫັນກັນລະຫວ່າງຜູ້ນຳຂັ້ນສູງຂອງພັກ ແລະລັດ,ຂອງບັນດາອົງການ

ຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນຂອງປະເທດທັງສອງ, ການພົວພັນຮ່ວມມືກັນທີ່ນັບມື້ນັບເປີດກວ້າງໃນຂົງເຂດເສດຖະກິດ,ວັດທະນະທຳ,ວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກ ແລະ ວຽກງານລະອຽດອີກຫລາຍຢ່າງນັ້ນ ເປັນການ ສະແດງອອກເຖິງຄວາມສາມັກຄີ, ຄວາມເປັນເອກະພາບໃນລະດັບສູງ ລະຫວ່າງພັກທັງສອງ,ເຖິງການພົວພັນມິດຕະພາບອັນສະໜິດເໜັ້ນລະຫວ່າງປະເທດທັງສອງ ລາວກັບສະຫະພາບໂຊວຽດ. ສຳລັບຝ່າຍຕົນ, ພວກເຮົາຈະຮຳຮຽນ ແລະ ໝູນໃຊ້ບັນດາບົດຮຽນອັນປະເສີດຂອງສະຫະພາບໂຊວຽດ,ນຳໃຊ້ເປັນຢ່າງດີ ແລະມີປະສິດທິຜົນກວ່າເກົ່າກ່ຽວກັບການຊ່ວຍເຫລືອອັນໃຫຍ່ຫລວງຂອງສະຫະພາບ ໂຊວຽດ.

ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ພັກເຮົາສະແດງຄວາມສະໜັບສະໜຸນຢ່າງສົມບູນຕໍ່ໂຄງການຂອງພັກສະບັບຮຽບຮຽງໃໝ່ ທີ່ຮັບຮອງເອົາໂດຍກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີ ຫ ຂອງພັກກອມມູນິດແຫ່ງສະຫະພາບ ໂຊວຽດ, ຖືວ່າອັນນັ້ນ ເປັນການປະກອບສ່ວນທີ່ສຳຄັນອັນໜຶ່ງ ເຂົ້າໃນຄັງທິດສະດີມາກ-ເລນິນ, ເຂົ້າໃນຍຸດທະສາດ ແລະ ຍຸດໂທບາຍຂອງຂະບວນການກອມມູນິດ ແລະກຳມະກອນສາກົນ,ເຂົ້າໃນບັນດາບົດຮຽນຂອງລັດທິສັງຄົມນິຍົມຕົວຈິງ. ພັກເຮົາສະໜັບສະໜຸນຢ່າງສົມບູນຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມອັນບໍ່ຫຼ້ຽງຫຼ້ຽເມື່ອຍ, ຫລັກໝັ້ນອັນເປັນຫລັກການ ແລະບັນດາຂໍ້ເລີ່ມອັນສຳຄັນຂອງສະຫະພາບ ໂຊວຽດ ອັນເໝາະສົມຕໍ່ການຂອງເສັ້ນປະກອບອາວຸດ,ລົບລ້າງໄພອັນຕະລາຍແຫ່ງສົງຄາມນິວເຄຍເລ ເພື່ອສັນຕິພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງບັນດາປະຊາຊາດ ເຊິ່ງສະແດງອອກຢ່າງເດັ່ນຊັດ ໃນການຕ່ອາຍຸໂຈະການທົດລອງອາ

ອຸດົມຄະເລຽແຕ່ຝ່າຍດຽວເຖົ່າ ນັ້ ຄັ້ງ ແລະ ຫລັກພັ້ນຍັ ຄືກຕ້ອງ ຂອງສະຫະພາບ ໂຊວຽດໃນການພົ້ ປະເຈລະຈາ ຢູ່ທີ່ເຮຽຊາວົກ.

ພວກເຮົາມີຄວາມປິຕິຍິນດີ ທີ່ເຫັ ວ່າ ໃນປະຈຸບັ ນີ້ ສາຍພົວພັ ນລະຫວ່າງ ປະເທດເຮົາ ກັ ບ ບັ ນດາ ປະເທດສັ ງຄົ ມນິ ຍົ ມ ອ້ າຍນ ຸ ້ ອງ ນ ຶ ່ ງ ນ ັ ້ ນ ມ ັ ້ ນ ຄ ົ ງ ແ ລ ະ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ຕ ົ ວ ຢ ່ າ ງ ຈ ິ ງ ຈ ັ ງ ຫ າ ມ . ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຍ ິ ນ ດ ີ ຢ ່ າ ງ ສຸ ດ ອ ິ ກ ສຸ ດ ໃ ຈ ຕ ໍ ່ ຜ ົ ນ ສ ຳ ເ ລ ັ ດ ຂ ອ ງ ກ ອ ງ ປ ະ ຊ ຸ ມ ໃ ຫ ຍ ່ ຂ ອ ງ ບ ັ ນ ດ າ ພ ັ ກ ອ ້ າ ຍ ນ ອ ງ ໃ ນ ວ ິ ງ ຄ ະ ນ າ ຍ າ ດ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ເ ຊ ິ ່ ງ ໄ ດ ້ ຖ ອ ດ ຖ ອ ນ ບ ົ ດ ຮ ຽ ນ ອ ັ ນ ລ ຸ ້ ຄ ົ ມ ຄ ່ າ ແ ລ ະ ປ ະ ເ ສ ີ ດ ໃ ນ ກ ານ ກ ໍ ່ ສ ້ າ ງ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ . ດ ້ ວ ຍ ສ ະ ຕ ິ ເ ພ ່ ິ ງ ຕ ົ ນ ເ ອ ງ , ສ ້ າ ງ ຄ ວ າ ມ ເ ຂ ັ ້ ມ ແ ຂ ງ ດ ້ ວ ຍ ຕ ົ ນ ເ ອ ງ , ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ພ ະ ຍ າ ຍ າ ມ ຊ ຸ ດ ຄ ົ ້ ນ ຄ ວ າ ມ ຈ າ ດ ສ າ ມ າ ດ ນ ັ ້ ນ ອ ອ ນ ຂ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ຊ າ ດ ແ ລ ະ ກ ຳ ລ ັ ງ ແ ຮ ງ ຂ ອ ງ ຕ ົ ນ ເ ອ ງ , ເ ສ ີ ມ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ຄ ຸ ນ ປ ະ ໂ ຫ ຍ ດ ແ ຫ ່ ງ ກ ານ ຊ ວ ຍ ເ ຫ ລ ື ອ ຂ ອ ງ ບ ັ ນ ດ າ ປ ະ ເ ທ ດ ອ ້ າ ຍ ນ ອ ງ ເ ຂ ົ ້ າ ໃ ນ ພ າ ລ ະ ກ ິ ດ ປ ົ ກ ປ ັ ກ ຮ ັ ກ ສ າ ປ ະ ເ ທ ດ ຊ າ ດ ແ ລ ະ ກ ໍ ່ ສ ້ າ ງ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ຂ ອ ງ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ເ ຮ ົ າ .

ພັ ກ ເ ຮ ົ າ ຈ ະ ເ ຮ ັ ດ ສຸ ດ ຄ ວ າ ມ ສ າ ມ າ ດ ຂ ອ ງ ຕ ົ ນ ປ ະ ກ ອ ບ ສ ່ ວ ນ ເ ຂ ົ ້ າ ໃ ນ ກ ານ ເ ພ ີ ່ ມ ທ ະ ວ ີ ຄ ວ າ ມ ສ າ ມ ັ ກ ຄ ີ ເ ປ ັ ນ ເ ອ ກ ະ ພ າ ບ ຂ ອ ງ ຂ ະ ບ ວ ນ ກ ານ ກ ອ ມ ມ ຸ ນ ິ ດ ແ ລ ະ ກ ຳ ນ ະ ກ ອ ມ ສ າ ກ ິ ນ ິ ຍ ິ ມ ຖ ານ ລ ັ ດ ທ ິ ມ າ ກ - ເ ລ ນ ິ ນ ແ ລ ະ ລ ັ ດ ທ ິ ສ າ ກ ິ ນ ກ ຳ ມ າ ຊ ີ ບ .

ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ໄ ດ ້ ເ ພ ີ ່ ມ ທ ະ ວ ີ ກ ານ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ມ ິ ດ ຕ ະ ພ າ ບ ແ ລ ະ ກ ານ ຮ ່ ວ ມ ມ ື ກ ັ ບ ບ ັ ນ ດ າ ປ ະ ເ ທ ດ ຮ ່ ວ ມ ມ ຸ ນ , ສ ະ ເ ພ າ ະ ຢ ່ າ ງ ຍ ິ ່ ງ ເ ມ ນ ກ ັ ບ ອ ິ ນ ເ ດ ຍ ເ ຊ ິ ່ ງ ເ ປ ັ ນ ປ ະ ເ ທ ດ ທ ີ ່ ໄ ດ ້ ມ ີ ກ ານ ອ ຸ ທ ິ ດ ຢ ່ າ ງ ໃ ຫ ຍ ່ ຫ ລ ວ ງ ເ ຂ ົ ້ າ ໃ ນ ຂ ະ ບ ວ ນ ກ ານ ບ ັ ນ ດ າ ປ ະ ເ ທ ດ ຮ ່ ວ ມ ມ ຸ ນ . ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຍ ິ ນ ດ ີ ຢ ່ າ ງ ສຸ ດ ອ ິ ກ ສຸ ດ ໃ ຈ

ຕໍ່ໄປຂະນະຂອງກອງປະຊຸມຂັ້ນສຸດຍອດຄັ້ງທີ ๗ ຂອງຂະບວນການ
ບັນດາປະເທດ ບ່ອນຸ ທີ່ໄດ້ເປັນເອກະສັນກັນຢ່ານໜຸ້ ໃນ ຫລັກການອັນຖືກຕ້ອງຂອງຂະບວນການຄື: ສາມັກຄີຕ້ານຈັກກະ
ພັດນິຍົມ, ກອນຕ້ານລັກກະພັດອາເມລິກາ, ຕ້ານບັນດາອິດທິກຳ
ລັງປະຕິການສາກົນ, ຕ້ານລັດທິລາເມືອງຂັ້ນເກົ່າ ແລະໃໝ, ຕ້ານ
ການຊ່ວງເສ້ງປະກອບອາວຸດ, ເພື່ອສັນຕິພາບ, ຄວາມປອດໄພສາ
ກົນ ແລະເພື່ອການພັດທະນາ, ເພື່ອລະບຽບເສດຖະກິດສາກົນໃໝ່ທ
ຖືກຕ້ອງ ແລະຍຸດຕິທຳ.

ພວກເຮົາສະໜັບສະໜຸນຢ່ານແຂງແຮງ ຕໍ່ການຕໍ່ສູ້ອັນເປັນທຳ
ຂອງປະຊາຊົນເກົາຫລີ ທີ່ເໜ້ໃສ່ເຕົ້າໂຮມປະເທດຊາດໂດຍສັນຕິ,
ປາສະຈາກການແຊກແຊງຈາກພາຍນອກ. ພວກເຮົາຢືນຢູ່ຝ່າຍປະ
ຊາຊົນອັນການິສະຕ້ານໃນພາລະກິດປົກປັກຮັກສາພາກໜ້ຂອງການປ
ຕິວັດເດືອນ ເມສາ, ຕ້ານສົງຄາມເຍຍ້ຍ ປະກາດຂອງພວກລັກກະ
ພັດ ແລະພວກປະຕິການ.

ພວກເຮົາສະໜັບສະໜຸນຢ່ານແຂງແຮງ ຕໍ່ການຕໍ່ສູ້ຂອງປະຊາ
ຊົນອາຊີ, ອາຝະລິກກາ ແລະ ອາເມລິກາລາຕິນ ຕ້ານນະໂຍບາຍ
ແຊກແຊງ ແລະຮຸກຮານ, ນະໂຍບາຍລາເມືອງຂັ້ນເຍຍ້ຍໃໝ່ຂອງລັກ
ກະພັດອາເມລິກາ; ເດັດດຽວກາວປະນາມອາເມລິກາທີ່ດຳເນີນສົງ
ຄາມເຍຍ້ຍ ປະກາດຕ້ານນິກາລາກວາ ແລະທີ່ດຳເນີນການປາບປາມ
ຂະບວນການປົດປ່ອຍແຫ່ງຊາດ; ເດັດດຽວກາວປະນາມການ
ເຄື່ອນໄຫວຍຸກໂຈມຕີທາງການທະຫານ ຂອງອາເມລິກາ ຕ່ໍ ; ຄັດ

ຄ້ານຢ່າງເຄັ່ງຂຶ້ນ ຕໍ່ການເຄື່ອນໄຫວເກາະຜິດຂອງອຳນາດການປົກ
ຄອງອັງກິດຕໍ່ຊີລີ. ພວກເຮົາສະໜັບສະໜຸນຢ່າງສົມບູນຕໍ່ພາລະກິດອັນ
ເປັນທຳຂອງປະຊາຊົນອາຣາບປາແລັດສະຕິນ ແລະປະຊາຊົນບັນດາ
ປະເທດອາຣາບອື່ນໆ ຕ້ານພວກຊີໂອນິດອິດສະລາແອນ, ຜູ້ເປັນລູກ
ແຫລ້ງຕົ້ນຕີຂອງຈັກກະພັດອາເມລິກາ. ພວກເຮົາຢືນຢູ່ທາງຝ່າຍປະ
ຊາຊົນຜິວດຳໃນອາຝະລິກາໃຕ້ ແລະປະຊາຊົນມາມີບີ, ປະຊາຊົນ
ບັນດາປະເທດເມອໜ້າ ຢູ່ອາຝະລິກາຕອນໃຕ້, ຕ້ານນະໂຍບາຍ
ປາບປາມ, ກົດການຮ້າຍ, ແຊກແຊງ ແລະຮຸກຮານຂອງລະບອບຈຳ
ໜ່ວຍເຊື້ອຊາດຜິວພັນປະເຣດ໌ຣິອາ.

ພວກເຮົາເດັດດ່ຽວສະໜັບສະໜຸນການຕໍ່ສູ້ ຂອງຂະບວນການ
ກຳມະກອນ ແລະປະຊາຊົນຜູ້ອອກແຮງງານ ໃນບັນດາປະເທດທຶນນິ
ຍົມທີ່ຂະຫຽາຍຕົວ ເພື່ອສັນຕິພາບ, ປະຊາທິປະໄຕ, ເພື່ອສິດແຫ່ງ
ການດຳລົງຊີວິດ ແລະຄວາມກ້າວໜ້າທາງສັງຄົມ.

ໂດຍເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຜ່ານຄວາມຫຍຸ້ງຍາກລຳບາກແລະການເສ
ຍສະລະໃນການຕໍ່ສູ້ຕ້ານຈັກກະພັດຜູ້ຮຸກຮານ ເປັນເວລາຫລາຍສິບປີ
ມາແລ້ວນັ້ນ ໃນຊຸມມື້ ປະຊາຊົນເຮົາມີຄວາມປາຖະໜາຢ່າງແຮງກ້າ
ທີ່ສຸດໃນການມີຊີວິດຢູ່ໃນສັນຕິພາບ ເພື່ອອອກແຮງສ້າງສາປະເທດ
ຊາດບ້ານເມືອງຂອງຕົນ. ຍອມເຫດຜົນດັ່ງກ່າວນັ້ນເອງ ພັກ ແລະ
ລັດເຮົາຈຶ່ງຖືເອົາໜ້າທີ່ສູ້ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາສັນຕິພາບຢູ່ໃນອາຊີອາ
ຄະເນ, ໃນອາຊີ-ປາຊີຟິກ ແລະ ໃນໂລກ ເປັນໜ້າທີ່ອັນສຳຄັນຢ່ຶ
ຂອງທ້ອພັກ, ທ້ອປວງຊົນເຮົາ. ພວກເຮົາຖືວ່າ ການປ່ອນແປງການ

ພິທີພັນລະທາງ ສະຫະພາບໂຊວຽດກັບຈີນໃຫ້ດີຂຶ້ນເປັນກ້າວໃໝ່, ການເຮັດໃຫ້ການພົວພັນລະຫວ່າງ ຫວຽດນາມ ກັບຈີນ ຄືນສູ່ສະພາບປົກກະຕິ, ການກ້າວສາຍພົວພັນທີ່ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງຮັບເອົາໄດ້ລະຫວ່າງບັນດາປະເທດໃນອິນດູຈີນ ກັບບັນດາປະເທດອາຊຽນ ແລະມາດຕະການອື່ນໆ ທີ່ສະຫະພາບໂຊວຽດສະເໜີອອກມານັ້ນ ເໝນອນວ່າຈະເປັນການປະກອບສ່ວນຢ່າງສຳຄັນເຂົ້າໃນສັນຕິພາບ ແລະຄວາມປອດໄພຢູ່ອາຊີ-ປາຊີຟິກ.

ພວກເຮົາຈະເຮັດສຸດຄວາມສາມາດຂອງຕົນ ຮ່ວມກັບສາທາລະນະລັດສັງຄົມນິຍົມຫວຽດນາມ ແລະສາທາລະນະລັດປະຊາຊົນກຳປູເຈຍ ເພື່ອເລັ່ງລັດໃຫ້ມີການພົບປະຫາລືກັນ ລະຫວ່າງບັນດາປະເທດໃນອິນດູຈີນ ກັບບັນດາປະເທດອາຊຽນ, ພ້ອມແລ້ວຈະຮ່ວມມືກັບບັນດາປະເທດອາຊຽນ ແລະກັບປະເທດອື່ນໆ ໃນພາກພື້ນ ເພໃສ່ພ້ອມກັນສ້າງອາຊີອາຄະເນໃຫ້ເປັນພາກພື້ນແຫ່ງສັນຕິພາບ, ສະຖຽນລະພາບ,ມິດຕະພາບ ແລະການຮ່ວມມື, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນພາລະກິດສັນຕິພາບຢູ່ອາຊີ-ປາຊີຟິກ ແລະໃນໂລກ.

ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ແລະ ພະລາຊະອານາຈັກໄທ ເປັນປະເທດບ້ານໃກ້ເຮືອນຄຽງທີ່ມີຊາຍແດນຮ່ວມກັນ ๑.๗๐๐ ກິໂລແມັດ, ປະຊາຊົນປະເທດທັງສອງເຄີຍມີສຳພັນທະໄມຕີອັນດີງາມບ້ານພີ່ເມືອງນ້ອງນຳກັນມາແຕ່ໂບຮານນະການ. ປະຊາຊົນປະເທດທັງສອງລ້ວນແຕ່ມີຄວາມມຸ່ງມາດປາຖະໜາອັນແຮງກ້າໃນການຢູ່ຮ່ວມກັນໂດຍສັນຕິ, ມິໄມຕີ່ກັນ, ຕ້ານກົນອຸບາຍອັນ

ເລິກແລ້ວ ໂຫດຫ້ຽມຂອງພວກປະຕິການຂວາຈັດໄທທີ່ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດກັບ
ພວກຈັກກະພັດ ແລະ ພວກປະຕິການສາກົນ ກໍ່ຄວາມອາຄາດ
ໝາງລຸ ໜ້ວາງຊາດ, ອັນເປັນການທຳລາຍມິດຕະພາບທີ່ເປັນມູນເຊື້ອ
ລະຫວ່າງປະຊາຊົນປະເທດທັງສອງ ລາວ ແລະໄທ. ທຸກການກະ
ທຳທີ່ເປັນການຟື້ນຄືນຄວາມມຸງມາດປາຖະໜາ ອັນຊອບທຳດັ່ງກ່າວນັ້ນ
ໄດ້ປະລາໄຊມາແລ້ວ ແລະຈະຕ້ອງປະລາໄຊຢ່າງເໝາະສົມ. ພວກ
ເຮົາເດັດດ່ຽວຕ້ານນະໂຍບາຍ ຂະຫຍາຍອາມາເຂດ ຂອງກຸ່ມປະຕິ
ການຂວາຈັດໄທ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຫຸບາຍໃຊ້ຄົນໄທເປັນຂອນຢົ້ນ ເພື່ອ
ທຳລາຍຜົນລະກົດຂ້ອງປະເທດຊາດ ໃນສັນຕິພາບ ຂອງປະຊາຊົນ
ເຮົາ. ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ໄດ້ສະແດງ
ໃຫ້ເຫັນຫລັກໝັ້ນອັນຄົງທ້ວ ແລະ ທ່າທີທົ່ວເຈຕະນາດີຂອງຕົນມາ
ຫລາຍຄັ້ງແລ້ວ, ຍາມໃດກໍ່ມີຄວາມຫວັງຢາກຂະຫຍາຍ ແລະ ເພີ່ມ
ທະວີການພົວພັນລະຫວ່າງປະເທດທັງສອງບົນພື້ນຖານແຫ່ງຄະແໜນ
ການຮ່ວມລາວ-ໄທ ๘ ສະບັບ ເດືອນມັງກອນ ແລະເດືອນ ເມສາ
ປີ ໜຶ່ງ. ພວກເຮົາຖືວ່າ ທຸກໆ ບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນການພົວພັນ
ລະຫວ່າງປະເທດທັງສອງ ລ້ວນແຕ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ ແລະຕ້ອງໄດ
ຮັບການແກ້ໄຂດ້ວຍການເຈລະຈາ ບົນຈິດໃຈແຫ່ງການເຂົ້າໃຈກັນ
ແລະເຄົາລົບເຊິ່ງກັນ ແລະກັນ. ລັດຖະບານລາວ ພ້ອມເລ້ວຈະ
ເຮັດສຸດຄວາມສາມາດຂອງຕົນ ເໝໃສ່ສ້າງເງື່ອນໄຂອັນສະດວກໃຫ
ແກ່ການ ເພີ່ມທະວີຄວາມເຂົ້າໃຈເຂົ້າໃຈກັນ ແລະ ເຊື່ອໝັ້ນກັນລະ
ຫວ່າງປະເທດທັງສອງ.

ຕ່ໍລິມ, ພວກເຮົາມີຄວາມແໜ່ງຖ່ະໜ່ວມມິດຕະພາບກັບປ່ະຊຸ
ຊົນຈີນຕ່ະຫລ່ອດມາ, ພວກເຮົາຢືນຢັນຢ່າງສ່ະໝ່ໍ້ຳສ່ະໝ່ໍເປ່ັນວ່າ
ຈ່ະບ່ໍລິດລ່ະໃນຄວາມຍ່ານ້ັນພ່ະຍຸ່ຍາມ ເພ່ື່ອຮັກສາມິດຕະພາບດັ່ງ
ກ່ າວນ້ັນ. ຈີນ ເປ່ັນປ່ະເທດໃຫ່ຍປ່ະເທດໜ່ຶ່ງ, ເປ່ັນສ່ະມາຊິກປ່ະ
ຈ່ຳຂ່ອງຄ່ະນ່ະມົນຕ່ີຄວາມໝ້ັນຄ່ົງແໜ່ງອ່ົງການສ່ະຫ່ະປ່ະຊ່ າຊ່ າດ, ມ່ີ
ຄວາມຮ້ັບຜ່ິດຊ່ອ ບ່ໍ່ສ້ັນຕ່ິພ່າບຢ່ ູ່ອ ່ າຊ່ ີ-ອ ່ າຄ່ະເນ, ອ ່ າຊ່ ີ-ປ ່ າຊ ີ ຟ ິ ກ ແລ ະ
ໃນໂລກ. ພວກເຮົາຫວ່ັງວ່າ ການພ່ົວພ້ັນລ່ະຫວ ່ າ ງ ປ ະ ເທ ດ ເຮ ົ າ ກ ັ ບ
ສ ່ າ ທ າ ລ ຸ ນ ະ ລ ັ ດ ປ ະ ຊ ່ າ ຊ ົ ນ ຈ ີ ນ ຈ ະ ກ ັ ບ ຄ ືນ ສ ູ ່ ສ ະ ພ າ ບ ປ ົ ກ ກ ະ ຕ ິ ບ ຸ ນ ້ ໍ ຳ
ຕ ່ າ ມ ແ ໜ ່ ງ ກ ານ ເ ຄ ົ ່ າ ລ ິ ບ ເ ອ ກ ະ ລ າ ດ , ອ ະ ທ ິ ປ ະ ໄ ຕ ແ ລ ະ ຜ ົ ນ ແ ໜ ່ ມ ຖ ິ ນ
ອ ັ ນ ຄ ິ ບ ຖ ່ ວ ນ ຂ ອ ງ ກ ັ ນ , ບ ່ ໍ ແ ຊ ກ ແ ຊ ງ ເ ຂ ົ ່ າ ວ ຽ ກ ງ ານ ພ າ ຍ ໃ ນ ຂ ອ ງ ກ ັ ນ ,
ບ ່ ໍ ຮ ຸ ກ ຮ ານ ກ ັ ນ , ສ ່ ະ ເ ໝ ີ ພ າ ບ ແ ລ ະ ຕ ່ າ ງ ຝ ່ າ ຍ ຕ ່ າ ງ ມ ີ ຜ ົ ນ , ຊ ່ ວ ຍ ເ ຫ ລ ່ ອ ກ ັ ນ
ໂ ດ ຍ ສ ັ ນ ຕ ິ . ອ ັ ນ ນ ້ ັ ນ ເ ປ ່ ັ ນ ສ ິ ່ ງ ສ ອ ດ ຄ ່ ອ ງ ຢ ່ າ ງ ສ ົ ມ ບ ຸ ນ ກ ັ ບ ຜ ົ ນ ປ ່ ະ ໂ ຫ ຍ ດ
ຂ ອ ງ ປ ະ ຊ ່ າ ຊ ົ ນ ປ ະ ເ ທ ດ ທ ັ ງ ສ ອ ງ , ກ ັ ບ ຜ ົ ນ ປ ່ ະ ໂ ຫ ຍ ດ ຂ ອ ງ ສ ັ ນ ຕ ິ ພ າ ບ ,
ສ ່ ະ ຖ ຽ ນ ລ ່ ະ ພ າ ບ ໃ ນ ອ ່ າ ຊ ່ ີ ອ ່ າ ຄ ່ ະ ເ ນ ແ ລ ະ ສ ັ ນ ຕ ິ ພ າ ບ ໃ ນ ໂ ລ ກ .

ໃ ນ ກ ານ ພ ົ ວ ພ ້ ັ ນ ກ ັ ບ ອ ່ າ ເ ມ ລ ິ ກ າ , ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ໄ ດ ສ ່ ະ ແ ດ ງ ໃ ຫ ້ ເ ຫ ັ ນ
ເ ຈ ຕ ະ ນ າ ດ ີ ຂ ອ ງ ຕ ົ ນ ດ ້ ວ ຍ ກ ານ ກ ະ ທ ຳ ຕ ົ ວ ຈ ິ ງ ມ າ ແ ລ ້ ວ , ສ ່ ະ ເ ພ າ ະ ຢ ່ າ ງ
ຍ ິ ່ ງ ເ ຊ ັ ນ ໃ ນ ກ ານ ຄ ົ ນ ຊ ອ ກ ຊ ່ າ ວ ອ ່ າ ເ ມ ລ ິ ກ າ ທ ີ ່ ຫ ຸ ້ ຍ ສ າ ບ ສ ູ ນ . ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ
ຫ ວ ່ ງ ໃ ຫ ້ ອ ່ າ ເ ມ ລ ິ ກ າ ປ ະ ລ ະ ກ ານ ເ ຄ ່ ື ອ ນ ໄ ຫ ວ ຕ ່ າ ງ ໆ ທ ີ ່ ເ ປ ັ ນ ກ ານ ແ ຊ ກ
ແ ຊ ງ ເ ຂ ົ ່ າ ກ ິ ດ ລ ະ ກ ານ ພ ່ າ ຍ ໃ ນ ຂ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ າ ເ ພ ່ ື ່ ອ ໄ ຂ ຊ ່ ອ ງ ທ ່ າ ງ
ໃ ຫ ້ ກ ານ ພ ົ ວ ພ ້ ັ ນ ລ ະ ຫ ວ ່ ່ າ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ທ ັ ງ ສ ອ ງ ຄ ືນ ສ ູ ່ ສ ະ ພ າ ບ ປ ົ ກ ກ ະ ຕ ິ ແ ລ ະ
ປ ັ ບ ປ ຸ ງ ກ ານ ພ ົ ວ ພ ້ ັ ນ ດ ັ ່ ງ ກ ່ າ ວ ນ ້ ັ ນ ໃ ຫ ້ ດ ີ ຂ ຶ ້ ນ ບ ົ ນ ພ ື ້ ນ ຖ ານ ຂ ັ ນ ຕ ິ ຫ ລ ັ ກ ການ

ແຫ່ງການຮ່ວມກັນ ໂດຍສັນຕິ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍການພົວພັນກັບທຸກ ປະເທດໃນ ໂລກ ໂດຍບໍ່ຈຳເໝ ກລະບວນການເມືອງ ແລະ ສັງຄົມແຕກຕ່າງກັນ ບົນພື້ນຖານແຫ່ງການເຄົາລົບເອກະລາດ, ອະທິປະໄຕຂອງກັນ, ສະ ເໝີພາບ ແລະຕ່າງຝ່າຍຕ່າງມີຜົນ.

ໂດຍເປັນພາຄີຂອງວົງຄະນາຍາດສັງຄົມນິຍົມແຫ່ງ ໂລກ, ໃນ ຖານະເປັນສະມາຊິກຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ຂະບວນ ການບັນດາປະເທດບໍ່ຮ່ວມກຸ່ມ, ພວກເຮົາ ຈະພະຍາຍາມ ເຮັດສຸດ ຄວາມສາມາດຂອງຕົນປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຕໍ່ສູ້ຮ່ວມກັນຂອງປະ ຊາຊົນປະເທດຕ່າງໆ ເພື່ອສັນຕິພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພສາກົນ, ເພື່ອຍົດຕະພາບລະຫວ່າງບັນດາປະຊາຊາດ ໃນໜ້າວຽກພື້ນຖານຂອງພວກ ເຮົານີ້.

ພາກທີ ໕

ເພີ່ມທະວີບົດບາດນຳພາຂອງພັກ

ສະຫາຍ ທີ່ຮັກແພງທັງຫລາຍ,

ໂດຍສືບທອດພາລະກິດອັນສະຫງ່າງາມຂອງພັກກອມມູນິດອິນດູຈີນໃນເມື່ອກ່ອນ ເຊິ່ງເຈີນສະຫາຍໂຫ ຈິ ມິນ ເປັນຜູ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນມາ ພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ ໄດ້ດຳເນີນການຕໍ່ສູ້ປະຕິວັດຢ່າງລຳບາກ ຍາວນານ ແລະມີໄຊ. ໃນຂະບວນວິວັດດັ່ງກ່າວນັ້ນ, ພັກເຮົາ ໄດ້ຮັບການທົດສອບ, ຊຸບຫລໍ່ ແລະເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ໄຊຊະນະອັນສົມບູນຂອງການປະຕິວັດຊາດ-ປະຊາທິປະໄຕ, ບັນດາຜົນສຳເລັດອັນໃຫຍ່ຫລວງໃນພາລະກິດແຫ່ງການປົກປັກຮັກສາ ແລະກໍ່ສ້າງລະບອບໃໝ່ນັ້ນ ລ້ວນແຕ່ຕິດພັນກັບການເຄື່ອນໄຫວຂອງພັກເຮົາ. ຊາດເຮົາມີຄວາມທະນົງໃຈເປັນຢ່າງຍິ່ງທີ່ໄດ້ມີພັກໜ້າເຊິ່ງຈົງຮັກພັກດີຢ່າງເດັດຂາດຕໍ່ລັດທິມາກ-ເລນິນ, ຍາມໃດກໍຮັບໃຊ້ຊົນຊັ້ນກຳມະກອນ ແລະປວງປະຊາຊົນຜູ້ອອກແຮງງານຢ່າງສຸດອົກສຸດໃຈ. ພັກເຮົາ ກໍມີຄວາມທະນົງໃຈເປັນຢ່າງຍິ່ງທີ່ສະມາຊິກພັກຂອງຕົນ ເຊິ່ງຍາມໃດກໍນຸ່ງໜ້າໄປກ່ອນໃນທຸກຂະບວນການ, ຍາມໃດກໍຕິດພັນກັບປະຊາຊົນຢ່າງສະໜິດເໜັ້ນ, ທຸ້ມເທກຳລັງວັງຊາ ແລະສະຕິປັນຍາຂອງຕົນອຸທິດໃຫ້ແກ່ພາລະກິດຂອງພັກ.

ຢ່າງໃດກໍດີ, ເນື່ອງຈາກໄດ້ກຳເນີດເກີດຂຶ້ນໃນສະພາບແວດ

ລ້ອມຈຳເພາະຂອງປະເທດກະສິກຳຫລ້າຫລັງ ແລ້ວກ້າວຂຶ້ນສັງຄົມນິ
ຍົມໂດຍກົງ, ຄັ້ນແຕ່ສະມາຊິກພັກຂອງພວກເຮົາຈຶ່ງຍັງມີດ້ານຈຳ
ກັດຕ່າງໆ ຢູ່ເຊັ່ນ ຄວາມຕື່ນຕົວກ່ຽວກັບລັກສະນະຊົນຊັ້ນ, ລັກສະນະ
ນຸ້ຍ້ານ້ຳສູ້ ແລະລະດັບໃນຫລາຍດ້ານ ເປັນຕົ້ນໃນດ້ານຄຸນຄອງ ຍັງ
ຕ່ຳ; ຍັງຕິດແສ່ດຜົມສະທ້ອນທາງດ້ານຈິດຕະສາດ ແລະ ເຍບແຜ
ຂອງຜູ້ຜະລິດນ້ອຍຢູ່ຫລາຍປະການ. ພວກເຮົາຕ້ອງຈື່ຈຳຄຳສັ່ງສອນ
ຂອງເລນິນ ທີ່ວ່າ: " ທຸກ ພັກປະຕິວັດທີ່ຖືກສະຫລາຍຕົວໄປຕ້ອງ
ແຕ່ໃດໆ ມານ້ຳ ລ້ວນແລ້ວແຕ່ຖືກສະຫລາຍຕົວໄປຍ້ອນຄວາມຈວດ
ຈ້ວງທະນົງຕົວ, ຖືຕົວເປັນເອກ, ບ້ອນບຮູ້ແຈ້ງວ່າ ສິ່ງໃດທີ່ເປັນສິ່ງ
ສ້າງກຳລັງແຮງຂອງຕົນ, ແລະ ບ້ອນຄວາມຂີ້ຢ້ານ, ບ່ກ້າບ່ງຊີ້ໃຫ້
ເຫັນຈຸດອ່ອນຂອງຕົນນັ້ນເອງ. ສ້ວນພວກເຮົາແລ້ວ ພວກເຮົາຈະບ່
ຖືກສະຫລາຍຕົວໄປດອກ, ຍ້ອນພວກເຮົາບ່ຢ້ານຕ່ການຍົກໃຫ້ເຫັນຈຸດ
ອ່ອນຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຈຸດອ່ອນເຫລ່ານັ້ນ ຈະພາໃຫ້ພວກເຮົາ
ຮຽນຮູ້ວິທີກຳຈັດປັດເປົ່ານັ້ນ ".(1)

ປະຈຸບັນ, ພັກເຮົາໄດ້ເປັນພັກກຳອຳນາດແລ້ວ, ພ້ອມເຜ
ຊາບຄວາມຮັບຜິດຊ້ອບອັນໜັກໜ່ວງຄື ນຳພາປ່ວງປະຊາຊົນເຮົາປະຕິ
ບັດບັນດາທິດທາງ ແລະໜ້າທີ່ຂອງສະໄໝຂ້າມຜ່ານ, ຂອງໄລຍະແຕ
ນ້ີໄປເຖິງປີ ८000 ແລະ ຂອງແຜນການ ๕ ປ້ັງທີ່ສອງ. ດ້ວຍ

---

(1) ອ.ອ. ເລນິນ ນິພົນຄົບຊຸດ, ພາສາລັດເຊຍ, ເຫລ້ັ້ມ ๔๔, ໜ້ັ້ າ ๑๑๒.

ເຫດນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງຕ້ອງເພີ່ມທະວີບົດບາດແຫ່ງການນຳພາ ຂອງ ພັກ, ເຊີດຊູຄຸນປະໂຫຍດ ແລະປະສິດທິຜົນແຫ່ງການນຳພາ ແລະກຳ ລັງສູ້ຮົບຂອງພັກໃຫ້ທັນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບອັນໃຫຍ່ຫລວງນັ້ນ.

ໃນໄລຍະໃໝ່ນີ້,ໜ້າທີ່ຂອງການສ້າງພັກແມ່ນ ບຸລະມະບັນ ດາອົງການຈັດຕັ້ງນຳພາ ແລະຄຸ້ມຄອງ, ເຊີດຊູກຳລັງສູ້ຮົບຂອງການ ຈັດຕັ້ງຣາກຖານ, ດັດແປງວຽກງານພະນັກງານ, ເສີມຂະຫຍາຍບົດ ບາດນຳໜ້າ ເປັນແບບຢ່າງຂອງສະມາຊິກພັກ, ດັດແປງແບບແຜນວິ ທີເຮັດວຽກ, ຮັກສາບັນດາຫລັກການຈັດຕັ້ງ ແລະດຳເນີນຊີວິດຢູ່ໃນ ພັກໃຫ້ເຂັ້ມງວດ, ຊຸກຍູ້ວຽກງານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ທິດສະດີຢ່າງແຂງ ແຮງ ແນໃສ່ຮັບເອົາຈິດສຳນຶກໃໝ່ ແລະ ຈິນຕະນາການໃໝ່, ທັງນີ້ ກໍເພື່ອເຮັດລ້ອມຜ່າລະກຳປະຫວັດສາດອັນໜັກໜ່ວງແຕ່ມີກຽດສະຫງ່າ ງາມຂອງພັກເຮົາໃນໄລຍະໃໝ່ຂອງການປະຕິວັດ.

ຈ)- <u>ບຸລະມະບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງນຳພາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ, ເຊີດຊູກຳລັງສູ້ຮົບຂອງ ການຈັດຕັ້ງຣາກຖານ</u>.

ສະຫາຍທັງຫລາຍ, ປະຈຸບັນ ຢູ່ປະເທດເຮົາ ໄດ້ມີລະບົບຜະ ເດັດການກຳມາທິບແຕ່ສູນກາງລົງເຖິງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຣາກຖານ , ໃນນັ້ນ ພັກເປັນແກນສານນຳພາ. ໃນ ๑๐ ປີກວ່າທີ່ຜ່ານມາ, ບັນ ດາພາກສ່ວນປະກອບຂອງລະບົບດັ່ງກ່າວ ໄດ້ເສີມຂະຫຍາຍບົດບາດ ຂອງຕົນແລະປະສານສົມທົບກັນຢ່າງເໝາະແພ້ມ ສ້າງ ເປັນກຳລັງແຮງ ສ້ຽລວມໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ພັກໄດ້ວາງ๑๑ກ່ຽວກັບ ໃນຊຸມປີ ໜ້ານີ້, ພວກເຮົາຈະຕ້ອງສືບຕໍ່ປັບປຸງລະບົບຜະເດັດການກຳມາທິບ

ໃຫ້ໜັກໜ້ນເຂັ້ນແຂງ, ທັງຮັບປະກັນລັກສະນະຈຳເພາະຂອງອົງການ ພັກ, ອົງການລັດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ທັງປະສານສົມ ທົບການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການເຫລ່ານັ້ນໃຫ້ໄປຕາມທິດອັນດຽວ ທີ່ ເປັນເອກະພາບ, ຫລີກເວັ້ນສະພາວະກ້າວກາຍກັນ, ປຽບຕຶນກັນ ອັນຈະພາໄປສູ່ສະພາວະກວມເອົາວຽກຂອງກັນ, ຫລືວ່າ ມີບາງວຽກ ພັດບໍ່ມີອົງການໃດເຮັດ, ບໍ່ປະຕິບັດຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມພາລະບົດບາດ ຂອງຕົນ.

ໃນການປັບປຸງລະບົບຜະເດັດການກຳນາຊຶບນຸ້ມ ກ່ອນອື່ນໝົດ ຈະຕ້ອງບຸລະນະການຈັດຕັ້ງພັກຢູ່ຂັ້ນຕ່າງໆ ອັນແມ່ໃສ່ຮັບປະກັນການ ນຳພາຮອບດ້ານ, ເດັດຂາດ ແລະ ໂດຍກົງຂອງພັກ ນັບແຕ່ຂອດວ່າງ ແມ່ວທ່າງ, ນະໂຍບາຍ ຈົນເຖິງຂອດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ກວດກາ. ໃນປະຈຸບັນ, ຂອດອ່ນກວ່າໝູ່ໃນລະບົບ ການຈັດຕັ້ງຂອງພັກ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງພັກຮາກຖານ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງຕ້ອງຖືເອົາການບຸ ລະນະການຈັດຕັ້ງພັກຮາກຖານ ເປັນບັນຫາອັນດັບໜຶ່ງ ເຊິ່ງທ່ວພັກ ຈະຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່. ການທີ່ພວກເຮົາໃຫ້ຄວາມສຳຄັນເປັນພິເສດ ແກ່ຂອດຮາກຖານກ່ເພາະວ່າ ເວ້ົາເຖິງທີ່ສຸດແລ້ວ ແມ່ວທ່າງ, ນະ ໂຍບາຍຂອງພັກ ຈະໄດ້ຮັບການປະຕິບັດຢ່າງເຖິງກ່ເຖິງຮາກຫລ່ໍ ແລະ ຈະກາຍເປັນການເຄື່ອນໄຫວຕ່ວຈິງຂອງມະຫາຊຸ່ນຫລ່ໍນັ້ນ ກ່ ແມ່ນຢູ່ຂັ້ນຮາກຖານນັ້ນເອງ. ການສຸມກຳລັງເຂ້ົາໃສ່ການບຸລະນະ ການຈັດຕັ້ງພັກຮາກຖານ ເປັນການສ້ອດຄ້ອງຢ່າງສົມບູນກັບແຜນນະ ໂຍບາຍທ່ວ່າ ຕ່ດພັນກັບຮາກຖານຢ່າງໜ້ນແຟ້ນ, ກ່ສ້າງຮາກຖານ

ໃຫ້ໜັກແໜ້ນເຂັ້ມແຂ່ງໃນທຸກດ້ານ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍ່ສ້ອດຄ້ອງກັບແຜນນະ
ໂຍບາຍດັດແປງ ກັນໄກ ຄຸ້ມຄ້ອງ ເສດຖະກິດ, ເຊິ່ງໃນນັ້ນ ມີການເປີດ
ກ້ວ້າງ ສິດ ເປັນ ເຈົ້າ ການ ເອງ ໃນ ການ ທຸ ລະ ກິດ ຂ ອງ ບັນ ດາ ຫົວ ໜ ວ ຍ ເສດ
ຖະ ກິດ ຣາ ກ ຖ ານ. ເມື່ ອ ເປັ ນ ເຊ ັ ່ ນ ນັ ້ ນ ຄ ວ າ ມ ຈ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ ພ ັ ນ ຣ າ ກ ຖ ານ
ຫ າ ກ ບ ໍ ່ ເ ຂ ັ ້ ມ ແ ຂ ງ ເ ຮ ັ ດ ແ ນ ວ ໃ ດ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຈ ຶ ່ ງ ຈ ະ ສ າ ມ າ ດ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ແ ຜ ນ
ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ເ ຫ ລ ົ ່ າ ນ ັ ້ ນ ໄ ດ ້ ດ ີ .

ດ ັ ວ ຍ ເ ຫ ດ ນ ັ ້ ນ , ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຕ ້ ອ ງ ມ ີ ແ ຜ ນ ກ ານ ສ ິ ່ ງ ພ ະ ນ ັ ກ ງ ານ
ເ ປ ັ ນ ຕ ົ ້ ນ ແ ມ ນ ພ ະ ນ ັ ກ ງ ານ ນ ັ ້ ນ ນ ໍ າ ລ ິ ້ ງ ຣ າ ກ ຖ ານ ຢ ່ າ ງ ເ ປ ັ ນ ປ ະ ຈ ໍ າ ເ ພ ື ່ ອ
ແ ນ ະ ນ ໍ າ , ຊ ຸ ກ ຍ ູ ້ ການ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ບ ັ ນ ດ າ ແ ຜ ນ ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ , ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ
ຂ ອ ງ ພ ັ ກ ແ ລ ະ ລ ັ ດ , ໂ ດ ຍ ສ ະ ເ ພ າ ະ ແ ມ ນ ເ ພ ື ່ ອ ຊ ວ ຍ ການ ນ ຸ ລ ະ ນ ະ ການ
ຈ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ ພ ັ ນ ຣ າ ກ ຖ ານ . ໃ ນ ການ ປ ັ ບ ປ ຸ ງ ການ ຈ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ ພ ັ ນ ຣ າ ກ ຖ ານ ນ ັ ້ ນ ຕ ້ ອ ງ
ໃ ຫ ້ ຕ ິ ດ ພ ັ ນ ກ ັ ບ ຂ ະ ບ ວ ນ ການ ຂ ອ ງ ມ ະ ຫ າ ຊ ົ ນ ໃ ນ ການ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ໜ ້ າ ທ ີ ່ ການ
ເ ມ ື ອ ງ ໃ ນ ແ ຕ ່ ລ ະ ໄ ລ ຍ ະ , ຕ ິ ດ ພ ັ ນ ກ ັ ບ ການ ສ ້ າ ງ ແ ລ ະ ປ ັ ບ ປ ຸ ງ ອ ໍ ານ າ ດ
ການ ປ ົ ກ ຄ ອ ງ ແ ລ ະ ບ ັ ນ ດ າ ອ ົ ງ ການ ຈ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ ມ ະ ຫ າ ຊ ົ ນ ຊ ັ ້ ນ ຣ າ ກ ຖ ານ . ຕ ອ ງ
ສ ຶ ບ ຕ ໍ ່ ສ ້ າ ງ ໜ ວ ຍ ພ ັ ກ ເ ຂ ົ ້ າ ເ ປ ັ ນ ການ ຈ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ ພ ັ ນ ຣ າ ກ ຖ ານ ໃ ຫ ້ ໜ ັ ກ ແ ໜ ້ ນ
ເ ຂ ັ ້ ມ ແ ຂ ງ ຮ ອ ບ ດ ້ ານ , ແ ຕ ່ ໄ ປ ເ ຖ ິ ງ ປ ີ ໝ ດ ປ ີ ຕ ອ ງ ສ ຸ ມ ລ ວ ບ ລ ວ ມ
ຣ ຸ ກ ຖ ານ ຂ າ ວ , ສ ັ ບ ຊ ອ ນ ການ ຈ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ ພ ັ ນ ຣ າ ກ ຖ ານ ຄ ົ ນ ໃ ໝ ່ ໃ ຫ ້ ສ ອ ດ
ຄ ອ ງ ກ ັ ບ ຫ ົ ວ ໜ ວ ຍ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ແ ລ ະ ຫ ົ ວ ໜ ວ ຍ ວ ຽ ກ ງ ານ , ນ ັ ບ ທ ີ ່ ຕ ອ ງ
ເ ອ ົ າ ໃ ຈ ໃ ສ ່ ເ ປ ັ ນ ພ ິ ເ ສ ດ ແ ມ ນ ການ ບ ໍ ລ ຸ ງ ພ ະ ນ ັ ກ ງ ານ ຫ ົ ວ ຈ ັ ກ ໜ ລ ັ ກ ແ ຫ ລ ່ ງ
ຂ ອ ງ ໜ ວ ຍ ພ ັ ກ ເ ປ ັ ນ ຕ ົ ້ ນ ແ ມ ນ ເ ລ ຂ າ , ກ ໍ ານ ະ ການ ປ ະ ຈ ໍ າ .

ຕ ອ ງ ຮ ັ ກ ສ າ ການ ດ ໍ າ ເ ນ ີ ນ ຊ ີ ວ ິ ດ ໃ ນ ໜ ວ ຍ ພ ັ ກ ໃ ຫ ້ ສ ະ ໝ ໍ ່ າ ສ ະ ເ ໝ ີ

ແລະ ເຂົ້າສູ່ແບບແຜນ, ເຊິ່ງຮຸ້ລັກສະນະນຳພາ, ລັກສະນະສຶກສາ ອົບຮົມ ແລະລັກສະນະຕໍ່ສູ້ຂອງການດຳເນີນຊີວິດໜ່ວຍພັກ. ສະນາ ຊິກພັກທຸກຄົນເປັນຕົ້ນເຈົ້າພະນັກງານຂັ້ນສູງຂອງພັກ ຕ້ອງເຂົ້າຮ່ວມ ຊີວິດພັກຢ່າງເປັນປົກກະຕິ, ແກ້ໄຂສະພາບທີ່ວ່າ ດຳເນີນຊີວິດແບບ ພິທີຮີດແລ້ວຄອງ ແລະເນື້ອໃນບໍ່ແທດຕົວຈິງ. ຄະນະໜ່ວຍພັກ ແລະສະມາຊິກພັກທຸກຄົນ ລ້ວນແຕ່ຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າ ເຊື່ອມຊຶມເໝືອທາງ, ແຜນນະໂຍບາຍ, ນັນດາມະຕິ, ຄຳສັ່ງຂອງຂັ້ນເທິງ, ຕ້ອງກຳ ເໜີນສະພາບການຕົວຈິງຂອງຮາກຖານຂອງຕົນ, ຮຸ້ແຈ້ງແນວຄິດຈິດ ໃຈ ແລະຄວາມມຸ່ງມາດປາຖະໜາຂອງມະຫາຊົນ, ຮຸ້ວາງແຜນການ ວຽກງານລະອຽດ ແລະ ຮຸ້ເຍງງານໃຫ້ກຳນະການຂອງຄະນະໜ່ວຍ ພັກແຕ່ລະຄົນ ກໍ່ສະມາຊິກພັກແຕ່ລະຄົນ; ຕ້ອງຮຸ້ໂຄສະນາປຸກລະ ດົມ ແລະ ເຕົ້າໂຮມມະຫາຊົນໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມປະຕິບັດແນວທາງນະໂຍ ບາຍຂອງພັກ, ແຜນການ ແລະລະບຽບກົດໝາຍຂອງລັດ, ຮຸ້ວຽກ ງານຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ...ໃຫ້ສົມເປັນແກນສານນຳພາ, ເປັນເສນາທິການຂອງພັກຢູ່ໃນຫ້ວໜ່ວຍການຜະລິດ ແລະໃນຂົງເຂດ ວຽກງານຕ່າງໆ ຢ່າງແທ້ຈິງ.

ຢາກປັບປຸງຮາກຖານພັກໃຫ້ໜັກແໜ້ນ ຈະຕ້ອງຕິດພັນກັບການ ປັບປຸງຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ ເພື່ອໃຫ້ຂັ້ນເຫລົ່ານັ້ນ ມີຄວາມສາ ມາດພຽງພໍໃນການນຳພາ ແລະຊີ້ນຳຮາກຖານ.

<u>ຂັ້ນເມືອງ</u> ຕ້ອງຊອກໜູນໃຫ້ແກ່ຮາກຖານໃນທຸກດ້ານຢ່າງໄດ ການໄດ້ງານ. ຢາກເຮັດໄດ້ແນວນັ້ນ ໄປພ້ອມກັບການເອົາໃຈໃສ່ພະນັກ

ງວນທີ່ຮູ້ອຸງກຮູ້ງານ ໄປເພີ່ມທະວີໃຫ້ຂັ້ນເມືອງ ຈະຕ້ອງບຳລຸງພະນັກ ງານທີ່ມີຢູ່ນັ້ນເປັນອີກ, ດັດແປງ ໂຄງປະກອບຂອງກົງຈັກ ຊວຍວຸງກ ຂອງ ເມືອງໃໝ່ ປະສິດທິພາບອີກ. ສຸ້ມ ສ້າງຂັ້ນເມືອງໃຫ້ກາຍ ເປັນຂັ້ນແໜ ກ ານ ແລະ ງົບປະມານ ເທ ົ່ ລະ ກ ວ ຸ.

<u>ຂັ້ນແຂວງ</u> ກ ຕ ອ ງ ໄ ດ ຮ ັ ບ ກ ານ ປ ັ ບ ປ ຸ ງ ເ ຊ ັ ນ ດ ຽ ວ ກ ັ ນ ເ ພ ື ່ ອ ໃ ຫ ້ ແຂວງມີຄວາມສາມາດພຽງພໍໃນ ກ ານ ນ ຳ ພ າ ວ ຽ ກ ງ ານ ປ ອ ງ ກ ັ ນ ຊ າ ດ , ປ ອ ງ ກ ັ ນ ຄ ວ າ ມ ສ ະ ຫ ງ ົ ບ , ກ ານ ສ ້ ຸ ມ ສ ້ າ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ , ຂ ະ ຫ ຽ ງ ຍ ັ ດ ທ ະ ນ ະ ທ ຳ , ປ ັ ບ ແ ປ ງ ວ ິ ທ ີ ກ ານ ເ ປ ັ ນ ຢ ູ ່ ຂ ອ ງ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ໃ ນ ຂ ວ ຍ ເ ຂ ດ ທ ອ ງ ຖ ິ ່ ນ ຂ ອ ງ ຕ ົ ນ .

ຄ ະ ນ ะ ພ ັ ກ ຂ ັ ້ ນ ຕ ່ າ ງ ๆ ຕ ້ ອ ງ ເ ອ ົ າ ໃ ຈ ໃ ສ ່ ຈ ິ ດ ໃ ຈ ໃ ນ ກ ານ ສ ້ ຸ ມ ສ ້ າ ງ ກ ົ ງ ຈ ັ ກ ວ ຽ ກ ງ ານ ຂ ອ ງ ຕ ົ ນ ໃ ຫ ້ ມ ີ ຄ ຸ ນ ນ ะ ພ າ ບ , ກ ะ ທ ັ ດ ລ ັ ດ ເ ບ ົ າ ບ າ ງ ຕ າ ມ ຄ ວ າ ມ ຮ ຽ ກ ຮ ້ ອ ງ ຕ ້ ອ ງ ກ ານ ຂ ອ ງ ກ ົ ງ ໄ ກ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ໃ ຜ ທ ີ ່ ສ ູ ນ ກ າ ງ ອ າ ງ ອ ອ ກ , ພ ອ ມ ກ ັ ນ ນ ັ ້ ນ ກ ໍ ນ ຳ ໃ ຊ ້ ກ ົ ງ ຈ ັ ກ ໃ ຫ ້ ຖ ື ກ ກ ັ ບ ພ າ ລ ะ ບ ົ ດ ບ າ ດ ຂ ອ ງ ມ ັ ນ ແ ລ ะ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ທ ຸ ກ ๆ ກ ົ ງ ຈ ັ ກ ກ ານ ຈ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ ເ ຄ ື ່ ອ ນ ໄ ຫ ວ ຢ ່ າ ງ ເ ປ ັ ນ ປ ົ ກ ກ ะ ຕ ิ . ຕ ້ ອ ງ ຖ ื ເ ອ ົ າ ກ ານ ສ ้ ຸ ມ ສ ้ າ ง , ປ ับ ปุ ง ແ ล ะ ນ ำ ใ ช ้ ก ิ ง จ ั ก ร ข อ ง ร ั ฐ เ ป ็ น ย ่ า ง ด ี ນ ั ้ ນ ເ ປ ັ ນ ມ าตะกานอันสำคัญ ເ ພ ื ่ อ ເ ສ ิ ม ข ะ ห ย า ย ค ุ ม ะ พ า บ แ ล ะ ป ะ ส ิ ด ท ิ พ า บ แ ห ่ ง ก า น น ำ พ า ข ้ ุ ม ำ ข อ ง ค ะ น ะ พ ั ก ข ั ้ น ต ่ า ง ๆ .

ส ะ ห า ย ท ั ้ ง ห ล า ย , ก า น ข ุ ล ะ น ะ ข ั น ด า อ ิ ง ก า น จ ั ด ต ั ้ ง น ำ พ า ແ ล ะ ค ุ ม ค อ ง ม ั ้ น ข ์ ณ ม ล ะ ด ำ เ ນ ิ ม แ ต ่ ใ ນ ข ว ย เ ข ด ข อ ง ข ั น ด า ก า น จ ั ด ต ั ้ ง พ ั ก เ ท ่ า ນ ั ้ ນ , ห า ก ข ั ง ล อ ม ท ั ้ ง ข ั น ด า อ ิ ง ก า น จ ั ด ต ั ้ ง ล ั ด ແ ล ะ ข ั น ด า อ ิ ง ก า น จ ั ด ต ั ้ ง ม ะ ห า ช ุ ม อ ี ก ด ้ ว ย . ก า น ข ุ ล ะ น ะ ก า น จ ั ด

ຕັ້ງ ແລະການເຊີດຊູຄວາມສາມາດຂອງກົງຈັກແຫ່ງລັດ, ການກໍ່ສ້າງ ແລະປັບປຸງບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ເປັນມາດຕະການທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້ສຳລັບການກໍ່ສ້າງພັກ, ເພາະວ່າ ລັດ ແລະ ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນບໍ່ເຂັ້ມແຂງກໍ່ລະເຮັດໃຫ້ພັກເຮົາບໍ່ເຂັ້ມແຂງຂັ້ນ.

ພາຍໃຕ້ການນຳພາຂອງພັກ, ລັດ ຂອງພວກເຮົາມີພາລະບົດບາດເຮັດໃຫ້ແນວທາງ, ນະໂຍບາຍຂອງພັກ ກາຍເປັນກົດໝາຍ ແລະມີພາລະບົດບາດຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນໄຫວທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ສັ່ງຄົມຕາມກົດໝາຍດັ່ງກ່າວນັ້ນ. ໃນພາລະບົດບາດລວມດັ່ງກ່າວນັ້ນ ບັນດາອົງການຄຸ້ມຄອງຂອງລັດ ຈະຕ້ອງແຍກສ່ວງພາລະບົດບາດໃຫ້ຈະແຈ້ງຄື ພາລະບົດບາດຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານເສດຖະກິດແລະພາລະບົດບາດຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດ. ຢ່າກົດແປ້ງກັນໄກ້ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດພວກເຮົາຕ້ອງປຸລະມະກົງຈັກຂອງລັດໃຫ້ມັນທັ້ງກະທັດລັດເບົາບາງ, ທັ້ງມີຄວາມສາມາດພ້ຽງພໍໃນການຄຸ້ມຄອງດ້ານບໍລິຫານ ແລະ ໃນການຄຸ້ມຄອງດ້ານທຸລະກິດ. ອັນລະອຽດແມ່ນພວກເຮົາຕ້ອງລິດຜອນກົງຈັກຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານໃຫ້ໜ້ອຍລົງ ແລະມີຄຸນນະພາບ, ເຊີດຊູຄວາມສາມາດຂອງມັນໃນການຄຸ້ມຄອງ, ອຳນວຍຄວບຄຸມການເຄື່ອນໄຫວຕ່າງໆ ຂອງສັ່ງຄົມ, ຮັກສາກົດໝັ້ນຍັດຕ່າງໆ ຂອງລັດ ແລະຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັ່ງຄົມ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍ່ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ກໍ່ສ້າງລະບົບການຈັດຕັ້ງເສດຖະກິດ ຕາມຫລັກການທີ່ໄປສູ່ການໄລລຽງທຸລະກິດສັ່ງຄົມນິຍົມ, ເສີມຂະຫຍາຍສິດເປັນເຈົ້າການໃນການ

ຜະລິດ, ທຸລະກິດຂອງທ້ອໜ່ວຍຣາກຖານ ໂດຍເອົາຜະລຸດຕະພາບ, ຄຸນນະພາບ ແລະປະສິດທິຜົນເປັນມາດຖານອັນສຳຄັນກວ່າໜຶ່ງ.

ເວົ້າເຖິງການບຸລະນະບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງລັດນັ້ນ ກ່ອນອື່ນ ພົດ ພວກເຮົາຕ້ອງບຸລະນະ<u>ສະພາ ປະຊາຊົນ</u> ຂັ້ນຕ່າງໆ, ເຮັດໃຫ້ ມັນເປັນອົງການແທ້ງອຳນາດສູງສຸດແທ້ງລັດຢູ່ໃນແຕ່ລະຂັ້ນ. ຄະນະ ພັກຂັ້ນຕ່າງໆ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສນຳພາທາງດ້ານການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງສະພາ ປະຊາຊົນ ຢູ່ໃນຂັ້ນດຸ່ວຂອງຕົນ. ອຳ ນາດການປົກຄ້ອງທຸກຂັ້ນຕ້ອງເຄົາລົບ ແລະຍອມຢູ່ພາຍໃຕ້ການກວດ ກາຄູ່ແລຂອງສະພາ ປະຊາຊົນໃນຂັ້ນຂອງຕົນ. ບັນດາສະມາຊິກສະ ພາ ປະຊາຊົນ ຕ້ອງປະຕິບັດໜ້າທີ່, ສິດຂອງຕົນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການ ເຄື່ອນໄຫວຂອງສະພາ ປະຊາຊົນມັ່ນມີນັບແຫ້ດຕິ ຈິງ ແລະມີປະສິດທິ ຜົນກວ່າເກົ່າ.

ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທິດທາງ ແລະໜ້າທີ່ຂະຫຽາຍເສດຖະກິດ -ສັງຄົມທີ່ກອງ ປະຊຸມໃຫ່ງຄັ້ງນີ້ວ່າງອອກໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງນັ້ນມັນ ເລັ່ງທ້ວງໃຫ້ພວກເຮົາຕ້ອງເອົາໃຈໃສປັບປຸງ ແລະ ເຊີດຊູລະດັບ ຄວາມສາມາດຂອງກົງຈັກອຳນາດການປົກຄ້ອງທຸກຂັ້ນ ນັບແຕ່ສະພາ ລັດຖະມົນຕີ ລົງ ເຖິງອຳນາດການປົກຄ້ອງທ້ອງຖິ່ນ ເປັນຕົ້ນເມືອງຂັ້ນ ເມືອງ ແລະຂັ້ນຣາກຖານ, ສັບຊ້ອນກົງຈັກຄົ້ນໃໝ່ໃຫ້ສອດຄ້ອງ ກັບ ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ແລະຄວາມອາດສາມາດ ຂອງຣາກຖານ ເສດຖະກິດ, ບ່ໍປະໃຫ້ກົງຈັກຕ່ໍ້ງອອກ ແລະມີຈຳນວນພົນຫລາຍເກີນ ຄວນ, ລົດຜ່ອນຂອດ ແລະຂັ້ນຫວ່າງກາງທີ່ບ່ໍຈຳເປັນ. ພ້ອມກັນນັ້ນ

ກໍ່ຕ້ອງກຳນົດສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງແຕ່ລະການຈັດຕັ້ງ, ແຕ່ລະຄົນຢູ່ໃນ ກົງຈັກໃຫ້ລະແລ້ວ ເພື່ອໃຫ້ການເຄື່ອນໄຫວຂອງມັນ ມີຄວາມສັກສິດ ຂຶ້ນເລື້ອຍໆ.

ວິທີການປົກຄອງຂັ້ນຕ່າງໆ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເບິ່ງແຍງຊີວິດ ການເປັນຢູ່ທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະຈິດໃຈຂອງປະຊາຊົນ,ຊອກຮູ້ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມຂັດຂ້ອງໃຈ ແລະຄວາມມຸ່ງມາດປາຖະໜາອັນຊອບ ທຳຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສົນໃຈຟັງຄວາມຄິດຄວາມເຫັນຂອງປະຊາຊົນ. ການໃກ້ຊິດຕິດແທດ ແລະການພົບປະກັບປະຊາຊົນເປັນໜ້າທີ່ອັນຂາດ ບໍ່ໄດ້ຂອງຜູ້ເຮັດວຽກງານປົກຄອງ. ວິທີການປົກຄອງຂັ້ນຕ່າງໆຕ້ອງ ສົມທົບກັນເໝາະແໜ້ນກັບວິທີການຈັດຕັ້ງອື່ນໆ ໃນການຂົນຂວາຍແລະ ຈັດຕັ້ງປະຊາຊົນ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍວຽກງານ ຂອງພັກ ແລະລັດ; ເດັດດ່ຽວແກ້ໄຂພະຍາດອຸດຍາສິດ, ໃຊ້ອຳນາດຍາດ ໃຫຍ່ ແລະການກະທຳ ທີ່ເປັນການລວງລະເມີດສິດ ປະຊາທິປະໄຕ ຂອງປະຊາຊົນ.

ບົດຮຽນໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ຄຳໜ້າກໍ່ປັບປຸງນັ້ນດ້ວຍວິທີການຈັດ ຕັ້ງນຳພາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຢ່າງເປັນປະຈຳແລ້ວ ເຖິງເໝືອນວ່າ ພວກ ເຮົາໄດ້ມີການປ່ຽນແປງຮາກຖານເສດຖະກິດປານໃດກໍ່ຕາມ ມັນກໍ່ ຍັງຄົງມີໄພອັນຕະລາຍທີ່ພວກຊົນຊັ້ນສຶກເລັດລອດເຂົ້າມາໃນກົງຈັກ ລັດຫລືພະນັກງານ, ພາລະກອນຈຳນວນໜຶ່ງຂອງລັດ ສວຍໃຊ້ສິດອຳ ນາດແລະຊັບສົມບັດທີ່ປະຊາຊົນມອບໃຫ້ເຂົາຄຸ້ມຄອງນັ້ນ ໄປກົດຂີ່ຂົ່ມ ເຫັງມະຫາຊົນ, ກອບໂກຍເອົາວັດຖຸຊັບສົມຂອງປະຊາຊົນ, ກາຍ

ເປັນພວກອະພິສິດ, ເຫັນປະໂຫຍດພິເສດ ແລະ ເປັນຜູ້ເກາະກຸ່ມ. ດ້ວຍ
ເຫດນັ້ນ, ອົງຄະນະພັກ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງຂັ້ນຕ່າງໆ ຕ້ອງ
ປັບປຸງການຈັດຕັ້ງໃຫ້ເໝາະສົມ, ບຸລະນະກິຈັກໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ ເປັນ
ໜ້າທີ່ອັນດັບອົງການທີ່ກຳສິດອຳນາດທາງການເມືອງ ແລະ ເສດ
ຖະກິດນັ້ນ ພວກເຮົາບໍ່ໆຈະຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດ ເຖິງການ
ເຮັດໃຫ້ໜ້າແຄວຂອງຕົນມີຄວາມປອດໃສ.

ສະຫາຍທັງຫລາຍ, ໃນຊຸມປີທີ່ຜ່ານມາ, <u>ບັນດາອົງການຈັດ</u>
<u>ຕັ້ງມະຫາຊົນ</u> ໄດ້ມີຄວາມພະຍາຍາມຫລາຍປະການໃນການຂົນຂວາຍ
ເອົາມະຫາຊົນເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງຂອງຕົນ, ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ປັບປຸງ
ການຈັດຕັ້ງຂັ້ນຕ່າງໆ ແຕ່ສຸມທາງລົ້ວເຖິງຮາກຖານ, ປຸກລະດົມສະ
ມາຊິກຂອງຕົນໃຫ້ຕັ້ງໜ້າປະຕິບັດແນວທາງ, ນະໂຍບາຍຂອງພັກແລະ
ລັດ, ປະຕິບັດບັນດາໜ້າທີ່ວຽກງານຂອງຂະໜົງການ, ຂອງທ້ອງ
ຖິ່ນ ແລະ ຮາກຖານ. ຢ່າງໃດກໍດີ, ຫລາຍອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ
ຍັງແກ້ໄຂບໍ່ທັນໄດ້ກົງກັບລັກສະນະເຈາະຈົງ, ຢູ່ໃນທ່າຮັບ, ຍັງ
ເຮັດວຽກແບບອາດຍາສິດ, ໃຊ້ແຕ່ຄຳສັ່ງ, ເອົາແຕ່ຮູບການ, ເນື້ອ
ໃນເຄື່ອນໄຫວ່ຍັງແຫ້ງກະແດງຢູ່. ພ້ອມກັນນັ້ນ ຫລາຍສະຫາຍ
ໃນຄະນະພັກ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນຕ່າງໆ ຍັງຖືເບົາວຽກງານ
ມະຫາຊົນ, ບໍ່ເຂົ້າໃຈແຈ້ງເຖິງບາດອັນໃຫຍ່ຫລວງຂອງບັນດາອົງ
ການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ຊີ້ນຳຢ່າງເປັນປະຈຳ, ທັງບໍ່
ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອ ແລະສ້າງເງື່ອນໄຂອຳນວຍໃຫ້ແກ່ ການເຄື່ອນ
ໄຫວຕ່າງໆ ຂອງບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ.

ການປະຕິບັດຍາມໃດກໍ່ເປັນພາລະກິດຂອງມະຫາຊົນ. ມະຕິຕ່າງໆ ທີ່ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຄັ້ງນີ້ວາງອອກ ຈະໄດ້ຮັບການປະຕິບັດໃຫ້ເປັນພາກເປັນຜົນຫລ້ວນນັ້ນ ມັນຂຶ້ນຢູ່ກັບການເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງຂະຫຽັນຫ້າວຫັນຂອງມະຫາຊົນໃນຂະບວນການແຂ່ງຂັນຕ່າງໆ ຫລ້ວ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ບັນຫາບຸລະມະບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ຈຶ່ງມີຄວາມໝາຍອັນສຳຄັນທີ່ສຸດໃນການເຕົ້າໂຮມ, ສຶກສາອົບຮົມ ແລະປຸກລຸ. ຄົນມະຫາຊົນ ໃຫ້ຕ້ານໜ້າປະຕິບັດບັນດາມະຕິ ຂອງກອງປະຊຸມໃຫຽ, ພ້ອມກັນນັ້ນກໍ່ລະຊວຍໃຫ້ພັກເຂົ້າໃຈຄວາມມຸ່ງມາດປາຖະໜາແລະຄວິດການເປັນຢູ່ຂອງມະຫາຊົນໄດ້ຢ່າງຄົບຖ້ວນກວ້າງເກົ້າ.

ເນື່ອງຈາກຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງພາລະກິດປະຕິວັດໃນໄລຍະໃໝ, ພັກເຮົາໄດ້ຖືເປັນສຳຄັນກ່ຽວກັບການຂະຫຽາຍຈຳນວນ ແລະຍົກສູງຄຸນນະພາບຂອງຊົນຊັ້ນກຳມະກອນ. <u>ອົງການຈັດຕັ້ງກຳມະບານ</u> ມີບົດບາດອັນສຳຄັນຍິ່ງໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ດ້ານການນຳ. ສະຫະພັນກຳມະບານຂັ້ນຕ່າງໆ ຕ້ອງປຽນແປງເນື້ອທີ່ເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົນໃນການເຕົ້າໂຮມ, ສຶກສາອົບຮົມແລະຂົນຂວາຍກຳມະກອນ, ລັດຖະກອນ ເພື່ອຍົກລະດັບທາງການເມືອງ, ວັດທະນະທຳ ແລະວິຊາການຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ສູງຂຶ້ນ, ເພີ່ມທະວີລະບຽບວິໄນ, ເປີດກ້ວາງການແຂ່ງຂັນ, ປະກອບສ່ວນຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ເຂົ້າໃນການກໍ່ສ້າງກົມໄກຄຸ້ມຄອງໃໝ, ເຂົ້າຮ່ວມໃນການປະຕິບັດສິດເປັນເຈົ້າຕົນເອງໃນການຜະລິດ, ທຸລະກິດຂອງບັນດາຫ້ວຍທາກຄາມ, ເອົາໃຈໃສ່ເບິ່ງແຍງດູແລ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງກຳມະກອນ ແລະ

ລັດຖະກອນ, ໃກ້ຊິດຕິດແທດມະຫາຊົນ ແລະ ປະກອບສ່ວນຢ່າງຕັ້ງ
ໜ້າເຂົ້າໃນການປ່ອແປງຊົ່ວຄາມເປັນຢູ່ທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະຈິດໃຈ
ຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ດີຂຶ້ນເລື້ອຍໆ.

ໃນປະຈຸບັນ,ຊາວມຸ່ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຢູ່ໃນປະເທດ
ເຮົາໄດ້ເຕົ້າໂຮມກັນເຂົ້າ ຢູ່ໃນບັນດາການຈັດຕັ້ງທຳມາຫາກິນເພບ
ລວມໝູ່ ນັບແຕ່ໜ່ວຍສາມັກຄີເພື່ນພ້ອມ, ໜ່ວຍແລກປ່ຽນແຮງງານ ຕະ
ຫລອດຮອດສະຫະກອນປະເພດຕ່າງໆ. ພວກເຮົາ ຕ້ອງຮັບຮູ້ໃຫ້ລະ
ເອຽດວ່າ ບັນດາ<u>ໜ່ວຍລວມໝູ່ຜູ້ອອກແຮງງານ</u>ເຫລົ່ານັ້ນ ພຽງແຕ່ເປັນ
ການຈັດຕັ້ງເສດຖະກິດເທົ່ານັ້ນ, ຫາກຍັງເປັນການຈັດຕັ້ງ ການ
ເມືອງອີກດ້ວຍ. ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຕ້ອງອອກແຮງງານປັບປຸງແລະ
ເສີມຂະຫຍາຍຄຸນປະໂຫຍດຂອງ ການຈັດຕັ້ງເຫລົ່ານັ້ນ ເຂົ້າໃນການ
ເຕົ້າໂຮມ, ສຶກສາອົບຮົມ, ຍົກລະດັບຄວາມຕື່ນຕົວ,ມຸ້ງໃຈຮັກຊາດ,
ຮັກສັງຄົມນິຍົມ, ມຸ້ນເຊື່ອແໜ້ງການອອກແຮງງານ ດ້ວຍຄວາມຂະ
ໜັນພາກພຽນ, ຄວາມສາມັກຄີຊ່ວຍເຫລືອຊຶ່ງກັນຂອງຊາວນາ,
ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຫ້າວຫັນປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ຂອງພັກ ແລະ
ລັດ, ຊຸກຍູ້ການຜະລິດຢ່າງແຂງແຮງ, ສ້າງເພບແຜນດຳລົງຊີວິດ
ທີ່ສ່ອໄລ ແລະສ້າງຊົນນະບົດໃໝ. ຄະນະພັກ ແລະອຳນາດການ
ປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ຣາກຖານ, ຄະນະອຳນວຍການສະຫະກອນ ທັ້ງ
ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ຊົ່ນຊວຍຊຸ້ກຍ້ອນຊາວນາໃຫ້ເຂົ້າສູ່ເສັ້ນທາງທຳມາ
ຫາກິນເພບລວມໝູ່ເທື່ອລະກ້າວ,ປັບປຸງພັນທະພາບການຜະລິດ-ຊາວ
ນາ,ປະຕິບັດພັນທະຕໍ່ລັດ, ທັ້ງຕ້ອງເຄົາລົບສິດເປັນເຈົ້າຂອງເຂົາ,

ເປັນຫ່ວງເປັນໃຍເຖິງຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງແຕ່ລະຄົນ, ແຕ່ລະຄອບຄົວ.

ຊາວໜຸ່ມ ມີບົດບາດ ແລະ ທ່ີຕັ້ງອັນສຳຄັນທ່ີສຸດ. ຊາວໜຸ່ມເປັນອະນາຄົດຂອງຊາດ, ເປັນກຳລັງປະຈັນບານໃນທຸກວຽກງານທ່ີໜ້ວຍຍາກ ການຕ່ໍສູ້ປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ, ຕ້ານກັບຄວາມທຸກຍາກຫລ້າຫລັງ, ການບຸກເຂ້ົາໃສ່ວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກ, ຂະໜາຍອັດທະນະທຳໃໝ່, ສ້າງຊີວິດໃໝ່. ຊາວໜຸ່ມ ຍັງເປັນແຫລ່ງເພ່ີມເຕ່ີມອັນຕ່ໍເນ່ືອງໃຫ້ແກ່ຊົນຊຸ້ນກຳມະກອນ, ໃຫ້ຄົນແຕ່ລະພັກ ແລະ ພະນັກງານ. ທ່ໍ່ພັກ, ທ່ໍ່ປ່ອງຊົນ ຕ້ອງເອົ້າໃຈໃສ່ຈິດຕ່ໍ ເຖ່ືອນໄກວຽກງານຊາວໜຸ່ມ. ອັນນ້ີ ມັນບ່ໍພຽງແຕ່ເປັນຂອດທ່ີ່ມີຄວາມສຳຄັນຢ່ິງໃນຂົດທະສາດກ່ຽວກັບການສ້າງຄົນເທ້ົ່ານັ້ນ, ຫາກຍັງເປັນການຕ່ໍສູ້ທ່ີຂ່ຽວຂາດ ຕ້ານກັບພັດການຳລັງປຸ່ລະປັກ ເຊ່ືອໝ້ັນເຮັດໃຫ້ ຊາວໜຸ່ມເສ່ີຽເສ່ຽປ່ຽນທາດ ເພ່ືອແກ່ດ່ັງເອົ້າຊາວໜຸ່ມ ແນໃສ່ປະຕິບັດນິໂຍບາຍພັນປ່ຽນໂດຍສັນຕິຂອງພວກເຂ້ົາ. ດ້ວຍເຫດນ້ັ້ນ, ໃນຖານະເປັນກຳລັງກ່ອງໜຸນ ແລະ ເປັນແຂນຂວາທ່ີ່ໄດ້ການໄດ້ງານຂອງຊຸພັກ, ຄະນະຊາວໜຸ່ມ ມ່ີໜ້າທ່ີ່ອັນສຳຄັນທ່ີ່ສຸດໃນການສຶກສາອົບຮົມຄົນຮຸ່ນໜຸ່ມ (ຊາວໜຸ່ມ, ເຍ້ົາວະຊົນ ແລະ ອານຸຊົນ) ໃຫ້ມ່ີຈ້ຳໃຈຮັກຊາດ, ຮັກສັ່ງຄົມນິຍົມ, ໃຫ້ມ່ີຄວາມຂະຫຍັນຫ້າວຫັນຕະລຸມບອນ, ມ່ີສະຕິຮັບຜິດຊອບ, ມ່ີເຍ່ືຍແຜ່ວຄຳລ່ິງຊ່ີວິດທ່ີ່ສົ່ກຊຶ້ນ,ງ່າຍດາຍ ແລະ ປ່ອດໃສ. ຄະນະຊາວໜຸ່ມຕ້ອງເອົ້າໃຈໃສ່ປັບປຸງ ແລະ ເປ່ີດກ້ວ້າງຄົນແຄວຂອງຕົນ ໂດຍຜ່ານຂະບວນການ " ນ ສາມັກຄ່ ຄ ບຸກ ", ຄ້ົນຄວ້າ

ຊອກຫາບັນດາຮູບການເຄື່ອນໄຫວທີ່ຊຸດັ່ງນີ້, ສຸດທ້າຍກັບຈຸດພິ
ເສດທາງດ້ານສິລະສາດ ແລະຈິດຕະສາດຂອງໄວໜຸ່ມ. ມີແຕ່ເຮັດ
ເຊ່ນນັ້ນ ຈຶ່ງຈະສາມາດດຶງເອົາກຳລັງຊາວໜຸ່ມເຂົ້າໃນບັນດາຂະ
ບວນການກະທຳປະຕິວັດ, ຕ້ານຢັ້ນການເບື່ອເມົາ ແລະການຸ່ແກ່ດຶງ
ຂອງສັດຕູ. ຄະນະຊາວໜຸ່ມຂັ້ນຕ່າງໆ ຍັງຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເລືອກ
ເຟັ້ນຊາວໜຸ່ມຜູ້ດີເດັ່ນທີ່ໄດ້ຜ່ານການເຝິກອົບຮົມສຶກສາໃນຂະບວນການ
ຕ່າງໆ ນັ້ນເພື່ອສະເໜີໃຫ້ພັກພິຈາລະນາຮັບເຂົ້າເປັນສະມາຊິກພັກ.
ບັນດາອົງການຂອງພັກ ແລະ ລັດກ໊ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ສັບຊ້ອນຊາວໜຸ່ມ
ຜູ້ທີ່ເຫັນວ່າ ເໝາະສົມເຂົ້າໃນວຽກງານນຳພາໃນຂົງເຂດ ຄຸ້ມຄອງ,
ຂົງເຂດເສດຖະກິດ ແລະວັດທະນະທຳ.

ໄປພ້ອມກັບການຫັນປ່ຽນປະຕິວັດຈາກສັງຄົມເມືອງຂຶ້ນ ແລະ
ສັກດິນາ ໄປສູ່ການສ້າງລະບອບສັງຄົມໃໝ່, ເນື້ອງຂອງປະເທດ
ເຮົາກ໊ໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍຈາກແອກແຫ່ງການກົດຂີ່ຂູດຮີດ. ແຕ
ວ່າ ຍັງມີຮອງຮອຍເສດເຫລືອຕ່າງໆ ຂອງສັງຄົມເກົ່າ, ຍັງມີຮົດ
ຄອງປະເພນີອັນຫລ້າຫລັງຍັງພົວພັນຢູ່ໃນຊີວິດຂອງສັງຄົມເຮົາ,ສະ
ນັ້ນ ການປົດປ່ອຍເນື້ອງຢ່າງເຖິງຖອງ, ປະຕິບັດຄວາມສະເໝີພາບ
ລະຫວ່າງຍິງຊາຍ ຈຶ່ງເປັນບັນຫາທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ສືບຕໍ່ແກ້ໄຂ, ໃນນັ້ນ
<u>ສະຫະພັນແມ່ຍິງ</u>ກ໊ຄຳລິ້ງບົດບາດອັນສຳຄັນ. ດ້ານໜຶ່ງ,ພັກ ແລະ ລັດ
ເຮົາກ໊ພະຍາຍາມສ້າງບັນດາເງື່ອນໄຂອັນອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການ ປົດ
ປ່ອຍເນື້ອງຢ່າງແທ້ຈິງ, ແຕ່ດ້ານໜຶ່ງອີກ,ສະຫະພັນແມ່ຍິງ ກ໊ໜ້າທີ່
ສຶກສາອົບຮົມ, ສ້າງ ແລະບຳລຸງພະນັກງານເພດຍິງ, ຂົນຂວາຍ

ຈັດຕັ້ງ ແລະ ເຕົ້າໂຮມໝໍ່ຍິງໃນຊັ້ນຄົນຕ່າງໆ ໃຫ້ເສີມຂະຫຍາຍຢັ້ນ
ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນດ້ານຂອງໝໍ່ຍິງລາວ, ແກ້ໄຂໝອຄຶດຕື້ອຕ່ຳ,
ເອ໋ຍຍົ້ງ ແລະລັກສະນະບໍ່ເປັນເຈົ້າການຸ ຂອງໝໍ່ຍິງເອງ,
ເຮັດໃຫ້ເຂົ້າເຈົ້າຕັ້ງໜ້າ ເຂົ້າຮ່ວມໃນຂະບວນການແຂ່ງຂັນຕ່າງໆນັບ
ແຕ່ການສ້າງຄອບຄົວທີ່ມີວັດທະນະທຳໃໝ ຕະຫລອດຮອດການເຂົ້າ
ຮ່ວມຄຸ້ມຄອງ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ພາຍໃຕ້ຄຳຂວັນ "ມີ ຄ່າ ທີ່"
ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນພາລະກິດລວມຂອງຊາດ. ລັດເຮົາ ຈະ
ຕ້ອງສືບຕໍ່ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ອອກປະກາດໃຊ້ນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ເພື່ອ
ຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງໝໍ່ຍິງໃນການຸຜະລິດ, ໃນ
ການແລກປ່ຽນ, ໃນການເຮັດວຽກງານ, ໃນການຮຳຮ່ວມແລະໃນ
ການດຳລົງຊີວິດ.

ພວກເຮົາ ຕ້ອງໃຫ້ຄວາມສຳຄັນເປັນພິເສດ ແລະ ເສີມຂະ
ຫຍາຍບົດບາດຂອງ<u>ແມ່ລ້ຽງ</u>ຊາ<u>ດ</u>ໃນການຸເຕົ້າໂຮມ, ສາມັກຄີ
ແລະຂົນຂວາຍປະຊາຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ, ຊັ້ນຄົນຕ່າງໆ ໃນສັງຄົມແລະ
ທຸກສາສະໜາ, ປະຕິບັດຄວາມຄຶດຕ້ອງປ່ອງດ້ອງລະຫວ່າງເຜົ່າຕ່າງໆ,
ເຮັດໃຫ້ເຂົ້າເຈົ້າເສີມຂະຫຍາຍມູນເຊື້ອຮັກຊາດ, ພ້ອມກັນປະຕິບັດ
ແມ່ທາງ, ນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະ ລັດເປັນ ຢ່າງດີ, ທັ້ມ ຢ່າງ
ທຸກ ຫົ ຊຸບາຍແບ່ງແຍກຂອງສັດຕູ ໃໝ່ ທະລາຍໄປ, ປະກອບສ່ວນ
ເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ ແລະ ກໍ່ສ້າງສັງຄົມນິຍົມ.
ຄະນະພັກ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງຊັ້ນຕ່າງໆ ມີ ໜ້າ ທີ່ ແຈ້ງຂາວ

ກ່ຽວກັບແຜນນະໂຍບາຍ, ນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ຂອງພັກ ແລະລັດໃຫ້ ວິຊາການແນວໂຮມ ແລະໃຫ້ມັດທະວິຊາການຜູ້ຊີ້ນຳຄຸມວຸດທິ, ພະສົງສາ ມະເນນ, ເຈົ້າກິດເຈົ້າເຫລົ່າທີ່ຮັກຊາດ ຢ່າງເປັນປະຈຳ, ພ້ອມ ກັນນັ້ນ ກໍ່ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ ເຄື່ອນໄຫວຂະບວນການຂອງມັນດາ ສະມາຊິກໃນແນວໂຮມ, ສົນໃຈຟັງຄວາມຄິດຄວາມເຫັນຂອງ ເຂົ້າ ເຈົ້າຕ່າງໆ ບັນຫາ ໂດຍສະເພາະແມ່ນບັນຫາກ່ຽວກັບການ ພັດທະ ນາສ້າງສາປະເທດຊາດ ແລະບັນຫາວິວັດການເປັນຢູ່, ສ້າງເງື່ອນ ໄຂອັນສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວຂອງແນວໂຮມຕາມພາລະບົດ ບາດຂອງຕົນ.

ພາກສ່ວນແຫ່ງການນຳລະນະມັດທະວິຊາການຈັດຕັ້ງພັກ,ລັດແລະ ວິຊາການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນນັ້ນ ຕ້ອງພາໄປເຖິງຂະບວນການແຂ່ງຂັນ. ພວກເຮົາ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ຊີ້ນຳ<u>ຂະບວນການແຂ່ງຂັນສ້າງຄຸນນິຍົມ</u>ໃຫ ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ໂດຍຖືນັ້ນນັ້ນ ເປັນມາດຕະການທີ່ດີກວ່າໜຶ່ງ ໃນການ ປຸກລະດົມມະຫາຊົນ, ພະນັກງານ, ກຳມະກອນ ແລະ ພາລະກອນ ໃຫ້ໝັ້ນຕ້ອງກະຕືລືລົ້ນ ແລະ ເຮັດວຽກງານດ້ວຍນ້ຳໃຈອັນຟົດຟື້ນ ແລະ ດ້ວຍຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາຕ້ອງສ້າງຂະ ບວນການແຂ່ງຂັນຂອງມະຫາຊົນໃນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ,ແຕ່ລະເຜົ່າໄວ, ແຕ່ລະຂະແໜງການ ແລະ ແຕ່ລະຂົງເຂດຂອງວິວັດສັງຄົມ ໂດຍສະ ເພາະໝູ່ຊາວກຳ ໃຫ້ຟົດຟື້ນ, ແຂງແຮງ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງກັນ. ການແຂ່ງຂັນແຕ່ລະບັ້ນ ຕ້ອງມີຮູບການ ແລະເນື້ອໃນທີ່ໝັ້ນຕົວຈິງ,

ແທດກັບຄວາມຮູ້ສຶກຕ້ອງການ, ກັບຄວາມມຸ່ງມາດປາຖະໜາແລະ ເຫັນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງມະຫາຊົນ, ມີຕົວເລກາດໝາຍລະອຽດ ເໝໃສ່ປະຕິບັດວຽກງານຂອງໃດຂອງໜຶ່ງ ຫລືຫລາຍຂອດທີ່ພົ້ນເດັ່ນ ຂຶ້ນໃນທ້ອງຖິ່ນ, ໃນຂະແໜງການ, ໃນກົມກອງ ແລະຮາກຖານຂອງ ຕົນຢ່າງມີໄຊ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຕ້ອງຈັດຕັ້ງການຍ້ອງຍໍຊົມເຊີຍ, ໃຫ້ ບຳໜັດແກ່ວຽກດີຄົນເດັ່ນຢ່າງທັນການ.

ດ)- <u>ດັດແປງວຽກງານພະນັກງານ, ເສີມຂະຫຍາຍບົດບາດ ນຳໜ້າເປັນແບບຢ່າງຂອງສະມາຊິກພັກ.</u>

ສະຫາຍທັງຫລາຍ, ການກໍ່ສ້າງ ແລະປັບປຸງບຸລະນຸະບັນດາ ວິທີການຈັດຕັ້ງພັກ,ລັດ ແລະວິທີການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນນັ້ນ ບໍ່ສາມາດ ຕັດແຍກອອກຈາກວຽກງານພະນັກງານ ແລະການເສີມຂະຫຍາຍບົດ ບາດນຳໜ້າເປັນແບບຢ່າງຂອງສະມາຊິກພັກ ແລະການເຊີດຊູຄຸນນະ ພາບຂອງພະນັກງານ, ສະມາຊິກພັກ, ເພາະວ່າ ຖ້າບໍ່ມີພະນັກງານ ແລະ ສະມາຊິກພັກຜູ້ດີແລ້ວ ເຮັດແນວໃດຈຶ່ງຈະສາມາດເວົ້າເຖິງ ການບຸລະນະການຈັດຕັ້ງໄດ້ ? ໃນດ້ານອື່ນ, ການບຸລະນະບັນດາວິ ທີການຈັດຕັ້ງນຳພາ ແລະຄຸ້ມຄອງນັ້ນເອງ ຊຳ້ພັດມີຄວາມໝາຍອັນສຳ ຄັນທີ່ສຸດຕໍ່ການເຊີດຊູຄຸນນະພາບຂອງພະນັກງານ ແລະສະມາຊິກພັກ.

ໄປພ້ອມກັບການເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວ ຂອງການປະຕິວັດ, ພະນັກງານ, ສະມາຊິກພັກ ກໍມີການເຕີບໃຫຍ່ໃນຫລາຍດ້ານ. ອັນ ນັ້ນເໝນຊັບສົມບັດທີ່ປະເສີດທີ່ສຸດຂອງພວກເຮົາ, ເພາະວ່າ ພະນັກ

ງານ ເປັນປັດໄຈຕັດສິນອັນໜຶ່ງ ຕໍ່ຜົນສຳເລັດຂອງພາລະກິດປະຕິວັດ. ແຕ່ຈົ່ງຄູ່ກັບການເຄື່ອນໄຫວຂະຫຍາຍຕົວນັ້ນ, ຢູ່ໃນຂົງເຂດພະນັກງານ, ສະມາຊິກພັກຂອງພວກເຮົາຍັງມີດ້ານຈຳກັດ ແລະຂໍ້ຂາດຕົກບົກພ່ອງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້: ສະຕິຕື່ນຕົວຊຸ່ມຊື່ນ, ຕື່ນຕົວສັ່ງຄົມນິຍົມ ຍັງບໍ່ທັນສູງ, ທລັກໝັ້ນຊຸ່ມຊື່ນ ຍັງບໍ່ທັນໜັກແໜ້ນ, ຄວາມຮູ້ທາງດ້ານວັດທະນະທຳ, ວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກ, ລະດັບຈິນຕະນາການເສດຖະກິດ, ຈິນຕະນາການສັ່ງລວມ, ລະດັບຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ, ຄຸ້ມຄອງສັ່ງຄົມ ເວົ້າທົ່ວໄປຍັງຕ່ຳ, ຊ້ຳພັດຖືກຜົນສະທ້ອນຂອງໝວດຄິດ, ເໜຍແຜ່ວິທີເຮັດວຽກກະຈັດກະຈາຍ, ເຮັດຕາມລຳພັງ ຂອງຜູ້ຜະລິດນ້ອຍ.

ເພື່ອຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການອັນໃຫຍ່ຫລວງຂອງພາລະກິດປະຕິວັດໃນປະຈຸບັນນີ້ ຖ້າຫາກບໍ່ດັດແປງວຽກງານພະນັກງານຢ່າງທັນການແລ້ວພວກເຮົາກໍ່ບໍ່ອາດສາມາດຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການດັ່ງກ່າວໄດ້. ຖ້າຢາກດັດແປງວຽກງານບຳພາ ແລະວຽກງານຄຸ້ມຄອງສັ່ງຄົມ, ເປັນຕົ້ນເພື່ອວຽກງານຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດນັ້ນ ພວກເຮົາຕ້ອງດັດແປງວຽກງານພະນັກງານໂດຍພື້ນຖານ, ນັບແຕ່ທັດສະນະ ໄປເຖິງກົນໄກເລືອກເຟັ້ນ, ບຳລຸງ ແລະ ສັ່ງຊຸ່ມ ພະນັກງານ, ກອບຕື່ມເພີ່ມເຕີມຕ້ອງດັດແປງທັດສະນະຂອງຜູ້ເຮັດວຽກງານຈັດຕັ້ງພະນັກງານ.

ເວົ້າເຖິງການດັດແປງວຽກງານພະນັກງານ, ບັນຫາ ສຳຄັນເພີ່ມຕ້ອງດັດແປງທັດສະນະໃນການຕີລາຄາ, ເລືອກເຟັ້ນ ແລະ

ຈັດວາງພະນັກງານ, ບົ່ມພົ້ນຄຸນຄ່ງກາວນັ້ນ ເພື່ອຕິລາຄາພະນັກ
ງານຄົ້ນ ຢ່າງເປັນລະບົບ, ເລືອກເຟັ້ນພະນັກງານຢ່າງຫຽງທຳ,
ສອງໃສ, ບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວ, ຈັດວາງພະນັກງານຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ
ສົມເຫດສົມຜົນ.

ທີ່ຜ່ານມາ, ພວກເຮົາໄດ້ມີຈຸດອ່ອນ ແລະບົກພ່ອງໃນວຽກ
ງານພະນັກງານເຊັ່ນ: ຕິລາຄາ, ເລືອກເຟັ້ນ ແລະຈັດວາງພະນັກ
ງານເພບຮູບການ, ຜົວເມັ້ຍດຽວ, ນັກແຕ່ຜູ້ຫລຽງເຄີຍ ສະໜິດ
ສະໜົມ, ຄົ້ນທ້ອງຖິ່ນດຽວ, ເຜົ່າດຽວ, ເອົາໃຈໃສ່ແຕ ພາກສ່ວນ
ຕົ້ນກຳເນີດ, ເອົາໃຈໃສ່ແຕ່ນິດໄສຂອງບຸກຄົນ ,ຫລືເປັນສຳຄັນແຕ
ລະດັບການສຶກສາດ້ານດຽວ, ຈັດວາງພະນັກງານຕາມ ເພບອົງປົດ
ໃນແຕ່ລະເຜົ່າ, ແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ, ບ່ຢາກຮັບເອົາພະນັກງານ ຈາກ
ບ່ອນອື່ນ ຫລືເຜົ່າອື່ນມາຝຶກຳ ແລະອື່ນໆ... ການກະທຳ ດັ່ງກ່າວ
ນັ້ນ ພາໄປເຖິງຜົນຮ້າຍຕາມມາຄື ກໍ່ໃຫ້ວຽກການປະຕິບັດນ້ຳໜ້າທີ່
ຂອງພັກ, ເຮັດໃຫ້ເສຽຄວາມສາມັກຄີຢູ່ພາຍໃນພັກ ແລະໃນໝູ່ປະ
ຊາຊົນ. ບັນຫາສຳຄັນອັນໜຶ່ງໃນການດັດແປງວຽກງານພະນັກງານ
ແມ່ນຕ້ອງຕ້ານຫ້ານຕາມທຸກປະກົດການຂອງລັດທິອາດຍາສິດ, ລັດທິຮູບ
ການ, ລັດທິເອກະຊົນ, ເພ່ວຄິດເຜົ່າຊົນຄັບແຄບ, ເພ່ວຄິດພາກ
ສ່ວນ, ທ້ອງຖິ່ນ ແລະອື່ນໆ.

ແຕ່ລະໄລຍະຂອງການປະຕິວັດ ມັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພະນັກງານ
ຕ້ອງມີຄຸນສົມບັດ ແລະຄວາມສາມາດສົມຄູ່ກັບ ໄລຍະນັ້ນ. ໃນໄລຍະ
ປະຕິວັດປະຈຸບັນນີ້ ພະນັກງານຕ້ອງມີບັນດາ <u>ມາດຕາ</u>ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ຈົງຮັກພັກດີຕໍ່ພາລະກິດຂອງພັກ, ກຳເໜ້ນເນື້ອຫາ,ນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະ ລັດ, ມີມານະຈິດຜ່ານຜ່າຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຕ່າງໆ ເພື່ອສຳເລັດໜ້າທີ່ ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ, ມີຫລັກໝັ້ນມົ່ນ-ສັດຕະແຈ້ງ, ມີສະຕິຕ່ຳກາມຈັດຕັ້ງ, ລະບຽບວິໄນ ແລະ ມີນ້ຳໃຈຮັບຜິດຊອບ, ມີການພົວພັນຢ່າງສະໜິດເໜ້ນກັບມະຫາຊົນ, ມີຊົ່ວ ທີ່ປ່ຽກໃສຂາວສະອາດ, ງາຍດາຍ.

- ມີຄວາມຮູ້ ທາງດ້ານທິດສະດີ, ວັດທະນະທຳ, ວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກ, ວິຊາສະເພາະວິຊາການ ທີ່ສົ່ມຄູ່ກັບວຽກງານທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ.

- ມີຄວາມສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ສາມາດວາງມາດຕະການທີ່ສອດຄ່ອງໄດ້, ການປ່ຽນແປງວິທີເຮັດວຽກເຜບ ເກົ່າແກ, ຫລ້າສະໄໝ, ຮູ້ຈຳນວຍຄວບຄຸມວຽກງານ, ຮູ້ເຕົ້າໂຮ່ມ, ລະດົມພະນັກງານ ແລະມະຫາຊົນຫ້າວຫັນປະຕິບັດວຽກງານຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

ຄຸນສົມບັດ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງພະນັກງານມີການພົວພັນກັນຢ່າງສະໜິດເໜ້ນ, ເພິ່ມເຕີມໃຫ້ແກ່ກັນ ແລະ ຕ່ອງສະແດງອອກຢ່າງຈະແຈ້ງຢູ່ໃນປະສິດທິຜົນຂອງວຽກງານ. ຄວາມສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ມັນເລ້ງທ່ວງໃໝ່ມີມານະຈິດປະຕິວັດ, ມີຄວາມຮູ້, ມີການພົວພັນອັນສະໜິດສະໜົມກັບມະຫາຊົນ. ມີຄວາມຮູ້ແລ້ວກ້ຍັງບ່ພ້ຍັງຕ່ອງມີຄວາມຕັດສິນໃຈນຳເອົາຄວາມຮູ້ນັ້ນລົງໄປເຮັດຢູ່ໃນຕົວຈິງອີກ ຈຶ່ງຈະເສີມຂະຫຍາຍປະສິດທິຜົນຂອງຄວາມຮູ້ນັ້ນໄດ.

ມີນາມະຈິດປະຕິວັດບຸກແລ້ວ ແຕ່ຂາດຄວາມຮູ້, ຂາດຄວາມ
ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ວຽກງານບໍ່ແລ່ນ, ຍິ່ງໄປກວ່າ
ນັ້ນ ຍັງເຮັດໃຫ້ເສຍວຽກອີກຊໍ້າ.

ບົນພື້ນຖານບັນດາມາດຖານດັ່ງກ່າວ, ພວກເຮົາຕ້ອງເລືອກ
ເຟັ້ນ ແລະຈັດວາງພະນັກງານໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ສົມທົບພະນັກງານເກົ່າ
ກັບພະນັກງານໃໝ່ ເພື່ອເຮັດລວມໜ້າທີ່ສະເພາະໜ້າ, ທັງຮັບປະກັນ
ລັກສະນະສືບທອດ ໃນການສ້າງຄົ້ນແຄວພະນັກງານ ເພື່ອຕອບສະ
ໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການໃນຍາວນານ.

ສຳລັບພະນັກງານເກົ່າ, ດ້ານໜຶ່ງ ຕ້ອງບຳລຸງ ແລະເຮັດ
ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີລະດັບຄວາມຮູ້, ລະດັບຄວາມສະຖຽນໄວຕໍ່ລັທໃໝ່, ມີ
ຈິນຕະນາການ ແລະອີກເຮັດວຽກລັທໃໝ່, ດ້ານໜຶ່ງອີກ ຕ້ອງຊ່ວຍ
ເຫລືອເຂົາເຈົ້າໃຫ້ສືບຕໍ່ເຝິກຝົນຫລໍ່ຫລອມຕົນເອງ, ຮັກສາຄຸນສົມ
ບັດປະຕິວັດ ເພື່ອສາມາດເຊີ ກຫາບໜ້າທີ່ ແລະເສີມຂະຫຍາຍບົດບາດ
ເປັນຫລັກແຫລ່ງຂອງຕົນ, ຕາມເຈດຄິດຈອດອ້າງໝົງງານ, ປ່ຽນ
ທຽບຊົ່ວຊາ, ຮຽກຮ້ອງຄາຕອບແທນ. ສຳລັບບັນດາສະຫາຍທີ່ບໍ່ສາ
ມາດເຊີ ກຫາບໜ້າທີ່ວຽກງານຂອງຕົນໃນປະຈຸບັນໄດ້ອີກແລ້ວນັ້ນຄວນ
ຕົ້ນຕໍສະໜັກໃຈໄປເຮັດວຽກງານອື່ນທີ່ເໝາະກວ່າ;ສ່ວນສະຫາຍໃດ
ທີ່ເຖົ້າແກ່ກະສຽນຫລີ້ສຸຂະພາບອ່ອນເພຍເກີນໄປນັ້ນກໍ່ຄວນອອກກົ້ນ
ເບ່ຽບຳນານ.

ເນື້ອໃນຂອງການດັດແປງວຽກງານພະນັກງານ ຍັງມັບທັງ
ການເຮັດໃຫ້ຄົ້ນແຄວພະນັກງານມີພະນັກງານໜຸ່ມເປັນສ່ວນໃຫຍ່ ເພື່ອ

ຮັບປະກັນລັກສະນະສືບທອດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ເພີ່ມທະວີລັກສະນະ
ຂະຫຽນຂັນແຂ້ງ. ເພື່ອດຳເນີນວຽກງານນັ້ນ ພວກເຮົາຕ້ອງ
ເອົາໃຈໃສ່ຮັບປະກັນບັນດາມາດຖານທີ່ໄດ້ກຳນົດມາແລ້ວນັ້ນ, ພ້ອມ
ກັນນັ້ນຕ້ອງກຳຈັດແກ້ໄຂຄວາມນຶກຄິດຊຸ້ນວັນນະຕາມເຍບສັກດິ໌ນາ,
ຄວາມສຳນຶກອັນຫລ້າສະໄໝ, ເກົ່າແກ, ຄັບແຄບ, ຮັກສາຜົນ,
ຕີລາຄາຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະການເຕີບໃຫຽ່ຂອງພະນັກງານໝຸ່ມຍິ່ງ
ຕ້ອງ.

ພະນັກງານໃໝ, ພະນັກງານໜຸ່ມເວົ້າທົ່ວໄປເມ່ນມີຄວາມຮູ້,
ຂະຫຽນຂັນແຂ້ງ, ປະດິດສ້າງ, ກ້າຄິດ, ກ້າເຮັດ. ຫລາຍຄົນກ໋ໄດ້ຮັບ
ການສ້າງໂດຍມີພື້ນຖານແລະເປັນລະບົບສົມຄວນ. ຢ່າງ
ໃດກ໋ດີ, ບັນດາສະຫາຍດັ່ງກ່າວ ຍັງບໍ່ທັນມີປະຣຸງນຫລາຍໃນວຽກ
ງານຂົນຂວາຍມະຫາຊົນແລະບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການເຝິກຝົນຫລໍ່ຫລອມຢ່ໃນ
ພຶດຕິກຳ. ນອກເໜືອນັ້ນ, ຕ້ອງສ້າງເງື່ອນໄຂເພື່ອໃຫ້ພະນັກງານ
ໜຸ່ມໄດ້ຮັບການເຝິກຝົນຫລໍ່ຫລອມຢ່ໃນວຽກງານຕົວຈິງ, ຕິດແທດກັບ
ຮາກຖານ, ຕິດພັນກັບມະຫາຊົນ, ແລະຜ່ານຈາກນັ້ນ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາ
ເຈົ້າເຕີບໃຫຽ່ຂຶ້ນ. ພິເສດ, ບັນດາພະນັກງານໜຸ່ມທີ່ດີເດັ່ນ, ໄດ
ຜ່ານການເຝິກຝົນຫລໍ່ຫລອມ, ທົດສອບ, ມີຄຸນສົມບັດ ແລະ ຄວາມ
ສາມາດຢ່າງພຽງພໍນັ້ນ ຕ້ອງເລືອກເຟັ້ນໃຫ້ເຂົາກ້າວຂ້ຶນໜ້າ ນຳພາ
ແລະຄຸ້ມຄອງ ເພື່ອຄອຍໆ ປ່ຽນແທນບັນດາສະຫາຍທີ່ມີອາຍຸສູງ.

ປະຈຸບັນ, ອົດຕາສອນພະນັກງານເພດຍິງ, ພະນັກງານບັນ
ດາເຜົ່າສອນໜ້ອຍ ຢ່ໃນອົງການນຳພາຂັ້ນຕ່າງໆ ແລະຂະໜົງການ

ຕ່າງໆ ຍັງຕ່ຳ. ຍ້ອນເໝດນັ້ນ, ພວກເຮົາທັງຕ້ອງຕັ້ງໜ້າບຳລຸງ, ກໍ່ສ້າງ ແລະ ທັງຕ້ອງພຸ້ມໃຊ້ມາດຖານພະນັກງານໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບແວດລ້ອມຕົວຈິງໃນການສັບຊ້ອນພະນັກງານເພດຍິງ ແລະ ພະນັກງານເຜົ່າຊົນ. ແຕ ດ້ານໜຶ່ງອີກ ເຂົາເຈົ້າກໍ່ຕ້ອງສຸ້ມຫຸ ໜ້າບົ່ມຕົວຂຶ້ນ ເພື່ອເຮັດລ່ວນໜ້າທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ.

ການຈັດວາງພະນັກງານຫລັກແຫລ່ງຢູ່ໃນແຕ່ລະຂະເໜງການ, ແຕ່ລະຂັ້ນຢ່າງຄຶກຕ້ອງມີຄວາມໝາຍຕັດສິນຕໍ່ການປະຕິບັດແນວທາງ, ນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະລັດ. ນອກຈາກນັ້ນດ້ານມາດຖານລວມທີ່ໄດ້ເວົ້າມາແລ້ວນັ້ນ ພະນັກງານຫລັກແຫລ່ງຍັງຕ້ອງເປັນແບບຢ່າງທາງດ້ານຄຸນສົມບັດສິນທຳ, ຕໍ່ສູ້ກັບແນວຄິດ ແລະການກະທຳທີ່ບໍ່ຄຶກຕ້ອງຢ່າງກ້າໄປກ້າມາ, ມີຄວາມສາມາດສ້າງ ແລະ ບັນຊາກ້າຈັກ, ເຕົ້າໂຮມ, ສາມັກຄີກັບພະນັກງານ, ພາລະກຳມະຊົນລຸ່ມໄດ້, ມີຫົວຄິດປະດິດສ້າງ, ມີຄວາມຂະຫຍັນຂັນແຂງ, ຮູ້ເສີມຂະຫຍາຍຫົວຄິດລິເລີ່ມຂອງລວມໝູ, ກ້າຕັດສິນ ແລະ ກ້າຮັບຜິດຮັບຊອບ, ມີເຫດຜົນອີ່ຫຳໜ້າທີ່ດີ ແລະຮູ້ປຸກລະບອບການນະຫາຊົນ. ພາກຕົວຈິງໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ບ່ອນໃດມີພະນັກງານຫລັກແຫລ່ງຄືແນວນັ້ນ, ເໝ ບ່ອນນັ້ນມີຄວາມສາມັກຄີພາຍໃນດີ, ຂະບວນການນະຫາຊົນຟົດຟື້ນ, ວຽກງານຕ່າງໆ ກໍ່ມີລຸພາກເໝ ອັນດີ.

ໃນສະພາບການຂອງປະເທດເຮົາໃນປະຈຸບັນ, ວຽກງານທຸກຢ່າງເປັນອັນໃໝ່ຈຸ ມ, ບົດຮຽນກ່ຽວກັບການເຮັດວຽກຂອງພະນັກງານ ຍັງບໍ່ທັນມີຫລາຍ. ດັ່ງນັ້ນ ຈະຕ້ອງພະຍາຍາມຮັກສາພະ

ນັກງານຫລັກແຫລ່ງທີ່ໄດ້ສັບຊ້ອນຢ່າງຄຶກຕ້ອງເລ້ວນັ້ນໃຫ້ເປັນປົກກະຕິໃນໄລຍະໃໝ່ທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າເຈົ້າລິ້ງເລີກເຂົ້າສູ່ວຽກງານ, ສະສົມບົດຮຽນນັບມື້ນັບຫລາຍ ແລະ ຍົກສູງປະສົບທີ່ໝັ້ນຂອງວຽກງານຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ຕ້ອງກ່ຽມບັນດາພະນັກງານຫລັກແຫລ່ງທີ່ມີຄວາມສາມາດຮັບເອົາ ຫລື ປະຕິບັດໝ້ວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມສາມາດບັນຊາວຽກງານໄດ້ອີກເລ້ວ.

ໃນເງື່ອນໄຂທີ່ພວກເຮົາຂາດພະນັກງານ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນພະນັກງານຫລັກແຫລ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາອາດຈະປະຕິບັດລະບຽບຫ້ວຍລ້ວ ຄ ຕຳໜ່ວງຄື: ຕຳໜ່ວງຫົວໜ້າການຈັດຕັ້ງພັກ ແລະ ອຳນາດການປົກຄ້ອງ, ແຕ ຕ້ອງໄດ້ເນັ້ນໜັກວ່າ ເພື່ອປະຕິບັດລະບຽບດັ່ງກ່າວໄດ້ດີ ຕ້ອງຊ່ວຍເບິ່ງເງື່ອນໄຂຕົວຈິງ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເຖິງການເລືອກເຟັ້ນພະນັກງານຫລັກແຫລ່ງທີ່ມີຄຸນສົມບັດ, ມີຄວາມສາມາດ, ມີຈິດໃຈໝ້ວຍປ່ຽນແທ້ຈິງ ເພື່ອປະຕິບັດໜ້າທີ່ອັນໜັກໜ່ວງຂອງຕົນ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ກ ຕ້ອງສ້າງລະບຽບການເຮັດວຽກຂອງຄະນະພັກ, ຂອງອຳນາດການປົກຄ້ອງໃຫ້ໄດ້ ແລະ ໃນເມື່ອແກ້ໄຂວຽກງານຕົວຈິງ ຕ້ອງມີການຈຳແນກໃຫ້ລະແວ່ງວ່າ ອັນໃດຂຶ້ນກັບພາລະບົດບາດຂອງພັກ, ອັນໃດຂຶ້ນກັບພາລະບົດບາດຂອງອຳນາດການປົກຄ້ອງ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕາມລະບຽບການວ່າດ້ວຍການເຮັດວຽກ.

ເນື້ອໃນສຳຄັນອັນໜຶ່ງອີກ ຂອງການດັດແປງວຽກງານພະນັກ

ງານ ແມ່ນຕ້ອງສ້າງແຜນກໍານົດພະນັກງານ, ກໍ່ສ້າງ, ບໍາລຸງ,ສຶກ
ສາອົບຮົມພະນັກງານຄົ້ນໃໝ່ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບກົນໄກຄຸ້ມຄອງໃໝ, ປະ
ກອບຈິນຕະນາການໃໝ່ທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ຄວາມຮູ້ໃໝ ເພື່ອໃຫ້
ເຂົ້າເຈົ້າສາມາດຫາບເຜ່ນວຽກງານນໍາພາ ແລະຄຸ້ມຄອງໄດ. ຖ້າ
ວ່າ ບໍ່ເປັນເຈົ້າການ ແລະບໍ່ຕ້ອງກໍ່ສ້າງ, ບໍາລຸງພະນັກງານແລ້ວ
ພວກເຮົາຈະຖືກທໍາລາຍໃນການເລືອກເຟັ້ນ, ຈັດວາງຄົນແຕ່ພະນັກ
ງານສືບທອດ, ສະເພາະຢ່າງຍິ່ງແມ່ນພະນັກງານ ທີ່ຈະກໍ່ຖານະ
ເປັນຫລັກແຫລ່ງຂອງວົງການນໍາພາທຸກຂັ້ນແລະຂະແໜງການຕ່າງໆ.

ໂດຍເລີ່ມຈາກໜ້າທີ່ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງປະເທດເຮົາໃນ
ໄລຍະທໍາອິດຂອງສະໄໝຂ້າມຜ່ານແລະໃນແຜນການ ๕ ປີ ຄັ້ງທີ່ສອງ
(๒๙๗๖-๒๙๘๐), ພວກເຮົາຈະຕ້ອງກໍານົດຄວາມຕ້ອງການກ່ຽວ
ກັບພະນັກງານປະເພດຕ່າງໆ ເຊັ່ນພະນັກງານນໍາພາ, ພະນັກງານ
ຄຸ້ມຄອງ, ພະນັກງານວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກ. ໃຫ້ຂຶ້ນແຜນການ
ເລືອກເຟັ້ນເອົານັກຮຽນເຂົ້າມະຫາວິທະຍາໄລ ແລະໂຮງຮຽນວິຊາ
ສະເພາະຂັ້ນກາງໃນແຕ່ລະປີເພື່ອມາກໍ່ສ້າງເຂົ້າເຈົ້າ ໂດຍອີງຕາມ
ຄວາມຕ້ອງການຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການ ແລະແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ, ຕ້ອງ
ພະຍາຍາມເອົາວຽກງານກໍ່ສ້າງ ຕິດພ້ອມກັບຄວາມຕ້ອງການ ຂອງ
ການນໍາໃຊ້ເລີ່ມແຕ່ຫົວທີໂລດ. ຫລີກເວັ້ນການສ້າງພະນັກງານໄປ
ຕາມໃຈມັກຂອງຂະແໜງການ ແລະ ຂັ້ນໃດຂັ້ນໜຶ່ງທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບ
ຄວາມຕ້ອງການຕົວຈິງ.

ຕ້ອງມີແຜນກໍານົດ ແລະວິທີການພິເສດເພື່ອສ້າງພະນັກງານ

ສຶບແທນ. ຜູ້ຮັບຜິດຊອບແຕ່ລະຄົນຢູ່ໃນທຸກ ຂັ້ນ,ທຸກຂະແໜງການ, ທຸກອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນຕ້ອງກຽມພະນັກງານແຕ ๑ ຫາ ๔ ຄົນ ຢ່າງເປັນປະຈຳ ເຊິ່ງເຂົ້າສາມາດປຽນແທນຕົນໄດ ແລະ ຕ້ອງຕັ້ງໜ້າບຳລຸງດ້ານທີ່ເຂົ້າຍັງອ່ອນ, ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າບຸກຂຶ້ນຂັ້ນເປັນຫາບໜ້າທີ່ວັນໜ້ານອງກວ່າ ໃນເມື່ອຈຳເປັນ. ໃນການຈັດວາງພະນັກງານຢູ່ທຸກຂັ້ນ, ທຸກຂະແໜງການນັ້ນ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເໝາະສົມອາຍຸທີ່ຕ່າງກັນ ເພື່ອຮັບປະກັນລັກສະນະສືບທອດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງກັນ. ຕ້ອງຕັ້ງໜ້າແກ້ໄຂສະພາວະທີ່ບໍ່ມີການກະກຽມຜູ້ສືບແທນ, ຄ້າຍດັ່ງນັ້ນ ໃນອະນາຄົດອັນໃກ້ໆ ນີ້ ມັນຈະສົ່ງຜົນສະທ້ອນເຖິງການນຳພາ ແລະການຂະຫຍາຍຕົວຂອງພັກ.

ພວກເຮົາຕ້ອງສືບຕໍ່ສຸມກຳລັງເຮັດວຽກງານສ້າງແລະບຳລຸງພະນັກງານໃຫ້ດີ ດ້ວຍຈິດໃຈອັນເຄັ່ງຮ້ອນ, ຕ້ອງດຳເນີນການດັດແປງວຽກງານນີ້ ໂດຍເນໃສ່ບັນລຸປ້ະສິດທິຜົນອັນສູງສຸດ, ແກ້ໄຂສະພາວະທົ່ວໆ ຮຽນຫລາຍ ແຕຫາກບ່ຮູ້ພຸ້ນໃຈ ແລະບ່ຮູ້ວິທີເຮັດ.

ໃນຊຸມປີໜ້ານີ້ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ສ້າງແລະບຳລຸງພະນັກງານທິວລັກຫລັກແຫລ ແລະພະນັກງານສືບແທນຢູ່ຂັ້ນຕ່າງໆ ກອບໜ, ໃນນັ້ນ ໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດຕໍ່ພະນັກງານຂົນຣາກຖານ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ.

ຄຽງຄູ່ກັບການສຶກສາອົບຮົມ, ການສ້າງ ແລະບຳລຸງໃນໂຮງຮຽນແລ້ວ ຈະຕ້ອງຮີບຮ້ອນຈັດຕັ້ງ ແລະ ຂະຫຍາຍຮູບການທ້ົ່ວເຮັດວຽກທ້ົ່ວຮຳຮຽນໄປພ້ອມ, ແຕຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂວຽກ

ງານຂອງພະນັກງານ, ຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການ, ແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ, ແລະ ຕ້ອງມີເນື້ອໃນແທດຕົວຈິງ, ຕ້ອງການັ້ນໃດ ຮຽນເອົາອັນນັ້ນກ່ອນ.

<u>ເພີ່ມທະວີວຽກງານຄຸ້ມຄອງພະນັກງານ:</u> ໃນໄລຍະທີ່ຜ່ານມາ, ວຽກງານຄຸ້ມຄອງພະນັກງານຂອງພວກເຮົາ ຍັງບໍ່ທັນເປັນແບບເປັນແຜນ ແລະ ບໍ່ທັນກວມເອົາພິດທຸກຂອດຢ່າງຄົບຊຸດ ນັບແຕ່ຂອດຂອກຼ້, ຕິດຕາມ, ສັງເກດຕີລາຄາ, ວາງແຜນກຳນົດພະນັກງານ ຕະຫລອດຮອດການສ້າງ, ບຳລຸງ, ເລື່ອນຊັ້ນ, ສັບຊ້ອນ, ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕໍ່ພະນັກງານ; ເຄີຍເຮັດແບບກິດຈະວັດ, ຕາບຈຸນ. ໃນການຂອກຼ້, ຕິດຕາມພະນັກງານ ແມ່ນເຄີຍອີງໃສ່ແຕ່ປື້ມບັນທຶກຊີວະປະຫວັດເປັນຕົ້ນຕໍ, ບໍ່ຄ່ອຍຕິດຕາມພະນັກງານໃນການປະຕິບັດວຽກງານ, ໃນການດຳລົງຊີວິດປະຈຳວັນ, ສ່ວນປື້ມບັນທຶກຊີວະປະຫວັດນັ້ນ ຊຳ້ພັດບໍ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ເພີ່ມເຕີມໃຫ້ຄົບຖ້ວນ. ກົງກັນຂ້າມ ທີ່ຄຸ້ມຄອງພະນັກງານ ທີ່ຜ່ານມາ ຊຳ້ພັດລວມສຸມຢູ່ໃນບ່ອນດຽວຫລາຍເກີນໄປ, ຜາໃຫ້ການກຳພະນັກງານບໍ່ແທດເຖິງ ແລະ ການຕິດຕາມພະນັກງານກ້ວ້າ.

ຕ້ອງດັດແປງວຽກງານຄຸ້ມຄອງພະນັກງານໃຫ້ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ, ເຮັດໃຫ້ວຽກງານນີ້ເຂົ້າສູ່ລະບຽບແບບແຜນໂດຍໄວ, ຕ້ອງດັດແປງການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງພະນັກງານຕາມຈິດໃຈດັ່ງກ່ອນມານັ້ນ.

ການປະກອບຕຳແໜ່ງໃຫ້ພະນັກງານ ຕ້ອງແມ່ນຄະນະພັກ ແລະຄະນະນຳຂອງອົງການ ເປັນຜູ້ຕົກລົງ ເປັນໝູ່ຄະນະ ພາຍຫລັງທີ່

ໄດ້ຫາບທາມຄວາມເຫັນຂອງຄະນະບໍລິຫານງານຂອງບັນດາອົງການ
ຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ຂອງຄະນະໝວຍພັກ ແລະສົມທົບກັບການສັງເກດ
ຕີລາຄາຂອງອົງການທີ່ເຮັດວຽກງານຈັດຕັ້ງ.

ເອົາໃຈໃສ່ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕໍ່ພະນັກງານໃຫ້ຄົບຖ້ວນ, ເປັນ
ໝໍ່ໝ່ອນ ຕໍ່ພະນັກງານເກົ່າແລະພະນັກງານທີ່ອອກມາເຂົ້າບ່ານ.
ໃນກໍລະນີທີ່ພະນັກງານມີຄວາມຜິດພາດ ຈົນເຖິງຂັ້ນຕ້ອງລົງວິໄນນັ້ນ
ການຈັດຕັ້ງຂອງພັກ ຕ້ອງດຳເນີນໃຫ້ຖືກຕາມລະບຽບການທີ່ລະບຸໄວ້
ໃນກົດລະບຽບຂອງພັກ.

ສະຫລາຍທັງຫລາຍ, ໄປພ້ອມກັບການປັດແປງວຽກງານພະນັ
ກງານນັ້ນ ຕ້ອງເສີມຂະຫຍາຍບົດບາດນຳໜ້າເປັນແບບຢ່າງຂອງສະ
ມາຊິກພັກ. ປະຈຸບັນນີ້, ຈຳນວນສະມາຊິກພັກໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນໄວ ແຕ່ສົມ
ຄວນ ແລະ ໄດ້ມີບາດກ້າວຂະຫຍາຍຕົວອັນໜັ້ນແໜ, ສະມາຊິກພັກ
ສ່ວນຫລວງຫລາຍຍັງຮັກສາຄຸນສົມບັດສິນທຳໄວ້ໄດ້ດີ, ຍັງມີນ້ຳໃຈ
ຈິດປະຕິວັດ, ມີສະຕິຕໍ່ການຈັດຕັ້ງ,ລະບຽບວິໄນ, ດຳລົງຊີວິດຢ່າງ
ປອດໃສ ແລະງ່າຍດາຍ. ແຕ ສະມາຊິກພັກຜູ້ໃນຫລາຍບ່ອນ ຍາມ
ຄິດສະເລ່ຍໝໍ່ສ່ວ, ລະດັບທິດສະດີ, ການເມືອງ, ວັດທະນະທຳ
ເຕັກນິກ, ວິຊາການ ເວົ້າທົ່ວໄປໝໍ່ຍັງຕ່ຳ. ມີສະມາຊິກພັກຈຳ
ນວນບໍ່ໜ້ອຍໄດ້ເສື່ອມເສຍຄຸນສົມບັດ, ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ຈຳນວນໜຶ່ງ
ຖືກເສື່ອມຄຸນປ່ຽນທາດ. ຢູ່ໃນພັກເຮົາ ໄດ້ມີບັນດາປະກົດການອັນ
ຫຍຸ້ງເກີດຂຶ້ນຄື: ອາດຍາສິດ, ໃຊ້ອຳນາດຂາດໃຫຽ, ໂລບມາກ
ໂລພາ, ບໍ່ນັບຖືການຈັດຕັ້ງລະບຽບວິໄນ ແລະ ມີການກະທຳອັນບໍ່ດີ

ຫລາຍຢ່າງ ເພີ່ມອີກ. ຈຳຕ້ອງສະກັດກັ້ນ ບັນດາປະກິດກຳດັ່ງກ່າວ ນັ້ນໂດຍທັນທີ. ໃນເມື່ອເວົ້າເຖິງການເສີມຂະຫຽາຍບົດບາດພັກ ເປັນເຜບຢ່າງຂອງສະມາຊິກພັກນັ້ນ ບໍ່ອາດຈະເຂົ້າໃຈວ່າ ເປັນເຜບ ຢ່າງນຳພັກເຜບທົ່ວໆ ໄປ, ແຕ່ຕ້ອງສະແດງອອກດ້ວຍການກະທຳ ຕົວຈິງ, ເຊັ່ນ: ດຳລົງຊີວິດຢ່າງມີຈຸດໝາຍ, ປະຕິບັດນັ້ນດາມະ ໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະລັດຢ່າງເຂັ້ມງວດ, ດຳລົງຊີວິດຢູ່ດ້ວຍຄວາມ ບໍລິສຸດ, ງ່າຍດາຍ ແລະ ສົດໃສ, ຄຳເວົ້າຕ້ອງສອດຄ້ອງກັບການ ກະທຳ. ເວົ້າລວມແລ້ວ ຕ້ອງ ເປັນເຜບຢ່າງໃນການອອກແຮງງານ, ສຶກສົບ, ເຮັດວຽກງານ ແລະໃນການດຳລົງຊີວິດ.

ເພື່ອສະກັດກັ້ນ ບໍ່ໃຫ້ນັ້ນດາປະກິດການທ່ຽທຽງດັ່ງກ່າວນັ້ນເກີດ ຂຶ້ນ ແລະເພື່ອຍົກຄຸນນະພາບຂອງສະມາຊິກພັກໃຫ້ສູງຂຶ້ນ ພວກເຮົາ ຕ້ອງດຳເນີນ ມີ ມາດຕະການໄປພ້ອມໆ ກັນຄື: ບຳລຸງ ໂດຍຜ່ານ ວຽກງານຕົວຈິງ, ຜ່ານການຮຳຮຽນ, ຜ່ານການຕິຊົມຕົນເອງ, ຕິຊົມ ກັນ ແລະການດຳເນີນຊີວິດພັກ; ຮັບປະກັນສະມາຊິກພັກໃໝ; ເອົາ ສະມາຊິກພັກຜູ້ທີ່ຄຸນລັກສະນະບໍ່ຄົບຖ້ວນອອກຈາກພັກ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ບັນດາການຈັດຕັ້ງພັກ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນໜ່ວຍພັກ ຕ້ອງເຮັດວຽກ ງານຄຸ້ມຄອງສະມາຊິກພັກໃຫ້ດີ, ສົມທົບກັບບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງມະ ຫາຊົນຢ່າງໃກ້ຊິດ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາ ແລະຊ່ວຍເຫລືອສະ ມາຊິກພັກ. ສິ່ງທີ່ຄວນເອົາໃຈໃສ່ໃນການເພີ່ມຈຳນວນສະມາຊິກພັກ ນັ້ນ ແມ່ນຕ້ອງຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ເປັນໄພເຖິງຄຸນນະພາບຂອງພັກ. ຢາກ ເຮັດໄດ້ຄືແນວນັ້ນ ຕ້ອງປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດ ຂ ທາງງ່າຍຄື ທາງງ

ຄັ້ງແຄ້ ແລະທ່ານ ໆ ເຮັດຕະພິດຕະພິ. ການຮັບເອົາສະມາຊິກພັກ ໃໝ ຕ ໆ ຮັບປະກັນໃຫ້ເປັນຜູ້ທີ່ມີມາດຖານຄົບຖ້ວນ ແລະ ຕ ໆ ປະຕິ ບັດໃຫ້ຖືກຕ ໆ ຕາມລະບຽບການທີ່ລະບຸໄວ້ໃນກົດລະບຽບຂ ໆ ພັກ.

ຄຽງຄູ່ກັບການຮັບເອົາສະມາຊິກພັກໃໝ່ນັ້ນ ຕ ໆ ເອົາຜູ້ທີ່ເສື່ອມ ເສຽຄຸນລັກສະນະຂ ໆ ສະມາຊິກພັກ ອອກຈາກພັກຢ ໆ ທັນການ. ມີ ຜູ້ເຂົ້າ ແລະ ມີຜູ້ ອ ອ ກ ໝ ້ ນ ເປັນເລື ໆ ທຳມະດາ, ເພາະວ່າ ພັກເປັນ ຣ ໆ ກ ຍ ທ ໝ ຊ ວ ດ, ຕ ໆ ໄ ດ ຮ ັ ບ ເ ອ ົ ້ າ ພ ະ ລ ັ ງ ຊ ວ ດ ໃ ໝ ່ ເ ຂ ົ ້ າ ມ ເ ລ ື ອ ຍ ໆ, ພ ອ ມ ກ ັ ນ ນ ັ ້ ນ ກ ປ ັ ດ ເ ປ ົ ້ າ ສ ິ ່ ງ ທ ີ ່ ເ ປ ັ ນ ໄ ພ ໃ ຫ ້ ເ ກ ີ ດ ທ ີ ່ ພ ົ ນ ແ ລ ະ ຄ ຸ ມ ນ ະ ພ າ ບ ແ ຫ ໆ ກ ານ ນ ໍ ້ າ ຂ ໆ ພ ັ ກ. ມ ີ ແ ຕ ່ ເ ຮ ັ ດ ຄ ີ ເ ມ ອ ນ ນ ັ ້ ນ ພ ັ ກ ລ ໆ ຈ ະ ຮ ັ ກ ສ າ ທ າ ດ ແ ຫ ນ ໍ ້ າ ໄ ດ ຢ ູ ່ ສ ະ ເ ໝ ີ, ຮ ັ ກ ສ າ ຄ ວ າ ມ ປ ອ ດ ໃ ສ ໃ ຫ ້ ແ ກ ່ ພ ັ ກ ແ ລ ະ ເ ພ ີ ່ ມ ຄ ວ າ ມ ເ ຊ ື ່ ອ ໝ ັ ້ ນ ຂ ໆ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ ຕ ່ ພ ັ ກ.

ນ)- <u>ສ ້ າ ງ ແ ບ ບ ແ ຜ ນ ເ ຮ ັ ດ ວ ຽ ກ ແ ບ ບ ໃ ໝ ່, ຮ ັ ກ ສ າ ບ ັ ນ ດ າ ທ ລ ັ ກ ການ ຈ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ ແ ລ ະ ດ ຳ ເ ນ ີ ນ ຊ ີ ວ ິ ດ ຢ ູ ່ ໃ ນ ພ ັ ກ ຢ ່ າ ງ ເ ຂ ັ ້ ມ ງ ວ ດ</u>.

ສ ະ ຫ ມ າ ຍ ທ ີ ່ ຮ ັ ກ ແ ພ ງ ທ ັ ້ ງ ຫ ລ າ ຍ, ໃ ນ ປ ະ ຈ ຸ ບ ັ ນ, ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ພ ວ ມ ປ ະ ເ ຊ ີ ນ ກ ັ ບ ສ ິ ່ ງ ກ ີ ດ ຂ ວ າ ງ ອ ັ ນ ໃ ຫ ຽ ອ ັ ນ ໜ ໍ ່ ໆ ຕ ່ ການ ເ ຊ ີ ດ ຊ ູ ປ ະ ສ ິ ດ ທ ິ ພ າ ບ ແ ຫ ໆ ກ ານ ນ ໍ ້ າ ຂ ໆ ຊ ຸ ມ ຊ ົ ນ, ອ ັ ນ ນ ັ ້ ນ ເ ນ ມ ອ ີ ທ ີ ເ ຮ ັ ດ ວ ຽ ກ ແ ບ ບ ງ ົ ມ ນ ໍ ້ າ ແ ຕ ວ ຽ ກ ງ ານ ມ ະ ຍ ິ ມ ມ ະ ຍ ວ ຍ, ກ ະ ຈ ັ ດ ກ ະ ຈ າ ຍ ແ ລ ະ ຊ ະ ຊ າ ຍ ຂ ໆ ຜ ູ ້ ຜ ະ ລ ິ ດ ນ ້ ອ ຍ ເ ຊ ົ ່ ງ ແ ຜ ່ ຜ າ ຍ ຫ ລ າ ຍ ພ ໍ ສ ົ ມ ຄ ວ ນ ຢ ູ ່ ໃ ນ ຂ ັ ້ ນ ຕ ່ ງ ໆ ແ ລ ະ ຂ ະ ເ ໜ ີ ງ ການ ຕ ່ ງ ໆ. ເ ພ ື ່ ອ ແ ກ ້ ໄ ຂ ສ ິ ່ ງ ກ ີ ດ ຂ ວ າ ງ ດ ັ ່ ງ ກ ່ າ ວ ນ ັ ້ ນ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ບ ໍ ່ ມ ີ ທ ່ າ ທ ່ ຽ ໃ ດ ອ ື ່ ນ, ນ ອ ກ ເ ໜ ີ ອ ໄ ປ ຈ າ ກ ການ ສ ້ າ ງ ແ ບ ບ ແ ຜ ນ ເ ຮ ັ ດ ວ ຽ ກ ແ ບ ບ ໃ ໝ ່ ຂ ຶ ້ ນ ຢ ູ ່ ໃ ນ ທ ້ ອ ພ ັ ກ.

ແບບແຜນເຮັດວຽກແບບໃໝ່ ເໝາະສົມຕ້ອງໄປຄຽງຄູ່ກັບ ພຶດຕິກຳ. ຄວາມເວົ້າຕ້ອງໄປຄຽງຄູ່ກັບ ການກະທຳ, ເວົ້າແລ້ວຕ້ອງ ເຮັດ, ເຮັດດ້ວຍຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງ, ເຮັດວຽກຢ່າງມີຈຸດສຸມ, ຈຸດໃຈກາງ, ເຮັດອັນໃດຕ້ອງສຳເລັດຢ່າງຂາດຕົວອັນນັ້ນ ແລະ ເກີດ ພາກເກີດຜົນອີຫຼີ.

ພັກເລັ່ງທວງໃຫ້ທຸກການຈັດຕັ້ງພັກ, ພະນັກງານ ແລະ ສະ ມາຊິກພັກແຕ່ລະຄົນ ຕ້ອງມີນ້ຳໃຈປະຕິວັດໜຸກ, ກ້າຄິດ, ກ້າເວົ້າ ແລະ ເວົ້າໃຫ້ຖືກກັບຄວາມຈິງ, ກ້າເຮັດ, ກ້າຮັບຜິດຮັບຊອບ, ກ້າ ຕໍ່ສູ້ຕາມແນວຄິດ ແລະ ການກະທຳທີ່ຜິດເຂວ, ຕ້ອງມີຄວາມ ຊຸ ຳມິ ຊຸ ຳມ ານໃນວຽກງານຂອງຕົນ, ກຳຈັດແກ້ໄຂຫາທີ່ເມີນເສີຍ, ຢູ່ໃນ ທ່າຮັບ, ຂາດຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ເອ ອຍອີ່ງໃສ່ກັນ, ປົກປິດຈຸດ ອ່ອນຂອງຕົນ, ໂຍນຄວາມຜິດໃຫ້ຜູ້ອື່ນ, ຄ ານຄົນຄິດ, ຄ ານຮ ຳ ຮຽນ, ງ ທຽງ ຕ ຄວາມທຸກຄວາມຍາກ, ເຮັດໄດ ຊຸ ຳໃດກ ເວົ້າ ຊຸ ຳ ນັ້ນ ຫຼ ວ ເຮັດເໝາະຕະພຶດຕະພີ. ພວກເຮົາຕ້ອງຕ ຳ ນິ ວ ຈ ານຄວາມ ຊຸ ຳ ເຄີຍ ທ ເວ ໄດ ແ ທ ດສະດີເໝາະ ນ ຳ ເຕ ເ ຳ ແລະ ເວ ເໝາະ ທ ວ ໆ ໄປ, ຄວາມ ເ ວ ໄ ຄຽງຄູ່ກັບ ການກະທ ຳ ຕ ວ ຈ ງ, ຢ ຮ ຈ ດ ຕ ງ ວ ຽ ງ ງ ານ ໃນ ພ າ ກ ຕ ວ ຈ ງ, ວ າ ງ ແ ຜ ນ ກ ານ ຈ ຈ ກ ໂ ດ ຍ ບ ເ ລ ມ ຈ າ ກ ຄ ວ າ ມ ຮ ຽ ກ ຮ ຈ ງ ຕ ຈ ງ ກ ານ ຕ ວ ຈ ງ, ຫ ຼ ວ າ ວ າ ງ ແ ຜ ນ ກ ານ ຈ ຈ ກ ເ ລ ວ ແ ຕ ທ າ ຢ ຈ ດ ຕ ງ ປ ະ ຕ ິ ດ ັ ຢ ່ າ ງ ສ ຸ ດ ກ ຳ ສ ຸ ດ ປ າ ຍ. ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຕ ້ ອ ງ ເ ວ ົ າ ພ າ ກ ໝ ເ ໝ ຂ ຈ ງ ວ ຽ ກ ງ ານ ຕ ວ ຈ ງ ເ ປ ັ ນ ໄ ມ ຫ ລ າ ອ ັ ດ ແ ຫ ກ ຄ ຸ ນ ສ ິ ມ ບ ັ ດ ແ ລ ະ ຄ ວ າ ມ ສ າ ມ າ ດ ຂ ຈ ງ ພ ະ ນ ັ ກ ງ ານ ແ ລ ະ ສ ະ ມ າ ຊ ິ ກ ພ ັ ກ.

ແຫລ່ງກຳລັງແຮງຂອງພັກຄົນປະຊາຊົນໃນສາຍການຮ່ວມພົວອັນໃກ້ຊິດແໜ້ນແຟ້ນ ລະຫວ່າງພັກກັບມະຫາຊົນ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ພັກຈຶ່ງເລັ່ງທ່ວງໃຫ້ມັນດາການຈັດຕັ້ງພັກ, ພະນັກງານ,ສະມາຊິກພັກ ຕ້ອງເຄົາລົບ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍສິດເປັນເຈົ້າ ແລະ ຫົວຄິດປະດິດສ້າງຂອງປະຊາຊົນ,ຮູ້ ປະພຶດຕົນ, ຮູ້ດຶງຄຸນຄ່ະຫາຊົນຮ່ວມປະກອບຄວາມຄິດຄວາມເຫັນ ເຂົ້າໃນວຽກງານຂອງປະເທດຊາດ, ຂອງທ້ອງຖິ່ນ, ກົນກອງ; ເອົາໃຈໃສ່ຈິດຈິດຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງມະຫາຊົນ, ສຶກສາອົບຮົມຊົນຂວາຍມະຫາຊົນໃຫ້ເຮັດລ້ວນພັນທະຕໍ່ປະເທດຊາດ, ສ້ອງເສີມໃໝ່ ຫາຊົນປະກອບຄວາມຄິດຄວາມເຫັນເຂົ້າໃນການສ້າງພັກ. ຕ້ອງຕຳ ນິວິຈານທ່າທີ່ທ່ວງ ເໜັ່ນຈາກມະຫາຊົນ, ບໍ່ເປັນເຜບຢ່າງອັນດີໃໝ່ ຫາຊົນ, ລວງອຳນາດ, ອາດຍາສິດ, ໃຊ້ອຳນາດຍາດໃຫຍ່ທີ່ເກີດ ຂຶ້ນຢູ່ໃນໝູ່ພະນັກງານ,ສະມາຊິກພັກເປັນຈຳນວນບໍ່ໜ້ອຍ. ສ້ອງເຫລ່ານັ້ນ ມັນເປັນປະກົດການອັນຊົ່ວຊ້າກວ່າໝູ ໃນເງື່ອນໄຂ ພັກກຳອຳ ນາດ, ເປັນສາຍເຫດທີ່ພາໃຫ້ມີການເສື່ອມເສຽ,ຖຸດຫຼົນທ່ວງດ້ານ ຄຸນສົມບັດຂອງສະມາຊິກພັກ.

ໃນການປະຕິບັດຫລັກການນຳພາ ເປັນໝູ່ຄະນະ ບຸກຄົນຮັບຜິດ ຊອບນັ້ນ ຕ້ອງວາງສາຍພົວພັນລະຫວ່າງໝູ່ຄະນະ ກັບບຸກຄົນໃຫ້ເປັນ ເອກະພາບກັນ ບົນພື້ນຖານແຫ່ງການນຳພາ ເປັນໝູ່ຄະນະ. ໝູ່ຄະນະ ເຂັ້ມແຂ້ງ ແລະ ມີຫົວຄິດປະດິດສ້າງ ຈຶ່ງຈະສ້າງຄວາມອຳນວຍໃຫ້ ແກ່ການຂະຫຍາຍຄວາມສາມາດແລະນ້ຳໃຈຮັບຜິດຊອບຂອງບຸກຄົນ; ສຳລັບບຸກຄົນ ຄຳຫາມີຄວາມຊຳນານທ່ວງດ້ານການເມືອງ, ມີນ້ຳ

ໃຈຮັບຜິດຊອບສູງ ແລະ ມີຄວາມສາມາດແລ້ວ ມັນກໍຈະເປັນການ
ປະກອບສ່ວນ ເຂົ້າໃນການເພີ່ມທະວີຄວາມສາມາດນຳພາຂອງໜ່ວຍ
ມະ, ,, ຕອງຕ້ານການເອົາໃຈເອງອອກຈາກໜ່ວຍມະ ຫລີ້ຽວອີງ
ໃສແໜ່ວຍມະ.

ສ້າງແບບແຜນເຮັດວຽກແບບໃໝ ໝາຍຄວາມວ່າ ພວກເຮົາ
ຕອງກຳຈັດແກ້ໄຂເພບແຜນເຮັດວຽກແບບມະນິໝະນອຍ, ກະຈັດກະ
ຈາຍ, ໄດ້ຮຳໃດ້ກ່ເອົາຮຳນັ້ນ, ຈິດອາດຮ້ກ້ຳ ຕາມເພບຜ່ານລິດ
ນ້ອຍເພື່ອຫັນໄປສູ່ແບບແຜນເຮັດວຽກເພບວິທະຍາສາດຢ່າງແທ້ຈິງ,
ມີການສຳຫລວດ, ຄົ້ນຄວ້າ, ໄຈ້ແຍກສະພາບການຕົວຈິງ, ກຳໜົດ
ທາດແທ້ຂອງບັນຫາ, ມີການກະກຽມຢ່າງຮອບຄອບ ໃນການວາງ
ແຜນນະໂຍບາຍ ແລະຕິດຕາມວຽກງານຕ່າງໆ. ໃນເວລາຈັດຕັ້ງປະ
ຕິບັດ ຕອງມີຫລາຍມາດຕະການທີ່ສອດຄອງກັບສະພາບແວດລ້ອມຕົວ
ຈິງ, ຕອງກຳນົດຈຸດໃຈກາງ, ຈຸດໝັ້ນຂອງວຽກງານໃຫ້ລະອຽດ,
ດຳເນີນການທົດລອງ ເພື່ອຖອດຖອນບົດຮຽນ, ລົງເລິກໃກ້ຊິດຕິດ
ແໜ່ດກັບມະຫາຊົນ ເພື່ອເຕົ້າໂຮມ, ປຸກລະດົມເຂົ້າເຈົ້າໃຫ້ເປັນຂະ
ບວນການອັນກວ້າງໃຫຽ, ປະສານສົມທົບລະຫວ່າງກຳລັງຕ່າງໆໄປ
ຕາມທິດອັນດຽວ ເພື່ອສ້າງເປັນກຳລັງແຮງສັງລວມສຳລັບແກ້ໄຂວຽ
ກງານແຕ່ລະອັນຢ່າງຂາດຕົວ, ແລະ ຕອງມີການກວດກາ, ສະຫລຸບ
ເພື່ອຖອດຖອນບົດຮຽນ ທີ່ເປັນປະໂຫຽດ. ກຳຈັດແກ້ໄຂເພບແຜນ
ເຮັດວຽກແບບຜິວເຜີ, ທ້ວໆ ໄປ, ບໍ່ລະອຽດ, ບໍ່ໜ່ດກັບຕົວຈິງ
ແລະຮາກຖານ,ພົບອັນໃດເຮັດອັນນັ້ນ, ເຮັດເພບອາດຂາສິດ, ຮູບ

ການ ແລະ ບໍ່ມີປະສິດທິຜົນ.

ເພື່ອຮັບໃຊ້ການສ້າງເຂດແຂວງການເມືອງໃໝ່, ພວກເຮົາ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດ ຕໍ່ການດັດແປງວຽກງານສໍ່ສາມໃຫ້ດີຂຶ້ນ ກວ່າເກົ່າ ຕາມທິດທີ່ວ່າ ການສໍ່ສານຕ້ອງທັນການ, ຊັດເຈນ ແລະ ຄົບຖ້ວນ, ກ້າວໄປເຖິງສ້າງໃຈການເຫັນການສໍ່ສານ ຮັບໃຊ້ການ ກໍ່ສະພາບການພາຍໃນປະເທດ ແລະ ຕ່າງປະເທດ. ປະຕິບັດລະ ບຽບລ່ຽງງານຂໍ້ຄໍ່ສັ່ງຢ່າງເຂັ້ມງວດ. ບັນຫາໃດທີ່ເປັນບັນຫາສໍ ຄັນ ຕ້ອງລ່ຽງງານຂໍ້ຄວາມເພັ່ງຈາກຂັ້ນເທິງສາກົນ ແລ້ວຈຶ່ງຄ່ອຍ ປະຕິບັດ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ຂັ້ນເທິງຕ້ອງໃຫ້ຄໍ່ຕອບແກ້ຂັ້ນລຸ່ມຢ່າງທັນ ການ. ການລ່ຽງງານໃຫ້ຂັ້ນເທິງນັ້ນ ຕ້ອງເຮັດຕາມກໍ່ນົດເວລາທີ່ ວ່າງ99ກ ຫລືວ່າ ພາຍຫລັງສໍ່າເລັດວຽກງານໃດໜຶ່ງ; ເມື່ອໃນລ່ຽ ງງານໃຫ້ຂັ້ນເທິງນັ້ນ ຕ້ອງເວົ້າຕາມຄວາມຈິງ, ຫລີກເວັ້ນເຊື່ອ ວຽກທີ່ບໍ່ມີການລ່ຽງງານ ຫລືວ່າເຮັດຮ້າຍ ແຕ່ລ່ຽງງານດີ.

ການສ້າງເຂດແຂວງການເມືອງໃໝ່ນັ້ນມີຄວາມໝາຍວ່າຕ້ອງ ກໍ່ຈັດແກ້ໄຂສະພາວະການ ທີ່ເປັນຢູ່ໃນຫລາຍຂັ້ນ ແລະ ຫລາຍຂະ ເໜງການປະຈຸບັນຄື: ຍັງບໍ່ທັນປະຕິບັດວຽກງານກວດກາ ໄດ້ດີ ແລະ ການກວດກາ ຍັງບໍ່ທັນເປັນລະບຽບເຂດແຂວງປົກກະຕິເທ່ືອ. ພວກ ເຮົາຕ້ອງເພີ່ມທະວີວຽກງານກວດກາ ເພື່ອຊອກໃຫ້ເຫັນຈຸດດີ, ປັດ ໄຈໃໝ່ທີ່ລະຕ້ອງເສີມຂະຫຍາຍ, ດັດແປງສິ່ງທີ່ຜິດເຂວ ແລະ ຂໍ້ຂາດ ຕົກບົກພ່ອງຕ່າງໆ ໃນການປະຕິບັດເໝວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກນັ້ນ ໃຫ້ໄດ້ຢ່າງທັນການ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ກໍ່ເພື່ອປຽນແປງ ເພີ່ມ

ເຫັນແຜນນະໂຍບາຍ, ຂໍ້ຕົກລົງຕ່າງໆ ທີ່ເໝາະສົມກັບສະພາບການໃໝ່. ໃນໄລຍະປະຈຸບັນຂອງການປະຕິວັດ, ມີວຽກງານຫລາຍຢ່າງທີ່ພວກເຮົາບໍ່ທັນຊຳນິຊຳນານ, ບໍ່ທັນມີປະສົບປະການຫລາຍ, ດັ່ງນັ້ນ ວຽກງານກວດກາຈຶ່ງຍິ່ງມີຄວາມຈຳເປັນ.

ວຽກງານກວດກາຈະຕ້ອງດຳເນີນແຕ່ເທິງລົງລຸ່ມ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຕ້ອງດຳເນີນແຕ່ລຸ່ມຂຶ້ນເທິງ. ຄະນະພັກ ແລະຄະນະກຳມະການປົກຄອງຂັ້ນຕ່າງໆ, ບັນດາສະຫາຍຜູ້ຮັບຜິດຊອບຂອງແຕ່ລະຂະເໜງການ, ແຕ່ລະໜ່ວຍ ຫ້ອງວ່ຍ ຕ້ອງເຮັດວຽກກວດກາໂດຍຕົນເອງ, ໂດຍສຸມໃສ່ກວດກາວຽກງານໃຈກາງໃນແຕ່ລະໄລຍະ ແລະບັນດາຫ້ອງວ່ຍຈຸດໜັກ. ຕ້ອງຈັດຕັ້ງໃຫ້ໝວນມະຫາຊົນ ແລະຂັ້ນລຸ່ມປະກອບຄວາມເຫັນກ່ຽວກັບວຽກງານຂອງອົງການພັກ, ອົງການລັດ ແລະຂອງຂັ້ນເທິງ. ອັນນັ້ນ ເໝາະມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະສຳຄັນທີ່ສຸດ.

ອົງການກວດກາ ຕ້ອງຊ່ວຍຄະນະພັກ ແລະອົງການປົກຄອງຂັ້ນຕ່າງໆ ໃນການກວດກາການປະຕິບັດນະໂຍບາຍ,ຄຳສັ່ງຂອງພັກ, ກົດໝາຍຂອງລັດ, ໃນການກວດກາການຮັບປະກັນສິດເປັນເຈົ້າຂອງປະຊາຊົນ,ການປະຕິບັດປະຊາທິປະໄຕ ແລະລະບຽບວິໄນພາຍໃນພັກ, ແລະກວດກາດ້ານການເງິນ,ການນຳໃຊ້ວັດຖຸປະກອນ, ຊັບສົມບັດສາທາລະນະ, ແລະອື່ນໆ...

ການສ້າງເຜບແຜ່ເຮັດວຽກເຜບໃໝ່ ເໝາະເໝໃສ່ຮັກສາຫລັກການລວມສູນປະຊາທິປະໄຕ ໃນການດຳເນີນຊີວິດພັກໃຫ້ເຂັ້ມງວດ,

ເສີມຂະຫຽາຍປະຊາທິປະໄຕຢ່າງແທ້ຈິງ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຮັບປະກັນ
ສິດເສລີພາລວມສູນ. ພວກເຮົາເຄີຍເວົ້າວ່າກຳລັງແຮງຂອງພັກເຮົາ
ຢູ່ທີ່ການປະຕິບັດ ຫລັກການລວມສູນປະຊາທິປະໄຕຢ່າງເຂັ້ມງວດ,
ແຕ ຢູ່ບາງບ່ອນ ຍັງມີຄວາມຜິດເຂວຕ່າງໆ ຢູ່ເຊັ່ນ: ລວມສູນອຸດ
ຕະສິດ, ເອກາທິປະໄຕ, ບໍ່ເສີມຂະຫຽາຍສະຕິປັນຍາຂອງລວມໝູ່,
ບໍ່ຟັງຄວາມຄິດຄວາມເຫັນຂອງຂັ້ນລຸ່ມ, ຫລີກລ້ຽງການຈ ແລະ ການ
ສອນ, ບໍ່ນັບຖືການຈັດຕັ້ງ,ລະບຽບວິໄນ. ຕ້ອງໄດ້ຕໍານິວິຈານຢ່າງ
ເຄັ່ງຄຶມ ແລະ ເດັດດ່ຽວແກ້ໄຂບັນດາຂໍ້ຜິດເຂວດັ່ງກ່າວນັ້ນ, ເຮັດ
ໃຫ້ນັ້ນຢາກຄວໃນການດຳເນີນຊີວິດຂອງພັກນັ້ນສົດໃສ.

ເພື່ອປະຕິບັດຫລັກການລວມສູນປະຊາທິປະໄຕນັ້ນ ພວກເຮົາ
ຕ້ອງກຳນົດເປັນລະບຽບການຕົວຈິງແທ້ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະການ
ດຳເນີນຊີວິດຂອງບັນດາການຈັດຕັ້ງພັກ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດມັນຢ່າງ
ເຂັ້ມງວດ. ເຮັດແນວນັ້ນ ແມ່ນເພື່ອປະຕິບັດຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດ
ລະບຽບຂອງພັກທີ່ວ່າ: " ບຸກຄົນຕ້ອງປະຕິບັດຕາມການຈັດຕັ້ງ,ສ່ວນ
ສ່ວນໜ້ອຍຕ້ອງປະຕິບັດຕາມສ່ວນສ່ວນຫລາຍ, ຂັ້ນລຸ່ມຕ້ອງປະຕິບັດ
ຕາມຂັ້ນເທິງ,ທ້ອງພັກ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງ
ພັກ ". ທຸກການຈັດຕັ້ງພັກ ແລະສະມາຊິກພັກແຕ່ລະຄົນ ຕ້ອງເວົ້າ
ແລະເຮັດຕາມມະຕິຂອງພັກ, ບ່ອະນຸຍາດໃຫ້ສະມາຊິກພັກຜູ້ໃດເວົ້າ
ແລະເຮັດຕ່າງກັບມະຕິ, ບ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຂັ້ນລຸ່ມບໍ່ປະຕິບັດມະຕິ, ຄຳ
ສັ່ງຂອງຂັ້ນເທິງ ຫລືປະຕິບັດເຍບຜ່ອເຜ່ີ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ການສ້າງ
ລະບຽບການກ່ຽວກັບການປະຕິບັດຫລັກການລວມສູນ ປະຊາທິປະໄຕ

ນັ້ນ ຍັງມີຄວາມໝາຍອັນໃຫຽ່ຫລວງໃນການຮັບປະກັນການເປີດກວ້າງ ປະຊາທິປະໄຕ, ເສີມຂະຫຍາຍຫົວຄິດປະດິດສ້າງຂອງທົ່ວພັກ, ເຮັດ ໃຫ້ພາຍໃນພັກມີຄວາມເປັນເອກະພາບ ເປັນຈິດໜຶ່ງໃຈດຽວກັນ.

ເພື່ອຮັບປະກັນການດຳເນີນຊີວິດຢ່າງສົດໃສຂອງການຈັດຕັ້ງ ພັກນັ້ນ ພວກເຮົາຕ້ອງປະຕິບັດຫລັກການນຳພາ ເປັນໝູ່ຄະນະ, ບຸກຄົນ ຮັບຜິດຊອບໃຫ້ຖືກຕ້ອງ; ຕ້ອງຕຳນິວິຈານຢ່າງເຄັ່ງຂຶມ ແລະ ຕ້ອງ ເດັດດຽວແກ້ໄຂວິທີເຮັດວຽກແບບບຸກຄົນຕັດສິນບັນຫາອັນສຳຄັນໂດຍ ບໍ່ຜ່ານໝູ່ຄະນະ, ເອົາຄຳສັ່ງຂອງບຸກຄົນປຽນແທນມະຕິຂອງໝູ່ຄະນະ. ຕ້ອງຈັດຕັ້ງການອະພິປາຍຢ່າງມີປະຊາທິປະໄຕ, ສ້າງເງື່ອນໄຂອັນ ສະດວກ ເພື່ອໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ເວົ້າອອກຢ່າງກົງໄປກົງມາ, ແລະເວົ້າ ໄດ້ເຕັມຄວາມຄິດຄວາມເຫັນຂອງຕົນກ່ອນຈະຕົກລົງອັນໃດອັນໜຶ່ງ ເພື່ອ ໃຫ້ຄຳຕົກລົງນັ້ນ ເປັນຜະລຶດພັນຂອງສະຕິປັນຍາລວມໝູ່ຢ່າງແທ້ຈິງ. ໃນເມື່ອໝູ່ຄະນະໄດ້ຕົກລົງແລ້ວ ຕ້ອງເຊົາໃຫ້ບຸກຄົນຮັບຜິດຊອບ. ຜູ້ ທີ່ໄດ້ຮັບການເຊົາງານດັ່ງກ່າວນັ້ນ ກໍຕ້ອງໄດ້ຮັບສິດທິສົມຄູ່ກັບຄວາມ ຮັບຜິດຊອບ ເພື່ອຈະສາມາດສຳເລັດວຽກງານທີ່ໝູ່ຄະນະມອບໃຫ້ນັ້ນ. ໃນຂັ້ນຕອນການທີ່ປະຕິບັດລະບຽບຫົວໜ້າກໍຕ້ອງສົມທົບກັບເຊບແຜນ ເຮັດວຽກເປັນໝູ່ຄະນະ; ໃນເມື່ອແກ້ໄຂບັນດາບັນຫາ ທີ່ສຳຄັນນັ້ນ ກ່ອນຈະຕົກລົງ ຜູ້ເປັນຫົວໜ້າຕ້ອງໄດ້ເປີກສາຫາລືກັບພະນັກງານທີ່ຢູ່ ອ້ອມຂ້າງຕົນ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ກັບຜູ້ທີ່ກຳເໜົ້ນບັນຫາດັ່ງກ່າວ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຫລີກເວັ້ນຂໍ້ຜິດພາດທີ່ບໍ່ສົມ ຄວນມີ.

ໃນການດຳເນີນຊີວິດຂອງພັກນາງເທື່ອກໍ່ຜູ້ຄົດວ່າ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສາມັກຄີ ແລະເປັນເອກະພາບພາຍໃນນັ້ນ ບໍ່ຄວນຕິຊົມກັນ ແລະຕິຊົມຕົນເອງ. ຖ້າຫາກເປັນໄປຕົ້ຄວາມຄິດເຫມວນັ້ນ ເມື່ນຢາກປົກປິດຈຸດບົກພ່ອງໃຫ້ກັນ ແລະກັນ,ຈົ່ງຈຸ່ມ, ນຳໄປເຖິງບ່ອນເຮັດໃຫ້ຄວາມບົກພ່ອງອັນນ້ອຍໆ ກາຍເປັນຄວາມບົກພ່ອງອັນໃຫ່ຽ. ບົດຮຽນຊີ້ໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນແລ້ວວ່າ ບ່ອນໃດເວລາໃດທີ່ບັນຍາກາດຕິຊົມຕົນເອງ ແລະ ຕິຊົມກັນຫາກໝົດລົງ ບ່ອນນັ້ນ, ເວລານັ້ນເຄີຍເກີດມີເຫມວຄິດເຫັ່ງຟ້ໃຈຕ່ອງກາງານ, ອາດຍາສົດ, ທາງເໜີຕົວຈົ່ງ, ທາງເໜີຂັ້ນລຸ່ມ ແລະ ມະຫາຊົນ, ຍົ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ຍັງເກີດມີນິດໄສອັນບໍ່ດີຕ່ໍ: ປະຈົບປະແຈງ, ບົກບ່ຽນເຫັ່ງ, ທາງຳເງົ້ອດ ຕໍ່ຂັ້ນລຸ່ມ. ສົ່ງເກີດຂວາງອັນຕ່ໍ່ໃນການຕິຊົມຕົນເອງ ແລະຕິຊົມກັນທີ່ເປັນຢູ່ໃນຫລາຍຂັ້ນ, ຫລາຍຂະເໜງການປະຈຸບັນ ເມື່ນທາທີ ຂາດຄວາມຈົ່ງໃຈ, ຂາດຄວາມຖະໜອມຖ່ອມຕົວຂອງຜູ້ຕິຊົມຕົນເອງ;ທາທີ່ຈົ່ງຈຸ່ມ, ຢ້ານເກີດການກະທົບກະເທືອນ,ຢ້ານຖືກຂັ້ຄິດຕາຍຕົວ, ຢ້ານຖືກແກ້ແຄ້ນຂອງຜູ້ທ່ີ່ຕິຊົມ.

ພວກເຮົາຕ້ອງຕ່ໍ້ສູ້ຈ່ໍາມ ແລະ ກ່ໍາຈັດແກ້ໄຂບັນດາປະກົດການດັ່ງກ່າວນັ້ນ,ບ່ໍໃຫ້ປ່ອຍປະລະເລີຍຈາວຸດແຫ່ງການຕິຊົມຕົນເອງ ແລະຕິຊົມກັນ. ບັນດາການຈັດຕັ້ງພັກນັບແຕ່ສູນກາງພັ້ລົງເຖິງໜ່ວຍພັ້ ຕ້ອງດຳເນີນການຕິຊົມຕົນເອງ ແລະຕິຊົມກັນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ອັນແໜ່ໃສ່ດັດແປງການນຳພາຂອງຄະນະພັ້, ດັດແປງ ວ່ຽກງານ ແລະເຊ່ີດຊຸ້ຄຸນສົມບັດສົມທ່ໍາຂອງກ່ໍາມະກອນ ໃນຄະນະພັ້ຂັ້ນຕ່ໍາງໆ

ໃຫ້ສູງຂຶ້ນ. ບ່ອະນຸຍາດໃຫ້ການຈັດຕັ້ງພັກຂັ້ນໃດ ແລະສະມາຊິກພັກ ຜູ້ໃດຍົກຍ້ອງຊົມເຊີຍຕົນເອງ ແລະຕິຊົມກັນ; ທຸກການ ຈັດຕັ້ງພັກ ແລະ ສະມາຊິກພັກທຸກຄົນ ລ້ວນແຕ່ສຶກສະກ້ວຍ ຄວາມ ຄິດຄວາມເຫັນຕິຊົມການຈັດຕັ້ງພັກ ແລະ ສະມາຊິກພັກຜູ້ອື່ນໆ ເຖິງ ວ່າການຈັດຕັ້ງພັກນັ້ນ ແລະສະມາຊິກພັກຜູ້ນັ້ນ ຈະຍູ້ຂັ້ນສູງປານໃດກ ຕາມ. ຜູ້ທີ່ຕິຊົມຕົນເອງ ກ່ຕ້ອງເວົ້າຈຸດດີ, ຈຸດອ່ອນຂອງຕົນໃຫ້ຖືກ ກັບຄວາມຈິງ, ຟັງຄວາມຄິດຄວາມເຫັນຂອງລ້ວນໝູ, ເຮັດໄດ້ດີ ແນ່ນັ້ນ ຈຶ່ງຈະສ້າງບັນຍາກາດອັນເປີດອົກເປີດໃຈ, ຊຸກຍູ້ໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ປະກ້ວຍຄວາມຄິດຄວາມເຫັນໃຫ້ແກ່ຕົນ. ສ່ວນຜູ້ຕິຊົມ ກ່ຕ້ອງເລີ່ມ ຈາກຄຶດໃຈຮັກແພງ ເພື່ອນສະຫາຍດ້ວຍກັນ, ປະກ້ວຍຄວາມຄິດຄວາມ ເຫັນຢ່າງພາວະວິໄສ, ບ່ໃຊ້ຄວາມເວົ້າທີ່ໜັກເກີນໄປ, ບ່ເສຍສັນ ປັ້ນເລ່ຫ້ວຍໃຫ້ຜູ້ອື່ນ. ຢ່າກ່ເຮັດໃຫ້ວຽກງານຕິຊົມຕົນເອງ ແລະ ຕິ ຊົມກັນດຳເນີນໄປດ້ວຍດີ, ກ່ອນອື່ນໝົດ ພະນັກງານຫລັກແຫລ່ງຕ້ອງ ເປັນແບບຢ່າງ, ເຮັດແນ່ນັ້ນ ຈຶ່ງຈະສ້າງບັນຍາກາດປະຊາ ທິປະ ໄຕ, ເປີດອົກເປີດໃຈ ແລະສົດໃສ. ສິ່ງສຳຄັນຢູ່ໃນບັນຫານີ້, ເປັນ ຕົ້ນ ເມ່ນພາຍຫລັງດຳເນີນການຕິຊົມຕົນເອງ ແລະ ຕິຊົມກັນແລ້ວ ຕ້ອງເດັດດ່ຽວເສີມຂະຫ່ຽາຍຈຸດດີ, ດັດແປງຈຸດອ່ອນ. ເຮັດຄືແນ່ ນັ້ນໄດ້ ຈຶ່ງຈະປັບປ່ຽງຄວາມສາມັກຄີເປັນເອກະພາບຂອງພັກໄດ້.

ໃນການສູ້ພາຍໃນນັ້ນພວກເຮົາຕ້ອງເຊີດຊູສະຕິລະວັງຕົວ, ສະຕິປ້ອງກັນພັກໃຫ້ສູງຂຶ້ນເ່ື້ອອີກ, ຮັກສາຄວາມສາມັກຄີເປັນເອກະ ພາບຢູ່ໃນພັກ, ເປັນຕົ້ນເມ່ນຢູ່ໃນບັນດາອົງການນຳ ຄືກັນກັບຮັກສາ

ແກ້ວຕາຂອງຕົນ, ທັບມ້າງທຸກກົນອຸບາຍ ແລະເລ ຫລ ງມ ມ້າງ ເພ ທຳ ລາຍຂອງສັດຕູ.

๔)- <u>ວຽກງານແນວຄິດ ແລະທິດສະດີ</u>.

ສະຫາຍທັງຫລາຍ, ເພື່ອປົກປັກຮັກສາ ແລະ ເພີ່ມທະວີບົດ ບາດການນຳພາຂອງພັກ ອັນແໜ່ໃສ່ເຮັດລ ມ ພາລະກຳປະຫວັດສາດ ຂອງຕົນໃນໄລຍະໃໝ່ຂອງການປະຕິວັດນັ້ນ ພວກເຮົາຕ ງ ເອົາໃຈໃສ ເປັນພິເສດຕໍ່ວຽກງານແນວຄິດ ແລະທິດສະດີ, ຕ ງ ດັດແປງຈິດສຳ ນຶກ ແລະຈິນຕະນາການຂອງຕົນ. ເວົ້າ ເຖິ ທີ່ສຸດແລ້ວ ການປ ງ ນ ແປງສະຕິສັງຄົມ ເໝ ນ ຂຶ້ ນ ກັບ ການປ ງ ນ ແປງ ການ ຄ ງ ຕ ວ ຂ ງ ສັ ງ ຄົ ມ, ໂດຍສະເພາະເໝ ນ ການປ ງ ນ ແປງ ຂ ງ ເ ບ ບ ວ ິ ທ ີ ການ ຜ ະ ລ ິ ດ. ເ ພ າ ະ ສ ະ ນ ັ ້ ນ, ຖ ້ າ ຫ າ ກ ແ ກ ້ ໄ ຂ ບ ັ ນ ດ າ ບ ັ ນ ຫ າ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ - ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ໄ ດ ້ ດ ີ ນ ັ ້ ນ ກ ໍ ເ ປ ັ ນ ການ ສ ້ າ ງ ບ ັ ນ ດ າ ເ ງ ື ່ ອ ນ ໄ ຂ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ອ ັ ນ ສ ະ ດ ວ ກ ເ ພ ື ່ ອ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ຄ ົ ນ ໃ ໝ ່ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ເ ປ ັ ນ ຕ ົ ວ ເ ປ ັ ນ ຕ ົ ນ ຂ ຶ ້ ນ ແ ລ ະ ເ ພ ື ່ ອ ຍ ົ ກ ສ ູ ງ ປ ະ ສ ິ ດ ທ ິ ຜ ົ ນ ຂ ຂ ງ ວ ຽ ກ ງ ານ ແ ນ ວ ຄ ິ ດ. ກ ົ ງ ກ ັ ນ ຂ ້ າ ມ ຖ ້ າ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຫ າ ກ ເ ຮ ັ ດ ວ ຽ ກ ງ ານ ແ ນ ວ ຄ ິ ດ ບ ໍ ່ ດ ີ, ຖ ້ າ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຫ າ ກ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ຜ ິ ດ ພ າ ດ ແ ລ ະ ມ ີ ຂ ຂ າ ດ ຕ ົ ກ ບ ົ ກ ພ ร ง ໃ ນ ຂ ົ ງ ເ ຂ ດ ນ ี ้ ແ ລ ้ ว ม ัน ก ็ จ ะ ส ่ ง ผ ล ก ร ะ ท บ ต ่ อ ก า ร ข ย า ย เ ส ด ถ ะ ก ิ จ - ส ั ง ค ม.

ບັນດາ ເໝ ນ ສ ຳ ເ ລ ັ ດ ອ ັ ນ ໃ ຫ ຍ ່ ຫ ລ ວ ງ ຂ ຂ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ໃ ນ ๑๐ ປ ີ ກ ່ ວ ່ າ ທ ີ ່ ຜ ່ ານ ມ າ ນ ั ้ ນ ม ี ส ่ ว น ป ะ ก อ บ อ ั น ส ำ ค ั ญ ข ฯ ว ฯ ก า ม แ น ว ค ิ ด. แ ต ่ ใ น ข ง เ ข ด ว ฯ ก า น ด ั ง ก ล ่ า ว น ี ้ ย ั ง ม ี ด ้ า น จ ำ ก ั ด แ ล ะ ข ข า ด ต ก บ ก พ ร ง ห ล า ย อ ย ่ า ง. ถ ้ อ ย ค ว า ม ธ ร ร ธ ร ง ต ร ง ก า น อ ั น ใ ห ร ่

ຫລວງຂອງສອງໜ້າທີ່ຍຸດທະສາດ, ວຽກງານແນວຄິດຕ້ອງມີການປ່ຽນ
ແປງໃໝ່ໃນຫລາຍດ້ານເຊັ່ນ: ເນື້ອໃນ ແລະຮູບການ, ວິທີ ແລະ
ພາຫະນະໂຄສະນາສຶກສາອົບຮົມ.

ປະຈຸບັນນີ້, ໜ້າທີ່ອັນຄັບໜ້ຶງຂອງພວກເຮົາໃນວຽກງານແນວ
ຄິດແມ່ນ ຕ້ອງກຳໜົດສະພາບການແນວຄິດຂອງພະນັກງານ, ສະ
ມາຊິກພັກ ແລະຂອງປະຊາຊົນເຮົາ, ມີແຜນການກ່ຽວກັບວຽກງານ
ແນວຄິດໃນສະເພາະໜ້າ ແລະຍາວນານ, ຮູ້ລະດົມ ແລະປະສານ
ສົມທົບກຳລັງຕ່າງໆ ເພື່ອພ້ອມກັນເຮັດວຽກງານແນວຄິດ, ດັດແປງ
ແລະບົກສູງຄຸນນະພາບ ແລະປະສິດທິຜົນຂອງວຽກງານແນວຄິດ,ຄົ້ນ
ຄວ້າຫາບັນດາຮູບການ ແລະວິທີອັນສອດຄ່ອງກັບແຕ່ລະເປົ້າໝາຍແນ
ໃສ່ເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນເຂົ້າໃຈສະພາວະເປັນຈິງທາງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ
ຂອງປະເທດຊາດໃນປະຈຸບັນໃຫ້ຈະແຈ້ງ, ມີສະຕິເຂົ້າຮ່ວມການປະ
ຕິບັດນັ້ນດ້ວຍຫົວໃຈ ແລະໜ້າທີ່ ທີ່ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີ 7 ຂອງ
ພັກໄດ້ວາງ99ໝັ້ນ ຖ່ອຍຄວາມຕ້ອງໜ້າ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສະພາວະເປັ
ຈິງດັ່ງກ່າວນັ້ນມີການປ່ຽນແປງກ້າວໜ້າ.

ວຽກງານແນວຄິດຕ້ອງປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການສ້າງວິທີຄົ
ຄິດ, ວິທີເຮັດ ແລະຈິນຕະນາການໃໝ່ ເປັນໜ້ວໜ່ວນຈິນຕະນາການ
ເສດຖະກິດ, ເຮັດໃຫ້ການສ້າງ ແລະ ຈັດວາງພະນັກງານ, ເຮັ
ໃຫ້ເໝາະແໝ່ວິທີເຮັດວຽກ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ພະນັກງານ ມີການ
ປ່ຽນແປງໃໝ່. ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄິດສ້ຳນຶກ ແລະຈິນຕະນາການມີການ
ປ່ຽນແປງໃໝ ການອົບພິດຕ້ອງເຊື່ອມຊຶມບັນດາຫລັກມູນພື້ນຖານຂອງ

ລັດທິມາກ-ເລນິນ ຕື່ອີກ, ບົນພື້ນຖານດັ່ງກ່າວນັ້ນ ຈຶ່ງຮັບເອົາຍົກ
ດ້ານຈິດສຳນຶກໃໝ່, ຍົກດ້ານຄວາມຮູ້ໃໝ່ທີ່ໄດ້ສັ່ງລວມຈາກພຶດຕິກຳເທິງ
ການສ້າງສັງຄົມນິຍົມຕົວຈິງຢູ່ໃນຍົກດ້ານປະເທດອ້ອມໆ. ການ
ຮັບເອົາຍົກດ້ານຈິດສຳນຶກ ແລະ ຄວາມຮູ້ໃໝ່ ຕ່າງໄດ້ຮັບການປັບປຸງ
ແລະຍົກສູງຂຶ້ນ ໂດຍຜ່ານການສະຫລຸບສັງລວມພຶດຕິກຳປະຕິວັດຂອງ
ປະເທດເຮົາ, ສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ ເນື້ອໃນການເຄື່ອນໄຫວເສດ
ຖະກິດ, ຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງສ້າງຈົນຕະນາການເສດຖະກິດໃໝ່. ຈົນຕະ
ນາການໃໝ່ທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຕ່າງຕິດພັນກັບຕົວຈິງ, ກ່ຳເບິ່ງ
ຄວາມຈິງ,ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວິໄສ, ສອດຄ່ອງກັບ ຈຸດພິ
ເສດໃນແຕ່ລະໄລຍະແຫ່ງການຂະຫຍາຍຕົວຂອງປະເທດເຮົາ. ອັນ
ນັ້ນ ແມ່ນຈົນຕະນາການສັດຈະວິຜ່ານວັດຖຸນິຍົມ ຂອງລັດທິມາກ-ເລ
ນິນ.

ປະເທດເຮົາຍັງຜ່ອນຢູ່ໃນໄລຍະທຳອິດຂອງສະໄໝຂ້າມຜ່ານ,
ສະນັ້ນ ບັນດາຮ່ອງຮອຍຂອງສັງຄົມເກົ່າຈຶ່ງຍັງເຫລືອຄ້າງຢູ່ໃນເນື
ຄິດຈິດໃຈ ແລະການກະທຳຂອງແຕ່ລະຄົນ ເລິກເຊິ່ງສົມຄວນ. ຮ່ອງ
ຮອຍເສດເຫລືອເຫລ່ານັ້ນ ບວກກັບຂະບວນຕ້ານກ່ອງຂອງພວກເຮົາ
ໃນຂົງເຂດວຽກງານຕ່າງໆ ນັ້ນ ພວມເປັນສາຍເຫດ ທີ່ພາໃຫ້ມີປະ
ກົດການອັນຫຼາກຫຼາຍໃນຊີວິດສັງຄົມ. ວຽກງານເນື້ອຄິດໃນໄລຍະໜ້າ
ນີ້ເນັ້ນຕ່ຳ ເດັດດ່ຽວຕ້ານທຸກປະກົດການອັນຫຼາກຫຼາຍ ໂລບມາກໂລ
ພາ ແລະກົນສົມບົນ, ອາດຍາສິດ ແລະ ໃຊ້ອຳນາດບາດໃຫຍ່, ບ່
ນັບຖືການຈັດຕັ້ງ ແລະລະບຽບວິໄນ, ກຽດຄ້ານ ແລະເກາະກົ່ມ,

ລັດທິເອກະຊົນ ແລະລັດທິເຫັນແກ່ຕົວ, ເມື່ອຄິດຊາດຄັບແຄບ, ເມື່ອ
ຄິດທ້ອງຖິ່ນ, ພາກສ່ວນ, ການຄ້າຂາຍເຖື່ອນ, ການສວຍໂອກາດ
ກັກຕຸນສິນຄ້າ, ການເຊື່ອຖືມົງງວາຍ... ອັນນັ້ນເປັນຂະບວນອໍວັດ
ແຫ່ງການຕໍ່ສູ້ລະຫວ່າງອັນໃໝ່ກັບອັນເກົ່າ, ລະຫວ່າງອັນກ້າວໜ້າກັບ
ອັນຫລ້າຫລັງ ເຊິ່ງພວມຜັນແປຢູ່ພາຍໃນພັກ, ພາຍໃນກົງຈັກລັດ,
ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ຢູ່ພາຍໃນພູປະຊາຊົນ, ພາຍໃນແຕ່ລະ
ຂັ້ນ, ແຕ່ລະຂະແໜງການ ແລະເປັນການຕໍ່ສູ້ຢູ່ໃນກະໂຕ ຂອງແຕ່ລະ
ຄົນອີກດ້ວຍ. ອັນນັ້ນ ເປັນຂະບວນອໍວັດທີ່ສັບສົນ, ແຕ ວຽກງານ
ເມື່ອຄິດຕ້ອງເຮັດໃຫ້ອັນໃໝ່, ອັນກ້າວໜ້າຊະນະອັນເກົ່າ, ອັນຫລ້າ
ຫລັງ, ຕ້ອງທັບມ້າງນິດໄສຮັກສາເດີມ ແລະບໍ່ເຄື່ອນໜ້າຢູ່ໃນເມື່ອ
ຄິດ. ບັນຫານີ້ ມັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ໃຊ້ເວລາອັນເໝາະສົມ ແລະຄວາມ
ບາກບັ່ນພະຍາຍາມຂອງພວກເຮົາ, ໂດຍສະເພາະເມື່ອຄວາມບາກ
ບັ່ນພະຍາຍາມອັນຕັ້ງໜ້າຂອງພະນັກງານ ແລະ ສະມາຊິກພັກເຮົາ.

ປະຈຸບັນນີ້ຍ້ອນການໃຫ້ຜິດ ພວກເຮົາຕ້ອງຮັບຮູ້ລັກສະນະ
ສັບສົນແລະຂົງເຂດຂອງການຕໍ່ສູ້ເມື່ອຄິດຢູ່ໃນທົ່ວໂລກໃຫ້ຄົບຖ້ວນ,
ຮັບຮູ້ແຈ້ງກົນອຸບາຍອັນໂຫດຫ້ຽມຂອງສັດຕູທີ່ພວມບຸກໂຈມຕີພວກເຮົາ
ໃນແຕ່ລະມື້ແຕ່ລະຍາມ ດ້ວຍຮູບການ "ສົງຄາມຈິດຕະສາດ" ດ້ວຍ
ກົງຈັກໂຄສະນາອັນໃຫຍ່ ໂຕທີ່ປະກອບເຕັກນິກອັນທັນສະໄໝ ແລະໃຊ້
ບັນດາເລ ຫລ່ຽນອັນເລິກເລບຕ່ຳນພວກເຮົາ, ເບື່ອເມົາພະນັກງານ
ແລະປະຊາຊົນເຮົາ ເປັນຕົ້ນເມື່ອຊາວໜຸ່ມ ແລະ ເຍົາວະຊົນ, ອັນ
ເມື່ໃສ ໃສຮ້າຍປ້າຍສີສັງຄົມນິຍົມ, ບິດເບືອນເມື່ອທາງ, ນະໂຍ

ບາຍຂອງພັກ, ເຜີຍແຜ່ປະຊາຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ, ໂຄສະນາລະບົບ
ແນວຄິດທຶນນິຍົມ, ເຜີຍແຜ່ລະບົບຄຳລ້ຽງຊີວິດອັນເສື່ອມຊາມ, ฯລฯ...
ສະນັ້ນ ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງພັກ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ບັນດາອົງ
ການຈັດຕັ້ງທີ່ເຮັດວຽກງານແນວຄິດໂດຍກົງ ຕ້ອງຍົກສູງນ້ຳໃຈບຸກ,
ທັບມ້າງທຸກຖ້ອຍຫຳນອງບິດເບືອນ, ມ້າງເພຫຳລາຍຂອງສັດຕູ.
ຄວນຈື່ຈຳໄວ້ວ່າ ໃນຂົງເຂດລະບົບສະຕິສຳນຶກແມ່ນບຸ່ມນຶກຮວມ
ກັນໂດຍສັນຕິ. ທຸກການເຄື່ອນ, ຂາດສະຕິລະວັງຕົວຢູ່ໃນຂົງເຂດນີ້
ຈະພາໃຫ້ມີຜົນຮ້າຍອັນໜັກໜ່ວງຕາມມາ.

ເພື່ອເຜີຍແຜ່ແນວທາງ, ນະໂຍບາຍຂອງພັກຢ່າງກ້ວາງ
ຂວາງ, ເຮັດໃຫ້ມັນເຊື່ອມຊຶມເຂົ້າເລິກໃນຈິດໃຈ ແລະມັນສະໜອງ
ຂອງປະຊາຊົນເຮົາຢ່າງແທ້ຈິງ, ເພື່ອຕ້ານ ບັນດາປະກົດການ
ອັນຫ້ຽວ ແລະຕ້ານການບິດເບືອນ, ມ້າງເພຫຳລາຍຂອງສັດຕູໃນ
ແນວຣົບແນວຄິດໃຫ້ໄດ້ຮັບໄຊຊະນະນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງດັດແປງກົ
ຈັກ ແລະ ເພີ່ມທະວີຄຸນວັດທຸ-ເຕັກນິກໃຫ້ແກ່ອົງການທີ່ພວມ
ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ໃນແນວຣົບດັ່ງກ່າວ, ຕ້ອງສ້າງຄັດເລືອກພະນັກງານທີ່ຮູ້
ເຮັດວຽກງານແນວຄິດ, ຕ້ອງບັ້ນປຸງໜ້ວຍສຶກສົ, ວິທະຍຸ, ໂທລະພາບ
ແລະພາຫະນະສື່ມວນຊົນອື່ນໆ ເຊິ່ງເປັນອາວຸດອັນແຫລມຄົມຂອງພັກ
ທີ່ມີຄວາມສຳຄັນໃນແນວຣົບແນວຄິດ. ຢ່າກບັ້ນປຸງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ
ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ໜັກແໜ້ນ, ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າເດີນຕາມການນຳພາຂອງ
ພັກນັ້ນ ສິ່ງສຳຄັນໃນວຽກງານແນວຄິດແມ່ນຕ້ອງສ້ອງເສີງເຖິງຊີວິດ
ການເປັນຢູ່ຢ່າງຄຶກຕ້ອງ, ສະຖຽນໄວຕໍ່ສັ້ນໃໝ, ຍາມໃດກໍເລີ່ມຈາກ

ຊ໊ວິດການເປັ້ນຢູ່ ແລະ ຜົນປະໂຫ້ຍດຂອງປະຊາຊົນ, ຄວາມເວ້ົາ
ຕ້ອງໄປຄ້ຽງຄູ່ກັບການກະທຳ, ຕ້ອງມີເຫ້ດຜົນຢ່ານ້ັນດີ ເພ່ື້ອເປັ້ນສ່ິ່ງ
ຊ້ັກຈ໊ອນ; ການເຄ່ື້ອນໄຫວໂຄສະນາ, ສ໊ຶກສາອົບຮົມຕ່ານໆ ຕ້ອງ
ລະອ້ຽດລະອ໋ ແລະມ໊ີຊ໊ວິດຊ໊ວາ, ເຮ້ັດຢ່ານຂະຫ້ຍັນຂ້ັນແຂ້ງ ແລະ
ຫລ່ານຮູ້ບຫລ່ານສ່ີ, ກ່ຳຈ້ັດພະຍ່ານໂຄສະນາ ເຫ້ດຜົນ້ຳ້ເຕ່ົາເປ່ົ່ຳ,
ເຮ້ັດຕ່ານເຫ້ດເກ່ົ່ານ ແລະເຫ້ດຜົນ້ຳ້ຖ້ວມທ່ົ້ງ ເວ້ົ່ານ໊ຶ ເວ້ົ່ານ່ານແລະ
ຈ໊ຶດຈ່ານ...

ຊ໊ວິດສ້ັງຄົມມ໊ີການຂະຫ້ຍ່ານຕ໊ວຢ່ານ໋ບ່ຢຸດຢ້ັ້ງ ແລະມ້ັນ ໄດ້ຕ້ັ້ງ
ບ້ັນດ່ານ້ັນ່ານ ໃຫ້ຂ້ຶ້ນຢູ່ເລ້ືອຍ່ານຮູ້ງຮູ້້ງ ໃຫ້ພວກເຮ່ົ່ານ ຕ້ອງ ໄດ້ຄ້ົນຄ ວ່ານ
ແລະແກ້ໄຂ. ເພ່ື້ອໃຫ້ຄ່ຳຕ້ອບແກ້ບ້ັນດ່ານ້ັນ່ານ ທ້ີ່ຊ໊ວິດສ້ັງຄົມຕ້ັ້ງຂ້ຶ້ນ
ນ້ັ້ນ ພ້ວກເຮ່ົ່ານຕ້ອງ ເອ່ົ່ານໃຈໃສ່ເປັ້ນພ້ິເສດເຫ້ືອຮູ້້ງການ ທ້ີ່ດສ ະດ້ີ. ເລ
ນ້ິນ ໄດ້ສ ອນວ່ານ: " ບ ່ອ່ານ ຈ ະເປັ້ນນ້ັກ ນ ່ຳ ພ ່ານ ເ ໝ ອ ຄ ິ ດ ໄ ດ້ ຄ ່ານ ທ ່ານ ກ
ບ ່ ເ ຮ ້ັ ດ ວ ຽ ກ ງ ານ ທ ້ີ ່ ດ ສ ະ ດ ້ີ ... ກ ເ ຊ ້ັ ນ ດ ຽ ວ ກ ້ັ ນ ບ ່ ອ ່ານ ຈ ະ ເ ປ ້ັ ນ ນ ້ັ ກ ນ ່ຳ
ພ ່ານ ເ ໝ ອ ຄ ິ ດ ໄ ດ ້ ຄ ່ານ ທ ່ານ ກ ບ ່ ້ັ ນ ເ ອ ່ົ ່ານ ວ ຽ ກ ງ ານ ດ ້ັ ງ ກ ່ານ ໃ ຫ ້ ໄ ປ ຕ ່ານ ຄ ວ ່ານ
ຮ ຽ ກ ຮ ້ ອ ງ ຕ ້ ອ ງ ການ ຂ ອ ງ ພ ່ານ ລ ະ ກ ິ ດ, ຄ ່ານ ທ ່ານ ກ ບ ່ ໂ ຄ ສ ະ ນ າ ບ ້ັ ນ ດ ່ານ ຄ ົ ້ ນ
ສ ່ຳ ເ ລ ້ັ ດ ແ ລ ະ ທ ິ ດ ສ ະ ດ ີ ດ ້ັ ງ ກ ່ານ ". (1) ຕ ້ ອ ງ ຂ ອ ນ ຮ ້ັ ບ ວ ່ານ ວ ຽ ກ ງ ານ ຄ ົ ້ ນ
ຄ ວ ່ານ ທ ິ ດ ສ ະ ດ ີ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ ່ົ ່ານ ຍ ັ ງ ຂ ະ ຫ ້ ຍ ່ານ ຕ ໊ ວ ຊ ່ານ ແ ລ ະ ອ ອ ນ ແ ອ, ຍ ັ ງ
ບ ່ ້ັ ນ ຕ ອ ບ ສ ະ ໜ ອ ງ ກ ັ ບ ຄ ວ ່ານ ຮ ຽ ກ ຮ ້ ອ ງ ຕ ້ ອ ງ ການ ຂ ອ ງ ພ ່ານ ລ ະ ກ ິ ດ ປ ະ ຕ ິ

---

(1) ວ.ອ ີ ເລ ນ ິ ນ ຄ ັ ບ ຮ ຸ ດ, ພ ານ ສ າ ຫ ວ ຣ ດ, ສ ຳ ນ ັ ກ ພ ິ ມ ຈ ຳ ຫ ນ ່ າ ຍ
" ປ ະ ໂ ລ ກ ະ ແ ລ ັ ດ ", ມ ິ ດ ສ ະ ກ ູ, ໑ ໙ ໗ ๔, ເ ຫ ລ ັ ້ ມ ๑, ໜ ້ ານ ້ ານ

ວັດໃນໄລຍະໃໝ່ໄດ້. ເປັນອັນຈະແຈ້ງວ່າ ໄດ້ເຖິງເວລາແລ້ວ ທີ່ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຊຸກຍູ້ວຽກງານຄົ້ນຄວ້າທິດສະດີຢ່າງແຂງແຮງ ໂດຍໃຫ້ຖືກກັບຄາມະຍຸດທະສາດຂອງມັນ.

ປະຈຸບັນນີ້ ຢູ່ໃນປະເທດເຮົາຍັງຂາດອົງການເຮັດວຽກງານຄົ້ນຄວ້າທິດສະດີເປັນສະເພາະຫລາຍທີ່ສຸດ, ພະນັກງານທີ່ມີຄວາມສາມາດເຮັດວຽກງານດັ່ງກ່າວກໍ່ຍັງມີໜ້ອຍ. ເພາະສະນັ້ນ ທຸກກອົງການຂອງພັກ ແລະລັດຢູ່ໃນຂະເໜງການ ແລະຂັ້ນຕ່າງໆ ລ້ວນແຕ່ໜ້າທີ່ເຮັດວຽກງານທິດສະດີ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມສາມາດຂອງຕົນ, ລະອຽດເຊັ່ນ: ຕ້ອງເປັນເຈົ້າການເຮັດໃຫ້ແນວທາງ, ນະໂຍບາຍຂອງພັກເປັນອັນລະອຽດ, ເຮັດໃຫ້ມັນກາຍເປັນແຜນການເຄື່ອນໄຫວຕົວຈິງຂອງຂະເໜງການ ແລະທ້ອງຖິ່ນຕົນ, ຕ້ອງໄດ້ອະທິບາຍ ບັນດານະໂຍບາຍພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດຂອງພັກໃຫ້ປະຊາຊົນທຸກຄົນ ເຊື່ອມຊຶມຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະຖືກຕ້ອງ; ຕ້ອງໄດ້ສະຫລຸບຖອດຖອນບົດຮຽນໃຫ້ທັນການເພື່ອສະໜອງບັນດາຮູບການ ແລະເນື້ອໃນໃໝ່ ທີ່ອຸດົມຮັ່ງມີ ແລະມີຊີວິດຊີວາໃຫ້ແກ່ວຽກງານແນວຄິດ.

ສຳລັບບັນດາອົງການທີ່ເຮັດວຽກງານຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ບັນດາໂຮງຮຽນທິດສະດີ ຕ້ອງຮູ້ສົມທົບການສຶດສອນກັບການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າກັບການສຶດສອນ ເພື່ອທັງໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ລັດທິມາກ-ເລນິນ ແລະບັນດາວິຊາວິທະຍາສາດອື່ນໆ ຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ທັງດຳເນີນການຄົ້ນຄວ້າເພື່ອອະທິບາຍໃຫ້ຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງແກ່ ພື້ນຖານທິດສະດີ ແລະພຶດຕິກຳຂອງມະຕິຕ່າງໆ ຂອງພັກ.

ວຽກງານທິດສະດີ ກໍ່ເຊັ່ນດຽວກັບວຽກງານແນວຄິດ ເພິ່ນ ມີຈັກເທື່ອທີ່ຈະແຍກອອກຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງຊີວິດສັງ ຄົມ, ຕ້ອງຫລີກເວັ້ນລັດທິຄຳພີ, ລັດທິຢັ້ນຕຳລາຢ່າງສຸດຂີດ. ພັກ ແລະປະຊາຊົນເຮົາ ບຸ່ຕ້ອງການທິດສະດີທີ່ມີລັກສະນະລະເມີ ເຊິ່ງ ທາງໄກລາກພິດຕິກຳແຫ່ງການຜະລິດ ແລະຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະ ຊາຊົນ. ພວກເຮົາພວມຕ້ອງການບັນດາມັກທິດສະດີທີ່ກ້າຄົ້ນຄວ້າບັນ ດາບັນຫາອັນຮີບດ່ວນຂອງປະເທດຊາດເຊັ່ນ: ຈຸດພິເສດທາງດ້ານ ປະຫວັດສາດ ແລະຊາດ ມີການກະທົບເຖິງຂະບວນວິວັດແຫ່ງການກ່ ສ້າງສັງຄົມນິຍົມຢູ່ປະເທດເຮົາຄືແນວໃດ; ຂະບັດແຍ້ງອັນໃດທີ່ພວມ ເກີດຂຶ້ນ ແລະຈະຕ້ອງແກ້ໄຂນັ້ນຄືແນວໃດຈຶ່ງຖືກຕ້ອງ; ບັນດາກົດ ໝາຍອັນໃດທີ່ພວມສົ່ງຜົນກະທົບຢູ່ໃນປະເທດເຮົາ ແລະ ການພົ້ນໃຊ ບັນດາກົດໝາຍດັ່ງກ່າວນັ້ນຢູ່ໃນສະໄໝຂ້າມຜ່ານ, ໂດຍສະເພາະເນັ້ນ ໃນໄລຍະທຳອິດ; ສາຍພົວພັນລະຫວ່າງການປະຕິວັດ ນີ ປະກອບຄື ການປະຕິວັດທາງດ້ານກຳລັງການຜະລິດ, ການປະຕິວັດທາງດ້ານ ການພົວພັນການຜະລິດ, ການປະຕິວັດທາງດ້ານແນວຄິດ ເລ ວັດ ທະນະທຳ; ບັນຫາໂຄງປະກອບເສດຖະກິດແລະກົນໄກຄຸ້ມຄອງເສດ ຖະກິດຢູ່ໃນປະເທດເຮົາ; ບັນຫາການພົວພັນສົ່ງຄ້າ- ເງິນ ຕາ; ເນື້ອໃນ ແລະ ຈຸດພິເສດຂອງການສ້າງຄົນໃໝ ແລະ ເນ ແໝດຳລົງຊີວິດໃໝສັງຄົມນິຍົມ, ແລະ ບັນຫາອື່ນໆ ອີກຫລາຍຢ່າງ. ຕ້ອງຮີບຮ້ອນຮຽບຮຽງ ແລະ ພົ້ນຈຳພາຍປະຫວັດຂອງພັກປະຊາຊົນ ປະຕິວັດລາວ. ການຄົ້ນຄວ້າບັນດາບັນຫາດັ່ງກ່າວໄດ້ດີຈະເປັນການ

ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການເຮັດໃຫ້ຄົ້ງທິດສະດີ ມາກ-ເລນິນອຸດົມຮົ້ງ ມີຂົ້ນ, ເປັນການປະກອບສ່ວນກະກຽມບັນດາມະຕິຂອງກອງປະຊຸມ ຕ່າງໆ ຂອງສູນກາງ ແລະ ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຂອງພັກໃນຄັ້ງຕໍ່ໄປ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ບັນດາຜົນສຳເລັດຂອງກິດຈະການຄົ້ນຄວ້າດັ່ງກ່າວ ຈະ ເຮັດໃຫ້ວຽກງານແນວຄິດມີປະສິດທິພາບເພີ່ມຂົ້ນອີກ.

ພັກເຮົາພະຍາຍາມສ້າງເງື່ອນໄຂອັນສະດວກເພື່ອຂະຫຍາຍ ການຄົ້ນຄວ້າທິດສະດີ. ໃນຂະບວນວິວັດແຫ່ງການຄົ້ນຄວ້າ, ຊອກຮູ້ ນັ້ນ ຖ້າຫາກເກີດມີຄວາມຄິດຄວາມເຫັນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ກໍຄວນອົງ ໃສ່ຫຼັກວິທະຍາສາດໃຫ້ໜັກແໜ້ນ ແຕ ຕ້ອງອະພິ ປາຍຢ່າງມີປະຊາທິປະໄຕ, ເພາະວ່າ ສັດຈະທຳນັ້ນຈະເກີດຂົ້ນໃນ ຂະບວນວິວັດແຫ່ງການອະພິປາຍ ແລະການສຳມະນາຢ່າງມີວິທະຍາ ສາດ, ແລະ ຈະເກີດຂົ້ນໄດ ໂດຍຜ່ານການກວດສອບຈາກພາກຕົວ ຈິງ. ເມື່ອນັ້ນຫາໃໝ່ໜຶ່ງຫາກໄດ້ສະຫລຸບຢ່າງຈະແຈ້ງ, ເດັດຂາດ ແລະ ໄດ້ກາຍເປັນມະຕິຂອງພັກແລ້ວ ເມື່ອນ້ອຍຈະມຸຍາດໃຫ້ເອົາບັນດາ ທັດສະນະທີ່ກົງກັນຂ້ານກັບມະຕິດັ່ງກ່າວນັ້ນມາ ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ ເປັນອັນຂາດ.

ການຊຸກຍູ້ວຽກງານແນວຄິດ ແລະທິດສະດີນັ້ນ ເປັນການປະ ກອບສ່ວນຊຸກຍູ້ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມໃຫ້ແຂງແຮງ ກ້າວໜ້າ ແລະເປັນການກະທົບໂດຍກົງ ເຂົ້າໃນການສ້າງຄົນໃໝ່ສັງ ຄົມນິຍົມ. ຄົນທັງ ເປັນຜະລິດຜົນຂອງສັງຄົມ, ທັງ ເປັນວັດຕະຖຸ ຂອງປະຫວັດສາດ. ຄົນໃໝ່ສັງຄົມນິຍົມຈະຄ່ອຍໆ ເປັນຕົວ ເປັນຕົນ

ຂຶ້ນ ໄດ້ໃນຂະບວນອີວັດແຫ່ງການສ້າງສັງຄົມນິຍົມ, ແຕ່ ວຽກງານ ແນວຄິດ ແລະ ທິດສະດີ ບໍ່ຄວນລໍຄອຍຖ້າຮອດເມື່ອໃດ ມີເງື່ອນໄຂ ທາງດ້ານວັດຖຸອັນໜຽ້ນພໍແລ້ວຈຶ່ງຄອຍເສີມຂະຫຽາຍບົດບາດຂອງຕົນ, ແຕ ຫາກຕ້ອງເປັນເຈົ້າການປະກອບສ່ວນຢ່າງຕັ້ງໜ້າເຂົ້າໃນພາລະ ກິດສ້າງຄົນໃໝ່ສັງຄົມນິຍົມເທື່ອລະກ້າວ ດ້ວຍມາດຕະການສັງລວມ ແລະຄົບຊຸດ, ອັນນັ້ນ ເປັນພາລະກິດອັນສູງສົ່ງຂອງພວກເຮົາ.

ສະຫາຍທີ່ຮັກແພງທັງຫລາຍ,

ລາຍງານການເມືອງ ຂອງຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ ຂ້າພະເຈົ້າສະເໜີມານັ້ນ ໄດ້ລວມເອົາທຸກຄວາມຄິດຄວາມເຫັນອັນສຳຄັນຍິ່ງຂອງ ປະເທດຊາດ. ລາຍງານການເມືອງດັ່ງກ່າວນັ້ນ ໄດ້ຮັບການຄົ້ນ ຄວ້າອະພິປາຍຢ່າງກວ້າງຂວາງຢູ່ໃນອົງຄະນະພັກທຸກໆ ຂັ້ນ ນັບແຕ ສູນກາງລົງເຖິງຮາກຖານ, ຢູ່ໃນຂັ້ນຕ່າງໆການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ.ບັນ ຍາກາດອັນຟົດຟື້ນຂອງການຄົ້ນຄວ້າອະພິປາຍຢູ່ໃນຂັ້ນຕ່ຳເນີ້ ຊີວິດ ການເມືອງ, ຄວາມຄິດຄວາມເຫັນອັນອຸດົມຮັ່ງມີຂອງຫລາຍໆ ການ ຈັດຕັ້ງລວມໝູ່ ແລະ ຂອງບຸກຄົນທີ່ປະກອບເຂົ້າໃນການກະກຽມຮ່າງ ລາຍງານການເມືອງສະບັບນີ້ ສະແດງໃຫ້ເຫັນຢ່າງເດັ່ນຊັດເຖິງນ້ຳ ໃຈຟົດຟື້ນປະຕິວັດ ແລະສະຕິຮັບຜິດຊອບຂອງສະມາຊິກພັກແລະຂອງ ປະຊາຊົນເຮົາທຸກຄົນໜ້າຕໍ່ພາລະກິດຂອງພັກ ແລະຕໍ່ອະນາຄົດຂອງ ປະເທດຊາດ.

ລາຍງານການເມືອງສະບັບນີ້ ໄດ້ຮັບການກະກຽມ ຢ່າງລະ
ອຽດຖີ່ຖ້ວນຈາກກອງປະຊຸມສູນກາງພັກຫລາຍຄັ້ງ. ຄວາມຄິດຄວາມ
ເຫັນທີ່ຂັ້ນຕ່າງໆ, ຂະແໜງການຕ່າງໆ, ລວມໝູ່ແລະບຸກຄົນປະກອບ
ມານັ້ນ ລ້ວນແຕ່ໄດ້ຮັບການຄົ້ນຄວ້າຊັ່ງຊາຢ່າງຄັກແໜ້, ເຮັດໃຫ້ລາຍ
ງານການເມືອງ ເປັນຜະລຶດພັນແຫ່ງສະຕິປັນຍາລວມໝູ່ຢ່າງເໝາະຈຶ່ງອັນ
ເປັນການສະແດງໃຫ້ເຫັນຄຸນລັກສະນະດີຂອງພັກ, ທັງສະແດງໃຫ້ເຫັນ
ເຈດຈໍານົງ ແລະຄວາມມຸ່ງມາດປາຖະໜາຂອງປະຊາຊົນ. ໃນຂະ
ນະທີ່ອັດແໜ້ນການກະກຽມຮ່າງລາຍງານການເມືອງນັ້ນ, ພວກ
ເຮົາກໍໄດ້ຍາດແຍ່ງຫາຍໜ້ານຄວາມຄິດຄວາມເຫັນຂອງບາງພັກອ້າຍ
ນ້ອງ, ໃນນັ້ນ ກໍລວມມີການປະກອບຄວາມເຫັນ ທີ່ເປັນປະໂຫຍດ
ຂອງນັກວິທະຍາສາດຫລຸດຫລາຍໆ ຄົນນໍາດ້ວຍ.

ເໜືອຄົ້ນຄໍ່ານໍ້ກວມແຕ່ໝໍ່ຕະຫລອດປາຍ ໃນລາຍງານການ
ເມືອງນີ້ເໝີນພະຍາຍາມເອົາທິດສະດີມາກ-ເລນິນ ສົມທົບຢ່າງເໝາະ
ແໝ້ກັບພຶດຕິກໍາແຫ່ງການກໍ່ສ້າງສັງຄົມນິຍົມຢູ່ໃນປະເທດເຮົາ, ສົມ
ທົບລັກສະນະວິທະຍາສາດ ກັບລັກສະນະປະຕິວັດ,ລັກສະນະເໜືອຄົດ
ກັບລັກສະນະສັດຈະທັດ, ລັກສະນະສ້ຽງເຂບ ກັບລັກສະນະຮູບປະທໍ.

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສະເໜີນັ້ນດາສະຫາຍຜູ້ແທນ ຈົ່ງປະກອບຄວາມ
ເຫັນເຂົ້າໃສ່ເນື້ອໃນລາຍງານການເມືອງຕື່ມອີກ ອັນເໝໃສ່ບຸລະນະ
ນັ້ນໃຫ້ເປັນເອກະສານປະຫວັດສາດ ທີ່ຊົ່ນໍາທຸກການເຄື່ອນໄຫວຂອງ
ພວກເຮົາໃນຊຸມປີໜ້າ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນຢ່າງ
ຈະແຈ້ງ ເຖິງຄວາມເປັນເອກະພາບ, ຄວາມເປັນຈິດໜຶ່ງໃຈດຽວ

ກັນຂອງກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຄັ້ງທຳອິດ ຂອງພັກ ແລະ ຂອງປະຊາ
ຊົນເຮົາ.

24/VII

ช้างจำซ่าย

ທິດທາງ ແລະໜ້າທີ່ພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງ ສ.ປ.ປ.ລ ໃນແຜນການ ๕ ປີ ຄັ້ງທີ ๗

(๒๐๒๑ - ๒๐๒๐)

ສະເໜີໂດຍ: ສະຫາຍ ໝຸຣັກ ພູມສະຫວັນ
ກຳມະການກົມການເມືອງສູນກາງພັກ

ข้ามจำหน่าย

ຮ່ວມ: ຄະນະປະທານ ທີ່ນັບຖື,
ບັນດາສະຫາຍຜູ້ແທນ ທີ່ຮັກແພງ,
ບັນດາແຂກ ທີ່ນັບຖືທັງຫລາຍ,

ລາຍງານການເມືອງຂອງຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກສະ ເໜີໂດຍສະຫາຍເລຂາທິການໃຫ່ ໄກສອນ ພົມວິຫານ ໄດ້ຍົກໃຫ້ ເຫັນຜົນສຳເລັດຂອງການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມໃນຊຸມປີຜ່ານ ມາ ແລະໄດ້ວາງທິດທາງ, ໜ້າທີ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ສຳລັບຊຸມປີໜ້າ.

ບັນດາຜົນສຳເລັດທີ່ປະຊາຊົນເຮົາຍາດມາໄດ້ ພາຍໃຕ້ການ ນຳພາຂອງພັກນັ້ນ ເປັນນິຄວາມໝາຍສຳຄັນທີ່ສຸດ ມັນໄດ້ຢັ້ງຢືນວ່າ ພັກເຮົາໄດ້ຜັນໃຊ້ບັນດາຫລັກມູນທິ່ວໄປຂອງລັດທິມາກ-ເລນິນ ກ່ຽວ ກັບການສ້າງສັງຄົມນິຍົມ ເຂົ້າໃສ່ສະພາບການຕົວຈິງຂອງປະເທດ ເຮົາຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະປະດິດສ້າງ, ພັກເຮົາໄດ້ເຕີບໃຫ່ຍໃນພາລະ ກິຈັດຕັ້ງນຳພາພາລະກິດສ້າງສັງຄົມນິຍົມ, ມັນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ຢ່າງມີຊີວິດຊີວາກ່ຽວກັບອົດທິພົນອັນໃຫ່ຍຫລວງຂອງພັກຢູ່ໃນໝູ່ປະຊາ ຊົນ ແລະຄວາມເຊື່ອໝັ້ນອັນຕາຍໃຈຂອງມະຫາຊົນທົ່ວໄປຕໍ່ພັກ.

ເພື່ອຜັນຂະຫ່ຍາຍທິດທາງການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃນຊຸມປີຕໍ່ໄປ ເຊິ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລາຍງານການເມືອງນັ້ນ, ບົດ ລາຍງານນີ້ຈະສັງເກດຕີລາຄາການປະຕິບັດທິດທາງດ້ານເສດຖະກິດ -ສັງຄົມ ໃນແຜນການ ๕ ປີຄັ້ງທີ ๓ (๒๕๑ - ๒๕๕), ຈະ

ສະເໜີທິດທາງ, ໜ້າທີ່ ແລະ ວິທີການຕົ້ນຕໍຂອງແຜນການພັດທະນາ
ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໕ ປີ ຄັ້ງທີ່ II (ໝຫຝ-ໝໝ໐).

24/VII
ข้ามจำหน่าย

ພາກໜ້ຶ

ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງປະເທດເຮົາ ໃນຊຸມປີ ໗໑- ໗໕.

ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ ໕ ປີຄັ້ງທີ I ທີ່ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຄັ້ງທີ III ຂອງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວໄດ້ວາງອອກນັ້ນ, ປະຊາຊົນເຮົາ ໄດ້ປະສົບກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກນາໆ ປະການທີ່ມາຈາກຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງເສດຖະກິດ ປະເທດເຮົາຍັງຕ່ຳເກີນໄປ, ສັດຕູຊໍ້ພັດອອກແຮງມາງ ເພື່ອທຳລາຍຢ່າງເປັນປະຈຳ, ແຕ ຍ້ອນມີແນວທາງອັນຖືກຕ້ອງ ແລະການຊີ້ນຳອັນສະຫລາດສອງໃສ ຂອງສູນກາງພັກ, ບວກການຈັດຕັ້ງຄຸ້ມຄອງຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ຂອງບັນດາຂະແໜງການ ແລະຂົນຕ່າງໆ ແລະໂດຍໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫລືອຂອງສາກົນ, ປະຊາຊົນເຮົາໃນທົ່ວປະເທດຈຶ່ງຍາດໄດ້ຜົນສຳເລັດອັນສຳຄັນ ໃນການຂະຫຍາຍເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ. ໃນປີ ໗໕, ຄ່າສົມທຽບໃສ ໗໐ ຍອດຜະລິດພັນສັງຄົມພາຍໃນປະເທດເພີ່ມຂຶ້ນ ໕ ⁄, ລາຍໄດ້ແຫ່ງຊາດພາຍໃນປະເທດເພີ່ມຂຶ້ນ ๔๒ %, ການລົງທຶນກໍ່ສ້າງພື້ນຖານເພີ່ມຂຶ້ນ ๔๑ %, ຜະລິດຕະພາບຂອງງານສັງຄົມເພີ່ມຂຶ້ນ ๔๒ %. ລາຍໄດ້ແຫ່ງຊາດສະເລ່ຽໃສ່ຫົວຄົນເພີ່ມຂຶ້ນ ๑๘,๒%, ສະເລ່ຽຜົນຜະລິດເຂົ້າເປືອກຕໍ່ຫົວຄົນໄດ້ ๓๑๐ ກິໂລ (ເພີ່ມຂຶ້ນ ๑๒% ທຽບໃສ່ປີ ໗໐), ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາສາມາດຂະຫຍາຍເອົາດ້ານທັນຍາທານ ແລະອາຫານໂດຍພື້ນຖານ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ລະບົບເງິນ

ເດືອນຂອງພະນັກງານ ແລະ ການະກອນກໍ່ໄດ້ຮັບການດັດແປງໃຫ້ດີ ຂຶ້ນ, ຊີວິດການເປັນຢູ່ທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະວັດທະນະທຳຂອງປະຊາ ຊົນບັນດາເຜົ່າ ກໍ່ລ້ວນແຕ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງຕື່ມອີກກ້າວໜຶ່ງ.

<u>ດ້ານກະສິກຳ:</u> ໃນປີ ໝ໗໕ ຍອດຜະລິດພັນກະສິກຳເພີ່ມ ຂຶ້ນ ๔๘%, ຜົນຜະລິດເຂົ້າເປືອກທັນລຸໄດ້ ๑,๔ ລ້ານໂຕນ, ທຽບ ໃສ່ປີ ໝ໗๐ ເພີ່ມຂຶ້ນ ๓๘%. ຜົນຜະລິດພືດອຸດສາຫະກຳບາງຊະ ນິດກໍ່ໄດ້ຂະຫຍາຍຕົວ ເຊັ່ນ: ໃບຢາສູບເພີ່ມຂຶ້ນ ๓๘%, ຖົ່ວລິ ເພີ່ມຂຶ້ນ ๓๓%, ຖົ່ວເຫລືອງເພີ່ມຂຶ້ນ ๒๑%, ກາເຟເພີ່ມຂຶ້ນ ๓๐%. ຂະເໜງລ້ຽງສັດກໍ່ໄດ້ສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍຕົວ: ຄວາຍ,ງົວເພີ່ມຂຶ້ນ ๗%, ໝູເພີ່ມຂຶ້ນ ๘%, ສັດປີກເພີ່ມຂຶ້ນ ๕๓%.

ໃນແຜນການ ๕ ປີທີ່ຜ່ານມາຍັງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ປັບປຸງ ແລະ ກໍ່ສ້າງພື້ນຖານວັດຖຸ-ເຕັກນິກຈຳນວນໜຶ່ງ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ການກະສິ ກຳຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງແຂງແຮງຄື: ໄດ້ກໍ່ສ້າງສູນຜະລິດເມ໋ອພັນພືດ, ເມ໋ອພັນສັດ, ສູນຜະລິດຢາປ້ອສັດ, ຂະຫຍາຍລະບົບຊົນລະປະທານ ເຊິ່ງມາຮອດປະຈຸບັນນີ້ສາມາດເອົານ້ຳເຂົ້ານາໄດ້ ๑ລ๐ ພັນເຮັກ ຕາ, ເຮັດໃຫ້ເນື້ອທີ່ນາສອງລະຄູ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນແຕ່ລະປີ.

ຂະບວນການຫັນເປັນສະຫະກອນກະເສດ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະຂະຫຍາຍຕົວ, ເຊິ່ງຮອດທ້າຍປີ ໝ໗໕ ຈຳນວນສະຫະກອນກະ ເສດໃນທົ່ວປະເທດໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ ມ.๔๘๐ ໜວຍ, ກວມ ๕๓% ຂອງຈຳນວນຄອບຄົວຊາວນາ ແລະ ๕๘% ຂອງເນື້ອທີ່ນາທັງໝົດໃນ ທົ່ວປະເທດ. ໄປພ້ອມໆ ກັບຂະບວນການຫັນເປັນສະຫະກອນກະ

ເສດ, ຂະບວນການເຮັດກະເສດສຸມ ກໍ່ໄດ້ຮັບການຂະຫຍາຍຕົວ, ເຊິ່ງ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜະລິດຕະພາບຂອງພືດຊະນິດຕ່າງໆເພີ່ມຂຶ້ນເປັນປະ ຈຳ, ອັນສຳຄັນເຊັ່ນ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜະລິດຕະພາບຂອງເຂົ້ານາປີເພີ່ມຂຶ້ນ ປະມານ ຜ໕% ໃນ ໕ ປີ.

<u>ດ້ານອຸດສາຫະກຳ:</u> ພວກເຮົາ ໄດ້ສືບຕໍ່ຟື້ຟູບັນດາ ໂຮງງານ ທີ່ລະບຽບເກົ່າປະໄວ້, ກໍ່ສ້າງບັນດາວິສາຫະກິດໃໝ່ຂຶ້ນ ຈຳນວນໜຶ່ງ ເຊັ່ນ: ໂຮງງານສ້ອມແປງຖົ່ວຈັກ, ບັນດາວິສາຫະກິດຂຸດຄົ້ນແຮ່ ກ້ອ, ຫີນກາວ, ໂຮງງານຫລໍ່ເບ້ຕົ່ງ, ໂຮງງານຜະລິດວັດສະດຸກໍ່ ສ້າງ, ໄດ້ຕິດຕັ້ງຈັກປັ່ນໄຟຟ້າໜ່ວຍທີ ๕ ຢູ່ເຂື່ອນນ້ຳງຶມ ແລະອື່ນໆ. ຈາກນັ້ນ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຍອດຜະລິດພັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ໃນປີ ๒๙๕ ທຽບໃສ່ປີ ๒๙๐ ເພີ່ມຂຶ້ນ ๔%, ໃນນັ້ນ ການ ຜະລິດກະເສດໄຟຟ້າເພີ່ມຂຶ້ນ ๓%, ເຮກ ເພີ່ມຂຶ້ນ ๔๕%, ຫີນກາວ ເພີ່ມ ๕ ເທົ່າ, ໄມ້ທ່ອນເພີ່ມ ๗๓%, ໄມ້ເລື່ອຍເພີ່ມ ๕๔%, ໄມ້ປຸ້ນເພີ່ມ ๘ ເທົ່າ, ດິນຈີ ດິນຂໍເພີ່ມ ๔ ເທົ່າ, ເກືອເພີ່ມ ๔ ເທົ່າ, ສະບູເພີ່ມ ๓,๗ ເທົ່າ, ຢາປົວພະຍາດເພີ່ມຂຶ້ນ ๕๐%.

<u>ດ້ານການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານ:</u> ໃນໄລຍະແຜນການ ๕ ປີ ຄັ້ງ ທີ I ໄດ້ສ້າງຫີນກໍ່ສ້າງພື້ນຖານເພື່ອຂະຫຍາຍເສດຖະກິດແລະສັງຄົມ ທັງໝົດ ๒๒ ຕຶກ, ຄິດສະເລ່ຍເພີ່ມ ๑๐% ຕໍ່ປີ. ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ ກໍ່ ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ປັບປຸງ ແລະ ຂະຫຍາຍວຽກການກໍ່ສ້າງຂອງລັດຝ່າຍ ກາງ ແລະທ້ອງຖິ່ນ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວຽກ, ຂະຫຍາຍພື້ນຖານ ການຜະລິດວັດຖຸກໍ່ສ້າງຈຳນວນໜຶ່ງ, ນັບທັງການກໍ່ສ້າງຄັ້ງແຄວ ຂະ

ນັກງານ ໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການດ້ານກາວ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ລັດກໍໄດ້ແຜ່ ນະໂຍບາຍ ນຳໃຊ້ບັນດາອົງການຮັບເໜົາສ້າງຂອງເອກະຊົນເຂົ້າ ໃນການປະຕິບັດແຜນການສ້າງຂອງລັດ.

<u>ດ້ານຄົມມາຄົມ, ຂົນສົ່ງ ແລະ ໄປສະນີ:</u> ໃນ ໕ ປີ ທີ່ ຜ່ານມາ ໄດ້ຟື້ນຟູ ບົດລະດັບ ແລະ ສ້າງທາງໃໝ່ ໄດ້ ໒໔໔ ກິໂລ ແມັດ, ປູຢາງ ໄດ້ ໓໓ ກິໂລແມັດ, ສ້າງຂົວຂະໜາດກາງ ແລະ ໃຫຍ່ທີ່ມີລວງຍາວເຖິງ ໑.໓໒໔ ແມັດ, ເຊິ່ງ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເສັ້ນທາງ ລົດໂອໂຕໄປຮອດປະມານ ໒໐% ຂອງຈຳນວນເມືອງໃນທົ່ວປະເທດ, ບໍລິມາດລົດຈອນຂົນສົ່ງສິນຄ້າທັງພົດເພີ່ມຂຶ້ນ ໔໕%, ການຂົນສົ່ງ ຄົນໂດຍສານເພີ່ມຂຶ້ນ ໓໓%, ລະບົບການໂທລະຄົມມາຄົມ ແລະ ຕິດ ຕໍ່ສື່ສານ, ທົ່ວການໄປສະນີ, ໂທລະສັບ, ໂທລະເລກ ກໍໄດ້ຮັບ ການສ້າງຂຶ້ນໃໝ່, ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ການຕິດຕໍ່ສື່ສານພາຍໃນປະເທດ ຮວມເຖິງ ໒໕% ຂອງຈຳນວນເມືອງທັງພົດ ແລະເຮັດໃຫ້ການຕິດຕໍ່ ກັບຕ່າງປະເທດສະດວກດີຂຶ້ນໃໝ່.

<u>ດ້ານການຄ້າ:</u> ຕາມທ່າງທາງນະໂຍບາຍຂອງລັດ ແລະສະຫະກອນ ຊື້ຂາຍໄດ້ຮັບການເປີດກວ້າງຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ໄປພ້ອມໆ ກັບການນຳ ໃຊ້, ຈຳກັດ, ດັດສ້າງການຄ້າຂອງເອກະຊົນຢ່າງຕັ້ງໜ້າ, ອັນເຮັດ ໃຫ້ບໍລິມາດລົດຈອນສິນຄ້າຂອງລັດ ແລະຂອງລວມໝູ່ໃນ ໕ ປີຜ່ານ ມາເພີ່ມຂຶ້ນຄືເກົ່າ. ພວກເຮົາກໍເອົາໃຈໃສ່ເພີ່ມທະວີການຂາຍອອກ, ເປັນຕົ້ນເມື່ອໄດ້ພະຍາຍາມ ຫັນການຄ້າໄປສູ່ທົ່ວຕາວັນອອກເໜືອ ພ້ອມອອກຄ້າການປົດລ້ອມ ແລະກົດເບີ່ຈາກຕະຫລາດຕາວັນຕົກ.ມຸມ

ຄ່າການຂາຍອອກໃນ ๕ ປີຜ່ານມາເພີ່ມຂຶ້ນ ๓,๔ ເທົ່າ, ມູນຄ່າຂາເຂົ້າເພີ່ມຂຶ້ນ ๑๓%, ຫລຸດລະດັບການຂາດດຸນໃນຕ່າງການຄ້າຕ່າງປະເທດຈາກ ๗๐% ລົງຍັງແຕ ๕๐%.

<u>ດ້ານການເງິນ:</u> ໃນໄລຍະ ๕ ປີ່ຜ່ານມາ ວຽກງານການເງິນເວ້າລວມ ກໍ່ຄືບປະມານແຫ່ງລັດຂັ້ນຕ່າງໆ ເວ້າສະເພາະໄດ້ຮັບການປັບປຸງເພີ່ມທະວີຢ່າງຕັ້ງໜ້າ. ທ່ຽງຖ້ຽນຈຳນວນໜ່ວຍພຽງແຕສາມາດດຸນດຽງງົບປະມານຂອງຕົນໄດ, ແຕຫາກຍັງປະຕິບັດພັນທະຕໍ່ສຸນກາງອີກດ້ວຍ, ເຮັດໃຫ້ການເຊຍໜາຍ ດ້ານການເງິນຂອງສຸນກາງຕ່ຳທ່ຽງຖ້ຽນຫລຸດຜ່ອນລົງ. ແຫລ່ງລາຍຮັບງົບປະມານຂອງລັດໃນ ๕ ປີ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ๑๑ ເທົ່າ, ໃນນັ້ນ ແຫລ່ງລາຍຮັບສ່ວນຫລາຍເຄື່ອນມາຈາກການຊ່ວຍເຫລືອ ແລະການກູ້ຢືມຈາກຕ່າງປະເທດ.

<u>ດ້ານວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ:</u> ໝູ່ສຳເລັດອັນສຳຄັນຂອງວຽກງານສຶກສາໃນຊຸມປີຜ່ານມາພວກເຮົາ ໄດ້ສຳເລັດການລຸບລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສື ໃນທ້ອປະເທດໂດຍພື້ນຖານ. ໃນ ๕ ປີ່ຜ່ານມາ, ຈຳນວນນັກຮຽນສາມັນສຶກສາເພີ່ມຂຶ້ນ ๗%, ນັກສຶກສາຊັ້ນສູງ ແລະຊັ້ນກາງ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ๕๗%; ຈຳນວນສະຖາບັນສຶກສາຊັ້ນສູງ ແລະທຽບເທົ່າຊັ້ນສູງ ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ ๓ ເປັ ๗ ແຫ່ງ;ຈຳນວນໂຮງຮຽນວິຊາສະເພາະຊັ້ນກາງ ເພີ່ມຈາກ ๘๔ ຂຶ້ນເປັ ๓๒ ແຫ່ງ;ຈຳນວນໂຮງຮຽນວິຊາຊີບຊັ້ນຕ່ຳ ເພີ່ມຈາກ ๔๐ ຂຶ້ນເປັ ๗๓ ແຫ່ງ; ໄດ້ສົ່ງນັກສຶກສາໄປສ້າງຢູ່ປະເທດສັງຄົມນິຍົມອ້າຍນ້ອງ ๕ ພັນກວ່າຄົນ.

ໃນວຽກງານສາທາລະນະສຸກ ພວກເຮົາກໍ່ສ້າງໂຮງໝໍ ໄດ້ຕື່ມ ອີກຫລາຍແຫ່ງ, ໃນຫລາຍທ້ອງຖິ່ນ ໄດ້ມີຂະບວນປຸກສ້າງສຸກສາລາ ຢູ່ຂັ້ນຕາແສງ, ມີຄຶງຢາປະຈຳບ້ານ ແລະຂະບວນອາສາໄມ ມີ ສະ ໜາດ ໄດ້ຂະຫຍາຍຕົວ. ຈຳນວນແພດໝໍສູງ, ໝໍກາງ, ໝໍຕ້ ໃນປີ ໜຶ່ງ ທຽບໃສ່ປີ ໜຶ່ງ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ຫ%.

ເພື່ອຍົກສູງຊີວິດການເປັນຢູ່ທາງດ້ານຈິດໃຈ ຂອງປະຊາຊົນ ພວກເຮົາໄດ້ກໍ່ສ້າງສະຖານີວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ,ສະຖານີໂທລະພາບ ແລະບັນດາໂຮງສາຍຮູບເງົາ, ຫໍ່ພິດຕະພັນ,ຫໍ່ງສະແດງ ແລະ ຫໍ່ສະມຸດໃນຫລາຍແຫ່ງ; ໄດ້ໝຸ່ນໃຊ້ໜ້າຍປັ້ນ, ໜ້າສິ່ນ,ວາລະສານ ແລະສ້າງໜັງຮູບເງົາ ໄດ້ຫລາຍກວ່າເກົ່າດ້ວຍເນື້ອໃນອຸດົມຮ້ງມີ ແລະ ມີຄຸນນະພາບດີກວ່າແຕ່ກ່ອນ.

ເສດຖະກິດຂອງປະເທດເຮົາ ໜ້ງແຕ່ໄດ້ຂະຫຍາຍຕົວທາງ ດ້ານປະລິມານ, ແຕ່ຍັງ ໄດ້ມີການຫັນປ່ຽນ ທາງດ້ານຄຸນນະພາບ. ຮອດປີ ໜຶ່ງ ພາກສ່ວນເສດຖະກິດສັງຄົມນິຍົມ ໄດ້ກວມອັດຕາສ່ວນ ເຖິງ ຫ% ຂອງຍອດຜະລິດຕະພັນສັງຄົມ ພາຍໃນປະເທດ, ໃນນັ້ນ ພາກສ່ວນເສດຖະກິດສັງຄົມນິຍົມ ໃນຂະແໜງກະສິກຳກວມ ຫ%, ອຸດສາຫະກຳ ໜ%, ຂົນສົ່ງ ຫ%, ການຄ້າ ໜ% ແລະ ການຄ້າ ມ%.

ໃນໄລຍະຜ່ານມາພວກເຮົາ ໄດ້ເລີ່ມປະຕິບັດແຜນນະໂຍບາຍ ວ່າດ້ວຍການດັດແປງ ທີ່ ໄກ້ຄຽງ ເສດຖະກິດ ຢ່າງ ເປັນລະບົບຄົບ ຊຸດ, ເປັນ ໜ ໄດ້ດັດແປງນະໂຍບາຍລາຄາ, ນະໂຍບາຍເງິນ

ເດືອນ, ປະຕິບັດການເຂົ້າຂັ້ນຄຸ້ມຄອງລະຫວ່າງສູນກາງກັບທ້ອງຖິ່ນ ຕ່າງໆ ແລະ ໄດ້ຜັນຂະຫຍາຍການເຮັດທົດລອງຫັນລັດວິສາຫະກິດຈຳ ນວນໜຶ່ງ ໄປສູ່ການທຸລະກິດສັງຄົມນິຍົມ ເຊິ່ງຜົນສຳເລັດໃນເບື້ອງຕົ້ນ ຂອງວຸງການເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ຢັ້ງຢືນວ່າ ແຜນນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວຂອງ ພັກ ເໝາະສົມຕ້ອງ ແລະ ມີອະນາຄົດອັນດີງາມ. ຜົນສຳເລັດຂອງ ການປະຕິບັດແຜນການ ๕ ປີຄັ້ງທີ I ໄດ້ເຮັດໃຫ້ໂສມໜ້າທາງດ້ານ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງປະເທດເຮົາມີການຫັນປ່ຽນຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ, ມັນໄດ້ສ້າງພື້ນຖານວັດຖຸອັນຈຳເປັນ ເພື່ອກ້າວເຂົ້າສູ່ການປະຕິບັດ ແຜນການ ๕ ປີເທື່ອທີ II ຢ່າງມີໄຊ.

ຢ່າງໃດກໍດີ, ຜ່ານພົດຕິກຳ ພວກເຮົາກໍຍັງມີຄວາມຂາດຕົກ ບົກພ່ອງຫລາຍປະການ ທີ່ພວມພົ້ນເດັ່ນຂຶ້ນ ເຊິ່ງໄດ້ຈຳກັດໜ້າທີ່ ແຫ່ງການເຄື່ອນໄຫວຂອງປະຊາຊົນເຮົາບໍ່ໜ້ອຍ.

ໃນການກະສິກຳ, ເມື່ອງຈາກ່ວາ ບໍ່ທັນເຫັນທ່ຽງທັນສຳຄັນ ຂອງການກະສິກຳໄດ້ຜິດ, ດັ່ງນັ້ນ ໃນໄລຍະທີ່ຜ່ານມາການລົງທຶນ ເພື່ອຂະຫຍາຍກຳລັງການຜະລິດຂອງຂະເໜງດັ່ງກ່າວຈຶ່ງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບ ການເອົາໃຈໃສ່ເທົ່າທີ່ຄວນ ເຊິ່ງສະແດງອອກຢູ່ບ່ອນວ່າ: ການລົງ ທຶນກ່ຽວພັນສ່ວນໃຫຍ່ສຳລັບຂະເໜງກະສິກຳ, ປ່າໄມ້ ແລະ ຊົນລະປະ ທານໃນ ๕ ປີທີ່ຜ່ານມາກວມພຽງແຕ ๑๒% ຂອງທຶນກ່ຽວພັນທັງໝົດ, ມີຫລາຍກິດຈະການຊົນລະປະທານເວລາກ່ຽວຖືກແກ່ຍາວ, ຂາດປະສິດທິຜົນ; ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ການຂະຫຍາຍຕາມບ່ອນຊົນລະປະ ທານ ກໍຍັງບໍ່ທັນຕິດພັນກັບຂະບວນການຫັນເປັນສະຫະກອນກະເສດ;

ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງພຽງພໍ ຕໍ່ການປຸກລະດົມຂະບວນການເຮັດ
ຝຸ້ນ, ໃສ່ຝຸ້ນ, ແກ້ໄຂບັນຫາເມຶອພັນ ແລະດັດແປງເຄື່ອງມືກະເສດ
ໃໝ່ມະຫາຊຸ້ນ, ຍັງບໍ່ທັນສຸມໃສ່ການກໍ່ສ້າງພະນັກງານ ແລະຈັດວາງ
ພະນັກງານໃໝ່ໆຖ້ວນຕ່າງໆ; ຍັງບໍ່ທັນມີວິທີການຕໍ່ຈິງ ແລະຄົບ
ຊຸດເພື່ອລົດຜ່ອນ ແລະກ້າວໄປເຖິງຢຸດຕິການຖາງປ່າເຮັດໄຮ. ການ
ຊຸດຄົ້ນໄມ້ຍັງບໍ່ທັນໄປຄຽງຄູ່ກັບການປຸງແຕ່ງ ແລະປູກໄມ້ໃຫ້ເປັນປ່າ.
ຂະບວນການທັນເປັນສະຫະກອນ ກໍໄດ້ຮັບການຊຸກຍູ້ຢ່າງແຂງແຮງ,
ມີສະຫະກອນຈຳນວນໜຶ່ງ ກໍໄດ້ເສີມຂະຫຍາຍທາດ້ານວິຊາການ
ທາງດ້ານລວມໝູ່, ຈັດຕັ້ງການແກ້ໄຂຊົ່ວຄາວ ເປັນຢູ່ທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ
ຈິດໃຈໃຫ້ສະມາຊິກສະຫະກອນໄດ້ເປັນຢ່າງດີ ແລະໄດ້ລະດົມໃຫ້ປະ
ຊາຊົນເຂົ້າຮ່ວມໃນການປົກປັກຮັກສາຄວາມສະຫງົບ ແລະຄວາມເປັນ
ລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງບ້ານເມືອງ. ແຕ່ຈຳນວນສະຫະກອນປະເພດ
ນີ້ ຍັງບໍ່ທັນມີຫລາຍ. ສະຫະກອນສ່ວນຫລວງຫລາຍ ຍັງມີລັກສະນະ
ຮຸບການ, ຍັງບໍ່ທັນມີຄຸນປະໂຫຍດຢ່າງຈະແຈ້ງໃຫ້ແກ່ການຂະຫຍາຍ
ການຜະລິດ ແລະແກ້ໄຂຊົ່ວຄາວຂອງປະຊາຊົນ. ອັນນີ້ ກ
ຍ້ອນວ່າຄວາມຮັບຮູ້ຂອງພະນັກງານຈຳນວນໜຶ່ງໃນຂັ້ນຕ່າງໆ ຕໍ່ນັ
ຫາກຳນະສິດຍັງບໍ່ທັນຖືກຕ້ອງ, ຍັງມີເມຶອຄິດອັດຕະວິໄສ, ຝ່າຝັ, ຢາກ
ສຳເລັດການທັນເປັນສະຫະກອນ ໂດຍທັນທີທັນໃດ ດ້ວຍວິທີໜີບ
ຊາວນ່າໃຫ້ເຂົ້າສະຫະກອນ ໂດຍບໍ່ທັນເຫັນໄດ້ວ່າ ຕ້ອງເອົາບັນຫາ
ກຳນະສິດຕິດເໜັ້ນກັບການຂະຫຍາຍຕົວຂອງກຳລັງການຜະລິດ, ກັບ
ລະດັບການຄຸ້ມຄອງຂອງພະນັກງານ ແລະ ລະດັບຄວາມຕື່ນຕົວຂອງ

ຊາວ ໄຮ່ ຊາວ ນາ.

ໃນ ອຸດສາຫະ ກຳ, ຄວາມ ຂາດ ຕົກ ບົກ ພ ຽງ ທີ່ ພົ ວ ເດ ັ ນ ນ ັ ນ ເ ອ ົ ນ ຍັ ງ ເ ບ ິ ່ ງ ເ ຫ ັ ນ ການ ຂະ ຫ ຽ ວ ຍ ຕົ ວ ຂ ອ ງ ອຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ ນ ້ ອ ຍ ແ ລ ະ ການ ປ ຸ ງ ແ ຕ ່ ງ ຜ ະ ລ ິ ດ ຕ ະ ພ ັ ນ ກ ະ ສ ິ ກ ຳ - ປ າ ໄ ມ ້ , ການ ຜ ະ ລ ິ ດ ເ ຄ ຶ ່ ອ ງ ໄ ມ ້ ເ ຄ ຶ ່ ອ ງ ມ ື ແ ລ ະ ສ ິ ນ ຄ ້ າ ໃ ຊ ້ ສ ອ ຍ ບ າ ງ ປ ະ ເ ພ ດ ທ ີ ່ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ສ າ ມ າ ດ ຜ ະ ລ ິ ດ ເ ອ ົ າ ເ ອ ງ ໄ ດ ້ ໂ ດ ຍ ບ ່ ຈ ຳ ເ ປ ັ ນ ຕ ້ ອ ງ ນ ຳ ເ ຂ ົ ້ າ ຈ າ ກ ຕ ່ າ ງ ປ ະ ເ ທ ດ . ພ ້ ອ ມ ກ ັ ນ ນ ັ ້ ນ ມ ີ ຫ ລ າ ຍ ວ ິ ສ າ ຫ ະ ກ ິ ດ ຍ ັ ງ ນ ຳ ໃ ຊ ້ ບ ໍ ່ ທ ັ ນ ໃ ຫ ້ ຄ ວ າ ມ ສ າ ມ າ ດ ຜ ະ ລ ິ ດ ຂ ອ ງ ຕ ົ ນ , ການ ຄ ຸ ້ ມ ຄ ອ ງ ພ ັ ດ ຍ ັ ງ ມ ີ ລ ັ ກ ສ ະ ນ ะ ອ າ ດ ຍ າ ສ ິ ດ ບ ໍ ່ ລ ຶ ຫ ານ ເ ກ ື ອ ກ ຸ ນ , ຍ ັ ງ ບ ໍ ່ ທ ັ ນ ທ ັ ນ ໄ ປ ສ ູ ການ ຫ ລ ະ ກ ິ ດ ຢ ່ າ ງ ຂ າ ດ ຕ ົ ວ ຈ ຶ ່ ງ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ຜ ະ ລ ິ ດ ຕ ະ ພ າ ບ ຂ ອ ງ ງ ານ ກ ໍ ຍ ັ ງ ບ ໍ ່ ທ ັ ນ ສ ູ ງ , ຄ ຸ ນ ນ ะ ພ າ ບ ຂ ອ ງ ຜ ະ ລ ິ ດ ຕ ະ ພ ັ ນ ກ ໍ ຍ ັ ງ ບ ໍ ່ ທ ັ ນ ດ ີ ແ ລ ະ ປ ะ ສ ິ ດ ທ ິ ພ ິ ເ ສ ດ ຈ ະ ກ ິ ດ ກ ໍ ຍ ັ ງ ມ ີ ໜ ້ ອ ຍ .

ບັ ນ ຫ າ ຄ ົ ມ ນ າ ຄ ົ ມ ຂ ົ ນ ສ ่ ົ ງ ກ ໍ ຍ ັ ງ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ສ າ ມ າ ດ ຈ ะ ແ ກ ้ ໄ ຂ ໄ ດ ้ ດ ີ ກ ວ ່ າ ນ ี ้ ຄ ຸ ณ ภ า ห ้ อ ง ถ ิ ่ น ต ่ า ง ๆ ห า ก ธ ุ ร ุ ป ร ะ ด ิ ป ะ ช า ช ิ น เ ร ั ด ต า ม ท ิ ด ท ำ ท ี ่ ว ่ า ล ั ด แ ล ะ ป ะ ช า ช ิ น พ ้ อ ม ก ั น เ ร ั ด ห ั น ห า ง , ป ั บ ป ุ ง ป ้ อ แ ป ๋ ง เ ส ้ น ท า ง ใ ห ้ ร ว ด เ ร ็ ว ธ ุ ร ำ ใ ช ้ ผ า ห ะ น ะ ข ิ น ส ่ ง แ บ บ ป ะ ณ ี ป ะ ณ ี ต ,

ບ ่ ເ ໝ ນ ຈ ะ ล ้ ถ ้ า เ อ ๊ า แ ต ่ ผ า ห ะ น ะ ข ิ น ส ่ ง อ ั น ท ั น ส ะ ไ ห ม .

ຕ າ ມ ບ ้ า ง ก า ม ค ำ ข อ ง ล ั ด แ ล ะ ล อ ม ห ู ย ั ง เ ข ้ า บ ้ า ง ห ล า ย , ห ล า ย ห ้ อ ง ถ ิ ่ น ย ั ง ท ั น ม ี ต ะ ห ล า ด , ก า ม เ ค ื ่ อ ม ไ ห ว ข อ ง ก า ม จ ั ด ต ั ้ ง ก า ม ค ำ ส อ น ห ล า ย ย ั ง ข า ด ไ ห ว ้ พ ิ บ , ย ั ง ม ี ล ั ก ส ะ ม ะ บ ่ ล ิ ห า ม ุ บ ่ ท ั น ส อ ด ค ล อ ง ก ั บ พ า ล ะ ว ิ ว า ท ุ ล ะ ก ิ ด , ธ ั บ ใ ช ้ ว ิ ธ ี ก า ม เ ป ็ น ห ู ฝ ู ง แ ล ะ ร ุ ก ห ู ก า ม ผ ะ ล ิ ด ข อ ง ต ิ ม . ด ้ ว ย เ ห ต ุ น ี ้ ค ุ ม ป ะ โ ห ย ช ใ น ก า ม ม ำ พ า

ຕໍ່ສູ້, ດັດສ້າງການຄ້າເອກະຊົນ ຈຶ່ງຍັງຖືກຈຳກັດ; ການຈັດຕັ້ງການເກັບຊື້ສົ່ມຄ້າ ເພື່ອເພີ່ມແຫລ່ງຂາຍກໍຍັງເຮັດບໍ່ທັນໄດ້ດີແລະການຄຸ້ມຄອງສົ່ມຄ້າຂາເຂົ້າຈາກຕະຫລາດທົ່ນນິຍົມກໍບໍ່ທັນເຄັ່ງຄັດ, ການນຳໃຊ້ເງິນຕາກໍບໍ່ທັນສົ່ມເຫດສົ່ມຜົນ.

ເບິ່ງລວມແລ້ວໃນ ๕ ປີທີ່ຜ່ານມາ ພວກເຮົາກໍໄດ້ມີຄວາມກ້າວໜ້າຫລາຍປະການທີ່ສຳຄັນໃນການພາປະເທດຊາດຂອງຕົ້ນກ້າວຂົ້ນຕາມເສັ້ນທາງສັງຄົ່ມນິຍົມ. ບັນດາໜ້າທີ່ ແລະຈຸດໝາຍປົ່ນ ທີ່ກອງປະຊຸມໃຫ່ຽ່ງທີ່ III ຂອງພັກໄດ້ວາງອອກໃນໄລຍະ ໝ໒-໒๕ ນັ້ນ ກໍໄດ້ຮັບການປະຕິບັດ. ແຕ່ເຖິງຢ່ຽ່ງນັ້ນກໍຕາມລະດັ່ບເສດຖະກິດຂອງປະເທດເຮົາມາຮອດປະຈຸບັນນີ້ຍັ່ງດ້ອຍພັດທະນາ ຄື ດ້ຽ່ງການສ້ຽ່ງເກດຂອງກອງປະຊຸມໃຫ່ຽ່ງທີ່ II ແລະຄ້ຽ່ງທີ່ III ຂອງພັກ. ພວກເຮົາຕ້ອງໃຊ້ເວລາສູ້ຊົ່ນອີກຫລາຍປີ ຈຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ສະພາວະຄວາມເປັ່ນຈິງດ້ຽ່ງກ່ອນນັ້ນປ່ຽນແປ່ງໄດ້.

ບັນດາຜົ່ນງານການຂະຫ່ຽຍເສດຖະກິດສັ່ງຄົ່ມໃນຊຸ່ມປີທີ່ຜ່ານມາ ເໝ່ນໜຸ່ກຜົ່ນຂອງການບາກບັ່ນບຸກບືນ ອອກແຮງງານ ຂອງປະຊາຊົ່ນເຮົາຢູ່ພາຍໃຕ້ຄຸ້ມຫ່ຽ່ງຂອງພັກ ສົ່ມທົບກັບການຊ່ວຍເຫລ່ືອຂອງສາກົ່ນ, ກ່ອນອື່ນໝົດເໝ່ນ ສະຫະພາບໂຊວຽດ, ຫ່ວຽດນາມ, ລາວ ປູ່ເຈ່ຽ ແລະບັນດາປະເທດສັ່ງຄົ່ມນິຍົມອື່ນໆ... ໄຊຊະນະດ້ຽ່ງກ່ອນນັ້ນ ໄດ້ເປັ່ນສິ່ງປຸກລະດົ່ມກຳລັ່ງໃຈຂອງປະຊາຊົ່ນເຮົາໃຫ້ຕ່ຽ່ງໜ້າສ້ຽ່ງຕໍ່ກ້າວຂົ້ນ ຕາມເສັ້ນທາງຂອງພັກ, ປະຕິບັດທິດທາງ, ໜ້າທີ່ ຂອງແຜນການ ๕ ປ້ຽ່ງທີ່ II ສຳເລັດຢ່າງມີໄຊ.

ພາກທີ່ສອງ

ທິດທາງ, ໜ້າທີ່ຂອງແຜນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃນຊຸມປີ ໑໙໙໖-໒໐໐໐.

ເພື່ອປະຕິບັດທິດທາງຍຸດທະສາດເສດຖະກິດໄລຍະຍາວຂອງພັກທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບົດລາຍງານການເມືອງນັ້ນ, ແຜນການ ๕ ປີ ຄັ້ງທີ່ສອງ (໑໙໙໖-໒໐໐໐) ຕ້ອງເນັ້ນແຜນການຂະຫຍາຍການຜະລິດ, ກໍ່ສ້າງໂຄງປະກອບເສດຖະກິດໃໝ່ທີ່ກ້າວໜ້າ ເພື່ອເພີ່ມໃສ່ຂະຫຍາຍເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຢ່າງຮອບດ້ານ, ໜັກແໜ້ນ, ສ້າງປະຊຸມປັດໄຈອັນຈຳເປັນເທື່ອລະກ້າວ ໃຫ້ແກ່ການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳສັງສັງຄົມນິຍົມໃນໄລຍະຕໍ່ໄປ. ຈາກນັ້ນທິດທາງເຄື່ອນໄຫວຕ້ອງມີ ດັ່ງນີ້:

๑)- ຮັບປະກັນແກ້ໄຂດ້ານທັນຍາຫານ ແລະອາຫານໃຫ້ໄດ້ໂດຍພື້ນຖານ.

๒)- ຂະຫຍາຍວັດຖຸດິບປ່າໄມ້ຢ່າງຮອບດ້ານ, ຈຳກັດແລະໄປເຖິງບວນຢຸດຕິການຕັດປ່າເຮັດໄຮ່ໂດຍພື້ນຖານ.

๓)- ກໍ່ສ້າງອຸດສາຫະກຳ ແລະຫັດຖະກຳ, ສ້າງໂຄງປະກອບກະສິກຳ-ປ່າໄມ້-ອຸດສາຫະກຳ ຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ ໃຫ້ໄດ້ໃນເບື້ອງຕົ້ນ.

๔)- ປະຕິບັດການເຄື່ອນເຂດເສດຖະກິດ, ຂັ້ນແຜນກຳນົດກໍ່ສ້າງຊຸມມະນົດ ແລະຕົວເມືອງ, ນຳໃຊ້ແຫລ່ງຊັບພະຍາກອນຢ່າງມີ

ປະສິດທິຜົນ.

ຄ)- ຂະຫຽາຍການຄົ້ນຄວ້າ, ຂົ້ນສົ່ງ, ໄປສະນີ ແລະ ຕາມ ໆ ຕິດຕໍ່ສື່ສານຢ່າງແຂງແຮງ.

ງ)- ເປີດກວ້າງຕາມ ໆ ການຄ້າ, ຊຸກຍູ້ວຽກງານລໍລະຈອນ ສິນຄ້າຢ່າງແຂງແຮງ, ປະກອບສ່ວນຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ເຂ້າໃນການຊຸກຍູ້ ການຜະລິດ, ປ່ຽນແປງຊົ່ວຄາວເປັນຢູ່.

ຈ)- ປັບປຸງ ແລະ ເພີ່ມທະວີບົດບາດເປັນເຈົ້າພາບທາງຂອງ ພາກສ່ວນເສດຖະກິດຂອງລັດຂະຫຽາຍເສດຖະກິດລວມໝູ່, ຈຳກັດ ດ້ານຫ ໆ ທ ຂອງພາກສ່ວນເສດຖະກິດເອກະຊົນລົງເທື່ອລະກ້າວ.

ສ)- ຈັດແຈງປັບປຸງການເງິນແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ມີຄວາມສະ ໜ ງົບປົກກະຕິ.

ຊ)- ຂະຫຽາຍສຶກສາ ແລະ ບົ່ມລຸນນິໄສ ຂອງການສຶກສາ, ການສ້າງພະນັກງານ, ຂະຫຽາຍສາທາລະນະສຸກ, ວັດທະນະທຳ, ກິລາກາຍຍະກຳ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ.

ຍ)- ນຳໃຊ້ຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານວິທະຍາສາດ- ເຕັກ ນິກ, ຈັດຕັ້ງວຽກງານສຳຫລວດພົ້ນຄົ້ນຄ້ວາຢ່າງຕັ້ງໜ້າ.

ຍ)- ເປີດກວ້າງການພົວພັນ ເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ ກັບ ຕ ປະເທດ, ກ ອື່ນ ເພີ່ມການຮ່ວມມືຢ່າງຮອບດ້ານກັບ ສ ທ ພາບ ໂ ວ ຽ ດ, ຫ ວ ຽ ດ ນ າ ມ, ກຳປູເຈ ຽ ເ ແລະ ບັນດາ ປ ເ ທ ດ ສັ ງ ຄົ ມ ນິ ຍົ ມ ອ ື ່ ນ ໆ.

ເພື່ອປະຕິບັດຈຸດໝາຍ, ທິດທາງ, ໜ້າທີ່ ຂ ອ ງ ແ ຜ ນ ກ ານ ๕ ປ

ຄັ້ງທີ່ສອງນີ້ ມັນເລັ່ງໜ້າໃຫ້ພວກເຮົາຕັ້ງໜ້າສຶບຕໍ່ເສີມຂະຫຍາຍຈິດໃຈເພິ່ງຕົນເອງ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ວຍຕົນເອງ; ປະຕິບັດທິດນຳທີ່ວ່າ ສູ້ມືກັບທ້ອງຖິ່ນພ້ອມກັນເຮັດ, ລັດກັບປະຊາຊົນພ້ອມກັນເຮັດ, ພ້ອມກັນນັ້ນກໍສຶບຕໍ່ຂະຫຍາຍແຍງການຊ່ວຍເຫລືອຂອງສາກົນ.

ໃນແຜນການ ๕ ປີຄັ້ງທີ່ສອງນີ້, ຄາດຄະເນຍອດຜະລິດຕະພັນສັງຄົມພາຍໃນປະເທດສະເລ່ຍແຕ່ລະປີຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ๑๐%, ລາຍໄດ້ແຫ່ງຊາດພາຍໃນປະເທດ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນຄິດສະເລ່ຍແຕ່ລະປີ ๗%.

ຄາດຄະເນໂຄງປະກອບຄ້ຳສະສົມປະມານ ๘๕% ເຄ ແລະ ຄ້ຳໃຊ້ສ່ວຍປະມານ ๓๕% ຂອງລາຍໄດ້ແຫ່ງຊາດທັ້ງໝົດ.

ການລົງທຶນກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໃນແຜນການ ๕ ປີຄັ້ງທີ່ສອງ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ๕๓% ທຽບໃສ ໄລຍະ ๕ ປີຄັ້ງທີໜຶ່ງ. ອີງຕາມທິດທາງການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃນຊຸມປີ ๑๙๗๖-๑๙๘๐ ແລະ ບາງບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້ໃນຊຸມປີຜ່ານມານີ້ ຄາດຄະເນການຈັດວາງໂຄງປະກອບຂອງທຶນກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໄດ້ດັ່ງນີ້:

- <u>ບັນດາຂະແໜງຜະລິດວັດຖຸ:</u> ๗๒%

ໃນນັ້ນ:+ ກະສິກຳ (ລວມທັ້ງຊົນລະປະທານ) ๘๐%

+ ປ່າໄມ້ (ລວມທັ້ງອຸດສາຫະກຳຂຸດຄົ້ນ ແລະປຸງແຕ່ງ ໄມ້) ๑๐%

+ ອຸດສາຫະກຳ (ລວມທັ້ງຫັດຖະກຳ) ๑๕%

+ ກໍ່ສ້າງ ๕%

+ ຄົມມະຄົມມະນາ-ໄປສະນີ ๘๐%

+ ภาคค้า ๔%

+ ขันดาอะเพา เสดถะกิดอื่นๆ ๕%

- <u>ขันดาอะเพาบ่ผะลิด:</u> ๘๗%

ในนั้น:+ สึกสา, อิทะยาสาด ๓%

+ สาทาละมะสุก ๕%

+ อัดทะมะทำ-สังคม ๓%

+ เธือนฟู, สำมักงาน ๕%

คาดคะเนบ่ลุมาดทึมก่สางพื้นตามอองขันดาท้องถิ่นปะมาน ๔๐-๕๐% ของทึมก่สางพื้นตามทั่วพิด. ทึมก่สางพื้นตามดังกาว ฅ้องเอาเลิงใสภามก่สางกิดละภามใพ, สอมภามขุละมะ ซลิเปิดกว้างขันดาอิสาทะกิดนั้น, ฅ้องเอาอิงใสทึมของอิสาทะกิดเอง เละสึมเอื้อของทะมาคาม.

เพื่อธับปะกันให้แกภามลิงทึมก่สางพื้นตามอย่างมีปะสิดทิดเมนั้น แผภามลิงทึมต้องคิบขุด, มีจุดสุม, เธ้ดให้เลื้อยางขาดตอ; ต้องหลีกเอ้นสะพาอะภามกะเลกกะจาย เละบ่คิบขุด.

บินพื้นตามกำลังภามผะลิดทึ่มีในปะจุบัน, ทิดทาง เละพ้าทึ่อะทวายเสดถะกิด, สังคมธอดปี ๘๐๐๐ เละ แผภาม ๕ ปีที่ได้บิกอื้นในลายงานภามเมืองนั้น, ทิดทาง, พ้าทึ่ละอวด ของขันดาอะเพาภามเสดถะกิด, อัดทะมะทำ มีดังนี้:

๑. <u>ດ້ານກະສິກຳ-ປ່າໄມ້</u>: ຂະຫຽາຍຂະເໜງກະສິກຳຢ່າງ
ຮອບດ້ານ ແລະແຂງແຮງ ເພື່ອເໝໃສ່ປະຕິບັດໃຫ້ໄດ ມີໜ້າທີ່ໃຫຽ:
ຮັບປະກັນຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານທັນຍາຫານ ເຊຼະມີສ່ວນແຮ ໄວ;
ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການ ດ້ານວັດຖຸດິບ ໃຫ້ແກ່ອຸດສາຫະກຳປຸງ
ແຕ່ງ; ສ້າງແຫລ່ງສົ່ມຄ້ານາຈາກການຜະລິດກະສິກຳ, ປ່າ ໄມ້ ເພື່ອ
ເປັນສົ່ນຄ້າຂາ ອອກຢ່າງໜ້ກເໜ່ນ.

ດ້ານການປູກຝັ້ງ, ທິດຕ້ົ່ມຕ່ຍ້ງເໝ່ນສຸ່ມໃສ່ພືດທັນຍາຫານ,
ພ້ອມກັ້ນ້ນ ຕ້ອງຕ້ງໜ້າ ເປີດກ້ວ້າງເນ້ອ້ທ່ີ່ປູກພືດອຸດສາຫະກຳ,ຄາດ
ຄະເນຮ ອດປ ໝ ໐ ເນ້ືອ້ທ່ີ່ປູກພືດອຸດສາຫະກຳ ຈະເພ້ີ່ມ ຂ້ຶ້ນ ๔๐ - ๔๕%
ສ້ົ່ມທຽບໃສ່ປ ໝ ๕ ແລະຈະບ້ັນລຸ ໄດ ๘-๘,๘ ລ້ານ ໂຕ; ໃນນ້ັ້ນ
ເຂ້ົ້າເປ ອກ ຕ້ອງ ໄດ ๑,๗-๑,๙ ລ້ານ ໂຕ, ສ້ົ່ມທຽບໃສ່ປ ໝ ๕
ເພ້ີ່ມ ຂ້ຶ້ນ ๔๐%, ສ ະເລ ຽ ເຂ ້ົ້າ ເປ ອກ ໃສ ຫ ົ ວ ຄ ົ ນ ໄ ດ ๔ ໓ ໐ ກ ິ ໂ ລ ເ ພ ີ ່ ມ
ຂ ້ ຶ ້ ນ ๑๐% ທ ຽ ບ ໃ ສ ໝ ๕.

ກ ຽ ວ ກ ັ ບ ພ ືດ ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ, ຈ ະ ເ ລ ັ ່ ງ ໃ ສ ່ ຂ ະ ຫ ຽ ງ ພ ືດ ຂ ະ ນ ິ ດ ທ ີ ່
ມ ີ ຄ ຸ ນ ຄ າ ສ ູ ງ ສ ຳ ຫ ລ ັ ບ ຂ າ ອ ອ ກ ແ ລ ະ ຮ ັ ບ ໃ ຊ ້ ໃ ຫ ້ ແ ກ ່ ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ ປ ຸ ງ ແ ຕ ່ ງ
ພ ູ ພ າ ຍ ໃ ນ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຊ ັ ່ ນ: ກ າ ເ ຟ, ໝ າ ກ ເ ໜ ງ, ໃ ບ ຢ າ ສ ູ ບ, ຊ ຸ ້ ງ,
ອ ອ ຍ, ຄ ັ ່ ວ ຂ ຽ ວ, ຄ ັ ່ ວ ເ ຫ ລ ືອ ງ, ຕ ້ ົ ນ ໄ ມ ້ ທ ີ ່ ໃ ຫ ້ ນ ້ ຳ ມ ັ ນ, ຕ ້ ົ ນ ໄ ມ ້ ໃ ຫ ້ ໄ ຍ,
ຄ ັ ່ ງ, ຢ າ ນ, ຕ ້ ົ ນ ໄ ມ ້ ທ ີ ່ ເ ປ ັ ນ ຢ າ ອ ື ່ ນ ໆ. ຮ ອ ດ ປ ໝ ๐ ຄ າ ດ ຄ ະ ເ ນ
ເ ພ ີ ່ ມ ຜ ະ ລ ິ ດ ພ ືດ ອ ຸ ດ ສ າ ຫ ະ ກ ຳ ຈ ຳ ນ ວ ນ ໜ ຶ ່ ງ ຈ ະ ເ ພ ີ ່ ມ ຂ ້ ຶ ້ ນ ເ ຊ ັ ່ ນ: ກ າ ເ ຟ ๓๑%,
ຄ ັ ່ ວ ຂ ຽ ວ ມ ີ ເ ທ ົ ່ າ, ຄ ັ ່ ວ ເ ຫ ລ ືອ ງ ມ ີ ເ ທ ົ ່ າ, ໃ ບ ຢ າ ສ ູ ບ ๔,๔ ເ ທ ົ ່ າ,
ຄ ັ ່ ວ ດ ິ ນ ๓๐%. ຄ າ ດ ຄ ະ ເ ນ ຍ ອ ດ ມ ູ ນ ຄ າ ຂ ະ ເ ໜ ງ ປ ູ ກ ຝ ັ ້ ງ ຮ ອ ດ ປ ໝ ๐

ຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ກ0% ທຽບໃສ່ ໝ໗໕.

ຂະເໜົາລ້ຽງສັດ ກະຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງແຂງແຮງ, ຮ໑ດ ປີ ໝ໙0 ຄວາຍ, ງົວ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ຊ໗%, ຈຳນວນໝູຈະເພີ່ມ ຂຶ້ນ ນ໕%, ສັດປີກເພີ່ມຂຶ້ນ ໕0%. ມູນຄ່າຍ໑ດຜະລິດພັນການລ້ຽງ ສັດໃນແຜນການ ໕ ປີຄັ້ງທີ່ສອງຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ໔0% ສົມທຽບປີ ໝ໗໕.

ດ້ວຍຈັງຫວະການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຂະເໜົາປູກຝັງແລະລ້ຽງ ສັດ, ຮ໑ດປີ ໝ໙0 ມູນຄ່າລວມຍ໑ດຂອງຂະເໜົາກະສິກຳຈະເພີ່ມ ຂຶ້ນ ຝ0% ທຽບໃສ່ປີ ໝ໗໕, ສະເລ່ຍແຕ່ລະປີ ເພີ່ມຂຶ້ນ ໙,໗%.

ເພື່ອບັນລຸຈັງຫວະການຂະຫຍາຍຕົວດັ່ງກ່າວຕ້ອງມີຄວາມພະ ຍາຍາມ ແລະຫັນປ່ຽນໃນຫລາຍດ້ານ, ກ່ອນອື່ນໝົດ ຕ້ອງຊຸກຍູ້ການ ເຮັດກະເສດສຸມ, ເໝາະສົມ, ນຳໃຊ້ແມ່ພັນທີ່ມີສະມັດຕະພາບສູງ ສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂດິນຟ້າອາກາດແຕ່ລະບໍລິເວນ, ຕ້ອງເອົາໃຈ ໃສ່ວຽກງານຊົນລະປະທານ, ສ້າງເໝືອງຝາຍລະບາຍນ້ຳເຂົ້າໃສ ນາ, ນຳໃຊ້ຄວາມສາມາດຂອງລະບົບຊົນລະປະທານທີ່ມີແລ້ວໃຫ້ໝົດ ຄຸ້ມປະໂຫຍດ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ຕ້ອງສ້າງກິດຈະການຊົນລະປະທານ ໃໝ່ຕື່ມຕາມທິດນຳທີ່ວ່າສ້າງອັນນ້ອຍ ແລະຂະໜາດກາງເປັນ ຕົ້ນຕໍ ແລະນຳເຂົ້າສູ່ການຜະລິດໂດຍໄວ. ຄາດຄະເນຮ໑ດປີ ໝ໙0 ຈະນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ ຊຶ່ງສາມາດຮັບນ້ຳໃນລະດູແລ້ງ ເພີ່ມຂຶ້ນ ນ ເທົ່າ ທຽບໃສ່ປີ ໝ໗໕.

ດ້ານການລ້ຽງສັດ ຈະຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ກໍ່ສ້າງສູນທົດລອງຜະ

ລຸ້ດພັນສັດທີ່ໃຫ້ຜະລິດຕະພາບສູງ ໂດຍສົມທົບພັນພື້ນເມືອງກັບພັນຈາກຕ່າງປະເທດ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍ່ຕ້ອງຮັບປະກັນອາຫານ ໃຫ້ແກ່ສັດ ໂດຍການປັບປຸງທົ່ງຫຽ້າຄືນໃໝ່, ຈັດຕັ້ງການເກັບມ້ຽນ ຮັກສາຫຽ້າແຮ ໄວ້ໃຫ້ສັດກິນໃນຍາມແລ້ງ, ຮັບປະກັນສະໜອງວັດຖຸດິບສຳລັບປ້ອນໂຮງງານອາຫານສັດ; ປັບປຸງໂຮງງານຜະລິດຢາປ້ອງສັດ, ຂະຫຽາຍຕ່ານ່າງສັດຕະວະແພດ ລົງເຖິງຮາກຖານ.

ໃນການຂະຫຽາຍວຽກງານປູກຝັ້ງ ເລະລ້ຽງສັດ ຕ້ອງຖືວ່າ ໃສ່ປະຊາຊົນເປັນຕົ້ນຕໍ, ຕ້ອງມີແຜນການ ເລະ ນະໂຍບາຍຊ່ວຍເຫລືອຊາວນາ, ສ່ວນລັດຕ້ອງຮູ້ສຸມໃສ່ບັນດາກິດຈະການທີ່ຈຳເປັນ ໃຫ້ເໝາະການຂະຫຽາຍວຽກງານປູກຝັ້ງ ເລະລ້ຽງສັດ ເຊັ່ນ: ການກໍ່ສ້າງສູນຜະລິດເມັດພັນ, ສູນຜະລິດພັນສັດ, ຜະລິດຢາປ້ອງສັດ, ສົ້ນຖານການຜະລິດອາຫານສັດ, ບຸກເບີກເນື້ອທີ່ໃໝ່...; ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ສົ່ງເສີມ ເລະຊ່ວຍເຫລືອເສດຖະກິດຄອບຄົວຢ່າງຕັ້ງໜ້າ.

ການປູກຝັ້ງ ເລະລ້ຽງສັດຕ້ອງເລັ່ງໃສ່ບໍລິເວນທີ່ມີເງື່ອນໄຂສະດວກ. ສະເພາະພຶດພັນທັນຍາຫານນັ້ນ, ນອກຈາກຈຸດສຸມປູກເຂົ້າທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ແລ້ວນັ້ນ ຍັງຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເຂດຍຸດທະສາດ ຕື່ມອີກ ເພື່ອຮັບປະກັນເຕົ້າໄຂທັນຍາຫານ ເລະອາຫານຢູ່ກັບທີ່.

ກະຊວງກະສິກຳ ປ່າໄມ້ ອຸ່ມລະປະທານ ເລະ ສະຫະກອນກະເສດ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ຊີ້ນຳບັນດາເຂວ່ງຕ່າງໆ ກຳນົດພື້ນທີ່ການຂະຫຽາຍຕ່ານ ໄມ້ອຸດສາຫະກຳ ເລະການລ້ຽງສັດຕາມຈຸດພິເສດຂອງແຕ່ລະເຂດ, ປັບປຸງ ເລະຂະຫຽາຍບັນດາໜ່ວຍສະຫະກອນກະເສດ

ໃຫ້ຖືກກັບທິດທາງຂອງພັກ, ຍົງໃສ່ຄຳສັ່ງແນະນຳຂອງສູນກາງ ສົມທົບກັບບົດຮຽນຂອງບັນດາໜ່ວຍສະຫະກອນທີ່ນຳໜ້າ ເພື່ອເປັນທິດນຳໃຫ້ແຕ່ການປັບປຸງ ແລະກໍ່ສ້າງບັນດາໜ່ວຍສະຫະກອນຕ່າງໆ.

ຂະໜ່ວງການຄ້າຕ້ອງເຮັດໜ້າທີ່ເກັບຊື້ຜົນຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ສະໜອງສິນຄ້າອັນຈຳເປັນໃຫ້ແຕ່ການຜະລິດ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ ເພື່ອຊຸກຍູ້ການຜະລິດຂອງຊາວນາ ໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວ, ບໍ່ຄວນປະປ່ອຍໃຫ້ຊາວນາຫາກຜະລິດສິນຄ້າໄດ້ແລ້ວ ລັດຈຶ່ງຈັດຕັ້ງຕາມໆ ເກັບຊື້, ຕ້ອງຍົງໃສ່ຄວາມສາມາດຂອງແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອເຊັ່ນຂະຫຍາຍພັນເກັບຊື້ກັບຊາວນາກ່ອນ, ທັງນີ້ ກໍເພື່ອເຮັດໃຫ້ຊາວນາອຸ່ນອ່ຽນຕໍ່ການຂະຫຍາຍການຜະລິດຂອງຕົນ. ມີແຕ່ເຮັດເຊ່ນນັ້ນ ການຄ້າ ຈຶ່ງຈະປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຊຸກຍູ້ການຜະລິດ ແລະ ໜັນການຜະລິດໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວໄປຕາມແຜນການຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

<u>ກ່ຽວກັບການປ່າໄມ້:</u> ປ່າໄມ້ ເປັນແຫລ່ງຊັບພະຍາກອນທີ່ອຸດົມຮ່ຳມີຂອງຊາດ ແລະຕິດພັນໂດຍກົງກັບສະພາບແວດລ້ອມ ແລະຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ. ສະນັ້ນ ຂະໜ່ວງປ່າໄມ້ຕ້ອງມີແຜນການຂຸດຄົ້ນຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ, ເອົາໃຈໃສ່ຟື້ນຟູປ່າ ແລະ ປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້ບໍ່ໃຫ້ຖືກທຳລາຍ.

ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຕ້ອງການໄມ້ ໃຫ້ແຕ່ການໃຊ້ສອຍຢູ່ໃນປະເທດ ແລະ ເປັນສິນຄ້າຂາອອກນັ້ນ, ຕ້ອງຊຸກຍູ້ວຽກງານຂຸດຄົ້ນ ແລະປຸງແຕ່ງໄມ້. ຄາດຄະເນຮອດປີ ໑໙໐ ຜົນຜະລິດໄມ້ທ່ອນຈະບັນລຸ ๕ ແສນແມັດກ້ອນ, ເພີ່ມຂຶ້ນ ๘ ເທົ່າສົມທຽບໃສ່ປີ ໑໙๕๕,

ໄມ້ເລື່ອຍເພີ່ມຂຶ້ນ ๑๒%, ໄມ້ອັດເພີ່ມຂຶ້ນ ๓๕%, ໄມ້ປູພື້ນ ເພີ່ມ ຂຶ້ນ ๘,๕ ເທົ່າ ...

ການຂຸດຄົ້ນໄມ້ ຕ້ອງຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ທຳລາຍປ່າໄມ້, ບໍ່ໃຫ້ ຜົນສະທ້ອນເຖິງການສົ່ມສ້ອນທາງດ້ານຊີວະວິທະຍາປ່າໄມ້ເຂດ ປ່າທີ່ມີຄຸນປະໂຫຍດຮັກສາແຫລ່ງນ້ຳ, ຕ້ອງມີວິທີການທີ່ເໝາະສົມ, ໂດຍຜ່ານຂອດເຕັກນິກປຸງແຕ່ງໄມ້ເພື່ອນຳໃຊ້ ໄມ້ໃຫ້ໝົດຄຸນປະໂຫຍດ ແລະຈຳກັດການໃຊ້ ໄມ້ຢ່າງຟຸມເຟືອຍ.

ໃນປ່າໄມ້ຍັງປະກອບດ້ວຍເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຫລາຍຊະນິດທີ່ມີ ຄຸນຄ່າແຜ່ງເຊັ່ນ: ໝາກເໜ່ງ, ຄ້ັງ, ຍາມ, ພືດເປັນຢາ ແລະອື່ນໆ ດັ່ງນັ້ນ ຕ້ອງສຸມໃສ່ຈັດຕັ້ງປູກຕົ້ນໄມ້ຊະນິດດັ່ງກ່າວຢ່າງມີແຜນການບໍ ລິຫ້ານໃຫ້ມັນເກີດຂຶ້ນເອງ ແລ້ວຈຶ່ງເກັບເອົາແບບທຳມະຊາດ ຄືດັ່ງທີ່ ເຄີຍ ເຮັດຜ່ານມາ.

ຕ້ອງຂຶ້ນແຜນກຳນົດ ແລະສ້າງແຜນການປູກ, ຂຸດຄົ້ນ ແລະ ປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້, ຈັດຕັ້ງສ້າງສູນກ່ຳເບ້ຍໄມ້ ທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງທາງ ດ້ານເສດຖະກິດ; ຕ້ອງມີມາດຕະການຄົ້ນຂຸດ ເພື່ອຕ້ານໄຟໄໝ້ປ່າ ແລະການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ຢ່າງຊະຊາຍ, ສຸ້ຂຶ້ນຮອດປີ ๒๐๐ ຈະ ລົດຜ່ອນເນື້ອທີ່ໄຮ່ລົງ ๓๐% ສົມທຽບໃສ່ ๒๕๕.

ໃນການປູກ ແລະປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້, ດ້ານໜຶ່ງຕ້ອງອີງໃສ່ ການຈັດຕັ້ງໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຫລັກວິຊາສະເພາະ, ດ້ານໜຶ່ງອີກກ່ຕ້ອງ ອີງໃສ່ກຳລັງຂອງປະຊາຊົນ, ຕ້ອງມອບປ່າໄມ້ ແລະດິນປ່າໄມ້ໃຫ້ ບ້ານແລະບັນດາສະຫະກອນຮັບຜິດຊອບ ທັງເຮັດພັນທະປົກປັກຮັກສາ

ປ່າໄມ້ ຕາມລະບຽບການຂອງລັດ, ພ້ອມກັນນັ້ນກໍ່ມີສິດໄດ້ຮັບຜົນປະ
ໂຫຍດໃນການເກັບກຽວເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຢູ່ເຂດປ່າໄມ້ ແລະ ຕາມ
ດິນທີ່ໄດ້ມອບພາຍໃຫ້.

ກະຊວງກະສິກຳ, ປ່າໄມ້, ວິນລະປະທານ ແລະສະຫະ
ກອນກະເສດ ຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າສະເໜີສະພາລັດຖະມົນຕີພິຈາລະນາໂຄງ
ການໝວດດັ່ງນີ້:

- ໂຄງການທົ່ນຍາທານ ແລະອາທານ.

- ໂຄງການຈຳກັດແລະກ້າວໄປເຖິງຍຸຕິການຖາງປ່າເຮັດ
ໄຮ່ໂດຍພື້ນຖານ, ປົກປັກຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມ ແລະນະໂຍບາຍ
ທາງດ້ານສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງປະຊາຊົນໃນການປູກ ແລະຮັກສາປ່າ
ໄມ້ຢ່າງຄົບວຸດ ແລະຮອບດ້ານ.

๔. ດ້ານອຸດສາຫະກຳ ແລະຫັດຖະກຳ:

ໃນແຜນການຂະຫຍາຍຂະໜາດອຸດສາຫະກຳ ສຳລັບ ๕ ປີ
ຄັ້ງທີ່ ๗ ນີ້ ຕ້ອງຕັ້ງໜ້າຂະຫຍາຍອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ, ອຸດສາ
ຫະກຳ ຜະລິດສິນຄ້າອຸປະໂພກ-ບໍລິໂພກ, ຜະລິດພາຫະນະການຜະລິດທີ່ຈຳເປັນ
ຮັບໃຊ້ການກະສິກຳ-ປ່າໄມ້, ຄົ້ນຄວ້າຄົ້ນຂຸມສິ່ງ ແລະບັນດາຂະໜາດ
ເສດຖະກິດອື່ນໆ ຢ່າງແຂງແຮງ, ເພີ່ມແຫລ່ງສິນຄ້າຂາອອກໃຫ
ຫລາຍແລະສຸມໃສ່ການສ້າງກຸ່ມເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກຂຶ້ນຢູ່ໃນບາງເມືອງ
ທີ່ເປັນຕົວເທນໃຫ້ແກ່ບັນດາເຂດເສດຖະກິດເພື່ອໝໃສ່ການສ້າງອຸດສາ
ຫະກຳທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ໂຄງປະກອບກະສິກຳ-ປ່າໄມ້-ອຸດສາ
ຫະກຳຢູ່ແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນເປັນຕົວເປັນຕົນຂຶ້ນ.

ຄາດຄະເນຮອດປີ ໗໙໐ ຍອດມູນຄ່າຜະລິດພັນອຸດສາຫະ
ກຳ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ ໙໐% ສົມທຽບໃສ່ປີ ໗໙໕, ສະເລ່ຍແຕ
ລະປີເພີ່ມຂຶ້ນ ໑໔%

ເພື່ອບັນລຸຄາດໝາຍດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງມີວິທີການຊຸກຍູ້ໃຫ້ບັນດາ
ໂຮງຈັກໂຮງງານທີ່ມີແລ້ວ ຜະລິດເຕັມຄວາມສາມາດຂອງມັນ, ດ້ານ
ອື່ນ ກໍຕ້ອງກໍ່ສ້າງໂຮງງານຈຳນວນໜຶ່ງຕື່ມ, ເລັ່ງໃສ່ກໍ່ສ້າງອັນຂະ
ໜາດນ້ອຍ ແລະຂະໜາດກາງເປັນຕົ້ນຕໍ, ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດ
ກໍ່ສ້າງໂຮງງານ ທີ່ນຳໃຊ້ວັດຖຸດິບພາຍໃນປະເທດ ແລະບັນດາໂຮງ
ງານທີ່ຜະລິດສິນຄ້າຂາອອກ.

ປະເທດເຮົາ ມີເງື່ອນໄຂສະດວກໃນການຂະຫຍາຍໄຟຟ້າ
ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ແກ່ການຜະລິດ ແລະຊີວິດການ
ເປັນຢູ່, ໃນແຜນການ ๕ ປີຄັ້ງນີ້ ຈະກໍ່ສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຕົກຂະ
ໜາດນ້ອຍຢູ່ທ້ອງຖິ່ນຈຳນວນໜຶ່ງ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ຖ້າຫາກມີເງື່ອນໄຂ
ພຽງພໍກໍຈະສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຕົກຂະໜາດກາງບາງບ່ອນ.

ຄາດຄະເນ ຈະຜະລິດກະແສໄຟຟ້າໃນທົ່ວປະເທດ ຮອດ
ປີ ໗໙໐ ເພີ່ມຂຶ້ນ ໙%.

ການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດຈະໄດ້ສືບຕໍ່ຊຸກຍູ້ຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ເພື່ອເພີ່ມ
ແຫລ່ງສິນຄ້າຂາອອກ. ຄາດວ່າຮອດປີ ໗໙໐ ການຜະລິດແຮ່ກ່ວ
ຈະບັນລຸໄດ້ ๑.๕๐๐ ໂຕນ, ຫີນກ່ວໄດ້ ๑๒๐ ພັນໂຕນ. ຕັ້ງໜ້າ
ສືບຕໍ່ວຽກງານສຳຫລວດ ຢັ່ງສືບຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ເພື່ອກະ
ກຽມໃຫ້ການຂຸດຄົ້ນ: ການີ, ກ່ວ, ຄຳຫີນ, ນ້ຳມັນແລະແຮ່ທາດ

ອື່ນໆ.

ນອກຈາກນັ້ນ ຮອດປີ ໝ໙໐ ຂະເໜງອຸດສາຫະກຳ ຕ້ອງ ຮັບປະກັນບັນລຸໄດ້ບາງຕົວເລກຄາດໝາຍສຳຄັນອື່ນໆ ໃນການຜະລິດ ຂອງຕົນເຊັ່ນ: ຢາສູບ ๔๕ ລ້ານຊອງ, ແຜ່ນແພ ๔,๔ ລ້ານເມັດ, ເຄື່ອງມືກະເສດ ๔๐๐.๐๐๐ ອັນ, ຊີມັງ ๑๐.๐๐๐ ໂຕນ, ດິນຈີ ດິນຂໍ ๔๒ ລ້ານກ້ອນ, ສັງກະສີ ๔,๔ ລ້ານແຜ່ນ...

ບັນດາຂະເໜງການ ແລະທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງມີມາດຕະການຊຸກຍູ້ ວຽກງານຂະຫຽາຍທັດຖະກຳຢ່າງແຂງແຮງ, ລັດຈະໃຫ້ກູ້ຢືມທຶນ, ສະໜອງອຸປະກອນ, ເຄື່ອງປະກອບ, ວັດຖຸດິບ, ຊ່ວຍເຫລືອດ້ານ ເຕັກນິກ, ກໍ່ສ້າງພະນັກງານ, ເກັບຊື້ ແລະຈຳໜ່າຍຜະລິດຕະພັນ. ລັດຈະເອົາໃຈໃສ່ຊ່ວຍສ້າງບັນດາຂະເໜງການອຸດສາຫະກຳນ້ອຍ,ທັດ ຖະກຳອັນໃໝ່ຂຶ້ນພາຍໃຕ້ຮູບການສະຫະກອນ ແລະເອກະເທດ.

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະທັດຖະກຳຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບ ບັນດາກະຊວງຕ່າງໆ ຄົ້ນຄ້ວາໂຄງການຜະລິດສິນຄ້າໃຊ້ສອຍ ແລະ ສິນຄ້າຂາອອກ ແລ້ວສະເໜີສະພາລັດຖະມົນຕີ ພິຈາລະນາຕົກລົງ.

ມ. <u>ດ້ານການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານ</u>: ເພື່ອຮັບປະກັນປະຕິບັດແຜນ ການລົງທຶນກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໃຫ້ສຳເລັດຕາມຄາດໝາຍຕ້ອງເອົາໃຈໃສ ປັບປຸງ ແລະ ຂະຫຽາຍບໍລິສັດກໍ່ສ້າງຂອງລັດຢູ່ສູນກາງ ແລະທ້ອງ ຖິ່ນ, ປະກອບພາຫະນະ, ອຸປະກອນອັນຈຳເປັນໃຫ້ແກ່ບໍລິສັດດັ່ງ ກ່າວ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງກິດຈະການສຳຄັນເຊັ່ນ: ກິດຈະ ການກໍ່ສ້າງທ່ຽງນ້ຳມັນດາວອນ,ໂຮງງານຊີມັງ, ຂົວທາງ ແລະ

ກິດຈະການເຄຫະສະຖານອື່ນໆ. ຕ້ອງກໍ່ສ້າງໂຮງງານຜະລິດວັດສະ
ດຸກໍ່ສ້າງ ດ້ວຍວັດຖຸດິບພາຍໃນຕື່ມຈຳນວນໜຶ່ງ ເຊັ່ນ: ຝຸ່ນຫີນກາວ,
ທົ່ນເຜົ້າ, ດິນປູຟົ້ນ, ນ້ຳສີ, ປູນຂາວ, ຫີນສົ້ມ ແລະ ອື່ນໆ;
ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນລັດຍັງຈະຕ້ອງມີນະໂຍບາຍນຳໃຊ້ກຳລັງກໍ່ສ້າງຂອງ
ເອກະຊົນ ເຂົ້າໃນວຽກງານກໍ່ສ້າງກິດຈະການຕ່າງໆ.

ຄ. <u>ດ້ານຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ແລະ ໄປສະນີ</u>: ເພື່ອເຮັດ
ໃຫ້ຂະເໜງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ເປັນປາຍແຫລມ, ຄືເອົາການຂະ
ຫຍາຍການຄົມນາຄົມທາງບົກເປັນອັນສຳຄັນກວ່າໝູ, ຕອບສະໜອງ
ໄດ້ຄວາມຕ້ອງການຂອງການຂະຫຍາຍເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ ແລະ
ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ ໃນແຜນການ ຄ ປີຕໍ່ໜ້ານີ້ ຈະໄດ້ສຸມໃສ່ຟື້ນຟູ
ເສັ້ນທາງເກົ່າ, ກໍ່ສ້າງເສັ້ນທາງໃໝ່ເຊິ່ງມີລວງຍາວທັງໝົດ ๑.๕๐๐
ກິໂລແມັດ, ໃນນັ້ນຈະປູຢາງ ๗๕๐ ກິໂລແມັດ, ຕື່ມສຸມໃສ່ປູຢາງ
ເສັ້ນທາງເລກ ๒, ເລກ ๙, ເລກ ๑๐ ແລະປັບປຸງທາງເລກ ๗
ບາງຕອນ, ຄາດຄະເນຈະກໍ່ສ້າງຂົວຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະຂະໜາດກາງ
๔ ແຫ່ງຕາມເສັ້ນທາງທີ່ສຳຄັນ, ສືບຕໍ່ນຳໃຊ້ທ່າກຳປັ່ນຢູ່ທະເລຕາວັນ
ອອກ ແລະເປີດກວ້າງການຄົມນາຄົມຕາມລຳເໝືອນ້ຳຂອງ. ວຽກງານ
ດັ່ງກ່າວນີ້, ຈະດຳເນີນຢູ່ບົນພື້ນຖານຮ່ວມມືສາກົນ. ພ້ອມກັນນັ້ນກໍ
ຕ້ອງລະດົມກຳລັງປະຊາຊົນພ້ອມກັບລັດ ກໍ່ສ້າງ ແລະສ້ອມແປງເສັ້ນ
ທາງຊົນນະບົດຢ່າງຕັ້ງໜ້າ.

ເພື່ອຮັບປະກັນການຂະຫຍາຍຢ່າງຂະເໜງ ເສດຖະກິດ, ວັດ
ທະນະທຳ ຄາດຄະເນບໍລິມາດລະຈອມຂົນສົ່ງສິນຄ້າຮອດປີ ๗๙๐

ຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ກ໕% ສົມທຽບໃສ່ປີ ໝ໗໕, ສະເລ່ຽແຕ່ລະປີເພີ່ມ ຂຶ້ນ ໑໗%, ການຂົນສົ່ງຄົນໂດຍສານຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ໙໐%, ສະເລ່ຽ ແຕ່ລະປີເພີ່ມຂຶ້ນ ໑໔%. ໃນແຜນການ ໕ ປີ ຄັ້ງນີ້ ບັນຫາສຳຄັນ ເມນຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ຈັດຕັ້ງການຂົນສົ່ງດ້ວຍພາຫະນະປະຖົມປະຖານ ແລະດັດແປງເພື່ອແກ້ໄຂການລຳລ່ຽງຂົນສົ່ງສົນຄ້າຢູ່ໃນບ່ອນທີ່ບໍ່ທັນມີ ເສັ້ນທາງລົດໄປຮອດ.

ຄາດຄະເນຈະປະກອບພາຫະນະຂົນສົ່ງທາງບົກທຸກຊະນິດປະ ມານ ໘.໐໐໐ ຄັນ, ເຮືອບັນທຸກນ້ຳໜັກໄດ້ແຕ່ ໕-໑໐໐ ໂຕນ ໑໘ລຳ, ເຮືອໂດຍສານ ໑໓ ລຳ ໃຫ້ເກ່ອງການຂົນສົ່ງຂອງລັດ ຢູ່ສູນ ກາງ ແລະທ້ອງຖິ່ນ.

ການຂົນສົ່ງທາງອາກາດກ່ຳລະສືບຕໍ່ປັບປຸງ ແລະເພີ່ມເຕີມພາ ຫະນະອັນຈຳເປັນຢ່າງເໝາະສົມ ເພື່ອຮັບປະກັນການຂົນສົ່ງໄດ້ຢ່າງ ທັນການ.

ລະບົບໄປສະນີ-ໂທລະຄົມມະນາຄົມຈະໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ປັບປຸງ ແລະບູລະນະຢ່າງຕັ້ງໜ້າ, ຮັບປະກັນການສື່ສານລະຫວ່າງສູນກາງ ກັບແຂວງ ແລະເມືອງຢ່າງທັນການ, ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການ ທາງດ້ານໄປສະນີຂອງປະຊາຊົນ. ດັ່ງນັ້ນຄາດຄະເນວ່າຈະຕ້ອງປັບ ປຸງລະບົບໂທລະສັບອັດຕະໂນມັດຢູ່ໃນກຳແພງນະຄອນວຽງຈັນ ແລະ ບາງຕົວເມືອງໃຫຽ, ຈະກ່ໍ່ສ້າງສະຖານີໂທລະສັບ, ໂທລະເລກ ເພີ່ມເຕີມອີກຈຳນວນໜຶ່ງ, ຮັບປະກັນໃຫ້ທຸກໆ ເມືອງໃນທ້ອປະເທດ ມີຫ້ອງໄປສະນີ, ປັບປຸງລະບົບຕິດຕໍ່ສື່ສານກັບສາກົນໂດຍຜ່ານສະຖາ

ນິຕາວທຽມພາກພື້ນດິນ " ແອງແຕກສະປຸດຍິກ ".

ກະຊວງຄົມມະນາຄົມ-ຂົນສົ່ງ ແລະໄປສະນີຕ້ອງຮີບຮ້ອນຄົ້ນຄ້ວາໂຄງການຂະຫຽາຍຕາໜ່າງຄົມມະນາຄົມ-ຂົນສົ່ງ ແລະໄປສະນີໃນທ້ອປະເທດ ສະເໜີໃຫ້ສະພາລັດຖະມົນຕີພິຈາລະນາຕົກລົງ.

๕. <u>ດ້ານການຄ້າ ແລະ ການພົວພັນເສດຖະກິດກັບຕ່າງປະເທດ</u>:

ຕ້ອງສືບຕໍ່ເປີດກ້ວ້າງຕາໜ່າງການຄ້າຂອງລັດ ແລະ ສະຫະກອນຊື້ຂາຍ, ປັບປຸງພື້ນຖານວັດຖຸ-ເຕັກນິກ ຂອງຂະແໜງການດັ່ງກ່າວ; ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ຂະຫຽາຍຕະຫລາດພາຍໃນ ເໝໃສ່ເພີ່ມທະວີການຈໍລະຈອນສິນຄ້າ, ຮັບໃຊ້ການຜະລິດ ແລະຊີວິດການເປັນຢູ່ໃຫ້ດີຂຶ້ນ; ໜັນບັນດາລັດວິສາຫະກິດການຄ້າເຂົ້າສູ່ລະບອບໄລລຽງທຸລະກິດຢ່າງຂາດຕົວ ແລະປະຕິບັດຫລັກການເຊັ່ນຊື້ຂາຍພັນ, ເພີ່ມທະວີການກວດກາ, ຊຸ້ນຳການເຄື່ອນໄຫວ, ສືບຕໍ່ເປີດກ້ວ້າງຮູບການຫຸ້ນສ່ວນລະຫວ່າງລັດກັບເອກະຊົນເໝໃສ່ນຳໃຊ້ດ້ານຕ່ຳໜ້າຂອງການຄ້າເອກະຊົນເຂົ້າຮັບໃຊ້ການຂຸກຍູ້ການຜະລິດ, ການຈໍລະຈອນສິນຄ້າ,ແກ້ໄຂຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນແລະຄ່ອຍດັດສ້າງການຄ້າເອກະຊົນ, ວາງມາດຕະການຄຸ້ມຄອງຕະຫລາດຢ່າງເໝາະສົມ, ຕ້ານການສວຍໂອກາດກັກຕຸນສິນຄ້າ, ການເຊຍຄຸມ ແລະປັ່ນປ່ວນຕະຫລາດຂອງພໍ່ຄ້າເອກະຊົນ.

ຄາດຄະເນບໍລິມາດການຈໍລະຈອນສິນຄ້າຂາຍຍ່ອຍ ຮອດປີ ๗๗๐ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ๔๕% ສົມທຽບໃສ່ປີ ๗๗๕, ໃນນັ້ນ ບໍລິມາດ

ຈໍລະຈອນສິນຄ້າຂາຍຍ່ອຍຂອງລັດ ແລະ ລວມໜູ່ລະເພີ່ມຂຶ້ນ ๘,๘ ເທົ່າ ແລະ ກວມປະມານ ๙๑% ຂອງບໍລິມາດຈໍລະຈອນສິນຄ້າຂາຍຍ່ອຍທັງໝົດ.

ຢ່າງປະຕິບັດໃຫ້ໄດ້ຕາມຄາດໝາຍດັ່ງກ່າວນີ້ການຄ້າຂອງລັດຕ້ອງເພີ່ມທະວີການເກັບຊື້ຜົນຜະລິດກະສິກຳ, ເຄື່ອງປ່າຂອງນາ, ຂຸກຍູ້ການນຳເອົາສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳໄປສູ່ຊົນນະບົດຢ່າງເຂົ້າເຖິງ. ຮອດປີ ๒๐๐๐ ຄາດຄະເນຍອດມູນຄ່າເກັບຊື້ຂອງລັດຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ๒๓% ທຽບໃສ ๒๐๒๕, ໃນນັ້ນ ການເກັບຊື້ເຂົ້າເປືອກຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ๘ ເທົ່າ,ການເຝືອຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ๘ ເທົ່າ,ໝາກໜ່ວງຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ๕๐%.

ຮອດປີ ๒๐๐๐ ຈຳນວນຮ້ານຄ້າຂອງລັດ ແລະ ລວມໜູ່ລະເພີ່ມຂຶ້ນ ๘,๑ ເທົ່າ, ໃນນັ້ນຮ້ານຄ້າລັດເພີ່ມຂຶ້ນ ๘,๔ ເທົ່າ, ຮ້ານຄ້າລວມໜູ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ๘ ເທົ່າ ສົມທຽບໃສ່ປີ ๒๐๒๕.

ນອກຈາກການຂະຫຍາຍຕາໜ່າງການຄ້າຂອງລັດ ແລະລວມໜູ່ແລ້ວ, ທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເປີດຕະຫລາດຊົນນະບົດເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂສະດວກໃຫ້ແກ່ການຊື້ຂາຍ ລະຫວ່າງປະຊາຊົນດ້ວຍກັນໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນ.ລັດຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດຕໍ່ການສະໜອງສິນຄ້າສຳລັບປະຊາຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ ໃນເຂດຫ່າງໄກສອກຫລີກ ເພື່ອປະກອບສ່ວນແກ້ໄຂທັງດ້ານເສດຖະກິດ, ທັງການເມືອງແລະສັງຄົມໃຫ້ໝັ້ນໝັ້ນຂຶ້ນ.

ໃນແຜນການ ๕ ປີ ຄັ້ງນີ້ ຄາດວ່າຈະຂະຫຍາຍພື້ນຖານການບໍລິການເຊັ່ນ: ໂຮງແຮມ, ຮ້ານກິນດື່ມ ແລະ ອື່ນໆ ເພື່ອຮັບໃຊ້

ການທ່ອງທ່ຽວ.

ການຄ້າຕ່າງປະເທດ: ຕ້ອງເພີ່ມທະວີການພົວພັນການຄ້າ ກັບສະຫະພາບໂຊວຽດ, ຫວຽດນາມ, ກຳປູເຈັຽ ແລະ ບັນດາປະ ເທດສັງຄົມນິຍົມອ້າຍນ້ອງອື່ນໆ ແລະ ເປີດກວ້າງການແລກປ່ຽນຄ້າ ຂາຍໃນເຂດຊາຍແດນ ກັບບັນດາປະເທດໃກ້ຄຽງ.

ໃນແຜນການ ໕ ປີຄັ້ງທີ່ສອງ ຄາດຄະເນສົ່ງຄ້າຂາອອກ ເພີ່ມຂຶ້ນ ๘ ເທົ່າ ສົມທຽບໃສ່ແຜນການ ໕ ປີຄັ້ງທີໜຶ່ງ. ຜະລິດຕະ ພັນຂາອອກຕົ້ນຕໍມີ: ໄຟຟ້າ, ໄມ້ປຸ້ນ, ໄມ້ອັດ, ໄມ້ເລື່ອຍ, ກາ ເຟ, ພາກເໜືອ, ຫີນກາວ, ແຮກວ ແລະອື່ນໆ. ຕ້ອງຈຳກັດການ ສົ່ງໄມ້ທ່ອນເປັນສິນຄ້າຂາອອກ.

ຄາດຄະເນບໍລິມາດຂາເຂົ້າ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ๔๕% ສົມທຽບໃສ່ ແຜນການ ໕ ປີຄັ້ງທີໜຶ່ງ, ສິນຄ້າຂາເຂົ້າຕົ້ນຕໍມີ: ພາຫະນະ ຫົນຈັກ, ເຄື່ອງຈັກໄຟຟ, ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟແລະສິນຄ້າໃຊ້ສອຍອື່ນໆ.

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານການຄ້າກັບຕ່າງປະເທດ ໄດ້ດຳເນີນ ໄປຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ, ປະກອບສ່ວນເສີມຂະຫຽຍຄວາມສາມາດ ໃນການຜະລິດຂອງປະເທດຊາດ ມີການເຄື່ອນໄຫວຂາອອກ-ຂາເຂົ້າຂອງ ສູນກາງ ແລະທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະກວດກາຢ່າງ ເຂັ້ມງວດ ຕາມລະບຽບການທີ່ລັດໄດ້ວາງອອກ.

ฝ. <u>ວຽກງານການເງິນ, ທະນາຄານ:</u>

ຄາດຄະເນເຫລົ່ານລາຍຮັບງົບປະມານຂອງລັດໃນປີ ๑๙๙๐ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ๘,๘ ເທົ່າ ທຽບໃສ ๑๙๗๕. ຄິດສະເລ່ຽປີໜຶ່ງເພີ່ມ

ຂຶ້ນ ຖາ,ກ%. ສຸ້ມເຮັດໃຫ້ລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍດຸນດຽງກັນ, ຮ່ວງ ລາຍຈ່າຍທີ່ຫລາຍກ່ວາພຸ້ເມນລາຍຈ່າຍກ່ສ້າງພື້ນຖານກ່ວມ ๔๔,ກ% ຂອງລາຍຈ່າຍລວມຍອດ.

ແຫ່ລ່ງລາຍຮັບທີ່ສ່ຳຄັນກ່ວາພຸ້ເມນລາຍຮັບຈາກກ່ານຜະລິດ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ຂະເໜ່ງກ່ານເງິນຈ່ຶ່ງຕ່ອງເປັນຫ່ວງເປັນໃຍເຖິງກ່ານ ລ່ົງທຶນ ແລະປະກ່າດໃຊ້ນ້ັນຖ່ານະໂຍບ່ານ ໄມ້ງ່ັດກ່ະຕຸ້ກຸ່້ກຸ່້ກ່ານຂະ ຫ່ຽ່ຍກ່ານຜະລິດ, ຍົກຄ່ນນ່ະພ່ານຂ່ອງຜະລິດຕ່ະພ່ັນໃຫ້ສູ່ງຂຶ້ນ, ປ່ະຢ່ັດວ່ັດຖຸປ່ະກ່ອນ. ສ່ືຕ່ໍ່ດ່ັດແປ່ງ ເພ່ີ່ມເຕ່ີມ ນ່ະໂຍບ່ານ ມ່ວ ລາຍ ຮ່ັບຂ່ອງລ່ັດ ວ່ິສ່າຫ່ະກິດ ເຂ້ົ້າງ່ບປ່ະມ່ານ. ແລະ ນ່ະໂຍບ່ານ ພ່າສ່ີ ທ່ັ້ງ ຮ່ັບ ປ່ະກ່ັນ ໃຫ້ ແ ກ່ ກ່ານ ເພ່ີ່ມ ລ່ າ ຍ ຮ່ັ ບ ໃ ຫ້ ງ່ ບ ປ່ ະ ມ່ ານ ແ ລ ະ ທ່ ັ ງ ກ ່ ະ ຕ ຸ ກ ຸ ກ ຸ ກ ່ ານ ກ ່ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ , ທ ຸ ລ ະ ກ ິ ດ ; ສ ິ ມ ທ ິ ບ ຢ ່ າ ງ ຄ ຶ ກ ຕ ່ ອ ງ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ພ ັ ນ ປ ະ ໂ ຫ ຍ ດ ຂ ່ ອ ງ ລ ັ ດ ກ ັ ບ ພ ັ ນ ປ ະ ໂ ຫ ຍ ດ ຂ ່ ອ ງ ປ ະ ຊ າ ຊ ົ ນ . ດ ັ ດ ສ ະ ເ ລ ີ ຍ ຢ ່ າ ງ ສ ົ ມ ເ ຫ ດ ສ ົ ມ ຜ ົ ນ ລ າ ຍ ໄ ດ ້ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ທ ຸ ກ ຊ ັ ້ ນ ຄ ົ ນ , ສ ືບ ຕ ່ ໍ ເ ພ ີ ່ ມ ເ ຕ ີ ມ ນ ະ ໂ ຍ ບ ່ ານ ລ າ ຄ ່ າ ໃ ຫ ້ ເ ປ ັ ນ ທ ັ ນ ສ ະ ໄ ໝ , ສ ້ ຸ ມ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ລ າ ຄ ່ າ ແ ລ ະ ຄ ່ ວ ນ ສ າ ມ າ ດ ຊ ື ້ ຂ ່ ອ ງ ເ ງ ິ ນ ຄ ົ ງ ມ ີ ຄ ່ ວ ນ ສ ະ ຖ ຽ ນ ເ ປ ັ ນ ປ ົ ກ ກ ະ ຕ ິ .

ເ ພ ື ່ ອ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ກ ່ ານ ໃ ຊ ້ ຈ ່ າ ຍ ເ ປ ັ ນ ໄ ປ ຢ ່ າ ງ ສ ົ ມ ເ ຫ ດ ສ ົ ມ ຜ ົ ນ ແ ລ ະ ເ ໝ າ ະ ສ ົ ມ ກ ັ ບ ຄ ່ ວ ນ ຮ ຽ ກ ຮ ້ ອ ງ ຕ ່ ອ ງ ກ ່ ານ ນ ັ ້ ນ ຕ ່ ອ ງ ກ ່ ຳ ນ ົ ດ ລ ະ ດ ັ ບ ກ ່ ານ ໃ ຊ ້ ຈ ່ າ ຍ ທ ຸ ກ ປ ະ ເ ພ ດ . ຈ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ ອ ົ ງ ກ ່ ານ ສ ະ ມ ຸ ດ ນ ັ ນ ຍ ິ , ຜ ່ ານ ກ ່ ານ ເ ຄ ື ່ ອ ນ ໄ ຫ ວ ວ ິ ຊ ່ ານ ກ ່ ານ ເ ງ ິ ນ - ທ ະ ນ ຸ ຄ ່ ານ ເ ພ ື ່ ອ ກ ວ ດ ກ ່ ານ ກ ່ ານ ມ ອ ບ ເ ຂ ົ ້ າ ງ ່ ບ ປ ະ ມ ່ ານ ແ ລ ະ ລ າ ຍ ຮ ັ ບ - ລ າ ຍ ຈ ່ າ ຍ ທ ຸ ກ ຮ ່ ວ ງ ຂ ່ ອ ງ ທ ຸ ກ ກ ິ ມ ກ ່ ອ ງ ກ ່ ານ ຜ ະ ລ ິ ດ , ທ ຸ ລ ະ ກ ິ ດ ຢ ່ າ ງ ເ ຄ ັ ່ ງ ຄ ັ ດ .

ໃນຮ່ວງລາຍຈ່າຍຂອງງົບປະມານນັ້ນ ເມ່ນລາຍຈ່າຍກ່ສ້າງ ພື້ນຖານ ເປັ້ນຮ່ວງລາຍຈ່າຍທ່ີ່ຫລາຍກ່ວ່ພູ, ແຕ່ໃນປະຈຸບັນນ້ີ້ການ ໃຊ້ຈ່າຍດັ່ງກ່າວ ຍັ່ງມ່ີຄວ່ານຂ່າດຕ່ົກບ່ົກພ່ອງຫລາຍປະການ, ຕ່ອງ ນ່ຳເອ່ົາການຄຸ້ມຄອງການກ່ສ້າງພ່ື້ນຖານເຂ້ົ້າລະບຽບແບບແຜນໂດຍ ໄວ ເພ່ື່ອປະກອບສ່ວນເຂ້ົ້າໃນການເພ່ີ່ມທະວ່ີຄວ່ານຮັບຜ່ິດຊ່ອບ ໃນ ການນ່ຳໃຊ້ທ່ຶນ.

ກ. <u>ດ້ານແຮງງ່ານ ເຂ້ົ້າເງ່ິນເດ່ືອນ</u>:

ດ່ວຍຈ່ັງຫ່ວ່ະເພ່ີ່ມຂ້ຶ້ນຂ່ອງພ່ົນລະເມ່ືອງ ຄ່ິດສ່ະເລ່ຍ່ແຕ່ລ່ະ ປ່ີ ๔,๙%, ຮອດປ່ີ ๒๐๐ ພ່ົນລະເມ່ືອງປ່ະເທດເຮ່ົາຈ່ະເພ່ີ່ມຂ້ຶ້ນ ເປ້ັນ ๕ ລ້ານກ່ວ່າຄ່ົນ. ຈ່ຳນວນພ່ົນໃນວ່ຍຸກ່ະສ່ຳນ່ວ່ຍກ່ແຮງງ່ານ ຈ່ະກ່ວ່ມ່ວ່ດ່ວ່ຍ ๔๗%. ຈ່ຳນວນແຮງງ່ານສ່ັງກ່ດຢ່ໃນ່ຂ່ະເໜ່ ເສ່ດຖ່ະກ່ິດແຫ່ງຊ່ຳດ່ຈ່ະກ່ວ່ມ ๔๔% ຂ່ອງພ່ົນລ່ະເມ່ືອງທ່ັ້ງໜ່ົດ,ໜ່າຍ ວ່ຳ ເພ່ີ່ມຂ້ຶ້ນ ๑๗%.ຮ່ອດປ່ີ ๒๐๐ ຄ່ັ້ງເງ່ິນເດ່ືອນຈ່ະເພ່ີ່ມຂ້ຶ້ນ ๔๐% ສ່ະເລ່ຍ່ແຕ່ລ່ະປ່ີເພ່ີ່ມ ๒,๒%, ເງ່ິນເດ່ືອນສ່ະເລ່ຍ່ຂ່ອງພ່ະນ່ັກງ່ານ ແລ່ະກ່ຳມ່ະກ່ອນແຕ່ລ່ະຄ່ົນ ຈ່ະເພ່ີ່ມຂ້ຶ້ນ ๘๔% ທ່ຽບໃສ ๒๐๒๕.

ຂ. <u>ດ້ານການສ່ຶກສ່ າ ແລ່ະກ່ສ້ າງພ່ະນ່ັກງ່ານ:</u>

ສ່ຶບ່ຕ່ະທ່ຽາຍນ່ັນດ່ າໂຮງຮ່ຽນ, ໜ່ວ່ງຮ່ຽນບ່ຳລຸງວ່ັດທ່ະນ່ະ ທ່ຳ ເລ່ັ້ງໃສ່ຄ່ືນແຄ່ວພ່ະນ່ັກງ່ານ, ກ່ຳມ່ະກ່ອນ. ໃນແຜນກ່ານ ๕ ປ່ີ<u></u>ຄ່ັ້ງທ່ີ່ສ່ອງນ່ີ ຕ່ອງສຸ່ມ່ເຮ່ັດເໜ່ືອໃຫ້ລຸ່ບລ້ ່າງຄ່ວ່ານບ່ກ່ພ່ ່ຽງສ່ີໃນ່ຂ່ອນ ທ່ີ່ປ່ະກ່ດກ່ານນ່ັບຄ່ືນສູ່່ຄ່ວ່ານບ່ກ່ພ່ ່ຽງສ່ີ ຢ່ ່ ່

ຊັ້ນ ປ.ຕ ແລະ ປ.ສ, ຮັບປະກັນໃຫ້ພະນັກງານຫລັກແຫລ່ງ, ສະມາຊິກພັກ ແລະ ຊາວໜຸ່ມຍູ້ຊັ້ນຮາກຖານ ໄດ້ຮຽນຈົບຊັ້ນປະຖົມໂດຍທົ່ວໄປ.

ເອົາໃຈໃສ່ປັບປຸງ ແລະ ຂະຫຍາຍລະບົບເຮືອນຝາກເດັກ, ໂຮງຮຽນອະນຸບານ ແລະສາມັນສຶກສາ. ຄາດຄະເນຮອດປີ ໗໙ ຈຳນວນນັກຮຽນສາມັນ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ๓% ທຽບໃສ່ປີ ໗໔໕.

ປັບປຸງ ແລະຂະຫຍາຍລະບົບໂຮງຮຽນວິຊາຊີບ, ອາຊີວະຊັ້ນກາງ ແລະຊັ້ນມະຫາວິທະຍາໄລທາງດ້ານກະສິກຳ, ປ່າໄມ້,ຊົນລະປະທານ, ການຄ້າ, ແຜນການ,ການເງິນ, ສາທາລະນະສຸກ, ສ້າງຄູ ແລະອື່ນໆ.

ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການໃນການຂະຫຍາຍເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ ແລະວັດທະນະທຳສັງຄົມ, ຈຳນວນນັກຮຽນຊັ້ນສູງ, ຊັ້ນກາງ ແລະຊັ້ນຕົ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ๑,๕ ເທົ່າ ທຽບໃສ່ແຜນການ ๕ ປີ ຄັ້ງທີ I.

ໃນແຜນການ ๕ ປີ ນີ້ ຈະສົ່ງນັກຮຽນໄປຮ່ຳຮຽນຢູ່ປະເທດສັງຄົມນິຍົມອ້າຍນ້ອງ ປະມານ ๕,๕๐๐ ຄົນ ແລະຈະມີນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບວິຊາສະເພາະຕ່າງໆ ກັບຄືນປະເທດປະມານ ๕,๐๐๐ ຄົນ.

ໂດຍເລັ່ງໃສ່ຈຸດໝາຍດັ່ງກ່າວເທິ່ງນັ້ນ ຈະໄດ້ສ້າງໂຮງຮຽນມະຫາວິທະຍາໄລ, ໂຮງຮຽນຊັ້ນກາງແລະໂຮງຮຽນຊັ້ນຕົ ຈຳນວນໜຶ່ງ, ເພີ່ມຄັນແຄວຄູສອນແຕ່ລະຊັ້ນ,ແຕ່ລະຂະແໜງວິທະຍາ

ສາດ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຕ້ອງດັດແປງຫລັກສູດ ແລະ ເນື້ອໃນການສຶກ
ສາໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມແນວທາງຂອງພັກ, ສົມທົບຢ່າງເໝາະແໝ່ນ ລະ
ຫວ່າງການຮຽນກັບພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ. ຄຽງຄູກັນນັ້ນກໍຈະໄດ້ເອົາ
ໃຈໃສ່ກໍ່ສ້າງລະບົບ ໂຮງຮຽນຂອງອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນເຊັ່ນ:
ກຳມະບານ, ຊາວໜຸ່ມ, ເມຍົງຂັ້ນຕົ້ນ.

ฌ. <u>ດ້ານສຸຂາພາລະນະສຸກ:</u>

ເອົາໃຈໃສປັບປຸງ ແລະ ຂະຫຍາຍຕາໜ່າງສາທາລະນະສຸກ
ລົງຮອດຮາກຖານ, ໃນແຜນການ ๕ ປີ ຄັ້ງນີ້ ຈຳນວນໂຮງໝໍ້ນ້ອຍ,
ສຸກສາລາປູຮາກຖານຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ๘ ເທົ່າ.

ຮອດປີ ๒๐๐๐ ຈຳນວນພະນັກງານແພດຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ๕๕%.
ໃນຈຳນວນພົນລະເມືອງ ๑๐.๐๐๐ ຄົນໃຫ້ມີແພດຊັ້ນສູງ ๓ ຄົນ,
ຊັ້ນກາງ ແລະຊັ້ນຕົ້ນ ๓๑ ຄົນ, ຕຽງຄົນເຈັບ ๓๑ ໜ່ວຍ,ຈະຕ້ອງ
ເພີ່ມທະວີການປຸງແຕ່ງຢາພື້ນເມືອງ ແລະຊຸກຍູ້ການສົມທົບຢາຫລວງ
ກັບຢາພື້ນເມືອງ ໃນການປິ່ນປົວພະຍາດໃຫ້ກວ້າງຂວາງກວ່າເກົ່າ.
ຈະຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ວຽກງານໂຄສະນາ ສຶກສາອົບຮົມປະຊາຊົນ ໃຫ້
ປະຕິບັດການອານາໄມ ມີ ສະອາດ, ຕ້ານພະຍຸ ແລະພະຍາດຫ່ຳຕ່ໍ
ແປດຕ່າງໆ.

๑๐. <u>ດ້ານວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ:</u>

ຕ້ອງຊຸກຍູ້ການເຄື່ອນໄຫວວັດທະນະທຳ, ສິລະປະກຳ,ສ້າງ
ຫ້ອງສະແດງ, ຫໍພິດທະພັນ ແລະຫໍສະໝຸດໃຫ້ຈຳນວນໜ່ວຍ; ເຜີ
ຟື້ນອານໃຫ້ນັດດາຫໍສະໝຸດຕ່າງໆ, ຈັດຕັ້ງສະໂມສອນປາຖະກະຖາ

ແລກປ່ຽນຄຳເຫັນທາງດ້ານວັດທະນະທຳ, ວິທະຍາສາດ, ປະຫວັດສາດ, ເສດຖະກິດ, ຂ່າວຕ່າງໆ...

ເອົາໃຈໃສ່ຂະຫຍາຍໜ່ວຍສິລະປະວັນນະຄະດີ, ສ້າງກອງສິລະປະກອນອາຊີບ ແລະ ເຄື່ອງອາຊີບ, ກໍ່ສ້າງໂຮງສະແດງກາຍຍະສິນ, ໂຮງລະຄອນຕຸກກະຕາ, ໂຮງມະໂຫລະສີຂຶ້ນໃໝ່.

ຈັດຕັ້ງໜ່ວຍສາຍຮູບເງົາເຄື່ອນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນອີກ ๔๐ ໜ່ວຍ, ຍົກປະລິມານການພິມຈຳໜ່າຍປຶ້ມຂຶ້ນ ๔,๕ ເທົ່າ, ຍົກປະລິມານການພິມວາລະສານ ແລະໃບຂ່າວຕ່າງໆ ຂຶ້ນອີກ.

ຍົກລຸ້ມມະພາບວຽກງານວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ແລະ ໂທລະພາບ ຂ່າວສານຂຶ້ນໃໝ່ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບໝວດທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ເປີດກວ້າງຕາມາງ ໂທລະໂຄ່ງ, ເອົາໃຈໃສ່ພັດທະນາເຂດຊົນເຜົ່າ ສ້ອມແປງທາງ ໄກ, ເພີ່ມຊ່ວ ໂມງອອກອາກາດທາງ ໂທລະພາບຂຶ້ນ ๔ ເທົ່າ.

ຈະຕ້ອງ ເອົາໃຈໃສ່ປົກປັກຮັກສາ, ສ້ອມແປງ, ຄຸ້ມຄອງສະຖານທີ່ ແລະ ວັດຖຸທຳມະຊາດໃຫ້ດີ, ບັ້ນປຸງ ແລະ ກໍ່ສ້າງພື້ນຖານວັດຖຸໃຫ້ແກ່ການຂະຫຍາຍການທ່ອງທ່ຽວ, ສ້າງຫ້ອງສະແດງພິພິທະພັນສຳລັບຂອງການກໍ່ສ້າງປະເທດຊາດ.

ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະ ລັດໃຫ້ຄົບຖ້ວນໃນການເບິ່ງແຍງຜູ້ ແລ ຜູ້ເຖົ້າ ຜູ້ແກ່, ຜູ້ອອກກົມເບ ຍ ຳນານ, ຜູ້ທີ່ເສຍອົງຄະ, ຄອບຄົວຂອງຜູ້ເສຍສະຫລະຊີວິດ ເພື່ອການປະຕິວັດ, ຄອບຄົວຜູ້ທີ່ມີຄຸນງາມຄວາມດີຕໍ່ປະເທດຊາດ.

ພາກທີ່ສາມ

ບາງມາດຕະການຕໍ່ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ

ແຜນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ທີ່ໄດ້ກຳນົດມານັ້ນ ເມື່ອບໍ່ລິເວນດວງການໜຶ່ງທັງໃຫຍ່ລວງ ແລະທັງສັບສົນ. ເພື່ອປະຕິບັດແຜນການດັ່ງກ່າວນີ້ຢ່າງມີໄຊຊະນະນັ້ນ ບັນຫາຕົ້ນຕໍແມ່ນ ຕ້ອງມີຄວາມຕັດສິນໃຈສູງ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຕ້ອງມີມາດຕະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງວິທະຍາສາດ ແລະເໝາະແນ່ນ.

1. ຄະນະກຳມະການແຜນການແຫ່ງລັດ ພ້ອມກັບບັນດາກະຊວງ, ຄະນະກຳມະການແຫ່ງລັດ, ທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ກວດຄືນແຜນການຂອງແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ, ແຕ່ລະຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດຢ່າງລະອຽດ; ຕ້ອງຊ່ວຍເຫລືອແນະນຳໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນ, ຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດຕ່າງໆ ກໍ່ສ້າງແຜນການໃຫ້ແທດຕົວຈິງ ເພື່ອຂຸດຄົ້ນເຖິງຄວາມສາມາດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເໝາະສົມຮັບປະກັນການປະຕິບັດແຜນການຂອງລັດ. ເງື່ອນໄຂເພື່ອຈະຮັບປະກັນໃຫ້ແຜນສຳເລັດເໝາະສົມຕ້ອງມີມາດຕະການລະອຽດ ແທດກັບຕົວຈິງ. ຄະນະກຳມະການແຜນການແຫ່ງລັດ ແລະ ບັນດາກະຊວງຕ່າງໆ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ຕິດຕາມ ກວດກາການປະຕິບັດແຜນການ ແລະຕ້ອງມີມາດຕະການຕົວຈິງ ຊ່ວຍເຫລືອທ້ອງຖິ່ນ ແລະຫົວໜ່ວຍຕ່າງໆ ແກ້ໄຂຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກຕ່າງໆ ເພື່ອສຳເລັດການປະຕິບັດແຜນການເປັນຢ່າງດີ. ອາດເວົ້າໄດ້ວ່າ, ໃນປະຈຸບັນນີ້, ການຕິດຕາມ, ຊຸກຍູ້, ຊ່ວຍເຫລືອການປະຕິບັດແຜນການຢູ່ແຕ່ລະຂັ້ນ

ຍັງ ອ່ອນ, ຕ້ອງ ໄດ້ ປັບ ປຸງ ບຸ ລະ ນະ ຄົນ ໃໝ່. ການ ສ້າງ ແຜນ ການ ທີ່ ສ ອ ງ ແສງ ເໝ ອ ທາ ງ ຂ ອ ງ ພັ ກ ຢ ່ າ ງ ຄ ິ ບ ຖ ້ ວ ນ ນ ັ ້ ນ ມັ ນ ເ ປ ັ ນ ພ ຽ ງ ແ ຕ ່ ເ ຮ ັ ດ ສ ຳ ເ ລ ັ ດ ໃ ນ ເ ບ ື ້ ອ ງ ຕ ົ ້ ນ ເ ທ ົ ່ າ ນ ັ ້ ນ, ຂ ອ ດ ຕ ັ ດ ສ ິ ນ ໃ ຈ ຂ ະ ນ ະ ສ ຸ ດ ທ ້ າ ຍ ຍ ັ ງ ເ ມ ນ ການ ຈ ັ ດ ຕ ັ ້ ງ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ຕ ິ ຈ ິ ງ.

ຄ. ຕ ້ ອ ງ ເ ລ ັ ງ ລ ັ ດ ການ ນ ຳ ໃ ຊ ້ ກ ົ ມ ໄ ກ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ໃ ໝ ່ ຢ ່ າ ງ ກ ວ ້ າ ງ ຂ ວ າ ງ, ຮ ັ ບ ປ ະ ກ ັ ນ ສ ິ ດ ເ ປ ັ ນ ເ ຈ ົ ້ າ ຂ ອ ງ ທ ອ ງ ຖ ຸ ມ ແ ລ ະ ຣ າ ກ ຖ າ ນ ຕ ່ າ ງ ໆ, ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ລ ະ ບ ຽ ບ ໄ ລ ຍ ະ ເ ວ ລ າ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ແ ລ ະ ທ ຸ ລ ະ ກ ິ ດ ສ ັ ່ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ມ. ເ ນ ື ່ ອ ງ ເ ໝ ີ ຍ ຂ ອ ງ ກ ົ ມ ໄ ກ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ໃ ໝ ່ ເ ມ ນ ການ ເ ສ ີ ມ ຂ ະ ຫ ຍ າ ຍ ລ ັ ກ ສ ະ ນ ະ ເ ປ ັ ນ ເ ຈ ົ ້ າ ການ, ປ ະ ຕ ິ ດ ສ ັ ງ ຂ ອ ງ ທ ອ ງ ຖ ຸ ມ ແ ລ ະ ຣ າ ກ ຖ າ ນ, ຊ ຸ ດ ຄ ົ ນ ທ ຸ ກ ແ ຫ ລ ່ ງ ຄ ວ າ ມ ສ າ ມ າ ດ ເ ພ ື ່ ອ ສ ຳ ເ ລ ັ ດ ໜ ້ າ ທ ີ ່ ໄ ດ ້ ມ ອ ບ ໝ າ ຍ ເ ປ ັ ນ ຢ ່ າ ງ ດ ີ. ໃ ນ ເ ງ ື ່ ອ ນ ໄ ຂ ທ ີ ່ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຍ ັ ງ ຫ ຽ ງ ຍ າ ກ ທ າ ງ ດ ້ ານ ການ ຕ ິ ດ ຕ ່ ສ ື ສ ານ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ສ ູ ນ ກ າ ງ ກ ັ ບ ທ ອ ງ ຖ ຸ ມ ຄ ື ໃ ນ ປ ະ ຈ ຸ ບ ັ ນ ນ ີ ້, ການ ຮ ັ ບ ປ ະ ກ ັ ນ ສ ິ ດ ເ ປ ັ ນ ເ ຈ ົ ້ າ ຂ ອ ງ ບ ັ ນ ດ າ ທ ອ ງ ຖ ຸ ມ ແ ລ ະ ຣ າ ກ ຖ າ ນ ໃ ນ ການ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ກ ົ ມ ໄ ກ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ເ ສ ດ ຖ ະ ກ ິ ດ ໃ ໝ ່ ກ ໍ ຍ ັ ງ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ໝ າ ຍ ສ ຳ ຄ ັ ນ. ວ ຽ ກ ງ ານ ດ ັ ງ ກ ່ າ ວ ມ ີ ຢ ັ ງ ເ ປ ັ ນ ວ ຽ ກ ງ ານ ອ ັ ນ ໜ ັ ກ ໜ ່ ວ ງ ທ ີ ່ ຍ ັ ງ ໃ ໝ ່ ຫ ຼ ວ ນ, ຍ ັ ງ ມ ີ ຫ ລ າ ຍ ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ທ ີ ່ ບ ັ ນ ສ ິ ມ ບ ຸ ນ, ການ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ກ ົ ມ ໄ ກ ໃ ໝ ່ ນ ີ ້ ເ ມ ນ ອ ຸ ປ ະ ສ ັ ກ ອ ັ ນ ໃ ຫ ຍ ່ ຫ ລ ວ ງ ຫ ລ ວ ນ ທ ີ ່ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ບ ໍ ່ ຄ ວ ນ ປ ະ ໝ າ ດ ເ ອ ົ າ ໄ ດ ້ ຄ ວ າ ມ ຂ າ ດ ຕ ິ ພ ິ ບ ິ ກ ພ ຽ ງ ທ ີ ່ ຈ ະ ເ ກ ີ ດ ຂ ຶ ້ ນ, ແ ຕ ່ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຕ ້ ອ ງ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ເ ຊ ື ່ ອ ໝ ັ ້ ນ ແ ລ ະ ຕ ັ ດ ສ ິ ນ ໃ ຈ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ, ຜ ັ ນ ພ ົ ດ ຕ ິ ກ ຳ ຕ ິ ຈ ິ ງ ກ ໍ ຈ ະ ຊ ຸ ກ ຍ ູ ້ ໃ ຫ ້ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ປ ັ ບ ປ ຸ ງ ບ ັ ນ ດ າ ນ ະ ໂ ຍ ບ າ ຍ ແ ລ ະ ກ ົ ມ ໄ ກ ຕ ່ າ ງ ກ ອ ນ ນ ັ ້ ນ ໃ ຫ ້ ເ ປ ັ ນ ອ ັ ນ ປ ິ ດ ປ ິ ວ ໄ ດ ້.

ມ. ເ ພ ື ່ ອ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ເ ປ ົ ້ າ ໝ າ ຍ ທ ີ ່ ການ ຄ ຸ ມ ຄ ອ ງ ໄ ລ ຍ ະ ເ ວ ລ າ ທ ຸ ລ ະ ກ ິ ດ ສ ັ ່ ງ

ຄົນນິຍົມຢ່າງແທ້ຈິງນັ້ນ, ຕ້ອງເລັ່ງລັດການສ້າງບັນດາການຜະລິດ ຄະກິດ-ເຕັກນິກ ເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ການການສ້າງແຜນການ ແລະຄົ້ນໄລການເຄື່ອນໄຫວຜະລິດທຸລະກິດ, ຄຳຫາຍ້ອງການຜະລິດ ກໍຈະເຮັດໃຫ້ການໄລລ່ຽງເສດຖະກິດບໍ່ພົ້ນຄຸນຕ້ອງ. ດັ່ງນັ້ນ ບັນດາເງື່ອນໄຂຂອງແຜນການຜະລິດທຸລະກິດຕ້ອງມີບ່ອນອີງອັນໜ້າແໜ່ນຈຶ່ງຈະປະຕິບັດໄດ້ດີ; ຕ້ອງປະຕິບັດລະບຽບຜູກພັນເສດຖະກິດເຊັ່ນ: ຂຜູກພັນສະໜອງວັດຖຸ, ຂຜູກພັນຈຳໜ່າຍຜະລິດພັນ. ເພື່ອຮັບປະກັນເງື່ອນໄຂອັນຈຳເປັນດັ່ງກ່າວນັ້ນ ຈຶ່ງການແຜນການ ແລະບັນດາອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ຊອບເຫລືອບັນດາຣາກຖານ ການຜະລິດ, ທຸລະກິດ ໃນການເຊັ່ນຂຜູກພັນ.

ການປະຕິບັດລະບຽບໄລລ່ຽງເສດຖະກິດນີ້ຕ້ອງພົ້ນໃຊ້ນະໂຍບາຍລາຄາທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ, ເຮັດໃຫ້ລາຄາມີຄວາມໝັ້ນຫຽ້ງ, ຮັບປະກັນໃຫ້ວິສາຫະກິດຈຳເນີນການຜະລິດມີຜົນກຳໄລ, ລັດຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ຄຸ້ມຄອງລາຄາຢ່າງເໝາະເຈາະ.

๔. ໃນການປະຕິບັດລະບົບຄຸ້ມຄອງໃໝ່, ພວກເຮົາ ບໍ່ເຍົ້າເບົ້າມາດຕະການບໍລິຫານ ແລະການສຶກສາອົບຮົມ, ແຕ່ກໍຕ້ອງພົ້ນໃຊ້ມາດຕະການເສດຖະກິດຢ່າງກ້ວາງຂວາງ. ຖ້ານໜ້ຽ ກໍຕ້ອງລະມັດລະວັງ ເລະສະກັດກັ້ນທ່າອ່ຽງທີ່ຢ່າໜັກໄປແຕ່ດ້ານມາດຕະການເສດຖະກິດ ໂດຍບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ມາດຕະການບໍລິຫານ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມ.

ຕ້ອງປະຕິບັດລະບຽບໃຫ້ເງື່ອນເດື່ອມ ຕາມຜະລິດຕະພັນຢ່າງ

ກ້ວ້າງຂວ້າງ. ຄ້ົນຄ້ວ້າ ແລະນ ຳ ໃ ຊ້ ຄ້ັ ງ ບ ຳ ເ ນ ັ ດ ໃ ໝ ່ ປ ະ ສ ິ ດ ທ ິ ພ ິ ເ ສ ດ ກ ວ ່ າ ເ ດ ີ ມ ກ ໍ ່ ສ ້ ້ າ ງ ຜ ົ ນ ງ ານ ໃ ຫ ້ ແ ກ ່ ວ ຽ ກ ງ ານ ແ ລ ະ ຂ ະ ແ ໜ ງ ການ ຂ ອ ງ ລ ັ ດ ຢ ່ ່ ງ ມ ີ ປ ະ ສ ິ ດ ທ ິ ຜ ົ ນ ແ ລ ະ ມ ີ ຄ ຸ ນ ນ ະ ພ າ ບ ສ ູ ງ ຂ ຶ ້ ນ ; ພ ້ ອ ມ ນ ັ ້ ນ ກ ໍ ່ ຕ ້ ອ ງ ສ ຶ ກ ສ າ ຄ ົ ້ ນ ຄ ວ ້ າ ວ ິ ທ ີ ການ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ວ ຽ ກ ງ ານ ໃ ຫ ້ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ເ ປ ັ ນ ເ ອ ກ ະ ພ າ ບ ແ ລ ະ ມ ີ ປ ະ ສ ິ ດ ທ ິ ຜ ົ ນ ສ ູ ງ ; ພ ້ ອ ມ ນ ັ ້ ນ ກ ໍ ່ ຕ ້ ອ ງ ສ ຶ ກ ສ າ ຄ ົ ້ ນ ຄ ວ ້ າ ວ ິ ທ ີ ການ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ວ ຽ ກ ງ ານ ໃ ຫ ້ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ເ ປ ັ ນ ເ ອ ກ ະ ພ າ ບ ແ ລ ະ ມ ີ ປ ະ ສ ິ ດ ທ ິ ຜ ົ ນ ສ ູ ງ ຂ ຶ ້ ນ

ນິຍົມຕາມທິດນຳທີ່ວ່າ: ນຳໃຊ້, ຈຳກັດ, ດັດສ້າງໃຫ້ໄປຕາມແຜນ
ນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ສ້າງເສັ້ນທ້ອນອັນບໍ່ດີຄົມໃສ ການ
ຜະລິດ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ.

ຝ. ການປະກອບສ່ວນຢ່າງຕັ້ງໜ້າຂອງມະຫາຊົນ ເປັນປັດໄຈ
ທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້ຂອງ ໄຊຊະນະທຸກຢ່າງ. ນັບຕັ້ງແຕ່ການວາງແຜນການ
ໄປເຖິງມາດຕະການປະຕິບັດແຜນການ ຕະຫລອດຮອດເສັ້ນຂອງ ການ
ປະຕິບັດແຜນການ ລ້ວນແຕ່ຕ້ອງມີການເຂົ້າຮ່ວມປຶກສາຫາລືປະກອບ
ຄວາມເຫັນຂອງມະຫາຊົນ. ຈັດຕັ້ງການແຂງຂັນສັງຄົມນິຍົມ ກໍເປັນ
ວິທີການໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນ ເພື່ອສຳເລັດແຜນການຂອງລັດ, ແຕ່ການແຂງ
ຂັນນັ້ນຈະນຳເຫັນປະໂຫຍດອັນແທ້ຈິງ ແລະ ຖືກຕ້ອງມະຫາຊົນສ່ວນຫລວງ
ຫລາຍເຂົ້າຮ່ວມໃນຂະບວນການດ້ວຍ ກ່ວມໄດ້ກຳເນີດຂະບວນການ
ແຂງຂັນນັ້ນຫາກວ້າງເນື້ອໃນ ແລະ ຈຸດໝາຍລະອຽດທີ່ສອດຄ້ອງກັບ
ຄວາມຕ້ອງການຂອງການຜະລິດ, ທຸລະກິດ ແລະ ຂອງການແກ້ໄຂ
ວິຖີການເປັນຢູ່ຂອງມະຫາຊົນໃຫ້ໄດ້ເປັນຢ່າງດີເທົ່ານັ້ນ.

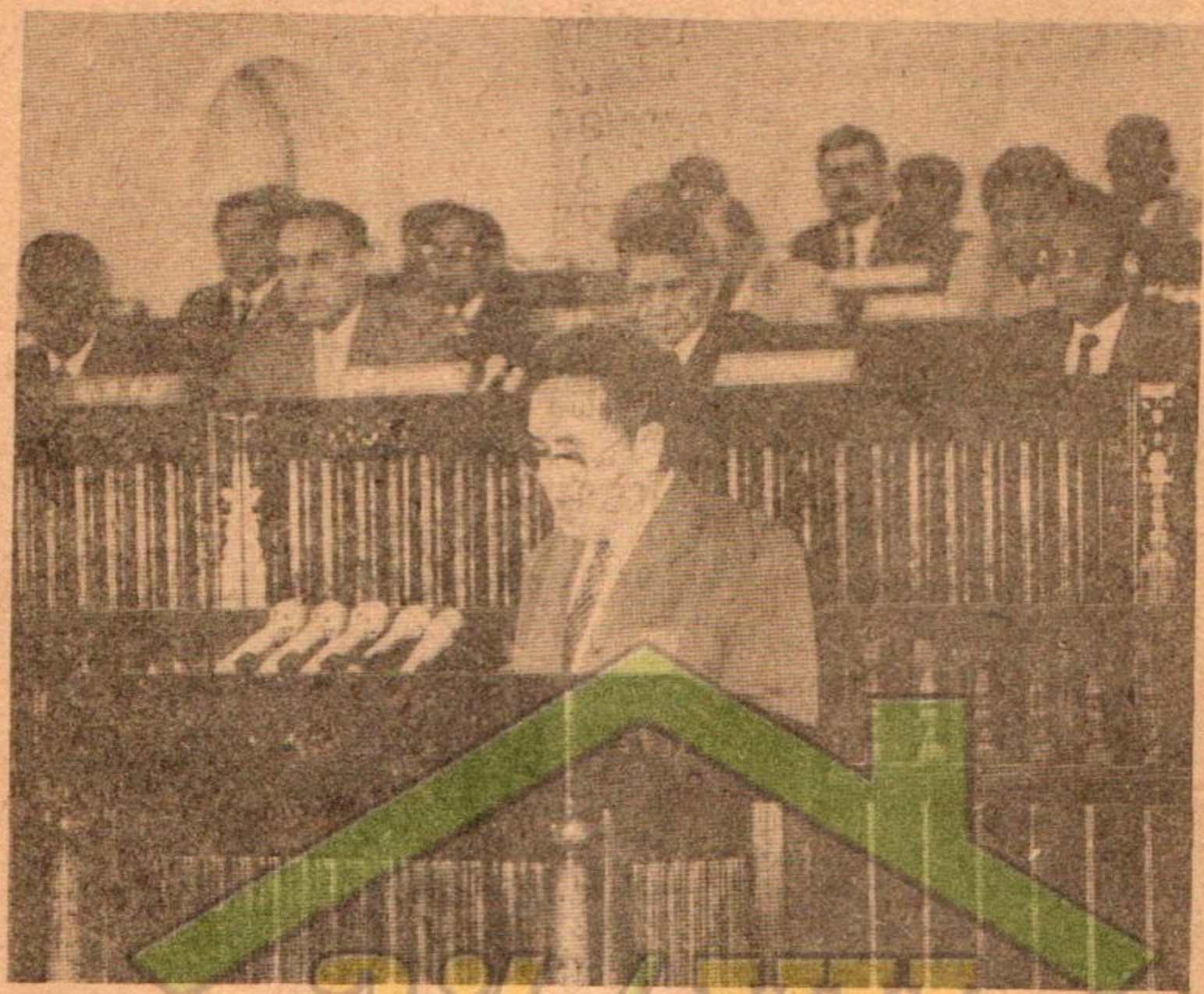
* *
*

ແຜນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃນຊຸມປີ ໝຸ໗ຝ-
໗໙ ໄດ້ໄຂເສັ້ນທາງໃຫ້ປະເທດຊາດຂອງພວກເຮົາ ໄປສູ່ອານາ
ຄົດອັນເຈີນໃສ, ເປັນເສງສະຫວ່າງເບື້ອງທ້າງໃຫ້ນັ້ນດາຂະໜາ

ການເສດຖະກິດ ແລະວັດທະນະທຳກ້າວຂຶ້ນ, ຊຸກຍູ້ທາງໃຫ້ແກ່ການ
ປ່ຽນແປງຊີວິດການເປັນຢູ່ທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະຈິດໃຈ ຂອງປະຊາຊົນ
ເຮົາ; ພວກເຮົາຮັບຮູ້ຢ່າງເລິກເຊິ່ງວ່າ ການປະຕິບັດແຜນການ ๕
ປີ ຄັ້ງນີ້ ມັນບໍ່ເໝືອນວຽກງານທີ່ງ່າຍດາຍ, ກົງກັນຂ້ານ ມັນພັດເໝືອ
ນວຽກງານທີ່ຫຼ້ວຍຍາກສັບສົນ. ແຕ່ພວກເຮົາມີບົດຮຽນຕົວຈິງ ໃນການປົກ
ປັກຮັກສາ ແລະກໍ່ສ້າງລະບອບໃໝ່ໃນ ๑๐ ປີທີ່ຜ່ານມາ ມີຄົນແລະພະ
ນັກງານທີ່ໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວ, ມີນ້ຳໃຈຮັກຊາດ, ຮັກສັງຄົມ
ນິຍົມຂອງປະຊາຊົນເຮົາ ແລະມີຄວາມສາມັກຄີຊ່ວຍເຫລືອ, ຮ່ວມມື
ຂອງສາກົນ. ພວກເຮົາເຊື່ອໝັ້ນຢ່າງໜັກແໜ້ນວ່າແຜນການຂະຫຍາຍ
ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຄັ້ງນີ້ຈະ ໄດ້ຮັບການປະຕິບັດຢ່າງມີໄຊ.

247 VII

ข้ามจำหน่าย

24/VII

ລາຍງານ

ຂອງຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ

ກ່ຽວກັບການດັດແປງ ເພີ່ມເຕີມ ກົດລະບຽບຂອງພັກ

ປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ ຕໍ່ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີ VII ຂອງພັກ

ສະເໜີໂດຍ ສະຫາຍ ສີສົມພອນ ລໍວັນໄຊ

ກຳມະການກົມການເມືອງສູນກາງພັກ.

ข้ามจำหน่าย

ຮ່ວມ: ຄະນະປະທານ,
ສະຫາຍທີ່ຮັກແພງທັງຫລາຍ,

ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງວຽກງານກໍ່ສ້າງພັກໃນໄລຍະໃໝ, ກິດລະບຽບຂອງພັກ ຕ້ອງສອງເສີມຢ່າງຄົບຖ້ວນເຖິງລັກສະນະ, ຫລັກການ ແລະທິດນຳໃນການກໍ່ສ້າງພັກແບບໃໝ່ຂອງຊົນຊັ້ນກຳມະກອນຢູ່ໃນປະເທດເຮົາ. ກອງປະຊຸມໃຫ່ງຄັ້ງທີ III ຂອງພັກ ກໍ່ໄດ້ມີການດັດແປງ ແລະເພີ່ມເຕີມກິດລະບຽບຂອງພັກຫຼາຍຈຸດແລ້ວ.

ຕາມການປະຕິບັດກິດລະບຽບ ແລະບັນດາມະຕິຕ່າງໆ ຂອງພັກມໍ່ນ, ພັກເຮົາ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະເຕີບໃຫ່ຍຂະຫຍາຍຕົວ. ມີເຄື່ອນໄຫວງານສັ້ນໃຫ່ຍຫລວງຫລາຍທີ່ພວກເຮົາຍາດມາໄດ້ໃນໄລຍະຜ່ານມາ, ທັງເຄື່ອນສາຍເຫດສັ້ນຕໍ່ ເພື່ອນຳເອົາການປະຕິວັດປະເທດເຮົາກ້າວສູ່ໄຊຊະນະໃໝ່ໃຫ່ຍຫລວງກວ່າເກົ່າ ດັ່ງໄດ້ຍົກຂຶ້ນ ໃນບົດລາຍງານການເມືອງຂອງຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ ທີ່ສະເໜີໂດຍ ສະຫາຍ ເລຂາທິການໃຫ່ຍ ໄກສອນ ພົມວິຫານ ຕໍ່ກອງປະຊຸມໃຫ່ຍຄັ້ງນີ້. ພິດຕິກຳໄດ້ສຸດໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນໄດ້ວ່າ ພັກເຮົາໄດ້ກຳເໜັ້ນຫລັກມຸນຂອງລັດທິມາກ-ເລນິນ ກຸ່ງວກັບການກໍ່ສ້າງພັກ ແລະພົ້ນໃຈ້ນັ້ນຢ່າງມີຫົວຄິດປະດິດສ້າງເຂົ້າໃສ່ເງື່ອນໄຂຕົວຈິງຂອງປະເທດເຮົາ ໃນນັ້ນຊົນຊັ້ນຊາວໄຮ່ນາກວ່ນສ່ວນຫລວງຫລາຍ, ຊົນຊັ້ນກຳມະກອນຍັງມີໜ້ອຍທີ່ສຸດ. ນັ້ນກ່ຽວຢ້ານວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ກ

ສ້າງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວເປັນພັກ ມາກ-ເລນິນທີ່ເຫັ້ຈ, ມີ
ຄວາມສາມາດພຸ້ງພໍ ເພື່ອນໍາພາປະເທດຊາດກ້າວຂ້ຶ້ນ ສັງຄົມນິຍົມ
ໂດຍກົງ ໂດຍບໍ່ຜ່ານທຶນນິຍົມ. ພ້ອມກັນນັ້ກໍ່ໄດ້ຍົກໃຫ້ເຫັນຈຸດອ່ອນ
ແລະຂໍ້ຄົງຄ້າງທົ່ວໄປຂອງພັກເຊ່ັ: ລັກສະນະຊົນຊັ້ນ ກໍ່ນະກອນ,
ລັກສະນະນໍ້າຕໍ່ສູ້ ແລະຄວາມສາມາດນໍາພາຂອງພັກ ໄປໍ່ທັນກັບ
ໜ້າທີ່ການເມືອງຂອງພັກ. ດ້ານໜຶ່ງອີກ ພວກເຮົາຍັງບໍ່ທັນເຮັດໃຫ້
ຄະນະພັກທຸກຂັ້ນ, ພະນັກງານ, ສະມາຊິກພັກທຸກຄົນກໍາເໜ້ນກິດລະ
ບຽບຂອງພັກ, ຈໍ້ໜໍາການຈັດຕັ້ງພັກລໍ້ານວນໜຶ່ງຮັບເອົາມະຫາຊົນ
ເຂ້ົ້າພັກບໍ່ຖືກຕາມຫລັກການ, ລະບຽບການຂອງພັກ; ການຮຽກ
ໂຮມກອງປະຊຸມໃຫຽ່ບໍ່ຖືກຕາມເວລາທີ່ໄດ້ກໍ່ນົດໄວ້ໃນກິດລະບຽບ,
ການປະຕິບັດຫລັກການລວມສູນປະຊາທິປະໄຕ ພາຍໃນພັກ, ການພົ
ພັນລະຫວ່າງການຈັດຕັ້ງພັກກັບວົງການປົກຄອງ ແລະບັນດາວົງການ
ຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ຍັງບໍ່ທັນດີ; ການຕິຊົມຕົນເອງ ແລະຕິຊົມກັນບໍ່ທັນ
ແຂງແຮງ ແລະເປັນປົກກະຕິ.

ຜ່ານການປະຕິບັດກິດລະບຽບຂອງພັກໃນໄລຍະຜ່ານມາພວກ
ເຮົາເຫັນວ່າ: ກິດລະບຽບຂອງພັກເໝາະສົມຖືກຕ້ອງແລ້ວ, ແຕ່ໃນໄລ
ຍະໃໝ່ ຍັງມີບາງບັນຫາທີ່ລະອຽດອ່ອນກໍ່ນົດລະອຽດຕື່ມອີກ ເຊ່ັ:
ການຈັດຕັ້ງພັກຢູ່ຮາກຖານ, ສໍານັກງານວົງການອ້ອມຂ້າງສູນກາງ,
ແຂວງກໍ່ແພງນະຄອນ, ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງການນໍ
ພາຂອງພັກໃນກອງທັບ ແລະອື່ນໆ.

ວົງໃສ່ສະພາບການຕົວຈິງດັ່ງກ່າວເທິ່ງນັ້ນ, ວົງໃສ່ບົດລາຍ

ງານການເມືອງ ຂອງຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ ຕໍ່ກອງປະຊຸມ
ໃຫຽ່ຄັ້ງນີ້ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຂອງການ
ປະຕິວັດ, ພັກເຮົາຕ້ອງສືບຕໍ່ນຶກສຶງລັກສະນະຊົນຊັ້ນກຳມະກອນ,ລັກ
ສະນະມະຫາຊົນ, ນຶກສຶງຄຸນນະພາບຂອງພະນັກງານ, ສະມາຊິກ
ພັກ, ປະຕິບັດຫລັກການລວມສຸນປະຊາທິປະໄຕຢ່າງເຂັ້ມງວດ,ເພີ່ມ
ທະວີຄວາມສາມັກຄີພາຍໃນພັກ ໃຫ້ພັກແໜ້ນໜາຍິ່ງ. ຄະນະບໍລິຫານ
ງານສູນກາງພັກສະເໜີຕໍ່ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ແທນທົ່ວປະເທດຂອງພັກ
ດັດແປງ ແລະເພີ່ມເຕີມບາງບັນຫາເຂົ້າໃນກົດລະບຽບຂອງພັກດັ່ງຕໍ່
ໄປນີ້:

ກຽ່ວກັບແນວທາງ, ໜ້າທີ່ຂອງການປະຕິວັດປະເທດເຮົາໃນ
ໄລຍະຂ້າມຜ່ານ ກ້າວຂຶ້ນສັງຄົມນິຍົມ.

ຂໍ້ສະເໜີຂຽນເຂົ້າໃນກົດລະບຽບຂອງພັກດັ່ງນີ້:

"... ປັບປຸງ ແລະເພີ່ມທະວີຜະເດັດການກຳມາທິບໍ ຢ່າງບໍ່
ຢຸດຢັ້ງ, ຈັດຕັ້ງ ແລະຮັບປະກັນໃຫ້ປະຊາຊົນຜູ້ອອກແຮງງານເຜົ່າ
ຕ່າງໆ ສາມັກຄີໜັ້ນແໜ້ນ ແລະເສີມຂະຫຽາຍສິດເປັນເຈົ້າປະເທດ
ຊາດ, ເປັນເຈົ້າສັງຄົມ, ເປັນເຈົ້າຕົນເອງ, ດຳເນີນການປະຕິ
ວັດທັງ ມີ ປະການໄປພ້ອມກັນ ຄື: ການປະຕິວັດທາງດ້ານກຳລັງ
ການຜະລິດ, ການປະຕິວັດທາງດ້ານການພົວພັນການຜະລິດ, ການ
ປະຕິວັດເໝືອຄິດ ແລະວັດທະນະທຳ, ໃນນັ້ນການປະຕິວັດທາງດ້ານ
ກຳລັງການຜະລິດມີຄວາມໝາຍຕັດສິນ ແລະໃນການປະຕິວັດເໝືອຄິດ
ວັດທະນະທຳນັ້ນ ການສຶກສາເຫັນໃຈກາງ ແລະ ໄປກອນກ້າວ

ໜ້ຳ...".

ພວດທ໌ໜ່ວ
ກ່ຽວກັບສະມາຊິກພັກ.

ມາດຕາ ຝ: ສະເໜີໃຫ້ຂຽນເຂົ້າໃໝ່: " ສະມາຊິກພັກສົມບຸນຜູ້ໃດມາດຖານຄົບຖ້ວນ ຈະໄດ້ຮັບບັດພັກ ເພື່ອໃຊ້ໃນການຮ່ວມຊີວິດໃນພັກ".

ພວດທ໌ສ໑ງ
ຫລັກການຈັດຕັ້ງ ແລະສາຍໄຍການຈັດຕັ້ງຂ໑ງພັກ

ມາດຕາ ๓: ສະເໜີໃຫ້ຂຽນເຂົ້າໃໝ່: "... ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າ໑ຽນຂ້າງສູນກາງ ໃຫ້ຈັດຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບກະຊວງ ແລະອົງການທຽບເທົ່າ, ຄະນະດັ່ງກ່າວ ເຄື່ອນໄຫວໃຕ້ການນຳພາ ໂດຍກົງຂ໑ງຄະນະເລຂາທິການສູນກາງພັກ ແລະ ຖືເປັນຄະນະພັກຂັ້ນໜ້ຳ ແລະ ເປັນຂັ້ນເທິງຂ໑ງບັນດາພ໑ຍພັກຮາກຖານ ໃນກ໊ອກະຊ໑ງ ຫລືກ໊ອອົງການທຽບເທົ່າ".

- ບັນດາພ໑ຍພັກຮາກຖານຢູ່໑ຽນຂ້າງແຂວງ, ກຳແພງນະຄ໑ນ ເຄື່ອນໄຫວໃຕ້ການນຳພາ ໂດຍກົງຂ໑ງຄະນະປະຈຳພັກແຂວງ, ກຳແພງນະຄ໑ນ.

- ບັນດາພ໑ຍພັກໃນອົງຄະນະພັກເມືອ໑ງ ເຄື່ອນໄຫວໃຕ້ການ

ນຳພາຂອງຄະນະປະຈຳພັກເມືອງ. ແຕ່ໄປ ບໍ່ສ້າງຕັ້ງຄະນະພັກ ຣາກຖານອີກໃໝ່ແຕ່ພວມພັກຣາກຖານເທົ່ານັ້ນ.

ໃຫ້ສ້າງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບວຽກງານພັກ ແລະພະນັກງານ ປະຈຳແຕ່ລະສະຖານທູດລາວເພື່ອເຮັດວຽກງານພັກ, ວຽກງານພະ ນັກງານຢູ່ຕ່າງປະເທດ. ຄະນະດັ່ງກ່າວ ພາຍໃຕ້ການນຳພາ ໂດຍ ກົງຂອງຄະນະເລຂາທິການສູນກາງພັກ.

<u>ມຸງ ຕາ ໝ:</u> ສະເໜີໃຫ້ຂຽນຄືນດັ່ງນີ້: ວ່າດ້ວຍການນຳພາ ຂອງພັກຕໍ່ກອງທັບປະຊາຊົນ ແລະ ກຳລັງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບປະ ຊາຊົນ.

ພັກນຳພາກອງທັບປະຊາຊົນ ແລະ ກຳລັງປ້ອງກັນຄວາມສະ ຫງົບປະຊາຊົນ ໂດຍກົງ, ລວມສູນເປັນເອກະພາບ ແລະຮອບດ້ານ.

ເພື່ອຊ່ວຍຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ ຄົ້ນຄ້ວາວາງແຜນນະໂຍບາຍ ແລະ ຊຸກຍູ້ວຽກງານທຸກດ້ານໃນກອງ ທັບ ແລະໃນກຳລັງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບປະຊາຊົນ, ຢູ່ສູນກາງໃຫ ຈັດຕັ້ງຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຂອງ ສູນກາງພັກ, ຢູ່ຂັ້ນແຂວງ ແລະກຳແພງນະຄອນໃຫ້ຈັດຕັ້ງຄະນະກຳ ມະການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຂອງຄະນະພັກແຂວງ ແລະຄະນະພັກກຳແພງນະຄອນ.

ກົງກັບການຈັດຕັ້ງພັກຣາກຖານໃນກອງທັບ ແລະໃນກຳລັງ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບນັ້ນ ໃຫ້ອີງໃສ່ສະພາບການຕົວຈິງຈັດຕັ້ງເປັນ ໜ່ວຍພັກຂອງກອງຮ້ອຍ ຫລືຂອງກອງພັນ.

ໃນກອງທັບ, ທາງດ້ານການບັນຊາເຫນ ປະຕິບັດລະບອບຜູ້ດຽວບັນຊາ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ເພື່ອຮັບປະກັນຫລັກການລວມສູນປະຊາທິປະໄຕ, ນຳພາ ເປັນພູ ຄະນະ ປາງພັກ ເໜ ໜ, ໃຫ ຈັດຕັ ງ ສະພາ ການ ທະຫານ ຂຶ ນ ຢູ ກະຊວງ ປອງ ກັນ ປະ ເທດ, ຢູ ຂັ ນ ກອງ ພົນ ໃຫ ຽ, ກອງ ພົນ ນ ອຍ, ກອງ ພັນ ໃຫ ຽ ແລະ ທຽບ ເທົ າ. ສະ ພາ ການ ທະ ຫານ ຂັ ນ ໃດ ເຫນ ອົງ ການ ນຳ ພາ ເປັນ ພູ ຄະ ນະ ຂອງ ຂັ ນ ນັ ນ.

ກົມ ໃຫ ຽ ການ ເມ ອງ ກອງ ທັບ ແລະ ອົງ ການ ການ ເມ ອງ ຂັ ນ ຕ າງ ໆ ເປັ ນ ຜູ ຮັ ບ ຜິ ດ ຊອບ ວຽກ ງານ ພັ ກ, ວຽກ ງານ ການ ເມ ອງ ແລະ ວຽກ ງານ ພະ ນັ ກ ງານ ໃນ ກອງ ທັ ບ. ກົ ມ ໃຫ ຽ ການ ເມ ອງ ກອງ ທັ ບ ມີ ຄ ຳ ນະ ຄ ດ ັ ນ ກັ ບ ຄະ ນະ ໜ ໍ ຊ ອງ ສູ ນ ກາງ ພັ ກ ແລະ ຢູ ພາ ຍ ໃ ຕ ການ ຊ ນ ຳ ຂ ອງ ຄະ ນະ ເລ ຂ າ ທິ ການ ສູ ນ ກາງ ພັ ກ.

ໃນ ກ ຳ ລັ ງ ປ ອງ ກັ ນ ຄ ວ ຳ ມ ສ ະ ຫ ງ ົ ບ, ສ ະ ພ າ ປ ້ ອ ງ ກ ັ ນ ຄ ວ ຳ ມ ສ ະ ຫ ງ ົ ບ ຂ ອ ງ ກ ະ ຊ ວ ງ ພ າ ຍ ໃ ນ ເ ຫ ນ ອ ົ ງ ກ ານ ນ ຳ ພ າ ເ ປ ັ ນ ພ ູ ຄ ະ ນ ະ ຂ ອ ງ ກ ຳ ລ ັ ງ ປ ້ ອ ງ ກ ັ ນ ຄ ວ ຳ ມ ສ ະ ຫ ງ ົ ບ ທ ັ ງ ພ ິ ດ.

ສ າ ຍ ໄ ຍ ກ ານ ຈ ັ ດ ຕ ັ ງ, ພ າ ລ ະ ບ ິ ດ ບ າ ດ, ໜ ້ າ ທ ີ ່, ສ ິ ດ ຂ ອ ງ ຄ ະ ນ ະ ກ ຳ ມ ະ ກ ານ ປ ້ ອ ງ ກ ັ ນ ຊ າ ດ - ປ ້ ອ ງ ກ ັ ນ ຄ ວ ຳ ມ ສ ະ ຫ ງ ົ ບ, ຂ ອ ງ ສ ະ ພ າ ກ ານ ທ ະ ຫ ານ, ອ ົ ງ ກ ານ ກ ານ ເ ມ ອ ງ ໃ ນ ກ ອ ງ ທ ັ ບ, ຂ ອ ງ ສ ະ ພ າ ປ ້ ອ ງ ກ ັ ນ ຄ ວ ຳ ມ ສ ະ ຫ ງ ົ ບ ແ ລ ະ ສ າ ຍ ພ ົ ວ ພ ັ ນ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ບ ັ ນ ດ າ ອ ົ ງ ກ ານ ເ ຫ ລ ົ ່ າ ນ ີ ້ ເ ຫ ນ ອ ົ ງ ຄ ະ ນ ະ ບ ໍ ລ ິ ຫ ານ ງ ານ ສ ູ ນ ກ າ ງ ພ ັ ກ ເ ປ ັ ນ ຜ ູ ້ ກ ຳ ນ ົ ດ.

ພວດທີ ໕໙

ລະບຽບວິໄນຂອງພັກ

ມາດຕາ ໕໙: ສະໜິເພິ່ນເຫັ່ງຕຸ້ນ: " ... ສະມາຊິກພັກຜູ້ໃດທີ່ກະທຳຜິດຕໍ່ກົດໝາຍຂອງລັດ ເໝນອົງການລັດຈະລົງ ໂທດຕາມກົດໝາຍ, ຫ້ານບໍ່ໃຫ້ການຈັດຕັ້ງຂອງພັກປົກປິດການກະທຳເຫລົ່ານັ້ນ, ແລະການຈັດຕັ້ງພັກ ບ້ງຈະຕ້ອງພິຈາລະນາປະຕິບັດວິໄນຂອງພັກຕໍ່ສະມາຊິກພັກຜູ້ນັ້ນນຳອີກ ".

ພວດທີ ໖໐

ການເງິນຂອງພັກ

ມາດຕາ ໖໕: ສະໜີຂຽນເຫ້ງຕຸ້ນຄື:

- ສຳລັບສະມາຊິກພັກທີ່ໄດ້ຮັບເງິນເດືອນ, ເງິນເບ້ຽບຳນານ ແລະ ເງິນອຸດໜຸນຕ້ອງ ໑໑ກເງິນບຳລຸງພັກ ເດືອນລະ ๐,๕% ຂອງຈຳນວນເງິນສົດຂອງ ເງິນເດືອນພື້ນຖານ, ເງິນເບ້ຽບຳນານ ແລະເງິນອຸດໜຸນ.

- ສຳລັບສະມາຊິກພັກ ທີ່ບ່ໍມີເງິນເດືອນ ຕ້ອງ ໑໑ກເງິນບຳລຸງພັກ ເດືອນລະ ๑ ກີບ.

- ສຳລັບສະມາຊິກພັກ ທີ່ເຂ້ົາໃນອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ນອກຄາກເສ ງເງິນບຳລຸງໃຫ້ພັກແລ້ວ ຕ້ອງ ເສ ງເງິນບຳລຸງໃຫ້ອົງການຂອງຕົນທີ່ໄດ້ເຂ້ົາຮ່ວມຕາມກົດລະບຽບຂອງອົງການນັ້ນ.

- ເງິນບຳລຸງພັກແຕ່ລະເດືອນ ຕ້ອງມອບໃຫ້ຄະນະພັກຂັ້ນເທິງ ๔/๕ ແລະຫັກໄວ້ຢູ່ໃນຄັງພັກຂອງຕົນ ๑/๕ ເພື່ອໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນວຽກງານຂອງພັກ.

ກິດລະບຽບຂອງພັກເມນເອກະສານໜຶ່ງ ສຳຄັນທີ່ສຸດ ເພື່ອກໍ່ສ້າງພັກ, ດັ່ງນັ້ນ ເມນເຮັດໃຫ້ຫລັກການເລນິນນິດກຽວກັບການກໍ່ສ້າງພັກເປັນອັນລະອຽດ, ຮັບປະກັນ ເຮັດໃຫ້ພັກເຮົາສົມເປັນພັກຄັດຕັ້ງ ແລະນຳພາທຸກໄຊຊະນະຂອງການປະຕິວັດລາວຢູ່ສະໝີ.

ບັນດາການຈັດຕັ້ງຂອງພັກໝຸກຂັ້ນ ບັນດາສະມາຊິກພັກຕ້ອງຮຳຮຽນຄົ້ນຄວ້າກຳເໜັນກິດລະບຽບ ເພື່ອປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງ.

24/VII

ວັນທີ ๑๗ ເດືອນ ๑๑ ປີ ໝຫຝ

ຫ้ามจำหน่าย

ເປັນເອກະພາບກັນມະຕິຂອງກອງປະຊຸມ

24/VII

ຫ້າມຈຳໜ່າຍ

ມະຕິ
ຂອງກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີ່ ///// ຂອງພັກ ປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ

ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຜູ້ແທນທົ່ວປະເທດຄັ້ງທີ່ ///// ຂອງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ ໄດ້ດຳເນີນແຕ່ວັນທີ ๑๓ ຫາ ๑๕ ພະຈິກ ๒๐๒๑ ຢ່າງຄຶກຄື້ນຫລວງຫລັນ.

๑)- ພາຍຫລັງ ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າຢ່ະພິປາຍຢ່າງລະອຽດ, ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ໄດ້ເຫັນດີເຫັນພ້ອມ ແລະ ເປັນເອກະສັນຢ່າງສົມບູນກັບລາຍງານການເມືອງຂອງຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ ສະເໜີໂດຍສະຫາຍ ເລຂາທິການໃຫຍ່ ໄກສອນ ພົມວິຫານ. ລາຍງານການເມືອງ ໄດ້ສະຫລຸບສັງລວມ ແລະ ຕີລາຄາສະພາບການຮອບດ້ານ ຂອງປະເທດເຮົາຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຍົກໃຫ້ເຫັນສະພາວະເປັນຈິງທາງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງປະເທດຊາດໃນປະຈຸບັນ, ໄຈແຍກສະພາບການຂອງໂລກ ແລະ ຂອງພາກພື້ນອາຊີອາຄະເນຢ່າງມີວິທະຍາສາດ, ສຳຫລວດກວດກາ ການນຳພາຂອງພັກຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ຄົບຖ້ວນໄດ້ບົດຮຽນອັນປະເສີດຈາກພົດຕິກຳແຫ່ງການກ້າວເຂົ້າສູ່ໄລຍະໃໝ່ຂອງການປະຕິວັດປະເທດເຮົາໃນ ๑๐ ປີກວ່າທີ່ຜ່ານມາ; ໄດ້ຂະຫຍາຍ, ເພີ່ມເຕີມແນວທາງປະຕິວັດສັງຄົມນິຍົມ ຂອງປະເທດເຮົາທີ່ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີ່ /// ຂອງພັກວາງ ๑๑ ກ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເປັນ ອັນລະ

ຈຸດຕື່ມກ້າວໜ້ຳ, ສະເພາະຢ່າງຍິ່ງເນື້ອລາຍງານການເມືອງໄດ້ເນັ້ນໜັກເຖິງບັນຫາປ່ຽນແປງກົນໄກຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ, ປ່ຽນແປງຈິນຕະນາການ ແລະເຍບແຜນວິທີເຮັດວຽກ. ລາຍງານການເມືອງໄດ້ວາງທິດທາງ ແລະ ໜ້າທີ່ຕໍ່ໜ້າດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງສະໄໝຂ້ານຜ່ານ ແລະຂອງຊຸມປີສະເພາະໜ້າ; ໄດ້ວາງນະໂຍບາຍຕ່າງປະເທດຂອງພັກ ແລະລັດເຮົາ. ລາຍງານການເມືອງ ກໍໄດ້ວາງທິດທາງ ກົງກັບການເພີ່ມທະວີບົດບາດການນຳພາຂອງພັກໃນໄລຍະໃໝ່ຂອງການປະຕິວັດ.

ບັນດາເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນລາຍງານການເມືອງນັ້ນໄດ້ສົ່ງເສີມຢ່າງຈະແຈ້ງເຖິງການໝູນໃຊ້ລັດທິມາກ-ເລນິນ ເຂົ້າໃສ່ເງື່ອນໄຂຕົວຈິງຂອງປະເທດເຮົາ ໃນໄລຍະທຳອິດຂອງສະໄໝຂ້ານຜ່ານຂຶ້ນສູ່ສັງຄົມນິຍົມຢ່າງປະຕິດສ້າງ.

ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ມອບໃຫ້ຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກສະໄໝທີ່ ⅠⅠⅠ ຈັດຕັ້ງຊີ້ນຳປະຕິບັດໝວດໜ້າຕ່າງພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດທີ່ລະບຸໄວ້ໃນລາຍງານການເມືອງໃຫ້ບັນລຸຜົນເປັນຈິງ.

ດ)- ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ໄດ້ເຫັນດີເຫັນພ້ອມ ແລະເປັນເອກະສັນຢ່າງສົມບູນກັບລາຍງານກົງກັບທິດທາງ ແລະໜ້າທີ່ຂອງແຜນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ⑤ ປີ ຄັ້ງທີ Ⅱ (ໝຢຝ - ໝຝ ○) ສະເໜີໂດຍ ສະຫາຍ ຫຼຸຣັກ ຟຸນສະຫວັນ, ກຳນະການນຳການເມືອງສູນກາງພັກ. ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ໄດ້ມອບໜ້າທີ່ໃຫ້ຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ ພ້ອມກັບສະພາລັດຖະມົນຕີຄັດຕັ້ງ, ຊີ້ນຳການປະຕິບັດ

(๑๙๘๖-๑๙๗๐) ຢ່າງນີ້ໄຊ.

ນ)- ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ເທື່ອດີເທື່ອພ້ອມ ແລະເປັນເອກະສັນ ຢ່າງສົມບູນກັບຂໍ້ສະເໜີດັດແປງກິດລະບຽບຂອງພັກ, ເຊີ່ງສະທາຍ ສີສົມພອນ ລໍ້ວັນໄຊ ກຳມະການກົມການເມືອງສູນກາງພັກ ເປັນຜູ້ ລາຍງານ. ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ມອບໃຫ້ຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະປະກາດໃຊ້ບັນດາຂໍ້ກຳນົດລະອຽດ ເພໃສ່ຮູບຫຸ້ວຽກ ງານກໍ່ສ້າງພັກ, ເຮັດໃຫ້ພັກເຮົາໜັກເໜັ້ນເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານການ ເມືອງ, ແນວຄິດ ແລະການຈັດຕັ້ງ, ນຶກຄຳລັງແຮງພຽງພໍໃນການ ນຳພາປະຊາຊົນເຮົາຍາດເອົາໄຊຊະນະໃນໄລຍະທຳອິດຂອງສະໄໝ ຂ້າມຜ່ານຂຶ້ນສູ່ສັງຄົມນິຍົມ. ທຸກ ການຈັດຕັ້ງຂອງພັກ ແລະສະມາ ຊິກພັກທຸກ ຄົນ ຕ້ອງປະຕິບັດກິດລະບຽບດັດແປງຂອງພັກຢ່າງເຂັ້ມ ງວດ, ຈຶ່ງກໍ່ແຮງສ້າງຈິນຕະນາການໃໝ່ ແລະດັດແປງລະບຽບແບບ ແຜນວິທີເຮັດວຽກ ເພໃສ່ເຊີ່ງກຳລັງສູ້ຮົບ ແລະຄວາມສາມາດນຳ ພາຂອງພັກ.

ກິດລະບຽບດັດແປງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນທີ ๑๗ ມະ ຈິກ ๑๙๗๖ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ค)- ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຍົກເຊີ່ງຢ່າງສຸດອົກສຸດໃຈ ຕໍ່ບົດລາຍ ງານກ່ຽວກັບການສຳຫລວດການນຳພາ ຂອງຄະນະບໍລິຫານງານສູນ ກາງພັກສະໄໝທີ III. ບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ຢ່າງເດັ່ນຊັດເຖິງນ້ຳໃຈຕໍ່ຍົກຕົ້ນເອງ ແລະ ຕໍ່ຍົກພັ້ນຢ່າງເຂັ້ມງວດ ຂອງນັກປະຕິວັດ. ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ສັ້ນລະເສີນຄວາມບາກບັ້ນພະຍາ

ຍາມອັນໜຽວເໜັ້ນຂອງຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກໃນການນຳພາ ແລະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບຸນດາມະຕິທີ່ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຄັ້ງທີ່ III , ວາງ ຈຈກ, ສະເພາະຢ່າງຍິ່ງເນື້ອການປະກອບສ່ວນ ຢ່າງໃຫຽ່ຫລວງ ຂອງສະຫາຍເລຂາທິການໃຫຽ່ ໄກສອນ ພົມວິຫານ.

ກ)- ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຍອງຍໍສັນລະເສີນຢ່າງສຸດອົກສຸດໃຈຕໍ່ ຊົນຊັ້ນກຳມະກອນ, ຊາວນາລວມໝູ່, ປັນຍາຊົນສັງຄົມນິຍົມ, ພະ ສົງສາມະເນນ, ຜູ້ເຖົ້າຄຸນວຸດທິ, ເຈົ້ານາຍເຈົ້າເຫລົ່ານ້ອຍ, ບັນ ດາອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ບັນດາກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນ ຄວາມສະຫງົບ, ພະນັກງານ, ພາລະກອນທຸກຂັ້ນ ທຸກຂະແໜງການ, ພໍ່ນ້ອງຮ່ວມຊາດເຜົ່າຕ່າງໆ ໃນທ້ອປະເທດທີ່ໄດ້ເສີມຂະຫຍາຍມູນ ເຊື້ອສາມັກຄີຮັກຊາດ, ຮັກສັງຄົມນິຍົມ, ໂຮມແຮງໂຮມໃຈກັນຜ່ານ ຜ່າຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະການທ້າທ້ສອບນາໆ ປະການ, ຈຈກແຮງ ງານດ້ວຍຄວາມຖືພັນຂະຫຍັນພຽນ,ສຸ້ຣົບຢ່າງອົງອາດກ້າແກ່ນ, ເດັດ ດຽວປະຕິບັດເນື້ອໃນນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະລັດ, ຍາດເອົາໄຊ ຊະນະອັນໃຫຽ່ຫລວງມາໄດ ໃນພາລະກິດປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ ແລະກໍ່ສ້າງສັງຄົມນິຍົມ.

ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຮຽກຮ້ອງໄປຍັງພະນັກງານ, ສະມາຊິກພັກ ທັງມວນຈົ່ງຈຈກແຮງຄົ້ນຄວ້າເຊີ້ງເຊີ້ມບັນດາທັດສະນະ, ທິດທາງ, ໜ້າທີ່ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຄັ້ງນ້ອງ ເຊີ້ດຊູສະຕິຕ່ຳການຈັດຕັ້ງລະ ບຽບວິໄນ, ເຝິກຝົນຫລໍ່ຫລອມຄຸນສົມບັດສົມທຳປະຕິວັດ, ຍົກລະດັບ ຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດໃນທຸກດ້ານໃຫ້ສູງຂຶ້ນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ ໃຫ້ສົມຄູ

ກັບໜ້າທີ່, ສົມກັບເປັນນັກຮົບນຳໜ້າຂອງຊົນຊັ້ນກຳມະກອນລາວແລະ ສົມກັບຄວາມໄວ້ເນື້ອເຊື່ອຖື, ຄວາມຮັກແພງ ຂອງປະຊາຊົນເຜົ່າ ຕ່າງໆ.

ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຮຽກຮ້ອງໄປຍັງທົ່ວກອງທັບ, ທົ່ວປວງຊົນ ຈົ່ງສາມັກຄີເປັນຈິດໜຶ່ງໃຈດຽວກັນຢູ່ອ້ອມຂ້າງຄະນະບໍລິຫານງານສູນ ກາງພັກສະໄໝທີ່ ——— , ສືບຕໍ່ເສີມຂະຫຽາຍລັດທິລະຊົນປະຕິວັດ, ນຳໃຈເຜິ່ງຕົນເອງ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ວຍຕົນເອງ, ອອກແຮງ ຊຸດຄົ້ນ ແລະ ເສີມຂະຫຽາຍທຸກຄວາມສາມາດບົ່ມຊ້ອນຂອງປະ ເທດຊາດ, ເພີ່ມທະວີຄວາມສາມັກຄີແບບພິເສດ, ການຮ່ວມມືຮອບ ດ້ານ ກັບຫວຽດນາມ ແລະກຳປູເຈຽ,ສາມັກຄີໝັ້ນແໜ້ ແລະຮ່ວມ ມືຮອບດ້ານກັບສະຫະພາບໂຊວຽດ ແລະ ບັນດາປະເທດສັງຄົມນິຍົມ ອ້າຍນ້ອງອື່ນໆ, ເພີ່ມທະວີຄວາມສາມັກຄີມິດຕະພາບກັບບັນດາກຳ ລັງປະຕິວັດ ແລະ ສັນຕິພາບໃນໂລກ, ເປີດໜ້ານ່ວມຊຸ້ມກ້ວຍ້ົ, ເດັດດຽວ ປະຕິບັດບັນດາມະຕິຂອງກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຄັ້ງນີ້ວ່າງ ອອກ, ໂດຍສະເພາະເນັ້ນທິດທາງ ແລະໜ້າທີ່ໃຫ້ຕົງຕາມເສດຖະກິດ-ສັງ ຄົມໃນແຜນການ ๕ ປີ ຄັ້ງທີ່ສອງ ໃຫ້ບັນລຸຜົນຢ່າງດີເດັ່ນ, ສ້າງປະ ຊາຊົນປັດໄຈ ແລະເງື່ອນໄຂອັນຈຳເປັນສຳລັບກ້າວເຂົ້າສູ່ການປະຕິວັດ ບັນດາໜ້າທີ່ຂອງໄລຍະຕໍ່ໄປ, ເຮັດໃຫ້ປະເທດເຮົາມັ່ນຄົງໜັກແໜ້ນ ເຂັ້ມແຂງ, ປະກອບສ່ວນຢ່າງໃຫຽ່ຫລວງກວ້າງເຂົ້າໃນການ ເພີ່ມທະວີກຳລັງແຮງຂອງ ມ ປະເທດໃນອິນດູຈີນ, ກຳລັງແຮງຂອງ ວົງຄະນາຍາດສັງຄົມນິຍົມ, ປະກອບສ່ວນຢ່າງຕັ້ງໜ້າເຂົ້າໃນການ

ຕ້ານ ຮ່ວມ ມືຂອງບັນດາ ປະຊາຊາດ ເພື່ອສັນຕິພາບ ແລະຄວາມກ້າວ
ໜ້າທາງສັງຄົມ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ ๑๕ ພະຈິກ ๒๐๒๗
ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ແທນທົ່ວປະເທດຄັ້ງທີ 7/7 ຂອງພັກ
ປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ

24/VII
ข้ามจำหน่าย

ลายงาม
ผลของการเลือกตั้งอิงการมนำสูงสุด
ของพรรคไทยที่ ๗๗

สะหมิโดย: สะหาย สีสิมพอม ลำวันไช

คะนะปะหาม ที่นับถือ,
เหะหาที่มีกวดหั่งหลาย,
บันดาสะหายหั่งหลาย.

ตามการมอบพายของคะนะปะหามกองปะชุมใหญ่, ฝ่าย
พะเจาะเหลืองผลการเลือกตั้ง คะนะบัลหามงานสูนกาง ที่ถูก
เลือกตั้งขึ้นในกองปะชุมใหญ่แหมหวปะเทดคั้งที่ ๗๗ ของ
พัก. คะนะบำลิหามงานสูนกางพรรคไทยที่ ๗๗ ปะกอบ มี
ผ้อ สะหาย, ในนั้น กำนะการสิมบูม ๕๑ สะหาย, กำนะ
การนสำธอง ๗ สะหาย; เผ่ดย็อง ๕ สะหาย; อายุกะสอนสะ
เลี่ย ๕๘ ปี, ผู้ที่มีอายุสูงสุด ๗๗ ปี, ผู้มีอายุต่ำสุด ๓๖ ปี;
มี ๗ สะหาย เป้นสะมาชิกพักกอมมูนิดอินถูจิน ในเมื่อกอน,
บันดาสะหายที่ถูกเลือกตั้งในคั่งนี้ ลอนแต่ได้ผานการปะติ้วัด
ฮาดปะฮาทีปะไต และได้รับการทิดสอบหลักหลุมจากกะบวน
การติวจิง, หั่งเป้นผู้ตั้งพาหาวหั้น เป้นเผบย่างดีเลิ่นให้แก่
ฝันแถวพะนักงาน, สะมาชิกพัก และมะหาชินในพาละกิดปิก

ປັກຮັກສາປະເທດຊາດ ແລະ ກໍ່ສ້າງສັງຄົມນິຍົມໃນ ๑๐ ປີກ່ອາທີ ຜ່ານມາ. ການສຶກສາອົບຮົມທາງພັກຊຸດໃໝ່ ລ້ວນແຕ່ໄດ້ຜ່ານການຮຳ ຮຽນທິດສະດີມາກ-ເລນິນໃນລະບົບຍາວ ແລະ ລະບົບສັ້ນຍາວ ນານຂັ້ນກາງ ແລະຂັ້ນສູງ. ຄະນະບໍລິຫານງານສຶກສາພັກ ຊຸດນີ້ ປະກອບດ້ວຍບັນດາສະຫາຍ ທີ່ມີລະດັບວິຊາສະເພາະເຕັກນິກວິຊາ ຫາວິທະຍາໄລ ແລະເທົ່າມະຫາວິທະຍາໄລກວມ ๑๕ %.

ສະຫາຍທີ່ຮັກແພງທັ້ງຫລາຍ !

ໃນ ມື ๑ ປີທີ່ຜ່ານມາ, ທຸກໄຊຊະນະຂອງການປະຕິວັດເຮົາ ລ້ວນແຕ່ຕິດພັນກັບການນຳພາອັນຖືກຕ້ອງຂອງພັກເຮົາ ໂດຍເນັ້ນສະ ເໜີ ໄກສອນ ພົມວິຫານ ເປັນຜູ້ນຳພາ. ໂດຍອີງຕາມຄຸນງາມ ຄວາມດີ, ຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ແລະ ບົດຮຽນນຳພາຕົວຈິງຂອງ ສະຫາຍ,ສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ ສະຫາຍໄດ້ເຊີດຊູແບບຢ່າງອັນໃສແຈ້ງ ໃນການຮຳຮຽນຄົ້ນຄວ້າລັດທິມາກ- ເລນິນ ແລະ ບົດຮຽນຂອງບັນ ດາພັກອ້າຍນ້ອງ, ເອົາທິດສະດີຕິດພັນກັບພຶດຕິກຳ, ປະກອບສ່ວນ ຢ່າງສຳຄັນຍິ່ງຮ່ວມກັບກົມການເມືອງ ແລະ ຄະນະບໍລິຫານງານສູນ ກາງພັກ ເຮັດໃຫ້ໝວດໜ້າຂອງພັກ ກາຍເປັນອັນລະວຽກ, ສອດ ຄ່ອງກັບສະພາບການຕົວຈິງ ໃນແຕ່ລະໄລຍະຂອງການປະຕິວັດປະ ເທດເຮົາ.ກອງປະຊຸມຄົບຄະນະຂອງຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ ຄັ້ງທີ່ ๑๑ (ສະໄໝທີ ๗/๗) ໄດ້ເປັນເອກະສັນກັນຢ່າງສົມບູນເລືອກ

ຕັ້ງ ສະຫາຍ ໄກສອນ ພົມວິຫານ ທີ່ຄົ້ນຄ້ວາ ເປັນເລຂາທິການ ໃຫ້ງົ ກເທື່ອໃໝ.

ກອງປະຊຸມຄົບຄະນະຄັ້ງນີ້ ໄດ້ເປັນເອກະສັນກັນເລືອກຕັ້ງ ກົມການເມືອງສູນກາງພັກ ປະກອບດ້ວຍ ๑๖ ສະຫາຍ, ໃນນັ້ນ ๑๑ ສະຫາຍ ເປັນກຳມະການສົມບູນກົມການເມືອງ ແລະ ๘ ສະຫາຍ ເປັນກຳມະການສຳຮອງກົມການເມືອງ. ບັນດາສະຫາຍກຳມະການ ກົມການເມືອງຊຸດເກົ່າ ໄດ້ຮັບການເລືອກຕັ້ງຄືນ ົ ກເທື່ອໃໝ່ທັງໝົດ. ບັນດາສະຫາຍກຳມະການກົມການເມືອງຜູ້ເກົ່າ ກໍ ຜູ້ໃໝ່ລວມແຕ່ໄດ ຜ່ານການທົດສອບໃນການຕໍ່ສູ້ປະຕິວັດເປັນເວລາຍາວນານ, ມີຄຸນ ງາມຄວາມດີ, ໝັກແໜ້ນການແກ່ນ, ເປັນຫລັກແຫລ່ງແຫ່ງຄວາມສາ ມັກຄີເປັນເອກະພາບພາຍໃນພັກ ແລະ ເປັນໜູ່ຄະນະນຳພາທີ່ສະຫລາດ ສ ງໃສ.

ລາຍຊື່ກຳມະການສົມບູນກົມການເມືອງມີດັ່ງນີ້:

๑)- ສະຫາຍ ໄກສອນ ພົມວິຫານ

๘)- -"- ໝຸ ຮັກ ພູມສະຫວັນ

๓)- -"- ສຸພານຸວົ ງ

๔)- -"- ພູມີ ວົ ງວິຈິດ

๕)- -"- ຄຳໄຕ ສີພັນດອນ

๖)- -"- ພູມ ສີປະເສີດ

๗)- -"- ສີສົມພອນ ລໍວັນໄຊ

๘)- -"- ສີສະຫວາດ ແກ້ວບຸນພັນ

๗)- -"- สาลิ อิงคำขาว

๑๐)- -"- ไผลันตาม แสงมะนิ

๑๑)- -"- สะพาม อิยาเภด.

ลายชื่อกำมะการสำรองกิมการเมืองมิถ่าบี:

๑)- สะหาย จุฌ ขัดทิยะ

๘)- -"- จุมมะลิ ไชยะสอม

ทอๆประชุมคิบคะมะชองคะมะบໍລิหานงานสูมกางพักถิ่ ทีพิ่ๆ (สะไพที่ ๗๗) ได้เป้นเอกะสันฑ์ เลือกตั้งคะมะเลขาทิการสูมกางพัก เขิ่งประกอบด้อย ๗ สะหายดั่งจุมนี้:

๑)- สะหาย ไกสอม พิมอิหาม

๘)- -"- คำไต สีพันดอม

๓)- -"- สีสะหวาด แก้วบุนพัม

๔)- -"- สาลิ อิงคำขาว

๕)- -"- ไผลันตาม แสงมะนิ

๖)- -"- สะพาม อิยาเภด

๗)- -"- จุฌ ขัดทิยะ

๘)- -"- จุมมะลิ ไชยะสอม

๙)- -"- สิมลัด จันทะมาด.

ลายชื่อกำมะการสิมบุมของคะมะบໍลิหานงานสูมกางพัก สะไพที่ ๗๗

๑)- สะหาย ไกสอม พิมอิหาม

๘)- -"- ทุธัก ภูมสะหวัน

๙)- -"- สุพามุอิง

๑๐)- -"- ภูมี อิงอิจิด

๑๑)- -"- คำไต สีพันดอม

๑๒)- -"- ภูม สีปะเสิด

๑๓)- -"- สีสิมพอม ล่อมัไข

๑๔)- -"- สีสะหวาด แก้วบุนพัม

๑๕)- -"- สาลี อิงคำขาว

๑๖)- -"- ไมลับตาม แสงมะนี

๑๗)- -"- สะพาน อิยาเภด

๑๘)- -"- จุมมะลิ ไขยะสอม

๑๙)- -"- สิมลัด จันทะมาด

๒๐)- -"- บุมยัง อ่ละจิด

๒๑)- -"- อินทอง มะหาอิง

๒๒)- -"- ๑าขาง ลาวลิ

๒๓)- -"- ไมสุก ไขสิมแพง

๒๔)- -"- สุมทอม เทบ๑าสา

๘๐)- -"- โบลาง บิอละพา

๘๑)- -"- สีพอม ผาลิฮัม

๘๘)- -"- คำพุ สุมิไข

๔๓)- -"- นาง เพ็ดสะพอม ลาอุะสีมมา

๔๔)- -"- คำผาย บุบผา

๔๕)- -"- โอสะกัม ทำมะเทอา

๔๖)- -"- เพ้า บุนมะผิม

๔๗)- -"- อิง เพ็ด ไอ๋ เกียาจิงติอ

๔๘)- -"- สิมแพง แก้วบุนทอม

๔๙)- -"- คำพา จะเลิมพิมมี ไอ๋

๕๐)- สะหาย โบเขิม เลหวงฌมอง

๕๑)- -"- มะคอม สีสะนิม

๕๒)- -"- คำขาม จันทะสอม

๕๓)- -"- ทองสะหวัด ไชคำพิทูน

๕๔)- -"- ป่าว พรมอันทา

๕๕)- -"- นาง ทองอิน พิมอุทาม

๕๖)- -"- นาง จูม

๕๗)- -"- ทองสิง ทำมะอิง

๕๘)- -"- ส้อย สิมบัดถอง

๕๙)- -"- คำผิม บุดดาคำ

๔๐)- -"- ทองมะนี ทิพมะจัน

๔๑)- -"- ทองไพล ภิมมะสิด

๔๒)- -"- ไอ สุลิยะเสง

๔๓)- -"- คำผุง แก้วบิอละพา

๔๔)- -"- ອິນປ໋ຽ ໄຄ້ຍະວ໋ຽ

๔๕)- -"- ຊຽງສົມ ງຸ່ນລະວ໋ຽ

๔๖)- -"- ຄຳປານ ພົລາວ໋ຽ

๔๗)- -"- ທອງຈຸນ ສີສຸລົດ

๔๘)- -"- ພົມມະສອນ

๔๙)- -"- ບົວທອງ

๕๐)- -"- ນຸ່ງ ອ່ອນຈັນ

๕๑)- -"- ອຸ່ນຫລ້າ ໄຊຍະສານ.

ລາຍຊື່ກຳມະການສຳຮອງຂອງຄະນະບໍລິຫານງານສຸນກາງ

ພັກ ສະໄໝທີ ///

๑)- ສະຫາຍ ຄຳໄຊ ສຸພານຸວ໋ຽ

๔)- -"- ສອນ ຄຳວົງສາ

๓)- -"- ນາງ ປານີ ຢາທໍ່ຕູ້

๔)- -"- ຈະເລີນ ເປ່ຽປາວເຣີ

๕)- -"- ສົມພັນ ແພງຄຳມີ

๖)- -"- ບຸນເຮືອງ ດວງພະຈັນ

๗)- -"- ພົມພາ ເທບຄຳເຮືອງ

๘)- -"- ຄຳພັ້ນ ສຸນວິເລີດ

๙)- -"- ຄຳຜອງ ພັນວົງສາ.

ຄະນະບໍລິຫານງານສຸນກາງພັກໄດ້ເລືອກຕັ້ງຂຶ້ນໃນຊຸດນີ້ສະ

ແດງເຖິງສະຕິປັນຍາ ແລະ ຄວາມສາມັກຄີເປັນເອກະພາບ ພາຍ

ໃນພັກ, ຮັບປະກັນລັກສະນະຕໍ່ເນື່ອງ ແລະລັກສະນະສືບທອດ ແຫ່ງ
ການນຳພາອັນໜັກໜ່ວງຂອງພັກເຮົາ.

ຫ້າມຈຳໜ່າຍ

ຫ້າມຈຳໜ່າຍ

ສຸນຫອມພິດ

ຂອງສະຫາຍ ໄກສອນ ພົມວິຫານ

ເລຂາທິການໃຫຽ່ ຄະນະບໍລິຫານງານສຸນກາງພັກ

ໃນພິທີປິດກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຄັ້ງທີ່ VII ຂອງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ

(ໃນວັນທີ່ ๑๕ ພະຈິກ ๒๐๒๑ ທີ່ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ)

24/VII

ຫ້າມຈຳໜ່າຍ

ข้าวจำหน่าย

ບັນດາແຂກທີ່ນັບຖື !

ສະຫາຍຜູ້ແທນທີ່ຮັກແພງທັ້ງຫລາຍ !

ມື້ນີ້, ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຄັ້ງທີ່ ๗๗ ຂອງພັກເຮົາ ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ ຢ່າງມີໄຊ. ບັນດາສະຫາຍຜູ້ແທນ ໄດ້ເຊີດຊູຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ, ເຮັດ ໃຫ້ໜ້າທີ່ການໃນກອງປະຊຸມໃຫຽ່ບັນລຸປະສິດທິຜົນອັນສູງ.

ເມື່ອຫວນເບິ່ງຄືນ ໄລຍະທາງທີ່ພວກເຮົາ ໄດ້ເດີນຜ່ານມາໃນ ສິບປີກ່ວາ, ພວກເຮົາຮູ້ສຶກປິຕິຍິນດີຜົງານອັນໃຫຽ່ຫລວງ ທີ່ສ້າງ ຂຶ້ນ ໄດ້ດ້ວຍຄວາມຍາກລຳບາກພະຍາຍາມຂອງທົ່ວພັກ, ທົ່ວປວງຊົນ ແລະ ທົ່ວກອງທັບເຮົາ. ບັນດາພັກ ແລະບັນດາປະເທດອ້າຍນ້ອງພ້ອມທັງ ເພື່ອນມິດໃນ ໂລກ ຕ່າງກໍ ມີ ຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ ຮ່ວມ ກັບ ພວກເຮົາ.

ພວກເຮົາ ໄດ້ ຕີ ລາ ຄາ ຄວາມ ໝາຍ ຂອງ ຜົນ ສຳ ເລັດ ທີ່ ຍາດ ເອົາ ມາ ໄດ້ ໃນ ສິບ ປີ ກ່ວາ ທີ່ ຜ່ານ ມາ ດ້ວຍ ຄວາມ ຖະ ໜ ອມ ຖ ອມ ຕົ ວ ແລະ ຖືກ ຕ້ອງ; ເຊິ່ງ ຜົນ ສ ຳ ເລັດ ເຫລ ົ ່ ານ ັ ້ ນ ໄດ ້ ສ ້ າ ງ ຖ ວ ງ ທ ້ າ ໃ ໝ ່ ໃ ຫ ້ ກ ານ ປ ະ ຕ ິ ວ ັ ດ ຂ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ເ ຮ ົ ້ າ ແ ລ ະ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ໝ າ ຍ ທ າ ງ ສ າ ກ ົ ນ ອ ັ ນ ສ ຳ ຄ ັ ນ ອ ີ ກ ດ ້ ວ ຍ.

ດ້ວຍ ຄວາມ ມຸ ງ ໝ ັ ້ ນ ຕ ໍ ່ ກ ານ ສ ້ ້ າ ງ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ນ ິ ຍ ົ ມ ຂ ັ ້ ນ ຕ ໍ ່ ໄ ປ, ພ ວ ກ ເ ຮ ົ ້ າ ໄ ດ ້ ໄ ລ ແ ຍ ກ ສ ະ ພ າ ວ ະ ເ ປ ັ ນ ຈ ິ ງ ຂ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ດ ຊ າ ດ ຢ ່ າ ງ ສ ອ ດ ຄ ລ ້ ອ ງ ແ ລ ະ ໄ ດ ້ ຈ ຳ ແ ນ ກ ຄ ຸ ນ ງ າ ມ, ຈ ຸ ດ ບ ົ ກ ພ ร ่ อ ง แ ล ะ ค ว า ม ผ ิ ด พ า ด ข อ ง พ ว ก เ ร า ใ น ก า ล ผ ่ า น ม า. ຜ ่ า ນ ບ ົ ດ ປ ะ ກ ອ ບ ຄ ว า ม เ ห ็ น แ ล ะ บ ท ล า ย ง า ม ล ้ ว ย

ຢ່າງຂອງບັນດາຣາກຖານ, ທ້ອງຖິ່ນ, ຂະແໜງການສູນກາງ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ພວກເຮົາຍິ່ງເຫັນແຈ້ງນຳໃຈຟົດຟື້ນປະຕິວັດ, ຄວາມສາມາດອັນໃຫຽ່ຫລວງ ແລະຫົວຄິດປະດິດສ້າງອັນອຸດົມຮັ່ງມີຂອງມະຫາຊົນ; ພ້ອມກັນນັ້ນກໍ່ເຫັນຢ່າງເດັ່ນຊັດກ່ຽວກັບບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ເລັ່ງຫວ່ງໃຫ້ພວກເຮົາຕ້ອງແກ້ໄຂໃຫ້ໄດ້ດີເຊັ່ນ ບັນຫາລະບອບການ, ນະໂຍບາຍ, ການນຳພາ ແລະຊີ້ນຳ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະອຳນວຍຄວບຄຸມ, ທັງນີ້ ກໍເພື່ອສືບຕໍ່ພາລະບອນການປະຕິວັດຂອງປະຊາຊົນເຮົາກ້າວຂຶ້ນຢ່າງໜັກແໜ້ນ.

ພາຍຫລັງກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຄັ້ງນີ້, ທຸກຂະແໜງການ ທຸກຂັ້ນແຕ່ສູນກາງລົງເຖິງຣາກຖານ ຕ້ອງຕັ້ງໜ້າຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ໝູນໃຊ້ບັນດາບົດຮຽນອັນປະເສີດທີ່ພວກເຮົາຖອດຖອນເອົາມາ ໄດ້ຈາກພົດຕິກຳແຫ່ງການປົກປັກຮັກສາ ແລະສ້າງສາປະເທດຊາດ.

ບັນດາການຈັດຕັ້ງພັກ ແລະ ສະມາຊິກພັກທຸກຄົນໜ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດທິດທາງ ແລະໜ້າທີ່ໜ້າງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ນະໂຍບາຍພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດທີ່ພັກເຮົາວາງອອກ ບົນພື້ນຖານແຫ່ງການສົມທົບຢ່າງແໜ້ນແຟ້ນລະຫວ່າງລັກສະນະວິທະຍາສາດ ກັບລັກສະນະປະຕິວັດ, ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດດ້ວຍຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງ, ດ້ວຍລັກສະນະຂະຫຽັນຂັນແຂງ ແລະດ້ວຍຄວາມສະດຸ້ງໄວ.

ປະຫວັດສາດໄດ້ວາງໜ້າທີ່ອັນໜັກໜ່ວງທີ່ສຸດ ໃສ່ບ່າຂອງພວກເຮົາຄື ພາປະເທດຊາດໃຫ້ຫລຸດພົ້ນອອກຈາກສະພາວະທຸກຍາກໜ້າຫລັ້ງ, ສ້າງສັງຄົມໃໝ່ທີ່ສວ່ຍໄສ, ນຳເອົາຄວາມຜາສຸກ ແລະຄວາມ

ສຸມບຸນພຸມສຸກສາສູ່ປະຊາຊົນເຮົາ. ເສັ້ນທາງເດີນໄປສູ່ຈຸດໝາຍດັ່ງ
ກ່າວນັ້ນ ໄດ້ຖືກຊີ້ຈະແຈ້ງແລ້ວ, ນັ້ນແມ່ນແນວທາງ,ນະໂຍບາຍ, ທິດ
ທາງ ແລະ ໜ້າທີ່ທີ່ພັກເຮົາໄດ້ວາງອອກ ເຊິ່ງກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງນີ້
ໄດ້ຢືນຢັນ ແລະ ຂະຫຍາຍມັນ ໃຫ້ເປັນລະອຽດຂຶ້ນອີກກ້າວໜຶ່ງ.
ເປັນທຳມະດາວ່າ ເສັ້ນທາງການເດີນຂອງພວກເຮົານັ້ນ ມັນບໍ່ແມ່ນ
ຣາບພຽງ ງ່າຍດາຍ ແລະຈຸດໝາຍທີ່ພວກເຮົາເລັ່ງໃສ່ນັ້ນ ກໍ່ແມ່ນ
ຈະຢຶ້ເຖິງໂລດ, ສິ່ງສຳຄັນແມ່ນພວກເຮົາຕ້ອງຮູ້ແມ່ນເບິ່ງເສັ້ນທາງ
ນັ້ນໃຫ້ແຈ່ມແຈ້ງ, ກຳໝັ້ນທິດທາງ ເພື່ອ ບໍ່ຜິດອອກຈາກຈຸດໝາຍ.
ສ່ວນດັ່ງການນັ້ນ ກອງປື້ນໃດນັ້ນ ເລັ່ງຫວ່ງໃຫ້ພະນັກງານ, ສະມາຊິກ
ພັກທຸກຄົນ ຕ້ອງເຊື່ອມຊຶມແນວທາງ, ແຜນນະໂຍບາຍຂອງພັກ,
ສ້າງຈິນຕະນາການໃໝ່ ແລະເຍບແຜ່ວທີ່ເຮັດວຽກໃໝ່, ໃກ້ຊິດ
ຕິດແທດກັບມະຫາຊົນ, ຕ້ອງຮູ້ໂຄສະນາອະທິບາຍແນວທາງ, ນະ
ໂຍບາຍຂອງພັກ ເພື່ອໃຫ້ມະຫາຊົນຮັບຮູ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ແນວທາງທີ່ພັກ
ວາງອອກນັ້ນ ແມ່ນແນວທາງຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ ແລະຈຸດໝາຍທີ່ພັກ
ວາງອອກນັ້ນ ກໍເປັນສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າພວມຕ້ອງການ,ພວມມຸ່ງຫວັງຢູ່.
ຈາກນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງຈະມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ ແລະ ສະໜັບສະໜຸນແນວ
ທາງຂອງພັກ ດ້ວຍຄວາມຕື່ນຕົ້ວ, ດ້ວຍນ້ຳໃຈຟົດຟື້ນແລະດ້ວຍການ
ກະທຳຕົວຈິງ, ເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງຕັ້ງໜ້າໃນຂະບວນການແຂ່ງຂັນຕ່າງໆ
ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ທີ່ພັກວາງອອກ; ແຕ່ວ່າ ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ ແລະ
ນ້ຳໃຈຟົດຟື້ນຂອງມະຫາຊົນຈະເກີດມີຂຶ້ນ ກໍຕໍ່ເມື່ອມີການກະທົບ, ມີ
ການແນະນຳຂອງບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງພັກ, ຂອງອຳນາດການປົກ

ຄອງ ແລະບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຂອງ
ພະນັກງານ ແລະສະມາຊິກພັກຂອງພວກເຮົາ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ມັນ
ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ສະມາຊິກພັກແຕ່ລະຄົນ ຕ້ອງບຸກໜ້າຍືນຕົວ, ຈຸກແຮງ
ຄົ້ນຄວ້າກໍ່ໜຸນແນວທາງຂອງພັກ, ຮຽນຮູ້ໃຊ້ມັນເຂົ້າໃສ່ແຕ່ລະຂະ
ບວນການ, ແຕ່ລະຂະແໜງການ ແລະ ແຕ່ລະວຽກງານຕົວຈິງຢ່າງ
ເໝາະສົມ. ພວກເຮົາຕ້ອງເດັດດ່ຽວກຳຈັດປັດເປົ່າອຸປະສັກທຸກອັນ
ບົ່ນເສັ້ນທາງແຫ່ງການກ້າວຂຶ້ນຂອງຕົນ, ອຸປະສັກເຫລົ່ານັ້ນຄືຄວາມ
ນຶກເກົ່າ, ການຮັກສາເຖິ ແລະຄວາມອຶດອ່ຽນຊັກຊ້າ, ພະຍາດ
ອາດຍາສິດ,ໃຊ້ອຳນາດຍາດໃຫຍ່, ເມືອຄິດທ້ອງຖິ່ນ, ພາກສ່ວນ,
ເມືອຄິດຊາດຄັບແຄບ, ການຫລັກໂລບໂລພາ,ການຫຼີ້ນສິນບົນ ແລະ
ຂາດສະຕິຕໍ່ການຈັດຕັ້ງລະບຽບວິໄນ, ລັດທິເອກະຊົນ,ອະຄະຕິ ແລະ
ເສີມປະໂຫຍດພິເສດ. ຢ່າກະແກ້ໄຂບັນຫານີ້ໄດ້ດີ,ສະມາຊິກພັກ ແລະ
ພະນັກງານຕ້ອງເປັນແບບຢ່າງອັນໃສເຈົ້ງກ່ຽວກັບຄວາມຕື່ນຕົວທາງ
ການເມືອງ ແລະ ຄຸນສົມບັດສິນທຳ, ຄວາມເອົາຕ້ອງໄປຄຽງຄູ່ກັບ
ການກະທຳ, ບ່ອວດອົ່ງທະນົງຕົວ ແລະ ເພິ່ງພໍໃຈຕໍ່ຜົນງານທີ່ສ່ຽງ
ຂຶ້ນ,ບໍ່ທໍ້ຖອຍຕໍ່ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະບໍ່ປິດອຳຄວາມຂາດຕົກບົກພ່ອງ
ຂອງຕົນ, ເດັດດ່ຽວຊ່ອມແປງຈຸດທີ່ແກ້ໄຂ ແລະບຸກຂຶ້ນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ.

ພວກເຮົາໄດ້ເນັ້ນໜັກເຖິງບັນຫາດັດແປງຄົນໄວ້ຄຸ້ມຄອງເສດ
ຖະກິດ. ບັນຫານີ້ ເປັນບັນຫາໃຫຍ່, ບັນຫາໃໝ່ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍ
ຫລາຍດ້ານ, ຫລາຍຂອດ, ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາຕ້ອງກຳເໜັ້ນບັນ
ດາທັດສະນະຄົ້ນຄ້ານ ກ່ຽວກັບບັນຫານີ້ ແລະ ຕ້ອງດຳເນີນໄປຢ່າງ

ເດັດດ່ຽວ, ຄົບຊຸດ ແລະ ເອ່ຶຽງນິດລຽນຕິດ. ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຕັດ
ສິນໃຈເຮັດໃຫ້ຄົບ ໄດ້.

ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຂອງພວກເຮົາຄັ້ງນີ້ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິ
ຄວາມສາມັກຄີເປັນເອກະພາບອັນເໜັ້ນໜາຢູ່ໃນພັກ, ເຖິງມານະຈິດ
ປະຕິວັດຂຸກຂອງທ່ວພັກເຮົາ. ບັນດາຂໍ້ຕົກລົງອັນຖືກຕ້ອງຂອງກອງ
ປະຊຸມໃຫຽ່ ຈະເປັນສິ່ງຊຸ້ນຳກຳມເຄ່ືອນໄຫວທຸກຢ່າງຂອງພວກເຮົາ
ໃນຊຸມປີໜ້ານ້ີ. ທ່ວພັກ, ທ່ວປວງຊົນ ແລະທ່ວກອງທັບເຮົາ ຈົ່ງ
ຕັດສິນໃຈບຸກຍ້ືນຂຸ້ນເຮັດໃໜ້ະຕິຂອງກອງປະຊຸມໃຫຽ່ກາຍເປັນກຳມ
ເຄ່ືອນໄຫວປະຕິວັດດ້ວຍຂະບວນກຳມແຂງຂັນອັນຟົດຟ້ືນ, ຕ່ເນ່ືອງໝັ້ນ,
ປະຕິບັດແຜນກຳມ ໕ ປ້ີ ທ່ສອງຢ່າງມ້ີໄຊ, ສ້າງໝ້ັນຄຸນໃຫ້ແກ
ກຳມປະຕິບັດແຜນກຳມ ໕ ປ້ີ ຕ່ໄປ, ສ້າງກຳມໜ້ັນປຽນທ່ແຂງແຮງ
ເພ່ືອນຳເອົາພາລະກິດປະຕິວັດຂອງປະເທດເຮົາ ກ້າວຂ້ຶນຢ່າງບ່ຢຸດ
ຢ້ັງ.

ເພ່ືອປະຕິບັດໜ້າທ່ເຫລ່ານ້ັນ,ພວກເຮົາຕ້ອງກຳໃໜ້ເງ່ືອນ
ໄຂສາກົນອັນສະດວກຄ່ ສັນຕິພາບ ແລະຄວາມປອດໄພ. ແຕ ປະຈຸ
ບັນ, ສະພາບກຳມຂອງ ໂລກ ແລະຂອງພາກພ້ືນອາຊ່ອາຄະເນ ຢ້ັງ
ເຄ້ືງຕ້ືງຢູ່ ອັນເນ່ືອງມາຈາກກົມຈຸບາຍອັນມ້ືດມ້ົນຂອງບັນດາອ່ດທ່ກຳ
ລັງຈັກກະພັດ ແລະປະຕິກຳມ. ດ້ັງນ້ັນ, ພວກເຮົາຕ້ອງເຊ່ີດຊູສະຕິ
ລະວັງຕົວໃຫ້ສູງຂ້ຶນສະເໝ, ເດັດດ່ຽວປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕ່າງປະເທດ
ຂອງພັກ ແລະລັດເຮົາ, ປະກອບສ່ວນນ້ັບມ້ືນ້ັບຫລາຍເຂ້ົາໃນກຳມຕ້ໍ
ສູ້ຮ່ວມກັນຂອງບັນດາປະຊາຊາດໃນ ໂລກ ເພ່ືອສັນຕິພາບ ແລະ ສ້ັງ

ຄົນນິຍົມ.

ພວກເຮົາຂໍສະແດງຄວາມຂອບອົກຂອບໃຈ ຢ່າງຈິງໃຈຕໍ່ຄະ
ນະຜູ້ແທນຂອງພັນດາພັກອ້າຍນ້ອງ ແລະຂະບວນການປະຕິວັດຕ່າງໆ
ທີ່ໄດ້ມາຮ່ວມກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຂອງພວກເຮົາ, ນຳເອົາອາລົມຈິດສາ
ທິພັນເລິກເຊິ່ງມາສູ່ພວກເຮົາ ແລະທີ່ໄດ້ສະແດງຄວາມເວົ້າພັນຈົບ
ງາມກ່ອງກັບພັກ, ກ່ອງກັບປະຊາຊົນ ແລະ ປະເທດຊາດຂອງພວກ
ເຮົາ.

ໃນທ່າມກາງບັນຍາກາດອັນເບີກບານມ່ວນຊື່ນ ແລະເຕັ້ມ
ໄປດ້ວຍຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃນໄຊຊະນະຂອງພວກເຮົານັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍ
ປະກາດອັດກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຜູ້ແທນຫົວປະເທດຄັ້ງທີ 7 ຂອງພັກ
ປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ ຢ່າງເປັນທາງການ.

247VII

ข้ามจำหน่าย

ສາລະບານ

* ສຸນທອນພິດຂອງສະຫາຍ ພຸມີ ວົງວິຈິດ ໜ້າ
ກຳມະການກົມການເມືອງຄະນະບໍລິຫານງານສຸນກາງພັກ
ປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ 1
* ລາຍງານການເມືອງຂອງຄະນະບໍລິຫານງານສຸນກາງພັກ
ຕໍ່ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຄັ້ງທີ່ III ຂອງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດ
ລາວ 7
* ລາຍງານຂອງຄະນະບໍລິຫານງານສຸນກາງ ກຽ່ວກັບທິດທາງ
ແລະໜ້າທີ່ພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງ ສ.ປ.ປ.ລ
ໃນແຜນການ ๕ ປີ ຄັ້ງທີ່ II (๒๐๐๑-๒๐๐๐) 239
* ລາຍງານຂອງຄະນະບໍລິຫານງານສຸນກາງພັກ ກຽ່ວກັບ
ການດັດແປງ ເພີ່ມເຕີມກົດລະບຽບຂອງພັກປະຊາຊົນປະຕິ
ວັດລາວ ຕໍ່ກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຄັ້ງທີ່ III ຂອງພັກ.... 281
* ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຄັ້ງທີ່ III ຂອງພັກປະຊາຊົນ
ປະຕິວັດລາວ 292
* ລາຍງານຜົນຂອງການເລືອກຕັ້ງອົງການນຳສູງສຸດຂອງພັກ
ສະໄໝທີ III 298
* ສຸນທອນພິດຂອງສຸະຫາຍ ໄກສອນ ພົມວິຫານ
ເລຂາທິການໃຫຽ່ ໃນພິທີປິດກອງປະຊຸມໃຫຽ່ຄັ້ງທີ່ III
ຂອງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ 307

ข้ามจำหน่าย

พิมพ์ โรงพิมพ์ แห่งลัด
ครั้งที่ จำนวน 10.000 เล่ม
พิมพ์เสร็จ วันที่ 15-2-1987

24 / VII

ข้าวบำรุงขวัญ